

சமண சித்தாந்த நுழைவாயில்

(கேள்வி பதில் வடிவில்)

ஹிந்தி மூலம்
தேவேந்திரகுமார் ஜெயின்

தமிழாக்கம்
து. பூபாலன் ஜெயின், B.E.,

சமண சித்தாந்த நுழைவாயில்

(கேள்வி பதில் வடிவில்)

ஹிந்தி மூலம்
ஸ்ரீ ஜெயின் சித்தாந்த பிரஷ்னோத்ர மாலா
திரு.தேவேந்திரகுமார் ஜெயின்

தமிழாக்கம்
திரு.து.புபாலன் B.E.,

வெளியீடு
ஸ்ரீ அகலங்கர் அநேகாந்த மன்றம்
5/82, 4வது தெரு, எஸ். ஆர். பி. காலனி
சென்னை 600082

முதல் பதிப்பு: 2021

250 பிரதிகள்

அச்சிட்டோர்:
ஸ்ரீ பாலாஜி ஆஃப்செட்,
சென்னை 600082.
போன்: 9444675566

பொருளடக்கம்

i. முகவுரை	v
ii. அணிந்துரை	viii
iii. நூல் ஆய்வு உரை	x
iv. என் உரை	xvii
1. திரவியம்	1
2. குணம்	26
3. பர்யாயம்	69
4. இல்லாமை (அभाव)	107
5. காரணிகள்	117
6. உபாதானம்-நிமித்தம் மற்றும் நிமித்த-நைமித்திகம்	147
7. ஏழு தத்துவ - நவபதார்த்த அதிகாரம்	185
8. பிரமாணம், நயம், மற்றும் நிக்ஷேப அதிகாரம்	205
9. அனேகாந்தம் மற்றும் ஸ்யாத்வாதம்	235
10. மோக்ஷமார்க்கம்-ஐந்து ஃபாவங்கள் மற்றும் பதிநான்கு குணஸ்தானங்கள்	252

இணைப்பு

1. சர்வக்ருத்தன்மையின் மஹிமை	302
2. உயிரின் 47 சக்திகள்	315
3. மஹத்வபூர்ண கேள்வி-பதில் (குணஸ்தானம்)	369
சாஸ்திரதானம் அளித்தவர்கள் பட்டியல்	405

முகவுரை

சமணத் தத்துவம் என்பது ஆறு மெய்ப்பொருள்களில் உயிர், உயிரற்றது குறித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதனால் பெறப்பட்ட இறுதி முடிவை ஒட்டி தருவிக்கப்பட்ட கொள்கைகளேயாகும். அவை ஏழு தத்துவங்களாக விரிந்து முக்திக்கு வழிவகுப்பதாக அமைந்துள்ளன. சமணத்தில் சித்தி என்கிற இறுதி நிலையை அடைந்தவர் முழுதுணர்ஞானி. அவரே சித்தனாகும் தகுதி பெற்றவர். அந்த ஞானியர் மெய்யாக உணர்ந்தவற்றை, துய்த்தவற்றை, திவ்யமொழியாய் வழங்கியதே அந்த சமண தத்துவங்கள். சமண முழுதுணர்ஞானியரின் அறுதியான முடிவுகளே-இறுதியான கொள்கையே உறுதியான உண்மை. சித்தனாகும் அருகதையுள்ளவர் தெரிவித்த அந்தங்கள்-இறுதியான முடிவுகள், தெளிவுகள்-நெறிப்படுத்தப்பட்டன. அந்த தத்துவ நெறிகளே சமண சித்தாந்தங்களாயின.

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையே உயிர்கள் அனுபோகம் பெறுவது இன்பம், துன்பம் இரண்டும்தான். துன்பத்தின் காரணத்தை அறியாதோரும் துன்பத்தை தோற்றுவிக்காமல், இன்பத்தை மட்டுமே விளையத்தக்க வகையில் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும்; மீண்டும் பிறவாநிலையை எய்த வழிகாட்டும் விதமாகவும்; இன்ப துன்ப இயல்பறிந்த முழுதுணர்ஞானியர் வகுத்த தத்துவ நெறிகளே, சித்தாந்தங்களே முக்தி மார்க்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அதாவது சமண சித்தாந்தம் என்பது இறுதியான தர்க்க முடிவுகளை உள்ளடக்கிய சமய தத்துவம் என்றும் பொருள். இச்சித்தாந்தம் முக்தி என்னும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது மக்களை செயல்பட ஊக்குவிக்கும், இயக்க திசையினை அமைக்கும், அந்த யோசனையை உருவாக்க மற்றும் பாடுபட ஊக்குவிக்கும். மேலும் இது 'நான் யார்?' மற்றும் நான் ஏன் இப்படி மற்றும் நாம் எங்கு செல்கிறோம் என்ற (மக்களது) கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கிறது.

முழுதுணர் ஞானியர் திவ்யமொழிகளாய் ஒலிக்கப்பட்டு, பின்னர் ஞானியரால் உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் சமண ஆகமங்களாக,

மறைகளாக, நீதி நூல்களாக சிறந்த கொள்கைகளாக முறையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

தத்துவஞானியின் திவ்யமொழி வழியாகவோ அல்லது நூல்களின் வழியாகவோ ஞான விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, முறையான அறிவுப் பயிற்சியும் வேண்டற்பாலது. அக நோக்குக்குப் பயிற்சியின் மூலம் அறிவை உயிரில் ஒன்றச் செய்து, உயிரே தன் மூலமாகவே மாறிநிற்கும் தன்மையை அனுபோக பூர்வமாக பெற்றாக வேண்டும்.

தானே உயிராகவும் இருக்கும் நிலையை உரைமூலம் கேட்டறிவதோடு, மனதைப் பழக்கி அந்த மனதிற்குள்ளே செலுத்தும் தவத்தின் மூலமாகவும் உணர்ந்து பார்க்கும் போதுதான் தெளிவோடு திருப்தியும் வரும். அதை இதுபோன்ற நூல்களால் மட்டுமே சாதிக்க முடிகிறது.

எந்தவொரு சித்தாந்தத்திற்கும் தற்போதைய மறுப்பு பிரபலமானது. இளைஞர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொது நிலைப்பாட்டை எடுக்க விருப்பமில்லாமல் இருப்பதை, "இது வேறு யாரையும் விட எனக்குத் தேவை யா?" என்ற அர்த்தத்தில் வெளிவரும் வினாக்களே தெரியப்படுத்துகின்றன.

எந்த ஒரு காலகட்டத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தத்துவங்கள் சித்தாந்தங்களாகவும், புரிபடாதவைகள் சடங்குகளாக நம்பிக்கை அடிப்படையில் கடைபிடிக்கப்படுவது சமயங்களின் மரபு. அதுபோன்ற சடங்குகளை மீண்டும் சித்தாந்தங்களாக மாற்ற முயல்வது தத்துவவிசாரங்களால் மட்டுமே இயலும்.

அதுபோன்று தத்துவவிசாரணைகளாக இந்திமொழி சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சமண சித்தாந்த வினாக்களை ஒன்று திரட்டி எளிமையாக்கி திரவியம், குணம், பர்யாயம், இல்லாமை, காரணிகள், உபாதானம்-நிமித்தம், நவபதார்த்தம், பிரமாணம்-நயம், அனேகாந்தம், மோக்ஷமார்க்கம், சர்வக்ருத் தன்மையின் மஹிமை, உயிரின் சக்திகள் போன்ற பொதுவான அதிகாரங்களின் கீழ் வரிசைப்படுத்தி; சர்வக்ருத் தன்மையின் மஹிமை, உயிரின் சக்திகள், குணஸ்தானம் போன்ற

இணைப்பு களாக ; தத்துவார்த்த சூத்திரம் , கோமட்டசாரம் , மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம், போன்ற தத்துவ நூல்களிலுள்ள இறுதியான கருத்துக்களை இடம்சுட்டி பொருள் விளக்கி தெளிவுரைகளாக அனைவருக்கும் நன்கு புரியும்படி தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்து திரு. பூபாலன் துரைசாமி, பொறியாளர் அவர்கள் வழங்கியிருப்பது தமிழ் சமூகத்திற்கு கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம்.

இதற்கு முன் அவரால் வெளியிடப்பட்ட சமண அறப்பண்பாடு, குறட்பா வடிவில் சமயசாரம், வாழும்கலை போன்ற நூல்கள் மட்டுமில்லாமல் முற்றிலும் சமண தத்துவங்கள் அடங்கிய சமண தத்துவ அறிமுகம், காரண காரிய இரகசியம், கரணானுவேக அறிமுகம், பஞ்சலப்தி போன்ற நூல்களில் எழும் ஐயங்களை தெளியவைப்பது போல் ஹிந்தியிலிருந்து தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்து மேலும் ஒருநூல் அளித்திருப்பது போற்றுதற்குரியது.

மேலும் இந்த நவீன காலத்தில் இணையதள ஊடகம் வழங்கும்-frequently asked questions-FAQ-அடிக்கடி கேட்கப்படும் கேள்விகள் போன்றே இந்த “சமண சித்தாந்த நுழைவாயில்” என்னும் இந்நூலையாத்திருப்பது பயனாருக்கு இயற்கையான வழியில் கற்பித்து வழிகாட்டும் என்பதில் எந்த ஒரு ஐயமுமில்லை.

இந்த நூலினை முதன்மையாய் படித்து முன்னுரை/முகவுரை வழங்க வாய்ப்பு நல்கிய திருவாளர் பூபாலன் துரைசாமி அவர்களுக்கும், அவரது பெருமுயற்சியில் உருவான இந்நூலிற்கு பொருளுதவி வழங்கிய மெய்யன்பர்களுக்கும் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் தலைமுறையில் மீண்டும் சமணம் தொடக்கநிலை வளர்ச்சிக்கு உயர்ந்திட, மேலும் இது போன்ற பல தத்துவ நூல்களை இந்நூலாசிரியர் வெளியிட வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாழ்க ஜினவறம்!

வளர்க சமணம் !!

அன்பன்

பத்மராஜ் இராமசாமி,
மன்னார்குடி.

26-4-2021

தொலைபேசி எண்: 866 787 0204

அணிந்துரை

மங்கலம் பகவாந் வீரோ, மங்கலம் கௌதமோ கண் |
மங்கலம் குந்தகந்தார்யோ, ஜையிநதர்மோஸ்து மங்கலம் ||

இந்த ஐந்தாம் காலகட்டத்தில் கூட, ஜினபகவானால் சொல்லப்பட்ட பொருள்களின் இயல்பை சர்ச்சை செய்து, புரிந்து கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அதை தங்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களை ஆன்மநலப் பாதையில் கொண்டு செல்லும் உயிர்கள் பாக்கியவான்கள் ஆவார்கள். இந்த புத்தகம் கேள்வி-பதில் நடையில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இது சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள படியும், அதேசமயம் அதில் கூறப்பட்டுள்ள மர்மங்களை மிகச் சலபமாகப் புரிந்து கொள்ளும் நடையிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

திரவிய-குண-பர்யாயம் என்பது சமண தர்மத்தின் அடிப்படை விஷயமாகும். திரவிய-குண-பர்யாயம் வஸ்து சுதந்திரத்தின் ஆதாரமாகும். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பவரை ஜெயின் என்று அழைப்பது கூட பொருத்தமாக இருக்காது. அதேபோல நான்கு அஃபாவங்களின் (இல்லாமைகளின்) ஸ்வரூபமும் கூட ஒவ்வொரு திரவியமும், திரவியத்தின் ஒவ்வொரு குணமும் அதன் பர்யாயங்களும் சுதந்திரமானவை என்பதை மிகவும் சிறப்பாக புரியும் வகையில் உறுதி செய்து காட்டப்பட்டு இருக்கின்றன.

இலக்கணப்படி வாக்கியங்களை அமைக்க காரணிகள்-வேற்றுமை உருபுகள் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் ஜினாகமத்தில் வஸ்து ஸ்வரூபத்தை விளக்க காரணிகள் இருக்கின்றன. லௌகீக காரணிகள் வஸ்து பரிணமிக்கும் நிலையை வேறு வஸ்துக்களின் சார்புடையதாகக் காட்டுகின்றன, ஆனால் இங்கு அலௌகீக காரணிகள் வஸ்து பரிணமிக்கும் நிலையை சுய சார்புடையதாகவும், தன்னிச்சையாக நிகழ்வதையும் காட்டுகின்றன.

இந்த நூலில் உள்ள உபாதானம்-நிமித்தம் மற்றும் நிமித்தம்-நைமித்திக அத்தியாயத்தில் கேள்வி-பதில் கலந்துரையாடல் மூலம் செயலின் யதார்த்தம் விளக்கப்படுகிறது. மேலும் ஒழுங்குமுறை(நியாமக்)

காரணத்தை மதிப்பாய்வு செய்து உலக நடவடிக்கைகளுக்கான யதார்த்தமான-உண்மையான நிலை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகில் யாரும் யாரைப்பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் உலகத்தில் நிகழும் எல்லாக் காரியமும் சுயமாகவே Automatic-ஆகவே நிகழ்கின்றன என்பதையும்; யாரும் தன் காரியத்தைத் தவிர வேறு ஒருவரின் காரியத்தைச் செய்வதில்லை என்பதையும், அதாவது சீர்செய்யும் ஒழுங்குமுறை காரணத்தை (அதாவது நியாமக் காரணத்தை) ஆழமாக மதிப்பாய்வு செய்து நமக்கு உறுதி படுத்தி காட்டப்படுகிறது.

ஏழு தத்துவங்கள் மற்றும் புண்ணியம்-பாபம் இரண்டையும் சேர்த்து நவபதார்த்தங்களையும் புரிந்து கொள்ளாமல், அவைகளின்மேல் நம்பிக்கை கொள்ளாமல் சம்யக்த்துவம் பெறுவதை கற்பனைகூட செய்து பார்க்கமுடியாது. “சம்யக்த்துவம் இல்லாமல் இருக்கும்வரை சம்சார சமுத்திரத்தின் கரையைக்கூட காணமுடியாது” - என்ற சர்ச்சையை பகவான் மஹாவீரருக்கும், கௌதம கணதரருக்கும் அடுத்த நிலையில் உள்ளவராக பார்க்கப்படும் ஆசார்ய குந்தகுந்தர் அவர் எழுதியுள்ள தர்சன பாகுடத்தில் செய்திருக்கிறார்.

நிகழ்காலத்தில் பல சாஸ்திரங்கள் கிடைத்த போதிலும், மக்கள் சாஸ்திரங்களை படித்து சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையே காணப்படுகிறது; அவர்கள் சாஸ்திரங்களை “ஆயுதங்களாக” உருவாக்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் மக்கள் முதலில் அனேகாந்தம்-ஸ்யாத்வாதம், பிரமாணம், நயம், நிக்ஷேபம் முதலியவைகளை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், அதன் மூலம்தான் சாஸ்திரங்களை நல்ல முறையில் ஸ்வாத்யாயம் செய்து புரிந்து கொள்ளமுடியும், மேலும் சம்யக்ஞானத்தை பெறமுடியும்.

மோக்ஷமார்க்கம் மற்றும் ஐந்து ஃபாவங்கள் பற்றிய சர்ச்சையை ஆச்சார்ய ஜெயசேனர் சமயசாரம் என்ற கிரந்தத்தின் விளக்கவுரையில் மிகவும் அழகாகச் செய்திருக்கிறார். விசுத்த ஆத்ம தத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள ஐந்து ஃபாவங்கள் பற்றிய சர்ச்சை அவசியமாகும். 14 குணஸ்தானங்கள் முழுமையாக கரணானுயோக விஷயமாகும். இந்த புத்தகத்தின் மற்ற எல்லா விஷயங்களும் திரவியானுயோகம்

பற்றியதாகும். குணஸ்தானம் பற்றி புரிந்து கொள்வதால் புத்திக்கூர்மை அதிகரிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் பரிணாமங்களின் வித்தியாசங்கள் கூட நம் புரிதலுக்கு வருகிறது. குணஸ்தானத்தை சரியாகப் புரிந்து கொள்ள இந்த புத்தகத்தின் மூன்றாவது இணைப்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள மஹத்துவபூர்ண கேள்வி-பதில் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

இணைப்பின் முதல் இரண்டு விஷயங்களான சர்வக்ருத்தன்மையின் மஹிமை மற்றும் உயிரின் 47 சக்திகள், இந்த புத்தக வடிவ ஆலயத்திற்கு உச்சியில் கலசங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழ் மொழியில் 47 சக்திகள் பற்றிய சிறப்பான விளக்கம் முதல்முறையாக இந்த நூலில் வெளியிடப்படுகிறது. ஜினதர்மத்தை ஸ்வாத்யாயம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் இதை ஒவ்வொரு நாளும் ஸ்வாத்யாயம் செய்தல் அவசியமாகும், ஏனென்றால் இதனால் நமக்குத்தான் மோகூ மார்க்கத்தில் ஆர்வமும், ஆன்ம நலனுக்கு ஹிதமும் உண்டாக முடியும். மொத்தத்தில் பவ்யர்களின் ஆத்ம கல்யணத்திற்கு அவசியம் தேவையான எல்லா விஷயங்களும் இந்த ஒரே புத்தகத்தில் மிகவும் அழகாக முறையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்றே கூறுவேன்.

இந்த நூலுக்கு மூல நூலான “ஜெயின் சித்தாந்த பிரஷ்னோத்திர மாலா”-வை ஹிந்தி மொழியில் தொகுத்த ஸ்ரீ தேவேந்திரகுமார் ஜி நிச்சயமாக பாராட்டப் படவேண்டிவர். இந்த புத்தகத்தை தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பது என்பது மிகவும் கடினமானதும் மற்றும் அதிக உழைப்பு கொடுக்க வேண்டிய சிரமம் கொண்டதாகும். ஆம், ஏனென்றால் இந்த புத்தகத்தில் உள்ள விஷயங்கள் எல்லாம் அவ்வளவு ஆழமானதாகும். ஆனால் பூபாலன் ஜி அவர்களுக்கு தத்துவத்தின்மேல் உள்ள அளப்பறிய அன்பின் காரணமாகவும், சிறந்த ஆளுமை மற்றும் சிரமம் எடுத்துக் கொள்வதில் அஞ்சாதவராகவும் இருக்கும் காரணத்தால், இந்த செயலை வெற்றிகரமாகச் செய்துள்ளார். எனக்கு அவர் கடந்த இரண்டு வருடங்களாகத்தான் அறிமுகமானவர். அவர் ஆகமங்களையும், அத்யாத்ம சாஸ்திரங்களை பயிற்சி செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராகவும், புத்திக்கூர்மை உடையவராகவும் இருக்கிறார். கரணானுயோகத்தின் மிகவும் கடினமான பாடங்களை புரிந்து கொள்வது கடினமானதாகும், அதுபோன்ற ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்ட

பிறகு, அதை தமிழில் கருத்து மாறாமல், எளிமையான நடையில் மொழிமாற்றம் செய்திருப்பது அசாதாரண விஷயம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர் நிச்சயமாக ஜினாகமத்திற்கும், தமிழ் சமண மக்களுக்கும் ஒரு சிறந்த சேவையைச் செய்துள்ளார், இது பரம்பரையில் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும்.

நான் பூபாலன் ஜி அவர்களையும், இந்த நூல் வெளியிட சாஸ்திரதானம் அளித்துள்ள நன்கொடையாளர்களுக்கும் மற்றும் இதில் வேறு வகையில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைத்து நல்லவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடைசியாக இந்த புத்தகத்தை மோக்ஷமார்க்கத்தில் ஆர்வமுள்ள அனைத்து வாசகர்களும் மிகவும் ஆழமாகப் படித்து புரிந்து கொள்வதோடு மட்டுமில்லாமல் அவரவர்கள் வாழ்கையில் பின்பற்றுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன் ...

பண்டிட். E.ஜின்குமார் சாஸ்திரி,

10-06-2021

- M.A. (Jainism, Hindi, Sanskrit),B.Ed.,

துணை முதல்வர்,

ஸ்ரீ தோடர்மல் திகம்பர் ஜெயின் சித்தாந்த மஹாவித்யாலயம்,

ஜெய்ப்பூர்,

இராஜஸ்தான்.

(பூர்வீகம்-மேல் அத்திப்பாக்கம், தமிழ்நாடு)

போன்:8072446379

நூல் ஆய்வு உரை

இன்றிலிருந்து சுமார் 2550 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த பகவான் மஹாவீரர் (கி.மு.599-527) தன் கேவல ஞானத்தால் அறிந்தருளிய அனைத்து ஜினதர்மத்தை கௌதம கணதரர் சூத்திரங்களாக விளக்கி அருளினார் என்பர். அவருக்குப் பின்னர் சுதர்ம கணதரரும், ஜம்பு ஸ்வாமியும், இவர்களுக்குப் பின்னர் பல சுருதகேவலிகளும் ஜின அறத்தை தொடர்ந்து பரப்பி வந்தனர். பிறகு கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆசாரியர்கள் பூதபலி மற்றும் புஷ்பதந்தர் ஷட்கண்டாகமம் கிரந்தத்தையும், ஆசார்ய ஸ்ரீ குந்தகுந்தர் 84 பாஹுடங்களையும் படைத்து முனிவர்களுக்கும், இல்றத்தாருக்கும் நல்மார்க்கம் என்னும் முக்தி மார்க்கத்தில் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு வழி வகுத்தனர். அதற்குப்பிறகு வந்த பல ஆசாரியர்களும் தீர்த்தங்கரரின் உபதேசங்களைத்தான் சாஸ்திரங்களாகப் படைத்தருளியுள்ளனர்.

இந்த ஐந்தாம்(பஞ்சம) காலத்தில் தீர்த்தங்கரர்களை நம்மால் நேரடியாக பார்க்க இயலாது. ஆனால் ஆசார்ய குந்தகுந்தர் விதேகக்ஷேத்திரத்திற்கு சென்று சீமந்தர் தீர்த்தங்கர பகவானின் சமவசரணத்தில் ஏழு நாட்கள் தங்கி இருந்து, நேரடியாக உபதேசத்தைக் கேட்டு, பிறகு பொன்னூர் மலைக்கு திரும்ப வந்து பிரவசனசாரம் முதலான கிரந்தங்களை எழுதினார்.

ஆசார்ய குந்தகுந்தரின் நிஜ ஆத்ம அனுபவ வைபவத்தின் மூலம் சமயசாரம் முதலான அத்யாத்ம கிரந்தங்களையும் படைத்தார். அதில் உள்ள தத்துவங்களைப் நன்கு புரிந்து, உணர்ந்தாலே போதும், நமக்கு சம்யக்தரிசனம் உண்டாகிவிடும். மோக்ஷமார்க்கத்தில் அடி எடுத்து வைக்கவும், அதில் முன்னேறவும், மோக்ஷம் பெறவும் வேறு எந்த வழியும் இல்லை. அதனால்தான் அவர் மங்கலமுடையவர் என்று ஆசார்யர்கள் தாம் வணங்கக்கூடிய ஸ்தோத்திரங்களில் “மங்கலம் பகவான் வீரோ, மங்கலம் கௌதமோ கணீ, மங்கலம் குந்தகுந்தாத்யோ ஜைன தர்மோஸ்து மங்கலம்” என்று பாடியுள்ளனர்.

வளர்ந்துவரும் அறிவியல் உலகில் வாழும் நாம் வாழும்நெறி அறியாமல், பணம் சம்பாதிப்பதையும் அதைக்கொண்டு புலனின்ப சாதனங்களைப்

பெற்று இன்புற்று வாழ்வதே வாழ்க்கை என்ற நிலையில் இருப்பதை நம்மால் காணமுடிகிறது. இன்றைய கல்வி முறையும் ஆன்ம நலனுக்கான வழிமுறையை கற்பிப்பதாக இல்லாததைப் பார்த்து மனவருத்தம்தான் வருகிறது. அற நூல்களை நாமே படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். பெரும்பாலான அறநூல்கள், நம் தாய்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருந்தபோதிலும், அவைகளை படித்து தர்மத்தின் மர்மங்களை நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியாத நிலையில் தான் பெரும்பாலானோரும் இருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் ஆகமத்தில் நுழைந்து அறிவு பெற வேண்டிய அடிப்படைக்கல்வி நம்மிடம் இல்லை என்பதே!

ஜினாகம அடிப்படை நூல்கள் அவரவர் மொழியில் இருந்தால்தான் அவைகளை நாம் படித்து, பிறகு ஆகமங்களையும், அத்யாத்ம கிரந்தங்களையும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த அடிப்படை கல்வியை நமக்கு அளிக்க வல்ல சமண தத்துவ அறிமுகம், காரண காரிய இரகசியம், கரணானுயோக அறிமுகம், மற்றும் பஞ்சலப்தி என்ற நூல்களை டாக்டர். உஜ்வலா ஷா அவர்கள் முதலில் மராட்டியிலும், பிறகு ஹிந்தி மொழியிலும் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த நூல்கள் இன்றும் உலக சமணர்களால் வரவேற்கப்படுபவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த நான்கு சமண தத்துவத்தில் அடிப்படை அறிவு பெறும் நூல்களையும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பெறியாளர். திரு. பூபாலன் ஜெயின் அவர்கள் சிறப்பான முறையிலும் அதேசமயம் எளிமையான நடையிலும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு, நாம் அந்த அடிப்படை அறிவு பெறுவதில் பேருதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை பலரும் அறிவர்.

இதன் தொடர்ச்சியாக அவர் ஜெயின் சித்தாந்த பிரஷ்னோத்தர மாலா என்ற கேள்வி-பதில் வடிவ ஹிந்தி நூலை சமண சித்தாந்த நுழைவாயில் என்னும் புத்தகமாக வெளியிடுவதைப் பார்க்கும்போது என்னில் ஆச்சர்யமும், ஆனந்தமும் உண்டாகிறது. இந்த மொழி பெயர்ப்பின் pdf கோப்பை எனக்கு அனுப்பி இந்த நூலைப் படித்து, ஒரு மதிப்பீட்டு உரை எழுதி அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

சில நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டிட். கோபால்தாஸ் ஃபரய்யா அவர்களால் முதல் முதலில் எழுதப்பட்ட ஜெயின் சித்தாந்த பிரவேஷிகா

என்ற நூல் காலப்போக்கில் மேலும் பல கேள்வி-பதில்கள் சேர்க்கப்பட்டு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என் நண்பர் திரு.தேவேந்திரகுமார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு ஸ்ரீ குந்த-குந்த கஹான் பாரமார்த்திக் டிரஷ்ட், மும்பை நிறுவணத்தால் வெளியிடப்பட்ட ஹிந்தி நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பே இந்த நூலாகும்.

இந்த நூலில் வரும் கேள்வி-பதில் வடிவ சமண சித்தாந்த அடிப்படை விஷயங்களை நாம் இந்நாள்வரை அறிந்திருக்க முடியாதவைகள் என்றே கூறலாம். இந்த நூலில் பாடத்தலைப்புக்கு ஏற்ப அடிப்படை கேள்வியை எழுப்பி, அதற்கு பதிலளித்து, அந்த பதிலிலிருந்தே அடுத்த வேள்வியை கேட்டு பதில்கூறும் முறை காணப்படுகிறது. இதனால் பயில்பவர்களின் அனைத்து சந்தேகங்களும் போக்கப்படும் வழியில் இந்த நூல் அமைந்திருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும்.

இதில் திரவியம், குணம், பர்யாயம், நான்கு அபாவங்கள், ஆறு காரணிகள், உபாதானம்-நிமித்தம், நிமித்த-நைமித்திகம், ஏழு தத்துவம்-நவ பதார்த்தம், பிரமாணம்-நயம் மற்றும் நிக்ஷேபம், அனேகாந்தம் மற்றும் ஸ்யாத்வாதம், மோக்ஷமார்க்கம்-ஐந்து ஃபாவங்கள் மற்றும் பதிநான்கு குணஸ்தானங்கள் முதலான பத்து அதிகாரங்களாக அமைத்து அவைகளில் எவ்வளவு கேள்விகள் வரமுடியுமோ அவ்வளவு கேள்விகளையும் எழுப்பி, அவைகளுக்கு ஆகமப்பூர்வ ஆதாரங்களுடன் சமாதானங்களையும், எளிமையான நடையில் எளிதாகப் படித்து புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் தொகுத்திருப்பதை காண முடிகிறது. வாசகர்களின் கவனத்திற்காக உதாரணமாக சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

காரணிகள் என்ற அத்தியாயத்தில் கேள்வி பதில்களைப் பார்க்கும்போது பொருள்களில் மற்றும் பொருளின் அனந்த குணங்களிலும் அவைகளின் பர்யாயங்களிலும் செயல்கள் சுதந்திரமாக நிகழ்வதையும், பிற பொருளின் ஆதிக்கத்தில் எதுவும் நிகழ்வதில்லை என்பதை காணும்போது அவைகளை சமதா ஃபாவத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் நமக்கு வந்துவிடும்.

உபாதானம் அத்தியாயத்தில் வினைகள் உடல், மனம், வாக்கு இவைகளின் சார்பின்றி ஸ்வயத்தின்(ஆத்மாவின்) அஸ்தித்துவத்தை பார்க்க முடிகிறது. பர்யாயம் தன்னிச்சையாக செயல்படுவதை கூணிக்உபாதானம் மூலம் அறிந்து ஸ்வாதீன சுகத்தை நாம் நிச்சயமாக அனுபவிக்க முடியும் என்பது தெளிவாகிறது.

மோக்ஷமார்க்க அத்தியாயத்தில் ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சி-சம்பவம் நடைபெறுவதில் ஐந்து சமவாயங்களின் ஒற்றுமையே காரணம் என்பதையும், அதில் புருஷார்த்தம் முக்கிய காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். மோக்ஷமார்க்கத்தின் உண்மையான நிலையை அறிந்து ஐடப் பொருளான வினைகளின் மீது பழி போட்டு தப்பிக்க நினைக்காமல், தத்துவ நிர்ணயம் செய்தல் முக்கியம் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மேலும் இந்நூலின் இணைப்பாக சர்வக்ருத்தன்மையின் மஹிமை, உயிரின் 47 சக்திகள், மஹத்வபூர்ண கேள்வி-பதில்(குணஸ்தாண-நுழைவாயில்) ஆகிய முக்கியமாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அடிப்படை விஷயங்களை அறிய விரும்புவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி சேர்த்திருப்பது மேலும் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்றே சொல்லுவேன்.

இந்த நூல் நாம் பேதஞானம் பெற்றிடவும், தத்துவத்தை உறுதி செய்யவும் நமக்கு வழிகாட்டியாக உள்ளது எனலாம். மேலும் இது ஆத்ம அனுபவம் பெறவும் பெரிய பொக்கிஷம் போன்ற அரிய மோக்ஷசாஸ்திரம் என்றும் சமணத்தின் அனைத்து சாமர்த்தியமான ஆச்சார்யர்களின் நூல்களின் ஆன்மீகசாரம் என்றும் கூட பெயர் சூட்டலாம். இந்த அரிய தொகுப்பு நூலானது சமயசாரம், மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம் போன்ற மஹா கிரந்தங்களை சுலபமாகப் படித்துணர உதவும் நுழைவாயில் கிரந்தம் -சாஸ்திரம் என்றும் கருதலாம். முடிவாக இது நான்கு அனுயோகத்தின் சாரமான அறிவை பெற விரும்புவர்கள் முதன்முதலில் படிக்க வேண்டிய பாடபுத்தகம்-Text Book என்றே நான் கூறுவேன். லௌகீக முறையில் கூற வேண்டுமென்றால் இந்நூல் அனைத்து நலன்களையும் வழங்கும் சிந்தாமணி, காமதேனு என்றழைத்தாலும் மிகையாகாது. இது சமவசரண திவ்யதொணியின் ஒரு பிழிவு எனலாம். இந்நூலைப் பயில்வதால் நம்

அஞ்ஞான இருள் விலகவும், சமயக்ஞானம் என்ற பிரகாசத்தைக் பெறவும் இது ஒரு அரும்பெறும் ஜோதியாக இருப்பதை உணர முடிகிறது. இந்த நூல் ஒரு சமண சித்தாந்த களஞ்சியம் மற்றும் லகுமோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம் என்றும் கூட கூறலாம். முழு நூலை நீங்கள் படித்தீர்களேயானால் ஆத்ம தத்துவத்தை மோக்ஷ நெறியுடன் பின்பற்றுவதற்கு பேருதவியாக இருக்கிறது என்று நீங்களே நிச்சயமாகச் சொல்வீர்கள்.

இதற்காக பொறியாளர். து.பூபாலன் அவர்கள் பெரிய சிரமம் எடுத்துக் கொண்டது பாராட்டத்தக்கதாகும். அவர் மேலும் பல சாஸ்த்திர நூல்களை தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த நூல் வெளிவர சாஸ்த்திர தானமளித்த பவ்வியர்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். தமிழ் சமணர்களிடம் இந்த நூல் பெரும் வரவேற்பினைப் பெறும் என்பதில் எனக்கு எந்த ஐயமுமில்லை. பவ்வர்கள் அனைவரும் இந்நூலை பயன்கொண்டு ஆன்ம நலம் பெறவேண்டும்!

ஜெய் ஜினேந்திரா !

டாக்டர்.V.தனகுமார் ஜெயின் சாஸ்திரி,

12-06-2021

- M.A.(Jainism-Acharya, Hindi, Sanskrit), Phd.,

தலைமை ஆசிரியர்,

சமஸ்கிருத நடுநிலைப் பாடசாலை,

மார்வாடா செளக்கி, கோட்டா,

இராஜஸ்தான்,

(பூர்வீகம்-கன்னலம், தமிழ்நாடு)

போன்:7976495820

என் உரை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு

பவ்வியர்களே, இந்த நூல் வழியாக உங்கள் அனைவரையும் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஜின சாஸ்திரங்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்து அதில் கூறப்பட்டுள்ள மர்மங்களை நன்கு புரிந்து கொண்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் என்னிடம் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. முதலில் நான் முறையாக துந்துபி, மலர்மழை என்ற அஞ்சல்வழிக் கல்வி மூலம் அடிப்படை சமண தத்துவக்கல்வியைப் பெற்றேன். அதற்குப் பிறகு சுயமாகவேதான் ஆகமங்களை படித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

அ தி ர்ஷ்ட வ ச மாக எனக்கு / எ ங்க ளு க்கு ஆ த்ம ப ந்து திரு.பரதச்சக்கரவர்த்தி சாஸ்திரியார் அவர்கள் மூலமும், பிறகு திரு.ஜம்புகுமார் சாஸ்திரியார் மூலமும் ஸ்வாத்யாயம் செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது. இந்த காலகட்டத்தில் ஸ்ரீ108 ஆர்ஜவசாகர்ஜி முனிமஹராஜ் அவர்கள் மூலம் தத்துவார்த்த ஸூத்திரத்தை ஆழப்பயிலும் பாக்கியமும் கிடைத்தது. இந்த கால கட்டத்தில் மேலும் சுல்லகர் 105 சிவஆதிநாதன் அவர்கள் ஆச்சார்ய குந்தகுந்தரின் எல்லா நூல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து அத்யாத்ம ஆகமங்களை நாமே படித்து பயன்கொள்ள வழிசெய்தார்கள். திரு.க.வி.அஜிததாஸ் அவர்களும் பல அரிய நூல்களை ஹிந்தியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து நாம் சுயமாகவே பல ஆகமங்களப் படிக்க வழி வகுத்தார். முக்கியமான பல நூல்கள் நமக்குத் தெரிந்த நம் தாய்மொழியாம் தமிழில் கிடைத்த போதிலும், அவைகளை நாமே சுயமாகப் படிக்க முடிந்ததே ஒழிய, அதில் புதைந்துள்ள சித்தாந்தத்தின் மர்மங்களை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையே இருக்கிறது.

குறிப்பாக எனக்கு “கேவலி பகவான் எப்படி முக்கால மூவுலகப் பொருள்களையும் ஒரே சமயத்தில் அறிகிறார்? பிறகு அவர் என்ன செய்துகொண்டு இருப்பார்? எதிர்மறை குணங்கள் எப்படி ஒரே வஸ்துவில் இருக்க முடிகிறது? ஏன் பர்யாயம் மட்டுமே நம் பார்வைக்கு வருகிறது, திரவியம் ஏன் வருவதில்லை? கிரமபத்தபர்யாயம் என்றால்

என்ன? நற்காட்சி பெற என்ன செய்ய வேண்டும்? பேதவிஞ்ஞானம் என்றால் என்ன? ஆத்ம அனுபவம் எப்படிப் பெற வேண்டும்? என்ற பல சந்தேகங்கள் எழுந்த வண்ணமே இருந்தன. இந்த கேள்விகளுக்கு பதில் காண முயற்சி செய்து கொண்டே இருந்தேன்.

அதிர்ஷ்ட வசமாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பண்டிட். தினேஷ்பாய் ஷா மற்றும் டாக்டர். உஜ்வலா ஷா அவர்களின் சொற்பொழிவுகளை யூடியூப் மற்றும் பேஸ்புக் வாயிலாகக் கேட்கத் துவங்கினேன். அவர்களின் சொற்பொழிவுகள் மிக எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளத் தக்கதாகவும், மேலும் என் பல சந்தேகங்களுக்கு பதில்களை அளிப்பதாகவும் இருந்தன. அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட எல்லா நூல்களையும் அவர்களிடமிருந்து பெற்று ஆழப்பயிலவும், அந்த நூல்களை வைத்துக்கொண்டே அவை சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கவும் துவங்கினேன்.

முதலில் டாக்டர். உஜ்வலா ஷா அவர்களால் எழுதப்பட்ட தத்துவ அடிப்படை நூல்களான சமண தத்துவ அறிமுகம், காரண காரிய இரகசியம், கரணானுயோக அறிமுகம், பஞ்சலப்தி அவைகளில் ஆழ்ந்து போனேன். அவைகளைப் பலமுறை ஸ்வாத்யாயம் செய்து என் பல சந்தேகங்களை போக்கிக் கொண்டேன். புரிந்து கொள்ள முடியாத இடங்களில் அவர்களை தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு விளக்கங்களைப் பெற்றேன். இந்த நூல்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இந்த நான்கு நூல்களையும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து வெளியிட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

அதே வழியில் நான் ஆழ்ந்து ஸ்வாத்யாயம் செய்த அடுத்த நூலே திரு.தேவேந்திரகுமார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, மும்பையில் உள்ள ஸ்ரீ குந்தகுந்த-கஹான் பாரமார்த்திக் டிரஸ்ட், மூலம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஹிந்தி புத்தகமான வெளிவந்த ஸ்ரீ ஜெயின் சித்தாந்த பிரஷ்னோத்தரமாலா என்ற நூலாகும். இந்த நூலும் தத்துவ அடிப்படை விஷயங்களை தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள எனக்குப் பேருதவியாக இருந்தது. இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தே நான் இந்த நூலை கேள்வி-பதில் வடிவில் சமண சித்தாந்த நுழைவாயில் என்ற பெயரில் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிடத் துணிந்தேன். இந்த நூலில் இணைப்பாக

சர்வக்ஞத்தன்மையின் மஹிமை, உயிரின் 47 சக்திகள், மற்றும் மஹத்வபூர்ண கேள்வி-பதில் (குணஸ்தாணம்) பற்றிய அடிப்படையில் அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களையும் இணைத்துள்ளேன். இந்த நூல் இந்த ஆண்டு சுருத பஞ்சமியான இன்று முழுமை அடைவது எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

இந்த நூலை தமிழில் வெளியிட ஒப்புதல் அளித்த மூலநூல் பதிப்பாளர் பண்டிட். ஷய்லேஷ்ஜி, ஸ்ரீ குந்தகுந்த-கஹான் பாரமார்த்திக் டிரஸ்ட், மும்பை அவர்களுக்கும், ஒப்புதல் பெறுவதில் பேருதவியாய் இருந்த பண்டிட். தினேஷ்பாய் ஷா மற்றும் டாக்டர். உஜ்வலா ஷா அவர்களுக்கும் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கரணானுயோக அறிமுகம் மற்றும் பஞ்சலப்தி நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் செலவு முழுவதும் சாஸ்திரதானம் அளித்து உதவியது போலவே, இந்த நூல் வெளிவரவும் பவ்ய நண்பர்கள் முழுமையாக சாஸ்திர தானம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பது, அவர்களுக்கு மார்க்கப்பிரஃபாவனையில் இருக்கும் ஈடுபாட்டைக் காணமுடிகிறது. சாஸ்திர தானமளித்த அனைவரையும் என் முழுமனதுடன் பாராட்டுவதோடல்லாமல், அவர்கள் குடும்பத்தார்களுக்கும் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலே கூறிய இந்த ஐந்து நூல்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்வதால் தத்துவ சம்பந்தமான எல்லா அடிப்படை விஷயங்களையும் நம்மால் சுலபமாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இதன்மூலம் பெற்ற அறிவைக்கொண்டு எல்லா சமண தத்துவ ஆன்மீக மற்றும் அத்தியாத்ம நூல்களை நாமே சுயமாக ஸ்வாத்யாயம் செய்து அவைகளில் புதைந்து கிடக்கும் மர்மங்களை புரிந்து கொள்ளமுடியும். அதனால் சம்யகத்துவத்தைப் பெற்று முக்தி மார்க்கத்தில் முன்னேறவும் இது வழிவகுக்கும். இந்த நூலின் மொழிபெயர்ப்பின் போது என்னை ஊக்குவித்த முனைவர் வி.தனகுமார் ஜெயின் சாஸ்திரியார் அவர்களுக்கும், மொழிபெயர்ப்பில் எனக்குப் பேருதவியாக இருந்த திரு.ஜெயராஜ் சாஸ்திரியார் அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நூலில் அச்சுப்பிழை எதுவும் இல்லாதவகையில் பிழை திருத்தம் செய்தும் நூலுக்கு சிறந்த ஒரு அறிமுகவுரையும் செய்து உதவிய திருவாளர்

மன்னார்குடி பத்மராஜ் இராமசாமி ஜெயின், மன்னார்குடி அவர்களுக்கு என் அன்பு கலந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இக்கட்டான காலகட்டத்தில் நேரம் ஒதுக்கி இந்த நூலின் pdf கோப்பை படித்து அருமையான ஒரு அணிந்துரை அளித்துள்ள பண்டிட். E.ஜின்குமார் ஜெயின் சாஸ்திரி **M.A. (Jainism, Hindi, Sanskrit),B.Ed.**, துணை முதல்வர், ஸ்ரீ தோடர்மல் திகம்பர் ஜெயின் சித்தாந்த மஹாவித்யாலயம், ஜெய்ப்பூர் அவர்களுக்கும், நூலின் pdf கோப்பை முழுவதும் படித்து நல்ல ஒரு நூல் ஆய்வு உரையை அளித்த டாக்டர்.V.தனகுமார் ஜெயின் சாஸ்திரி, **M.A.(Jainism-Acharya, Hindi, Sanskrit), Phd.**, தலைமை ஆசிரியர், சமஸ்கிருத நடுநிலைப் பாடசாலை, மார்வாடா செளக்கி, கோட்டா, இராஜஸ்தான் அவர்களுக்கும் என் பணிவான வணக்கங்களை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எப்போதும்போல இந்த நூலையும் அருமையாகவும், நேர்த்தியாகவும் அச்சிட்டுத்தந்த நண்பர் ஸ்ரீ பாலாஜி ஆப்செட் நிறுவனராகிய திரு.சுப்பையா அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நூலின் மொழிபெயர்ப்பு மூல நூலின் கருத்துகளும், தத்துவ ஆழமும் அப்படியே இருக்குமளவுக்கு மிகுந்த கவனத்துடன் செய்திருக்கிறேன். எங்கு மேலும் கொஞ்சம் விளக்கினால் நன்றாகப் புரியும் என்று தோன்றிய இடத்தில் []-இக்குறியீட்டுக்குள் என் கூடியோபசம ஞானத்திற்குத் தெரிந்த அளவில், கூடுதல் விஷயங்களையும் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த நூலில் பவ்யர்கள் ஏதாவது தவறு கண்டால் எனக்குத் தெரியப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், திருத்தி வாசித்துக் கொள்ளவும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெருமுயற்சியின் காரணமாக வெளிவந்துள்ள இந்த நூலை தமிழ்ச் சமணர்கள் ஆர்வத்தோடு ஸ்வாத்யாயம் செய்து ஆன்ம நலம் அடைய வேண்டும் என்ற ஃபாவனையுடன்,

து.பூபாலன் B.E.,
சென்னை-600083
போன்: 9840448643

15-6-2021

1. திரவிய அதிகாரம்

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 1: உலகம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: ஆறு திரவியங்களின் சமூகத்தை உலகம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 2: திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: குணங்களின் சமூகத்தை திரவியம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 3: குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எது திரவியத்தின் முழுவதும் (பூர்ணமாக) நிரம்பியிருக்கிறதோ மற்றும் திரவியத்தின் எல்லா நிலையிலும் காணப்படுகிறதோ அதை குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 4: உலகில் எத்தனை திரவியங்கள் இருக்கின்றன? அவைகள் யாவை?

பதில்: உலகில் ஆறு திரவியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளாவன: உயிர்(ஜீவன்), புத்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், மற்றும் காலம்.

கேள்வி 5: ஜீவத் திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம் ?

பதில்: எந்த திரவியத்தில் சேதன குணம் இருக்கிறதோ அதாவது பொருள் இருப்பதையும், அந்த பொருள் பற்றி அறியும் சக்தி எதில் இருக்கிறதோ அதை ஜீவத் திரவியம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 6: புத்கலத் திரவியம் என்று எதை கூறுகிறோம் ?

பதில்: எந்த திரவியத்தைத் தொட்டு அறிய முடியுமோ, எதில் தொடுதல், சுவை, மணம் மற்றும் நிறம் முதலிய குணங்கள் இருக்கிறதோ அதையே புத்கலத் திரவியம் என்று கூறுகிறோம். [புத்கல என்ற சொல்லின் இலக்கணம்: கூடுதல்+பிரிதல். எதில் கூடுதலும், பிரிதலும் சகஜமாக-இயல்பாக நிகழ்கிறதோ அதை புத்கலம் என்று ஞானிகள் கூறுவர்.]

கேள்வி 7: புத்கலங்கள் எத்தனை விதமாக உள்ளன?

பதில்: புத்கலங்கள் இரண்டு விதமாக உள்ளன. அவை பரமாணு மற்றும் ஸ்கந்த வடிவமாக உள்ளன.

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 8: பரமாணு என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எது சிறியதிலும் மிகச்சிறியதோ, மற்றும் அதை மேலும் பிரிக்க முடியாததோ அத்தகைய புத்தகல்ப் பொருளின் பிரிக்க முடியாத பகுதியை பரமாணு என்று கூறுகிறோம். [பரமாணு கேவல ஞானத்தால் மட்டுமே அறியக்கூடிய பொருள் என்பதை இங்கு நினைவில் கொள்ளுங்கள். கேவலி பகவான் கூற்றினால் இந்த நுட்பத்தை நாம் அறிகிறோம். விஞ்ஞான அறிவுக்கு இது அரிதான என்பதை கவனத்தில் கொள்க.]

கேள்வி 9: ஸ்கந்தம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பரமாணுக்களின் கூட்டால் அமைந்த பொருள்களை ஸ்கந்தம் என்று அழைக்கிறோம். ஸ்கந்தம் ஆறு விதமாகவும் 23 விதமாகவும் மற்றும் அனேக விதமாகவும் உள்ளன என்பதை இப்போதைக்கு நினைவில் கொள்ளவும். ஐம்பொறிகளால் அறியப்படுவது இந்த ஸ்கந்தமே. ஸ்கந்தத்தை வர்களை என்றுகூட ஞானிகள் கூறுவர்.

கேள்வி 10: தர்மத் திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: இயல்பாக சுயமாக இடம் பெயரும் உயிர் மற்றும் புத்தகலத் திரவியங்களுக்கு இடம் பெயர நிமித்தமாக (உதவியாக) எந்த திரவியம் இருக்கிறதோ அதை தர்மத் திரவியம் என்று கூறுகிறோம். உதாரணமாக மீன் நீந்த தண்ணீர் உதவியாக-நிமித்தமாக இருப்பது போலவாகும். தண்ணீர் மீனை நீந்த உந்துவதில்லை. இதை உதாசீன நிமித்தம் (உந்துதல் இல்லா உதவி) என்று ஆகம மொழியில் கூறுவர்.

கேள்வி 11: அதர்மத் திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: இடம் பெயரும் உயிர் மற்றும் புத்தகலத் திரவியங்கள் ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ள நிமித்தமாக (உதவியாக) எந்த திரவியம் இருக்கிறதோ அதை அதர்மத் திரவியம் என்று கூறுகிறோம். உதாரணமாக நடந்து செல்லும் யாத்ரிக்கு மரத்தின் நிழல் நிற்க நிமித்தமாக இருப்பது போலவாகும்.

கேள்வி 12: அதர்மத் திரவியத்தைப் பற்றி கூறும்போது “இடம் பெயர்ந்து கொண்டுள்ள உயிர் மற்றும் புத்தகலத் திரவியங்கள் ஓரிடத்தில்

1. திரவிய அதிகாரம்

நிலைகொள்ள நிமித்தம்” என்று கூறப்படுகிறது; இதில் இடம் பெயர்ந்து கொண்டுள்ள மற்றும் நிலை கொள்ள என்ற சப்தத்தை எடுத்துவிட்டால் என்ற குற்றம்(தோஷம்) வரும்?

பதில்: எந்த இடம்பெயர்ந்து கொண்டுள்ள ஜீவ புத்தகலங்கள் நிலை கொள்கிறதோ, அவைகளுக்கே அதர்மத் திரவியம் நிமித்தமாகும். அப்படி சொல்ல வில்லை என்றால் எப்போதுமே நிலையாக உள்ள (நிஷ்கிரியாவான்களான-என்றும் இடம் பெயராத) தர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசாஸ்திகாயம் மற்றும் காலத்திரவியம் ஆகியவைகளும் நிலையாக இருக்க அதர்ம திரவியம் நிமித்த காரணமாக ஆகிவிடும்.

கேள்வி 13: ஆகாசத் திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம் ?

பதில்: எது உயிர் முதலான ஐந்து திரவியங்கள் இருப்பதற்கு இடம் தருகிறதோ அதை ஆகாசத் திரவியம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 14: ஆகாசத் திரவியத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: ஆகாசம் அகண்ட (பிரிவு படாத) ஒரே திரவியமாகும், இருந்தாலும் இதில் தர்ம, அதர்ம முதலான திரவியங்கள் காணப்படும் ஆகாசப் பகுதியை லோகாகாசம் என்றும், அவைகள் காணப்படாத ஆகாசப் பகுதியை அலோகாகாசம் என்றும் இரண்டாக ஆகமங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகத்தில் தர்மம் அதர்மம் ஆகிய இரண்டு திரவியங்கள் இல்லாமல் போகுமானால் லோகாகாசம் அலோகாகாசம் என்ற பிரிவே இல்லாமல் போயிருக்கும்!

கேள்வி 15: லோகாகாசம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எங்கு உயிர் முதலான எல்லா திரவியங்களும் காணப்படுகின்றனவோ அந்த ஆகாசப் பகுதியை லோகாகாசம் என்று கூறுவர். அதாவது அகண்ட ஆகாசத்தில் எதுவரை உயிர், புத்தகலம், தர்மம், அதர்மம் மற்றும் காலம் ஆகிய ஐந்து திரவியங்களும் உள்ளதோ அதுவரை உள்ள அகாசப் பகுதியை (பிரதேசத்தை) லோகாகாசம் என்பர்.

கேள்வி 16: அலோகாகாசம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: லோகாகாசத்திற்கு வேளியே எல்லா திசையிலும் உள்ள அகண்ட ஆகாசப் பகுதியை அலோகாகாசம் என்பர்.

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 17: லோகாகாசம் மற்றும் அலோகாகாசம் ஆகிய இரண்டின் நிறத்தில் என்ன வேறுபாடு உள்ளது? இவ்விரண்டில் எது பெரியது?

பதில்: ஆகாசத் திரவியம் அருவமானதாகையால் அதில் நிறம் ஏதும் இல்லை. ஆகாசம் ஒரு அகண்ட திரவியமாகும். எந்த ஆகாசப் பகுதியில் ஆறு திரவியங்களின் சமூகம் உள்ளதோ அந்தப் பகுதி லோகாகாசம். லோகாகாசம் முழு ஆகாசத்தின் மிகச்சிறிய பகுதியாகும். லோகாகாசத்தை எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்துள்ள பகுதி அலோகாகாசமாகும். அலோகாகாசம் லோகாகாசத்தைப் போல அனந்த மடங்கு பெரியதாகும்.

கேள்வி 18: அலோகாகாசத்தில் எத்தனை திரவியங்கள் உள்ளன? அதில் பரிமாற்றம் நிகழ் எது நிமித்தமாக உள்ளது?

பதில்: அலோகாகாசத்தில் ஆகாச திரவியத்தைத் தவிர வேறு எந்த திரவியமும் இல்லை. அகண்ட ஆகாசம் முழுவதிலும் பரிமாற்றம் நிகழ் லோகாகாசத்தில் உள்ள காலஅணு திரவியம் நிமித்தமாகும்.

கேள்வி 19: ஒரு ஆகாச பிரதேசத்தில் ஒரே வகையை சேர்ந்த திரவியம் எப்போதும் சேர்ந்து இருப்பதில்லை, அது எந்த திரவியம்?

பதில்: அந்த திரவியம் காலஅணு திரவியமாகும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு ஆகாசப்பிரதேசத்திலும் ஒரு காலஅணு திரவியம் என்ற முறையில் தனித் தனியாகவே நிலைகொண்டு இரத்தினக் குவியல் போல உள்ளது.

கேள்வி 20: ஒரு பரமாணு அளவு சிறியதான வேறு திரவியம் ஏதேனும் உள்ளதா?

பதில்: ஆம், உள்ளது. காலஅணுவே மற்றுமொரு பரமாணு அளவேயுள்ள சிறிய திரவியமாகும். காலஅணுவும், புக்கலப் பரமாணுவும் ஏகப்பிரதேசத் திரவியங்களாகும்.

கேள்வி 21: பிரதேசம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: ஒரு புக்கலப் பரமாணு ஆகாசத்தில் எவ்வளவு இடத்தை எடுத்துக் கொள்கிறதோ, அந்த அளவு இடத்தை ஒரு பிரதேசம் என்று கூறுவர். [இந்த ஒரு பிரதேச அளவே எல்லா திரவியங்களும் எடுத்துக்கொள்ளும் இடத்தை அளக்க ஒர் அளவையாக (measuring unit-டாக) உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.]

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 22: காலத் திரவியம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: தன்னில் மாற்றங்களை சுயமாகவே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் தகுதியுடைய உயிர் முதலான திரவியங்களுக்கு, அவைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட எது நிமித்தமாக (உதவியாக) உள்ளதோ அதை காலத் திரவியம் என்கிறோம். உதாரணமாக தானாகவே சுற்றும் தகுதியுடைய குயவனின் சக்கரத்தை, சுற்ற தடி உதவுவது போலவாகும்.

கேள்வி 23: காலத் திரவியம் எத்தனை வகையாக உள்ளது?

பதில்: காலத் திரவியம் நிச்சய காலம், வியவஹார காலம் என இரண்டு விதமாக உள்ளது.

கேள்வி 24: நிச்சய காலம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: காலத் திரவியத்தை நிச்சய காலம் என்கிறோம். லோகாகாசத்தில் எத்தனை பிரதேசங்கள் உள்ளதோ அத்தனை நிச்சய காலத் திரவியங்களே உள்ளன. மேலும் அது லோகாகாசத்தின் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒரு காலத் திரவியம் (காலஅணு) என தனித்தனியாகவும், நிலையாகவும் உள்ளது.

கேள்வி 25: வியவஹார காலம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: காலத்தை சமயம் (மேலும் பிரிக்க முடியாத மிகச்சிறிய கால அளவு), நிமிடம், மணி, நாள், மாதம், வருடம் முதலாக நாம் கணக்கிடும் காலத்தை வியவஹார காலம் என்கிறோம். [காலத் திரவியத்தின் பர்யாயத்தையே வியவஹார காலம் என்கிறோம்.]

கேள்வி 26: உயிர் முதலான திரவியங்கள் எத்தனை? மேலும் அவை எங்கு இருக்கின்றன?

பதில்: உயிர்த் திரவியம் அனந்தம் (முடிவற்றது, infinity). அவை லோகாகாசம் முழுவதிலும் இருக்கின்றன. உயிர் திரவியத்தைப் போல அனந்த மடங்கு புக்கலத் திரவியமாகும். அவைகளும் லோகாகாசம் முழுவதும் நிரம்பி இருக்கின்றன. தர்ம மற்றும் அதர்ம திரவியங்கள் ஒவ்வொன்றாகும். அவை இரண்டும் கூட உலகம் முழுவதிலும் பரவி(வியாபித்து) உள்ளன. ஆகாச திரவியமும் ஒன்றுதான். அது உலகம் மற்றும் அலோகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது. காலத் திரவியம் அசங்க்யாதம்

1. திரவிய அதிகாரம்

அதாவது எண்ணிக்கையால் கூறமுடியாததாக உள்ளது. அது உலகத்தில் உள்ள அசங்க்யாதப் பிரதேங்களிலும் ஒரு பிரதேசத்திற்கு ஒன்று வீதம் தனித் தனியாக [இரத்தினராசி போல-முத்துக்குவியல் போல] உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது.

கேள்வி 27: அஸ்திகாயம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: பல பிரதேசங்கள் (பஹுப்பிரதேசி) உடைய திரவியத்தை அஸ்திகாயம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 28: எத்தனை திரவியங்கள் அஸ்திகாயமாக உள்ளன?

பதில்: உயிர், புத்கலம், தர்மம், அதர்மம் மற்றும் ஆகாசம் ஆகிய ஐந்து திரவியங்களும் அஸ்திகாயங்களாக உள்ளன.

கேள்வி 29: காலத் திரவியம் மட்டும் ஏன் அஸ்திகாயமாக இல்லை?

பதில்: ஒவ்வொரு காலத் திரவியமும் ஒரு பிரதேசம் மட்டுமே உடையதாக இருக்கிறது. அதனால் அது அஸ்திகாயமாக (பஹுப்பிரதேசியாக) இல்லை.

கேள்வி 30: புத்கலப் பரமாணுகூட ஒரு பிரதேசமே உடையது. எது மட்டும் எப்படி அஸ்திகாயமாக உள்ளது?

பதில்: புத்கலப் பரமாணு ஒரு பிரதேசம் உடையதாக இருந்தாலும், பல பரமாணுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்கந்தமாகி (ஒரு கூட்டுப் பொருளாகி) பல பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் சக்தி படைத்ததாக உள்ளது. அதனால் புத்கலப் பரமாணுவையும் உபசாரமாக அஸ்திகாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. [ஸ்னிக்தம், ரூக்ஷம் (பசைத்தன்மை, வரட்சித் தன்மை) உள்ளதால் பரமாணு அஸ்திகாயமாக எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிறது.]

கேள்வி 31: உயிர் முதலான ஆறு திரவியங்களை எந்தெந்த வகையில் இரண்டிரண்டாகக் கூறமுடியும்?

பதில்: உயிருள்ளது உயிரற்றது, உருவமுடையது உருவமற்றது, பஹுப்பிரதேசி ஏகப்பிரதேசி, இடம் பெயரக்கூடியது இடம் பெயராதது, உணர்வுடையது உணர்வில்லாதது என ஆறு திரவியங்களை இரண்டிரண்டாகக் கூறமுடியும்.

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 32: அஜீவ (உயிரற்ற) திரவியங்கள் எவை?

பதில்: புத்கலம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசம் மற்றும் காலம் ஆகிய ஐந்து திரவியங்களும் அஜீவ (உயிரற்ற) திரவியங்களாகும்.

கேள்வி 33: உருவமுடையது, உருவமற்றது என்பதன் பொருள் என்ன?

பதில்: எதில் தொட்டறிதல் (உஷ்ணம், குளிர்ச்சி, வழுவழப்பு, சொரசொரப்பு, லேசு, பளு, மென்மை, கடினம்), சுவை, மணம் மற்றும் நிறம் முதலிய குணங்கள் உள்ளனவோ அது உருவமுடையது. இந்த குணங்கள் எதுவும் இல்லாதது உருவமற்றது. [ஐம்புலன்களுக்கும் புலப்படுவது உருவமுடையது, புலப்படாதது அருவமாகும்.]

கேள்வி 34: ஆறு திரவியங்களில் உருவமுடையது எது, உருவமற்றது எது?

பதில்: புத்கலத் திரவியம் ஒன்று மட்டும் உருவமுடையது. மற்ற ஐந்து திரவியங்களும் உருவமற்றன.

கேள்வி 35: உயிர் அசங்க்யாத (எண்ணால் கூற முடியாத) பிரதேசம் உடைய ஒரு திரவியமாகக் கூறுகிறோமே; அப்படியானால் அதை இரண்டு மற்றும் பலவாக பிரிக்க முடியுமா?

பதில்: 1.முடியாது. ஏனென்றால் உயிர்ப் பிரதேசம் இயற்கையாகவே எந்த கருவியாலும் பிரிக்க முடியாததாக இருப்பதால், ஒரு உயிரை இரண்டு மற்றும் பலவாக பிரிக்க முடியாது. (பஞ்சாத்யாயி பாகம்1, காதை 414).

2.பிரதேச நோக்கில் ஒவ்வொரு உயிரும் பிரிக்க முடியாத அசங்க்யாத பிரதேசமுடையது. உயிரின் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தையும் அதன் அங்கமாகவே கொள்ளலாம். உயிர் பிரதேசத்துடன் ஒன்றுபோல இருக்கும் புத்கல உடலின் கை, கால் முதலிய அங்கங்கள் உயிரின் அவையவங்கள் ஆகா; அவை ஐட உடலின் அவையவங்களே என உணர்க.

கேள்வி 36: உயிர், புத்கலம், ஆகாசம் மற்றும் காலம் ஆகிய திரவியங்களை இரண்டிரண்டு விதமாகக் கூறவும்.

1. திரவிய அதிகாரம்

பதில்: உயிர்: சம்சார உயிர், சித்த(முக்தி) உயிர். புத்தகலம்: பரமாணு, ஸ்கந்தம். ஆகாசம்: லோகாகாசம், அலோகாகாசம். காலம்: நிச்சய காலம், வியவஹார காலம்.

கேள்வி 37: உலகத்தில் இட(பிரதேச) நோக்கில் மிகப் பெரிய திரவியம் எது?

பதில்: லோகாகாசம் மற்றும் அலோகாகாசம் சேர்ந்த முழு ஆகாசம், இட (பிரதேச) நோக்கில் உலகில் மிகப் பெரிய ஒரே திரவியமாகும்.

கேள்வி38: உயிருக்கு உடல்(உருவம்-shape) இருக்கிறதா? உண்டு என்றால் அது எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: நித்திய சைதன்ய அனந்த குண (நம்பிக்கை, அறிவு, ஒழுக்கம், சுகம் முதலான பல குணங்களின்) சமூகமான அந்த உயிர் பொருளுக்கு (உயிர் பிண்டத்திற்கு) உண்மையில் உடல் - உருவம் உண்டு; அதனால்தான் உயிரை ஞானசரீரி என்று கூறுவர். பிறவி உயிருடன் ஒன்று போல் காணப்படும் ஜட (புத்தகல) உடல், உண்மையில் உயிரினுடையதல்ல, புத்தகலத்தினுடையது. அதனால் ஜட உடலை உயிரின் அளவே இடப்பரப்புடைய (கூடித்ராவஹாகன சம்பந்தமுடைய) புத்தகலாஸ்திகாயம் என்று ஞானிகள் கூறுவர்.

கேள்வி 39: உயிருக்கு அவையவங்கள் உள்ளனவா? உள்ளன என்றால் அது எப்படி?

பதில்: 1. ஒவ்வொரு உயிருக்கும் ஞானம் முதலான அனந்த குணங்கள் உண்டு. அத்தகைய எப்போதும் உயிரை விட்டகலாத (நித்ய தாதாத்மிய சம்பந்தமுடைய) ஒவ்வொரு குணமும் அந்த உயிரின் அவையவங்களாகும். அனந்த குணங்களையுடைய உயிரை அனந்த அவையவி (அனந்த அவையவங்கள் கொண்டது) என்றே கூறலாம்.

கேள்வி 40: மேலே கூறிய உயிரின் அவையவ விளக்கத்திலிருந்து என்ன சித்தாந்தம் தெளிவாகிறது?

பதில்: 1. உயிர் எப்போதும் அருவமாகையால், உயிரின் அவையவங்களும் எப்போதும் அருவமாகும். ஆகையால் எந்த காலத்திலும், நிச்சயம் மற்றும் வியவஹாரத்தாலும் கை, கால் முதலியவைகளை இயக்குதல் மற்றும் அடக்கி நிலையாக வைத்தல் முதலான தான் அல்லாத தன்னுடனிருக்கும்

1. திரவிய அதிகாரம்

புத்கலத் திரவிய உடலின் பல நிலைகளை (அவஸ்தைகளை) தானாகிய உயிர் செய்ய முடியாது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். இவ்விதமாக உயிர் மற்றும் புத்கல உடல் திரவியங்களின் சுதந்திரத் தன்மையை முடிவு (நிர்ணயம்) செய்தால்தான், சைதன்ய வடிவ தன் உயிரை பேதவிஞ்ஞானத்தின் மூலம் உடலிலிருந்து பிரித்தறிந்து நம்பிக்கை கொள்ளவும், அறிவு வடிவமாகவே செயல்படவும் இயலும்.

2. சாஸ்திரங்களில் உயிர் வியவஹாரத்தால் உடல் முதலானவைகளின் வேலைகளைச் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன் பொருள் உண்மையில் அவ்வாறாகவே இல்லை, ஆனால் உடலின் வேலைகளுக்கு உயிர் நிமித்த காரணமாக உள்ளதாகவே அறிய வேண்டும். (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம் அத்தியாயம்-7).

3. நிமித்த காரணத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவ்வாறு சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய, நிமித்த காரணத்தால் உபாதானத்தில் (உயிரால் உடலில்) காரியம் நிகழ்வதில்லை என்ற உண்மையை நினைவில் கொண்டு வியவஹாரமாக சொல்லப்படுவதன் கருத்தை தெளிய வேண்டும்.

4. உயிரில் நிகழும் காரியம் உயிரால் நிகழ்கிறது. உடலில் நிகழும் காரியம் உடலால் நிகழ்கிறது. இந்த நிகழ்வுகளில் நிமித்த நைமித்திக சம்பந்தமே உள்ளது. உயிரின் செயலை உடல் மற்றும் அதன் அங்கங்களாலும், உடல் மற்றும் அதன் அங்கங்களின் செயல்களை உயிராலும் எக்காலத்திலும் செய்ய முடியாது என்பதை ஐயம் திரிபின்றி அறிந்து நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி 41: எந்தெந்த திரவியத்திற்கு எத்தனை எத்தனைப் பிரதேசங்கள் உள்ளன?

பதில்: உயிர், தர்ம, அதர்ம மற்றும் லோகாகாசம் ஆகிய திரவியங்கள் அசங்க்யாதப் பிரதேசங்கள் உடையன. புத்கலத்திற்கு சங்க்யாதம், அசங்க்யாதம் மற்றும் அனந்தம் என மூன்று விதமாகப் பிரதேசங்களைக் கூறலாம். காலம் மற்றும் புத்கல பரமாணுவும் ஒரு பிரதேசமுடையது. லோகாகாசம் மற்றும் அலோகாகாசம் சேர்ந்த ஒரே பிண்டமாகிய ஆகாச திரவியம் அனந்தப் பிரதேசங்கள் உடையது.

கேள்வி 42: ஒவ்வொரு உயிரும் எவ்வளவு பெரியது?

பதில்: ஒவ்வொரு உயிரும் பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கை நோக்கில் லோகாகாச அளவுடைய அசங்க்யாதப் பிரதேசமாகும். இருந்தாலும் இயல்பாகவே உயிர் தான் கொண்ட உடலளவு சுருங்கி விரியும் விசேஷத் தன்மை உடையதாகையால் தான் எடுத்துக் கொண்ட உடலளவே பரவி இருக்கும். முக்தி(சித்த) உயிரின் அளவு அதன் கடைசி உடலைவிட சற்று குறைந்த அளவில், உலக உச்சியில் எப்போதும் இருக்கும்.

கேள்வி 43: லோகாகாசத்தின் அளவு எந்த உயிர் இருக்கும்?

பதில்: முக்தி அடையும் சில சமயங்களுக்கு முன் கேவலி சமுத்தகாதம் செய்யும் 13-ஆம் குணஸ்தான சயோக கேவலி உயிர் ஒரு சமய நேரம் லோகாகாசத்துக்கு சமமான அளவுடையதாக முழுதும் விரிந்த நிலையில் இருக்கும். [தன் மூல சரிரத்தை விடாமல் உயிர்ப் பிரதேசம் உடலுக்கு வெளியே விரிதல் சமுத்தகாதம் எனப்படும். ஆகமங்களில் ஏழு வகை சமுத்தகாதம் பற்றிய விளக்கங்கள் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றி பின்னால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.]

கேள்வி 44: உயிர்த் திரவியம் எந்த இடத்திற்கு எப்போதும் செல்வதில்லை? அது ஏன்?

பதில்: உயிர்த் திரவியம் அலோகாகாசத்திற்கு உள்ளே எப்போதும் செல்வதில்லை. ஏனென்றால் உயிர் லோகாகாசத்தில் காணப்படும் ஒரு திரவியமாகும்.

கேள்வி 45: ஒரு உயிர் மிகச் சிறிய உடலை எடுக்கும் போது (சூக்ஷ்ம ஏகேந்திரிய உடல்) லோகாகாசத்தில் எவ்வளவு இடத்தை அடைத்துக் கொள்ளும்?

பதில்: மிகச் சிறிய உடலையுடைய சூக்ஷ்ம ஏகேந்திரிய உயிரின் உடல் கூட அசங்க்யாதப் பிரதேசமுடையதாக (ஒரு கண அங்குலத்தில் அசங்க்யாத பாகத்தில் ஒரு பகுதி அளவு) உள்ளது! உயிரின் அளவு எப்போதும் ஒரு பிரதேசமாகவோ அல்லது எண்ணிக்கைக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்கள் உடையதாகவோ இல்லை. ஊசி முனையின் அளவு கூட அசங்க்யாதப் பிரதேசமாகவே உள்ளது. இதிலிருந்து ஒரு பிரதேச அளவு

1. திரவிய அதிகாரம்

என்பது எவ்வளவு சிறியதிலும் சிறியதாக இருக்கிறது என்பதை உணரலாம்.

கேள்வி 46: எல்லா திரவியங்களுக்கும் இடம் கொடுக்க நிமித்தமான ஆகாசத்துக்கு இடம் கொடுக்க எது நிமித்தமாக உள்ளது?

பதில்: ஆகாசத்துக்கு இடம் கொடுக்க ஆகாசமே சுய நிமித்தமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 47: காலத் திரவியம் அசங்க்யாதம், அந்த காலத்திரவியத்தின் மாற்றத்துக்கு எது நிமித்தமாக உள்ளது?

பதில்: காலத் திரவியம் மற்ற திரவியங்களின் மாற்றத்துக்கு மட்டும் நிமித்தமாக இல்லை, காலத்திரவியத்திலும் மாற்றம் நிகழ் அதுவே சுய நிமித்தமாகவும் உள்ளது.

கேள்வி 48: லோகாகாசத்தின் எல்லையை எது நிர்ணயம் செய்கிறது?

பதில்: தர்மாஸ்திகாயம் மற்றும் அதர்மாஸ்திகாயம் ஆகிய இரண்டும் லோகாகாசத்தின் எல்லையை நிர்ணயம் செய்கிறது. இவை இரண்டும் ஒரே அளவு உள்ளதும், இடம் விட்டு இடம் பெயராததுமாகையால் லோகாகாசம், ஆகாசத்தின் நட் நடுவில் எக்காலத்திலும் நிலையாகவே உள்ளது.

கேள்வி 49: எல்லாத் திரவியங்களையும் அறிவுடையது (சேதனம்), அறிவற்றது (ஜடம்) என்ற இரண்டு பிரிவாக பிரிக்கவும்.

பதில்: ஆறு திரவியங்களில் உயிர் திரவியம் மட்டும் அறிவுடையது (சேதனம்), மற்ற ஐந்து திரவியங்களும் அசேதனம் (ஜடம்) ஆகும்.

கேள்வி 50: அரூபியாகவும், அசேதனமாகவும் (உருவமற்றதாகவும் மற்றும் ஜடமாகவும்) எத்தனை திரவியங்கள் உள்ளன?

பதில்: நான்கு திரவியங்கள் உள்ளன. தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசம் மற்றும் காலத் திரவியம் ஆகிய நான்கும் உருவமற்றதும் மற்றும் ஜடமாகவும் உள்ளன. [நிறம், மணம், சுவை மற்றும் ஐந்து புலன்களால் அறியும் தன்மைக்கு ஆட்படுவது உருவமுடையது. இவை இல்லாதது அருவமாகும். உயிருக்குப் புலன்களால் அறிய முடியாத உருவம்-ஆகார் உண்டு என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.]

1. திரவிய அதிகாரம்

கேள்வி 51: ஒரு ஆகாசப் பிரதேசம் எத்தனை பரமாணு மற்றும் எத்தனை ஸ்கந்தத்தை தன்னிடத்தில் இருக்க இடம் கொடுக்க முடியும்? பதில்: 1. ஆகாசத்தின் ஒரு பிரதேசத்தில் உலகில் உள்ள எல்லா பரமாணுக்களுக்கும் தங்க இடம் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது.

2. ஆகாசத்தின் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் எல்லா பரமாணுக்களுக்கும் மற்றும் சூக்ஷ்ம ஸ்கந்தங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கக்கூடிய திறன் கொண்டது. (பிரஹத்திரவிய சங்கிரஹம், காதை 27).

கேள்வி 52: ஆறு திரவியங்களில் இடம் விட்டு இடம் பெயரும் (கிரியாவதி) சக்தி மற்றும் தன் குணத்தின் பர்யாயத்தை மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய (பாவாவதி) சக்தி கொண்டவை எத்தனை திரவியங்கள்?

பதில்: உயிர் மற்றும் புத்கலம் ஆகிய இரண்டு திரவியங்களும் இடம் விட்டு இடம் பெயரும் சக்தியுடையதால் கிரியாவதி சக்தி உடையதாகும். ஆறு திரவியங்களும் எப்போதும் தன் பரிணாமத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் சக்தி உடையதால் எல்லாத் திரவியமும் பாவாவதி சக்தி உடையதாகும். [உயிர் மற்றும் புத்கல திரவியங்களில் கிரியாவதி சக்தி குணம் எப்போதும் உள்ளது. அந்த சக்தியால் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல் அவை இரண்டும் சுயமாகவே இடம் பெயருகின்றன அல்லது நிலையாக ஒரே இடத்தில் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு திரவியமும் (உயிர் அல்லது புத்கலம்) மற்றொன்றை இடப்பெயர்வு செய்யவோ அல்லது ஒரே இடத்தில் நிலைக்கச் செய்யவோ எக்காலத்திலும் இயலாது என அறியவும்.]

கேள்வி 53: அனந்த புத்கல பரமாணுக்களும் மற்றும் சூக்ஷ்ம ஸ்கந்தமும் ஆகாசத்தின் ஒரு பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது, ஒன்றினால் மற்றொன்றுக்கு பாதை(இடைஞ்சல்-இடையூறு) உண்டாகுமா?

பதில்: பாதை (இடைஞ்சல்) உண்டாகாது. எல்லா திரவியங்களுக்கும் ஒரே காலத்தில் ஒரே பிரதேசத்தில் இடம் கொடுக்கக்கூடிய அபாரசக்தி ஆகாச திரவியத்துக்கு உண்டு. அதேபோல் சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்களுக்கும் கூட மற்ற பதார்த்தங்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் குணமும் உள்ளது.

1. திரவிய அதிகாரம்

ஆகையால் ஒரு ஆகாசப் பிரதேசத்திற்கு அளவில்லா(unlimited) பதார்த்தங்களுக்கு இடமளிக்கும் சக்தி இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 54: கிரியாவதி சக்தி உடைய திரவியங்களுக்கு இடம் பெயரவும், நிலையாக இருக்கவும் எந்த திரவியம் நிமித்தமாக இருக்கிறது?

பதில்: உயிர் மற்றும் புத்தகலத் திரவியம் மட்டும்தான் கிரியாவதி சக்தி கொண்டவை. அதாவது ஓரிடத்தில் இருக்கும்போது இடம் பெயரவும், இடம்பெயரும்போது ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ளவும் சக்தி உடையனவாக உள்ளன. அப்படி ஓரிடத்தில் நிலை கொண்ட உயிர்/புத்தகலம் இடம் விட்டு இடம் பெயர தர்மத் திரவியமும், இடம்பெயரும் உயிர்/புத்தகலம் ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ள அதர்மத் திரவியமும் நிமித்தமாக உள்ளது.

கேள்வி 55: திரவிய, க்ஷேத்திர, கால, ஃபாவ நோக்கில் அனந்தம் என்று சொல்லும்போது எந்தெந்த எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. திரவிய நோக்கில் புத்தகல பரமாணுவின் எண்ணிக்கை எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக உள்ளது. புத்தகலங்களின் எண்ணிக்கை அனந்த ஜீவராசிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் அனந்தனந்த மடங்கு அதிகமாக உள்ளது.

2. க்ஷேத்திர நோக்கில் முக்காலத்திலும் உள்ள சமயங்களின் எண்ணிக்கையைவிட ஆகாச திரவிய பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கை அனந்த மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. ஆகையால் க்ஷேத்திர நோக்கில் ஆகாசதிரவியம் எல்லாவற்றையும்விட பெரியதாக உள்ளது.

3. கால நோக்கில் ஒவ்வொரு திரவியத்தின் ஸ்வகாலரூப அனாதி அனந்த பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கை, புத்தகல திரவியத்தின் எண்ணிக்கையை விட அனந்த மடங்கு பெரியது. அவை கால நோக்கில் அனந்தமாகும், அல்லது கடந்த கால அனந்த சமயங்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் எதிர்கால சமயங்களின் எண்ணிக்கை அனந்தமடங்கு அதிகமாகும்.

1. திரவிய அதிகாரம்

4. ஃபாவ(Bhava) நோக்கில் உயிர் திரவியத்தின் ஞானகுணத்தின் ஒரு சமய கேவலஞான பர்யாயத்தின் மேலும் பிரிக்க முடியாத பகுதிகளின் எண்ணிக்கை எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் அனந்த மடங்கு அனந்தமாகும். ஃபாவ நோக்கில் கேவலஞான ஃபாவம் அனந்தமாக உள்ளது.

கேள்வி 56: மேலே கூறிய எண்ணிக்கைகளிலிருந்து என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்: முக்காலத்திலுமுள்ள எல்லா பதார்த்தங்களின் முழு இயல்பையும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஒன்றாக தெள்ளத் தெளிவாக அறியும் கேவலஞானத்தின் எல்லை கற்பனைக்கு எட்டாத அபார சக்தியாக உள்ளது. மேலும் ஒவ்வொரு உயிரிலும் அத்தகைய அபார அறிவு, சக்தி வடிவில் இயல்பாகவே உள்ளது.

கேவல ஞானத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியே உலகம் முழுவதையும் அறியமுடியும். முழு கேவல ஞானத்தையும் உபயோகப் படுத்தினால் அனந்த உலகங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை ஒரே சமயத்தில் அறியமுடியும். அந்த சக்தி உடைய கேவலி பகவான் லோகாகாசம், அலோகாகாசம் முழுவதையும் ஒரே சமயத்தில் பார்த்தறிந்து, அலோகாகாசத்தில் ஆகாசம் தவிர வேறு எந்த திரவியமும் இல்லை என்று கூறியுள்ளார் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக அறியலாம்.

கேள்வி 57: 'அர்த்த' என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: திரவியம், அதன் அனந்த குணங்கள் மற்றும் அனந்த குணங்களின் சமயம் தோறும் வரிசையாக-கிரமமாக மாற்றமடையும் பர்யாயங்கள் 'அர்த்த' என்று கூறப்படுகிறது. குணம் மற்றும் அதன் பர்யாயங்களின் இருப்பிடம் திரவியமாகும். [அதாவது குணம் மற்றும் பர்யாயங்களின் இருப்பு உண்மையில் திரவியமே ஆகும். திரவியம், குணம் மற்றும் பர்யாயம் உண்மையில் வெவ்வேறாகவோ தனித்தனியாகவோ இல்லை.] திரவியம் அந்த குணங்களின் பிரிக்க முடியாத ஒரே பிண்டமாக உள்ளது. நிலையான ஒவ்வொரு குணத்தின் வெளிப்பாடே அதன் நிலையற்ற ஒரு சமய பர்யாயமாகும். இவ்வாறே ஜிநேந்திர பகவானின் உபதேசமாக உள்ளது. (பிரவசனசாரம் காதை 87).

1. திரவிய அதிகாரம்

எது குணம் மற்றும் பர்யாயம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அல்லது அறியப்படுகிறதோ அதுவே திரவியமாகும்.

எது பொருளின் வடிவம் அல்லது இயல்பு என்று சொல்லப்படுகிறதோ அல்லது அறியப்படுகிறதோ அதுவே அதன் ஒரு குணமாகும்.

எது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சமயம்தோரும் தொடர்ச்சியாக (கிரமமாக) அடையப்படுகிறதோ அதுவே ஒரு குணத்தின் பர்யாயமாகும் (வெளிப்பாடாகும்).

கேள்வி 58: மேற்கூறிய 'அர்த்த' என்பதன் நிலைகளைப் பற்றி என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சுருக்கமாகக் கூறவும்.

பதில்: பதார்த்தம், அதாவது திரவியம் என்பதில் குணங்கள் மற்றும் அதன் பர்யாயங்கள் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. மேலும் குணங்கள் மற்றும் அதன் பர்யாயங்கள் திரவியம் முழுவதும் எல்லா இடத்திலும் உள்ளது. அப்படி இருப்பதால் எந்த ஒரு திரவியத்தின் குணமும் அதன் பர்யாயமும் வேறு திரவியத்தின் குண/பர்யாய வடிவின் ஒரு சிறு பகுதியாகக் கூட இல்லை. எல்லா திரவியங்களும் அதனதன் குணபர்யாயங்களில் வசிக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தெளிவான முடிவு மோகம் அழிய சிறந்த ஒரு நிமித்தமாக இருக்கிறது. (பிரவசனசாரம் காதை 87-ன் விளக்கம்.)

கேள்வி 59: லோகாகாசத்தில் அசங்கியாத பிரதேசமே இருக்கிறது. அதில் எப்படி அனந்தானந்த பிரதேசமுடைய புத்கலமும் மற்றும் பல திரவியங்களும் இருக்கின்றன?

பதில்: புத்கலத் திரவியம் சூக்ஷமம்-நுண்மை மற்றும் ஸ்தூலம்-பருமை என இரண்டு விதமாக பரிணமிக்கிறது. அதன் சூக்ஷம பர்யாயத்தில் லோகாகாசத்தின் ஒரு பிரதேசத்தில் அனந்தபிரதேச புத்கலம் ஸ்கந்த வடிவில் இருக்க முடியும். மேலும் எல்லா திரவியங்களிலும் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு இடமளிக்கும் சாமர்த்தியம் உள்ளது. அதனால் குறைந்த இடத்தில் எல்லா திரவியங்களும் இருக்க எந்த ஃபாதையும் (இடையூறும்) இல்லை. ஆகாசத்திற்கு எல்லா திரவியங்களுக்கும் ஒரே இடத்தில் ஒரே சமயத்தில் இடமளிக்கும் சாமர்த்தியம் உள்ளது. இதனால் ஒரு பிரதேசத்தில் அனந்தானந்த பரமாணு இருக்க முடிகிறது. [எப்படி ஒரே

1. திரவிய அதிகாரம்

அறையில் ஒரு விளக்கின் ஒளியும் இருக்க முடியும் 100 விளக்குகளின் ஒளியும் இருக்கமுடியும் என்பதுபோல அறிக.]

கேள்வி 60: திரவியத்தின் லக்ஷணம் (அடையாளம்) எது?

பதில்: சத் திரவிய லக்ஷணம். (தத்துவார்த்த ஸூத்திரம் அதிகாரம் 5, ஸூத்திரம் 29)

திரவியத்தின் லக்ஷணம் (அஸ்தித்வம்) நிலைத்திருத்தலாகும். எது இருக்கிறதோ அது திரவியம். எது முக்காலத்திலும் (கடந்த, நிகழ் மற்றும் எதிர் காலத்திலும்) இருக்கிறதோ அது திரவியம் என்பதால் சத் என்று தத்துவார்த்த ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எது வெல்லாம் முக்காலத்திலும் நிலையாக இருக்கிறதோ அது வெல்லாம் திரவியமாகும்.

பொது குணத்தில் அஸ்தித்துவ குணம் முக்கியமானதாகும். ஏனென்றால் அந்த குணத்தால் தான் வஸ்து இருப்பதே உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அப்படி உறுதிப்படுத்தப்பட்ட வஸ்துவில்தான் மற்ற அதன் அனந்த குணங்கள் இருப்பதை உறுதி செய்ய முடியும். அதனால்தான் சத் திரவிய லக்ஷணம் என்று சொல்லப்பட்டது.

திரவியம் சத் என்பதால் அது தன்னில் இருக்கிறது. இதன் பொருள் என்னவெனில் பொருள் வேறொன்று பொருளின் வடிவில் இல்லை; தன் சுய வடிவிலேயே உள்ளது என்பதாம். ஒரு பொருள் தனக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தானே செய்து கொள்கிறது; வேறு பொருளுக்கு எப்போதும் எதுவும் செய்வதில்லை, செய்யவும் முடியாது. சத் ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் அதன் லக்ஷணமாக உள்ளது. அதனால் அது தானகவே உள்ளது; எதனுடைய தயவிலும் அது எப்போதும் இல்லை என்பது உறுதியாகிறது. (தத்துவார்த்த ஸூத்திரம் அதிகாரம் 5, ஸூத்திரம் 29-ன் விளக்கம்).

ஒரு திரவியத்தில் அதன் குணங்களின் எத்தனை முக்கால பர்யாய வடிவ அர்த்த பர்யாயங்களும், ஆகார வடிவ வியஞ்சன பர்யாயங்களும் உள்ளனவோ அவைகளை மட்டுமே திரவியம் என்று அறியவும். முக்கால அனைத்து பர்யாயங்களின் சமூகமாக இருப்பதே திரவியமாகும்; அவைகளை விட்டு திரவியம் என்று தனியாக வேறு எதுவும் இல்லை.

1. திரவிய அதிகாரம்

இவ்வாறு திரவியத்தை எந்த விதமான ஐயம் திரிபுகள் இன்றி அறிய வேண்டும்.

கேள்வி 61: 'சத்'தின் லக்ஷணம் யாது?

பதில்: உத்பாத வ்யய திரவியயுக்தம் சத். (தத்துவார்த்த ஸூத்ரம் அத்தியாயம் 5, ஸூத்திரம் 30). அதாவது எதில் தோன்றுதல், மறைதல் (உத்பாதம் வ்யயம்) ஒரு சமய இடைவெளிகூட இல்லாத நிலையில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதுவே 'சத்' எனப்படும். (அதாவது மாற்றம் என்பது நிலையானது-Change is permanent.) பொருளில் புதிய தோற்றம் உண்டாதல் உத்பாதம். களிமண்ணின் புதிய தோற்றம் குடம் என்பது போல அறிக. பொருளில் பழைய தோற்றம் அழிதல் வ்யயம். குடம் தோன்றும்போதே களிமண்ணின் மொத்தை வடிவ அழிவு காணப்படுதல் போல என அறிக. இந்த இரண்டு நிலையிலும் பொருள் அதுவாகவே இருத்தல் த்ரெளயம் எனப்படும். குட வடிவிலும், மொத்தை வடிவிலும் மண் தன்மை அழியாதிருத்தல் த்ரெளயம் என அறிக.

திரவியத்தின் லக்ஷணம் சத்; அதனால் தான் உத்பாதம், வியயம் மற்றும் த்ரெளயம் இந்த மூன்றுடன் இருத்தலாகிய 'சத்'தே திரவியத்தின் லக்ஷணம் ஆகும். இந்த மூன்றும் ஒரே சமயத்தில் உடன் இருத்தலை நம்புவதாலேயே 'சத்' உறுதி செய்யப்படுகிறது. பொருள் சுயமாகமவே அதுவாகவே இருப்பது உறுதியாகிறது; அதுபோலவே அது சுயமாக மாற்றமடைவதாகவும்கூட இருக்கிறது. இதனால் சத் (பொருள்) இயல்பாகவே தோன்றுதல், மறைதல், நிலைத்திருத்தல் வடிவமாக இருக்கிறது. (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1, காதை 86-89).

ஒவ்வொரு பொருளிலும் பழைய தோற்றம் அழிந்தே புதிய தோற்றம் உண்டாகிறது, அப்படி இருந்தும் மாற்றத்தில் தொடர்பு விட்டுப்போகாமல் இருக்கிறது. இதனால் பொருள் தோற்றம், அழிதல், நிலைத்திருத்தல் என்ற முக்கூட்டு வடிவில் இருக்கிறது என்பதும், புதிய வடிவம் தோன்றுதலும், பழைய வடிவம் அழிதலும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்கிறது என்பதும் ஏற்றுக் கொள்வதாலேயே மாற்றங்களின் விடுபடாத தொடர்ச்சி நிகழ்வு உறுதியாகிறது. பாலின் அழிவும் தயிரின் தோற்றமும் வேறு வேறு காலத்தில் நிகழ்வதில்லை, ஒரே காலத்தில் நிகழ்கிறது. உத்பாதம் வ்யயம் இரண்டும் ஒரே கால நிகழ்வு என்பது உறுதியாவதால்

1. திரவிய அதிகாரம்

பொருளின் ('சத்'தின்) முக்கூட்டுநிலை (உத்பாதம், வ்யயம், த்ரெளயம்) உறுதியாகிறது (பஞ்சாத்யாயி அத்தியாயம் 1, காதை 85-96 பண்டிட் பூல்சந்தின் விசேஷ தெளிவுரை).

ஒவ்வொரு திரவியமும் எப்போதும் தன்னியல்பிலேயே (ஸ்வஃபாவத்திலேயே) வாழ்கிறது, அதனால் அது 'சத்' ஆகும். அந்த தன்னியல்பு தோன்றுதல் - மறைதல் - நிலைத்திருத்தல் வடிவ வெளிப்பாடாகும். எப்படி ஒரு பொருளின் முழு வடிவத்தின் ஒரு மிகச்சிறிய பாகம் ஒரு பிரதேசமோ அதுபோல திரவியத்தின் தொடர்ச்சியான மாற்றத்தின் ஒரு மிகச்சிறிய பாகமே அதன் ஒரு சமயப் பர்யாயமாகும். ஒவ்வொரு பர்யாயமும் அதன் காலத்தில் (ஸ்வ காலத்தில்) அதனில் புதிய வடிவம் தோன்றுகிறது, பழைய வடிவம் அழிகிறது. மேலும் எல்லா பர்யாயங்களிலும் ஒரு சங்கிலிபோல் தொடர்பு இருப்பதால், ஒவ்வொரு பர்யாயமும் தோற்றம்-அழிவின் ஒரு கோர்வை வடிவாக இருக்கிறது. இதனால் பொருளில் புதிய வடிவத் தோற்றம், பழைய வடிவத்தின் அழிவு(மறைவு) பொருள்த் தன்மையில் நிலைத்தல் நிகழ்வு சமய (கால) வேறுபாடின்றி ஒரே சமயமாக இருக்கிறது. இப்படி தோற்றம் மறைதல் நிலைத்திருத்தல் வடிவ சதாகாலத் தொடர்ச்சியில் திரவியம் இயல்பாகவே இருக்கிறது. இதனால் திரவியம் சுயமாகவே முத்து மாலையின் முடிவில்லா தொடர்ச்சி போல தோற்றம் மறைவு நிலைத்திருத்தல் வடிவாக வாழ்ந்து கொண்டுள்ளது.

விதை, முளைத்துளிர், மரத்தன்மை இவைகள் மரத்தின் வடிவமே. விதையின் அழிவு, முளைத்துளிர் உற்பத்தி, மரத்தன்மை நிலைத்திருத்தல் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. எப்படியென்றால் அழிவு விதையின் வடிவிலும், தோன்றுதல் முளைத்துளிர் வடிவிலும், நிலைத்திருத்தல் மரத்தன்மை வடிவிலும் இருக்கிறது. அழிவு-தோற்றம்-நிலைத்திருத்தல், விதை-முளைத்துளிர்-மரத்தன்மை களிலிருந்து வேறு பதார்த்த வடிவமாக இல்லை. மேலும் விதை-முளைத்துளிர்-மரத்தன்மை கூட மரம் தவிர வேறு பதார்த்தமாக இல்லை, அவை எல்லாம் ஒரே மரமாகவே இருக்கின்றன. இதுபோல பழைய வடிவம் அழியுந்தன்மை, புதிய வடிவம் தோன்றுந்தன்மை, நிலையான பொருள் தன்மை-நிலைத்திருத்தல் தன்மை ஆகிய இவைகள் அனைத்தும் திரவியத்தின் அம்சமாகவே இருக்கிறது. அழியவிருக்கும்

1. திரவிய அதிகாரம்

பர்யாயத்தின் அழிவு, தோன்றவிருக்கும் பர்யாயத்தின் தோற்றம், நிலையாக அதே பொருளாக நிலைத்திருத்தல் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாகவே ஒரு பொருளில் நிகழ்கின்றன. அழிவு - தோற்றம் - நிலைத்திருத்தல் வேறு பதார்த்த வடிவில் இல்லை, மேலும் அந்த பர்யாயங்கள்கூட திரவியத்திலிருந்து வேறு வடிவில் இல்லை. ஆகையால் இவையனைத்தும் ஒரே திரவியமாகும்.

இந்த ஸூத்திரத்தில் 'சத்' தின் அனேகாந்தத்தன்மை சொல்லப்படுகிறது. எப்படியென்றால் முக்கால நோக்கில் சத் நிலைத்திருக்கிறது; இருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு சமயமும் புதியவடிவம் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது, அதே சமயம் பழையவடிவம் அழிவடைகிறது, அதாவது திரவியத்திலேயே புதிய தோற்றத்தின் உற்பத்தியும், பழைய தோற்றத்தின் அழிவும் அடங்கிப் போகின்றன; நிகழ்கால நோக்கில் இந்த எல்லா மாற்றங்களும் நம் கூடியோபசமஞானத்தில் தெரியாமல் போகிறது. [கேவலஞானத்தில் எல்லா பர்யாயங்களும் தெரிகின்றன.] இவ்வாறு 'சத்' ஒருவகையால் நித்யமாகவும் வேறொரு வகையால் அநித்யமாகவும் இருக்கிறது; இது திரவியத்தின் அனேகாந்தமாகும்.

இந்த ஸூத்திரத்தில் பர்யாயத்தின் அனேகாந்தத்தன்மை சொல்லப்படுகிறது. தோன்றுதல் அஸ்தி வடிவ பர்யாயமாகும். அழிதல் நாஸ்தி வடிவ பர்யாயமாகும். ஒன்றின் பர்யாயம் அதனில் நடக்கிறது அதன் வெளியில் நடக்கவில்லை என்று தோற்றம் கூறுகிறது. ஒரு பர்யாயத்தின் அழிவுகூட அதனுள்ளேயே நடைபெறுகிறது அதன் வெளியில் இல்லை. ஒவ்வொரு திரவியத்தின் தோற்றமும் அழிவும் சுதந்திரமாக அந்தந்த திரவியத்திலேயே நிகழ்கிறது. இப்படிக்கூறியதால் திரவியம், குணம் மற்றும் பர்யாயம் இவைகளின் சுதந்திரத்தன்மை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; வேறொன்றின் உதவியை நாடாத்தன்மையும் சொல்லப்படுகிறது.

உயிரில் தூயத்தன்மை அடையும் சக்தி முக்காலத்திலும் உள்ளது. அனாதி காலமாக உயிரின் பர்யாயத்தில் இந்த தூய்மைத் தன்மை வெளிப்படவில்லை; இருந்தாலும் உயிர் தூயத் தன்மையை எப்பொழுது வெளிப்படுத்துகிறதோ அப்போது அது வெளிப்படுகிறது. இதுபோல

1. திரவிய அதிகாரம்

உத்பாத சக்தியும், வ்யய சக்தியும் திரவியத்தில் முக்காலத்திலும் உள்ளது. அந்த சக்தியை திரவியம் உபயோகப் படுத்தி தன்னில் சமயந்தோரும் புதிய தூய பர்யாயத்தை தோற்றுவித்தும் அதே சமயம் தன் பழைய பர்யாயத்தை அழித்தும், தான் முக்காலத்திலும் நிலைத்திருக்கும் தன்மையை அடைந்திருக்கிறது. இதனால் ஸூத்திரத்தில் த்ரெளயம் கடைசியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி 62: திரவியத்தின் லக்ஷணத்தை வேறுவிதமாக விளக்கவும்.

பதில்: 1. குணபர்யயவத் திரவியம் - குணம்-பர்யாயங்களை உடையது திரவியம். (தத்துவார்த்தஸூத்திரம், அத்தியாயம் 5, ஸூத்திரம் 38).

2. குணபர்யயசமுதாயோ திரவியம் - குணம் மற்றும் பர்யாயங்களின் சமுதாயம் திரவியமாகும். (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1 காதை 72).

3. குணசமுதாயோ திரவியம் குணங்களின் சமுதாயம் திரவியம். (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1 காதை 73).

4. சம்குணபர்யயோ திரவியம் எல்லா குணங்களும் அதன் எல்லா பர்யாயங்களும் ஒன்றாக இருக்கும் பிண்டத்தை திரவியம் என்று கூறுவர். (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1, காதை 73).

5. தேஷ்(திரவியம்), தேஷாம்சம்(இடம்), குணம்(பரிணாமம்) மற்றும் குணாம்சம்(பர்யாய காலம்) வடிவ ஸ்வசதுஷ்டத்தை ஒன்றாக ஒரே சொல்லில் 'திரவியம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே பொருளை (திரவியத்தை) உறுதிப்படுத்த அதன் திரவிய, க்ஷேத்திர, ஃபாவ, கால (ஸ்வசதுஷ்டய) வடிவில் தனித் தனியாக பிரித்து சொல்லப்படும்; இதுவே 'சம்குணபர்யாய்' என்ற சொல்லால் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1, காதை 74).

6. திரவ்யத்வயோகாத் திரவியம் - திரவியத்வத்தின் செயல்பாடே திரவியமாகும், இது பிரமாணமாகும். எப்படி எனில் குணம் பர்யாய வடிவில் பரிணமிக்காவிடில் திரவியத்தின் இருப்பை அறிய முடியாது; இதனால் பர்யாய வடிவ மயமாதல் திரவியத்தின் குணமேயாகும். திரவியம் சுயமாகவே பர்யாய வடிவ மயமாகி குண-பர்யாயத்தில் பரவியிருப்பதால்

1. திரவிய அதிகாரம்

இது வெளிப்படுகிறது, இதனால் திரவிய குணத்தின் மாற்றத்தையே 'திரவ்யத்வயோகாத் திரவியம்' எனப்படுகிறது. பிண்ட சம்பந்தத்தால் திரவியமாகும். திரவியம் குண-பர்யாயங்களை பிண்ட மயமாக்குகிறது; குண-பர்யாயம் திரவியத்தை பிண்டமாகவே இருக்கச் செய்கிறது. அதனால் இவை திரவியம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. திரவியம் இயல்பாகவே தன் வடிவில் தானே பரிணமிக்கிறது, அதனால் அது சுயசக்தி வடிவமாகவே சொல்லப் படுகிறது.

இவ்வாறு 'சத்', 'குண-பர்யாயி', 'குணங்களின் சமூகம்', 'பிண்ட சம்பந்தமுடையது' என்ற லக்ஷணங்களை உடையதாகிறது. இதில் ஏதாவது ஒன்று முக்கியமாக சொல்லப்பட்டாலும் மற்ற லக்ஷணங்களும் சேர்ந்தே இருக்கின்றன, சொல்லப்படாமல் கௌணமாக (மறைபொருளாக) இருக்கின்றன என்று அறிய வேண்டும்.

இங்கு முக்கியமாக திரவியத்தின் அடையாளம் (லக்ஷணம்) பற்றி பல ஆசார்யர்களின் அபிப்பிராயம் என்ன என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டது. முதலில் திரவிய லக்ஷணம் குண-பர்யாயங்கள் உடையது எனப்பட்டது. அதாவது ஒவ்வொரு திரவியமும் அதன் அனந்த குணங்களின் மற்றும் வரிசையாக-பிரவாகமாக மாற்றமடையும் அதன் பர்யாயங்களின் ஒரு பிண்டமே என சொல்லப்பட்டது. இதனால் அறியப்படுவது யாதெனில், பர்யாயங்களின் தொடர்ச்சியான ஓட்டம் குணங்களின் வடிவமாகவே இருக்கிறது, இருந்தாலும் அந்த தொடர்ச்சியில் சமயந்தோறும் ஒரு தனித்தன்மை (வித்தியாசம்) இருக்கிறது, அதுவே பர்யாயம் எனப்படுகிறது.

உயிரின் ஞானதாராவின் தொடர்ச்சி எப்போதும் தடங்கல் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் ஞானம் உயிரின் ஒரு குணமாக இருந்தாலும் சில சமயம் மதிஞானமாகவும் சில சமயம் வேறு ஞானமாகவும் இருக்கிறது. அதனால் மதிஞானம் முதலியன ஞானத்தின் பர்யாயங்களாகும். திரவியம் எப்போதும் குண-பர்யாய வடிவில் வாழ்கிறது. அதனால் அதை குண-பர்யாயி என்று சொல்லப்படுகிறது.

திரவிய-குண பர்யாயி அல்லது பர்யாயங்களின் சமுதாயம் திரவியம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், சில ஆச்சாரியர்கள் குணங்களின் சமுதாயம்

1. திரவிய அதிகாரம்

திரவியம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் ஒன்று சொல்லப்பட்டு மற்றவைகள் சொல்லப்படாமல் உள்ளதேயொழிய இதில் கருத்து வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

குணபர்யாயி அல்லது குணி என்று சொல்லும்போது குணம் மற்றும் பர்யாயம் தனித் தனியாக அறியப்படுகிறது. இந்த தவற்றை போக்க சில ஆச்சார்யர்கள் திரவியத்தின் லக்ஷணம் சம்குணபர்யாயி என்று கூறுகின்றனர். இதன் மூலம் ஒரு பொருளின் திரவிய-கேஷத்திர-கால-ஃபாவங்கள் தனித்தனியாக இல்லை எல்லாம் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன என்பது தெளிவாகிறது. எப்படி வேர், அடிமரம், கிளைகள் எல்லாம் மரத்தின் அம்சமோ அதுபோல திரவிய-கேஷத்திர-கால-ஃபாவ அம்சமாக திரவியம் வாழ்கிறது என அறியவும். பர்யார்த்திக நயத்தால் பிரித்து சொல்லப்படுகிறது, திரவியார்த்திக நயத்தால் ஒரே அகண்ட திரவியமாக சொல்லப்படுகிறது அவ்வளவே!

பர்யாயங்களின் பரம்பரையை குணம் என்பர். தொடர்ச்சியான பர்யாயங்களாகவோ அல்லது இங்குமங்குமாக தொடர்ச்சி இல்லாமல் சில பர்யாயங்களையோ கூறினாலும் அது குணத்தையே குறிக்கும். ஆனால் பர்யாயம் என்று கூறும்போது குணத்தின் தொடர்ச்சியான அறுபடாத மாற்றங்களையே கூறுவர். திரவியத்தின் இயல்பு குண-பர்யாய வடிவமாகும். அவ்வாறு கூறுவதால் திரவியத்தின் அனேகாந்தம் உறுதியாகிறது.

திரவியம் குணம் பர்யாயம் இவைகள் ஒரு பதார்த்தத்திலிருந்து (வஸ்துவிலிருந்து) வேறு வேறு அல்ல. பெயர், எண்ணிக்கை, அடையாளம் மற்றும் உபயோக நோக்கில் குணத்திலும் பர்யாயத்திலும் வேறுபாடு உள்ளதேயொழிய, பிரதேச நோக்கில் வேறுபாடு இல்லை. இவ்வாறு வஸ்துவின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நல்லறிவு வழியில் தெரிந்து நன்னம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

63. சத், உத்பாத-வ்யய-திரவிய முக்கூட்டு நிலையாகும் என்று சொல்வதில் என்ன அத்யாத்ம இரகசியம் அடங்கியிருக்கிறது?

1. திரவிய அதிகாரம்

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியமும் ஒரு சமயத்தில் அதன் முக்கூட்டு நிலையான தோற்றம்-அழிதல்-நிலைத்திருத்தலை தொட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது; அதே சமயம் அதன் மாற்றங்களுக்கு தனக்கு வெளியில் உள்ள நிமித்த திரவியங்களை அது தொடுவதில்லை. ஒரு உயிருக்கு நற்காட்சி உண்டானதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த உயிர் தன்னில் நற்காட்சி தோன்ற, தன்னில் மூடநம்பிக்கையை (மித்யாத்துவத்தை) அழித்தல், தன்னுடன் எப்போதும் இருக்கும் சிரத்தை குணம் ஆகியவைகளைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கிறது; ஆனால் அதில் சம்யகத்துவம் தோன்ற நிமித்த காரணமான தேவ, குரு, சாஸ்திரங்களை அது தொடவில்லை, ஏனெனில் அவைகள் வெளியில் இருக்கும் வேறு ஸ்வஃபாவ பதார்த்தங்களாகும்.

நற்காட்சியின் தோற்றம், மித்யாத்துவத்தின் அழிவு, அகண்ட வடிவ சிரத்தாகுணத்தன்மை இந்த மூன்றும் அதே உயிரின் அங்கமாகும், ஆனால் வெளி நிமித்தங்களான தேவ, குரு, சாஸ்திரங்கள் அந்த உயிரின் அங்கங்களாக இல்லை. ஒவ்வொரு சமயமும் தோற்றம்-அழிதல்-நிலைத்திருந்தல் வெளிப்படுதல் திரவியத்தின் இயல்பு குணமாகும், அந்த இயல்பிலேயே ஒவ்வொரு திரவியமும் வாழ்கிறது. அதாவது அந்த உயிரினுடைய குணமே தானே மாற்றமடைகிறது, மற்ற வெளி நிமித்த திரவியங்களால் அந்த தோற்றம்-அழிவு-நிலைத்திருத்தல் மாற்றம் நிகழவில்லை. அந்த வெளி நிமித்த திரவியங்களில்கூட அதனதன் தோற்றம்-அழிவு-நிலைத்திருத்தல் வடிவமாற்றம் அனாதி அனந்த காலமாக நிகழ்ந்து கொண்டுள்ளன. இந்த உயிரும்கூட தோற்றம்-அழிவு-நிலைத்திருத்தல் வடிவ இயல்பில் அனாதி அனந்த காலமாக மாற்றமடைந்து கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு ஞானியருக்கு தன் நிலையான ஆத்மாவில் நிகழும் பிரவாக வடிவ புதிய தோற்ற உற்பத்தியும், பழைய தோற்ற அழிவும் தவிர வெளியில் நிகழும் எந்த காரியமும் தன்னால் நிகழ்வதில்லை என்று உறுதியாகிறது. அதனால் அதன் வாழ்வில் நிர்விகல்ப - நிர்மல உணர்வு தோன்றுகிறது, விகல்ப-மலின உணர்வு அழிகிறது மற்றும் தன்னில் நிலைத்தல் தன்மையையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. இதற்குப் பெயரே தர்மமாகும்.

உயரில்லாத மற்ற திரவியங்கள் கூட தோற்றம்-அழிவு-நிலைத்திருத்தல் முக்கூட்டு வடிவில் தன்னிலே இருந்து கொண்டு

1. திரவிய அதிகாரம்

உள்ளது, தன்னைத் தவிர்த்து மற்ற எதையும் அவைகளும் தொடுவதில்லை. உதாரணமாக களிமண் மொத்தையிலிருந்தே (தொகுதியிலிருந்தே) பானை உண்டானது, அங்கு மொத்தை வடிவ அழிவு, பானை வடிவத் தோற்றம் மண்தன்மை நிலைத்திருத்தல் இம்மூன்றையுமே மண் தொட்டுக் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் குயவனையோ, சக்கரத்தையோ, கயிற்றையோ, மற்ற வெளிப்பொருள்கள் எதையும் அந்த மண் தொடவில்லை. குயவனின் கைகூட அவன் விருப்பத்திற்கேற்ப மேலும் கீழும் சென்றதையொழிய பானையில் ஒருபோதும் செல்லவில்லை! உலகத்தில் ஆறு திரவியங்களும் ஒரே இடத்தில் இருந்தாலும், எந்த திரவியமும் மற்ற திரவியங்களின் இயல்பில் தலையிடுவதில்லை. அதனதன் தோற்ற-அழிவு-நிலைத்தல் இயல்பு வடிவில் சுழற்சி அடைந்து கொண்டு இருக்கிறது, அதனால் அது அதனதன் இயல்பையே தொட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது.

சர்வக்ருபகவானால் அருளப்பட்ட பேதவிஞ்ஞானத்தைப் பாருங்கள்! உபாதானம் - நிமித்தம் பற்றிய தெளிவான விளக்கமும் அந்த தர்மோபதேசத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உபாதானம் நிமித்தம் ஆகிய இரண்டு பதார்த்தங்களும் ஒன்றாக செயல்பட்டாலும், உபாதான வடிவ பதார்த்தம் அதன் தோற்றம்-அழிவு-நிலைத்திருத்தல் வடிவில் மாற்றங்கள் நிகழ்கிறதே ஒழிய கொஞ்சம்கூட நிமித்த பதார்த்தத்தை அது மாற்றவில்லை; நிமித்தவடிவ பதார்த்தமும் அதன் சுய தோற்றம்-அழிவு - நிலைத்திருத்தல் வடிவில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறதையொழிய உபாதானத்தை கொஞ்சம்கூட அது மாற்றவில்லை (தொடக்கூடவில்லை). உபாதானம் நிமித்தம் இரண்டும் தனித்தனியே அதனதன் ஸ்வஃபாவ மாற்றங்களில் மாறிக்கொண்டும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றன.

பதார்த்தங்களின் இந்த தோற்ற-அழிவு-நிலைத்தல் இயல்பை தெளிவாக அறிந்தால்தான் பேதவிஞ்ஞானம் அடைந்து (தன்உயிரை தன் உடலினின்றும் பிரித்தறிந்து) தன்உயிரில் ஆழ்ந்து தன்னில் நற்காட்சியாகிய நிர்மல வடிவத்தைத் தோற்றுவிக்கவும், மித்தியாத்வமாகிய அழுக்கை எப்போதும் தோன்றாமல் அகற்றவும், தன்னியல்பு வடிவில் என்றென்றும் வாழவும் இயலும். இதுவே ஒவ்வொரு

1. திரவிய அதிகாரம்

பவ்ய உயிரும் உயர்ந்து அடைய வேண்டிய தர்மமாகும். இதுவே சர்வக்ஞ பகவானது உபதேசத்தின் சாரமாகும்!

ஃஃஃஃ

2. குண அதிகாரம்

கேள்வி 1: உலகம் முழுவதும் மூன்று விஷயங்களில் அடங்கி விடுகிறது. அந்த மூன்று விஷயங்கள் எவை?

பதில்: உலகம் முழுவதும் ஆறு திரவியங்கள் அவைகளின் குணங்கள் மற்றும் அந்த குணங்களின் பர்யாயங்கள் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. (குணத்தில் சமயந்தோரும் நிகழும் விசேஷ காரியம் பர்யாயம் அல்லது பரிணாமம் எனப்படும்.)

கேள்வி 2: ஆறு திரவியங்களின் திரவிய-குண-பர்யாயங்களை தெரிந்து கொள்வதால் என்ன பயன்?

பதில்: இவைகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதால் நான் யார், நான் அல்லாத மற்றவை எவை என்று பிரித்தறியும் நல்லறிவு உண்டாகிறது. மேலும் நான் பிறபொருளை என் விருப்பம்போல் எதுவும் செய்யமுடியும் என்ற கர்த்துருத்வ புத்தியின் அழிவும் உண்டாகிறது. பொருள்களின் சுதந்திரத் தன்மையை உணர முடிகிறது.

கேள்வி 3: குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எது ஒரு திரவியம் முழுவதிலும்-எல்லா பாகத்திலும் (சம்பூர்ண பாகத்திலும்) மற்றும் அதன் எல்லா காலத்திலும் (சர்வ அவஸ்தையிலும்) இருக்கிறதோ அதை அந்த திரவியத்தின் குணம் என்கிறோம். இட நோக்கிலும், கால நோக்கிலும் பொருளை விட்டு அகலாதது அப்பொருளின் குணமாகும்.

கேள்வி 4: குணங்களின் சமூகத்தை திரவியம் என்கிறோம். திரவியம் குணம் இவைகளை எண்ணிக்கையில் கூறவும்.

பதில்: திரவியம் ஒன்று, அந்த திரவியத்தின் குணங்கள் அனேகம்.

கேள்வி 5: பையில் பணம் இருப்பது போல திரவியத்தில் குணம் இருக்கிறதா?

பதில்: அப்படி இல்லை.

கேள்வி 6: அப்படி இல்லை என்றால் திரவியத்தில் குணம் எப்படி இருக்கிறது?

2.குணம்

பதில்: வெல்லத்தில் இனிப்பு, நிறம், வடிவம் முதலியன எப்படி ஒன்றோடுஒன்றாக இருக்கிறதோ அதுபோல திரவியத்தின் அனேக குணங்களும் ஒன்றோடுஒன்றாக பிரிக்க முடியாத ஒரே பிண்டமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 7: குணம் என்று எதைச் சொல்கிறீர்களோ அதை இட நோக்கிலும், கால நோக்கிலும் தெளிவாகப் புரியும்படி சொல்லுங்களேன்.

பதில்: 'முழு பாகத்திலும் (சம்பூர்ண பாகத்திலும்)' என்ற சொல் குணம் பொருளில் எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதையும், 'எல்லா அவஸ்தையிலும்' என்ற சொல் குணம் பொருளில் எந்தெந்த காலத்தில் இருக்கிறது என்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகிறது. இதனால் குணம் ஒரு பிரதேசம்கூட விடாமல் பொருள் முழுவதும் பரவி இருப்பதையும், ஒரு சமயம் கூட விடாமல் முக்காலத்திலும் பொருளுடன் இருப்பதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 8: 'முழு பாகத்திலும் (சம்பூர்ண பாகத்திலும்)' என்ற சொல்வதினால் என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்: திரவியத்தின் இடப்பரப்பு எவ்வளவோ அவ்வளவே குணங்களின் இடப்பரப்புமாகும். இதில் எதனுடைய இடப்பரப்பும் கொஞ்சம் அதிகமாகவோ, கொஞ்சம் குறைவாகவோ இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 9: எல்லா காலத்திலும் (சர்வ அவஸ்தையிலும்) என்பதன் அர்த்தம் யாது?

பதில்: குணம், திரவியத்துடன் முக்காலத்திலும் அனாதி அனந்தமாக எல்லா நிலையிலும் (அதை விட்டுப் பிரியாமல்) உடன் இருக்கிறது என்று அறியலாம்.

கேள்வி 10: திரவியம் முதலா? குணம் முதலா?

பதில்: திரவியம் குணம் இரண்டில் தோற்றமும் அழிவும் இல்லாததால் எது முதல் எது பிறகு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

கேள்வி 11: திரவியம், குணம், பர்யாயம் எண்ணிக்கையால் ஒப்பீடு செய்து விளக்கவும்.

பதில்: திரவியம் ஒன்று. அத்திரவியத்தின் குணங்களும் அதன் பர்யாயங்களும் அனேகம்.

கேள்வி 12: குணத்தைப் பற்றி விளக்கும்போது “திரவியத்தின் எல்லா பாகத்திலும்” என்று சொல்லவில்லையென்றால் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: இட நோக்கில் குணம் திரவியம் முழுவதும் பரவி இருக்கிறது. “திரவியத்தின் எல்லா பாகத்திலும்” என்று சொல்லவில்லையென்றால் குணத்தின் எல்லையை குறைத்துக் கூறிய (அவ்யாப்தி) குற்றம் வரும்.

1.குணம் திரவியத்தின் ஒரு பகுதியில் மட்டுமே இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அத்திரவியத்தின் மற்ற பகுதிகளில் அக்குணம் இல்லையென்றாகிவிடும். அப்படியானால் திரவியமே அந்த இடங்களில் இல்லாமல் போகும்.

2.எவ்வளவு பிரதேசத்தில் திரவியம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு பிரதேசத்திலும் அத்திரவியத்தின் குணமும் இருக்கிறது; எப்படி என்றால் அதிரசத்தின் ஒரு சிறிய துண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், அந்த சிறிய துண்டில்கூட முழு அதிரசத்திலும் என்ன இனிப்புசுவை இருக்கிறதோ அதே இனிப்புசுவை அந்த துண்டிலும் இருப்பதுபோல் திரவியமும் குணமும் இடப்பரப்பில் இருக்கிறது என்ற மரியாதை அப்போதுதான் இருக்கும்.

கேள்வி 13: குணத்தைப் பற்றி விளக்கும்போது “திரவியத்தின் எல்லா அவஸ்தையிலும்” என்று சொல்லவில்லையென்றால் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: கால நோக்கில் திரவியத்தில் அனாதி அனந்த (சர்வ) காலங்களிலும் உடனிருப்பது எதுவோ அதுவே குணம் என்ற விளக்கம் இல்லாது போகும், மேலும் குணத்தின் காலத்தை குறைத்துக் கூறிய குற்றம் வரும்.

2.குணம்

1.குணம் திரவியத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில்தான் இருக்கும் என்று எடுத்துக் கொண்டால் மற்ற காலங்களில் திரவியத்தில் குணம் இல்லாமல் போகாமாகையால் திரவியமும் அழிந்து போகும்.

2.ஏதாவது ஒரு காலத்தில்தான் குணத்தின் இருப்பு திரவியத்தில் இருக்கும் என்று எடுத்துக் கொண்டால், திரவியத்தின் எல்லா அவஸ்தையிலும் குணம் பரவி இருக்கும் என்ற மரியாதை இல்லாமல் போகும்.

கேள்வி 14: குணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: குணம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. 1.பொது (சாமான்ய) குணம். 2.சிறப்பு (விசேஷ) குணம்.

கேள்வி 15: பொது (சாமான்ய) குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த குணம் எல்லா திரவியங்களிலும் இருக்கிறதோ அந்த குணத்தை பொது (சாமான்ய) குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 16: சிறப்பு (விசேஷ) குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த குணம் எல்லா திரவியங்களிலும் இல்லையோ மேலும் குறிப்பிட்ட அந்தந்த திரவியங்களில் மட்டும் உள்ளதோ அதைச் சிறப்பு (விசேஷ) குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 17: பொது குணத்தின் இடம் பெரியதா அல்லது சிறப்பு குணத்தின் இடம் பெரியதா?

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் பொது மற்றும் சிறப்பு குணங்கள் இரண்டின் இடமும் ஒன்று போலவே எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றன; ஏனென்றால் குணத்தின் லக்ஷணம் சொல்லும்போது திரவியத்தின் எல்லா பாகத்திலும் இருப்பது குணம் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளது.

கேள்வி 18: பொது மற்றும் சிறப்பு குணங்களில் முதலிடம் எதற்கு இரண்டாமிடம் எதற்கு?

பதில்: பொது மற்றும் சிறப்பு குணம் இரண்டும் திரவியத்துடன் அனாதி காலமாக இருக்கின்றன, ஆகையால் எதற்கு முதலிடம் எதற்கு இரண்டாமிடம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

கேள்வி 19: திரவியம் ஒன்று அதன் குணங்கள் அனேகம் என்று கூறினீர்களே, அனேக குணங்களைத் தனித்தனியே எந்த ஆதாரத்தில் அறியலாம்?

பதில்: ஒவ்வொரு குணத்துக்கும் தனித்தனி லக்ஷணம் இருக்கிறது. அந்த லக்ஷணத்தை வைத்து தனித்தனி குணங்களை அறியலாம்.

கேள்வி 20: எந்த நோக்கில் திரவியத்திலிருந்து குணம் தனியாவதில்லை?

பதில்: எந்த நோக்கிலும் திரவியத்திலிருந்து குணம் தனியாவதில்லை; ஏனென்றால் திரவியம் மற்றும் குணம் இரண்டின் இடமும் எப்போதும் ஒன்றாகவே உள்ளது.

கேள்வி 21: ஒரு திரவியத்தில் அதன் குணங்களின் இடம் தனித்தனி என்று நம்புவதால் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: அவ்வாறு நம்பினால் திரவியம் இருக்குமிடத்தில் குணம் இல்லாமல் போகும், மேலும் ஒரு திரவியத்தில் எத்தனை குணங்கள் இருக்கிறதோ அத்தனை தனித்தனி திரவியங்கள் இருப்பதாகவும் ஆகும். மேலும் இந்த திரவியத்திக்கு இந்த குணம் என்ற மரியாதை இல்லாமல் போகும்.

கேள்வி 22: குணத்தை திரவிய-கேஷத்திர-கால-ஃபாவ நோக்கில் விளக்கிக் கூறவும்.

பதில்: 1. திரவிய நோக்கில் குணம் எந்த திரவியத்தில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது.

2. கேஷத்திர நோக்கில் முழு பாகத்திலும் இருக்கிறது என்பது குணம் திரவியத்தில் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது.

3. கால நோக்கில் எல்லா அவஸ்தையிலும் இருக்கிறது என்பது குணம் திரவியத்தில் எந்தெந்த காலங்களில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது.

4. ஃபாவ(Bhave) நோக்கில் என்பது திரவியத்தில் எந்த உணர்வை அந்த குணம் ஏற்படுத்துகிறது என்பதைக் கூறுகிறது.

2.குணம்

கேள்வி 23: திரவியம் மற்றும் அதன் குணங்களை திரவிய-கேடித்திர-கால-ஃபாவ நோக்கில் ஒப்பீடு செய்து விளக்கவும்.

பதில்: திரவியம் மற்றும் அதன் குணங்கள் திரவிய-கேடித்திர-கால நோக்கில் ஒன்றாக இருக்கிறது; ஆனால் அதன் ஃபாவ நோக்கில் சமயந்தோறும் வேறுபாடு உள்ளது.

கேள்வி 24: திரவியம் மற்றும் அதன் குணங்களில் பெயர் எண்ணிக்கை மற்றும் லக்ஷண நோக்கில் தனிச்சிறப்புகளை விளக்குக.

பதில்: 1. பெயர் நோக்கில் இரண்டும் வேறு வேறாக இருக்கிறது.

2. எண்ணிக்கை நோக்கில் திரவியம் ஒன்று, குணம் அனேகம்.

3. லக்ஷண நோக்கில் குணங்களின் சமூகம் திரவியம் என்பது திரவியத்தின் லக்ஷணமாகும். திரவியத்தின் எல்லா இடத்திலும் மற்றும் அதன் எல்லா காலத்திலும் இருப்பது குணம் என்பது குணத்தின் லக்ஷணமாகும். இவ்விதமாக திரவியம் மற்றும் அதன் குணத்தின் லக்ஷண நோக்கில் வேறுபாடு உள்ளது.

கேள்வி 25: ஒவ்வொரு குணத்தின் செயல் நோக்கில் இடத்தின் மரியாதை என்ன என்பதை விளக்கவும்.

பதில்: ஒவ்வொரு குணமும் அதன் பிரதேசத்தில் இடைவிடாமல் தன் காரியத்தை செய்துகொண்டு இருக்கிறது. எப்போதும் ஒரு குணம் மற்ற குணத்தின் அல்லது வேறு குணங்களின் காரியங்களைச் செய்வதில்லை. இவ்வாறே குணத்தின் செயல் நோக்கில் இடத்தின் மரியாதை இருக்கிறது.

பொது குணம்

கேள்வி 26: எந்த திரவியத்தில் பொது (சாமான்ய) குணம் இல்லை?

பதில்: பொதுவாக எல்லா திரவியங்களிலும் மற்றும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட திரவியங்களில் காணப்படும் குணத்தை சாமான்ய அல்லது பொது குணம் என்று சொல்கிறோம். ஆனாலும் ஒவ்வொரு திரவியத்திலும்

2.குணம்

பொது குணங்கள் மற்றும் சிறப்பு குணங்கள் இரண்டுமே எப்போதும் இருக்கும்.

கேள்வி 27: திரவியத்தில் பொது குணமோ சிறப்பு குணமோ இல்லையென்றால் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: 1.பொது குணம் இல்லாவிட்டால் திரவியத்துவ (தோற்றம், மறைவு, நிலைத்தல்) தன்மையே இல்லாமல் போகும்.

2 சிறப்பு குணம் இல்லாவிடில் ஒரு திரவியத்தை மற்ற திரவியங்களிலிருந்து பிரித்தறிய முடியாமல் போய்விடும்.

கேள்வி 28: ஒரு திரவியத்தில் எத்தனை பொது குணங்கள் உள்ளன?

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் அனேக பொது குணங்கள் உள்ளன. இதில் அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை பத்து. அவைகளாவன: அஸ்தித்துவம், வஸ்துத்துவம், திரவியத்துவம், பிரமேயத்துவம், அகுருலகுத்துவம், பிரதேசத்துவம், சேதனத்துவம், அசேதனத்துவம், அமூர்த்தத்துவம் மற்றும் மூர்த்தத்துவம் முதலியனவாகும். கடைசி நான்கு குணங்களை பொது மற்றும் சிறப்பு ஆகிய இரண்டிலும் கூறுவர்.

அஸ்தித்துவ குணம்

கேள்வி 29: அஸ்தித்துவ குணத்தை குண நோக்கில் விளக்கிக் கூறவும்.

பதில்: அஸ்தித்துவ குணம் ஆறு திரவியங்களிலும் அதனதன் முழு பாகத்திலும் மற்றும் எல்லா காலத்திலும் இருக்கிறது.

கேள்வி 30: அஸ்தித்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியம் எப்போதும் இல்லாமல் போகும் நிலை ஏற்படாதோ அந்த சக்தி வடிவ குணத்தை அஸ்தித்துவ குணம் என்று கூறுகிறோம். ஏனெனில் திரவியம் தோற்றமும் முடிவும் இல்லாததாகும், இதையே அனாதி அனந்தம் என்பர்.

கேள்வி 31: ஸ்ரீ ஆதிநாத பகவான் எந்த காலத்தில் இந்த லோகத்தில் இருந்தாரோ அதே காலத்தில் நாமும் இருந்தோம் என்பதை எதின் ஆதாரத்தினால் அறியலாம்?

பதில்: நம்மில் அஸ்தித்துவ குணம் இருப்பதால் அந்த காலத்தில் உலகின் ஏதோ ஒரு கேடித்திரத்தில் நாமும் இருந்தோம் என்பதை உறுதி செய்யலாம்.

கேள்வி 32: இந்த உலகத்தை ஈஸ்வரன் தான் படைத்தான் என்பது உண்மையா?

பதில். உண்மை இல்லை. அஸ்தித்துவ குணம் இருப்பதன் காரணத்தால் உலகம் அதாவது உயிர், உயிரல்லன முதலிய ஆறு திரவியங்களும் தோற்றமும் முடிவும் இன்றி தாமாகவே இருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த உலகத்தை யோ அல்லது மற்ற திரவியங்களை யோ யாரும் படைக்கவில்லை என்பதை ஐயமின்றி அறியலாம்.

கேள்வி 33: யாராவது இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிறார்களா?

பதில்: 1. உலகத்தைக் காப்பாற்றுபவர் என்று யாரும் இல்லை. ஒவ்வொரு வஸ்துவும் அதன் அனந்த சக்திகளின் மூலம் தானாகவே தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்கின்றன.

2. ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் அஸ்தித்துவ குணம் இருப்பதால் தன்னை காத்துக்கொள்ள அதாவது தான் நிலைத்திருப்பதற்கு வேறு எந்த பொருளின் அவசியமும் இல்லை.

கேள்வி 34: யாராவது இந்த உலகத்தில் அழிவு ஏற்பட காரணமாக இருக்கிறார்களா ?

பதில்: இல்லை, அஸ்தித்துவ குணத்தின் காரணத்தால் எந்த திரவியமும் அழிவதில்லை. இருந்தாலும் திரவியத்வ குணமும் உடன் இருப்பதால் ஒவ்வொரு திரவியமும் சுயமாக எப்போதும் தன் புதுப்புதுப் பர்யாயங்களை அதாவது அவஸ்தைகளை உற்பத்தி செய்து கொள்கின்றன, சுயமாகவே தன் பழைய பர்யாயங்களை/அவஸ்தைகளை அழித்துக் கொள்கின்றன. அதாவது இடைவிடாது மாற்றங்கள் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன அதே சமயம் திரவிய வடிவில் எப்போதும் நிலையாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 35: இது லிருந்து என்ன சித்தாந்தத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம் ?

2.குணம்

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியமும் முக்காலத்திலும் தனித் தனியாகவும் சுதந்திரமாகவும் இருக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு திரவியமும் எந்த வெளி உதவியுமின்றி தன்னில் பர்யாய நோக்கில் புதிய நிலையை (அவஸ்தையை) அடைதல், பழைய நிலையை (அவஸ்தையை) விடுதல், அதே சமயம் திரவிய நோக்கில் இடைவிடாது நிலைத்திருத்தல் என்கிற விதிமுறைப்படி முக்காலத்திலும் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்கிற சித்தாந்தத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 36: உயிரின் அஸ்தித்துவ குணத்தை தெரிந்து கொள்வதால் என்ன லாபம் கிடைக்கிறது?

பதில்: நான் சுதந்திரமாக முதலும் முடிவும் இல்லாமல் நானாகவே வாழ்கிறேன். எந்த வெளிப்பொருளாலோ அல்லது அதன் தொடர்பாலோ நான் தோன்றுவதுமில்லை, அழிவதுமில்லை. இந்த அஸ்தித்துவ குணத்தை தெரிந்து கொள்வதால் நான் மரணமடைந்து விடுவேன் என்கின்ற பயம் என்னை விட்டு ஓடிப்போகிறது. இதுவே உயிரின் அஸ்தித்துவ குணத்தைத் தெரிந்து கொள்வதால் கிடைக்கும் லாபமாகும்.

வஸ்துத்துவ குணம்

கேள்வி 37: வஸ்துத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியத்தில் உபயோகமுடைய செயல் (அர்த்தக்கிரியா) நிகழ்கிறதோ அதை வஸ்துத்துவ குணம் என்கிறோம். உதாரணமாக குடத்தின் உபயோகமுடைய செயல் தண்ணீரை பிடித்து வைத்துக்கொள்ள பயன்படுவது போல என அறிக.

கேள்வி 38: சித்த பகவானை க்ருத்தக்கித்யர் (செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் செய்து முடித்தவர்) என்கிறோம். அப்படியானால் அவர் இப்போது எந்த காரியமும் செய்யாமல் சும்மாதான் இருக்கிறாரா?

பதில்: இல்லை. ஏனென்றால் அவருடைய வஸ்துத்துவ குணத்தின் காரணமாக அவருடைய ஒவ்வொரு குணத்தின் உபயோகமுடைய செயல் அதாவது நிர்மல ஸ்வஃபாவ பரிணாமம் ஒவ்வொரு சமயமும் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

கேள்வி 39: திரவியத்தை வஸ்து என்ற பெயரால் ஏன் கூறுகிறோம்?

2.குணம்

பதில்: 1. வஸ்துத்துவ குணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து திரவியத்தை வஸ்து என்ற பெயரால் கூறுகிறோம்.

2. எதில் குணம் மற்றும் பர்யாயம் இரண்டும் தங்கியுள்ளதோ அதை வஸ்து என்கிறோம்.

3. எதில் பொது மற்றும் சிறப்பு இயல்புகள்-குணங்கள் இருக்கின்றதோ அதை வஸ்து என்கிறோம்.

4. ஒவ்வொரு திரவியமும் தன் உபயோக முடைய செயலை செய்துகொண்டு இருக்கிறது, அதனால் அதை வஸ்து என்கிறோம்.

ஒவ்வொரு திரவியத்தின் குண பர்யாயங்கள் அந்தந்த திரவியத்திலேயே நிகழ்கிறது என்பதையும் வஸ்து என்ற பெயர் தெரிவிக்கிறது. ஆகையால் உயிரின் குண பர்யாயங்கள் உடலில் அதாவது வேறு திரவியத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை; ஆகையால் ஒவ்வொரு உயிரின் குண பர்யாயங்கள் அந்தந்த உயிரிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. ஆகையால் உயிர் வேறு திரவியத்தை பின்பற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. ஒவ்வொரு திரவியமும் தன்னில் முழுமையாக (பரிபூரணமான) இருக்கிறது. அதாவது உயிர் கர்மத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என்பது உறுதியாகிறது.

திரவியத்துவ குணம்

கேள்வி 40: திரவியத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணமாக திரவியத்தின் நிலையில் இடைவிடாது மாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறதோ அதை திரவியத்துவ குணம் என்கிறோம்.

கேள்வி 41: பொருளின் பெயர் எதனால் 'திரவியம்' என்று ஆனது?

பதில்: திரவியத்துவ குணத்தின் முக்கியத்துவத்தினால் திரவியம் என்று பெயர் வந்தது.

கேள்வி 42: காலத்தினால் எல்லாம் மாற்றமடைகின்றன. மாற்றம் இடைவிடாமல் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது, அதனால் எல்லாம் காலத்தின் ஆதிக்கத்தில்தான் நிகழ்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

பதில்: அப்படி எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் உலகிலுள்ள ஆறு திரவியங்களிலும் இடைவிடாமல் அதனதன் சுய திரவியத்வ சக்தியால் மாற்றங்கள் இடைவிடாமல் நிகழ்கின்றன. அந்த மாற்றங்களுக்கு காலத்திரவியம் நிமித்தம் மட்டுமே. ஒரு பொருளில் நிலை (அவஸ்தை) நிச்சயத்தால் மற்ற எந்த பொருளின் தாக்கத்தினாலும் இல்லை. அதனால் காலத்தினால் எல்லாம் மாற்றமடைகின்றன என்பது வியவஹார நோக்கில் சொல்லப்படுவதாகும்.

கேள்வி 43: திரவியத்தின் ஒவ்வொரு குணத்திலும் புதுப்புது மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. அவ்வாறு நிகழக் காரணமென்ன?

பதில்: ஒரு பொருளில் இருக்கும் திரவியத்வ குணம் நிரந்தரமாக அந்தப் பொருளை சமயந்தோரும் மாற்றமடையச் செய்கிறது. பொருள் மாற்றமடைகிறது என்றால் அந்த பொருளில் இருக்கும் எல்லா குணங்களும் மாற்றமடைய வேண்டும்-ஏனென்றால் பொருளையும் அதன் குணங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கமுடியாது. அதே பொருளில் இருக்கும் திரவியத்வகுணம் நிமித்தமாக மற்ற குணங்களும் மாற்றம் அடைகின்றன. வேறு விதமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பொருள் மாற்றமடையும் போது அதற்கு இசைந்தார்போல் எல்லா குணங்களும் மாற்றமடைகின்றன. மாங்காய் காய் நிலையிலிருந்து பழமாகும்போது அதன் நிறம், சுவை, மணம் முதலியவைகளில் நிகழும் மாற்றங்களை ஒப்பீடு செய்து குணங்களும் மாற்றமடைவதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 44: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் திரவியத்துவம் முதலான குணங்கள் முக்காலத்திலும் இருக்கின்றன. அவ்வாறு முக்காலத்திலும் இருக்கக் காரணம் என்ன?

பதில்: 1.திரவியத்தில் திரவியத்துவம் முதலான குணங்கள் சுயமாகவே முக்காலத்திலும் இருக்கின்றன. அவ்வாறு இருக்க அந்த திரவியத்தில் அஸ்தித்துவம் என்ற பொது (சாமான்ய) குணத்தின் நிமித்தத்தினால் ஆகும்.

2.குணம்

2. எவ்வாறு திரவியம் அஸ்தித்துவ குணத்தால் எப்போதும் அழியாமல் உள்ளதோ அவ்வாறே மற்ற எல்லா குணங்களும் அதே அஸ்தித்துவ குணத்தின் நிமித்தத்தால் முதலும் முடிவும் இன்றி முக்காலத்திலும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 45: திரவியத்வ குணத்திலிருந்து என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?
பதில்: 1. எல்லா திரவியங்களின் நிலைகளிலும் மாற்றங்கள் இடைவிடாது சுயமாகவே அதனுள் நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன, வேறு எதுவும் அந்த மாற்றங்களைச் செய்யவில்லை.

2. உயிரின் எந்த பர்யாயமும் (நிலையும்) உயிரில்லாததினால் அதாவது கர்மத்தால், உடல் முதலானவைகளால் ஆவதில்லை. அதேபோல் உடல் முதலான வேறு திரவியங்களின் (புத்கலங்களின்) பர்யாயமும் (நிலையும்) உயிரால் ஆவதில்லை.

3. உயிரில் இருக்கும் அஞ்ஞானம் (குஅறிவு- குமதி, குசுருதி, குஅவதி) எப்போதும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை.

4. முதலில் குறைந்த அறிவு உண்டாகிறது பிறகு அது வளர்ச்சி அடைகிறது. அவ்வாறு அறிவு மாற்றமடையக் காரணம் திரவியத்துவ குணமாகும். ஞானத்தின் வளர்ச்சி ஞான குணத்தில்தான் நிகழ்கிறது சாஸ்திரம் முதலான வெளிப் பொருள்களில் இருந்து இந்த ஞான வளர்ச்சி அடையவில்லை.

5. மண்ணில் இருந்து குடம் திரவியத்துவ குணத்தால் உண்டானது. குயவன், சக்கரம், தடி முதலியன நிமித்தங்கள் மட்டுமே. உண்மையில் பார்க்கும்போது குயவன் குடத்தைச் செய்யவில்லை. மண்ணாக இருந்ததை குயவன் குடமாக மாற்றினான் என்ற (எண்ணம்) நம்பிக்கை உடையவர்கள், திரவியத்துவ குணத்தில் நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொருளில் ஒரு குணத்தை மட்டும் ஏற்காமல் முழு பொருளை ஏற்கிறார்கள், அப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்ராயத்தில் எல்லாப் பொருள்களின் இருப்பில் நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

கேள்வி 46. ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் தன் காரியத்தை தானே செய்யும் சாமர்த்தியம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியமும் திரவியத்துவ குணத்தின் காரணத்தால் எப்போதும் மாற்றமடையும் சக்தி படைத்ததாக இருக்கிறது, அதனால் இடைவிடாது தன் தன் காரியத்தை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு அதன் வஸ்துத்துவ குணம் நிமித்த காரணமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 47: திரவியத்துவ குணத்துக்கும் வஸ்துத்வ குணத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம் ?

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் இடைவிடாமல் (ஒவ்வொரு சமயமும்) அதன் நிலை மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்பதை திரவியத்துவ குணம் தெரிவிக்கிறது. அதேசமயம் ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் உபயோகமான செயல் தன்னாலேயே நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை வஸ்துத்துவ குணம் தெரிவிக்கிறது.

பிரமேயத்துவ குணம்

கேள்வி 48: பிரமேயத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணத்தினால் திரவியம் ஏதாவது ஒரு ஞானத்திற்காவது தன்னை வெளிப்படுத்துகிறதோ அந்த சக்தியை பிரமேயத்துவ குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 49: “ஏதாவது ஒரு ஞானத்திற்காவது” என்பதன் பொருள் என்ன?

பதில்: மதி, ஸ்ருத, அவதி, மனப்பர்யய மற்றும் கேவல ஆகிய ஐந்து ஞானங்களில் ஏதாவது ஒரு ஞானத்திற்கோ அல்லது ஒன்றுக்கும் அதிகமான ஞானங்களுக்கோ என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

கேள்வி 50: உலகத்தில் அறியப்படாமல் ஏதாவது ஒரு பதார்த்தமாவது இருக்கிறதா? அப்படி அறியப்படாமல் இருந்தால் என்ன தோஷம் வரும்?

பதில்: உலகத்தில் அறியப்படாமல் ஒரு பதார்த்தம்கூட இல்லை. அப்படி இருக்குமேயானால் பிரமேயத்துவ குணம் அந்த திரவியத்தில் (பதார்த்தத்தில்) இல்லாமல் போகும். ஒரு குணம் இல்லாமல் போனால் அதனுடன் அஸ்தித்துவம் முதலான எல்லா குணங்களும் அழிந்து

போகும். அப்படி குணங்கள் அழிந்து போனால் அந்த திரவியமும் (பதார்த்தமும்) இல்லாமல் போகும்.

கேள்வி 51: உலகில் எத்தனை திரவியங்கள் பிரமேயத்துவ குணமுடையவை?

பதில்: உலகில் உள்ள ஆறு திரவியங்களும் பிரமேயத்துவ குணமுடையவைகளே. ஏனெனில் அந்த குணம் திரவியத்தின் பொது குணமாகும்.

கேள்வி 52: உருவப் பொருள் அறிவுக்கு வெளிப்படும், அருவப் பொருளும் கூட எப்படி அறிவுக்கு வெளிப்படுகிறது?

பதில்: திரவியம் அருவமானதோ அல்லது உருவமுடையதோ, எல்லா திரவியங்களும் பிரமேயத்துவ குணமுடையவை. ஆகையால் ஒவ்வொரு திரவியமும் ரூபியோ, அரூபியோ எதுவாக இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு அறிவுக்கு வெளிப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

கேள்வி 53: உயிரோ அரூபி, மேலும் நம் அறிவோ மிகவும் அल्प அறிவு, அப்படி இருக்க நமக்கு நம் உயிரைப் பற்றிய அறிவு எப்படி உண்டாகும்?

பதில்: நம் அறிவு அल्पமாக இருந்தபோதிலும் உயிரை பற்றிய அறிவு அவசியம் ஏற்பட்டே தீரும், ஏனெனில் உயிரிலும் பிரமேயத்துவ குணம் இருக்கிறது. மேலும் அது சம்யக்ஞானத்திற்கு அதாவது சுசுருதி ஞானத்துக்கு விஷயமாகிறது. ஆகையால் நன்னம்பிக்கையுடன் முயற்சி (புருஷார்த்தம்) செய்தால் உயிரைப் பற்றிய அறிவு அவசியம் வரும் அதாவது நம் உயிரை நம்மால் காணமுடியும்.

கேள்வி 54: உயிர் புலன்களுக்கு கொஞ்சம் கூட புலப்படாது/தெளிய இயலாதது (अलख अगोचर) என்று சொல்வதன் உள்நோக்கம் என்ன?

பதில்: ஜட இந்திரியங்களாலும், திரிபு உணர்வுகளாலும் அல்லது மற்ற வேறு எந்த வகையாலும் உயிர் அறிய முடியாததாக இருப்பதால் அவ்வாறு கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும் உயிரில் ஞான குணம் மற்றும் பிரமேயத்துவ குணம் இருப்பதால் தன்னைத்தான் அறியும் (स्वसम्वेदन) அறிவால் உயிர் எதன் உதவியும் இன்றி தன்னைத் தானே அறியும், தன்னைத்தானே அனுபவிக்கும் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி 55: அறியும் சக்தி மற்றும் தன்னை அறிய வெளிப்படுத்தும் சக்தி ஆகிய இந்த சக்திகள் இரண்டும் எதில் ஒன்றாக இருக்கிறது?

பதில்: அறியும் சக்தி ஞான குணத்தில் இருக்கிறது. தன்னை அறிய வெளிப்படுத்தும் சக்தி பிரமேயத்துவ குணத்தில் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சக்திகளும் உயிர் திரவியத்தில் மட்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. மற்ற எந்த திரவியங்களிலும் இரண்டும் ஒன்றாக இல்லை, தன்னை அறிய வெளிப்படுத்தும் பிரமேயத்துவ சக்தி மட்டுமே இருக்கிறது.

கேள்வி 56: தன்னை அறிய வெளிப்படுத்தும் சக்தியின் பெயர் யாது? அப்பெயர் வரக் காரணம் என்ன?

பதில்: தன்னை அறிய வெளிப்படுத்தும் சக்தியின் பெயர் பிரமேயத்துவம் ஆகும். அப்பெயர் வரக் காரணம் கீழ்க்கண்டவாறு என அறியவும்.

பிரமேயத்துவம் - பிர + மேய + த்துவம் - இயல்பு வடிவை அளவிட்டு அறியும் தகுதி

பிர - இயல்பு வடிவில் / விசேஷமாக

மேய - அளவீட்டுக்கு வரத் தகுதியான

த்துவம் - வடிவம்

அகுருலகுத்துவ குணம்

கேள்வி 57: அகுருலகுத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணமாக ஒரு திரவியம் அதே திரவியமாக இருக்கிறதோ அந்த சக்தியை அகுருலகுத்துவ குணம் என்பர். இதன் பொருள் என்னவெனில் 1. ஒரு திரவியம் வேறு திரவியமாகாது. 2. ஒரு திரவியத்தில் உள்ள ஒரு குணம் வேறு குணமாகாது. 3. ஒரு திரவியத்தில் உள்ள அனந்த குணங்கள் எப்போதும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து போகாது. இந்த சக்தியைத்தான் அகுருலகுத்துவ குணம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 58: உயிரில் (ஜீவனில்) அகுருலகுத்துவ குணத்தால் அதன் ஸ்வசதுஷ்டயத்தில் (திரவிய - கோடித்திர - கால - ஃபாவத்தில்) என்ன கௌரவம் (மரியாதை) இருக்கிறது என்பதை விளக்கவும்.

2. குணம்

பதில்: 1. அனந்த குணங்களின் பிண்ட வடிவ ஜீவத்திரவியத்தின் ஸ்வதிரவியம் நிரந்தரமாக அதிலேயே இருக்கிறது, அது உடல் முதலான வடிவமாக எப்போதும் ஆவதில்லை.

2. ஜீவனின் அசங்க்யாதப் ப்ரதேச ஸ்வக்ஷேத்திரம் எப்போதும் வேறு வடிவமாகாது, வேறு பொருளுடன் ஒன்றோடொன்றாக ஆகாது, வேறு பொருளுடன் சேராது. மேலும் இரண்டு ஜீவன்களின் ஸ்வக்ஷேத்திரம் ஒரே க்ஷேத்திரமாகாது.

3. ஜீவனின் ஒரு குணத்தின் பர்யாயம் வேறு குணத்தின் பர்யாய வடிவமாக ஆகாது, அதாவது வேறு ஒன்றுக்கு ஏதாவது செய்வதோ, வேறொன்றால் உற்பத்தியாவதோ மாறுவதோ இல்லை. அதாவது காலத்தால் ஜீவன் அதே ஜீவனாக இருக்குமேயொழிய வேறு ஒரு உயிராகவோ மற்ற வேறொன்றாகவோ மாற்றமடையாது.

4. ஃபாவம் என்றல் குணத்தின் தத்சமய பர்யாயம். எந்த குணம் எந்த வடிவில் இருக்கிறதோ அந்த பர்யாயம் அந்த குணத்தின் ஏதாவது ஒரு வடிவிலேயே இருக்கும். மாற்றமடைவதால் அது குணத்திலிருந்து தனியாக ஆகிவிடாது. அதாவது ஞான குணம் ஏற்ற இரக்கங்களுடன் ஞான குணமாகவே இருக்கும், அதாவது மதி, ஸ்ருதி, அவதி, மனப்பர்யய மற்றும் கேவல ஆகிய ஞானங்கள் தனித்தனி ஞானங்கள் இல்லை. அவை எல்லாம் ஞான குணத்தின் அம்சமேயாகும்.

கேள்வி 59: ஜீவ திரவியத்தின் மேலே கூறிய மரியாதைகளை தெரிந்து கொள்வதால் என்ன பயன்?

பதில்: 1. ஆறு திரவியங்கள் மற்றும் அவைகளின் குண பர்யாயங்களின் சுதந்திரத்தை அறிவதால், நமது சுக துக்கம் நல்லது கேட்டது நம்மால் நம்மிலேயே நிகழ்கிறது என்கிற யதார்த்த ஞானம் உண்டாகிறது.

2. எந்த திரவிய கர்மமும் அதாவது வேறு திரவிய-க்ஷேத்திர-கால-ஃபாவமும் (காதி அகாதி கர்மங்கள்) இந்த ஜீவனுக்கு லாப நஷ்டங்களை (சுக, துக்க, ஜீவித, மரணங்களை) செய்ய முடியாது என்று உறுதி செய்ய முடியும்.

2.குணம்

3. நான் சுதந்திர ஞானானந்த இயல்புடைய பதார்த்தம், இந்த உலகில் உள்ள மற்ற எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் (உயிருள்ளன, உயிரல்லன அனைத்துக்கும்) எனக்கும் முக்காலத்திலும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. நானும் அவைகளும் வேறு வேறு என்கிற பிரித்தறியும் அறிவு (பேத விஞ்ஞான) ஒளி உதயமாகும், அதுவே சம்யக்தரிசன சம்யக்ஞான வடிவ தர்மமாகும்.

கேள்வி 60: என்னில்(என் உயிரில்) மற்ற திரவிய-கேஷத்திர-கால-ஃபாவங்களின் (கர்மங்களின்) நிலைகளுக்கு தகுந்தாற்போல் பர்யாய மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன என்று நம்புவதால் என்ன தோஷம் வருகிறது?

பதில்:அப்படி நம்புபவர்கள் இரண்டு திரவியங்களின் தனித்துவம் சுதந்திரத்துவம் ஆகியவைகளை நம்பாதவர்கள் ஆவர். ஆகையால் அவர்கள் திரவியத்தின் அகுருலகுத்வ குணத்தை ஏற்காததால் அவர்களைப் பொருத்த வரையில் திரவியங்களும் இல்லாமல் போகும் தோஷம் வரும்.

கேள்வி 61: ஆறு திரவியங்கள் மற்றும் அதன் குண பர்யாயங்களின் சுதந்திரம் எந்த குணத்தின் ஆதாரத்தில் இருக்கிறது?

பதில்: ஆறு திரவியங்கள் மற்றும் அதன் குண பர்யாயங்களின் சுதந்திரம் அகுருலகுத்துவ குணத்தின் ஆதாரத்தில் இருக்கிறது.

கேள்வி 62: அகுருலகுத்துவ குணத்தின் விசேஷம் பற்றி என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்:1. எந்த திரவியமும் வேறு ஒரு திரவியத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை.

2. ஒரு திரவியம் மற்றொரு திரவியத்துக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது.

3. திரவியத்தின் ஒரு குணம் அந்த திரவியத்தின் மற்ற குணங்களுக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது.

4. ஒரு திரவியத்தின் பர்யாயம் வேறு திரவியத்தின் பர்யாயத்தில் எதுவும் செய்ய முடியாது, அவைகள் ஒன்று மற்றொன்றின் ஆதிக்கத்தில் இல்லை.

5. மேற்கூறியவாறு அகுருலகுத்துவ குணத்தின் உண்மை வடிவை அறிவதால், உலகத்தில் உள்ள ஆறு திரவியங்களின் திரவிய குண பர்யாயங்கள் தனித் தனியானவை மற்றும் சுதந்திரமானவை என்பதும், பார்த்தலும் அறிதலுமுடைய ஞான ஸ்வரூபியான நான் அவை ஏல்லாவற்றிடமிருந்தும் தனியானவன் என்கிற பிரித்தறியும் அறிவு வடிவ அபூர்வ தர்மம் என்னில் வெளிப்படுகிறது.

கேள்வி 63: ஒரே திரவியத்தில் இருக்கும் குணங்களில் தங்களுக்குள் ஒன்று மற்றொன்றின் காரியத்தை செய்ய முடியுமா? செய்ய முடியாதென்றால் அவைகளின் நிலை எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: அகுருலகுத்துவ குணத்தின் காரணத்தால் ஒரு குணம் வேறு ஒரு குணமாக ஆகாது, ஆகையால் ஒரு குணத்தின் காரிய கேடித்திரம் வேறு குணத்தில் செல்வதில்லை. இவ்வாறு இருப்பதால் ஒரே திரவியத்தில் இருந்தபோதிலும், ஒரு குணம் வேறு ஒரு குணத்தின் காரியத்தை செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் ஒவ்வொரு குணமும் எப்போதும் மாற்றமடையும் தன்மை உடையதாகையால் ஒவ்வொரு சமயமும் தன் புதுப்புது பர்யாயங்களை உற்பத்தி செய்த வண்ணம் இருக்கிறது. அந்த மாற்றங்களுக்கு மற்ற குணத்தின் மாற்றங்கள் நிமித்தம் மட்டுமே என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு குணத்தின் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் காரியம் நிகழ வேறு குணத்தின் நிகழ்கால பர்யாயம் நிமித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒரே திரவியத்தை சார்ந்து இருக்கும் குணங்களில் கூட சுதந்திரத்தன்மை இருப்பதால் ஒரு குணத்துக்கு மற்றொரு குணத்துடன் கர்த்தா-கர்ம சம்பந்தமில்லை.

பஞ்சாத்யாயி அதிகாரம் 2, காதை 1008-1010 களில் கூட இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது - “எந்த குணமும் எந்த விதத்திலும் வேறு குணத்தில் நுழைவதில்லை (ஒரு குணத்தில் வேறு குணம் சேர்ந்து விடுவதில்லை). அதாவது குணங்களில் ஒன்றுக்கொன்று தங்களுக்குள் ஆதார-ஆதேய அல்லது உபாதான-உபாதேய அல்லது காரண-காரிய சம்பந்தம் கொண்டதாக இல்லை, ஆனாலும் எல்லா குணங்களும் அதனதன் சுய சக்தியால் சுதந்திரமானதாகவும் தனித்தனி லக்ஷணங்கள் உடையனவாகவும் இருக்கின்றன. இவ்வாறாக இருந்தபோதிலும் ஸ்வதிரவியத்தில் பரஸ்பரம் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இருக்கின்றன.”

கேள்வி 64: குருவினால் சிஷ்யன் அறிவு பெறுகிறான், எனக்கு சாஸ்திரங்களால் அறிவு உண்டானது என்பதெல்லாம் எந்த அளவுக்கு உண்மை?

பதில்: இதில் உண்மை இல்லை. ஏனெனில் ஒரே திரவியத்தில் இருக்கும் அனந்த குணங்களில், ஒரு குணம் மற்றொரு குணத்தில் செல்வதில்லை என்று சொல்லும்போது, இரண்டு தனித்தனி திரவியங்களில் இருக்கும் ஒரு குணம், ஒரு திரவியத்தில் இருந்து மற்றொரு திரவியத்துக்கு எப்படிச் செல்லமுடியும்? ஒரு வஸ்துவின் ஏதாவது ஒரு குணம் வேறு வஸ்துவில் சேர்க்கிறது என்ற நம்பிக்கை உடையவர் அகுருலகுத்துவ குணத்திலும், வஸ்து சுதந்திரத்திலும் நம்பிக்கை அற்றவராகிறார்.

கேள்வி 65: நான் மூக்கு கண்ணாடியின் உதவியால் புத்தகம் படித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். அதனால் மூக்கு கண்ணாடியால் எனக்கு அறிவு வருகிறது என்ற நம்பிக்கை சரியானதா?

பதில்: இல்லை. அகுருலகுத்துவ குணத்தின் காரணத்தால் அவ்வாறு இல்லை. ஏனென்றால் -

1. வேறு திரவியத்தால் உயிருக்கும், உயிரால் வேறு திரவியத்துக்கும் காரியம் நிகழுமானால், திரவியங்கள் மாற்றமடைந்து அழிய வேண்டிவரும், ஆனால் அவ்வாறு ஆவதில்லை.

2. உயிர் நிச்சயத்தால் தன்னையும் பிறவற்றையும் அறியுமாகையால், தன் உயிரைத் தானே அறியும். மேலும்

3. புத்தகத்தில் இருக்கும் எழுத்துக்களை உயிர் தன் அறிவின் மூலம் வியவஹாரத்தால் அறியும், இதில் மூக்கு கண்ணாடி ஒரு நிமித்தம் மட்டுமே ஆகும்.

கேள்வி 66: பிராமி எண்ணெய் உபயோகிப்பதாலும், பாதாம் சாப்பிடுவதாலும் அறிவு வளர்ச்சி அடைகிறது என்ற நம்பிக்கை சரியானதா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் ஒரு திரவியத்தின் சக்தி வேறு திரவியத்தின் செயலை செய்ய முடியாது. ஆகையால் பிராமி எண்ணெய் உபயோகிப்பதாலும், பாதாம் சாப்பிடுவதாலும் அறிவு வளர்ச்சியடைகிறது

என்ற நம்பிக்கை தவறானதாகும் என்பதை அகுருலகுத்வ குணம் பற்றிய அறிவின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி 67:பாலில் மோர் சேர்த்தால் தயிராகிவிடும் என்ற அங்கீகாரம் சரியா?

பதில்: இல்லை. பாலில் மோர் சேர்த்தால் தயிராகிவிடும் என்றால், தண்ணீரில் மோர் சேர்த்தாலும் தயிராக வேண்டும். அப்படி ஆவதில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே! பாலின் பரமாணுவும் (மேலும் பிரிக்க முடியாத பாலின் மிகச்சிறிய பகுதி) மோரின் பரமாணுவும் தனித் தனியானவை. மோரின் ஒவ்வொரு பரமாணுவிலும் கூட அகுருலகுத்துவ குணம் இருப்பதால், அது பாலின் பரமாணுவில் நுழைய முடியாது. ஆனால் திரவியத்வ குணத்தின் காரணத்தால் பால் வடிவ பர்யாயத்தில் இருக்கும் பரமாணு சுயமாகவே மாற்றமடைந்து தயிர் வடிவை அடைகிறது, அந்த மாற்றத்திற்கு மோர் ஒரு வெளி நிமித்தம் மட்டுமே. எப்போது பாலின் பரமாணு தன் இயற்காரண (உபாதான) தகுதியின் மூலம் தயிர் வடிவாக மாறும் செயலைச் செய்கிறதோ, அந்த சமயத்தில் மோர் ஒரு நிமித்தம் மட்டுமே என்று சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 68: பால் தயிராகும் சித்தாந்தத்தில் இருந்து என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்: உயிர் எப்போது தானாகவே தன்னில் உள்ளோக்குப் பார்வை கொண்டு தன்னை அறிந்து தன் உயிரில் நன்நம்பிக்கை கொள்கிறதோ, அப்போது உண்மையான (சம்யக்) குருவின் உபதேசம் முதலிய நிமித்தங்கள் தானாகவே கிடைக்கின்றன. இவ்வாறு எல்லா இடத்திலும் இயற்காரணத்தால் (உபாதானத்தால்) தான் காரியம் நிகழ்கிறது, எந்த வெளி நிமித்தங்களுக்காக (துணைக் காரணங்களுக்காக) காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதில்லை, ஆனாலும் புற நிமித்தங்கள் அவசியம் இருக்கவே செய்கின்றன.

கேள்வி 69: உயிர் முக்தி அடையும் போது ஒளியோடு ஒளி கலந்துவிடுவது போல பரமாத்மாவுடன் ஆத்மா கலந்து விடுகிறது என்று நம்புவதால் என்ன குற்றம் (தோஷம்) வரும்?

பதில்:1. அப்படி நம்புபவர்கள் அகுருலகுத்துவம் மற்றும் அஸ்தித்துவம் ஆகிய குணங்களை ஏற்கவில்லை என்பதாகும்.

2. குணம்

2. முக்தி அடைந்த உயிர் சுதந்திரமாகவும், சுகமாகவும் இல்லை மேலும் அது அழிந்துவிடும் என்பதாகிவிடும்.

இவ்வாறு முக்தி அடைந்த உயிர் வேறொன்றுடன் இணைந்து விடுகிறது என்று நம்புபவர்கள் தான் முக்தி அடைந்தாலும் அழிந்துவிடுவோம் என்றும் நம்புபவர்கள் ஆவர். எந்த புத்திசாலி மனிதர் அப்படிப்பட்ட தானே அழியும் காரியத்தை செய்வார்? யாரும் செய்ய மாட்டார்கள் அல்லவா.

கேள்வி 70: உயிர் ஸ்தாவர (ஏகேந்திரிய) பிறவியில் குறைந்த குணமுடையதாகவும், ஐம்புல (பஞ்சேந்திரிய) பிறவியில் அதிக குணமுடையதாகவும் இருக்கிறதா என்ன?

பதில்: 1. திரவியத்தில் அகுருலகுத்துவ குணம் இருக்கிறதாகையால் அதன் குணங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் சக்தி எப்போதும் குறைவதோ அதிகமாவதோ இல்லை.

2. திரவியம் மற்றும் அதன் குணங்கள் எப்போதும் எந்த நிலையிலும் முழு சக்தி வாய்ந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

3. நிகழ்கால நிலைக்கு ஏற்ப, திரவியம் (உயிர்) தன் குணத்தின் நிகழ்கால பர்யாய மாற்றத்தை தானே தன் தகுதி அளவுக்கு மாற்றிக் கொள்கிறது.

பிரதேசத்துவ குணம்

கேள்வி 71: பிரதேசத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த சக்தியின் காரணத்தில் திரவியத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வடிவம் கண்டிப்பாக இருக்குமோ, அந்த சக்தியை பிரதேசத்துவ குணம் என்கிறோம்.

கேள்வி 72: உயிரை வடிவத்துடன் கூடியது மற்றும் வடிவம் இல்லாதது என்று எந்த வகையில் சொல்லப்படுகிறது?

பதில்: பிரதேசத்துவ குணத்தின் காரணத்தால் ஒவ்வொரு உயிருக்கும் அதன் அரூபி (புலன்களுக்கு எட்டாத) வடிவம் உண்டு, ஆனால் ரூபி

(புலன்களால் அறியும்) வடிவம் இல்லை-இந்த நோக்கில் வடிவம் இல்லாதது என்று கூறுவர். உயிரின் அரூபி வடிவம் புலன்களால் அறியக்கூடியதாக இல்லாமலிருந்தாலும் அதன் வடிவம் அறிவு மயமாக உள்ளது, தன்னைத்தானே அறியும் அறிவுக்கு புலப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கில் உயிர் வடிவமுடையது என்று சொல்லப்படுகிறது. (மோகூடிமார்க்கப்பிரகாசம்).

கேள்வி 73: திரவியம் குணம் பர்யாயம் இந்த மூன்றுக்கும் தனித்தனி அல்லது பெரிய சிறிய வடிவம் இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை. திரவியத்தின் வடிவமே குணம் மற்றும் பர்யாயத்தின் வடிவமுமாகும், ஏனெனில் மூன்றின் இடமும் ஒன்றேயாகும். அதனால் மூன்றின் வடிவமும் சமமாகவே இருக்கிறது.

கேள்வி 74: திரவியம் முக்காலத்திலும் இருப்பது ஆனால் பர்யாயம் ஒரு சமயம் மட்டுமே இருப்பது, இவைகளில் எதன் வடிவம் பெரியது?

பதில்: இரண்டின் வடிவமும் ஒரே அளவாகவே இருக்கும்.

கேள்வி 75: ஒருசில பொருள்களின் வடிவம் நீண்ட காலம் வரை ஒரே மாதிரியாக காணப்படுகிறது, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பொருள்களில் பர்யாய மாற்றம் அடைய எவ்வளவு காலம் தேவைப்படுகிறது?

பதில்: அப்படிப்பட்ட பொருள்கூட ஒவ்வொரு சமயமும் மாற்றமடைந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய (ஸ்தூல) பார்வையில் அதன் வடிவம் நீண்ட காலம்வரை ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுகிறது.

கேள்வி 76: தங்கக் கட்டி முகுட வடிவமானால் அந்த இரண்டு நிலைக்கும் எந்த குணம் காரணம்?

பதில்: வடிவமாதலுக்கு பிரதேசத்துவ குணமும் பழைய நிலை மாறி புதிய நிலை அடைவதற்கு திரவியத்வ குணமும் காரணமாகும்.

கேள்வி 77: ஒரு பொருளில் (உதாரணத்திற்காக இந்த புத்தகத்தில்) ஆறு பொது குணங்களை பொருத்திக் கூறவும்.

பதில்: 1. இந்த புத்தகத்தில் அதன் பரமாணுக்கள் அழிவதில்லை, ஏனெனில் அதில் அஸ்தித்துவ குணம் இருக்கிறது.

2.குணம்

2. புத்தகம் அதன் இயல்பில் புத்தகமாகவே இருக்கிறது ஏனெனில் அதில் வஸ்துத்துவ குணம் இருக்கிறது.

3. புத்தகத்தின் பர்யாயம் சமயந்தோரும் இடைவிடாமல் புதிய மாற்றம் அடைந்து கொண்டே இருக்கிறது, ஏனெனில் அதில் திரவியத்துவ குணம் இருக்கிறது. [மாற்றம் அர்த்த பர்யாய வடிவில் இருப்பதால் நம் கண்களுக்கு புலப்படுவதில்லை. இதைப்பற்றி விரிவாக அடுத்த அதிகாரத்தில் பார்க்கலாம்.]

4. புத்தகம் அறிவுக்குப் புலப்படும் தகுதியுடன் இருக்கிறது, ஏனெனில் அதில் பிரமேயத்துவ குணம் இருக்கிறது.

5. புத்தகத்தின் எந்த பரமானுவும் வேறு பரமானுவாக மாற்றமடைவதில்லை. அதன் குண-பர்யாயங்கள் கூட அதன் தகுதி வடிவிலேயே இருக்கிறது. ஏனெனில் அதில் அகுருலகுத்துவ குணம் இருக்கிறது.

6. புத்தகம் வடிவத்துடன் இருக்கிறது, ஏனெனில் அதில் பிரதேசத்துவ குணம் இருக்கிறது.

கேள்வி 78. களிமண் மொத்தையிலிருந்து மண்குடம் உருவானது, குயவனிலிருந்து ஆகவில்லை-இதிலிருந்து எந்தெந்த குணங்களை அறியலாம் ?

பதில்: திரவியத்துவ (மொத்தை வடிவம் அழிந்து குடவடிவமாதல்) மற்றும் அகுருலகுத்துவ (இரண்டு வடிவிலும் மண் தன்மை மாறாதிருத்தல்) குணங்களை அறியலாம்.

கேள்வி 79: தன்னைத்தானே அறிய முடியாத ஜட திரவியங்கள் கூட தாமாகவே மாற்றமடைவதிலிருந்து எந்த குணத்தை அறியலாம்?

பதில்: ஜட திரவியங்களில் கூட திரவியத்துவ குணம் இருப்பதை அறியலாம்.

கேள்வி 80: நாம் மனிதர்கள், ஆகையால் நமக்கு நம்முடைய காரியத்தில் பிறவற்றின் அவசியம் தேவைப்படுகிறது, வேறொன்று

இல்லாமல் நம்மால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்ற எண்ணத்தில் நம்பிக்கை உடையவர் எந்த குணத்தில் நம்பிக்கை அற்றவறாகிறார்?

பதில்: மனிதன் என்பதோ அசமான (வேறு வேறு) ஜாதி திரவியங்களின் பர்யாயமாகும். உடல் அஜீவ வடிவ புத்கல திரவியத்தாலானது, உயிரோ சைதன்யமய அருபி வடிவமானது. அவைகளிரண்டும் உடனிருக்கும் (ஒரே இடத்தையும் வடிவத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும்) பந்த வடிவ வாய்ப்பு பெற்றுள்ளன. இதனால் ஒரு உயிருக்கு புத்கலத்தாலான உடல் தேவைப்படுகிறது என்ற எண்ணத்தில் நம்பிக்கை உடையவர், வஸ்துத்துவ, திரவியத்துவ மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணங்களில் நம்பிக்கை அற்றவறாக (அல்லது அவைகளைப் பற்றி அறியாதவராக) இருக்கிறார்.

கேள்வி 81: எது திரவியமோ அது எப்போதும் அழிவதில்லை, அது வேறு திரவியத்தோடு ஒன்றாகி விடுவதில்லை, மேலும் ஒன்றில் ஒன்று ஊடுருவுவதில்லை. இதற்கு எந்த குணம் காரணமாக இருக்கிறது?

பதில்: இதற்கு அஸ்தித்துவ குணமும், அகுருலகுத்துவ குணமும் காரணமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 82: எது ஒரு திரவியத்தின் இயல்போ, அது இரகசியமாக இல்லை, அது எதனுடனும் சேருவதுமில்லை, அது அழிவதுமில்லை, அது மாற்றமடையாமல் இருப்பதுமில்லை - இதற்கு எந்தெந்த குணங்கள் காரணமாக இருக்கின்றன?

பதில்: மேல் கூறிய நிலைகளுக்கு முறையே பிரமேயத்துவ, அகுருலகுத்துவ, அஸ்தித்துவ மற்றும் திரவியத்துவ குணங்கள் காரணமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 83: ஆறு பொது குணங்களின் உபயோகம் பற்றி சுருக்கமாக கூறவும்.

பதில்: 1. எந்த திரவியமும் இல்லாமலிருந்து புதிதாக உண்டாவதோ, அல்லது இருக்கும் திரவியம் அழிவதோ இல்லை, ஆகையால் யாரும் எதையும் படைப்பவர் (கர்த்தா) இல்லை என்பதை அஸ்தித்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

2.குணம்

2. ஒவ்வொரு திரவியமும் இடைவிடாது தன் உபயோகவடிவச் செயலை செய்த வண்ணமே இருக்கிறது. எந்த திரவியமும் ஒரு சமயம் கூட தன் உபயோகவடிவ செயலைச் செய்யாமல் சும்மா இருப்பதில்லை என்பதை வஸ்துத்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

3. இடைவிடாமல் தொடர்ச்சி விதியுடன் (நீரோட்டம் போல) மாற்றமடையும் ஒவ்வொரு திரவியமும் தன்னில் எப்போதும் புதுப்புது மாற்றங்களை தாமாகவே அடைந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஆகையால் எந்த வெளி கட்டுப்பாட்டாலும் திரவியத்தில் மாற்றம் நிகழ்வதும், நிகழாமல் தடைபடுவதும் இல்லை என்பதை திரவியத்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

4. ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் அறியப்படும் தகுதி (பிரமேயத்துவ குணம்) இருப்பதால் அது அறியப்படாமல் இரகசியமாக இருக்க முடியாது. ஆகையால் யாராவது நம்மைப் போன்ற மிக அल्प (மிகக்குறைந்த) அறிவுடையவர்களால் ஒன்பது தத்துவம் எது? உயிர் எது? தர்மம் எது? என்று அறிய முடியாது என நம்பினால் அது அவர்களுடைய மூட நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில் நல்ல நம்பிக்கையுடன் சம்யக் ஞான (சுமதி, சுஸ்ருத அறிவு) வழி உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்பவர்களுக்கு எது உண்மை எது பொய் என்பது அவசியம் தெரியவரும் என்பதை பிரமேயத்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

5. ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் திரவியத்துவம் (பர்யாய மாற்ற நிகழ்வு) இடைவிடாது முறைப்படி நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, ஆகையால் ஒரு திரவியம் வேறொரு திரவியத்துக்கு எதுவும் செய்யமுடியாது. பர்யாய வழியாகக் கூட ஒன்று மற்றொன்றின் மேல் தன் செல்வாக்கை செலுத்தவோ, விளைவை ஏற்படுத்தவோ, ஏதாவது செய்யத் தூண்டவோ, ஊக்கப்படுத்தவோ, லாப நஷ்டங்களை உண்டுபண்ணவோ முடியாது.

6. ஒவ்வொரு திரவியமும் தன்னுடைய கிரமபத்தபர்யாய ஓட்ட மாற்றங்களை தன்னிலேயே நிகழ்த்திக்கொண்டு இருக்கிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு திரவியமும் தன்னில் முறைப்படுத்தப்பட்ட வழியில் கண்ணியத்துடன் தானே நடந்து கொள்ள, வேறு திரவியத்தின்

2.குணம்

தேவையோ அவசியமோ இல்லை என்பதை அகுருலகுத்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

7. எந்த ஒரு வஸ்துவும் தன் பிரதேச வடிவ ரூபத்தில் இல்லாமல் இருப்பதில்லை, மேலும் அந்த ரூபம் பெரியதோ அல்லது சிறியதோ அதனால் வஸ்துவின் நல்லது கெட்டதுக்கோ அல்லது வெற்றி தோல்விக்கோ காரணமில்லை. எப்படி இருந்தாலும் ஒவ்வொரு திரவியத்துக்கும் தன்அளவு வடிவ சுதந்திர சுயரூபம் அவசியம் இருக்கவே செய்யும் என்பதை பிரதேசத்துவ குணத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறாக ஆறு பொது குணங்களும் ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் சுதந்திரத் தன்மை இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

விசேஷ குணம்

கேள்வி 84: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் என்னென்ன விசேஷ குணங்கள் இருக்கின்றன?

பதில் : 1. ஜீவ திரவியத்தில் சைதன்ய (ஞானம் , தர்சனம்), ஸ்ரத்தா(சம்யக்த்வ), சாரித்திர, சுக, வீர்ய, கிரியாவதிசக்தி(இயங்கும் சக்தி), வைபாவிக்கசக்தி(இயல்பு நிலையிலிருந்து திரிந்து செயல்படும் சக்தி) முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

2. புத்கல திரவியத்தில் ஸ்பர்ச, ரச, கந்த, வர்ண, கிரியாவதிசக்தி, வைபாவிக்கசக்தி முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

3. தர்மாஸ்திகாய திரவியத்தில் கதிஹேதுத்வம் முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

4. அதர்மாஸ்திகாய திரவியத்தில் ஸ்திதி ஹேதுத்வம் முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

5. ஆகாச திரவியத்தில் அவகாஹன ஹேதுத்தவம் முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

2.குணம்

6. கால திரவியத்தில் பரிணமன ஹேதுத்வம் முதலான விசேஷ குணங்கள் உள்ளன.

கேள்வி 85: சேதன, சைதன்ய, மற்றும் சேதனா என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்:1. ஜீவ திரவியத்தையே இந்த சொற்களால் கூறுவர்.

2. ஜீவ திரவியத்தின் சேதன குணத்தை சைதன்ய குணம் என்பர். இதில் பார்த்தல்(தர்சனம்-சாமான்ய அவலோகன்-பொதுவாகப் பார்த்தல்) மற்றும் அறிதல் (ஞானம்-சிறப்பாக அறிதல்) ஆகிய இரண்டு குணங்களும் அடங்கிவிடுகின்றன.

3. சைதன்ய குணத்தின் பர்யாயம் சேதனா என்று கூறப்படுகிறது.

4. சைதன்ய குணத்தைக்கூட சேதனா குணம் என்றும் கூறுவர்.

கேள்வி 86: சேதனா என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எதில் பதார்த்தத்தின் நூதன வடிவம் (பிரதி பிம்பம்) ஏற்படுகிறதோ அதை சேதனா என்று கூறுவர். அதாவது பதார்த்தத்தை பற்றி அறிதல் உணர்வை சேதனா என்பர்.

கேள்வி 87: சேதனத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: சேதனத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன. அப்பிரிவுகளை தர்சனச் சேதனா (தர்சனோபயோகம்) மற்றும் ஞானச் சேதனா (ஞானோபயோகம்) என்பர்.

கேள்வி 88: தர்சனச் சேதனா என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எதில் பதார்த்தம் பொதுவான (தனிச்சிறப்பு இல்லாமல்) கவனத்திற்கு வருகிறதோ அதை தர்சனச் சேதனா என்று கூறுவர். உதாரணமாக அறிவுணர்வின் உபயோகம் (கவனம்) பானை மீதிருந்து வேறு பதார்த்தத்தின் மீது திரும்பும்போது முதன்முதலில் ஏற்படும் சாதாரண காட்சியை தர்சனச் சேதனா (தர்சனோபயோகம்) என்று கூறுவர். அதாவது பொருளைப் பற்றிய தெளிவு இல்லாமல் எதோஒன்று தென்படுகிறது என்ற உணர்வே இது என அறிக.

கேள்வி 89: ஞானச் சேதனா (ஞானோபயோகம்) என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எதில் பதார்த்தத்தின் தெளிவான (விசேஷ) அறிவுணர்வு ஏற்படுகிறதோ அதை ஞானச் சேதனா (ஞானோபயோகம்) என்று கூறுவர். அதாவது ஞான குணத்தின் உபயோகத்தால் பதார்த்தத்தைப் பற்றிய தெளிவான அறிவுணர்வு ஏற்படுதல் ஞானோபயோகமாகும்.

கேள்வி 90: தர்சனச் சேதனா எத்தனை வகையாக உள்ளது?

பதில்: தர்சனச் சேதனா நான்கு வகையாக உள்ளது. சக்ஷ தர்சனம், அசக்ஷ தர்சனம், அவதி தர்சனம் மற்றும் கேவல தர்சனம் என்பன. அவைகள் தர்சன குணத்தின் உபயோகத்தால் அடையும் சாதாரண சைதன்ய பரிணாமமாகும்.

கேள்வி 91: சக்ஷ தர்சனம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: கண் இந்திரியத்தின் வழியே பொருளைப் பற்றி மதிஞானம் ஏற்படும் முன் சேதனத்தில் உண்டாகும் சாதாரண காட்சியை சக்ஷ தர்சனம் என்பர்.

கேள்வி 92: அசக்ஷ தர்சனம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: கண் இந்திரியத்தை தவிர மற்ற நான்கு இந்திரியங்கள் மற்றும் மனம் வழி பொருளைப் பற்றி மதிஞானம் ஏற்படும் முன் சேதனத்தில் உண்டாகும் சாதாரண வடிவம் அல்லது காட்சியை அசக்ஷ தர்சனம் என்பர்.

கேள்வி 93: அவதி தர்சனம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: அவதிஞானம் ஏற்படும் முன் புலன்கள் மற்றும் மனத்தின் உதவியின்றி சேதனத்தில் உண்டாகும் சாதாரண வடிவம் அல்லது காட்சியை அவதி தர்சனம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 94: கேவல தர்சனம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: இந்திரியங்கள் மற்றும் மனம் இவைகளின் உதவியின்றி பதார்த்தத்தை பற்றிய நேரடியான முழு அறிதல் சேதனத்தில் ஏற்படும்போதே சமகாலத்தில் உண்டாகும் சாதாரண வடிவம் அல்லது காட்சியை கேவல தர்சனம் என்பர்.

கேள்வி 95: தர்சனோபயோகம் எப்போது ஏற்படுகிறது?

பதில்: சதுமஸ்த அவஸ்தையில் இருக்கும் உயிர்களுக்கு அதாவது பிறவி சுழற்சியில் இருக்கும் நம்மைப் போன்ற உயிர்களுக்குப் பதார்த்தத்தை பற்றிய அறிவு ஏற்படும் முன்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் கேவலிகளுக்கு ஞானமும், தரிசனமும் கால வித்தியாசமில்லாமல் அதே சமயத்திலேயே ஏற்படும்.

கேள்வி 96: ஞானம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: ஞானகுணம் எப்போதும் ஒரே(அறிதல்) வடிவமாகவே இருக்கிறது, இருந்தாலும் அதன் நன்நம்பிக்கை வடிவ பர்யாயத்தில் மதிஞானம், ஸ்ருதஞானம், அவதிஞானம், மனப்பர்யயஞானம், மற்றும் கேவலஞானம் என ஐந்து விதமாக பரிணமிக்கிறது. இவை ஐந்தும் சம்யக்ஞான வடிவமாகும். மித்யாத்துவ அவஸ்தையில் அந்த ஞானம் குமதி, குஸ்ருத மற்றும் குஅவதி(விபங்க) வடிவமாக பரிணமிக்கிறது. இவ்வாறு ஞானம் எட்டு விதமான பர்யாயங்களை உடையதாக இருக்கிறது.

கேள்வி 97: மதிஞானம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: 1. அறிவின் உபயோகம் வெளிப் பொருள்களின்மேல் செல்வதை விட்டு நன்னம்பிக்கையோடு தன்னை உள்ளோக்கும் அறிவை மதிஞானம் என்பர். [இதில் எந்த நிமித்தமும் இல்லை, ஆத்மா நேரடியாக தன்னைத்தானே அறிகிறது.]

2. எந்த வெளிப் பொருளை அறியும் செயல் புலன்கள் மற்றும் மனத்தின் நிமித்தத்தால் நடைபெறுகிறதோ அந்த அறிவை மதிஞானம் என்பர்.

கேள்வி 98: ஸ்ருதஞானம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: 1. மதிஞானத்தின் வழி அறிந்த பதார்த்தத்தை மேலும் சிறப்பாகவும் மற்றும் அந்த பதார்த்தத்தின் தொடர்புடைய மற்ற பதார்த்தங்களைப் பற்றி அறியும் அறிவை ஸ்ருதஞானம் என்பர்.

2. உயிரின் தன்னைத்தான் அறியும் தூய அனுபவ வடிவ ஸ்ருத ஞானத்தை ஃபாவ(bhava) ஸ்ருதஞானம் என்பர்.

கேள்வி 99: அவதி ஞானம் என்று எதைக் கூறுவர்?

2.குணம்

பதில்: திரவிய-கேடத்திர-கால-ஃபாவ மாறியதையுடன், உயிர் எதன் உதவியுமின்றி நேரடியாக, புத்கலப்பதார்த்தத் தொடர்பானவற்றைப் பற்றிய தெளிவான அறிதலை அவதி ஞானம் என்பர்.

கேள்வி 100: மனப்பர்யய ஞானம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: திரவிய-கேடத்திர-கால-ஃபாவ மாறியதையுடன், உயிர் எதன் உதவியுமின்றி நேரடியாக, பிறர் மனதில் உள்ள புத்கலப் பதார்த்த சம்பந்தமான எண்ணம் மற்றும் அது தொடர்பான ரூப பதார்த்தத்தினைப் பற்றிய தெளிவான அறிவை மனப்பர்யய ஞானம் என்பர்.

[குறிப்பு: ஸ்ருத, அவதி, மனப்பர்யய மற்றும் கேவல ஞானத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் கிரமபத்தபர்யாயம் (தொடர் பிரவாகம்) நிகழ்வதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். முன் பின் பர்யாயங்கள் தொடர் பிரவாகமாக இல்லாமல் (சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல்) நிகழ்வதில்லை.]

கேள்வி 101: கேவல ஞானம் என்று எதைக் கூறுவர்.

பதில்: எந்த அறிவுணர்வு அலோகம் மற்றும் லோகத்தின் மூவுலகத்திலுமுள்ள எல்லா பதார்த்தங்களின் முக்காலத்திய அனைத்துப் பர்யாயங்களையும் பிரதியொரு சமயமும் எப்படியுள்ளதோ அப்படியே தெள்ளத் தெளிவாகவும் ஒருசேரவும் அறியுமோ அந்த உச்சஅறிவை கேவல ஞானம் என்பர்.

[குறிப்பு: திரவிய, குண, பர்யாயங்களை கேவலி பகவான் அறிகிறார் ஆனாலும் அது சம்பந்தமான இயல்பை அவர் அறிவதில்லை என்ற எண்ணம் தவறானதாகும். அவர் தன்னுடைய உயிரையே அறிகிறார், ஆனால் அவர் வெளியில் நிகழும் எல்லாவற்றையும் அறிவதில்லை என்ற எண்ணமும் உண்மைக்கு மாறானதாகும். கேவலி பகவான் சர்வக்ரூர் ஆகையால், உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் (ஒன்று கூட விடாமல் ஒவ்வொரு பொருளையும்) நேரடியாக ஒவ்வொரு சமயமும் அறிகிறார். கேவலஞானியில் அறிவில் வராத எந்த ஒரு பொருளும் உலகிலும், உலகுக்கு வெளியேயுள்ள அலோகாகாசத்திலும் இல்லை என அறியவும்.]

கேள்வி 102: ஸ்ரத்தா (சம்யக்த்துவம் பெறக் காரணமான) குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்:1. எந்த குணத்தில் தெளிவு ஏற்பட்டு தன் உயிரின் அதிசய உருவத்தை தெரிந்து கொள்ள முடிகிறதோ அதாவது தன் உயிரின் யதார்த்தத்தை(இயல்பை) உறுதிப்படுத்த முடிகிறதோ அந்த குணத்தை ஸ்ரத்தா குணம் (சம்யக்த்துவம்) என்று கூறுகிறோம்.

2.சம்யக்திருஷ்டிக்கு கீழ்க்கண்டவாறு உறுதிப்பாடுகள் ஏற்படும்.

1. உண்மையான தேவ, சாஸ்திர, குரு மற்றும் தர்மத்தில் உறுதி/ நம்பிக்கை ஏற்படும்.

2. உயிர் முதலான ஏழு தத்துவங்கள் பற்றிய உண்மையான நம்பிக்கை உண்டாகும்.

3. தான் பிற என்பதில் நம்பிக்கை வரும்.

4. ஆத்ம நம்பிக்கை பிறக்கும்.

[மேலே கூறப்பட்ட விலகாத லக்ஷணங்களை உடைய குணத்தை ஸ்ரத்தா குணம் என்பர், அதுவே நிச்சய சம்யக்தர்சனமாகும். [இந்த பர்யாயத்தை அடைந்தவர் சம்யக்த்துவ குணத்தை அடைந்தவராவார்; சம்யக்த்துவம், மித்யாத்துவம் ஸ்ரத்தா குணத்தின் பர்யாயங்கள் இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன.]

கேள்வி 103: சாரித்திர குணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்:நிச்சய சம்யக்தர்சனத்துடன் தன் ஸ்வரூபத்தில் ஆழ்தல் (தன் ஆன்மனை ஆராதித்தல்-அனுபவம் செய்தலை) தன்னில் இராக, த்வேஷ, மோக உணர்வே தோன்றாமல் இருத்தல் சாரித்திரம் எனப்படும். அந்த சாரித்திரம், மித்தியாத்துவம் மற்றும் நிச்சயமாக எந்த கோளாறும் இல்லாத (निर्विकार) உயிரின் தூய உணர்வு நிலையாகும்-பர்யாயமாகும். இந்த பர்யாயத்தை அடையக் காரணமான குணத்தை சாரித்திர குணம் என்பர்.

[निर्विकार-நிலையான, சுமுகமான, விருப்பு வெறுப்பற்ற, நியாயமான, விகாரங்கள் இல்லாத மற்றும் தூய ஒழுக்க உணர்வை நிர்விகார

பரிணாமம் என்பர். எப்போது இவ்வாறான உயிரின் சாரித்திர குணத்தின் தூயவடிவம் ஏற்படுகிறதோ, அப்போது வெளிப்படையான மற்றும் அந்தரங்க கிரியைகள் நேரத்துக்கும், இடத்துக்கும் தகுந்தாற்போல் அதுவாகவே நின்று விடுகிறது என அறியவும்.]

கேள்வி 104: சுக குணம் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்:தடையில்லாத ஆனந்த வடிவ உயிரின் பரிணாம விசேஷத்தை சுகம் என்று கூறுவர், அந்த பர்யாயத்தை அடையும் குணத்தை சுக குணம் என்கிறோம்.

உயிரில் சுகம் அதாவது ஆனந்தம் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு முதலும் முடிவும் இல்லாத குணம் இருக்கிறது. உயிர் நன்னம்பிக்கை அடைந்த பிறகு மனம் மற்றும் புலன்களின் சார்பின்றி தன் ஆன்மனில் ஆழ்ந்து-தோய்ந்து தடை இல்லாத ஆனந்தவடிவ லட்சணம் கொண்ட சுகம் அனுபவத்திற்கு வருகிறது. இதற்கு காரணமான உயிரின் சக்தியே சுக குணமாகும். தடையில்லா சுக சக்தி லட்சண இயல்பு உயிரில் எப்போதும் பொதிந்து இருக்கிறது. (சமயசாரத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள 47 சக்திகளிலிருந்து.)

கேள்வி 105: கிரியாவதி சக்தி என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: உயிர் மற்றும் புத்கலத் திரவியங்களில் கிரியாவதி சக்தி என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு விசேஷ குணம் இருக்கிறது. அந்த காரணத்தால் உயிர் மற்றும் புத்கலத்தில் அதனதன் தகுதிக்கு ஏற்ப சில சமயம் அவைகள் இருக்கும் இடம் விட்டு செல்லுதல், இடம் பெயர்ந்து வேறு இடமடைதல், கதி மாற்றமடைதல், ஒரே இடத்தில் நிலைத்திருத்தல் முதலான செயல்கள் நிகழ்கின்றன. [ஏதாவது ஒரு திரவியம் (உயிர் அல்லது புத்கலம்) ஒன்று மற்றொன்றை இடம் பெயரவோ ஒரே இடத்தில் இருக்கச் செய்யவோ இயலாது. இரண்டு திரவியமும் தன் சுய கிரியாவதி சக்தியின் அந்த சமய தகுதிக்கு ஏற்றாற்போல் அவைகளாகவே இடம் விட்டு இடம் செல்லவோ அல்லது ஒரே இடத்தில் இருக்கவோ செய்கின்றன.]

கேள்வி 106: மோட்டார் கார் பெட்ரோலால் ஓடுகிறதா அல்லது ஓட்டுனர் அதை ஓட்டுகிறாரா?

பதில்: மோட்டார் கார் பெட்ரோலாலோ அல்லது ஒட்டுநனராலோ ஓடவில்லை, மோட்டார் காரின் ஒவ்வொரு பரமாணுவிலும் கிரியாவதி சக்தி இருக்கிறது. அந்த மோட்டர் கார் வடிவ உபாதானத்தின் தகுதியால்தான் அது ஓடுகிறது. நிற்கத் தகுதி இருக்கும்போது, அந்த சமயத்தில் தன் கிரியாவதி சக்தியின் காரணத்தால் அது சுயமாகவே நிற்கிறது, மற்றபடி பெட்ரோல், ஒட்டுனர் எல்லாம் நிமித்தம் மட்டுமே. நிமித்தத்தால், உபாதானத்தில் எந்த காரியமும் நிகழ்வதில்லை, ஆனாலும் பெட்ரோலும், ஒட்டுனரும் அங்கு நிமித்த ரூபமாக இருப்பதை உணர்த்தவே அவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 107:“சித்த பகவான் ஆனார், அவர் உலகின் உச்சியில் நிலையாக இருக்கிறார்; அவர் உண்மையில் தர்மாஸ்திகாயம் இல்லாததால்தான் உலகின் உச்சியைத் தாண்டி செல்லவில்லை”-இந்த கூற்று உண்மையா?

பதில்;உண்மை இல்லை, ஏனெனில் எந்த உயிர் தன்னை சித்த பரமாத்மாவாக ஆக்கிக்கொண்டதோ, அதுகூட உலகத்துக்குள் இருக்கக்கூடிய ஒரு திரவியமே யாகும்; ஆகையால் அது ஒரு சமயத்தில் உலகத்தின் உச்சியை சென்றடையும் தகுதியையே பெற்றிருக்கிறது. உலகத்தின் உச்சியைத் தாண்டி சித்த உயிர் செல்லாததற்கு தர்மாஸ்திகாயம் மேலே இல்லாததே காரணம் என சொல்வது நிமித்தத்தை பற்றிய ஞானம் ஏற்பட வியவஹாரமாகச் சொல்லப்பட்டதாகும். நிச்சயமாகவே உயிருக்கு உலகத்தை விட்டு வெளியே செல்லும் தகுதி இல்லை. அந்தத்தகுதி இல்லாததால், நிமித்தத்தின்(தர்ம திரவியத்தின்) மேல் பழியைப் போட்டுவிட முடியாது என அறியவும். [உலகம் என்பது ஆறு திரவியங்களும் இருக்குமிடம் என்று படித்ததை நினைவில் கொள்ளவும், உலகத்தின் வெளியே அலோகாகாசத்தில் வெறும் ஆகாயம் மட்டுமே உள்ளது.]

கேள்வி 108: வீர்ய குணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்:உயிரின் சக்தி சாமர்த்தியத்தை (பலத்தை) வீர்யம் என்பர். அதாவது இயல்பே தன் உருவமாக இருக்கும் சாமர்த்திய சக்தியை வீர்ய குணம் என்பர். (சமயசாரத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள 47 சக்திகளிலிருந்து.) மேலும் கூற வேண்டுமென்றால் புருஷார்த்த வடிவ பரிணாமத்திற்கு (தன் இயல்பை பர்யாயத்தில் தோற்றுவிக்கக் காரணமான உயிரில் இருக்கும்

முக்கால சக்திக்கு வீர்ய குணம் என்று பெயர் என அறியவும். புருஷார்த்தமே வீர்ய குணத்தின் பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 109: பவ்யத்துவ குணம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: எந்த குணத்தின் காரணத்தால் உயிரில் நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் வெளிப்படத் தகுதி இருக்கிறதோ அந்த குணத்தை பவ்யத்துவ குணம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 110: அபவ்யத்துவ குணம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: எந்த குணத்தின் காரணத்தால் உயிரில் நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் வெளிப்படத் தகுதி இல்லாதிருக்கிறதோ அந்த குணத்தை அபவ்யத்துவ குணம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 111: ஜீவத்துவ குணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: உயிர் திரவியத்துக்கே உகந்த அரிய சைதன்ய உணர்வு வடிவ ஃபாவ பிராணனை கொண்டிருக்க காரணமான சக்தியை ஜீவத்துவ குணம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 112: பிராணன்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: திரவியப் பிராணன், ஃபாவப் பிராணன் என்று இரண்டு விதமாகப் பிராணன்கள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 113: திரவியப் பிராணன்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: ஐந்து இந்திரியப் பிராணன், மூன்று பலப் பிராணன், ஒரு ஸ்வாசோச்வாசப் பிராணன், ஒரு ஆயுஷ்யப் பிராணன் என திரவியப் பிராணன்கள் பத்து விதமாக இருக்கின்றன. [இந்திரியப் பிராணன்கள் புத்கலத் திரவியத்தின் பர்யாயங்களாகும். உயிர் இந்த திரவியப் பிராணன்களை அடைவதால் உயிர் பிறந்தது என்றும், அவைகளை இழப்பதால் உயிர் இறந்தது என்றும் உலக வழக்கில் சொல்லப்படும்.]

கேள்வி 114: ஃபாவப்(bhava) பிராணன்கள் என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: சைதன்ய மற்றும் பல(bhala) பிராணன்களை ஃபாவப் பிராணன்கள் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 115: ஃபாவப் பிராணன்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: பாவேந்திரியப் பிராணன், ஃபாவ பலப் பிராணன் என ஃபாவப் பிராணன் இரண்டு விதமாக பிறவி உயிர்களில் இருக்கின்றன. பாவேந்திரியப் பிராணன்கள் எல்லாம் சைதன்ய மயமாகும், அவை மதிஞான வடிவப் பர்யாயங்களாகும். பாவ ஃபலப் பிராணன்கள் உயிரின் வீர்ய குணத்தின் பர்யாயங்களாகும், மேலும் திரவிய பலப் பிராணன்கள் புத்கலத்தின் பர்யாயங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 116: பாவேந்திரியங்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: பாவேந்திரியங்கள் ஐந்து விதமாகும். அவைகளாவன ஸ்பர்சனேந்திரியம்(தொடு உணர்வு புலன்), ரசனேந்திரியம் (சுவை உணர்வு புலன்), க்ரானேந்திரியம் (வாசனை உணர்வு புலன்), சக்ஷுந்திரியம் (ஒளி உணர்வு புலன்) மற்றும் கரணேந்திரியம் (ஒலி உணர்வு புலன்). இது லப்தி(அடைந்திருத்தல்) மற்றும் உபயோக (தத்காலத்தில் உபயோகத்திலிருத்தல்) வடிவமாகும்.

கேள்வி 117: ஃபாவ பல பிராணன்கள் எத்தனை விதம்?

பதில்: காய பலப் பிராணன் (உடல் பலம்), வசன பலப் பிராணன் (பேச்சு பலம்) மற்றும் மன பலப் பிராணன் (சிந்தனை பலம்) என பலப் பிராணன்கள் என மூன்று விதமாக உள்ளன.

கேள்வி 118: வைபாவிக் சக்தி என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: இது ஒரு விசேஷ ஃபாவ (bhava) குணமாகும். இந்த குணத்தின் காரணத்தால் ஒரு திரவியம் வேறு(பர) திரவிய சம்பந்த நிமித்தத்தால், சுயமாகவே தன் தவற்றால் தன் இயல்பு (சுத்த) பர்யாயத்தை விட்டுவிட்டு அசுத்த (விஃபாவ) பர்யாயமாக மாற்றிக் கொள்ளும் நிலை அமைகிறது. இந்த வைபாவிக் சக்தி பெயர் கொண்ட குணம் உயிர் மற்றும் புத்கலம் ஆகிய இரண்டு திரவியங்களில் மட்டுமே உள்ளது, மற்ற நான்கு திரவியங்களில் வைபாவிக் சக்தி இல்லை.

உயிரின் அனந்த குணங்களில் ஒரு குணமாக வைபாவிக் சக்தி அனாதி காலமாக பிறவி உயிரில் கர்மங்களின் தொடர்பால் சுயமாகவே சிதைவு அடைந்த வண்ணம் இருக்கிறது. (பஞ்சத்யாயி பாகம் 2, காதை 946)

முக்தி நிலையில் இந்த வைபாவிக் சக்தி தூய நிலை அடைந்து சுத்த பரிணாமமாக இருக்கிறது. (பஞ்சத்யாயி பாகம் 2, காதை 81)

முக்த-சுதந்திர புத்கலப் பரமாணு எதுவரை தன் சுதந்திரத் தன்மையில் (ஸ்கந்தமாகாமல்-அபந்த பரிணாம வடிவில்) இருக்கிறதோ அதுவரை அதன் வைபாவிக் சக்தி புத்கலத்தில் சுத்த பர்யாய வடிவில் இருக்கிறது. ஸ்கந்த வடிவில் இந்த சக்தி விஃபாவ பர்யாயமாக சிதைவடைந்து விடுகிறது.

கேள்வி 119: இந்த வைபாவிக் சக்தியிலிருந்து என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்: வைபாவிக் சக்தி உயிரின் ஒரு குணமாகும், ஆகையால் அது பந்தத்துக்கு காரணமில்லை. அதனுடைய பரிணாமம்(பர்யாயம்) கூட பந்தத்துக்கு காரணமில்லை, ஏனெனில் அதன் பர்யாயம் சித்த பகவானிடம் கூட இருக்கிறது. [விஃபாவ வடிவில் பரிணமிக்கும் உயிர்களிடம் கார்மண பரமாணுக்கள் நிமித்த நைமித்திக சம்பந்தத்தால் அதுவாகவே பந்தமாகின்றன என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.]

எப்போது உயிர் பர பதார்த்தத்தின் வசம் ஆகிறதோ அப்போது அதன் பர்யாயம் விகாரமடைகிறது (கோளாறு அடைகிறது). அது உயிர் சுயமாகவே தானே செய்யும் குற்றமாகும். உயிர் எந்த பர பதார்த்தத்தின் வசமாகிறதோ, அந்த பர பதார்த்தத்தை நிமித்தம் என்று சொல்லப் படுகிறது. எப்போது உயிர் விகாரமடைந்ததோ (தானாகவே அசுத்த ஃபாவ வடிவ உணர்வு கொண்டதோ), அப்போது எந்த பர பதார்த்தத்தின் வசமானது என்பதை எடுத்துக் கூறவே அந்த பர பதார்த்தத்தை நிமித்த காரணம் என்றும், உயிரின் விகார உணர்வை நைமித்திக காரியம் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வாறு சொல்வது பேத ஞானம் ஏற்படவே சொல்லப்பட்டதாகும், ஆனால் நிமித்தம் நைமித்திகத்தின் மேல் எந்த செல்வாக்கையும் செய்யவில்லை அதாவது எந்த விளையையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்று தெரியப்படுத்த மட்டுமே சொல்லப்பட்டதில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு நம்பினால் இரண்டு திரவியமும் ஒன்றாக ஆகிவிட்டதான நம்பிக்கை வடிவ மித்தியாத்துவம் ஆகிவிடுமாகையால், “உயிர் தன் குற்றத்தால் அசுத்தமடைந்தது, அதை

2.குணம்

சுயமாகவே உயிர் செய்தது, ஆகையால் அதுவே தன்னை தூய்மை படுத்திக் கொள்ளவும் முடியும்” என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உயிர் விகாரத்தை (அசுத்த நிலையை) தன் குற்றத்தாலேயே செய்தது, ஆகையால் அசுத்த நிச்சய நயத்தால் அது தானே செய்தது(स्वकृत), ஆனால் ஸ்வஃபாவ நோக்கில் புருஷார்த்தம் வழியாக அது தனாகவே அந்த விகாரத்திலிருந்து வெளியே வரவும் முடியும் ஆகையால் சுத்த நிச்சய நயத்தால் விகார உணர்வு பிறவற்றால் செய்யப்பட்டதாகும் (परकृत). இந்த விகாரங்களை சுத்த நிச்சய நயத்தால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர்களின் வழி தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“பரக்ருத, பரபாவ், பராகார், புத்கலபாவ், கர்மஜன்யபாவ், ப்ரக்ருதி-சீல ஸ்வபாவ், பரத்ரவ்ய, கர்மக்ருத, தத்குணாகார் சங்க்ராந்தி, பரகுணாகார் கர்மபதஸ்தித், உயிரில் நிகழும் அஜீவபாவ், தத்குணாக்ருதி, பரயோகக்ருத, நிமித்தக்ருத” முதலியன. இப்படி பலவாறாக சொல்லப்பட்டாலும் அந்த விகார ஃபாவங்கள் “பரக்ருத” முதலானவைகளாக ஆவதில்லை; அதன்மேல் சுமத்தப்பட்டதேயாகும் என்பதையே அவைகள் தெரியப்படுத்துகின்றன என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். (பஞ்சாத்யாயி பாகம் 2, காதை 72ன் விளக்கத்திலிருந்து)

அந்த விகார பர்யாயத்தில் தன் தோஷமே இருக்கிறது, கொஞ்சம்கூட வேறு எதன் கைவரிசையும் இல்லை. பஞ்சாத்யாயி பாகம் 2 காதை 56, 60 ல் கூட உயிர் தானே குற்றவாளியாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் வேறு திரவியம் அல்லது கர்ம உதயம் உயிரை விகாரமடையச்செய்யும்/விகாரப்படுத்தும் அல்லது கர்ம உதயத்தின் காரணத்தால் உயிர் விகாரமடைந்தே ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்ளுதல் மூட நம்பிக்கையாகும். நிமித்த காரணம் ஒப்புக்காக சொல்லப்பட்டதேயொழிய உண்மையான காரணமில்லை; எனினில் பஞ்சாத்யாயி பாகம் 2 காதை 351ல் அஹேதுத்வம்-அகாரணத்வம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

விஃபாவசக்தியிலிருந்து இவைகளை எல்லாம் நம்மால் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது நம்மில் பிரித்தறியும் அறிவு ஏற்படவும் நற்காட்சியும் உண்டாகக் காரணமாக அமையும்!

கேள்வி 120: இரண்டு திரவியங்களில் மட்டுமே இருக்கும் விசேஷ குணங்கள் யாவை?

பதில்: கிரியாவதி சக்தி மற்றும் வைபாவிக் சக்தி என்ற இரண்டு விசேஷ குணங்கள் உயிர் மற்றும் புத்கலம் ஆகிய இரண்டு திரவியங்களில் மட்டுமே இருக்கின்றன.

கேள்வி 121: கிரியாவதி சக்தி எந்த காரியத்தைச் செய்கிறது?

பதில்: திரவியம் ஒரு கேடித்திரத்தை விட்டு வேறு கேடித்திரம் செல்வதையும் மற்றும் சென்று கொண்டு இருக்கும்போது ஒரே இடத்தில் ஸ்திரமாக நிற்பதையும் செய்வது கிரியாவதி சக்தியின் காரியமாகும்.

கேள்வி 122: கிரியாவதி சக்தி பற்றி தெரிந்து கொள்வதால் தர்ம சம்பந்தமாக நமக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கிறது?

பதில்: நான் உடலை இடம் விட்டு இடம் பெயறச் செய்கிறேன் (இயக்குகிறேன்), ஓரிடத்தில் இருக்கச் செய்கிறேன், உடல் என்னை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறது, நான் இந்த சமையை தூக்குகிறேன் இவ்வாறான இடம் பெயர்தல் - நிலைத்திருத்தல் செயல்களின் (பிற வஸ்துவின் இடம் பெயர்வதிலும் மற்றும் ஓர் இடத்தில் நிலைத்தலிலும் இருக்கும்) சுதந்திரத்தை நம்பாத கோரமான தீய அறிவு இல்லாமல் போவதும்; மற்றும் என்னுடைய அறியும் இயல்பில் எப்போதும் நான் அறியும் வடிவமாகவே இருக்கிறேன் என்கிற உண்மையான உறுதி ஏற்படுவதும் நமக்கு கிடைக்கும் தர்ம லாபமாகும். இதுவே உண்மையான தர்மமுமாகும்.

கேள்வி 123: உயிர் சரீரத்தை இயக்க வில்லை என்றால், ப்ரேதம் தானாகவே ஏன் செல்வதில்லை?

பதில்: ப்ரேதம் புற்கல திரவியத்தின் அனேக ஸ்கந்தங்களினால் ஆன ஒரு பிண்டமாகும். அப்பிண்டத்தின் ஒவ்வொரு பரமாணுவிலும் கிரியாவதி சக்தி இருக்கிறது. ஆகையால் அது தன் யோக்யதைக்கு தகுந்தாற்போல் சில சமயம் இடம் பெயரும் செயலையும், சில சமயம் ஒரே இடத்தில் இருக்கும் செயலையும் செய்கிறது. இவ்வாறு ப்ரேதத்தின் அந்த சமய யோக்யதையால் அது நகராமல் அங்கேயே இருக்கிறது. அது எப்பொழுது வீட்டிலிருந்து வெளியே செல்வது தெரிகிறதோ அந்த சமயம் அதன்

செல்கைக்கு அதன் கிரியாவதி சக்தியே காரணமாகும், மற்றபடி எடுத்துச் செல்லும் மனிதர்களும் மற்றவைகளும் நிமித்தம் மாத்திரமேயாகும்.

கேள்வி 124: சைதன்ய குணம் இடம் பெயர்தலை செய்யுமா?

பதில்: செய்யும். எப்போது உயிர் இடம் விட்டு இடம் பெயர்கிறதோ, அப்போது அதன் சைதன்ய குணம் (பார்த்தல் அறிதல் குணம்) அந்த உயிரிலிருந்து பிரிய முடியாததாகையால், அதுவும் உயிருடன் செல்கிறது. அதற்கு உயிரின் கிரியாவதி சக்தியே நிமித்தமாகும்.

கேள்வி 125: வர்ண குணம் இடம் பெயர்தலை செய்யுமா?

பதில்: செய்யும். எப்போது புத்கல திரவியம் தன் கிரியாவதி சக்தியால் இடம் பெயர்கிறதோ அப்போது புத்கலத்திலிருந்து பிரிய முடியாத அதன் வர்ண குணமும் அதனுடன் இடம் பெயர்தலை செல்கிறது.

கேள்வி 126: கதி ஹேதுத்வ குணம் ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு இடம் செல்லுமா?

பதில்: செல்லுவதில்லை, எனெனில் கதி ஹேதுத்வம் தர்மாஸ்திகாய திரவியத்தின் குணமாகும். மேலும் அந்த திரவியத்தில் கிரியாவதி சக்தி இல்லையாகையால், முக்காலத்திலும் ஒரே இடத்தில் நிலையாகவே இருப்பதாகும்.

கேள்வி 127: அப்படி என்றால் கதி ஹேதுத்வம் என்பதன் பொருள்தான் என்ன?

பதில்: எப்போது கிரியாவதி சக்தியுடைய உயிர் மற்றும் புத்கலம் சுயமாகவே இடமாற்றம் செய்கிறதோ, அப்போது அவைகள் ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு இடம் செல்ல, உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள தர்ம திரவியத்தின் கதி ஹேதுத்வ குணம் நிமித்தமாக இருந்து உதவுகிறது (மீன் நீந்த தண்ணீர் உதவுவது போல) என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி 128: கதி ஹேதுத்வ குணம் தானே தன்னுடனிருக்கும் மற்ற தர்ம திரவியத்தின் குணங்களுக்கு இடம் பெயர நிமித்தமாக இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை, எனெனில் தர்மாஸ்திகாயம் சுயமாகவே எப்போதும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும் திரவியமாகும். எனவே அதன் எல்லா குணங்களும் கூட அதனுடன் ஒரே இடத்தில் இருப்பவைகளேயாகும்.

ஆகையால் கதி ஹேதுத்வ குணம் சுயமாகவே இடமாற்றமடையும் உயிர் மற்றும் புத்கல திரவியங்களுக்கு மட்டுமே இடம் பெயர நிமித்தமாகும், மற்ற எதற்கும் இல்லை என அறியவும்.

கேள்வி 129: ஆகாசம், தர்ம திரவியம் மற்றும் கால திரவியம் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் நிலையாக இருப்பவைகளே! இவைகள் ஒரே இடத்தில் நிலைத்திருக்க அதர்ம திரவியம் தான் நிமித்தமோ?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் அவைகள் உயிர் மற்றும் புத்கல திரவியம் போல செல்லும்போது தானாகவே ஒரு இடத்தில் நிலை கொள்ளும் திரவியங்களாக இல்லை, முக்காலத்திலும் ஒரே இடத்தில் நிலைத்திருப்பவைகளாகவே இருக்கின்றன. அதர்ம திரவியத்தின் ஸ்திதி ஹேதுத்வ குணம், இடம் பெயரும் உயிர் மற்றும் புத்கல திரவியங்கள் சுயமாகவே ஓரிடத்தில் நிற்கும்போது அவைகள் நிற்க மட்டுமே நிமித்தமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 130: தனக்கு தானேயும் மற்ற திரவியங்களுக்கும் நிமித்தமாக இருக்கும் திரவியங்கள் யாவை?

பதில்: ஆகாசம் மற்றம் கால திரவியங்களே தனக்கு தானேயும் மற்ற திரவியங்களுக்கும் நிமித்தமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 131: பூகம்பம், கடலில் ஏற்படும் அலைகள், எரிமலை வெடித்தல், அதிலிருந்து வரும் கசடு மற்றும் நெருப்பு பிழம்புகளுக்கு காரணம் யாது?

பதில்: அவைகள் எல்லாம் புத்கல திரவியத்தின் ஸ்கந்த வடிவ பர்யாயங்களாகும், அவைகள் மேலும் அத்தந்த திரவியத்தின் திரவியத்துவ குணம் மற்றும் கிரியாவதி சக்தியின் காரணத்தால் இத்தகைய அவஸ்தைகள் (நிலைகள்) ஏற்படுகின்றன.

கேள்வி 132: பெட்ரோல் தீர்ந்துவிட்டதால் மோட்டார் நின்று விட்டது, இதில் மோட்டார் நிற்க காரணம் எது?

பதில்: அந்த சமயத்தில் மோட்டார் தன் கிரியாவதி சக்தியின் நிலை கொள்ளும் வடிவ பர்யாயத்தின் காரணத்தால் நின்றுவிட்டது, அதில் பெட்ரோல் தீர்ந்தது நிமித்த காரணம் மட்டுமே என்ற சித்தாந்தத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி 133: இரயில் வண்டி நீராவியால் செல்லுகிறது என்பது சரியா?

பதில்: சரியில்லை, இரயில் வண்டி செல்வதில் அதன் சுய கிரியாவதி சக்தியின் இடம் பெயரும் வடிவ பர்யாயமே உண்மையான காரணம். மற்றபடி நீராவி, தண்டவாளம் முதலியனவெல்லாம் இரயில் வண்டி செல்ல நிமித்தம் மாத்திரமே என அறியவும்.

கேள்வி 134: மரத்திலிருந்து பழம் கீழே விழுந்ததற்கு பூமியின் புவியீர்ப்பு சக்தி காரணம் என்ற சித்தாந்தம் சரிதானே?

பதில்: சரியில்லை. பழம் அதில் இருக்கும் பரமானுக்களின் கிரியாவதி சக்தியின் இடம் பெயரும் பர்யாயத்தின் காரணத்தால் கீழே விழுந்து. இதில் காற்று அடித்தது, பழத்தின் காம்பு உடைந்தது, புவியீர்ப்பு சக்தி முதலிய இவைகளெல்லாம் நிமித்தங்கள் மாத்திரமே!

கேள்வி135: நீரூற்றின்(fountain) தண்ணீர் மேல் நோக்கி செல்கிறது, நீர்வீழ்ச்சியின் தண்ணீர் கீழ் நோக்கி விழுகிறது - இதற்கு காரணம் யாது?

பதில்: இரண்டிலும் அதனதன் பர்யாயங்களில் கிரியாவதி சக்தியின் இடம் பெயரும் பர்யாயம் காரணமாகும்.

அனுஜீவி மற்றும் பிரதிஜீவி குணம்

கேள்வி 136: அனுஜீவி குணம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: திரவியத்தை விட்டகலாத எப்போதும் அதனுடனே இருக்கும் உணர்வு இயல்பு எதுவோ அதை அனுஜீவி குணம் என்பர். உதாரணம்: உயிரின் அனுஜீவி குணம் சேதனம் (பார்த்தல், அறிதல்), ஸ்ரத்தை(நம்பிக்கை), சுகம் முதலியன. புத்கலத்தின் ஸ்பரிசம்(சீதம்/ உஷ்ணம், வழுவழப்பு/சொரசொரப்பு, மென்மை/கடினம் லேசு/பளு), சுவை, கந்தம், வர்ணம் முதலியன.

கேள்வி 137: பிரதிஜீவி குணம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: திரவியத்துடன் குறிப்பிட்ட சக்தி இல்லாததால் ஏற்படும் இயல்பு எதுவோ அதை பிரதிஜீவி குணம் என்பர். உதாரணம்: நாஸ்தித்துவம், அமூர்த்தத்துவம், அசேதனத்துவம் முதலியன.

கேள்வி 138: உயிரின் அனுஜீவி குணங்கள் யாவை?

பதில்: சேதனம் (பார்த்தல், அறிதல்), ஸ்ரத்தை, சாரித்திரம் (ஒழுக்கம்), சுகம், வீர்யம், பவ்யத்துவம்/அபவ்யத்துவம், ஜீவத்துவம், விஃபாவத்துவம், கர்த்ருத்துவம், போக்த்தத்ருவம், கிரியாவதிசக்தி முதலான அனந்த குணங்கள் உயிரின் அனுஜீவி குணங்களாகும்.

கேள்வி139: உயிரின் பிரதிஜீவி குணங்கள் யாவை?

பதில்: அவ்யாபாதத்துவம், அவஹாகணத்துவம், அகுருலகுத்துவம், சூக்ஷமத்துவம், நாஸ்தித்துவம் முதலியன.

கேள்வி 140: அவ்யாபாதத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: வேதனீய கர்மம் இல்லாத (முழுவதும் அழிந்த) நிலையில் உயிரில் எந்த குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் வெளிப்படுகிறதோ அந்த குணத்தை அவ்யாபாதத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 141: அவஹாகணத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: ஆயுஷ்ய கர்மம் இல்லாத (முழுவதும் அழித்த) நிலையில் உயிரில் எந்த குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் வெளிப்படுகிறதோ அந்த குணத்தை அவஹாகணத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 142: அகுருலகுத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: கோத்திர கர்மம் இல்லாத (முழுவதும் அழித்த) நிலையில் உயிரில் எந்த குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் வெளிப்படுகிறதோ அந்த குணத்தை அகுருலகுத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 143: சூக்ஷமத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: நாம கர்மம் இல்லாத (முழுவதும் அழித்த) நிலையில் உயிரில் எந்த குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் வெளிப்படுகிறதோ அந்த குணத்தை சூக்ஷமத்துவ பிரதிஜீவி குணம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 144: இரண்டு திரவியங்கள் மட்டும் பிரயோகப் படுத்தும் அனுஜீவி குணங்கள் யாவை?

பதில்: கிரியாவதிசக்தி மற்றும் வைபாவிக்கக்தி ஆகிய இரண்டு குணங்கள் உயிர் மற்றும் புத்கல திரவியங்களில் மட்டுமே இருக்கும் அனுஜீவி குணங்களாகும்.

கேள்வி 145: அஜடத்வம் எந்த திரவியத்தின் பிரதிஜீவி குணம்?

பதில்: அஜடத்வம் உயிர் திரவியத்தின் பிரதிஜீவி குணமாகும்

கேள்வி 146: ஜடத்வத்தை அனுஜீவி குணமாக கொண்ட திரவியம் எது?

பதில்: புத்கல, தர்ம, அதர்ம, ஆகாச மற்றும் கால திரவியங்களில் ஜடத்துவ குணம் அனுஜீவி குணமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 147: அசேதனமாகவும் மற்றும் அமூர்த்தமாகவும் ஆகிய இரண்டு பிரதிஜீவி குணங்கள் ஒருங்கே எந்த திரவியங்களில் இருக்கின்றன?

பதில்: தர்ம, அதர்ம, ஆகாச மற்றும் கால திரவியங்களில் அசேதனத்துவம், அமூர்த்தத்துவம் ஆகிய இரண்டு பிரதிஜீவி குணங்கள் ஒருங்கே இருக்கின்றன.

3. பர்யாய அதிகாரம்

கேள்வி 1: பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: குணத்தின் சிறப்பான (விசேஷ) காரியத்தை அதாவது அதுவே தன்னை வெளிப்படுத்துதலை பர்யாயம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 2: பர்யாயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: பர்யாயம் வியஞ்சனப் பர்யாயம் மற்றும் அர்த்தப் பர்யாயம் என இருண்டு விதமாக இருக்கிறது. [பர்யாயம் திரவிய பர்யாயம், குண பர்யாயம் எனவும் இருண்டு விதமாகவும் கூறுவர். பொருளின் பர்யாயத்திற்கு எந்த குணமும் முக்கிய காரணமாக இல்லாதபோது அதை திரவிய பர்யாயம் என்பர். அகாதி வினைகளின் காரணத்தால் நான்கு கதிகளில் உயிர்கள் பிறப்பதை விஃபாவ திரவிய வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்றும், முக்த உயிரின் சித்த வடிவை ஸ்வஃபாவ திரவிய வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்றும் கூறுவர்.]

கேள்வி 3: வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: திரவியத்தின் பிரதேசத்துவ குணத்தின் விசேஷ காரியத்தை அதாவது வஸ்துவின் பிரதேசம் தற்காலத்தில் எப்படி வெளிப்படுகிறதோ அல்லது திரவியம் தற்காலத்தில் நமக்கு எப்படித் தெரிகிறதோ அதை வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று கூறுவர். [வியஞ்சனப் பர்யாயம் வடிவமுடையது, சொற்களால் சொல்ல முடிவது, சில காலம் நிலையாக இருப்பது போல் தெரிவது.]

கேள்வி 4: வியஞ்சனப் பர்யாயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் மற்றும் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் என வியஞ்சன பர்யாயம் இருண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 5: ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: பர(வெளி) நிமித்த சம்பந்தமில்லாமல் திரவியத்திற்கு எந்த வடிவம் (ஆகார்-आकार) அமைகிறதோ அதை ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று கூறுவர். உதாரணம் - சித்த பகவானின் வடிவம்.

கேள்வி 6: விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: பரநிமித்த சம்பந்தமுடைய திரவியத்தின் வடிவம் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உதாரணம்-பிறவி உயிர்களின் மனித, தேவ வடிவங்கள்.

கேள்வி 7: அர்த்தப் பர்யாயம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: பிரதேசத்துவ குணம் தவிர மற்ற எல்லா குணங்களின் விசேஷ காரியங்களை அதாவது அந்தந்த குணங்களின் வெளிப்பாட்டை அர்த்தப் பர்யாயம் என்று கூறுவர். [அர்த்தப் பர்யாயம் நுட்பமானது, ஞானத்தால் அறியக்கூடியது, ஒவ்வொரு சமயமும் புதியது தொன்றி பழயது அழிவது, சூக்ஷமமானதால் சொல்லால் சொல்ல முடியாதது. அர்த்தப் பர்யாய மாற்றங்கள் ஷட் குண ஹாணி விருத்தி வடிவில் இருக்கிறது - ஆலாப பத்ததி - சூத்திரம் -17.]

கேள்வி 8: அர்த்தப் பர்யாயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் மற்றும் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என அர்த்தப் பர்யாயமும் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 9: ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: பர நிமித்த சம்பந்தமில்லாமல் திரவியத்திற்கு/குணத்திற்கு எந்த அர்த்தப் பர்யாயம் அமைகிறதோ அதை ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என்று கூறுவர். உதாரணம் - உயிரின் கேவல ஞான பர்யாயம்.

கேள்வி 10: விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: பர நிமித்த சம்பந்தமுடைய திரவியத்தின்/குணத்தின் அர்த்தப் பர்யாயம் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உதாரணம் - பிறவி உயிர்களின் ஆசை, கோபம் முதலியன.

கேள்வி 11: எந்தெந்த திரவியத்தில் எந்தெந்த பர்யாயங்கள் இருக்கின்றன?

பதில்: 1. உயிர் மற்றும் புத்தகலத் திரவியங்களில் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம், விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம், சுபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம், விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் ஆகிய நான்கு பர்யாயங்களும் இருக்கின்றன.

2. தர்ம, அதர்ம, ஆகாச மற்றும் கால திரவியங்களில் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் மற்றும் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் ஆகிய இரண்டு பர்யாயங்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன.

கேள்வி 12: வடிவம் (ஆகார்- आकार) என்பதன் பொருள் யாது?

பதில்: வடிவம் என்பது திரவியத்தின் பிரதேசத்துவ குணத்தின் வியஞ்சனப் பர்யாயமாகும்; ஆகையால் அது திரவியம் முழுவதிலும் இருக்கிறது. திரவியத்தின் மேற்பரப்பு (surface area) மட்டும் ஆகார் என்று சொல்லப்படுவதில்லை; திரவியத்தின் கன பரிமாணமத்தையே (volume) ஆகார் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 13: உயிரின் வடிவம் எவ்வாறு சுருங்கி விரியும் தன்மை அடைகிறது என்பதை உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கவும்.

பதில்: 1. ஈரமான-காய்ந்த தோல் போல உயிரின் பிரதேசம் அதன் சக்தியால் சுருங்கி விரியும் வடிவம் அடைகிறது.

2. சிறிய-பெரிய உடல் அளவு சுருங்கி விரியும் தன்மை அடைந்தாலும்கூட; அதன் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் அதன் மற்ற பிரதேசங்களுடன் மூழ்கி சுருங்கினாலும்கூட; அதன் மத்தியில் இருக்கும் எட்டுப் பிரதேசங்களும் எப்போதும் சலனமில்லாமல் இருக்கின்றன. அதாவது அந்த எட்டு பிரதேசங்களுக்குள் ஒன்று மற்றொன்றுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை.

கேள்வி 14: சித்த நிலையில் உயிரின் வடிவம் எவ்வளவு மற்றும் எவ்வாறு இருக்கிறது?

பதில்: சித்தரின் வடிவம் அந்த சித்த ஆத்மாவின் கடைசி மனித வடிவ உடலின் அளவில் கொஞ்சம் குறைந்த அளவு புருஷாகார வடிவில் இருக்கிறது. (ப்ரஹத் திரவிய சங்க்ரஹம், காதை- 14, 51)

கேள்வி 15: சமமான அளவு வடிவமுள்ள திரவியங்கள் எவை?

பதில்: 1. கால அணு மற்றும் புத்கலப் பரமாணு ஆகிய இரண்டு திரவியங்களும் ஒரு பிரதேச அளவு மட்டுமே கொண்ட சம வடிவம் உடையன.

2. தர்மாஸ்திகாயம் மற்றும் அதர்மாஸ்திகாயம் ஆகிய இரண்டு திரவியங்களும் லோகாகாச அளவு அசங்க்யாதப் பிரதேசங்கள் கொண்ட சம வடிவம் உடையன.

கேள்வி 16: மிகப் பெரிய, மிகச் சிறிய மற்றும் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட வடிவம் (ஆகாரம்) கொண்ட திரவியங்கள் எவை?

பதில்: மிகப்பெரிய வடிவம் கொண்ட அனந்த பிரதேசங்களையுடைய ஆகாசத் திரவியத்தின் வடிவம் மிகப்பெரிய வடிவமாகும். மிகச்சிறிய ஒரு பிரதேச வடிவம் புத்கலப் பரமாணு மற்றும் கால அணு திரவியத்தின் வடிவமாகும். இவைகளின் இரண்டுக்கும் நடுவில் அசங்க்யாதப் பிரதேசி உயிர், தர்ம, அதர்ம அஸ்திகாயங்களின் வடிவமாகும்.

கேள்வி 17: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் எந்த பர்யாயம் ஒன்றாகவும் எந்த பர்யாயம் அனந்தமாகவும் இருக்கின்றன?

பதில்: ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் பிரதேசத்வ குணத்தின் காரணத்தால் வியஞ்சனப் பர்யாயம் ஒன்றாகவும், அந்த திரவியத்தில் அனந்த குணங்கள் இருப்பதால் அந்த அனந்த குணங்களின் அர்த்தப் பர்யாயங்கள் அனந்தமாகவும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 18: உயிர் திரவியத்தில் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் எதுவரை இருக்கிறது?

பதில்: 14-ஆம் குணஸ்தானம்வரை எல்லா பிறவி உயிர்களிடமும் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கிறது, எனினில் அதுவரை உயிருக்கு பரநிமித்த (புத்கல கர்மங்களின்) சம்பந்தம் இருக்கிறது.

[மோகம் மற்றும் யோக நிமித்தத்தின் காரணத்தால் உயிரின் நற்காட்சி, நல்ஞானம் மற்றும் நல்லொழுக்கம் ஆகிய குணங்களின் ஏற்ற இறக்க நிலைகளின் சிறப்புகளை 14-ஆகப் பிரித்து குணஸ்தானம் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த 14 குணஸ்தானங்கள் பிரிவுகளாவன அவைகளாவன 1.மித்தியாத்துவம், 2.சாசாதனம், 3.மிஸ்ரம், 4.அவிரதம், 5.தேசவிரதம், 6.பிரமத்தவிரதம், 7.அபிரமத்தவிரதம், 8.அபூர்வ கரணம், 9.அனிவ்ருத்தி கரணம், 10.சூக்ஷ்ம சாம்பராயம், 11.உபசாந்தமோஹம், 12.கூஹ மோஹம், 13.சயோக கேவலி, 14.அயோக கேவலி என்பனவாகும்.]

கேள்வி 19: சாதி-அனந்த ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் (பர்யாயம் மற்றும் சாதி-அனந்த ஸ்வஃபாவ) அர்த்தப் பர்யாயம் எதற்கு ஏற்படுகிறது?

பதில்: சித்தபகவானுக்கு தொடக்கம் உடையதும், முடிவு இல்லாததுமான ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் மற்றும் தொடக்கம் உடையதும், முடிவு இல்லாததுமான ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் அவருக்கு விகாரம் மற்றும் பரநிமித்தத் தொடர்பு முழுவதுமாக அற்றுப்போயுள்ளது.

கேள்வி 20: எந்த திரவியவியன் வடிவம் (வியஞ்சனப் பர்யாயத்தில்) வெவ்வேறாக இருந்தபோதிலும் அர்த்தப் பர்யாயங்கள் சமமாக இருக்கின்றன? அவைகள் எத்தனை?

பதில்: சித்த பகவான்களிடத்தில் வடிவம் வேறு வேறாகவும், அர்த்தப் பர்யாயங்கள் சமமாகவும் இருக்கின்றன. சித்தர்கள் அனந்தமாகும். ஒவ்வொரு சித்தரும் வடிவத்தில் தன் கடைசி உடலின் அளவில் சிறிது குறைந்து இருப்பதால் வடிவத்தில் வேறுபட்டு இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரிடமும் மற்ற குணங்கள் (ஞானம், சுகம், வீர்யம் முதலான) எல்லாம் சமமாகவே இருக்கின்றன.

கேள்வி 21: முக்காலத்திலும் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமும், ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயமும் எந்த திரவ்யங்களில் இருக்கின்றன?

பதில்: தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசஸ்திகாயம் மற்றும் காலத் திரவியம் ஆகிய நான்கிலும் முக்காலத்திலும் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமும், ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயமும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 22: முதலில் அர்த்தப் பர்யாயம் சுத்தமடைகிறது பிறகு வியஞ்சனப் பர்யாயம் சுத்தமடைகிறது. இவ்வாறு எந்த திரவியத்தில் நிகழ்கிறது?

பதில்: இவ்வாறு உயிர் திரவியத்தில் நிகழ்கிறது. எப்படியெனில் நான்காம் குணஸ்தானத்தில் சிரத்தை(நம்பிக்கை) குணத்தின் அர்த்தப் பர்யாயம் முதலில் சுத்தமடைகிறது, 12-ஆம் குணஸ்தானத்தில் சாரித்திர குணத்தின் அர்த்தப் பர்யாயம் சுத்தமடைகிறது, 13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் ஞான, தர்சன, சுக மற்றும் வீர்ய குணங்களின் அர்த்தப் பர்யாயங்கள் பரிபூரண சுத்தமடைகின்றன, 14-ஆம் குணஸ்தானத்தில்

3.பர்யாயம்

யோககுணம் சுத்தமடைகிறது, மற்றும் சித்த நிலையடைந்ததும் விஃபாவ குணம், கிரியாவதிசக்தி மற்றும் நான்கு பிரதிஜீவி குணங்கள் - அவ்யாபாதத்வம், அவகாஹணத்வம், அகுருலகுத்வம், சூட்ஷமத்வம் முதலியனவற்றின் அர்த்தப் பர்யாயங்கள் சுத்தமடைகின்றன; மேலும் அதே சமயத்தில் வியஞ்சனப் பர்யாயமும் (பிரதேசத்துவ குணத்தின் பர்யாயம்) சுத்தமடைகிறது, ஆனால் வியஞ்சனப் பர்யாயம் முதலில் சுத்தமடைவதில்லை.

கேள்வி 23: சாதி-சான்த ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் மற்றும் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இரண்டும் எந்த திரவியத்தில் உடன் இருக்கிறது?

பதில்: ஒரு புத்கல பரமாணுவில் இந்த இரண்டும் ஒன்றாக உடன் இருக்கிறது. எப்போது ஸ்கந்தத்திலிருந்து பிரிந்து தனிப் பரமாணுவாகிறதோ அப்போது தொடங்கி தனி பரமாணுவாகவே இருக்கும்வரை அர்த்த மற்றும் வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் ஸ்வஃபாவமாக (சுத்தமாக) இருக்கிறது, ஆனால் எப்போது மீண்டும் ஸ்கந்தத்துடன் சேர்ந்து வேறு ஸ்கந்தமாகப் பரிணமிக்கிறதோ அப்போது இரண்டு பர்யாயங்களும் விஃபாவமாக (அசுத்தமாக) பரிணமிக்கின்றன.

கேள்வி 24: 525 வில் அளவு பெரிய வடிவம் உள்ள சித்த பகவான் அதிக ஆனந்தமும் குறைந்த வடிவம் உள்ள சித்த பகவான் குறைந்த ஆனந்தமும் அடைகின்றனரா?

பதில்: இல்லை. ஏனெனில் சித்தரின் ஆனந்தம் சுக குணத்தின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும். ஆகையால் எல்லா சித்தர்களும் எப்போதும் ஒரே மாதிரியான அனந்த ஆனந்தமே அனுபவிக்கின்றனர். சுகத்தின் அளவுக்கும் வடிவத்தின் அளவுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.

கேள்வி 25: திரவியம், குணம் மற்றும் பர்யாயம் இந்த மூன்றில் உண்மை (சத்) எது?

பதில்: மூன்றுமே உண்மை (சத்) ஆகும். உண்மையான திரவியம், உண்மையான குணம், உண்மையான பர்யாயம் - இவ்விதம் உண்மை விரிவாக உள்ளது; எதுபோல வெளில் திரவியமும், குணமும் அழிவில்லாமல் எப்போதும் சத்தாக இருக்கிறது, பர்யாயம் ஒரு சமயம் மட்டுமே இருந்து மறையும்-அழியும் சத்தாக இருக்கிறது. (பிரவசனசாரம் காதை 107).

கேள்வி 26: உத்பாதம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: திரவியத்தின் புதிய பர்யாயத்தின் உற்பத்தியை உத்பாதம் என்பர்.

கேள்வி 27: வ்யயம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: திரவியத்தின் பழய பர்யாயத்தின் அழிவை வ்யயம் என்பர்.

கேள்வி 28: த்ரவ்ய என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: ப்ரத்யபிஞான*த்திற்கு காரணமான திரவியத்தின் இருப்பு நிலைக்கு த்ரவ்ய என்று கூறுவர்.

[ப்ரத்யபிஞான* - நினைவில் இருப்பதும் நேரடியாக அறியும் விஷயமும் ஒன்றுதான் என்று அறியும் அறிவுக்கு ப்ரத்யபிஞானம் என்று பெயர். உதாரணம்- இவர் நேற்று பார்த்தோமே அவரேதான் என்ற அறிவு.]

கேள்வி 29: உத்பாதம்-வ்யயம்-திரவியம் இம் மூன்றும் ஒரே சமயத்தில் இருக்கிறதா அல்லது வேறு வேறு சமயங்களில் இருக்கிறதா?

பதில்: உத்பாதம்-வ்யயம்-திரவியம் இம் மூன்றும் ஒரே சமயத்தில் ஒருசேரவே இருக்கின்றன.

கேள்வி 30: நிகழ்கால அறியாமை விலகி உண்மையான அறிவு உண்டாக எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

பதில்: இது நிகழ ஒரு சமயமே ஆகும், ஏனெனில் பர்யாயம் ஒவ்வொரு சமயமும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது.

கேள்வி 31: பர்யாயங்கள் எதில் இருந்து உற்பத்தியாகின்றன?

பதில்: திரவியம் மற்றும் குணங்களிலிருந்து பர்யாயங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. (பிரவசனசாரம் காதை 107)

கேள்வி 32: பர்யாயமோ அநித்யம் (நிலையில்லாதது), அப்படியானால் அது உண்மையா அல்லது உண்மையில்லையா?

பதில்: சத்(உண்மை)திரவியம், சத் குணம், மற்றும் சத் பர்யாயம் - என உண்மை விரிவாக உள்ளது, ஆகையால் பர்யாயம் கூட ஒரு சமயம் மாத்திரம் உண்மையே. [மற்ற சமயங்களில் வெளிப்படாத பர்யாயங்கள்

எல்லாம் கேவல ஞானத்திற்கு மட்டும் தெரியும் சக்தி வடிவில் அந்த திரவியத்திலேயே கௌணமாக இருக்கின்றன.]

கேள்வி 33: குணம் திரவியத்தின் ஒரு பகுதியா அல்லது முழுமையா?

பதில்: திரவியத்தின் நோக்கில் குணம் அந்த திரவியத்தின் ஒரு பகுதி(அம்சம்), மேலும் பர்யாயத்தின் நோக்கில் குணம் முழுமை-அந்த திரவியம் முழுவதும் வியாபித்து-பரவி இருப்பது.

கேள்வி 34: பர்யாயம் எதன் பகுதி?

பதில்: பர்யாயம் குணத்தின் ஒரு சமய நேரத்தின் பகுதியாகும், ஆகையால் அது திரவியத்தின் ஒரு சமய நேரத்தின் பகுதியாகும்.

கேள்வி 35: புத்கலப் பரமாணு முதலான ஐந்தும் உயிரில்லாத (அறிவில்லாத) திரவியங்களாகும். அவை எதையும் அறிய இயலாதனவாகும். அப்படி இருக்க அவைகள் எந்த ஆதாரத்தில் முறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன?

பதில்: அவைகள் அஸ்தித்துவம் முதலான குணங்கள் கொண்டவை மற்றும் தோன்றல்-மறைதல்-நிலைத்திருத்தல் வடிவ உண்மையான அடையாளங்கள் கொண்டதால் அவைகள் செயல்பட வேறு எதன் ஆதாரமும் அவசியமில்லை. சுய சத்தின் ஆதாரத்தில் அவைகளில் இடைவிடாமல் தொடர் பிரவாக தோன்றுதல் மறைதல் வடிவ முறைப்படுத்தப்பட்ட பர்யாயங்கள் அவைகளில் தானாகவே நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

கேள்வி 36: இடம் மற்றும் கால நோக்கில் திரவிய-குண-பர்யாயத்தை விளக்குங்களேன்.

பதில்: 1. திரவியம், குணம், பர்யாயம் மூன்றின் இடமும் சமம் அதாவது ஒன்றே ஆகும்.

2. காலத்தின் நோக்கில் திரவியம் மற்றும் குணம் முக்காலத்திலும் இருப்பவை ஆனால் பர்யாயம் ஒரு சமயம் மட்டுமே இருப்பதாகும்.

கேள்வி 37: திரவியம்-குணம்-பர்யாயம் இந்த மூன்றில் அறியப்படும் தகுதி (பிரமேயம்) உடையது எது?

பதில்: மூன்றுமே அறியப்படும் (பிரமேயம்-அறிந்து கொள்ள கூடிய) தகுதி கொண்டவைகளாகும்.

கேள்வி 38: திரவியத்தின் கடந்த கால(சென்ற கால) பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமா அல்லது எதிர்கால (வருங்கால) பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமா?

பதில்: திரவியத்தின் கடந்த கால பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கை அனந்தமாகும்; எதிர்கால பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கை கடந்த கால பர்யாயங்களின் எண்ணிக்கையைபோல் அனந்த மடங்கு ஆகும்; மற்றும் நிகழ்காலப் பர்யாயம் ஒன்றே ஆகும். எல்லா திரவியங்களுக்கும் அனந்த சமய வடிவ கடந்த காலமும் மற்றும் அதைக்காட்டிலும் அனந்த மடங்கு சமய வடிவ எதிர்காலமும் இருக்கிறது என அறியவும். (ஸ்வாமி கார்த்திகேயானுபிரேக்ஷா காதை 221, மற்றும் 302).

கேள்வி 39: ஆறு திரவியங்களின் திரவிய, குண, பர்யாயங்களை தெரிந்து கொள்வதால் என்ன பலன்?

பதில்: இவைகளைத் தெரிந்து கொள்வதால் தான், பிற (ஸ்வ, பர) என்னும் பேதஞானம் ஏற்படுதல் மற்றும் பிற பதார்த்தங்களில் கர்த்தருத்வபுத்தி இல்லாமல் போதல் ஆகிய பலன்கள் கிடைக்கின்றன.

கேள்வி 40: ஸ்கந்தம் என்று எதை கூறுகிறோம்? இது எதன் எந்த பர்யாயம்?

பதில்: இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட பரமானுக்களின் பந்தத்தால் (சேர்ந்ததால்) உண்டான பிண்டத்தை ஸ்கந்தம் என்று கூறுகிறோம்; இந்த பிண்டத்தைங் புத்கல வர்கணை என்றும் ஆகமங்களில் சொல்லப்படுகிறது. இது புத்கலத் திரவியத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 41: பந்தம் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: அனேக வஸ்துக்கள் ஒன்றாக (ஒரு பொருளாக) அறிவில் தெரியும் சம்பந்தச் சிறப்பை பந்தம் என்று கூறுகிறோம்.

கேள்வி 42: ஸ்கந்தம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

3.பர்யாயம்

பதில்: ஆஹார வர்க்கணை, தைஜச வர்க்கணை, பாஷா வர்க்கணை, மனோ வர்க்கணை, கார்மண வர்க்கணை முதலான 23 வகையாக புத்தகலப் பரமாணுக்களால் ஆன ஸ்கந்தங்கள் உள்ளன என கோம்மட்டசாரம் ஜீவகாண்டம் காதை 593, 594-ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அவைகளாவன: 1.அணு-பரமாணு, 2.சங்க்யாத அணுக்கள் சேர்ந்த வர்க்கணை, 3.அசங்க்யாத அணுக்கள் சேர்ந்த வர்க்கணை, 4.அனந்த அணுக்கள் சேர்ந்த வர்க்கணை, 5. ஆஹார வர்க்கணை, 6.அக்ராஹ்ய வர்க்கணை, 7.தைஜச வர்க்கணை, 8.அக்ராஹ்ய வர்க்கணை, 9. பாஷா வர்க்கணை, 10.அக்ராஹ்ய வர்க்கணை, 11.மனோ வர்க்கணை, 12.அக்ராஹ்ய வர்க்கணை, 13. கார்மண வர்க்கணை, 14. துருவ வர்க்கணை, 15.ஸாந்தரநிரந்தர வர்க்கணை, 16.சூன்ய வர்க்கணை, 17.ப்ரத்யேக சரீர வர்க்கணை, 18.துருவ சூன்ய வர்க்கணை, 19.பாதர நிகோத வர்க்கணை, 20.சூன்ய வர்க்கணை, 21.சூக்ஷ்ம நிகோத வர்க்கணை, 22.நபோ வர்க்கணை, 23.மஹாஸ்கந்த வர்க்கணை.

கேள்வி 43: ஆஹார வர்க்கணை என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த புத்தகல ஸ்கந்தத்தினால் ஒளதாரிக உடல் (மனித, விலங்கு உடல்கள்), வைக்ரீயிக உடல் (தேவர், நாரகி உடல்கள்) ஆஹாரக உடல் [ரித்திதாரி நிர்கிரந்த முனிகளுக்கு உண்டாகும் விசேஷ உடல்-தீர்த்த வந்தனை அல்லது தீர்த்தங்கரரை தரிசித்து ஐயம் தெளிதலுக்கு உபயோகமாகும் உடல்] ஆகிய மூன்றுவகையான உடல்களும் உண்டாகிறதோ அந்த பரமாணுக்களின் சேர்க்கையாலான பிண்டத்தை ஆஹார வர்க்கணை என்பர்.

கேள்வி 44: தைஜச வர்க்கணை என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த வர்க்கணையிலிருந்து தைஜச சரீரம் உண்டாகிறதோ அதை தைஜச வர்க்கணை என்பர்.

கேள்வி 45: பாஷா வர்க்கணை என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த வர்க்கணை ஒலி வடிவம் அடைகிறதோ அதை பாஷா வர்க்கணை என்பர்.

கேள்வி 46: மனோ வர்க்கணை என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

3.பர்யாயம்

பதில்: எந்த புத்கல ஸ்கந்தத்தினால் மனமுடைய ஐம்பொறி பிறவி உயிர்களுக்கு எட்டு இதழ்கள் கொண்ட தாமரை வடிவ திரவியமனம் உண்டாகிறதோ அதை மனோ வர்களை என்பர்.

கேள்வி 47: கார்மண வர்களை என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: எந்த புத்கல ஸ்கந்தத்திலிருந்து கார்மண சரீர வடிவம் (பிறவி உயிர்களின் வினை உடல்) ஏற்படுகிறதோ அதை கார்மண வர்களை என்பர்.

கேள்வி 48: உடல்(சரீரம்) எத்தனை வகை?

பதில்: உடல்கள் ஐந்து வகைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளாவன 1.ஒளதாரிகம், 2.வைக்ரீயிகம், 3.ஆஹாரகம், 4.தைஜசம் மற்றும் 5.கார்மணம் என்பன.

கேள்வி 49: ஒளதாரிக உடல் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: மனித மற்றும் விலங்கு (ஒன்று முதல் ஐந்து புலன்கள் உடைய விலங்கு) கதி உயிர்களுக்கு உண்டாகும் தடை ஏற்படுத்தக்கூடிய, கொழுத்த உடலை ஒளதாரிக உடல் என்பர்.

கேள்வி 50: வைக்ரீயிக உடல் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: எது சிறிய-பெரிய, ஒன்று-பல முதலான தனித்தனி வகையான வடிவங்களை -செயல்களை செய்யவல்ல தேவர் மற்றும் நரக கதி உயிர்களின் தடை ஏற்படுத்தாத/படாத, நுண்ணிய உடலை வைக்ரீயிக உடல் என்பர்.

கேள்வி 51: ஆஹாரக உடல் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: ஆஹாரக ரித்திதாரி ஆறாவது குணஸ்தானத்தில் உள்ள நிர்கிரந்த முனிவருக்கு ஏதாவது தத்துவத்தில் தெளிவு இல்லாதபோது அல்லது இயற்கை ஜினாலய வந்தனை செய்ய விரும்பும்போது தலையிலிருந்து ஒரு முழ அளவு தூய்மையான வெள்ளை நிற ஏழு தாதுக்கள் இல்லாத மனித வடிவ உருவம் வெளிவருகிறதோ அதை ஆஹாரக உடல் என்பர்.

கேள்வி 52: தைஜச உடல் என்று எதை கூறுகிறோம்?

3.பர்யாயம்

பதில்: ஓளதாரிக, வைக்ரீயிக, ஆஹாரக இந்த மூன்று உடல்களில் பிரகாசம்(காந்தி) ஏற்பட எது காரணமாக இருக்கிறதோ அதை தைஜச உடல் என்பர்.

கேள்வி 53: கார்மண உடல் என்று எதை கூறுகிறோம்?

பதில்: ஞானாவரணீயம் முதலான எட்டு கர்மங்களின் சமூகத்திற்கு கார்மண உடல் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 54: ஒரு உயிருடன் ஒன்றாக எத்தனை உடல்கள் இருக்க முடியும்?

பதில்: 1. பிறவி உயிருக்கு ஒன்றாக குறைந்தது இரண்டு, அதிகம் நான்கு உடல்கள் ஒன்றாக இருக்க முடியும்.

2. விக்ரஹ கதியில் (ஒரு உடலை விட்டு வேறு உடலை அடையச் செல்லும் காலத்தில்) கார்மணம் மற்றும் தைஜசம் ஆகிய இரண்டு உடல்கள் உயிருடன் இருக்கும்.

3. மனித மற்றும் விலங்கு கதியில் ஓளதாரிகம், கார்மணம், தைஜசம் ஆகிய மூன்று உடல்கள் இருக்கும். ஆனால் ரித்திதாரி முனிவருக்கு ஆஹாரக உடல் இருக்கும்போது மட்டும் நான்கு உடல்கள் அந்தர் முகூர்த்த நேரம் இருக்கும்.

4. தேவ, நரக கதியில் வைக்ரீயிகம், கார்மணம், தைஜசம் ஆகிய மூன்று உடல்கள் இருக்கும்.

கேள்வி 55: ஞான குணத்தின் பர்யாயங்கள் யாவை?

பதில்: மதிஞானம், சுருதஞானம், அவதிஞானம், மனப்பர்யயஞானம், மற்றும் கேவலஞானம்-இவைகள் நன்ஞானத்தின் (சம்யக்ஞானத்தின்) பர்யாயங்கள். குமதிஞானம், குசுருதஞானம், குஅவதி(விபங்க)ஞானம்-இவை மித்யாஞானத்தின் பர்யாயங்கள். இவ்வாறு ஞான குணத்திற்கு எட்டு பர்யாயங்கள் உள்ளன.

கேள்வி 56: மேலே கூறிய எட்டு பர்யாயங்களில் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் மற்றும் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் யாவை?

3.பர்யாயம்

பதில்: 1. கேவலஞானம் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

2. சம்யக் மதிஞானம், சுருதஞானம், அவதிஞானம், மற்றும் மன பர்யயஞானம் - இவைகள் ஞானத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்களாகும், மேலும் அவைகள் நான்குமே சம்யக் ஞானத்தின் பர்யாயங்கள் ஆகையால் அவைகளை ஏகதேச ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

3. குமதி, குசுருத மற்றும் குஅவதி ஞானங்கள் ஞானத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 57: மதிஞானம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. சாம்வியாவஹாரிக் ப்ரத்யக்ஷ மற்றும் 2.பரோக்ஷ என மதிஞானம் இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 58: சாம்வியாவஹாரிக் ப்ரத்யக்ஷ என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எது புலன்கள் (இந்திரியங்கள்) மற்றும் மனம் இவைகளின் நிமித்த சம்பந்தத்தால் பதார்த்தத்தின் ஓரளவு(ஏக தேச) தெளிவான அறிதலை சாம்வியாவஹாரிக் ப்ரத்யக்ஷ என்பர்.

கேள்வி 59: மதிஞானத்தை மேலும் எத்தனை விதமாக பிரிக்கலாம்?

பதில்: 1.ஸ்மிருதி, 2.ப்ரத்யபிஞானம், 3.தர்கம், 4.அனுமானம் என மேலும் நான்கு வகையாக மதிஞானத்தை பிரிக்கலாம்.

1. ஸ்மிருதி-கடந்த காலத்தில் அறிந்ததை, பார்த்ததை, கேட்டதை, அல்லது அனுபவம் செய்த பதார்த்தம் நிகழ்காலத்தில் நினைவில் வருவதை ஸ்ம்ருதி என்பர்.

2. ப்ரத்யபிஞானம்-நிகழ்காலத்தில் ஏதாவது ஒரு பதார்த்தத்தை பார்த்ததும் 'இது முன்பு நான் பார்த்த அதே பதார்த்தம் தான்' என்ற நினைவையும் மற்றும் நேரடியாக பார்த்தலையும் சேர்த்து ஒப்பிட்டு அறிவதை ப்ரத்யபிஞானம் என்று கூறுவர்.

3.பர்யாயம்

3. தர்கம்-ஏதாவது ஒரு சின்னத்தை பார்த்து 'இங்கு இந்த சின்னத்தை உடையவர் அவசியம் இருப்பார்' என்ற எண்ணத்தை (சிந்தனையை) தர்கம் என்பர். அந்த அறிவை உஹ் அல்லது வ்யாப்திஞானம் என்றும் கூறுவர்.

4. அனுமானம்-சின்னம் முதலியவைகளை பார்த்து அந்த சின்னத்துக்கு சம்பந்தமுடைய பதார்த்தத்தை உறுதி செய்தல் அனுமானம் அல்லது அபினிபோதம் என்று சொல்வர்.

கேள்வி 60:மதிஞானத்தின் படிகள் (கிரமம்-படிப்படியான தெளிவு) எவ்விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: மதிஞானத்தின் படிகள் 1.அவக்ரஹ, 2.ஈஹா, 3.அவாய, 4.தாரணா என நான்காக இருக்கிறது.

1. அவக்ரஹ-பதார்த்தம் இருக்குமிடத்தில் வசிப்பதால், நம் இந்திரியம் வழி பொதுவான அதை பார்த்தல் நிகழ்வு உண்டாவதால் அது பற்றி கேள்வி (ஏதோ தென்படுகிறார்போல் இருக்கிறது என்று) எழும் அறிவுக்கு அவக்ரஹ என்பர்.

2. ஈஹா-அவக்ரஹ வழி அறிந்த பொருளைப் பற்றிய சந்தேகம் தெளிவடையும் வகையில் அது இதுதான் (கொக்கா அல்லது கொடியா) என்று பொருளை பற்றி மேலும் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வமுடைய அறிவை ஈஹா என்பர். இந்த அறிவு எந்த அளவு சக்தியற்றது என்றால், எந்த பொருள் பற்றி ஈஹா ஏற்பட்டதோ அதோடு நின்றுவிடுமானால், பின்னர் அது பற்றிய சந்தேகம் மற்றும் மறதி ஏற்பட்டுவிடும்.

3. அவாய-ஈஹா வழி அறிந்த பொருள் இதுதான், அது இல்லை (கொக்குதான், கொடியில்லை) என்ற உறுதியான அறிவை அவாய என்பர். அவாய மூலம் அறிந்த பொருள் பற்றி கேள்வி ஏற்படுவதில்லை, ஆனால் மறதி ஏற்படும் வாய்ப்பு உள்ளது.

4. தாரணா-எந்த ஞானத்தின் வழி அறிந்த பொருள் பற்றி பிற்காலத்தில் கேள்வி மற்றும் மறதி ஏற்படாதோ அதை தாரணா என்பர்.

கேள்வி 61: உயிர் தன்னைத்தான் அறிதலின் இரகசியத்தை அவக்ரஹ, ஈஹா, அவாய, தாரணா இவைகளின் நிலையுடன் சம்பந்தப்படுத்தி தெளிவு செய்யுங்களேன்!

பதில்: உயிருக்கு அனாதி காலமாகவே தன் வடிவம் பற்றிய பிரமை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆகையால் முதலில் ஆத்ம ஞானமுடைய சத்புருஷர் வாயிலாக உயிரின் உண்மையான வடிவம் (ஸ்வரூபம்) பற்றி கேட்டறிந்து, உயிர் அறிவுமயமானது (ஞானஸ்வபாவி) என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் பிற பொருள்களின் புகழ் பாடக் காரணமான புலன்கள் மற்றும் மனம் வழி ஏற்படும் விளம்பர புத்தியினால் சுய கௌரவம் குலையாமல் அதாவது பர பதார்த்தங்களின் மீது இருக்கும் லட்சியத்தை விலக்கி; எப்போது உயிர் தானே தன்னை நோக்கும் லட்சியம் செய்யுகிறதோ அப்போது முதன்முதலில் தன் உயிரை பற்றிய பொதுவான அறிவு ஏற்படுதல் அவக்ரஹ (முதல்நிலை மதி ஞானம்) என அறியவும்.

பிறகு தன் அறிவில் தன் உயிரை பற்றி முதலில் அறிந்ததை யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருதல் ஈஹா எனலாம்.

உயிரின் இயல்பு வடிவம் அறிவு மயமாகவே இருக்கிறது வேறு வடிவாக இல்லை என்று உறுதியாக நிர்ணயம் ஏற்படல் அவாய எனலாம்.

இவ்வாறு நிர்ணயம் செய்து உயிரை திடமாக புரிந்து நினைவில் நிறுத்துதல் தாரணா எனலாம். இதுவரை தன் உயிரை பற்றி மதிஞானத்தை சார்ந்த நான்காவது வகை ஞானம் ஏற்பட்டுள்ளது.

பிறகு இந்த உயிர் அனந்த ஞானானந்த சாந்த-அமைதி இயல்பு வடிவமுடையது என்று அறிவில் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும் தர்க்க அறிவு சுருத ஞானமாகும். உயிரின் உள்ளே நிகழும் இந்த சுய லட்சியத்தில் (தன் குறிக்கோளில்) மனமும், புலன்களும் நிமித்தம் இல்லை. உயிர் எப்போது மனம் மற்றும் இந்திரியங்களிலிருந்து ஓரளவு தனியாகிறதோ அப்போது சுதந்திர தத்துவத்தின் அறிவை கொண்டு தன்னில் நிலைக்கும் நிலையினை அடைகிறது. (தத்துவார்த்த சூத்திரம், அத்தியாயம் 1, சூத்திரம் 15-ன் சிறப்புரை).

கேள்வி 62. மதிஞானம் அறியக்கூடிய பதார்த்தம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: மதிஞானம் அறியக்கூடிய பதார்த்தம் வியக்த (வெளிப்படும் வடிவமுடையது) மற்றும் அவியக்த (வெளிப்படுத்தும் வடிவமில்லாதது) என இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 63: அவக்ரஹம் முதலான நான்கு ஞானப் பிரிவுகளும் மேற்கூறிய இரண்டு வகை பதார்த்தங்களிலும் ஏற்படுமா?

பதில்: வெளிப்படும் வடிவமுடைய வியக்த பதார்த்தங்களில் அவக்ரஹம் முதலான நான்கு அறிவு பிரிவுகளும் ஏற்படும். ஆனால் வெளிப்படுத்தும் வடிவமில்லாத அவியக்த பதார்த்தங்களில் அவக்ரஹ பிரிவு அறிவு மட்டுமே ஏற்படும்.

கேள்வி 64: அர்த்தாவக்ரஹ என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: வெளிப்படும் (வியக்த) பதார்த்தத்தினை அறியும் அவக்ரஹ அறிவுக்கு அர்த்தாவக்ரஹ என்று கூறுவர்.

கேள்வி 65: வியஞ்சனாவக்கிரஹ என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: வெளிப்படாத (அவியக்த) பதார்த்தத்தினை அறியும் அவக்ரஹ அறிவுக்கு வியஞ்சனாவக்கிரஹ என்று கூறுவர்.

கேள்வி 66: வியஞ்சனாவக்கிரஹம் அர்த்தாவக்ரஹம் போல எல்லா இந்திரியங்கள் மற்றும் மனம் வழி ஏற்படுகிறதா அல்லது வேறு விதமாக ஏற்படுகிறதா?

பதில்: வியஞ்சனாவக்கிரஹம் கண் மற்றும் மனம் தவிர மற்ற எல்லா இந்திரியங்களின் வழி ஏற்படுகிறது.

கேள்வி 67: வியக்த மற்றும் அவியக்த பதார்த்தங்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: ஒவ்வொன்றும் 12 விதமாக இருக்கின்றன. அவ்வகைகளாவன- ஒன்று, பல, ஒருவித, பலவித, ஷிப்ர, அஷிப்ர, நிஸ்ருத, அநிஸ்ருத, உக்த, அனுக்த, துருவ, அத்ருவ.

கேள்வி 68: சாரித்திர குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் எவை எவை?

பதில்: சாரித்திர குணத்தின் சுத்த பர்யாயம் ஸ்வரூபாசரண சாரித்திரம், தேச சாரித்திரம், சகல சாரித்திரம் மற்றும் யதாக்யாத சாரித்திரம் என நான்கு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 69: ஸ்வரூபாசரண சாரித்திரம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: ஆத்மானுபவத்தின் வழி நிச்சய சம்யக் தர்சனம் அடையும்போது, ஆத்மனில் அனந்தானுபந்தி கஷாயங்கள் இல்லாமல் போகும் நிலை அடைவதை ஸ்வரூபாசரண சாரித்திரம் என்பர்.

கேள்வி 70: தேச சாரித்திரம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: உயிரில் நிச்சய சம்யக் தர்சனத்துடன் அனந்தானுபந்தி, அப்பிரத்யாக்யான கஷாயங்கள் இல்லாமல் போகும் நிலை அடையும்போது, சாரித்திர குணத்தில் உண்டாகும் சுத்தி விசேஷத்தை தேச சாரித்திரம் என்பர்.

[இந்த ஸ்ராவக நிலையில் விரதம் ஏற்றல் வடிவ சுப உணர்வு இயல்பாகவே ஏற்படும். நற்காட்சியிடன் கூடிய சுத்த தேச சாரித்திரத்தால் முக்தி மார்க்க ஜினதர்மம் அமைகிறது. ஆனால் நன்நம்பிக்கை இல்லாமல் மற்றவர்களைப் பார்த்து (உலக வழக்கத்தில்) விரதம் ஏற்றல் முதலான செயல்களால் பிறவி சுழற்சிக்கான பந்தமே ஏற்படுகிறது. நிச்சய சாரித்திரம் இல்லாமல் உண்மையான வியவஹார சாரித்திரம் ஏற்படாது என அறியவும்!

மேலும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், விரதம் ஏற்றல், பூஜை செய்தல், தானம் தருதல் முதலான சுப செயல்கள் எல்லாம் மற்றவர்களால் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வெளிக் கிரியைகள். இவை அந்தரங்கத்தில் (தன் ஆன்மாவில்) வெளியில் பார்க்க முடியாத நன்நம்பிக்கை (மூட நம்பிக்கையின் அழிவு), மற்றும் நல்லொழுக்கம் (முதலிரண்டு கஷாயங்களின் அழிவு) இல்லாமல், விரதம் முதலான கிரியைகள் செய்தல் சம்சார மார்க்கமே! அந்தரங்க விசேஷத்துடன் இயல்பாக நிகழும் வெளி கிரியைகள் உண்மையான தேச சாரித்திர முக்தி மார்க்கம் என அறியவும்!]

கேள்வி 71: சகல சாரித்திரம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: சம்யக் தரிசனத்துடன் சாரித்திர குணத்தின் சுத்தியில் அதிகரிப்பு (அனந்தானுபந்தி, அப்பிரத்யாக்யானம், பிரத்யாக்யானம் ஆகிய மூன்று கஷாயங்கள் இல்லாமல் போதலால்) உண்டான (ஃபாவ லிங்கி முனி நிலைக்கு தகுதியான) ஆத்ம சுத்தி விசேஷத்தை சகல சாரித்திரம் என்று கூறுவர். முனி நிலையில் 28 மூல குணங்களை பாலிக்கும் சுப ஃபாவத்தை வியவஹார சகல சாரித்திரம் என்பர்.

[நிச்சய சகல சாரித்திரம் தன் ஆன்மனில் தோய்தலால் (தன் ஆன்மாவிலே வாழ்வதால்) முக்தி மார்க்கம் அமைகிறது-அதுவே தர்மமாகும். வியவஹார சாரித்திரத்தில் ஒழுகும்போது தன் உயிருக்கு வெளியில் வாழ்வதால் அது புண்ணிய பந்தத்துக்கே காரணமாதலால் அது தர்மமாகாது என அறியவும்.]

கேள்வி 72: யதாக்யாத சாரித்திரம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: நிச்சய சம்யக்தர்சனத்துடன் சாரித்திர குணத்தில் முழுத் தூய்மை ஏற்பட்ட பிறகு கஷாயங்கள் எப்போதும் இல்லாமல் அழிந்து போகும் நிலையில் உயிரில் உண்டாகும் தூய்மையின் விசேஷத்தை யதாக்யாத சரித்திரம் என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 73: த்வனி, ப்ரதித்வனி, நிழல், பிரதி பிம்பம் (கண்ணாடியில் தெரியும் வடிவம்), சூர்ய விமானம், கடிகார ஊசலின் ஆட்டம் - Swinging of pendulum, துக்கம், மோக்ஷம், கேவலஞானம் - இவைகள் எந்த குணத்தின் என்னென்ன பர்யாயங்கள்?

பதில்: 1. த்வனி-புத்கல திரவியத்தின் பாஷா வர்கணை வடிவ ஸ்கந்தத்தில் இருந்து உண்டான ஒலி வடிவ பர்யாயமாகும். ஒரு புத்கல பரமாணு ஒலி வடிவமாக பரிணமிப்பதில்லை, ஆகையால் த்வனி எந்த முக்கிய குணத்தின் பர்யாயமாக இல்லை. ஆனாலும் அந்த த்வனியின் ஸ்கந்த வடிவம், புத்கலத்தின் ஸ்பர்ச குணத்துக்கு காரணமான ஸ்கந்தத்தின் விசேஷமான பர்யாயமாகையால் அதை விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் எனலாம்.

2. ப்ரதித்வனி-இது கூட மேலே கூறியபடி பாஷா வர்கணையிலிருந்து உண்டான ஸ்கந்த வடிவ விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயமாகும்.

3.பர்யாயம்

3. நிழல் மற்றும் பிரதி பிம்பம்-புத்கல திரவியத்தின் வர்ண குணத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

4. சூர்ய விமானம்-புத்கல திரவியத்தின் அனேக ஸ்கந்தங்களின் அனாதி-அனந்த பிண்டமாகும். சூரியனில் உண்டாகும் ஒளி (பிரகாசம்) வர்ண குணத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும். [சூரிய லோகத்தில் வசிக்கும் ஜோதிஷ்க தேவர்களின் பெயர்கூட சூரியன் ஆகும். தேவ கதி நாம கர்ம தொடர் உதயத்திற்கு இணக்கமாக இயல்பினால் அவர்கள் ஆயுஷ்யம் முடியும்வரை சூரிய தேவர்களாக வாழ்கின்றனர்.]

5. கடிகார ஊசலின் ஆட்டம் (Swinging of pendulum)-இது புத்கல திரவியத்தின் கிரியாவதி சக்தியினால் காரணத்தால் உண்டான இடம் பெயர்தல் வடிவ விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

6. துக்கம்-இது உயிர் திரவியத்தின் சுக குணத்தின் கஷ்ட (அகூலாந-தொந்தரவு) வடிவ விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

7. மோக்ஷம்-இது ஜீவ திரவியத்தின் எல்லா குணங்களின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் மற்றும் பிரதேசத்வ குணத்தின் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயமாகும்.

8. கேவலஞானம்-இது ஜீவ திரவியத்தின் ஞான குணத்தின் பரிபூரண ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 74: அனாதி-அனந்த, சாதி-அனந்த, அனாதி-சாந்த மற்றும் சாதி - சாந்த இந்த பதங்களை உதாரணம் மூலம் தெளிவு படுத்துங்களேன்.

பதில்: 1. அனாதி-அனந்தம்: எதற்கு முதலும் முடிவும் இல்லையோ அதை அனாதி-அனந்தம் என்று கூறுவர். திரவியம் மற்றும் அதன் குணங்கள் அனாதி-அனந்தமாகும். அபவ்விய உயிரின் பிறவி சுழற்சி கூட அனாதி-அனந்தம் ஆகும்.

2. சாதி-அனந்தம்: கூடிய சம்யகத்துவம், கேவலஞானம் முதலான கூடிய ஃபாவம் (bhavam) மற்றும் மோக்ஷ பர்யாயம் புதிதாக

3.பர்யாயம்

வெளிக்கொணர்தல் முதலியன தொடக்கம் உடையன. மற்றும் அந்த பர்யாயங்கள் மாற்றம் அடைந்தாலும் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே அனந்த காலம் இருந்துகொண்டே இருப்பதால் அவை அனந்தமாகும். இந்த பர்யாயங்கள் எல்லாம் சாதி-அனந்தம் என அறியவும்.

3. அனாதி-சாந்த: பிறவி சுழற்சி (சம்சாரம்) பர்யாயம் அனாதி காலமாக இருக்கிறது. ஆனால் எந்த பவ்விய உயிருக்கு பிறவி சுழற்சி வடிவ அசுத்த பர்யாயம் முடிவுக்கு வருகிறதோ அதை அனாதி-சாந்த என்பர்.

4. சாதி - சாந்த: சமய க்தி ருஷ்டிக்கு மோக்ஷ மார்க்க சம்பந்தக்ஷாயோபசமம் மற்றும் உபசமம் புதிது புதிதாக தோன்றுகிறது. ஆகையால் இவைகள் சாதி/தொடக்கம் உடையவை. அப்பர்யாயங்கள்க்ஷாயிக நிலையில் முடிவுக்கும் வருகின்றன. ஆகையால் அவை சாந்த/முடிவு உடையன. இப்பர்யாயங்கள் சாதி-சாந்தமாகும்.

கேள்வி 75: மாலை வேளையில் மேகங்களில் என்ன மாற்றம் தென்படுகிறது?

பதில்: மாலை வேளையில் மேகங்களின் வர்ணம்(நிறம்) மாற்றமடைகிறது. அந்த மாற்றம் புக்கல திரவியத்தின் வர்ண குணத்தின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயமாகும், மற்றும் அதன் வடிவ மாற்றம் அதன் பிரதேசத்துவ குணத்தின் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 76: மஹாவீர ஸ்வாமி மற்றும் பகவான் ரிஷப தேவர்-இவ் இருவர்களின் வியஞ்சன மற்றும் அர்த்தப் பர்யாயங்களை ஒப்பீடு செய்து விளக்கவும்.

பதில்: இருவரின் வடிவத்தில் உயரம் முதலானவற்றில் வித்தியாசம் இருப்பதால் அவர்களின் வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் சமமாக இல்லாமல் சிறியதும் பெரியதுமாக உள்ளது. ஆனாலும் பிரதேசத்துவ குணம் தவிர மற்ற குணங்களின் பர்யாயங்கள் சமமாக இருப்பதால் அவர்களின் அர்த்தப் பர்யாயங்கள் எல்லாம் சமமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 77: இரண்டு பரமாணு திரவியங்களின் வியஞ்சன மற்றும் அர்த்த பர்யாயங்களை ஒப்பீடு செய்து, பின்னர் அதை உயிரின் சித்த பர்யாயத்துடன் ஒப்பீடு செய்து தெளிவு படுத்துங்களேன்.

3.பர்யாயம்

பதில்: 1. இரண்டு தனித்தனிப் பரமாணுக்கள் எதுவரை தனித்தனியாக இருக்கின்றனவோ அதுவரை அவைகளின் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் சமமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் சுத்தமாக இருந்தாலும் அவைகளின் ஸ்பர்சம் முதலான குணங்களின் பர்யாயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாக இருக்கிறது. பரமாணுவில் பந்த இயல்பு (ஸ்னிக்தம்-ரூக்ஷம்) இருப்பதால் அதில் மீண்டும் ஸ்கந்தமாகும் தகுதி இருக்கிறது; ஆகையால் மீண்டும் ஸ்கந்தமாகிவிடுகிறது.

2. இரண்டு சித்த உயிர்களின் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று ஒரே மாதிரியாக இல்லை, ஆனால் இரண்டு தனி பரமாணுக்களின் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் ஒன்று போல இருக்கிறது. உயிர் முக்தி அடைந்ததும் இரண்டு சித்த உயிர்களின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் எப்போதும் ஒன்று போல சுத்த பர்யாயமாகவே நிகழ்கிறது, ஆனால் இரண்டு புத்கல பரமாணுவில் அவ்வாறு ஒன்றுபோல நிகழ்வதில்லை.

சித்த பகவானின் உயிர் கர்மங்களிலிருந்து சுத்தமடைந்த பின் (ஒருவழிப்பாதை போல) பின்னர் அவர் எப்போதும் கர்மங்களைப் பந்தம் செய்வதில்லை, ஆனால் புத்கல பரமாணு ஸ்கந்தத்திலிருந்து பிரிந்து தனி பரமாணுவாக சுத்தமடைந்தாலும் பின்னர் மீண்டும் மீண்டும் ஸ்கந்தத்தோடு பத்தமாகி அசுத்தமாகி விடுகிறது.

கேள்வி 78: மாம்பழத்தின் வியஞ்சனப் பர்யாயம் அதன் மேல் பாகத்தில் நிகழ்கிறதா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் மாம்பழம் அனந்த பரமாணுக்களின் ஒரு பிண்டமாகும். மேலும் அதன் முழு பாகத்திலும் அந்தந்த பரமாணுக்களில் வியஞ்சனப் பர்யாயங்கள் ஆங்காங்கே நிகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு பரமாணு திரவியத்தின் வியஞ்சனப் பர்யாயம் வேறு வேறாகவும் சுதந்திரமாகவும் இருக்கிறது. அதனால் மாம்பழத்தின் சுவை, நிறம் முதலியன அதன் வெவ்வேறு பாகங்களில் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கிறது என அறியவும்!

கேள்வி 79: எதற்கு ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கிறதோ அதற்கு விபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் இருக்குமா? இருக்குமென்றால் எப்படி என்று தெளிவு படுத்தவும்.

பதில்: அப்படி இருப்பதில்லை, ஏனெனில் ஜீவ திரவியம் முக்தி நிலை அடையாமல் அதன் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் வெளிப்படுவதில்லை. ஆகையால் எதற்கு ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கிறதோ அதற்கு விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் இருக்க முடியாது. புத்தகலத் திரவியத்திலும் ஸ்வஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கும்போது அதேநேரத்தில் அதில் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் (ஸ்கந்த வடிவில் பரிணமித்தல்) இருப்பதில்லை.

கேள்வி 80: நான்கு வகையான பர்யாயங்களில் மூன்று வகை பர்யாயங்கள் யாருக்கு/எதற்கு இருக்கின்றன?

பதில்: சம்சாரி சம்யக்திருஷ்டி உயிருக்கு மூன்று விதமான பர்யாயங்கள் இருக்கின்றன, ஏனெனில் -

1. கூடிய சம்யக்த்துவ வடிவ ஸ்வஃபாவ அர்த்த பர்யாயம் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் நான்காம் குணஸ்தானத்திலிருந்து இருக்கிறது; மேலும் பன்னிரண்டாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து சாரித்திர குணத்தின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் இருக்கிறது; பதிமூன்றாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து ஞானம் முதலான குணங்களின் பூரண சுத்த அர்த்தப் பர்யாயங்கள் இருக்கின்றன.

2. யோக குணத்தின் ஸ்வஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயம் பதிமூன்றாம் குணஸ்தானத்தின் இறுதியில் வெளிப்படுகிறது.

3. பதிநான்காம் குணஸ்தானம் வரை பிரதேசத்வ குணத்தின் விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கிறது. மற்றும்

4. மீதமிருக்கும் எந்தெந்த குணங்களின் அசுத்த பரிணாமங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளின் விஃபாவ அர்த்தப் பர்யாயங்கள் பதிநான்காம் குணஸ்தானம் வரை இருக்கின்றன. (ஆத்மாவலோகன், பக்கம் 100-101).

கேள்வி 81: அரஹந்த பகவானுக்கு விஃபாவ வியஞ்சனப் பர்யாயம் இருக்கிறதா?

பதில்: ஆம், ஏனெனில் அவருக்குக்கூட பிரதேசத்துவ குணத்தின் அசுத்த பரிணாமம் இருக்கிறது, அது பதினான்காம் குணஸ்தானத்தின் இறுதிவரை இருக்கிறது.

கேள்வி 82: அரஹந்த பகவான், சித்த பகவான், மற்றும் அவிரத சம்யக்திருஷ்டி - இம் மூவரின் சம்யக்தரிசனம் சமமாக இருக்கிறதா அல்லது கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

பதில்: மூவருக்கும் சம்யக்தரிசனம் சமமாகவே இருக்கிறது. எவ்வாறு சத்மஸ்தருக்கு சுருதஞானம் வழி உறுதிப்பாடு ஏற்படுகிறதோ, அதே போல் கேவலி பகவான் மற்றும் சித்த பகவானுக்கும் கேவலஞானத்தின் வழியிலேயே உறுதிப்பாடு ஏற்படுகிறது. எதன்வழி தத்துவத்தின் இயல்பு முதலில் நிர்ணயம் செய்யப் பட்டதோ, அதையே இப்போது கேவலஞானம் வழி அறிகிறார், ஆகையால் சதுமஸ்த அவஸ்தையில் தத்துவத்தின் உறுதிப்பாடில் முழு அறிதல் (परमअवगाढता) ஏற்பட்டது, அதனால் அப்போது அதை பரமாவகாட சம்யக்த்வம் என்று சொல்லப் பட்டது ஏனெனில் கடந்த காலத்தில் அவர் அவ்வாறு நம்பிக்கை செய்தார். அப்படி நம்பிக்கை செய்யவில்லை என்றால் தத்துவத்தில் உறுதிப்பாடே ஏற்பட்டிருக்காது.

எப்படி சத்மஸ்தருக்கு ஏழு தத்துவத்தில் நம்பிக்கை உண்டானதோ, அதுபோலவே கேவலி சித்த பகவானுக்கும் உண்டாகிறது. ஆகையால் ஞானத்தில் குறைவு - அதிகம் ஆனாலும் கூட நான்கு கதி சம்சார உயிர்களுக்கும் மற்றும் கேவலி, சித்தர்களுக்கும் சம்யக்தரிசனம் சமமாகவே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம், அதிகாரம் 9).

கேள்வி 83: பகவானின் திவ்யத்வனி என்பது யாது?

பதில்: திவ்யத்வனி புத்கலத் திரவியத்தின் பர்யாயமாகும். பதிமூன்றாம் குணஸ்தானத்தில் உள்ள தீர்த்தங்கர பகவானிடம் உபதேச வடிவ ஒலி வெளிப்படுகிறது, அதை திவ்யத்வனி என்று சொல்வார்கள். பகவானின் ஆத்ம திரவியம் அகண்ட வீதராக ஃபாவவடிவ (भावरूप) மாகவும் அகண்ட கேவலஞான வடிவமாகவும் பரிணமிக்கிறது. ஆகையால் யோகத்தின்

3.பர்யாயம்

நிமித்தத்தால் இந்த திவ்யத்வனி உடல் முழுவதிலுமிருந்து வெளிப்படுகிறது, அதுகூட அகண்ட அதாவது எழுத்து அற்ற (நிரக்ஷர்/அனக்ஷர்) வடிவமாக இருக்கிறது.

பகவானின் திவ்யத்வனி* தேவர், மனிதர், விலங்கு ஆகிய எல்லா உயிர்களும் அவரவர்கள் மொழியில் அவரவர்களின் அறவுத் தகுதிக்கு ஏற்ப அறியப்படுகிறது. அந்த எழுத்து வடிவமில்லாத திவ்யத்வனியை ஓம்காரத்வனி என்றும் கூறுவர். எதுவரை அந்தத்வனி சமவசரணத்திலுள்ள ஸ்ரோதாக்களின் (கேட்பவர்களின்) காதுவரை அடையவில்லையோ அதுவரை அது எழுத்துவடிவம் அற்றதாகவே இருக்கிறது. எப்போது அது ஸ்ரோதாக்களின் காதுகளை அடைகிறதோ அப்போது அவரவர்கள் அறியக்கூடிய எழுத்துவடிவ மொழியாக மாறிவிடுகிறது. (கோமட்டச்சாரம் ஜீவ காண்டம் காதை 227 மற்றும் விளக்கவுரை).

[திவ்யத்வனி*-பகவானின் திவ்யத்வனி சம்பந்த விசேஷ ஆதாரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டவாறு உள்ளது - 1.சர்வார்த்தசித்தி அத்தியாயம் 5, சூத்திரம் 24 மற்றும் தெளிவுரை,
2. தத்துவார்த்த ராஜ வார்த்திகம் அத்தியாயம் 5, சூத்திரம் 24 தெளிவுரை,
3. ஸ்லோகவார்த்திகம் அத்தியாயம் 5, சூத்திரம் 24 தெளிவுரை,
4. அர்த்த பிரகாசிகா அத்தியாயம் 5, சூத்திரம் 24 தெளிவுரை,
5. தத்துவார்த்த சாரம், அஜீவ அதிகாரம், சூத்திரம் 63,
6. நியமசாரம், காதை 108 தெளிவுரை,
7. ப்ருஹ த்ரவ்ய சங்கிரஹம் காதை 16 தெளிவுரை,
8. பஞ்சாஸ்திகாயம் ஜெயசேனசார்யார் உரை
9. जिन की ध्वनि ॐकार रूप, निरक्षरमय महिमा अनूप (பண்டிதர் த்யான்தராய் எழுதிய ஜெயமாலை), மற்றும் பல.]

கேள்வி 84: சர்வக்ரு பகவானின் (முழுதுணர் ஞானியின்) கேவலஞான சிறப்புகளை அது பற்றிய ஐயங்கள் எல்லாம் விலகும் வகையில் தெளிவு படுத்துங்களேன்.

பதில்:1. “சர்வ திரவிய பர்யாயேஷு கேவலஸ்ய” (மோக்ஷசாஸ்திரம் அத்தியாயம் -1, சூத்திரம் - 29). இதன் பொருள் கேவலஞானம் எல்லா திரவியங்களையும் (அதன் எல்லா குணங்களுடன்) மற்றும் அவைகளின்

3.பர்யாயம்

எல்லா பர்யாயங்களையும் அறிகிறது, அதாவது கேவலஞானம் எல்லா பதார்த்தங்களையும் அதன் எல்லா குணங்களையும் மற்றும் எல்லா பர்யாயங்களையும் ஒரு சேர அறிகிறது.

2. ஸ்ரீ குந்தகுந்தாசாரியர் எழுதிய பிரவசனசாரம் காதை 37-ல் கூறியதாவது - “தக்காலிகாகேவ சவ்வே சதஸ்ப்பூதம் ஹி பஜ்ஜயா தாசிம் வட்டதே தே ணாணே விசேசதோ தவ்வஜாதீணம்”

இதன் பொருளாவது உயிர் முதலான திரவியங்களின் தற்போதுள்ள மற்றும் தற்போதில்லாத எல்லாப் பர்யாயங்களும், நிகழ்காலப் பர்யாயங்கள்போல குறிப்பிட்டபடி (அதனதன் தனித்தனி வடிவில்) கேவல அறிவில் தெரிகின்றன.

ஸ்ரீ அமிர்தசந்திராச்சாரியர் இந்த காதைக்கு சமஸ்கிருத உரையில் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்- ‘உயிர் முதலான எல்லா திரவிய ஜாதியின் பர்யாயங்களின் உற்பத்தி கால கௌரவம், முக்காலத்தின் கௌரவத்துக்கு சமமாக இருக்கிறது. அதாவது அந்த பர்யாயங்கள் முக்காலத்திலும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. தற்காலத்தில் வெளிப்படும் தன்மையும், மற்றும் தற்காலத்தில் வெளிப்படாத தன்மையும் பெற்றவைகளாக இருக்கும் அந்த பர்யாயங்கள் எல்லாம் மிகவும் கலந்திருந்த போதிலும், நிகழ்கால பர்யாயங்களைப்போல தெளிவாகத் தெரியுமளவில், எல்லா பர்யாயங்களின் குறிப்பிட்ட லக்ஷணங்களும் தெளிவாக ஒரே சமயத்திலேயே கேவலஞானத்தில் தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

இந்த காதைக்கு ஜெயசேனாச்சாரியார் எழுதிய சமஸ்கிருத உரையில் இவ்வாறு கூறுகிறார்- ‘கேவலஞானத்தில் எல்லா திரவியங்களின் முக்கால பர்யாயங்களும் ஒரே சமயத்தில் அறியப்பட்டாலும்கூட, பர்யாயங்கள் சேர்ந்தார் போலவோ அல்லது பிரிவாகவோ அல்லாமல் தனித்தனியாகவும், தொடர்ச்சி விடுபடாமலும் சிறப்பாகவும் அதனதன் குறிப்பிட்ட இயல்பு, பிரதேசம், காலம், உருவம் முதலான சிறப்புகளுடன் மிகத் தெளிவாக அறியப்படுகிறது.’

3.பர்யாயம்

3. கேவலி பகவானின் அறிவில் எல்லாத் திரவிய, கேஷத்திர, கால மற்றும் ஃபாவங்களும் ஒன்றை அடுத்து ஒன்று என்ற வரிசைமுறை இல்லாமல் (கால இடைவெளி இல்லாமல்), ஒரே சமயத்தில் தெரிகிறது. முன்னுணர்வு முதலான செயல்முறைகள் அவர் அறிவில் இல்லை. அதாவது பொறி சார்ந்த மதிஞானத்தில் உள்ள அவக்ரஹம், ஈஹா, அவாய, தாரணா முதலான வரிசைமுறை அற்ற ஒரே சமயத்தில் தெளிவாக அறியும் அறிவு, கேவல ஞானத்தின் சிறப்பு என அறிக! (பிரவசனசாரம் காதை 21-ன் தெளிவுரை).

4. கடந்த காலப் பர்யாயங்களும், எதிர்காலப் பர்யாயங்களும் உண்மையில் நிகழ்காலத்தில் இல்லாதவைகள் ஆனாலும் அவைகள் எல்லாம் முழுதுணர் (கேவல) அறிவில் நிகழ்காலத்தில் இருப்பதுபோல் அறியப் படுகின்றன. அதாவது கல் தூணில் செதுக்கப்பட்ட கடந்த கால, எதிர்கால தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்களை நிகழ்காலத்தில் எப்படி நம்மால் ஒன்றாகப் பார்க்க முடிகிறதோ அதுபோல கேவலி பகவானின் அறிவில் கடந்த கால, எதிர்கால பர்யாயங்களும் நிகழ்காலத்தன போல ஒருசேர காணப்படுகின்றன என அறியவும். (பிரவசனசாரம் காதை 38ன் தெளிவுரை).

5. எந்த அறிவு ஒருசேர முழு ஆன்மாவில் நிகழ்கால, பிற கால, பலவகையான முரணான எல்லாப் பொருள்களையும் அறிகிறதோ அது முழு(நிறை) அறிவு எனப்படுகிறது. அதாவது வினை மறைப்பு இருந்த போது குறிப்பிட்ட ஆன்ம இடவழி துண்டு, துண்டு அறிவாக அறியப்பட்டது. இப்போது வினை மறைப்பு முழுமையாக விலகி விட்டதால் ஆன்மா திறந்த வெளியாக மிகத் தூய்மையாக இருக்கிறது. அதனால் ஆன்மா முழுமையும் பொருள்கள் அறியப்படுகின்றன. எப்போதும், எல்லாவற்றையும், எல்லா இடத்திலும், கலப்பில்லாமல் திரவிய, கேஷத்திர, கால, ஃபாவ வடிவில் அறியும் அறிவை 'க்ஷாயிக ஞானம்' என்பர். (பிரவசனசாரம் காதை 47-ன் தெளிவுரை).

6. மூவுலக முக்கால பொருள்களையும் ஒருவர் அறிய முடியவில்லை என்றால் அவருக்கு ஒரு பொருளை அதன் பர்யாயங்களுடன் அறியும் ஆற்றலும் இருக்காது. ஆச்சாரியர் ஜயசேனர் ஓர் எடுத்துக்காட்டு வழி விளக்குகிறார். ஒரு பிறவி குருடனால் சூர்ய ஒளியில் காணப்படும்

3.பர்யாயம்

பொருள்களைக் காண முடிவதில்லை. விளக்கொளியில் தெரியும் பொருள்களையும் காண முடியவில்லை; கண்ணாடியில் காணப்படும் பொருள்களின் உருவங்களையும் காண முடியவில்லை, தன் கண்ணில் அவற்றை காண முடியாதபோது தன்னுடைய கைகள் கால்கள் உடைய உடலையும் காண முடியவில்லை. அது போல முழுதுணர் அறிவுக்கு, புலனாகும் பொருளை காணமுடியவில்லை என்றால் அந்த ஆன்மா முழுமையான நிறைவான முழுதுணர் அறிவு வடிவ தன் ஆன்மாவையும் காண முடியாது. இதிலிருந்து அனைத்தையும் அறிய முடியாதவன் தன் ஆன்மாவையும் அறிய முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. (பிரவசனசாரம் காதை 48-ன் தெளிவுரை).

7. அறிவுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் உள்ள உறவு அறிபவனும்- அறியப்படுவதும் (ஞாயக-ஞேய) மட்டுமே ஆகும். அப்பொருளுக்கு 'உடையவன்' எனும் சொந்தம் கொண்டாடும் உறவு இல்லை. ஆகையால் தான் அல்லாது வெளியில் பார்க்கப்படும் பொருளில் எனது எனும் உரிமை இல்லை. அங்கு எப்போதும் பிற பொருளில் நான் அல்லது எனது எனும் சொந்தம் கொண்டாடும் நிலை இல்லாமல் போகிறது. அந்த நிலையில் அவைகளை அறிவது மட்டுமே எனும் காரணத்தால் முக்கால பர்யாயங்களோடு கூடிய அனைத்து பொருள்களையும் கண நேரத்தில் அறிய முடிகிறது. அப்பொருள்கள் எல்லாம் அந்த அறிவில் செதுக்கியது போல, வரைந்தது போல, நுழைந்து போல, தாளிடிட்டது போல, அமிழ்ந்தது போல, நிழலானது போல இப்படி எல்லாம் கண நேரத்தில் காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் அறியப்படுவன அனைத்தும் தூய அறிவுக்கு தெரியவே வேண்டும். இந்த அறிதல் வரம்பற்றதும் இயல்பானதும் ஆகும். (பிரவசனசாரம் காதை 200-ன் தெளிவுரை).

8. பிறவி உயிரில் காதி வினைகள் நான்கும் அழிந்தவுடன் வரம்பற்ற ஞான, தரிசன, சுக, வீரிய குணங்கள் நான்கும் வெளிப்படுகின்றன. உலகமும் உலகமல்லதும் ஒளி பெறுகிறது/அறியப்படுகிறது. அதாவது அறிவின் ஆற்றல் வரம்பற்றது. அறிதலுக்கும் பார்த்தலுக்கும் எல்லை இல்லை.

வரம்பற்ற அறிவால் ஆறு பொருள்களின் கூட்டமாக காணப்படும் வரம்பற்ற உயிர்கள், அவற்றிலும் மிக்க வரம்பற்ற புத்கலங்கள், மற்றும்

3.பர்யாயம்

தன்மம், அதன்மம், ஆகாயம் ஆகிய மூன்று திரவியங்கள், எண்ணிலடங்கா கால அணுக்கள் இவற்றின் முக்காலம் தொடர்பான வரம்பற்ற பர்யாயங்கள் அனைத்தையும் தனித்தனியாக (பர்யாயங்களின் தொடர்ச்சி வரிசை விடுபடாமல்) ஒரே சமயத்தில் ஒருசேர தெளிவாக அறியப்படுகின்றன. (ஃபாவ பாஹூடம் காதை 150-ன் தெளிவுரை).

9. பஞ்சாஸ்திகயம் காதை 5-க்கு ஜெயசேனாச்சாரியார் இவ்வாறு விளக்கமளிக்கிறார்- 'ணாணாணாணம் ச ணத்தி கேவலிணோ'-இதன் பொருள் கேவலி பகவானுக்கு ஞானாக்ஞானம் இல்லை, அதாவது அவருக்கு சில விஷயங்களில் அறிவும் சில விஷயங்களில் அறிவின்மையும் என்பதாக இல்லை, ஆனால் எல்லா விஷயங்களிலும் அறிவு இருக்கவே செய்கிறது.

10. கடந்த மற்றும் எதிர்கால பர்யாயங்கள் நிகழ்காலத்தில் இல்லை. ஏனெனில் ஒரு சமயத்தில் ஒரு பர்யாயமே இருக்க முடியும். ஆனாலும் அவை (கடந்த மற்றும் எதிர்கால பர்யாயங்கள்) நிகழ்காலத்தில் ஆற்றல் வடிவில் இருக்கின்றன, மேலும் அது நிகழ்கால பர்யாயப் பொருளிலிருந்து பிரிவற்றதாக (அபின்னமாக) இருப்பதால் ஞானத்தால் அறியக் கூடியதாகும். ஆகையால் கடந்த மற்றும் எதிர்கால பர்யாயங்கள் நிகழ்காலப் பர்யாயத்துடன் கேவலஞானியால் பார்க்கப்படுகின்றன என அறியவும். (ஆலாபபத்ததி சூத்திரம் 98-ன் விளக்கவுரை)

11. கேவலி பகவான் முக்கலத்திலும் உள்ள லோகாலோக சம்பந்தமான எல்லா திரவியங்களின் சம்பூரண குண பர்யாயங்களை ஒன்றுவிடாமல் அறிகிறார். அவர் அறிவுக்கு வராத பொருள் என்று ஒன்றுகூட இல்லை. கர்மத் தடையுடன் கூடிய மதி ஸ்ருத அறிவுகூட நிகழ்கால நிலையை பார்த்து, ஓரளவுக்கு அதன் கடந்த கால/எதிர்கால நிலைகளை ஊகிக்கும்போது, கேவலி பகவான் கடந்தகால, எதிர்கால, நிகழ்காலப் பதார்த்தங்களை முழுமையாக அறிகிறார் என்பதை சுலபமாக யூகித்தறியலாம். ஆத்மாவின் அசாதாரண நிர்மல நிலை உண்டானதால், ஒரே சமயத்தில் சகல பதார்த்தங்களையும் கேவலி அறிகிறார்.

எப்போது அவர் ஒரு சமயத்தில் சம்பூரண உலகத்தை அல்லது உலகத்தில் உள்ள தத்துவங்களின் முழு அறிவும் ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு,

3.பர்யாயம்

அடுத்த சமயத்திலிருந்து அவர் வேலையற்றவர் ஆகிவிடுகிறார் என்ற கேள்வி தேவையற்றதாகிறது, ஏனெனில் காலதிரவியத்தின் நிமித்தத்தாலும், மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணத்தின் காரணத்தாலும் எல்லா பொருள்களிலும் ஒவ்வொரு சமயமும் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தே ஆகவேண்டும். எது எதிர் காலமாக இருந்ததோ அது இன்று நிகழ்காலமாகி பின்னர் கடந்த காலமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. இவ்வாறு பரிமாற்றத்தின் சக்கரம் இடைவிடாமல் சென்று கொண்டு இருப்பதால், அறியப்படும் பொருளின் பரிமாற்றத்துக்கு ஏற்ப அறிவும் பரிணமித்துக் கொண்டு இருக்கவே செய்கிறது.

உலகத்தில் எவ்வளவு பதார்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை அறியும் அளவே கேவல ஞானத்தின் சக்தி என்ற எண்ணம் கூடாது. கேவல ஞானத்தின் சக்தி அனந்தமாகும். ஆகையால் உலகம் இப்போது இருப்பதைப்போல் அனந்தானந்த அளவு பெரிதாக இருந்தாலும், அதையும் அதில் உள்ள பதார்த்தங்களையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல துல்லியமாக அறிய கேவல ஞானத்தின் ஒரு சிறிய பகுதி சக்தியே போதுமானதாகும். இதிலிருந்து கேவல ஞானத்தின் அதி அனந்த சக்தி பற்றி ஐயம் ஏதுமின்றி தெளியலாம். (மஹாபந்தம், மஹாதவளா, சித்தாந்த சாஸ்திரம், முதல் பாகம் ப்ரக்ருதி பந்த அதிகாரம், பக்கம் - 27, ஹிந்தி மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து, தவளா புத்தகம் 13, பக்கம் 346-353).

மேற்கூறிய ஆதாரங்களிலிருந்து கேவலஞானம் பற்றிய கீழ்க்காணும் தவறான எண்ணங்களை நிவர்த்தி செய்துக் கொள்ளலாம் -

1. கேவலி பகவான் கடந்த மற்றும் நிகழ்காலப் பர்யாயங்களையே அறிகிறார், எதிர்கால பர்யாயங்கள் எப்போது நிகழ்கிறதோ அப்போது தான் அறிகிறார்.

2. சர்வக்ரு பகவான் அபேக்கைஷ செய்யும் தர்மங்களை அறிந்தவர் இல்லை.

3. கேவலி பகவான் கடந்த-எதிர்கால பர்யாயங்களை பொதுவாகவே அறிகிறார், சிறப்பாக அறியவில்லை.

3.பர்யாயம்

4. கேவலி பகவான் எதிர்கால பர்யாயங்களை மொத்தமாக அறிகிறார், தனித்தனியாக அறியவில்லை.

5. அறிவு அறிவை மட்டுமே அறிகிறது.

6. சர்வக்ரு பகவான் அறிவில் நிகழ்காலத்தில் பதார்த்தங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன, ஆனால் கடந்தகால மற்றும் எதிர்கால பர்யாயங்கள் தெளிவாக பிரதிபலிப்பதில்லை.

- இவ்வாறான தவறான(மூட) உள்நோக்கங்கள் சர்வக்ருரை அல்ப ஞானியாக எண்ணுவதற்கு சமமாகும்.

கேள்வி 85: ஒலி(சப்தம்) என்பது யாது? அது ஆகாசத்தின் குணமா?

பதில்: ஒலி அல்லது சப்தம் புத்தகலத் திரவியத்தின் ஸ்கந்த வடிவ பர்யாயமாகும். அது ஆகாசத்தின் குணமில்லை, ஏனெனில் ஆகாசமோ எப்போதும் உருவமில்லாதது (அமூர்த்தம்), ஒலியோ உருவமுடையது (மூர்த்தம்). ஒலி காதை தட்டுகிறது, அதன் ஒலி - சப்த வடிவ கர்ஜனை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு சப்தம் காது இந்திரியம் வழி அறியப்படுகிறது, ஆகையால் அது புத்தகலச் சம்பந்தமானதே தான்.

உலகத்தில் பாஷா வர்களை பெயர் கொண்ட புத்தகல ஜாதி ஸ்கந்தங்கள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. அவை அதன் ஸ்வகாலத்தில், அதாக தானாகவே சப்த வடிவமாக பரிணமிக்கின்றன. அது எப்போது ஒலி வடிவமாகப் பரிணமிக்கிறதோ அப்போது ஏதாவது ஒரு உயிர் அல்லது வேறு பதார்த்தம் அதற்கு நிமித்தமாகிறது. உண்மையில் பாஷா வர்களை உயிரால் அல்லது மற்ற பதார்த்தத்தால் ஒலி வடிவமாக பரிணமிப்பதில்லை! எப்போது பாஷா வர்களை சப்த வடிவம் கொள்கிறதோ, அப்போது உயிரின் இச்சை அல்லது யோகம் நிமித்தம் மாத்திரமே ஆகும்.

கேள்வி 86: சப்தத்தை ஆகாசத்தின் குணம் என்று கொண்டால் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: சப்தம் உருவமுடைய புத்தகல திரவியத்தின் பர்யாயமாகும், ஆனால் ஆகாசமோ உருவமற்ற திரவியம். சப்தம் அமூர்த்த திரவியத்தின்

3.பர்யாயம்

குணமில்லை, ஏனென்றால் குணமும் அந்த குணத்தை உடைய பொருளும் ஒரே பிரதேசத்தை கொண்டவை. சப்தத்தை ஆகாசத்தின் குணம் என்று ஏற்றுக் கொண்டால் அமூர்த்த திரவியம் கூட காதால் (புலன்களால்) அறியப்படக்கூடிய பொருள் என்ற குற்றம் வந்துவிடும். (பிரவசனசாரம் காதை 132-ன் தெளிவுரை).

நையாயிக தர்மம், சப்தத்தை ஆகாசத்தின் குணமாக நம்புகிறது, ஆனால் அந்த நம்பிக்கை ஆதாரமற்றதாகும். குணம் மற்றும் அந்த குணத்தை உடைய பொருளின் பிரதேசம் ஒன்றேயாகும், ஆகையால் எந்த இந்திரியம் வழி குணம் அறியப்படுகிறதோ அதே இந்திரியத்தின் வழி அந்த குணத்தை உடைய பொருளும் அறியப்பட வேண்டும். சப்தமோ காதால் அறியப்படுகிறது, ஆகையால் ஆகாசமும் காதால் அறியப்படல் வேண்டும். ஆகாசம் எந்த இந்திரியத்தாலும் அறியப்படாததாக இருப்பதால், சப்தம் ஆகாசம் முதலான அமூர்த்த திரவியங்களின் குணம் இல்லை என்பது உறுதியாகிறது. (பிரவசனசாரம் காதை 132ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 87: 1.நாக்கு வழியாக சப்தம்/சொற்கள் பேசப்படுகிறதா?

2.அந்த பேசுதல் உயிரின் விருப்பம் காரணமாக பேசப்படுகிறதா?

பதில்: 1. இல்லை, ஏனென்றால் நாக்கு ஆஹார வர்கணையால் ஆனது, ஆனால் சப்தமோ பாஷா வர்கணையிலிருந்து உண்டாகிறது. ஆஹார வர்கணை மற்றும் பாஷா வர்கணை ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் அன்யோன்ய அஃபாவம் இருக்கிறது (அஃபாவங்கள் பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்தில் தெரிந்துகொள்ள விருக்கிறோம்), ஆகையால் நாக்கு வழியாக பேச்சு/சப்தம் பேசப்படவில்லை.

2. இல்லை, ஏனென்றால் உயிர் மற்றும் சப்தம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் அத்யந்த அஃபாவம் இருக்கிறது. கேவலஞானி இச்சை அற்றவர், ஆனாலும் அவரிடமிருந்து திவ்யத்வனி உண்டாகிறது. வலிமையான மனிதர் கூட சில சமயம் பேச நினைக்கும் போது பேச முடியாமல் போகிறது. பக்கவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனிதர் பெருமுயற்சி செய்து பேச விரும்பினாலும் அவர் பேச நினைக்கின்ற சொல்லை அவரால் சொல்ல முடிவதில்லை. ஆகையால் எப்போது புத்தகலத்துக்கு சொல்/சப்தம் வடிவமாக பரிணமிக்கும் தகுதி

3.பர்யாயம்

இருக்கிறதோ அப்போது சப்தம் வெளிப்படுகிறது, அப்போது இச்சை முதலியன நிமித்தங்களாகி விடுகின்றன என்று அறிய வேண்டும்.

கேள்வி 88: தீர்த்தங்கர பகவானுக்கு இச்சை இல்லை, ஆனாலும் யோகத்தின் காரணத்தால் வாணி (திவ்யத்வனி) வெளிப்படுகிறது. இது உண்மையா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் அங்குகூட புத்தகலத்தின் சக்தியின் தகுதியால் வாணி வடிவ பர்யாயம் அதன் தகுதியான காலத்திலேயே வெளிப்படுகிறது. வாணி வெளிப்படும்போது யோகம் ஒரு நிமித்தம் மட்டுமே.

உயிரின் யோக குணத்தின் பர்யாயம் மற்றும் புத்தகலத்தின் சக்தி இரண்டிலும் அத்யந்தாஃபாவம் இருக்கிறது. யோகத்தால் வாணி வெளிப்படுகிறது என்றால் 13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் அவருக்கு யோக குணத்தின் அதிர்வு நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறது, ஆகையால் நிரந்தரமாக வாணி வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்; ஆனால் அப்படி ஏற்படுவதில்லையே!

ஊமைகேவலி(மூக்கேவலி) யோகத்துடன் இருந்தாலும் அவரிடமிருந்து வாணி வெளிப்படுவதில்லை, ஆகையால் வாணி உயிரினுடைய யோகத்தின் ஆதிக்கத்தில் இல்லை, இச்சையின் ஆதிக்கத்திலும் இல்லை. ஆனால் வாணி தன் முழு சுதந்திரத்துடன், தன் காலத்தில், தன் காரணத்தால், தன் தகுதிக்கு ஏற்ப பரிணமிக்கிறது/வெளிப்படுகிறது என்பதே நிஜம்.

கேள்வி 89: கர்ம பந்தத்தின் காரணங்கள் யாவை?

பதில்: 'மித்யாதர்சனாவிரதிபிரமாதகஷாய யோகா பந்தஹேதவஹ'. இதன் பொருள் - மூடநம்பிக்கை, விரதமின்மை, பிரமாதம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் இந்த ஐந்தும் கர்ம பந்தத்துக்கு காரணங்கள் ஆகும். (மோக்ஷசாஸ்திரம் அத்தியாயம் -8, சூத்திரம் -1)

கேள்வி 90: மூடநம்பிக்கை என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: பிரயோஜனமுடைய உயிர் முதலான தத்துவங்களில் விபரீத நம்பிக்கை, பகவான் அல்லாதவரை பகவானாக நம்புதல், தத்துவமல்லாதவற்றை தத்துவமாக நம்புதல், தர்மமல்லாதவற்றை

3.பர்யாயம்

தர்மமாக நம்புதல் முதலான விபரீத நம்பிக்கையை மூடநம்பிக்கை (மித்யாதரிசனம்) என்பர். இது உயிரின் சிரத்தை குணத்தின் விபரீத பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 91: மித்தியாத்வம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: அகிரஹீத மித்தியாத்வம் மற்றும் கிரஹீத மித்தியாத்வம் என இருண்டு விதமாக இருக்கிறது.

1. அகிரஹீத மித்தியாத்வம் - உயிர், பிற திரவியத்திற்கு ஏதாவது செய்ய முடியும் அல்லது நல்ல எண்ணத்தால் உயிருக்கு லாபம் ஏற்படுகிறது இது போன்ற அனாதிகால நம்பிக்கை மித்தியாத்வமாகும். இது பிறரால் கற்றுக்கொடுக்கப் படுவதில்லை, இது சுயமாகவே உயிரில் அனாதி காலமாக இருக்கிறது, அதனால் இதை அகிரஹீதம் எனப்படுகிறது. இதை 'நிசர்கஜ' மித்தியாத்வம் என்றுகூட அழைப்பர்.

2. பிறவி எடுத்த பிறகு, பிறர் உபதேச நிமித்தத்தால் உயிர் அதத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதை கிரஹீத மித்தியாத்வம் என்பர். (இதனால் உயிர் புதுப்புது மூட நம்பிக்கைகளை அடைவதோடல்லாமல், தன்னிடம் உள்ள அகிரஹீத மித்தியாத்வத்தையும் உறுதி படுத்துவதாக இருக்கிறது). இதை 'அதிகமஜ' அல்லது 'பாஹ்ய பிராப்த' மித்தியாத்வம் என்பர். யாரிடம் கிரஹீத மித்தியாத்வம் இருக்கிறதோ, அவரிடம் அகிரஹீத மித்தியாத்வம் இருக்கவே செய்யும். முதலில் அழிக்கப் பட வேண்டியது கிரஹீத மித்தியாத்வமே. பின்னரே அகீரஹீத மித்தியாத்வம் அழிக்கப்படுகிறது.

கேள்வி 92: கிரஹீத மித்தியாத்வம் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: 1.ஏகாத்த மித்தியாத்வம், 2.விபரீத மித்தியாத்வம், 3.சம்சய மித்தியாத்வம், 4.அஞ்ஞான மித்தியாத்வம், 5.வினைய மித்தியாத்வம் என கிரஹீத மித்தியாத்வம் ஐந்து விதமாக இருக்கின்றன.

1. ஏகாத்த மித்தியாத்வம்: ஆத்மா, பரமாணு முதலிய பதார்த்தங்களின் இயல்பு அனேகாந்த மயமாக இருந்த போதிலும், அவைகளை எப்போதும் ஏகாந்த மயமாகவே இருக்கின்றன என நம்புதல் ஏகாத்த மித்தியாத்வம் எனப்படும். உதாரணமாக ஆத்மா சமயந்தோரும் அழிந்து கொண்டே

3.பர்யாயம்

இருக்கிறது அல்லது அழியாமல் நிலையாக இருக்கிறது, குணமும் குணியும் எப்போதும் தனித்தனி அல்லது ஒன்றாகவே இருக்கிறது என நம்புதல் முதலியன.

2. விபரீத மித்தியாத்வம்: உயிரின் இயல்பை வேறாக நம்பும் ருசியை விபரீத மித்தியாத்வம் என்பர். உதாரணமாக உடலை உயிர் என்று நம்புவது, ஆடை-அணிகலன்களுடன் இருப்பவரை நிர்கிரந்த முனி என நம்புவது, பெண் பர்யாயத்தில் முனி நிலையும் முக்தியும் உண்டென்று நம்புவது, கேவலி பகவானுக்கு கவளாகாரம் உண்டு என நம்புவது, புண்ணியம்/சுபச் செயல் செய்வது தர்மம்(முக்தி மார்க்கம்) என நம்புவது முதலியன.

3. சம்சய மித்தியாத்வம்: 'தர்மம் என்பது இப்படி இருக்கிறதா அல்லது அப்படி இருக்கிறதா?' என்ற சந்தேகத்தில் எதிர்மறையாக இருக்கும் இரண்டையும் நம்புதல் சம்சய மித்தியாத்வம் எனப்படுகிறது. உதாரணமாக உயிர் தன் செயலுக்கு கர்த்தாவா அல்லது பிற வஸ்திவின் செயலுக்கு கர்த்தாவா? நிமித்தம் மற்றும் வியவஹாரத்தை பின்பற்றுதல் தர்மமா அல்லது தன் சுத்த ஆத்மாவை பின்பற்றுதல் தர்மமா? இது போன்ற சந்தேகம் கொண்டிருத்தல் முதலியன.

4. அஞ்ஞான மித்தியாத்வம்: மென்மை வன்மை இவைகளின் விவேகமில்லாமை அல்லது சோதனை செய்யாமல் தர்ம காரியம் என்று நம்புதல் அஞ்ஞான மித்தியாத்வம் எனப்படும். உதாரணமாக விலங்குகளை பலியிடுதல் தர்மம் என நம்புதல் முதலியன.

5. வினைய மித்தியாத்வம்: எல்லா கடவுளும் சமம், எல்லா தர்மமும் சமம் என நம்புதல் வினைய மித்தியாத்வம் எனப்படும். (எல்லா விதமான பந்தத்துக்கும் மூல காரணம் மித்யாத்வமாகும். எல்லாவற்றிற்கும் முன் மித்தியாத்வத்தை விலக்காமல் அவிரதம் முதலான பந்த காரணங்கள் விலகாது. அதாவது மித்தியாத்வத்தை விடாமல் உண்மையான விரதம் முதலிய கடைபிடித்தல் இயலாத காரியம் என்று அறியவும். ஆகையால் முதன்முதலில் கிரஹீத மற்றும் அக்ரஹீத மித்தியாத்வத்தை விடவேண்டும்).

கேள்வி 93: அவிரதம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: 1. ஒழுக்க விஷயத்தில் விகாரமற்ற தன்னில் ஆழ்வதற்கு பதில், விபரீத விரதமல்லாத பரிணாம வடிவ விகாரத்தை அவிரதம் என்பர்.

2. ஆறு காய உயிர்களுக்கு (5 ஸ்தாவர மற்றும் திரச உயிர்களுக்கு) நிகழும் ஹிம்சையை விடாமை, மற்றும் ஐந்து இந்திரியம் மற்றும் மனம் இவைகளின் விஷயங்களில் ஆழ்ந்து போதல் முதலான 12-ஐயும் அவிரதம் என்பர்.

கேள்வி 94: பிரமாதம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: ஒன்று முதல் ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தில் அனந்தானுபந்தி, அப்ரத்யாக்யானவர்ணீய, மற்றும் பிரத்யாக்யானவர்ணீய திரிபு உணர்வு (கோபம், மானம், மாயை, லோபம்) உதயத்துடன் கூடிய மற்றும் ஆறாவது குணஸ்தானத்தில் சஞ்சுவலன மற்றும் நோகஷாயங்களின் தீவிர உதயத்துடன் இருப்பதால், எல்லை மீறாமல் ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடிப்பதில் உற்சாகமின்மை மற்றும் தன்னியல்பில் கவனமின்மை ஆகியவைகள் அந்தந்த நிலையிலுள்ள உயிர்களிடம் நிகழ்வதை பிரமாதம் என்பர்.

கேள்வி 95: பிரமாதம் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: பிரமாதம் பதினைந்து விதமாக இருக்கின்றன. அவைகளாவன நான்கு விகதைகள்(ஸ்திரி கதை, ராஷ்ர கதை, போஜன கதை மற்றும் ராஜ கதை), நான்கு துவர்ப்புகள்(கோபம், மானம், மாயை மற்றும் லோபம்), ஐந்து புலன்களின் விஷயங்கள், தூக்கம் மற்றும் ஸ்னேகம்(நட்பு) முதலியன.

கேள்வி 96: கஷாயம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: மூடநம்பிக்கை மற்றும் கோபம், மானம், மாயை, லோபம் ஆகியவைகளுடன் கூடிய உயிரின் தூய்மையற்ற துவர்ப்பு உணர்வு நிலை (துவர்ப்பை) அல்லது கஷாயம் என்பர்.

கஷாயம் 25 விதம். அவைகளாவன:- நான்கு அனந்தானுபந்தி கோப, மான, மாயா, லோபம்; நான்கு அப்பிரத்யாக்யானாவரணீய கோப, மான, மாயா, லோபம்; நான்கு பிரத்யாக்யானாவரணீய கோப, மான, மாயா, லோபம்; சஞ்சுவலன கோப, மான, மாயா, லோபம்; ஒன்பது

3.பர்யாயம்

நோகஷாயம்(ஹாஸ்யம், ரதி, அரதி, சோகம், பயம், அருவெறுப்பு, ஸ்திரி வேதம், புருஷ வேதம் மற்றும் நபூம்சக வேதம்) முதலியன.

கேள்வி 97: யோகம் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: மன, வசன, காயத்தின் ஆதாரத்தில் ஆன்ம பிரதேசத்தில் அலைவுகள் ஏற்படுதலை யோகம் என்பர்.

யோக குணத்தின் அசுத்த பர்யாய அதிர்வு வடிவம் திரவிய யோகம் என்றும் மற்றும் கர்ம நோகர்மங்களை ஈர்பதில் நிமித்த தகுதிக்கு ஃபாவ யோகம் என்றும் கூறுவர்.

யோகம் பதினைந்து விதமாக இருக்கின்றன.

நான்கு மனயோகம்:- சத்ய மனயோகம், அசத்ய மனயோகம், உபய மனயோகம் மற்றும் அனுபய மனயோகம்.

ஏழு காயயோகம்:- ஓளதாரிகம், ஓளதாரிக மிஸ்ரம், வைக்ரீயிகம், வைக்ரீயிக மிஸ்ரம், ஆஹாரகம், ஆஹாரக மிஸ்ரம் மற்றும் கார்மணம்.

நான்கு வசன யோகம்:- சத்ய வசன யோகம், அசத்ய வசன யோகம், உபய வசன யோகம் மற்றும் அனுபய வசன யோகம்.

கேள்வி 98: ஸ்வ சதுஷ்டயம் மற்றும் பர சதுஷ்டயம் இவைகளின் பொருள் யாது?

பதில்: ஸ்வ சதுஷ்டயம் என்றால் சுய(தன்) திரவியம், சுய கேஷத்திரம், சுய காலம், சுய ஃபாவம்(உணர்வு).

பர சதுஷ்டயம் என்றால் தன்னிலும் வேறான பிறவற்றின் திரவியம், கேஷத்திரம், காலம் மற்றும் ஃபாவம் ஆகும்.

கேள்வி 99: உயிரின் ஸ்வ சதுஷ்டயத்தை தெளிவு படுத்துங்கள்.

பதில்: 1. ஸ்வ திரவியம்- தன் ஞானம் முதலான குணங்கள் மற்றும் அதன் பர்யாயங்களில் இருந்து பிரியாமல் இருப்பது உயிரின் ஸ்வ திரவியம்.

3.பர்யாயம்

2. ஸ்வ கேஷத்திரம்- தன் உயிரின் லோக அளவு அசங்க்யாத பிரதேசம் அந்த உயிரின் ஸ்வ கேஷத்திரம்.

3. ஸ்வ காலம்- நிலையான தன் இயல்பை இழக்காமல் இடைவிடாது ஒழுங்கு தவறாமல் ஒன்றன்பின் ஒன்றான தன் நிலையில் புதிய புதிய பர்யாயங்கள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கும் அந்த உயிரின் நிஜ வெளிப்பாடு அதன் ஸ்வ காலம்.

4. ஸ்வ ஃபாவம்- உயிர்த் திரவியம் இருக்குமிடத்தில் வாழும் முக்கால சக்தி வடிவ அந்த உயிரின் அறிவு முதலான அனந்த குணங்கள் அதன் ஸ்வ ஃபாவம்.

கேள்வி 100: புத்கலத்தின் ஸ்வ சதுஷ்டயத்தை தெளிவு படுத்தவும்.

பதில்: 1. திரவியம்- தன் ஸ்பரிசம், சுவை, மணம், வர்ணம், அஸ்தித்வம் முதலான அனந்த குணங்கள் மற்றும் அதன் எல்லா பர்யாயங்களும் கொண்ட பிரிவுபடாத வஸ்து அந்த புத்கலத்தின் ஸ்வ திரவியம்.

2. கேஷத்திரம் - புத்கலம் தான் இருக்க எடுத்துக்கொள்ளும் பிரதேசம் அதன் ஸ்வ கேஷத்திரம்.

3. காலம்- நிலையான தன் இயல்பை இழக்காமல் இடைவிடாது ஒழுங்கு தவறாமல் ஒன்றன்பின் ஒன்றான தன் நிலையில் புதிய புதிய பர்யாயங்கள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கும் அந்த புத்கலத்தின் நிஜ வெளிப்பாடு அதன் ஸ்வ காலம்.

4. ஃபாவம்- புத்கல திரவியம் இருக்குமிடத்தில் வாழும் முக்கால சக்தி வடிவ அந்த புத்கலத்தின் ஸ்பரிசம் முதலான அனந்த குணங்கள் அதன் ஸ்வ ஃபாவம்.

கேள்வி 101:கேஷத்திர நோக்கில் திரவிய-குண-பர்யாயத்தை தெளிவு படுத்துங்கள்.

பதில்: திரவிய-குண-பர்யாயம் இவைகள் மூன்றின் கேஷத்திரமும் சமம் அதாவது ஒன்றே ஆகும்.

3.பர்யாயம்

கேள்வி 102:காலத்தின் நோக்கில் திரவிய-குண-பர்யாயத்தை தெளிவு படுத்துங்கள்.

பதில்: திரவியம் மற்றும் குணம் இவைகளின் காலம் முக்காலமும் ஆகும், ஆனால் பர்யாயத்தின் காலம் ஒரு சமயம் மட்டுமேயாகும்.

கேள்வி 103:திரவியம் பர்யாயம் இவற்றில் பேதம்-அபேதம் பற்றி தெளிவு படுத்தவும்.

பதில்: எண்ணிக்கை நோக்கில் திரவியம் ஒன்று ஆனால் இதன் பர்யாயங்கள் அனந்தம். கால நோக்கில் திரவியம் முக்காலமும், ஆனால் அதன் பர்யாயம் ஒரு சமயம் மட்டுமே. ஃபாவ நோக்கில் இரண்டும் தனித்தனி(பேதம்) ஏனெனில் திரவியம் மற்றும் பர்யாயத்தின் இயல்பு தனித்தனி. கேஷத்திர நோக்கில் இரண்டும் சமானம் அதாவது இரண்டின் கேஷத்திரமும் ஒன்றேயாகும்.

4. இல்லாமை (அभाव)

கேள்வி 1: இல்லாமை-அஃபாவ்(अभाव) என்று எதைக் கூறுகிறோம்?

பதில்: ஒரு பதார்த்தம் வேறு பதார்த்தத்தில் இல்லாமலிருத்தலை இல்லாமை-அஃபாவம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 2: இல்லாமை எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: 1. பிராக் (அ)ஃபாவ், 2. பிரத்வம்சா (அ)ஃபாவ், 3. அன்னோன்ய(அ)ஃபாவ், 4. அத்யந்த(அ)ஃபாவ் என இல்லாமை நான்கு விதமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 3. பிராக்(அ)பாவ்-பிராகபாவ் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: ஒரு திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயத்தில் அதே திரவியத்தின் கடந்தகாலப் பர்யாயங்கள் இல்லாமையை பிராகஃபாவ் என்பர்.

கேள்வி 4: பிரத்வம்ச(அ)பாவ்-பிரத்வம்சாபாவ் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: ஒரு திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயத்தில் அதே திரவியத்தின் எதிர்காலப் பர்யாயங்கள் இல்லாமையை பிரத்வம்சாஃபாவ் என்பர்.

[கடந்தகாலப் பர்யாயங்கள் மற்றும் எதிர்காலப் பர்யாயங்கள் இரண்டும் ஒரே திரவியத்தின் தொடர்ச்சியான அனந்த பர்யாயங்களின் பிரவாக அங்கங்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.]

கேள்வி 5: சுருதஞானம் (நிகழ் காலத்தில்) இருக்கிறது, அதில் பிராகபாவ் மற்றும் பிரத்வம்சாபாவ் ஒப்பிட்டுக் கூறுங்கள்.

பதில்: நிகழ்கால சுருதஞானத்தில் கடந்தகால மதிஞானம் பிராகஃபாவ் ஆகும், மேலும் எதிர்கால கேவலஞானம் பிரத்வம்சாஃபாவ் ஆகும்.

கேள்வி 6: தயிரை நிகழ்காலப் பர்யாய வடிவில் எடுத்துக்கொண்டு அதன் பிராகஃபாவ் மற்றும் பிரத்வம்சாஃபாவ் இவைகளை விளக்கவும்.

பதில்: தயிரின் கடந்தகாலப் பர்யாயம் பால் ஆகும், தயிரில் இப்போது பால் இல்லாமலிருக்கிறது, ஆகையால் தயிரில் பால் பிராகஃபாவ் ஆகும். மோர் தயிரின் எதிர்காலப் பர்யாயமாகும், இப்போது தயிரில் மோர் இல்லாமலிருக்கிறது, ஆகையால் தயிரில் மோர் பிரத்வம்சாஃபாவ் ஆகும்.

கேள்வி 7: அன்னோன்யாஃபாவ் என்று எதை கூறுவர்?

பதில்: ஒரு புத்கலத் திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் வேறு புத்கலத் திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயம் இல்லாமலிருப்பதை அன்னோன்யாஃபாவ் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 8: பால், தயிர், மோர் - இவை மூன்றும் நிகழ்காலத்தில் இருக்கும் பொருள்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் இதில் எத்தனை மற்றும் எந்தெந்த அஃபாவங்கள் இருக்கின்றன?

பதில்: மூன்றும் புத்கல திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயங்கள் ஆகும், ஆகையால் இவைகளில் அன்னோன்யாஃபாவ் ஒன்று மட்டுமே இருக்கிறது.

கேள்வி 9: கூரைக்கு சுவர் ஆதாரம், மற்றும் குழாய்களுக்குக் கூரை ஆதாரம் - இது சரியா?

பதில்: சரி இல்லை. ஏனெனில் அவைகளில் அன்னோன்யாஃபாவ் இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி இருப்புகள் (சத்) கொண்டவை ஆகையால் இவைகள் எல்லாம் அதனதன் இடத்தின்(கேடித்திரத்தின்) ஆதாரத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு பரமாணுவின் பர்யாயம் வேறு எந்த திரவியத்தின் ஆதாரத்திலும் இல்லை.

கேள்வி 10: தேஜஸ் மற்றும் கார்மண சரீரங்களின் (உடல்களின்) இடையில் எந்த அஃபாவ் இருக்கிறது?

பதில்: இவைகளுக்கிடையில் அன்னோன்யாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் இரண்டும் புத்கல திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 11: அத்யந்தாஃபாவ் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: ஒரு திரவியத்தில் வேறு திரவியம் (முக்காலத்திலும்) இல்லாமையை(அபாவை), அத்யந்தாஃபாவ் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 12: குயவன் மற்றும் மண் குடத்திலும் மற்றும் புத்தகம் மற்றும் உயிரிலும் எந்த அஃபாவம் இருக்கிறது?

பதில்: 1. குயவன்(உயிர்) மற்றும் மண் குடம் (புத்கலம்) இரண்டிலும் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது.

4. இல்லாமை

2. புத்தகம்(புத்தகலம்) மற்றும் உயிர் இரண்டிலும் கூட அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி ஜாதித் திரவியங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 13: உயிர் சித்த பரமாத்மாவாக ஆகிவிட்டது, அதன் பிராகஃபாவ் எது என்று கூறவும்.

பதில்: சித்தநிலையில் சம்சாரநிலை இல்லாமல் இருப்பதால் சம்சாரநிலை பிராகஃபாவ் ஆகும்.

கேள்வி 14. நான்கு அஃபாவங்களில் திரவியத்தைக் காட்டுபவை எவை? மற்றும் பர்யாயத்தைக் காட்டுபவை எவை?

பதில்: அத்யந்தாஃபாவ் திரவியத்தைக் காட்டுவதாகும், மற்ற மூன்றும் (பிராகபாவ், பிரத்வம்சாபாவ், அன்னோன்யாபாவ்) பர்யாயத்தைக் காட்டுபவைகளாகும்.

கேள்வி 15: நான்கு அஃபாவங்களும் எந்த திரவியத்தில் பிரயோகப் படுத்த முடியும்?

பதில்: நான்கு அஃபாவங்களையும் புத்தகலத் திரவியத்தில் மட்டுமே பிரயோகப் படுத்த முடியும்.

கேள்வி 16: பிராகஃபாவ் மற்றும் பிரத்வம்சாஃபாவ் எத்தனை திரவியங்களில் பிரயோகப் படுத்த முடியும்?

பதில்: ஆறு திரவியங்களில் அதனதன் பர்யாயங்களில் பிராகஃஃபாவ் மற்றும் பிரத்வம்சாஃபாவ் இரண்டையும் பிரயோகப் படுத்த முடியும்.

கேள்வி 17: அன்னோன்யாஃபாவ் எத்தனை திரவியங்களில் பிரயோகப் படுத்த முடியும்?

பதில்: ஏதாவது இரண்டு புத்தகலத் திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயங்களில் ஒன்றுக்கொன்றில் மட்டுமே பிரயோகப் படுத்த முடியும்.

கேள்வி 18: அத்யந்தாஃபாவ்-ஐ எத்தனைத் திரவியங்களில் பிரயோகப் படுத்த முடியும்?

பதில்: ஆறு திரவியங்களிலும் அத்யந்தாஃபாவ்-ஐ பிரயோகப்படுத்த முடியும்.

கேள்வி 19: இந்த நான்கு இல்லாமைகளில் (அஃபாவங்களில்) நம்பிக்கை இல்லை என்றால் என்ன தோஷம் வரும்?

பதில்: 1. பிராகஃபாவை நம்பாவிட்டால் இப்போது நிகழும் காரியம் அனாதி காலமாகவே நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக ஆகிவிடும்.

2. பிரத்வம்சாஃபாவை நம்பாவிட்டால் இப்போது நிகழும் காரியமே அனந்த காலம்வரை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என்றாகிவிடும்.

3. அன்னோன்யாஃபாவை நம்பாவிட்டால் ஒரு புத்கல திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் இன்னொரு புத்கல திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயம் இல்லை என்பது இல்லாமல் போய்விடும். [உப்பு சர்க்கரை ஆகிவிடும், சர்க்கரை உப்பாகிவிடும், எந்த வஸ்து எது என்பதை உறுதி செய்ய முடியாமல் போகும்.]

4. அத்யந்தாஃபாவை நம்பாவிட்டால் ஒவ்வொரு பதார்த்தத்தின் தனித்தன்மை இல்லாமல் போய்விடும். உலகத்தின் எல்லா திரவியமும் ஒரே வடிவாக ஆகிவிடும்.

கேள்வி 20: இந்த நான்கு இல்லாமைகளை அறிந்து கொள்வதால் தர்ம சம்பந்தமாக நாம் என்ன லாபம் அடையலாம்?

பதில்: 1. இந்த உயிர் அனாதி காலத்திலிருந்து, அஞ்ஞானம், மூடநம்பிக்கை மற்றும் ஆசை முதலான குற்றங்களைப் புதிது புதிதாக செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது, இதுவரை தர்மத்தை எப்போதும் செய்யவேயில்லை. இருந்தாலும் அதனால் நிகழ்காலத்தில் புதிய புருஷார்த்தத்தினால் தர்மத்தில் ஈடுபடமுடியும், ஏனெனில் பிராகஃபாவ் என்ற இல்லாமையில் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் பழைய பர்யாயங்கள் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்ற தர்ம லாபம் உண்டாகிறது.

2. நிகழ்காலத்தில் தர்மத்தில் ஈடுபடமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தாலும், எதிர் காலத்தில் புதிய புருஷார்த்தத்தினால் அதர்மத்தை சீக்கிரமாக நீக்கிவிட்டு, உண்மையான தர்மத்தில் ஈடுபட முடியும் என்பதை அறிவது பிரத்வம்சாஃபாவ் என்ற இல்லாமையால் கிடைக்கும் தர்ம லாபமாகும்.

4. இல்லாமை

3. ஒரு புத்கலத் திரவியத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயம் வேறு புத்கலத் திரவியத்தில் நிகழ்காலப் பர்யாயத்தில் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது அன்னோன்யாஃபாவால் உறுதியாகிறது. ஆகையால் ஒன்று மற்றொன்றின் மேல் செல்வாக்கு, உதவி, தூண்டுதல், ஊக்கமளித்தல், விளைவு ஏற்படுத்துதல் முதலான எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது உறுதியாகிறது.

ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு புத்கலம் வேறு புத்கலத்துக்கு எதுவும் செய்ய முடியாதபோது, அந்த புத்கலம் வேறு ஜாதியான உயிருக்கு என்ன செய்ய முடியும்? அதாவது கர்ம உதயம் உயிரை ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்பதும், உயிர் சுதந்திரமாக தான் விரும்பிய புருஷார்த்தத்தைச் செய்யமுடியும் என்ற தெளிவும் நமக்கு உண்டாகிறது.

4. ஒவ்வொரு திரவியமும் முக்காலத்திலும் வேறு திரவியத்தில் இல்லாமலிருப்பதை அத்யந்தாஃபாவ் தெரியப்படுத்துகிறது, ஆகையால் ஒரு திரவியம் மற்றொரு திரவியத்தில் செல்வாக்கு, உதவி, தூண்டுதல், ஊக்கமளித்தல், விளைவு ஏற்படுத்துதல் முதலான எதுவும் முக்காலத்திலும் செய்ய முடியாது என்பது உறுதியாகிறது.

ஆகையால் பகவான், குரு, ஆகமம், திவ்யத்வனி முதலானவைகள், நம்மை முக்தி அடையச் செய்ய முடியாது. அவைகள் எல்லாம் முக்தி அடைய நிமித்தம் மட்டுமே. (நிமித்தத்தால் உபாதானத்தில் காரியம் நிகழாது, உபாதானத்தின் சுய சக்தியால்தான் அதில் காரியம் நிகழும் என்பதும் நாம் அறிந்ததே). ஒவ்வொரு உயிரும் சுயமாகவே நிமித்தங்கள் வழி முக்தி பாதையை பார்த்து, அறிந்து, நம்பி அப்பாதையில் அது சுயமாக நடத்தலே தன்னை முக்தியில் சேர்க்கும் என்பது உறுதியாகிறது.

கேள்வி 21: “ஞானகிரியாப்யாம்மோக்ஷ:” - இந்த சூத்திரத்தின் பொருள் “ஆத்மாவின் ஞானம் மற்றும் சரீரத்தின் கிரியை இந்த இரண்டாலும் மோக்ஷம் நிகழ்கிறது”. இவ்வாறு சொல்பவர் எந்த இல்லாமையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர்?

பதில்: அவர்கள் அத்யந்தாஃபாவில் நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர், ஏனெனில் அத்யந்தாஃபாவின் காரணத்தால் உயிர் தான் வாழும் உடலின் கிரியைகளையோ அல்லது உடல் அதில் வாழும் உயிரின் கிரியைகளையோ செய்ய இயலாது, ஆனால் உயிர் இது என்னுடைய

4. இல்லாமை

உடல் என்ற அஹங்காரவடிவ நம்பிக்கை செய்கிறது. உடலின் கிரியையால் உயிருக்கு லாபம் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை உள்ளவர் ஜீவ அஜீவ தத்துவத்தில் அறிவில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கேள்வி 22: கீழே கொடுக்கப்பட்ட ஜோடிகளில் எந்தெந்த அஃபாவம் இருக்கிறது?

1. இச்சை மற்றும் பாஷை.
2. மூக்கு கண்ணாடி மற்றும் அறிவு.
3. உடல் மற்றும் ஆடைகள்.
4. உடல் மற்றும் உயிர்.

பதில்: 1. இச்சை மற்றும் பாஷை இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் இச்சை உயிரின் சாரித்திர குணத்தின் விகார பர்யாயம், மற்றும் பாஷை புத்கலத்தின் பாஷா வர்கணையின் பர்யாயமாகும்.

2. மூக்கு கண்ணாடி மற்றும் அறிவு இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் மூக்கு கண்ணாடி புத்கல ஸ்கந்தம், மற்றும் அறிவு உயிரின் ஞான குணத்தின் பர்யாயமாகும்.

3. உடல் மற்றும் ஆடைகள் இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் அன்னோன்யாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் உடல் புத்கலப் பிண்டத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயம் மற்றும் ஆடைகள் கூட புத்கல ஸ்கந்தத்தின் நிகழ்காலப் பர்யாயமாகும்.

4. உடல் மற்றும் உயிர் இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது, ஏனெனில் இரண்டும் வெவ்வேறு திரவியங்கள்.

கேள்வி 23: குயவன் களிமண் மற்றும் சக்கரம் மூலம் பானை செய்தார் என்று உண்மையாக நம்புகிறவர்கள் எந்த இல்லாமையை மறந்தார்கள் மற்றும் அதனால் என்ன தோஷம் என்று கூறவும்?

பதில்: களிமண் மற்றும் சக்கரத்தில் அன்னோன்யாஃபாவும், குயவன் மற்றும் பானையில் அத்யந்தாஃபாவும் இருக்கின்றன. மேலே கூறிய நம்பிக்கை உடையவர்கள் இந்த இரண்டு இல்லாமைகளை மறந்தார்கள் எனலாம், ஆகையால் மூடநம்பிக்கை உடைய தோஷம் வருகிறது.

கேள்வி 24: நிகழ்காலத்தில் நற்காட்சி வெளிப்பட்டது, இதில் எந்தெந்த இல்லாமைகளை உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை விளக்கவும்.

பதில்: நிகழ்கால நற்காட்சி பர்யாயத்தில் கடந்த கால மூடநம்பிக்கை பர்யாயங்கள் இல்லாமை பிராகஃபாவ் இல்லாமைமையும், அதன் பின்னர் வர இருக்கும் சிரத்தை குணத்தின் புதிய புதிய பர்யாயங்களில், நிகழ்கால நற்காட்சி பர்யாயம் இல்லாமைமையை பிரத்வம்சாஃபாவ் இல்லாமைமையும் உபயோகப்படுத்தலாம்.

(உடல், திரவிய கர்மம், தேவன், குரு, சாஸ்திரம் முதலான பர பதார்த்தங்களில் அந்த நற்காட்சி பர்யாயத்தின் 'அத்யந்தாஃபாவ்' இருக்கிறது, அதாவது உடல், திரவிய கர்மம் முதலானவைகளால் நற்காட்சி பர்யாயம் உற்பத்தி ஆகவில்லை என அறியவும்).

கேள்வி 25: காதி கர்மத்தின் (ஞானாவரணீய கர்மத்தின்) அழிவால் கேவலஞானம் தோன்றியது என்ற எண்ணம் சரியா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் கர்மம் மற்றும் ஞானத்தின் இடையில் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது. உயிர் சுத்த உபயோகம் வழி கேவலஞானத்தை தன்னில் எப்போது தோற்றுவிக்கிறதோ, அப்போது காதி கர்மங்கள் தானாகவே முழுமையாக அழிந்து விடுகின்றன. (ஞானாவரணீயம் முதலான காதி கர்மங்களின் அழிவினால் கேவலஞானம் உண்டாகிறது என்பது, நிமித்த காரணத்தை தெளிவு படுத்த கூறப்பட்ட வியவஹார நயத்தின் கூற்று என அறியவும்).

கேள்வி 26: உயிர் பிறவற்றின் காரியத்தைச் செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவர் எந்த இல்லாமைமையை மற்றும் குணத்தை நம்பவில்லை?

பதில்: அத்யந்தாஃபாவ் மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணத்தையும் நம்பவில்லை.

கேள்வி 27: கர்மத்தின் உதயத்தினால் உயிரில் மூடநம்பிக்கை மற்றும் ஆசை முதலான உண்டாகிறது என்று உண்மையில் நம்புகிறவர் எந்த இல்லாமை மற்றும் குணத்தை மறந்து விடுகிறார்? அதற்கு காரணம் யாது?

4. இல்லாமை

பதில்: அவர் அத்யந்தாஃபாவ் மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணத்தையும் மறந்து விடுகிறார், ஏனெனில் ஒரு திரவியத்தின் செயலிலும் வேறு திரவியத்தின் செயலிலும் அத்யந்தாபாவ் இருக்கிற காரணத்தால், கர்ம உதயத்தினால் உயிரில் எந்த விகார உணர்வும் ஏற்படாது. கர்ம உதயத்தினால் உயிரில் விகாரம் ஏற்பட்டது என்று சொல்வது, நிமித்தத்தை பற்றி தெரியப்படுத்த நடைமுறையில் சொல்லப்பட்டதாக புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நிமித்தத்தினால் உபாதானத்தின் காரியம் நிகழ்கிறது என்ற அறிவு உண்டாகச் சொல்லப்பட்டதாகத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

கேள்வி 28: கர்மத்தின் உதயம், தணிவு (உபசமம்), அழிவும் தணிவும் (கூடியோபசமம்) நிலைகளால் உயிரில் உண்மையில் (நிச்சயமாக) ஓளதாயிக, ஓளபஷமிக முதலான உணர்வுகள் உண்டாகின்றன என்ற எண்ணம்(நம்பிக்கை) கொண்டவர்கள் எந்த இல்லாமை மற்றும் எந்த குணத்தை மறந்தவர்களாவர்?

பதில்: அவர்கள் அத்யந்தாஃபாவ் மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணத்தையும் மறந்தவராகி விடுகிறார்கள். (கர்மம் புத்கலத் திரவியத்தினது, உணர்வுகள் உயிர் திரவியத்தினது என்பதை நினைவில் வைத்து, மீண்டும் முன் கேள்வியின் பதிலை படித்து மேலும் தெளிவு பெறவும்).

கேள்வி 29: உடலின் (விரதம், உபவாசம், பூஜை முதலானவைகளால் உடலில் நிகழும்) செயல்களால் முக்தி மார்க்கம் அமைகிறது என்று நம்புகிறவர் எந்த இல்லாமையை தெரியாதவராக இருக்கிறார்?

பதில்: உடலின் செயல்கள் புத்கல திரவியத்தின் பர்யாயம், முக்தி மார்க்கம் உயிர் திரவியத்தின் பர்யாயம். இந்த இரண்டின் இடையிலும் அத்யந்தாஃபாவ் இருக்கிறது என்பதை தெரியாதவராக இருக்கிறார்.

மோகூமார்க்கம் தன்னில் (ஸ்வதிரவியத்தில்) வாழும் (ஆழ்தல்நிலை) சுத்த பர்யாயமாகும். ஆகையால் தன் திரவியத்தில் வாழும் ஒருமை நிலையினாலேயே (ஏகாக்ரதா நிலையால்) மோகூ மார்க்கத்தின் சாதனை நிகழ முடியும். எங்கு வீதராக வடிவ உண்மையான முக்தி மார்க்கம் இருக்கிறதோ அங்கே தொடர்ந்து உயிரில் ஆழ முடியாதபோது, வெளியில் நிர்வாணம், மஹாவிரதம் முதலான 28 மூல குணங்களைக் காக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் உடல் கிரியைகள் சகஜமாகவே

4. இல்லாமை

நிகழும். இப்படிப்பட்ட உடலின் கிரியைகள் மோகூத்துக்கு நிமித்தம் மட்டுமே என்று சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 30: நிமித்தத்தினால் உண்மையில் நைமித்திகம் (காரியம்) நிகழ்கிறது என்று நம்புகிறவர் எந்த இல்லாமையை மறந்து விடுகிறார்?

பதில்: 1. எந்த ஒரு உயிரின் நிமித்தத்தாலும் உண்மையில் வேறு உயிரில் காரியம் நிகழும் என்று நம்புவதும் அல்லது உயிரின் நிமித்தத்தால் புத்தகலத்தில் (உடலில்) காரியம் நிகழும் என்று நம்புவதும் அத்யந்தாஃபாவை மறந்ததால் உண்டாகும் தவறான நம்பிக்கையாகும்.

2. ஒரு புத்தகலத்தின் அல்லது அனேக புத்தகலங்களின் பர்யாயங்களின் நிமித்தத்தால், வேறு புத்தகலங்களில் பர்யாயம் நிகழ்கிறது என்று நம்புகிறவர் அன்னோன்யாஃபாவை பற்றி தெரியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கேள்வி 31: உயிர் பற்றிய அறிவு என்பது நிச்சயம், மற்றும் உடலால் செயல் செய்தல் வியவஹாரம் என்று நம்புகிறவர் 1.எந்த இல்லாமை மற்றும் எந்த குணத்தை மறந்தவர் ஆகிறார்? 2.அவர் ஏழு தத்துவங்களில் எந்த வேற்றுமையை நம்பாதவராகிறார்?

பதில்:1. அவர் அத்யந்தாஃபாவ் மற்றும் அகுருலகுத்துவ குணத்தை மறந்தவராகிறார்.

2. உடல் புத்தகல திரவியத்தின் நிலை, அதன் செயலை உயிர் செய்யமுடியும் என்று நம்புகிறவர் உயிர், உயிரல்லாதன தத்துவங்களின் தனித்தன்மையை தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கேள்வி 32: உயிருக்கு பர திரவிய, ஷேத்ர, கால, ஃபாவங்கள் சாதகமாக அல்லது பாதகமாக இருப்பதாக நம்பிக்கை கொள்வதால் எந்த இல்லாமையை தெரியாதவர் ஆகிறார்?

பதில்: அவர் அத்யந்தாஃபாவ் இல்லாமையை தெரியாதவராகிறார்.

கேள்வி 33: மேலே கூறியவைகளிலிருந்து உண்மையில் என்ன தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

4. இல்லாமை

பதில்: எந்த பர திரவிய ஷேத்ர கால ஃபாவமும், உயிருக்கு சாதகமாகவோ அல்லது பாதகமாகவோ இல்லவேயில்லை, அவைகள் எல்லாம் அறியப்பட வேண்டியவைகள் மட்டுமே. உண்மையில் அறிவின்மை வடிவ விருப்பு, வெறுப்பு மலின உணர்வுகளே உயிருக்கு உண்மையில் பாதகமாகும், மற்றும் நிச்சய நன்னம்பிக்கை, நல்அறிவு, விருப்பவெறுப்பற்ற உணர்வு ஆகியவைகளே உயிருக்கு உண்மையில் சாதகமாகும்.

5. காரணிகள்

கேள்வி 1: காரணி என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: காரியத்தின்(செயலில்) ஆக்கப்பூர்வப் பொருளை காரணி என்று கூறுவர். அதாவது காரியம் எந்த பொருளில் உற்பத்தியாகிறதோ அந்தப் பொருளை காரணி என்பர்.

கேள்வி 2: கர்த்தா (செய்பவர்) என்று யாரைக் கூறுவர்?

பதில்: எது சுதந்திரத்துடன் அதாவது தன் சுய கட்டுப்பாட்டுடன் தன் செயலை-காரியத்தை செய்கிறதோ அதை கர்த்தா என்பர். [ஒவ்வொரு திரவியமும் அதில் முழுவதும் சுதந்திரமாகப் பரவியிருப்பதால் அதன் பரிணாமத்திற்கு-மாற்றத்திற்கு அதுவே கர்த்தா ஆகும்.]

கேள்வி 3: கர்மம் (காரியம்) என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: கர்த்தா எந்த பரிணாமத்தை அடைகிறதோ அந்த பரிணாமத்தை அதன் கர்மம் அல்லது காரியம் என்பர்.

கேள்வி 4: கரண் (கரணம்) என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: கர்த்தா எந்த பரிணாமத்தை அடைகிறதோ அந்த பரிணாமத்தை அடையும் செயலுக்குத் துணை செய்யும் அதாவது கர்த்தா உபயோகிக்கும் சிறந்த கருவியை (சாதனத்தை) கரண் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 5: சம்பந்தான் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: செயல் அல்லது காரியம் எதற்காக அல்லது யாருக்காகச் செய்யப்படுகிறதோ, அதை சம்பந்தான் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 6: அபாதான் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எதில் காரியம் (செயல்) செய்யப்படுகிறதோ அந்த நிலையான பொருளை (வஸ்துவை) அபாதான் என்று கூறுவர்?

[சுத்தானந்த சக்திமய ஞான வடிவத்தில் பரிணமிக்கும் சமயத்தில், ஒரு சமயம் முன்புவரை வெளிப்பட்ட உறுதியற்ற அறிவு உணர்வு நாசமடைந்த பிறகும் கூட, சகஜமான பிரவாக (continuous/uninterrupted) வடிவ ஞான உணர்வால் தானே நிலையான பொருள் என்று வெளிப்படுத்திய

5. காரணிகள்

காரணத்தால், உயிர் தன்னையே அபாதான வடிவாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. (ஜெயினேந்திர சித்தாந்த கோஷ், முதல் பாகம், பக்கம் - 124)]

கேள்வி 7: அதிகரண என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எதில் அல்லது எதன் ஆதாரத்தில் (எங்கு இருந்து கொண்டு) கர்மம் அல்லது காரியம் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த இடத்தை அதிகரண என்பர். வேறு விதமாக கூற வேண்டுமென்றால் எந்த தர்மத்தில் அந்தத் தர்மம் வசிக்கிறதோ, அந்தத் தர்மத்தை அந்தத் தர்மத்தின் (ஞாய விஷயத்தில்) அதிகரண என்று கூறுவர்.

உதாரணமாக குடத்தின் (தண்ணீரை தேக்கிக்கொள்ளும் தன்மை) தர்மத்துக்கு அதிகரண (ஆதாரம்) குடம் (பானை) என்பதுபோல் என அறிக.

சுத்த அனந்த சக்தியுடைய ஞான வடிவில் பரிணமிக்கும் இயல்புக்கு உயிர் தானே ஆதாரமானதால் (உயிரின் செயலுக்கு உயிரே ஆதாரமாக இருப்பதால்) உயிர் சுயமாகவே (தானே) அதிகரண காரணி வடிவமாகவும் இருக்கிறது. (மேலும் தெளிவு பெற விரும்புபவர் ஜெயினேந்திர சித்தாந்த கோஷ், முதல் பாகம், பக்கம் - 49 பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவும்).

எல்லா திரவியங்களின் ஒவ்வொரு பர்யாயத்திலும் இந்த ஆறு காரணிகளும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. ஆகையால் உயிர் மற்றும் புத்தகலம் ஆகிய இரண்டும், சுத்த நிலையிலோ அல்லது அசுத்த நிலையிலோ தாமாகவே ஆறு காரணி வடிவிலும் பரிணமிக்கின்றன. அவைகள் அவ்வாறு பரிணமிக்க வேறு காரணிகளை (அதாவது நிமித்த காரணங்களை) எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்திருப்பதில்லை. (பஞ்சாஸ்திகாயம், காதை-62 ன் தெளிவுரை)

... உண்மையில் பிறவற்றோடு உயிர் காரணியாக சம்பந்தம் கொண்டிருக்கவில்லை, எனவே எதிலிருந்து தன்னில் சுத்த உயிரின் உணர்வை அடையலாம் என்ற எண்ணத்தில், வெளிப் பொருள்களை தேடும் கவலையினால். உயிர் அர்த்தமில்லாமல் வெளிப்பொருளாகவே ஆகிவிடுகிறது. (பிரவசனசாரம், காதை 16-ன் தெளிவுரை)

கேள்வி 8: காரணிகள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: இந்த ஆறு காரணிகளும் வியவஹாரம் மற்றும் நிச்சயம் என இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன. எங்கு வேறு பொருளின் நிமித்தத்தால் காரியம் நிகழ்வதாக சொல்லப்படுகிறதோ அங்கு வியவஹாரக் காரணி என்றும், எங்கு தன் உபாதான காரணத்தால் காரியம் நிகழ்வதாக சொல்லப்படுகிறதோ அங்கு நிச்சயக் காரணி என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 9: வியவஹாரக் காரணியை உதாரணத்தின் வழி விளக்கவும்.

பதில்: குயவன் 'கர்த்தா'- செய்பவர். குடம் கர்மம் அல்லது காரியம். சக்கரம், கொம்பு, கயிறு முதலியன கரண் (கருவி). தண்ணீர் நிரப்புபவருக்காக குயவன் குடம் செய்கிறார், ஆகையால் தண்ணீர் நிரப்புபவர் சம்பரதான் ஆவார். கூடையில் மண் கொண்டு வந்து குடம் செய்கிறார், ஆகையால் மண்ணில் காரியம் நிகழ்வதால் கூடையில் இருக்கும் மண் அபாதான் ஆகும். பூமியின் ஆதாரத்தில் (நின்று கொண்டு) குடம் செய்கிறார், ஆகையால் பூமி அதிகரண் ஆகும்.

மேலே கூறிய உதாரணத்தில் எல்லாக் காரணிகளும் தனித்தனியானவை. உண்மையில் எந்த திரவியமும் எந்தத் திரவியத்தையும் படைப்பது, காப்பது என்று எதுவும் இல்லை. ஆகையால் மேலே கூறிய வியவஹார ஆறு காரணிகளும் உண்மையில்லை; அவை உபசரித அசத்பூத வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்பட்டதாகும். நிச்சயத்தில் எந்தத் திரவியமும் வேறு திரவியத்திற்கு காரணியாகும் சம்பந்தம் ஒருபோதும் இல்லை. (பிரவசனசாரம், காதை - 16 ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 10: நிச்சயக் காரணியை உதாரணத்துடன் விளக்கவும்.

பதில்: மண் சுதந்திரமாக குடவடிவில் மாறும் காரியத்தை அடைகிறது அல்லது செய்கிறது, ஆகையால் மண்- 'கர்த்தா', குடம்- 'கர்மம்'. அதாவது குடமும் மண்ணும் வேறுவேறு இல்லையாகையால் மண்ணே கர்மமாகும். மண்ணே குடமாக தன்னை மாற்றிக்கொள்ளும் சக்தி உடைய தன்மையால் மண் குட வடிவமானது, ஆகையால் மண் தானே கருவியாக இருந்து தன்னை குடமாக மாற்றிக் கொள்கிறது, ஆகையால் மண்ணே 'கருவி'. மண் குட வடிவமாகும் செயலை மண்ணுக்காகவே செய்கிறது, ஆகையால் அதுவே (மண்ணே) 'சம்பரதான்' ஆகும். மண் தன் மொத்தை

5. காரணிகள்

(பிண்டம்) வடிவத்தை தானே அழித்துக்கொண்டு குட வடிவம் செய்து கொண்டது மேலும் தன் மண் தன்மையில் அழியாமல் இருக்கிறது, ஆகையால் மண்ணே 'அபாதான்' ஆகும். மண் அதன் ஆதாரத்தில் இருந்தே குடத்தைச் செய்தது, ஆகையால் அதுவே (மண்ணே) 'அதிகாரன்' ஆகும்.

இவ்வாறு நிச்சயத்தில் ஆறு காரணிகளும் ஒரே திரவியத்தில் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளும் தர்மம் யாதெனில் ஒரு திரவியம் வேறு திரவியத்துக்கு பயனுள்ளதாக இருக்க முடியாது, ஆனால் ஒரு திரவியம் தானே தனக்கு, தன்னால், தனக்காக, தன்னில், தன்னுள்ளேயே பயனுள்ள காரியத்தைச் செய்கிறது; எனவே இந்த நிச்சய ஆறு காரணிகளே முழு உண்மை என்று உணர வேண்டும்.

மேலே கூறிய படி ஒவ்வொரு திரவியமும் தானே தன் அனந்த சக்தி வடிவ தன்மையால் முழுமையாக இருக்கிற காரணத்தால், தானே ஆறு காரணி வடிவம் கொண்டு தன் செயலை உற்பத்திச் செய்வதில் சாமர்த்தியம் உடையதாக இருக்கிறது; அதற்கு வெளிப்பொருள்கள் எந்த சகாயமும் செய்ய முடியாது... (பிரவசனசாரம், காதை 16-ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 11: உயிர் ஆய்வு(பிரக்ஞா ஞானத்தின்)மூலம் பிரித்து அறிதலை (பேத ஞானத்தை) செய்கிறது. இதில் எந்தெந்தக் காரணிகள் இருக்கின்றன.

பதில்: உயிர்-கர்த்தா, ஆய்வு-கருவி, பிரித்து அறிதல்-கர்மம் என இதில் மூன்று காரணிகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 12: ஒவ்வொரு சமயத்திலும் எத்தனை காரணிகள் இருக்கின்றன?

பதில்: ஒவ்வொரு சமயமும் ஆறு காரணிகளும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 13: இந்தக் காரணிகள் திரவியமா? குணமா? பர்யாயமா? இவைகள் என்ன என்று தெளிவு படுத்துங்கள்.

பதில்: இந்த ஆறு காரணிகளும் திரவியத்தில் வாழும் சாதாரண-பொது மற்றும் அனுஜீவி (எப்போதும் திரவியத்தை விட்டகலாத) குணங்கள்.

5. காரணிகள்

ஒவ்வொரு சமயமும் ஆறு காரணிகளின் ஆறு புதுப்புது பர்யாயங்கள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

கேள்வி 14: உயிரில் இருந்தே உயிரால் தூய்மை வெளிப்படுகிறது, இதில் எத்தனைக் காரணிகள் இருக்கின்றன.

பதில்: உயிரிலிருந்து - அபாதான், உயிரால் - கருவி, தூய்மை வெளிப்படுதல்-காரியம் என மூன்று காரணிகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 15: ஒரு திரவியத்தின் பர்யாய வடிவக் காரியம் உண்மையில் வேறு ஒன்றின் மூலமாகவே நிகழமுடியும், வேறு ஒன்றின் ஆதாரத்திலேதான் நிகழமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் எத்தனைக் காரணிகளின் தவறான எண்ணம் இருக்கிறது?

பதில்: எல்லாக் காரணிகள் பற்றியும் தவறான எண்ணம் இருக்கிறது. ஏனெனில் எந்தக் காரணியின் சுதந்திரத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாததாலும், அவைகள் எல்லாம் வேறொன்றின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாக நம்புவதாலும், காரணிகளின் உண்மையான இயல்பினை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் எனலாம்.

கேள்வி 16: “உயிர் கேவல ஞானத்தை அடைகிறது”-இதில் ஆறு காரணிகளையும் பயன்படுத்தி விளக்கவும்.

பதில்: கேவலஞானம் அடையவேண்டும் என்ற இச்சை கொண்ட உயிர், வெளிப் பொருளின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து அதன் வயப்படுதல் வீண் முயற்சியாகும். சுத்தோபயோகத்தில் (தன்னில் தான்) ஆழ்ந்த உயிர், தானே ஆறு காரணி வடிவமாகி கேவலஞானத்தை அடைகிறது. அந்த உயிரே தன்னை அறியும் அனந்த சக்தி இயல்பில் சுதந்திரமாக இருப்பதால் அதுவே ‘கர்த்தா’ ஆகும். அனந்த சக்திவானான அந்த உயிரே கேவலஞானத்தை அடைவதால் கேவலஞானம் ‘கர்மம்’ ஆகும். தன் அளவற்ற சக்தியை வெளிப்படுத்தும் இயல்பைக் கருவியாக்கி கேவலஞானத்தை அதுவே வெளிப்படுத்துவதால், அதுவே ‘கருவி(கரண்)’ ஆகும். உயிர் தனக்காகவே கேவலஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறது ஆகையால் அதுவே ‘சம்ப்ரதான்’ ஆகும். தன்னில் இருந்த மதி ஸ்ருத அபூர்வ அறிவை விலக்கிக் கேவலஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் அதுவே சகஜ(இயல்பான) ஞானத்தின் வழி அழியாமல் இருப்பதால் அதுவே ‘அபாதான்’ ஆகவும் இருக்கிறது. அதலிருந்தே

5. காரணிகள்

அ தா வ து அ தி ன் ஆ தா ர த்தி ல் இ ரு ந்தே கே வ ல ஞா ன த்தை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகவே அதுவே 'அதிகாரணம்' ஆகும். இவ்விதம் உயிர் தானே ஆறு காரணி வடிவமாக இருப்பதால் அதை 'ஸவயம்பூ' என்று கூறுவர். (பிரவசனசாரம் காதை 16-ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 17: ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை இல்லாமல் கர்த்தா-கர்மா இவைகளின் செயல் இருக்க முடியுமா?

பதில்: ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை இல்லாமல் கர்த்தா-கர்மா இவைகளின் செயல் இருக்க முடியாது.

[“வ்யாப்யவ்யாபக் ஃபாவசம்பவர்மதே கா கர்த்தருகர்மஸ்திதி:”

பொருள்:- வ்யாப்ய-வ்யாபக்பாவ் நிகழ்வு இல்லாமல் கர்த்தா-கர்மத்தின் நிலை எப்படி? (ஸ்ரீ சமயசார் காதை-75, கலசம்-49)].

கேள்வி 18: ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை என்பதன் பொருள் யாது?

பதில்: எது எல்லா அவஸ்தையிலும் ஊடுருவுமோ, அது விசாலமானதாகும் (Comprehensive); மேலும் எது ஒரு அவஸ்தையில் ஊடுருவுமோ, அது ஊடுருவ அனுமதிக்கக்கூடியதாகும் (Permeable). இவ்வாறு திரவியமும் விசாலமானதாகவும், பர்யாயம் அனுமதிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. திரவிய-பர்யாயம் அபேத வடிவாக (வெவ்வேறாக இல்லாததாக) இருக்கிறது. அவ்வாறாக இருப்பதால் திரவியம், பர்யாயத்தில் ஊடுருவியும், பர்யாயம் திரவியத்தில் ஊடுருவியும் இருக்கிறது. இந்த ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை தன்னியல்பிலேயே அதாவது அபின்னத் தன்மையுடைய (வேறுவேறாக இல்லாததாக-ஒன்றாக இருக்கின்ற) பதார்த்தத்தில் மட்டுமே நிகழ்கிறது; தன்னியல்பில் இல்லாத அதாவது வெவ்வேறு தன்மையுடைய (ஒன்றாக இல்லாத - வேறு வேறாக இருக்கின்ற) பதார்த்தத்தில் நிகழ்வதில்லை.

எங்கு ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை இருக்கிறதோ அங்கேயே கர்த்தா-கர்ம இயல்பு நிகழ்கிறது; ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை இல்லாமல் கர்த்தா-கர்ம இயல்பு நிகழாது. புத்தகலம் மற்றும் உயிரில் கர்த்தா-கர்ம இயல்பு இல்லை என்று அறிகிறவர் ஞானியாக இருக்கிறார்; கர்த்தா-கர்ம இயல்பு இல்லாமல் இருக்கிறார் மேலும் பார்ப்பவர்-அறிபவர்

5. காரணிகள்

அதாவது உலகத்திற்கு சாக்கூடி வடிவமாக இருக்கிறார் (ஸ்ரீ சமயசார் காதை 49-ன் தெளிவுரை).

ஊடுருவுதல்-ஊடுருவும் தன்மை அல்லது கர்த்தா-கர்ம இயல்பு ஒரே பதார்த்தத்தில்தான் பயன்படுத்த முடியும், வெவ்வேறு பதார்த்தங்களில் பயன்படுத்த முடியாது.

உண்மையில் ஒருவர் வேறொருவருக்கு நல்லது-கெட்டது செய்யமுடியும், கர்மம் உயிரை உலகத்தில் பிறவி சுழற்சியில் ஆழ்த்துகிறது என்ற நம்பிக்கை அஞ்ஞானம் (அறிவின்மை) ஆகும்.

நிமித்தம் இல்லாமல் காரியம் நிகழாது, நிமித்தத்தின் உதவியுடன் தான் காரியம் நிகழ்கிறது என்று கூறுவதெல்லாம் வியவஹார நய நோக்கில் சொல்லப்பட்டதாகும். அவ்வாறு கூறுவது நிச்சய நோக்கில் சொல்லப்பட்டது என்று எண்ணுவதுகூட அஞ்ஞானம் (அறிவின்மை) ஆகும்.

கேள்வி 19: உயிரின் திரிபு (இராக, த்வேஷ, மோக) பரிணாமத்திற்கும் மற்றும் புக்கலத்தின் திரிபு(கர்மமாக மாற்றமடைதல்) பரிணாமத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று செய்யவர் - செய்யப்படும் பொருள் தொடர்பு இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை; ஏனெனில்

1. உயிர், கர்மத்தின் குணங்களைச் செய்வதில்லை அதாவது புக்கலத்தை ஞானாவரணீயம் முதலான கர்ம வடிவங்களாக மாற்றுவதில்லை. மற்றும் கர்மம், உயிரின் குணங்களைச் செய்வதில்லை அதாவது உயிரில் இராக, த்வேஷ, மோக உணர்வுகளை உண்டுபண்ணுவதில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டிலும் நிமித்த நைமித்திகத் தொடர்பு மட்டுமே இருக்கிறது என்று அறிய வேண்டும். அதாவது ஒன்றில் இன்னது நிகழ்ந்தால், மற்றொன்றில் இன்னதே நிகழும் என்பது நியமம்(உறுதி), ஏனெனில் கேவலி பகவான் தன் முழுதுணர் அறிவால் முக்காலத்திலும் அவ்வாறே நிகழ்வதை அறிந்து கூறியிருக்கிறார். இந்த காரணத்தால் உயிர் வினைகளின் வடிவம் முதலான பண்புகளை ஏற்பதில்லை, வினையும் உயிரினது அறிதல் முதலான பண்புகளை ஏற்பதும் இல்லை. ஆகையால் உயிரில் தோன்றும்

5. காரணிகள்

விகார நிகழ்வுகளுக்கு உயிரே கர்த்தா, புற்கல வினையில் தோன்றும் நிகழ்வுகளுக்கு கர்த்தா அல்ல. (சமயசாரம் காதை-80 முதல் 82 வரையின் தெளிவுரை).

2. மண்ணின் மொத்தை தன்மை அழிந்து குடமாகிறது. அவ்வாறு மொத்தை வடிவில் இருந்து குட வடிவமாகும்வரை இடைப்பட்ட வடிவங்கள் எத்தனை உண்டோ அத்தனையும் அந்த மண்ணிலேயே நிகழ்கிறது. அதுபோல உயிரின் தற்கால உணர்விலிருந்து வேறு விகாரஉணர்வு அடைவது கூட அந்த உயிரிலேயே நிகழ்கிறது. ஆகையால் உயிரின் உணர்வுகளுக்கு அதுவே எப்போதும் கர்த்தாவாகும். எவ்வாறு மண்ணிலிருந்து துணி உண்டுபண்ண முடியாதோ அதுபோல ஒன்றின் உணர்வு வழி வேறொன்றின் உணர்வை எப்போதும் செய்யமுடியாது. இவ்வாறே உயிர் புற்கல கர்மங்களை எப்போதும் செய்யமுடியாது என்பது உறுதியாகிறது (சமயசாரம் காதை-80 முதல் 82 வரையின் தெளிவுரை).

3. வினை உதயத்தால் உயிர் திரிபு உணர்வு அடைகிறது. வினை உதயம் இல்லை என்றால் உயிர் இயல்பு நிலை அதாவது முக்தி அடைந்து விடுகிறது, அதாவது புற்கல வினையின் உதயம் உயிரின் திரிபு நிலைக்கும், வினையின் அழிவு முக்தி நிலைக்கும் நிமித்தமாக அமைகிறது. ஆனால் புற்கலத்தின் ஜடத்தன்மை உயிரில் பரவ (வியாபிக்க) வில்லை, உயிரும் ஜடமாவதில்லை (வியாபகமாவதில்லை). அதாவது இரண்டுக்கும் இடையே ஒன்றில் மற்றொன்று பரவுதல் மற்றும் பரவும் தன்மை (வியாபக-வியாப்ய) உறவு இல்லை. எனவே கர்மம் உயிரின் மாறுகைக்கு உபாதானம் இல்லை. உயிரின் திரிபு நிலையில் அறிதல் உணர்வில் ஏற்ற இறக்கம் இருக்கிறதே ஒழிய அறிவற்ற ஜடமாவதில்லை. எனவே உயிருக்கும் அறிவுக்கும் வியாபக-வியாப்ய உறவு இருக்கிறது. எனவே உயிரின் திரிபு நிலைக்கு அதுவே உபாதான காரணமாகிறது. அதேபோல உயிரின் திரிபு உணர்வை நிமித்தமாகக் கொண்டு புற்கலம் வினை வடிவ மாறுகையை அடைகிறது. எனவே இங்கு நிமித்த நைமித்திக உறவு காணப்படுகிறது. ஆனால் உயிரின் அறியும் தன்மை புற்கலத்தில் பரவவில்லை, எனவே உயிருக்கும் புற்கலத்திற்கும் இடையில் வியாபக-வியாப்ய உறவு காணப்படவில்லை.

5. காரணிகள்

எனவே புத்கலம் வினை வடிவ மாற்றத்தில் உயிர் உபாதானமாக இல்லை, புத்கலமே தானே உபாதானமாக இருக்கிறது.

4. புத்கல கர்மத்தை உயிரே செய்கிறது, அதன் பலனை உயிரே நுகர்கிறது என்று வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்படுவதை உண்மை நய நோக்கில் ஏற்றுக் கொண்டால், இரண்டு வெவ்வேறு பொருள்களின் செயல்களை (உயிரின் செயல், புத்கலத்தின் செயல்) உயிரே செய்கிறது என்று ஆகிறது. ஆனால் உயிரும் புத்கலமும் தனித்தனிப் பண்புகள் கொண்டவை என்றும் மேலும் செயல்படும் சக்தி அந்தந்த பொருளிலேயே இருக்கிறதென்றும், வேறு பொருளை நாட வேண்டியதில்லை என்றும் ஜினபகவான் கூறியுள்ளார். அதனால் உயிர் தன் இயக்கத்தைத் தானே செய்கிறது. அது புத்கல இயக்கத்திலும் தன் ஆற்றலை செலுத்த முடியும் என்றால் இரு முகச்செயல் (த்விகிரியா) கோட்பாடு ஏற்கப்பட்டதாக ஆகிவிடும். இவ்வாறு ஜினர் கூறவில்லை. எனவே அவ்வாறு நம்புவர் பொய் நம்பிக்கையாளர் (மித்யாதிருஷ்டி) ஆகிறார். மேலும் ஜடத்தின் செயலும் சேதனத்தின் செயலும் ஒன்றாக ஆகிவிட்டால் எல்லா பொருள்களும் ஒன்றாகிவிடும், தனித்தனி பொருள்களே இல்லாமல் போகும் குற்றம் உண்டாகும். (சமயசாரம் காதை 85, 86-ன் தெளிவுரை).

5. புத்கலப் பொருள் அறியும் குணம் இல்லாதது, ஆகையால் பிற பொருளின் மாறுகையையும், தன் மாறுகையையும், மாறுகைக்கான சக்தியையும் அறிந்து கொள்ள முடியாத ஜடமாகும். ஆனாலும் அது தன் மாறுகை அனைத்திலும் தன் ஜட இயல்போடு பரவி(வியாபித்து) இருக்கிறது. ஆனால் பிற பொருளான உயிரின் மாறுகையில் பரவி நிற்பது இல்லை. பிறவி உயிரின் அறியாமை வடிவில் கர்மம் தன் ஜட இயல்போடு பரவி நிற்கும் என ஏற்றுக்கொண்டால் உயிரின் அறியாமைக்கு உயிர் மற்றும் கர்மம் இரண்டுமே உபாதானமாகிவிடும். ஒரு பொருளின் நிகழ்வுக்கு இரண்டு பொருள்கள் எப்போதும் உபாதான காரணமாக அமையாது. ஆகையால் உயிரின் மாறுகையில் புத்கலம் பரவி இருக்க முடியாது. எனவே உயிருக்கும் புத்கலத்திற்கும் இடையே கர்த்தா-கர்மா உறவு இல்லை என்பது உறுதியாகிறது. (சமயசாரம் காதை 79-ன் தெளிவுரை).

5. காரணிகள்

6. எந்தத் திரவியமும் எந்த மற்ற திரவியத்திற்கும் கர்த்தாவாக இல்லை ஆனால் எல்லாத் திரவியமும் தந்தன் ஸ்வஃபாவ வடிவில் பரிணமிக்கின்றன. உயிர் மட்டும் அர்த்தமற்ற கஷாய உணர்வு கொண்டு கலக்கமடைகிறது. எப்போதாவது தன் இச்சைக்கு உகந்தவாறு ஏதாவது ஒரு பொருளில் நிகழ்வு ஏற்பட்டால், அது தன் இச்சையினால் நிகழ்ந்தது என்று உயிர் நினைத்தால் அது சரியல்ல, எப்படி என்றால் சென்று கொண்டிருக்கும் வண்டியை கைவைத்துக்கொண்டு உள்ள சிறுவன், தான் தள்ளுவதால்தான் வண்டி செல்கிறது என்று நம்புவதற்கு சமமாகும். (மோக்ஷமார்க்க பிரகாசம், அதிகாரம்-4, பக்கம்-135).

மேலே கூறியவைகளிலிருந்து உயிரின் உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கும், புத்கல கர்மத்தின் வெளிப்பாட்டிற்கும் இடையில் எந்த சம்பந்தமுமின்றி முழு சுதந்திரமாக நிகழ்கிறது என்பது தெளிவாவது. ஆகையால் உயிரில் ஆசை முதலான உணர்வுகளுக்கு திரவிய கர்மத்தின் உதயமே காரணம், உயிரே உண்மையில் திரவிய கர்மத்தை செய்கிறது, அதன் பலனை துய்க்கிறது என்பது முதலானவை விபரீத எண்ணங்களாகும். உயிரின் ஆசை முதலான உணர்வுகளால் கர்மம் வந்தது, பிறகு கர்மம் உதயமானதால் உயிரில் ஆசை முதலான உணர்வுகள் உண்டானது என்பதில் உண்மை இல்லை. உயிரின் உணர்வுக்கும் மற்றும் திரவிய கர்மத்துக்கும் இடையே நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் மட்டுமே இருக்கிறது, கர்த்தா-கர்ம சம்பந்தம் இல்லை, ஏனெனில் இரண்டுக்கும் இடையில் 'அத்யந்தாபாவ' இருக்கிறது.

கேள்வி 20: ஒரு திரவியத்திற்கு அல்லது திரவியத்தின் பர்யாயத்திற்கு இரண்டு கர்த்தாக்கள் இருக்க முடியுமா?

பதில்: முடியாது, ஏனெனில் ஒவ்வொரு திரவியத்தின் செயலும் சுதந்திரமானதாகும். அந்த செயலுக்கு வேறு எந்தத் திரவியத்தையோ அல்லது நிமித்தத்தின் உதவியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டோ இருப்பதில்லை; அது சுயமாகவே செயலைச் செய்கிறது.

1. ய: பரிணமதி ச கர்த்தா ய: பரிணாமோ பவேத்து தத்கர்ம |

யா பரிணதி: க்ரியா சா த்ரயமபி பின்ன ன வஸ்துதயோ ||51||

இதன் பொருள்:- எது பரிணமிக்கிறதோ அது கர்த்தா, அந்த பரிணாமம் கர்மம், அந்த மாற்றம் கிரியாவாகும். இவை மூன்றும் பொருளிலிருந்து

வேறு அல்ல. [கர்த்தா, கர்மம், கிரியா-இம்மூன்றும் ஒரு திரவியத்தின் முழுமையான அவஸ்தைகளாகும்; அவை வெவ்வேறு பிரதேசவடிவப் பொருள்களாக இல்லை]. (சமயசாரம் கலஸம்-51).

2. ஏக: பரிணமதி சதா பரிணாமோ ஜாயதே சதைகஸ்ய |

ஏகஸ்ய பரிணதி: ஸ்யாதனேகம்ப்யேகம்மேவ யத: ||52||

இதன் பொருள்:- வஸ்து ஒன்றே எப்போதும் பரிணமிக்கிறது, ஒன்றே எப்போதும் பரிணாமம்-மாற்றம் அடைகிறது. (ஒரு அவஸ்தையிலிருந்து வேறு அவஸ்தையை ஒரு வஸ்துவே அடைகிறது) மற்றும் ஒன்றே பரிணமிக்கும் செயல்களைச் செய்கிறது, ஏனெனில் பல வடிவம் அடைந்த பிறகும் கூட வஸ்து ஒன்றேயாகும், வெவ்வேறு அல்ல. (சமயசாரம் கலஸம்-52).

3. நோபௌ பரிணமத: கலு பரிணாமோ நோபயோ: ப்ரஜாயேத |

உபயோரன பரிணமிதி: ஸ்யாத்யதநேகமநேகமேவ சதா ||53||

இதன் பொருள்:- இரண்டு திரவியங்கள் ஒன்றாகிப் பரிணமிப்பதில்லை, இரண்டு திரவியங்களுக்கு ஒரே பரிணாமம் அமைவதில்லை மேலும் இரண்டு திரவியங்களுக்கு ஒரு பரிணமிக்கும் காரியம் இருப்பதில்லை; ஏனெனில் அனேகத் திரவியங்கள் எப்போதும் அனேகமாக வே இருக்கின்றன, மாற்றமடைந்து ஒன்றாக ஆவதில்லை. (சமயசாரம் கலஸம்-53).

4. நௌகஸ்ய ஹி கர்தாரௌ த்தௌ ஸ்தோ த்தே கர்மணோ ந சௌகஸ்ய |

நௌகஸ்ய ச க்ரியே த்தே ஏகமனேகம் யதோ ந ஸ்யாத் ||54||

இதன் பொருள்:- ஒரு திரவியத்திற்கு இரண்டு கர்த்தா இல்லை, மேலும் ஒரு திரவியத்திற்கு இரண்டு கர்மம் இல்லை, மேலும் ஒரு திரவியத்திற்கு இரண்டு காரியம் இல்லை, ஏனெனில் ஒரு திரவியம் அனேக திரவியமாக ஆவதில்லை. (சமயசாரம் கலஸம்-54).

இவைகளிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது யாதெனில், உயிர், உடல் முதலான பிறவற்றின் காரியங்களைச் செய்யமுடியாது மற்றும் நிமித்தத்தால் உண்மையில் காரியம் நிகழ்கிறது என்று நம்புதல்

ஒரு பிரம்மையாகும் ஏனெனில் ஒரு காரியத்திற்கு இரண்டு கர்த்தாக்கள் இருக்க முடியாது.

கேள்வி 21: உயிர் எதற்கு கர்த்தா அல்லது உயிர் எதைச் செய்கிறது?

பதில்: உயிர் அதன் பரிணாமங்களுக்கே - சுப, அசுப அல்லது சுத்த உணர்வுகளுக்கே கர்த்தா, ஆனால் ஞானாவரணீயம் முதலான திரவிய கர்மங்களுக்கும் மற்றும் உடல் முதலான நோகர்மங்களுக்கும் எப்போதும் உயிர் கர்த்தா இல்லை, ஏனெனில்

**1. அஞ்ஞானம் ஞானம்ப்யேவம் குர்வன்னாத்மானம்மஜசா |
ஸ்யாத்கர்த்தாத்மாத்மஃபாவஸ்ய பரஃபாவஸ்ய ந க்வசித் ||**

இதன் பொருள்:- இவ்வாறு உண்மையில் தன் அஞ்ஞானவடிவ அல்லது ஞானவடிவமான உயிர் தன் ஃபாவங்களுக்கு (for it's bhav) கர்த்தாவாகும், பர ஃபாவங்களுக்கு (புத்கல ஃபாவங்களுக்கு) எப்போதும் கர்த்தா இல்லை. (சமயசார கலசம்-61)

**2. ஆத்மா ஞானம் ஸ்வயம் ஞானம் ஞானாதன்யத் கரோதி கிம் |
பரஃபாவஸ்ய கர்த்தாத்மா மோஹோன்யம் வியவஹாரிணாம் ||**

இதன் பொருள்:- உயிர் ஞான இயல்புடையது, அது ஞானமயமேயாகும். அது அறிவதற்கும் மேல் வேறு என்ன செய்யும்? உயிர் வேறு பொருளின் செயலைச் செய்யும் என்று நம்புதல்/சொல்லுதல் பிறவி உயிர்களின் மோஹம்/அறிவின்மை ஆகும். (சமயசார கலசம்-62)

3. உயிரின் உணர்வு உண்மையில் அந்த உயிரே ஆகும். உயிரும் அதன் உணர்வும் வேறுவேறு அல்ல. ஏனெனில் உணர்வும் அந்த உணர்வைச் செய்வதும் தன்மயமானவை; அவைகளைப் பிரிக்கமுடியாது. அந்த உணர்வு உயிரில் சுதந்திரமாக நிகழ்வதால் அதை உயிரின் செயல் (கர்மம்) என்கின்றனர். இதை ஃபாவ(bhava) கர்மம் என்றும் கூறுவர். அதனால் உண்மையில் உயிர் தன் உணர்வு வடிவ அந்த ஃபாவகர்மத்துக்கே கர்த்தாவாகும், புத்கலப் பரிணாம வடிவ திரவிய கர்மத்துக்கு கர்த்தாவல்ல. (பிரவசனசாரம் காதை 122-ன் தெளிவுரை)

5. காரணிகள்

4. உயிர் குடம், ஆடை, தேர் முதலான பொருள்களைச் செய்கிறது; பொறிகளைச் (இந்திரியங்களை) செய்கிறது, அறிவுமறைப்பு முதலான கர்ம வினைகளைச் செய்கிறது, உடல் முதலான நோகர்மங்களைச் செய்கிறது, வெகுளி முதலான உணர்வு கர்மங்களைச் செய்கிறது என்பதெல்லாம் உலக வழக்கு நோக்கில் சொல்லப்பட்ட தாகும். உண்மை நய நோக்கில் அப்படி கருதுதல் அறியாமையாகும். (சமயசாரம் காதை-98ன் தெளிவுரை)

5. மண் குடவடிவம் அடையும் போது அக்குடம் மண் தன்மையிலிருந்து வேறாகவில்லை. இதனால் உபாதான காரணமான மண் தொடக்கம், இடை, முடிவு என எல்லா நிலை மாற்றத்திலும் மண் மயமாகவே இருக்கிறது. பிறவி உயிர் புத்கல கர்மவடிவ மாறுகைக்கு உபாதானமாக இருக்குமானால் அது புத்கல வடிவமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மண்குட எடுத்துக்காட்டு மூலம் அறியலாம். ஆனால் உயிர் தன் சேதன பண்புகளை இழந்து ஜட புத்கலமாக மாற முடியாது. அதனால் கார்மண வர்களை கர்மமாக மாற்றமடைய உயிர் உபாதானமாக இருக்க முடியாது என அறியலாம். (சமயசாரம் காதை-99ன் தெளிவுரை)

6. உயிர் குடம் செய்வதிலும், துணி நெய்வதிலும், மற்றும் வேறு எந்த புத்கலப் பொருள்களைச் செய்வதிலும் கர்த்தாவாக இல்லை. அவைகள் உருவாவதில் உயிரின் யோகமும், உபயோகமும் நிமித்தமாக உள்ளன. உயிர் அந்த யோகம், உபயோகம் இரண்டுக்குமே கர்த்தாவாகும்.

அதாவது மண் குடம் ஆவதில் மண்ணின் இயல்பு ஆரம்பம் முதல் கடைசிவரை உள்ள எல்லா நிலையிலும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மண்மொத்தை மண்குடமாவதால் மண் உபாதான காரணமாகிறது. அதே சமயம் குடமாக மாற்றம் நிகழும்போது குயவனின் கைவிரல்களின் அசைவு மற்றும் அவன் மனதில் செய்ய நினைக்கும் குடத்தின் உருவம் இவைகள் இல்லாமல் குடம் அந்த வடிவத்தை அடையாது. இந்த சார்புநிலை நிமித்தக் காரணமாகிறது. கார்மண ஸ்கந்தம் கர்ம வடிவாவதில் உயிர் இது போன்ற செயல் செய்வதாகக் காணப்படவில்லை. கார்மண ஸ்கந்தம் உயிரின் திரிபு உணர்வை நிமித்தமாகக் கொண்டு தாமே கர்ம வடிவமாக மாற்றம் பெறுகின்றன. ஸ்கந்த நிலையிலும் கர்ம நிலையிலும் புத்கலத்தன்மையே இருப்பதால்,

5. காரணிகள்

புத்கலமே உபாதான காரணமாகும். உயிர் பிரதேசத்தில் ஏற்படும் அதிர்வு மற்றும் அதன் சாரித்திர குணத்தில் ஏற்படும் திரிபு உணர்வு இவைகளுக்கே உயிர் உபாதானமாகும். பிரதேச குணத்தில் ஏற்படும் அதிர்வும் சாரித்திர குணத்தில் ஏற்படும் திரிபு உணர்வும் சமயந்தோரும் மாற்றமடையக்கூடிய பர்யாயங்களாகும். இந்த அழியும் தன்மை உடைய உயிரின் பர்யாயங்களே கர்மங்களுக்கு நிமித்தக் காரணமாகும். ஆனால் அந்த பர்யாயங்கள் தோன்றும் உயிர் என்றும் அழியாத நிலையான பொருள் ஆகையால் உயிரை கர்மங்களுக்கு நிமித்தம் என்று கூற முடியாது. அப்படி கருதினால் அந்த நிலை என்றும் உள்ளதாகி உயிருக்கு முக்தி இல்லாமல் போகும் அல்லது முக்தி நிலையிலும் உயிர் கர்மத்துக்கு நிமித்தமாகிவிடும். ஆகையால் உயிர் கர்மத்திற்கு நிமித்தக் காரணம் இல்லை எனத் தெளியலாம். (சமயசாரம் காதை-100ன் தெளிவுரை).

7. யார் உயிரே கர்த்தா-கரணம்-கர்மம்-கர்மபயன் என்று உறுதி செய்து வேறு வடிவமாக பரிணமிக்கவில்லையோ அவர் தூய ஆன்மநிலையை (முக்தியை) அடைகிறார். அதாவது முக்தி அடைய விரும்புபவர் உயிரே கர்த்தா-கரணம்- கர்மம்-கர்மபயன் என்று உறுதி செய்ய வேண்டும். அவ்வுறுதி இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

7.1.தன் உயிரே கர்த்தா முதலான வடிவமாக உள்ளது. தன் உயிரைத் தவிர மற்ற பொருள்களோடு (பிற உயிர்கள், மற்றும் உயிரற்ற பிற பொருள்களோடு) எனக்கு எந்த தொடர்பும் இல்லை.)

7.2.அபேத நோக்கில் (கர்த்தா-கரணம்-கர்மம்-கர்மபயன் என்று பிரித்துப் பார்க்காமல்) தன் உயிரை தனக்கு வேண்டிய எல்லாச் சக்தியையும் தன்னுள் கொண்ட ஒரு முழுப் பொருளாக உறுதி செய்தல். இந்த இரண்டையும் செய்பவர் தன் தூய நிலையை / முக்தியை அடைகிறார். பிறர் எல்லாம் சம்சாரத்தில் சுழல்பவர்களே! இப்படி கட்டு நிலையிலும் விடுதலை நிலையிலும் உயிர் தனியாகவே உள்ளது என தத்துவச் சிந்தனை செய்பவர் ஏகத்துவ ஃபாவனையில் ஆழ்ந்து பிற பொருளில் பரிணமிக்காமல் இருக்கிறார். அதனால் தூய்மை அடைகிறார்.

5. காரணிகள்

நானே சுதந்திரமாக என் தூய அறிவு வடிவில் நிகழும் சாதனை செய்வதால் நானே கர்த்தா. என் ஆற்றலில் சாதிப்பதால் நானே கருவி. தூய அறிவு நிலையை அடைய தகுதியாவதால் நானே செயப்படுபொருள். என்னிலிருந்தே தோற்றுவிப்பதால் நானே நீக்கலுடையவன். செயலின் விளைவை நானே அடைவதால் நானே கொள்பவன். என்னிலேயே இவை நிகழ்வதால் நானே செயல் நிகழும் இடமாவேன். அதாவது, தான் தன்னை தன்னால் தனக்கு தன்னின்று தன்னில் நிகழ்தல் என ஆறு வேற்றுமை வடிவமாக உள்ள தனிப் பொருள் உயிர் என்பதாம். (பிரவசனசாரம் காதை 126-ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 22: உயிர் குணச்சிதைவு அடைதலை (விகாரமடைதலை) சுதந்திரமாகச் செய்கிறதா என்ன?

பதில்: ஆமாம், ஏனெனில்

1. முன்பு கட்டிக்கொண்ட திரவிய கர்ம உதய நிமித்தத்தின் உதவி கொண்டு உயிர் தன் அசுத்த அறிவின் மூலம் ஆசை முதலான குணச்சிதைவுக்கு (விகார உணர்வுக்கு) கர்த்தா வாகிறது; அதே சமயம் உயிரின் ஆசை முதலான குணச்சிதைவு நிமித்தத்தின் உதவி கொண்டு புத்கலத் திரவியம் தன் உபாதான சக்தியால் எட்டு திரவிய கர்ம வடிவை அடைகிறது.

காலை மற்றும் மாலை நேரத்தின் சூர்ய ஒளியை நிமித்தமாகக் கொண்டு வானில் பல வண்ணங்களையும், வானவில் போன்ற தேற்றங்களையும் காண்கிறோம். இந்த தோற்றங்கள் எல்லாம் புத்கல அணுத்திரள்கள் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டவை. சூரிய ஒளி அங்கு இருக்கிறது அவ்வளவே, அந்த வண்ணங்களை உருவாக்குவதில் அதன்பங்கு ஒன்றும் இல்லை! ஒளி நிமித்தம் மட்டுமே! அந்த நிற மாற்றங்கள் எல்லாம் அணுத்திரள்கள் தாமே செய்து கொண்டதாகும். அதேபோல உயிரில் காணப்படும் பலவாறான உணர்வுகளை நிமித்தமாகக் கொண்டு கர்ம அணுத்திரள்கள் அறிவு மறைப்பு முதலான எட்டுவகை கர்ம வடிவமாக தாமே மாறுகின்றன. அம்மாற்றங்களுக்கு உயிர் கர்த்தா இல்லை. (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 66-ன் தெளிவுரை)

2. கர்ம பந்த வசத்தால் அசுத்த நிச்சய நயப்படி பிறவி உயிருக்கு ஆசை முதலான திரிபு உணர்வுக்கூட அதன் (உயிரின்) இயல்பு என்று

5. காரணிகள்

கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது பிறவி உயிர் அனாதிகால கர்ம தொடர்பில் இருப்பதால், தனது அறிதல் பண்பை இழக்காமல் அறிபனவற்றிலெல்லாம் காம, வெகுளி, மயக்க திரிபு உணர்வு கொண்டு செயல்படுகிறது. இந்த திரிபு உணர்வு ஆன்ம பிரதேசத்தில் பசை போல செயல்படுகிறது. அப்போது அங்குள்ள புத்கல கர்ம அணுக்கள் (தூசு பசையில் ஒட்டிக் கொள்வதுபோல) உயிர்ப்பிரதேசத்தில் ஒட்டிக்கொண்டு தாமாகவே எட்டு கர்ம வடிவமாக மாற்றமடைகின்றன. பாலும் நீரும் கலந்தது போல உயிரும் கர்ம வினைகளும் கலந்து நிற்கின்றன என்ற உவமை ஆகமத்தில் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு உயிரால் ஆக்கப்படாமல் புத்கலம் கர்மவடிவாக தாமே அடைவதால் உயிர் அதற்கு உபாதான காரணம் அல்ல எனத் தெளியலாம் (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 65-ன் தெளிவுரை)

3. உண்மை நோக்கில் உயிரின் உபயோகம் எல்லா பொருள்களையும் பார்த்தல் அறிதல் வடிவ தூயதும் குற்றமற்றதுமாகும். இருந்தாலும் அனாதி காலமாக உயிரின் உபயோகம் மோகத்தோடு கூடி இருப்பதால் பொய்மை (மித்தியாத்வம்), அறியாமை (கெட்ட அறிவு), புலனடங்காமை (விரதமின்மை) ஆகிய மூன்று தன்மைகளில் அனாதியாகவே நிகழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதாவது ஸ்படிகமணி தூய்மையானது, ஆனாலும் தன் அருகில் உள்ள பிற பொருள்களின் நிறங்களை ஏற்று திரிந்து காணப்படுவது போல, மோகவினையின் சார்பில் பிறவி உயிர் பொய்மை முதலான திரிபு வடிவில் திகழ்கிறது. (சமயசாரம் காதை 89-ன் தெளிவுரை)

4. காட்சி, அறிவு, ஒழுக்கம் உயிரின் குணங்கள் ஆகும். குணங்களை உடையது குணி. குணமும் குணியும் பிரிக்க முடியாத உறவு கொண்டவை. குணங்கள் திரிபுற்று இருக்கும்போது குணியும் (உயிரும்) கெட்டு நிற்கும். கெட்ட நிலையில் உயிர் தன் தூய இயல்பை அறிவதில்லை. திரிபு நிலை அழியும் போது தன் தூய நிலையை உயிர் அறியும். திரிபு நிலை புத்கல வினையுடன் வெளித் தொடர்புடையது. இந்த தொடர்பு நிலையில் புத்கலத்தின் குணத்தை உயிர் ஏற்கவில்லை, புத்கலமும் உயிரின் குணத்தை ஏற்கவில்லை. ஒரு பொருளின் குணம் வேறு பொருளின் குணமாகாது என்பது ஆகமங்கள்வழி நாம் அறிந்ததே.

5. காரணிகள்

எனவே உயிரின் திரிபு உணர்வு உயிரினுடையதும் அது தன் இயல்பை அறியாமையால் அமைந்ததும் ஆகும். அறியாமை அழியும் போது திரிபு நிலை அழிந்து போகிறது, உயிர் தன் தூய இயல்பு நிலையை அடைகிறது. புத்தகலத்தின் தொடர்பும் அற்றுப்போகிறது. நற்காட்சியாளனே இதை உணர்ந்துள்ளான். அதாவது புத்தகலக் கர்மமே தன்னை மூடநம்பிக்கை கொண்டவனாக ஆக்கியுள்ளது என நம்புபவர் மித்யாதிருஷ்டியாவார். இதிலிருந்து உயிரின் அறியாமையை நீக்குவதே உபாயம் என அறியவேண்டும். (சமயசாரம் காதை 371-ன் தெளிவுரை)

5. உயிரின் உணர்வும், உயிரும் வேறுவேறு அல்ல, ஏனெனில் அவை தன்மயமானவை. உயிரையும் அதன் உணர்வையும் பிரிக்கமுடியாது. உயிரின் உணர்வை அதன் கிரியை என்பர், ஏனெனில் அது உயிரில் நிகழ்கிறது. உயிர் சுதந்திரமாக செய்யும் அந்த கிரியையை உயிரின் ஃபாவகர்மம் என்றும் கூறுவர். ஆகவே உயிரின் ஃபாவ கர்மத்துக்கே உயிர் கர்த்தா, புத்தகல வடிவ திரவிய கர்மத்துக்கு கர்த்தாவல்ல. அப்படியானால் புத்தகலக் கர்மத்துக்கு யார் கர்த்தா என்ற சந்தேகம் எழுவது இயற்கையே! புத்தகலத்தின் கர்மவடிவ மாற்றம் புத்தகல மயமேயாகும். அந்த கர்ம வடிவ மாற்றத்தை புத்தகலமே அடைவதால் அது புத்தகலத்தின் செயலேயாகும். எனவே திரவிய கர்மத்துக்கே புத்தகலமே கர்த்தா, உயிரின் ஃபாவகர்மத்திற்கு- பரிணாமத்திற்குக் கர்த்தா அல்ல. (பிரவசனசாரம் காதை 122-ன் தெளிவுரை)

6. எதுவரை தான், பிற என்று பிரித்தறியும் அறிவு (பேத விஞ்ஞானம்) ஏற்படவில்லையோ அதுவரை ஆசை முதலான திரிபு உணர்வுகளுக்கு தன் அறிவு வடிவ ஃபாவ உணர்வே கர்த்தா என நம்புவதும்; பிரித்தறியும் அறிவு ஏற்பட்டவுடன், அந்த சுத்த பேத விஞ்ஞான மேதையான தான் செய்பவன் என்ற எண்ணங்களை விட்டு, வெறும் அறிபவன் மட்டுமே என நம்புவதும்; இவ்விதம் ஒரே உயிரில் செய்பவன் மற்றும் செய்யாதவன் என்ற சம்பந்தத்தை அறிவின் வளர்ச்சியைக் கொண்டு நிரூபிக்கலாம். இவ்வாறு சியாத்வாதத்துக்கு உகந்த நம்பிக்கை கொண்ட மனிதருக்கு பிறவி சுழற்சி மற்றும் மோகும் பற்றிய நம்பிக்கை உண்டாகிறது.

அப்படிப்பட்டவர் துறவு பூண்டு, தன் அறிவில் ஆழ்ந்து, கர்மங்களை அழித்து வீடுபேறு அடைகிறார். பேதஅறிவு இல்லாதவர் எவ்வளவுதான்

5. காரணிகள்

கடும் தவம் செய்தாலும், தன்னை அறியாதவராகையால் வீடுபேறு அடைவதில்லை. (சமயசாரம் காதை 205-ன் தெளிவுரை)

7. திரிபு நிலை உயிரின் முக்கால இயல்பாக இல்லை, அழியக்கூடிய பர்யாய வடிவமாக இருக்கிறது. அது உதயஃபாவம் ஆகையால் பர்யாய நோக்கில் அது உயிரின் சுயத் தத்துவமாகும். ஜடக் கர்மங்களுடன் உயிருக்கு அனாதிகால நிமித்த நைமித்திகத் தொடர்பு உள்ளது, மேலும் உயிர் அதன் வசமாகிறது, அதனால் விகாரமடைகிறது. ஆனால் கர்ம உதயம் உயிரின் விகாரத்திற்கு நிமித்தம் மட்டுமே. நிமித்தம் விகாரத்தை செய்வதில்லை, ஆனால் உயிர் தானாகவே நிமித்தத்தின் வசமடைந்து விகாரமடைகிறது. உயிர் எப்போது பாரிணாமிக ஃபாவத்தின் வடிவில் தன் இயல்பை அடைய லட்சியம் கொண்டு தன்மயமாவதை வெளிப்படுத்தும்போது, நிமித்தங்கள் தானாக விலகிப்போக உயிரின் சுத்தத்தன்மை வெளிப்படுகிறது என்பதை ஒளபசமிகம், கூடியோபசமிகம் மற்றும் கூடியிக ஃபாவங்கள் மூலம் அறியலாம் (தத்துவார்த்த ஸூத்திரம் அத்தியாயம்-2)

8. ஆர்வ பரிணாமம் உயிரால் செய்யப்படுவதாகும். அது புண்ணியம் பாபம் என இரண்டு வகையாக உள்ளது. உயிர் ஆர்வ பரிணாமத்துக்கு கர்த்தாவாகும். அதை செய்வதும் செய்யாமல் தவிர்ப்பதும் உயிரே. இது நிச்சயநயம் எனப்படுகிறது, ஏனெனில் நிச்சயநயம் தன் திரவிய உணர்வை சுட்டுவது. புத்கலக் கர்மத்தை உயிர் செய்வதாகவும், உயிரை புத்கலப் பரிணாமத்திற்கு கர்த்தாவாகவும், அதை செய்வதும் தவிர்ப்பதும் உயிரே என்பதும் வியவஹார நோக்காகும். ஒன்றின் தன்மையை மற்றொன்றில் ஏற்றிச் சொல்வது வியவஹாரநயம். தன் திரவியத்தையே சுட்டும் நிச்சயநயம் ஏற்புடையது என அறியவும். (பிரவசனசாரம் காதை 189-ன் தெளிவுரை)

9. மனிதன் முதலான பிறவிகள் நாம கர்மத்தால் ஆகின்றன. அதனால் மட்டும் உயிரின் இயல்பு திரிபு அடையவில்லை. நீரை மரங்கள் உறிஞ்சும்போது மரத்தின் தன்மைக்கேற்ப அது திரிபு அடைகிறது. சந்தனம், வேம்பு, தென்னை முதலான மரங்களை அடையும்போது அது நறுமணம், கசப்பு, இனிப்பு முதலாகத் திரிகிறது. தனது குளிர்ச்சி,

5. காரணிகள்

தூய்மை, மென்மை முதலானவற்றில் இருப்பதில்லை. அதேபோல உயிர் தன் பிறவி நிலைக்கு ஏற்ப திரிபு அடைகிறது.

உண்மையில் பிறவி நிலையில் கர்மம் உயிரின் இயல்பை திரிபு அடையச் செய்வதும், மறைப்பதும் இல்லை. அங்கு உயிர் தானே தன் குற்றத்தால் கர்மத்துக்கு இசைவாக நிகழ்கிறது. ஆகையால் அது தன் இயல்பை அடையவில்லை. மரம் நீரை உறிஞ்சும் போது, நீர் மரவடிவில் உருவம் பெறுகிறது. அதேபோல் உயிர் பிரதேச நோக்கில் தன் கர்மத்துக்கு இசைவான வடிவம் கொள்ளும்போது தன் இயல்பான அருவ நிலையை அடைய முடிவதில்லை. சுவை நோக்கில் மரத்துக்கு இசைவாக நிகழும்போது நீர் தன் சுவைத் தன்மையை அடைவதில்லை. அதேபோல் உயிர் ஃபாவநோக்கில் கர்மத்துக்கு இசைவாக நிகழும்போது ஆசை முதலான இல்லாத தன் தூயத் தன்மையை அடைவதில்லை. ஆகையால் பிறவி நிலையில் உயிர் தன் குற்றங்களாலேயே தன் இயல்பை அடைய முடியாமலிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. கர்மம் முதலான வேறு காரணங்களால் அல்ல. கர்மம் உயிரின் இயல்பை திரிக்கிறது என்பதெல்லாம் உபசாரமாக சொல்லப்பட்டதாகும். நிச்சய நோக்கில் அல்ல என அறியவும்.

கேள்வி 23: விகாரஉணர்வு காரணமற்றதா (अहेतुक) அல்லது காரணமுடையதா (सहेतुक)?

பதில்: நிச்சய நயத்தால் விகாரஉணர்வு காரணமற்றது, ஏனெனில் ஒவ்வொரு திரவியமும் தன் உணர்வை சுதந்திரமாகச் செய்கிறது, ஆனால் விகாரஉணர்வு கொள்ளும்போது உடனிருக்கும் கர்மம் நிமித்த மயமாவதால் வியவஹார நயத்தால் அது காரணமுடையதாகிறது.

மித்தியாத்வம் எனும் திரவியகர்மம் ஜடம். அது உயிரை பொய் நம்பிக்கையனாக ஆக்குகிறது. பொய் நம்பிக்கையை உயிர்ச் செய்யவில்லை எனில் மித்தியாத்வம் என்ற ஜடத் திரவியகர்மம் அதைச் செய்ததாக (உபாதான கர்த்தா) ஆகிவிடும். உயிரற்ற திரவியகர்மம் உயிருள்ள உணர்வுக்கு (ஃபாவகர்மத்துக்கு) கர்த்தாவாக ஆகமுடியாது. ஏனெனில் உயிரற்ற திரவிய கர்மத்திற்கும் உயிருள்ள ஃபாவ

5. காரணிகள்

கர்மத்துக்கும் இடையே கர்த்தா-கர்மா சம்பந்தம் இல்லை. அப்படி உறவு இருக்கமுடியும் எனக் கருதுதல் பொருள்களின் இயல்புக்கு முரணாகும்.

உணர்வு செயல் உயிரில் தோன்றுவது. உயிர் செய்வது. அதை புத்தகலக் கர்மம் செய்கிறது எனில் அது உயிர்ப்பொருள் ஆகிவிடும். ஏனெனில் உணர்வுள்ள நிகழ்வுக்கு உணர்வுள்ள பொருளே கர்த்தாவாக முடியும். இரண்டு வேறுபட்ட பொருள்களுக்கு இடையே அவ்வறவு அமைய முடியாது. அதனால் மூட நம்பிக்கை உணர்வை புத்தகலத்தின் நிகழ்வாகக் கருத முடியாது.

உயிரும் உயிரற்ற மித்தியாத்வ திரவியகர்மம் இரண்டும் சேர்ந்து அந்த உணர்வை ஆக்குகிறது எனில் இரண்டும் அதன் விளைவை நுகர வேண்டி வரும். உணரும் தன்மையை ஜடப்புத்தகலமும், ஜடத்தன்மையை உயிரும் எப்படி நுகர முடியும்? முடியாதல்லவா, அதனால் இரண்டுமே கர்த்தாவாக இருக்க முடியாது.

இரண்டுமே கர்த்தா இல்லை என்று கொண்டால் பிறகு மித்தியாத்வ நிலை இயல்பாகிவிடும். எல்லா உயிரிடமும் அது இல்லையாகையால் அப்படிக் கருத முடியாது. ஆகையால் இரண்டுக்கும் இடையே நிமித்த நைமித்திகத் தொடர்பே இருப்பதை அறியலாம். எனவே ஒரு பொருளில் நிகழும் நிகழ்வுக்கு அப்பொருளே முதற்காரணம். (உபாதான காரணம்) என்பது கருத்து. (சமயசாரம் காதை 328 முதல் 331 வரையின் தெளிவுரை).

அதாவது வேறுவிதமாக நோக்கினால், உயிர் சுதந்திரமாக விகாரவடிவம் அடைகிறது, ஆகையால் அதுவே அந்த நிலைக்கு காரணமாகிறது. அந்த நோக்கில் விகாரஉணர்வு காரணமுடையது. ஆனாலும் உயிரின் உண்மை இயல்பு விகாரஃபாவமல்ல ஆகையால் இந்த நோக்கில் விகாரஉணர்வு காரணமில்லாதது.

கேள்வி 24: ஒரு உயிர் மற்றொரு உயிரைக் கொல்ல முடியுமா என்ன?

பதில்: முடியாது. ஏனெனில்

5. காரணிகள்

1. அஸ்தித்வ குணத்தின் காரணத்தால் எந்த உயிருக்கும் அல்லது பொருளுக்கும் அழிவு இல்லை, ஆகையால் யாரும் எதையும் கொல்லவோ அல்லது அழிக்கவோ முடியாது.

2. உடனிருக்கும் ஜட உடல் கூட சுதந்திர புத்கலத் திரவியமாகும், அதையும்கூட யாரும் அழிக்க முடியாது.

3. உடலுடன் உயிருக்கு இருக்கும் தொடர்பு துண்டித்துப் போதலை உலக வழக்கில்(வியவஹார நயத்தால்) இறப்பு அல்லது அழிந்து போதல் என்று சொல்லப்படுகிறது. உயிர் மற்றும் அதன் உடல் சம்பந்தம் விட்டுப்போதல் அதனதன் தகுதியால் நிகழ்கிறது, அதில் ஆயுள்வினை முடிந்துபோனதை நிமித்தமாகச் சொல்லப்படும்.

4. அழிக்கும் செயலைச் செய்யும் உயிர், வேறொன்றை அழிக்கும் துவர்ப்பு உணர்வை (கஷாய ஃபாவத்தை) தன்னில் செய்து அதன் சுத்த சைதன்ய உணர்வைத்தான் அழித்துக் கொள்கிறது, வேறு ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

5. பரமார்த்த நோக்கில் எந்தத் திரவியமும் எதற்கும் எதையும் செய்தல் என்பதெல்லாம் இல்லை. (பிரவசனசாரம் காதை 16-ன் தெளிவுரை).

6. உலகில் ஆறு திரவியங்களும் எப்போதும் உறுதியாக இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு சமயமும் தன் நிலையில் தோன்றுதல் மறைதலைச் செய்துகொண்டு இருக்கின்றன. இவ்வாறு அனந்த ஜட, மற்றும் சேதன திரவியங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சுதந்திரமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் உண்மையில் எதுவும் அழிவதில்லை. தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த உலகில் ஒருவர் பிறவற்றை தோன்றச் செய்கிறார், ஒருவர் பாதுகாப்பு அளிக்கிறார், ஒருவர் அழிக்கிறார் என்பதெல்லாம் மூட நம்பிக்கையாகும்.

7. ஒரு உயிர் பிற உயிருக்கு சுகம்-துக்கம் முதலியன செய்ய எண்ணுகிறது, ஆனால் பிற உயிர் அதனால் சுகம் - துக்கம் அடைவதில்லை; அதனால் அவ்வாறான எண்ணம் அபத்தமானதால்

5. காரணிகள்

மூடநம்பிக்கை யாகும்- பொய்யாகும், வினையை கட்டிக்கொள்ள ஏதுவாகும். (சமயசாரம் காதை 226-ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 25: நோயின் காரணத்தால் துக்கமும், நோயின்மையால் சுகமும் ஏற்படுகிறது என்ற நம்பிக்கை உண்மையா அல்லது பொய்யா?

பதில்: நோய் உடலின் நிலையாகும். உடல் புத்கலம்/ஐடமாகும். அதில் உணர்வு இல்லையாகையால் சுகம் துக்கம் என்பதே உடலுக்கு இல்லை. உயிர் தன் அறிவின்மையால்(பொய் அறிவால்) உடலையே தான் என்று நம்புவதால் தனக்கே சுகம் துக்கம் என்ற உணர்வு கொள்கிறது; மற்றும் உண்மை அறிவின் வழியே உடலை தான் என்று கருதவில்லையானால் சுக துக்க உணர்வு கொள்ளாது.

ஞானி, நோயற்ற உடலின் காரணத்தால் கொஞ்சம் கூட துக்கம் கொள்வதில்லை (கலக்கமடைவதில்லை). அவர் தன் சகிப்புத்தன்மை குறைவினால் கொஞ்சம் துக்கம் அடைகிறார், ஆனாலும் அவர் அதை தன் துக்கமாகக் கருதாதினால் அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்வதில்லை. தன் அழிவில்லா (நிலைத்த) இயல்பின் உறுதியான பலத்தால் விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல் போகிறது. மேலும் எந்தெந்த கஷாயங்கள்(அனந்தானுபந்தி முதலான) இல்லையோ அது சம்பந்தமான சுக அனுபவத்தை இடைவிடாது அடைகிறது.

சுகதுக்க மடைதலை தன் விருப்பத்தின்படி அறிதல் வெளிக் காரணங்களின் ஆதிக்கத்தில் இல்லை. விருப்பம் கொள்ளுதல் மூடநம்பிக்கையாகும், அறிவின்மையாகும், பொய்யால் உண்டானதாகும், மற்றும் தன் விருப்பம்(இச்சை) மட்டும் கலக்கமயமாகும், மேலும் அந்த கலக்க உணர்வே துக்கமாகும். எப்போது மோகம் இல்லையோ அப்போது விருப்பமும் இல்லாமல் போகும்; அப்போது எல்லா துக்கமும் விலகிப்போக உண்மையான சுகம் வெளிப்படும். (மோகூமார்க்க பிரகாசம்).

கேள்வி 26: உயிர் கர்ம உதயத்தை அனுசரித்து விகாரமடைகிறதா என்ன?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில்

5. காரணிகள்

1. உயிரின் விகாரஃபாவத்தை நிமித்தமாகக் கொண்டு கார்மண வர்கணைகள் கர்ம வடிவமாக மாறுகின்றன. அதன் ஸ்திதி முடிந்தவுடன் கர்மம் முதிர்ச்சி அடைந்து உயிர் பிரதேசத்தின் தொடர்பை விட்டுவிட்டு வெளியேறுகிறது. அதற்கு விபாகம் என்று பெயர். கர்மத்தின் விபாகத்திற்கு அனுசரணையாக உயிரில் நிகழும் அனுபவத்தை, உயிர் கர்மத்தின் பலனை அனுபவித்ததாக கூறப்படுகிறது. இதன் பொருள் உயிர் விகாரமடையக் கர்மத்தின் விபாகம் நிமித்தம் மட்டுமே என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டும். கர்மம் பக்குவமடைதல் கர்மத்தில் நிகழ்கிறது, உயிரில் நிகழ்வதில்லை. உயிருக்கு அதன் விஃபாவ உணர்வு அனுபவமாதல், அது உயிரின் பக்குவமாகும்/அனுபவமாகும். அது உயிரில் நிகழ்வதாகும். (தத்துவார்த்த ஸூத்திரம் அதிகாரம் 8, ஸூத்- 21)

2. ஒளதாயிக ஃபாவத்தில் எல்லா ஒளதாயிக ஃபாவமும் பந்தத்திற்கு காரணம் என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. என்னில் மித்தியாவம், அவிரதம், கஷாயம், யோகம் ஆகிய நான்கு ஃபாவங்கள் மட்டுமே பந்த காரணமாகும் என்று அறியவேண்டும். (ஸ்ரீ தவளா புத்தகம்-7 பக்கம் 9,10)

3. "ஒளதாயிகா பாவா: பந்தகாரணம்"- இதன் பொருள் எப்போது உயிர் கர்ம உதயத்தின் பிடியில் இருக்கிறதோ, அப்போது பந்தமடைகிறது. "திரவிய கர்மத்தின் உதயம் நிகழும்போது உயிர், சுத்த ஆத்ம ஃபாவனையின் சக்தியால் ஃபாவகர்ம வடிவில் பரிணமிக்காவிடில் பந்தம் ஆவதில்லை." உயிருக்கு கர்மத்தின் உதயம் மட்டுமே பந்த காரணம் என்றால் அரஹந்த பகவானுக்குக் கூட எப்போதும் தீர்த்தங்கர நாமகர்மம் முதலான கர்மங்களின் உதயம் இருந்து கொண்டதான் உள்ளது, ஆனால் அவருக்கு விஃபாவ உணர்வு ஏற்படுவதில்லை, அவர் தன் ஆன்ம இயல்பிலேயே லயித்திருக்கிறார், அதனால் புதிய பந்தம் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. அப்படி ஏற்படுமானால் முக்தி என்பதே இல்லாமல் போகும். ஆகையால் கர்ம உதயம் பந்தத்திற்கு காரணமில்லை, ஆனால் ஃபாவகர்ம வடிவ மாற்றமடைதலே பந்த காரணம் என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும். (பிரவசனசாரம் காதை-45ன் தெளிவுரை)

4. திரவ்யாஸ்ரவம் இருந்தாலும் கூட, உயிரின் ஆசை முதலான பாவாஸ்ரவம் இல்லை யெனில் எல்லா இஷ்ட, இஷ்ட மில்லாத விஷயங்களில் நான் என்னுடையது என்ற உணர்வு ஏற்படாத உயிருக்கு

5. காரணிகள்

பந்தம் உண்டாவதில்லை. ஆசை முதலியன இல்லாத உயிர்களுக்கு திரவிய கர்மத்தின் உதயம் மட்டுமே பந்தகாரணமாகும் என்றால்; சம்சார உயிர்களிடம் எப்போதும் கர்மஉதயம் இருப்பதால், எப்போதும் பந்தம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். அப்படியானால் கர்மம் இல்லாத உயிரே இருக்க முடியாமல் போகும்! (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 149ன் தெளிவுரை)

5. கர்மம் பயன்தர தோன்றும்போது உயிர் திரிபுணர்வு கொள்கிறது. உயிர் திரிபுணர்வு கொள்ளும்போது புதிய கர்மம் கட்டுகிறது. அவ்விரண்டும் தத்தம் செயலை செய்து கர்மகட்டு நிகழ உபாதான மற்றும் நிமித்தக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

6. கர்மம் இருப்பில் உள்ளவரை துய்ப்புக்குத் தகுதியாவதில்லை. அது பயன்தர தகுதியாகும்போது துய்ப்புக்கு தகுதியாகிறது. அது துய்க்கப்படும்போது உயிரிடம் திரிபு உணர்வு தோன்றுகிறது. அதனால் புதிய கர்மம் காட்டுகிறது. இதனை விளக்க கிழக்காணும் எடுத்துக்காட்டு தரப்படுகிறது.

“பெண் சிறுமி நிலையில் புணர்ச்சிக்குத் தகுதியானவளாக இல்லை. அவள் இளம்பெண்ணாக ஆகும்போது (யவ்வனரூபம் அடையும்போது) புணர்ச்சிக்கு தகுதியானவளாக இருக்கிறாள். இரண்டு நிலையிலும் பெண்தன்மை அவளிடம் உள்ளது. பெண்தன்மை இருந்தும் சிறுமி நிலையில் புணர்ச்சிக்கு தகுதி இல்லாததுபோல, நற்காட்சியாளரிடம் வினை இருப்பில் இருக்கும்போது பயன்தரும் தகுதியை வெளிப்படுத்தாமையால் துய்ப்புக்கு தகுதியாவதில்லை. அப்போது உயிரிடம் திரிபு உணர்வு தோன்றும் வாய்ப்பு இல்லாமையால் உயிர் புதிய கர்மத்தை காட்டிக் கொள்வதில்லை. பெண் யவ்வன நிலையில் புணர்ச்சிக்கு தகுதியாவது போல, கர்மம் உதயத்தில் இருக்கும்போது துய்ப்புக்கு தகுதியாகிறது. பெண்ணிடம் வசப்படுவது போல கர்மவினையின் வசப்பட்ட உயிர் திரிபு நிலை அடைந்து அதனதன் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு புதிய கர்ம பந்தத்தை அடைகிறது”. திரிபு நிலையில் மித்யாதிருஷ்டி அனந்தானுபந்தி முதலான நான்கு கர்மங்களையும், நற்காட்சியாளன் அப்பிரத்யாக்யானம் முதலான மூன்று கர்மங்களையும், இல்லறத்தான் (தேச விரதன்) பிரத்யாக்யானம் முதலான இரண்டு

5. காரணிகள்

கர்மங்களையும், முனி நிலையில் சஞ்சவலன கர்மங்களையும் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இதனால் கர்மோதயம் புதிய கர்ம பந்தத்திற்கு காரணமில்லை உயிரின் திரியும் நிலையே காரணம் என அறியலாம். (சமயசாரம் காதை 174முதல் 176வரையின் தெளிவுரை)

7. அஞ்ஞானி, தன்னில் ஆசை-கோபம் முதலான உண்டாகக் கர்ம உதயம்தான் காரணம் என்று நம்பி அந்த கர்மங்களின் மேல் கோபம் கொண்டு அவைகளை நாசம் செய்ய எண்ணுகிறான். அப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானிகள் தெளிவுபெற வேண்டி, ஆச்சாரியர்கள் இவ்வாறு உபதேசம் செய்கின்றனர் “ஆசை-கோபம் முதலான திரிபு உணர்வுகள் உயிரில் தோன்ற அதன் அஞ்ஞானமே காரணம். அது உயிரின் அசுத்த பர்யாயம், ஆகையால் அதைத்தான் நாசம் செய்யவேண்டும், உயிர் ஞான இயல்பு வடிவமாகும்-இவ்வாறு அனுபவம் செய்யவேண்டும், சமயக்ஞானத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். வெளித் திரவியம் (கர்மம்) ஆசை-கோபம் உண்டாகக் காரணம் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு அதன் மேல் கோபம் கொள்ளாதே”. (சமயசார கலசம் 220-ன் தெளிவுரை)

8. உயிர் தன் அஞ்ஞானத்தினால் தவறு செய்கிறது, இதில் கர்மத்தை சபிப்பதால் ஒரு பயனும் இல்லை. எவ்வாறு நெருப்புடன் தொடர்பு கொண்ட இரும்பு பழுக்க காய்ந்து சிவந்து விடுகிறதோ, அது போல கர்மத்தின் வசப்பட்ட உயிர் ஆசை, வெகுளி செய்து விகாரத்தை அடைகிறது.

9. கர்மம் உண்மையில் அதுவே ஆறு காரணி(ஷட் காரக்) வடிவில் பரிணமிக்கிறது ஆகையால் அது உயிரின் ஆறு காரணி அவஸ்தைகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதேபோல் உயிர் சுயமாகவே ஆறு காரணி வடிவில் பரிணமிக்கிறது அதுவும் புத்கலத்தின் ஆறு காரணிவடிவ அவஸ்தைகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கவில்லை. அதாவது நிச்சயநயத்தால் கர்மமாக மாறக்கூடிய ஸ்கந்தம் சுயமாகவே கர்மவடிவமாக ஆகிறது, உயிர் தன் ஒளதாயிக ஃபாவ வடிவில் சுயமாகவே விகார ஃபாவமடைகிறது. உயிர் புத்கலம் இரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றின் செயலை எதிர்பாத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை.

5. காரணிகள்

சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் உயிரின் விகாரம் உயிரில் ஷட்காரக வடிவில் நடைபெறுகிறது. அதேபோல் புத்கலத்தின் கர்ம வடிவ விகாரம், புத்கல ஸ்கந்தத்தில் ஷட்காரக வடிவில் நிகழ்கிறது. உயிரின் நிகழ்வுக்கும் புத்கலத்தின் நிகழ்வுக்கும் காரண காரியத் தொடர்பு இல்லை. இரண்டும் சம காலத்தில் நிகழ்வதால் நிமித்த நைமித்திகத் தொடர்பே உள்ளது என அறியலாம்.

கேள்வி 27: “உயிர் தன் தகுதியாலேயே விகாரஃபாவம் (ஆசை முதலியன திரிபு உணர்வுகளை) செய்கிறது-இவ்வாறு நம்புவதால் விகாரம் உயிரின் இயல்பு ஆகிவிடுமல்லவா; ஆகையால் ஆசை முதலான விகாரம் கர்மத்தினால் செய்யப்படுகிறது என்று நம்ப வேண்டும்”-இவ்வாறு சொல்வது சரியா?

பதில்: விகாரம் உயிரின் முக்கால இயல்பு அல்ல, ஆனால் அழியும் தன்மையுடைய பர்யாய உணர்வாகும். நிகழ்காலப் பர்யாயத்தில் தன்னை விட்டு வேறு திரவியத்தை பின்பற்றும்போது பர்யாயத்தில் புதிய புதிய விவகாரங்கள் உண்டாகின்றன, ஆனால் அது தன்னையே பின்பற்றுமானால் அப்போது அந்த விகாரமடைவதில்லை. உயிர் சுயமாகவே கோபம், ஆசை முதலான விகார உணர்வுகளைக் கொள்கிறது, ஆகையால் அசுத்த நிச்சய நயத்தால் அது உயிரினுடையதாகும். இயல்பில் விகாரம் இல்லை, தன்னியல்பில் ஆழ்ந்துவிட்டால் அந்த விகாரம் தானாகவே விலகி விடுகிறது, (அதாவது விகாரத்தை பிடித்துத் தள்ள வேண்டியதில்லை). ஆகையால் விகார பர்யாயம் நிச்சய நயத்தால் தன்னுடையது எனப்படுகிறது, ஆனால் விகார இயல்பு தன்னுடைய நிரந்தரமானதோ மற்றும் உண்மையானதோ இல்லை, அதனால் அது அசுத்தமாகும். இதனால் அசுத்த நிச்சய நயத்தால் விகாரம் உயிரால் செய்யப்படுகிறது என்பதே சரியாகும்.

கேள்வி 28: சில சமயம் உயிரின்மேல் ஜட கர்மத்தின் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது; சில சமயம் ஜட கர்மத்தின் மேல் உயிரின் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பது சரியா?

பதில்: 1. இல்லை, இந்த நம்பிக்கை உண்மையில்லை, ஏனெனில் உயிர் மற்றும் ஜடக்கர்மம் இரண்டு பதார்த்தமும் முக்காலத்திலும் தனித்

5. காரணிகள்

தனியாகும். இவைகளுக்கிடையில் அத்யந்தாஃபாவம் இருக்கிறது, ஆகையால் எதுவும் எதன் மேலும் தாக்கம் செய்ய இயலாது.

2. உயிர் விபரீத புருஷார்த்தம் செய்யுமானால் அப்போது தன் விபரீத செயலுக்கு கர்மத்தை சார்ந்து விடுகிறது, அந்த நோக்கில் கர்ம தாக்கத்தின் மேல் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. மற்றும் உயிர் தன் தகுதியில் விழிப்புடன் இருந்து சரியான புருஷார்த்தம் செய்யுமானால், அப்போது அது தன் சக்தியை தன்மேல் அதிகரித்து, கர்மத்தின் பக்கமிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகி விடுகிறது. இதனால் உயிர் சக்தி வாய்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

3. ஒவ்வொரு திரவியத்தின் பலம் மற்றும் சக்தி அதனுள்ளேயே இருக்கிறது. அதாவது கர்மத்தின் சக்தி கர்மத்திலேயே இருக்கிறது; உயிரின் சக்தி உயிரிலேயே இருக்கிறது. ஆகையால் கர்மம் ஒருபோதும் உயிரின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது.

கேள்வி 29: புலன்களால் நுகரக்கூடிய பொருள்கள் உயிருக்கு சுக துக்கங்களை கொடுக்க முடியாது என்பதன் காரணம் யாது?

பதில்: 1. உடல் எந்த உயிருக்கு வாழுமிடத்தை கொடுக்கிறதோ, அந்த உடலில் உள்ள இந்திரியங்களின் வழி உயிர் தன் அசுத்த பரிணாமத்தினால் விரும்பியதை அடைந்து தான் இன்பமாக இருப்பதாக நினைக்கிறது; ஜடமாகிய உடலில் இன்பம் நிகழ்வதில்லை. கள் குடித்தவன் மயங்குதல் போல இந்த உயிர் மேகவினை என்னும் கள்ளின் மயக்கத்தால், இந்த பொருள் எனக்கு இன்பத்தை கொடுக்கிறது என மயங்கி அதை நாடி ஓடுகிறது. அந்த நிலையில் இன்பம் உயிரில் நிகழ்கிறது, உடலில் அன்று. பிற பொருளில் இன்பம் காணும் திரிபு நிலையை உயிரே நிகழ்த்துகிறது. பிற பொருளின் தொடர்பை விட்டுவிட்டு உயிர் தன்னியல்பில் நிகழுமானால் சித்தபகவான் போல அனந்த சுகத்தை அடையும். அதாவது உயிரின் சுக குணத்தின் திரிந்த பர்யாயங்களே புலன்வழி அடையும் சுக துக்கங்கள்; அதாவது புலன்கள் வழியே அறியும் உயிர் அனுபவிப்பது துன்பமே என தெளிதல் வேண்டும். (பிரவசனசாரம் காதை 65-ன் தெளிவுரை)

5. காரணிகள்

2. உடல் சுக துக்கங்களைச் செய்வதில்லை. தேவர்களின் அழகிய வைகரீக உடலும் சுகத்திற்கு காரணமில்ல, நாரகியின் அழகற்ற உடலும் துக்கத்திற்கு காரணமில்லை. உயிர் சுயமாகவே தான் விரும்பும்/ விரும்பாத விஷயங்களின் வசமாகி சுகதுக்கங்களைக் கற்பனை வடிவில் அனுபவிக்கிறது. (பிரவசனசாரம் காதை 66-ன் தெளிவுரை)

3. தான் பிற என்ற பிறித்தறியும் அறிவு இல்லாததினால் உயிர், பிறவற்றில் அதாவது இந்திரிய விஷயங்களில் சுகம்/துக்கம் என்ற தவறான கற்பனை செய்து அவைகளில் இஷ்டமானது, இஷ்டமில்லாதது என்ற அறிவு கொண்டு சுகத்தையும், துக்கத்தையும் அடைவதாக நம்புகிறது. ஆனால் அந்த விஷயங்களோ ஜடமயமானது; அவை உயிருக்கு உண்மையில் இஷ்ட - அனிஷ்டங்களே அல்ல மற்றும் வஸ்துவின் இயல்புபடி ஒரு திரவியம் இன்னொரு திரவியத்திற்கு கொஞ்சம்கூட எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது சித்தாந்தமாகும்.

4. மேலே கூறியபடி பொருள்களில் வேண்டியது வேண்டாதது என்று எதுவும் இல்லை. அப்படி பதார்த்தங்களில் வேண்டிய வேண்டாத தன்மை இருக்குமானால், எது வேண்டிய பதார்த்தமோ அது எல்லோருக்கும் வேண்டியதாக இருக்க வேண்டும், அவ்வாறு இல்லை என்பதே உண்மை. ஆகையால் உயிர் தானே கற்பனை செய்து பொருள்களில் வேண்டியது, வேண்டாதது என்று எண்ணுகிறது, ஆனால் அந்த கற்பனை மூட நம்பிக்கையாகும்.

கேள்வி 30: நிமித்தத்தின் பலத்தால் அல்லது தூண்டுதலால் காரியம் நிகழ்கிறதா என்ன?

பதில்: 1. இல்லை, எவ்வாறு எந்த ஒரு காரியமும் வேறுஒன்றின் கட்டாயத்தில் நிகழ்வதில்லையோ, மற்றும் காரியம் வேறொன்றால் நிகழ்கிறது என்ற அறிவு அல்லது முயற்சியின் கட்டாயத்தில் கூட நிகழ்வதில்லை, என்னெனில் காரியம் பொருளின் சுய பரிணமன சக்தியால் நடைபெறுகிறது. காரியம் நிகழ்வதை அறிவு மற்றும் முயற்சியின் தலையில் சுமத்தும்போது அந்த அஞ்ஞானி காரியம், நிமித்தத்தால் நிகழ்வதாக நினைக்கிறார். ஆனால் தத்துவ நோக்கில் பார்த்தால், ஒவ்வொரு காரியமும் அதனதன் தகுதியிலேயே நிகழ்கிறது, ஏனெனில்

5. காரணிகள்

அதன் அன்வயம்(அதிலேயே இருப்பது) மற்றும் வ்யதிரேகம்(அத்து மீறுதல்) கூட அதனுடனே இருக்கிறது, ஆகையால் நிமித்தத்தை எந்த நிலையிலும் காரியம் நிகழ ஊக்குவிக்கும் காரணம் என்ற எண்ணம் முறையானதில்லை. (பண்டிட் பூலசந்ஜியின் ஸ்ரீ தத்துவார்த்தஸூத்திரம், பக்கம்-251)

2. சங்கு எந்த நிற பொருளை உண்டாலும் வெள்ளை நிறமாகவே இருக்கிறது, அது உண்ணும் பொருளின் நிறமாக மாறிவிடுவதில்லை. ஏனெனில் வேறு திரவியம் எந்தத் திரவியத்திலும் அதில் இல்லாத இயல்பை செய்ய நிமித்தக் காரணமாக ஆக முடியாது. (சமயசாரம் காதை 220முதல் 223வரையின் தெளிவுரை).

கேள்வி 31: ஞானி-தர்மாத்மா வேறு உயிரை நல்வழிப்படுத்தவே உபதேசம் செய்கிறார் என்பது சரியா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் எந்த உயிரும், வேறு உயிருக்கு நல்லது-கெட்டது செய்ய முடியாது என்று ஞானிக்குத் தெரியும். எதிரிலிருக்கும் உயிர் தனக்குதியால் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் முயற்சியின் காரணத்தால் தெரிந்து கொள்ளுமானால், அப்போது உபதேசம் நிமித்தம் என்று கூறப்படுகிறது.

சதுமஸ்த நிலையில் ஞானிக்கு தன் அறிவு தூய்மையின் அளவுக்கு உபதேசம் செய்ய ஆசை உண்டாகிறது மற்றும் உபதேசம் (வாணி) வெளிப்படுகிறது. இதில் உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை ஒரு நிமித்தம் மட்டுமே. ஆசை மற்றும் உபதேசமாக வரும் ஒலி (வாணி) ஆகிய இவை இரண்டுக்கும் ஞானி உரிமையாளன் இல்லை, ஆனால் ஆசை மற்றும் வாணி இவைகளின் நிகழ்வுகளை ஞானி அறிபவர் மட்டுமே என தெளிதல் வேண்டும்!

கேள்வி 32: புத்கலம் உயிரை விகார வடிவமாக ஆக்குகிறது என்பது சரியா?

5. காரணிகள்

பதில்: 1. இல்லை; அவ்வாறு எப்போதும் நிகழ்வதில்லை, ஏனெனில் ஒரு திரவியம் வேறு திரவியத்தின் பரிணாமத்தைச் செய்வதில்லை. (ஆத்மாவலோகன் பக்கம்-46).

2. எந்தத் திரவியமும் வேறு எந்தத் திரவியத்தின் பரிணாமத்தையும் செய்வதில்லை, ஏனெனில் எந்தத் திரவியமும் அபரிணாமியாக (சுயமாகவே பரிணாமம் அற்றதாக) இல்லை; எல்லா திரவியமும் சுயமாகவே பரிணமிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவைகளே! (ஆத்மாவலோகன் பக்கம்-74)

கேள்வி 33: உயிர் தன் சித்தத்தில் விகாரமடைகிறது, ஆனால் அப்படியாவதில் புத்கலம் தானாகவே அங்கு நிமித்தக் கர்த்தாவாக இருக்கிறது என்று ஒருவர் நினைத்தால் அது சரியா?

பதில்: 1. இல்லை, அப்படி ஒருபோதும் நிகழ முடியாது, ஏனெனில் புத்கலம் அந்த சித்த விகாரம் நிகழ்வதை அறிந்து தானே கர்ம நிமித்த வடிவம் கொள்ளுமானால் அது அறியும் தன்மை உடையதாகிவிடும். அறிவில்லாத ஜடம் அறிவு பெற்றதாக ஆகிவிடும். இதனால் அனர்த்த தோஷம் (பொருள் இல்லாத குற்றம்) வந்துவிடும்.

2. உயிர் விகாரமடைவதில் புத்கலக் கர்மத் திரவிய வடிவம் எப்போதும் நிமித்தமாகவே இருக்குமானால், புத்கலம் உயிருக்கு பகைவன் என்று ஆகிவிடும். உண்மையில் எந்தத் திரவியங்களுக்கும் இடையில் பகைமை இல்லை ஆகையால் அவைகளுக்குள் பகைமை வந்து விட்ட குற்றம் வந்து விடும். (ஆத்மாவலோகன் பக்கம் 46-47)

6. உபாதானம்-நிமித்தம் மற்றும் நிமித்த-நைமித்திகம்

கேள்வி 1: காரியம் எவ்விதம் நிகழ்கிறது?

பதில்: காரணானுவிதாயீனி கார்யாணி (சமயசாரம் காதை 130-131ன் தெளிவுரை). காரணானுவிதாயீனி கார்யாணி-காரணத்தை அனுசரித்தே காரியம் நிகழ்கிறது. காரணத்திற்கு ஏற்பவே செயல்கள் நிகழ்கின்றன. காரியத்தை கர்மம், அவஸ்தை, பர்யாயம், நிலை, பரிணாமம், மாற்றமடைதல் (பரிணதி) என்றெல்லாம் கூறுவர். [இங்கு உபாதான காரணத்தையே காரணமாக அறியவும், உபாதான காரணமே உண்மையான காரணமாகும்].

கேள்வி 2: காரணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: காரியம் எந்தப் பொருளிலிருந்து உற்பத்தியாகிறதோ அந்தப் பொருளை (உத்பாதக் சாமகிரி) காரணம் என்று கூறுவர்.

கேள்வி 3: உத்பாதக் சாமகிரி அதாவது காரியம் உற்பத்தியாகும் ஆக்கப் பூர்வமான பொருள்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: உபாதானம், நிமித்தம் என ஆக்கப்பூர்வமான பொருள்கள் இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன. உபாதானத்தை நிஜசக்தி அல்லது நிச்சய காரணம் என்று கூறுவர், நிமித்தத்தை புறச்செயல் அல்லது வியவஹார காரணம் என்பர்.

கேள்வி 4: உபாதான காரணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: 1.எந்த திரவியம் அதுவே காரிய வடிவமாக மாற்றமடைகிறதோ, அதை உபாதான காரணம் என்று கூறுவர். மண் குடத்திற்கு மண் மொத்தையை முக்கால உபாதான காரணம் என்று திரவியார்த்திக நயத்தால் சொல்வர்.

2.அனாதி காலமாக திரவியத்தில் பர்யாயங்களின் தொடர்ச்சியான ஓட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, இதில் ஒரு சமய முன் பர்யாயம் (அனந்தர்பூர்வக்ஷணவர்த்திப் பர்யாயம்) உபாதான காரணம், மற்றும் அதற்கு அடுத்த சமய பர்யாயம் (அனந்தர் உத்தர்க்ஷணவர்த்திப் பர்யாயம்) காரியமாகும். எப்படியெனில் மண் மொத்தை மண் குடமாவதில்,

6.உபாதானம்

மண் மோத்தை குடமாவதற்கு ஒரு சமய முன் பர்யாயமாகும். குடவடிவ காரியம், அது பிண்டத்தின் அடுத்த சமய பர்யாயமாகும். முன் சமய (அனந்தர்பூர்வக்ஷணவர்த்திப் பர்யாயத்தின்) அழிவைக்ஷணிக் உபாதான காரணம் என்று பர்யாயர்த்திக நயத்தால் கூறுவர்.

3.அந்த சமய பர்யாயத்தின் தகுதி(யோக்யதை) உபாதான காரணமாகும், மேலும் அந்தப் பர்யாயமே காரியமாகும். பர்யாயர்த்திக நயத்தால் உபாதானமே உண்மையான காரணமாகும். (ஆதாரம் - த்ருவ உபாதானம் மற்றும்க்ஷணிக் உபாதானம் பற்றி தெரிந்து கொள்ள பார்க்கவும் - 1. அஷ்ட ச ஹ ஸ்த்ரி ஸ்லோகம் - 58, 2. சித்வி லா ஸ பக்கம் - 36, 3. ஞானதர்பண் பக்கம் 25-40-56).

கேள்வி 5: தகுதி (யோக்யதை) என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: “யோக்யதை வ விஷயப்ரதிநியமகாரணமிதி” - (நய தீபிகா பக்கம்-27).

1. தகுதியே (யோக்யதையே) பொருளைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணமாகும். [இது அறிவின் சாமர்த்தியத்தை கொண்டு சொல்லப்பட்டதாகும், ஆனால் தகுதித்தன்மை என்பது எல்லா பொருளிலும் எப்போதும் இருக்கும் ஒன்றாகும்.]

2. சாமர்த்தியம், சக்தி, பாத்திரத்தன்மை, தகுதி, வலிமை, யோக்யதை எல்லாம் தகுதியைக் குறிக்கும் வெவ்வேறு சொற்களாகும்.

கேள்வி 6: நிமித்தக் காரணம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: எந்தப் பதார்த்தம் தானே காரிய வடிவமாக பரிணமிக்கவில்லையோ, ஆனால் காரிய உற்பத்தியில் அனுகூலமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த பதார்த்தத்தை நிமித்தக் காரணம் என்பர். உதாரணமாக மண்குடம் உற்பத்தியாவதற்கு குயவன், கொம்பு, சக்கரம் முதலியன நிமித்தக் காரணம் என்பது போல அறிக. [நிமித்தம் உண்மையானக் காரணமில்லை, அது அஹேதுத்துவமாகும். (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-351) நிமித்தம் காரிய வடிவைப் பெறுவதில்லை ஏனென்றால் அது உபசாரம் மாத்திரமே, அதாவது வியவஹார காரணமாகும்.]

கேள்வி 7: நிமித்தக் காரணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: பிரேரக் நிமிதம், ஊதாசீன நிமித்தம் என நிமித்தம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 8: பிரேரக் நிமித்தம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: இடம் விட்டு இடம் செல்லும் உயிர், புத்கலம் மற்றும் இச்சை உடைய உயிர் முதலியன பிரேரக் நிமித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரேரக் நிமித்தம் வலுக்கட்டாயமாக உபாதானத்தில் காரியத்தை நிகழ வைக்கிறது அல்லது பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்று புரிந்து கொள்ளக்கூடாது; ஏனெனில் இரண்டு பதார்த்தங்களுக்கிடையில் ஒன்றில் ஒன்று இல்லாமை (அபாவ்) உள்ளது. பிரேரக் நிமித்தம், உபாதானத்தை மாற்றமடையத் தூண்டுவதில்லை.

கேள்வி 9: ஊதாசீன நிமித்தம் என்று எதைக் கூறுவர்?

பதில்: தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசம் மற்றும் காலம் முதலான நிஷ்கிரியா (இடம்விட்டு இடம் செல்லாத-ஒரே இடத்தில் நிலையாக இருக்கின்ற), மற்றும் ஆசை முதலிய விகார உணர்வுகள் இல்லாத திரவியங்களை ஊதாசீன நிமித்தம் என்பர். [நிமித்தங்களின் உட்பிரிவுகளைச் சொல்வதற்காகவே சில நிமித்தங்களை பிரேரக் மற்றும் சிலவற்றை ஊதாசீன நிமித்தம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எல்லா வித நிமித்தங்களும் உபாதானத்திற்கு தர்மாஸ்திகாயம் போல ஊதாசீனமேயாகும். நிமிந்தங்களை தனித்தனியாகத் தெளிவு படுத்துவதற்காகவே அதை இரண்டு பிரிவு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.]

கேள்வி 10: “குயவன் சக்கரம், கொம்பு முதலியவைகளால் மண்குடம் செய்தான்” - இந்த குடமாகும் காரியத்தில் 1.திரிகாலி மற்றும் கூடிணிக் உபாதான காரணங்கள் யாவை? 2.ஊதாசீன மற்றும் பிரேரக் நிமித்தங்கள் யாவை?

பதில்: 1. திரிகாலி உபாதான காரணம் மண்; மற்றும் குடவடிவம் பெறுவதற்கு ஒருசமயம் முன்னர் இருந்த மண்ணின் பர்யாயம் - மண்ணின் மொத்தை வடிவின் அழிவு மற்றும் குட வடிவமாதலான நிகழ்கால பர்யாயத்தின் தகுதி (யோக்யதை) ஆகிய இரண்டும் கூடிணிக் உபாதானமாகும்.

2. குடம் செய்ய ஆசை கொண்ட குயவன், இடம் பெயரக்கூடிய (கிரியாவான்) சக்கரம், கொம்பு முதலியன பிரேரக் நிமித்தங்களாகும். சக்கரத்தில் இருக்கும் அச்ச நிலைகொண்டிருக்கும் நகராத அடிபாகம் (சக்கரம் நிலைகொண்டிருக்கும் பூமியில் நிலையாக இருக்கும் பகுதி), காலம், ஆகாசம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம் முதலியவைகள் ஊதாசீன நிமித்தமாகும்; ஏனெனில் அவைகள் செல்லுகை மற்றும் இச்சை அற்றவைகளாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 11: ஊதாசீன நிமித்தம், உபாதானத்தில் எதுவும் செய்ய முடியாது, ஆனால் பிரேரக் நிமித்தம் ஏதாவது சில காரியம் அல்லது விளைவை ஏற்படுத்தவோ அல்லது செல்வாக்கு செலுத்தவோ முடியுமல்லவா?

பதில்: இல்லை; ஊதாசீன நிமித்தமோ அல்லது பிரேரக் நிமித்தமோ, உபாதானத்தில் எதுவும் செய்யவே முடியாது, ஏனெனில் உபாதானப் பொருளுக்கு வேறாக இருக்கும் எல்லா பொருள்களும் - எல்லா நிமித்தங்களும் உதாசீனமாகவே இருக்கின்றன. ஸ்ரீ பூஜ்யபாத ஆசாரியர் இஷ்டோபதேசத்தில் 35-ஆம் காதையில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

**நாங்ஜோ விங்ஜத்வாமாயாதி விங்ஜோ நாங்ஜத்வம்ருச்யதி |
நிமித்தமாத்ரமன்யஸ்து, கதேர்தர்மாஸ்த்காயவத் ||35||**

இதன் பொருள் - அஞ்ஞானி சிறப்பான ஞானத்தை அடைவதில்லை, அஞ்ஞானியாகவே இருக்கிறார். செல்பவைகளுக்கு எப்படி தர்மாஸ்திகாயம் நிமித்தமோ, அதேபோல மற்றவைகளும் நிமித்தம் மட்டுமே. தத்துவ ஞானம் உற்பத்திக்காகத் தகுதியில்லாத அபவ்வியர் முதலான உயிர்கள், தர்மவான்களில் ஆயிரக்கணக்கான உபதேசங்களைக் கேட்டுக்கூட தத்துவ ஞானத்தை அடைய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். “காரியம் நிகழ் எந்த முயற்சியும் இயல்பு குணத்தின் நோக்கில் செய்யப்படுகிறது. ஆயிரம்முறை முயன்றாலும் கொக்கை கிளிபோல பேசவைக்க முடியாது”.

இங்கு இவ்வாறு வெளி நிமித்தங்கள் எல்லாம் ஒதுக்கப்படுகிறதே என்ற சந்தேகம் வருகிறது அல்லவா! இதற்கு பதில், குரு முதலானவர்கள் இயற்கை நிகழ்வுகளின் தோற்றத்தில் மற்றும் அழிவில் நிமித்தம் மட்டுமே.

6.உபாதானம்

உண்மையில் எந்தக் காரியமும் நிகழ்வதில் அல்லது நிகழாமல் போவதில் அதன் தகுதியே உண்மையான சாதனமாகும்... (பரமஸ்ருத ப்ரஃபாவக் மண்டல், மும்பையில் இருந்து வெளியிடப்பட்ட இஸ்டோபதேசம் காதை 35-ன் தெளிவுரை.)

கேள்வி 12: சில சமயங்களில் ப்ரேரக் நிமித்தம், அதாவது வேகமாக செல்லும் வாகனம், ரயில் முதலியவைகளில் பயணம் செய்யும்போது நாம் தெரியாத இடத்தில் வேகமாகச் செல்வது போல் காணப்படுகிறது, ஆகையால் உபாதானத்தில் ப்ரேரக் நிமித்தத்தின் தாக்கம் இருப்பதாகத் தெரிகிறதே இது சரியா?

பதில்: சரியில்லை. எந்த ப்ரேரக் நிமித்தத்தின் கட்டாயத்திலும் உபாதானத்தின் செயல் நிகழ்கிறது என்பது சரியில்லை, ஆனால் வேகமாகச் செல்லுதல் உயிரின் இச்சைக்கு தகுந்தார்போல் இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் உடல் மற்றும் உயிரின் கிரியாவதி சக்தியின் அந்த சமய தகுதி எதுவோ அதுபோலவே செல்லுதல் நிகழ்கிறது.

கேள்வி 13: வேகமாக செல்லும் வாகனம் முதலியன வேகத்திற்கு நிமித்தம் மட்டுமே, ஆனால் புத்கலக் கர்மம், மனம், வசனம், உடல், இந்திரியபோகம், செல்வம், சொந்தங்கள், வீடு, முதலியன உயிரில் விருப்பு வெறுப்பு முதலியன ஏற்பட ஊக்கமூட்டுபவைகளாக இருக்கின்றனவல்லவா?

பதில்: ஆறு திரவியங்களும் அதனதன் இயல்பில் எப்போதும் சுதந்திரமாக (எதன் உதவியும் இல்லாமல்) திகழ்கின்றன. எந்த திரவியமும் வேறு திரவியத்தை ஊக்கமூட்டுபவையாக எந்தக் காலத்திலும் இல்லை; ஆகையால் எந்தத் திரவியமும் உயிரில் விருப்பு, வெறுப்பு தோன்ற ஊக்கப்படுத்துவதாக இல்லை, ஆனால் உயிர் தன் மூடநம்பிக்கையின் காரணத்தால் மோஹ உணர்வு கொண்டதாக இருக்கிறது, அதுவே விருப்பு, வெறுப்பு முதலான உணர்வுகளுக்கு (கஷாயத்திற்கு) காரணமாகும். (மேலும் தெளிவு பெற அதிகாரம் 5-ன், கேள்வி-பதில் 31-யைப் பார்க்கவும்.)

கேள்வி14: புத்கலக் கர்மத்தின் தாக்கத்தால் உயிர் ஆசை, வெகுளி அடையவேண்டியிருக்கிறது; புத்கலக் கர்ம உதயம் எங்கெங்கு

தாக்குகிறதோ அங்கங்கு உயிருக்கு ஆசை, வெகுளி அதிகமாகிறது என்பது சரியா?

பதில்: இல்லை, ஏனெனில் உலகில் புத்கலத்தின் சாயலோ எப்போதும் இருக்கிறது. அதன் தாக்கத்தால்தான் உயிர் ஆசை முதலான விகார ஃபாவமடைகிறது என்றால், தூய உணர்வுநிலை ஏற்படும் காலமே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் சுத்த அல்லது அசுத்த உணர்வு செய்வதில் சேதனமான உயிரே சுய சாமர்த்தியம் கொண்டதாக இருக்கிறது என்றே கொள்ளவேண்டும். (சமயசார் நாடக, சர்வ அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட 61-66 காதைகளைப் பார்க்கவும்).

கேள்வி 15:நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் என்று எதை சொல்கின்றனர்?

பதில்: எப்போது உபாதானம் சுயமாகவே இயங்கிக் காரிய வடிவாக பரிணமிக்கிறதோ, அப்போது உணர்வுப் பூர்வமாகவோ அல்லது உணர்வில்லாமலோ ஏதாவது தகுதி வாய்ந்த நிமித்தக் காரணத்துடன் சம்பந்தம் கொண்டுள்ளதோ, அதைச் சொல்வதற்காக, அந்தக் காரியத்திற்கு அதை நிமித்தம் என்று கூறுவர். இவ்விதம் தனித்தனி பதார்த்தங்களின் சுதந்திரமான தொடர்பை நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் என்று கூறுவர்.

நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் ஒன்றுக்கொன்று (பரஸ்பரம்) அடிபணிதலைக் காட்டுவதாக இல்லை, ஆனால் நைமித்திகத்துடன் எது நிமித்த வடிவப் பதார்த்தமாக இருக்கிறது என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. எந்த காரியத்தின் நிமித்த நோக்கில் நைமித்திகம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அதை உபாதானத்தின் நோக்கில் உபாதேயம் என்றுகூடச் சொல்லப்படுகிறது.

1. நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம், இரண்டு சுதந்திரமான பர்யாயங்களுக்கிடையில் இருக்கிறது.

2.நிமித்தம் மற்றும் நைமித்திகம் இரண்டின் ஸ்வசதுஷ்டயம் (திரவிய-ஷேத்திர-கால-ஃபாவம்) தனித்தனியாக இருக்கிறது.

3.உபாதான-உபாதேய சம்பந்தம் ஒரே பதார்த்தத்தில் பொருந்துவதாக இருக்கிறது.

4.காரியத்தை நிமித்தத்தின் வழியாக அறியப்படுத்துவதை நைமித்திகம் என்று சொல்லப்படுகிறது, மற்றும் அதே காரியத்தை உபாதானம் வழியாக அறியப்படுத்துவதை உபாதேயம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 16: ப்ரேரக் நிமித்தம் மற்றும் ஊதாசீன நிமித்தம் இரண்டையும் உதாரணம் மூலம் விளக்கவும்.

பதில்:1. குடம் உற்பத்தியாவதில் கொம்பு, சக்கரம், குயவன் முதலியன ப்ரேரக் நிமித்தமாகும், ஏனெனில் கொம்பு, சக்கரம் மற்றும் குயவனின் கை இயங்குவதாக இருக்கின்றன, மேலும் குயவன் குடம் செய்வதில் விருப்பம் உடையனவாக இருக்கிறான். தர்மாஸ்திகாயம், மற்றும் சக்கரம் சுழல ஆதாரமாக இருக்கும் அச்சு ஆகியவை ஊதாசீன நிமித்தம், ஆனால் அந்த எல்லா நிமித்தமும் மண் வடிவ உபாதானத்திற்கு ஒவ்வொன்றும் (தர்மாஸ்திகாயம் போலவே) ஊதாசீன காரணமே யாகும்.

2. ஒரு மனிதன் குதிரையின் மேல் அமர்ந்து வெளி ஊருக்கு சவாரி செய்கிறான் என்று வைத்துக் கொண்டால்; இதில் குதிரை செல்வதாகையால் ப்ரேரக் நிமித்தம், நிலையாக இருப்பதால் தர்மாஸ்திகாயம் ஊதாசீன நிமித்தம், ஆனால் அந்த நிமித்தங்கள் உபாதான வடிவச் சவாரி செய்யும் மனிதனுக்கு ஒவ்வொன்றும் (தர்மாஸ்திகாயம் போல) ஊதாசீன காரணமே யாகும். [எவை ப்ரேரக் நிமித்த காரணமோ அவை செல்லுதல் மற்றும் இச்சை உடையவை என்பதை சொல்வதற்கு ஊக்கமூட்டுபவை என்று வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்படும், ஆனால் உண்மையில் எந்த பொருளின் பர்யாயமும் வேறு பொருளின் பர்யாயத்திற்கு ஊக்கமூட்ட முடியாது என அறியவும்.]

கேள்வி 17:சத்ஃபாவ வடிவ நிமித்தம், அசத்ஃபாவ வடிவ நிமித்தம் இவைகளை உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கவும்.

பதில்: காற்று வீசும்போது கடலில் அலை உண்டாகிறது. அலை உண்டாகக் காற்று நிமித்தக் காரணமாகிறது. காற்று வீசவில்லை என்றால் கடலில் அலை உண்டாகாது, எனவே அலை உண்டாகாமைக்கு காற்று வீசாமை நிமித்தமாகும். இதனால் கடல் அலைக்கும் காற்றுக்கும் இடையே நிமித்த-நைமித்திக உறவு காணப்படுகிறது. ஆனால் காற்றின் குணம் கடலில் பரவவில்லை; அதனால் கடல் காற்றின் வியாப்பியமாக (பரவக்கூடியதாக) இல்லை; காற்றும் வியாபகமாக(கலப்பதாக) இல்லை.

6.உபாதானம்

கடலுக்கும் அதன் அலைக்கும் இடையே நிமித்த-நைமித்திக உறவு இல்லை, ஆனால் வியாப்ய-வியாபக உறவு இருப்பதால், அலை உண்டாக கடல் உபாதான காரணமாகிறது. கடல் கடலாக இருக்கிறது; காற்று காற்றாக இருக்கிறது. கடல் காற்றாக திரியவில்லை, காற்றும் கடலாக மாற்றமடையவில்லை. வெவ்வேறான பண்புகளை உடைய பொருள்கள் ஒன்று மற்றொன்றின் இயல்பாகத் திரிவதில்லை என்பது இதனால் தெளிவாகிறது, ஆனாலும் இரண்டுக்குமிடையே நிமித்த-நைமித்திக உறவு இருக்கவே செய்கிறது. [உதாரணத்தில் காற்று அடித்தல் சத்ஃபாவவடிவ நிமித்தமாகும், காற்று அடிக்காமலிருத்தல் அசத்ஃபாவவடிவ நிமித்தமாகும் என அறியவும்].

இதேபோல வினை உதயம் இருக்கும்போது (சத்ஃபாவ வடிவ நிமித்தம்) உயிரில் திரிபு நிலை காணப்படுகிறது. வினை உதயம் இல்லை என்றால் (அசத்ஃபாவ வடிவ நிமித்தம்) உயிரில் திரிபு நிலை இல்லை. எனவே புத்கல வினையின் உதயம் உயிரின் திரிபு நிலைக்கு நிமித்தக் காரணமாக அமைகிறது. ஆனால் புத்கலத்தின் ஜடத்தன்மை உயிரில் பரவவில்லை ஆகையால் புத்கலம் உயிரில் பரவும் பொருளாக (வியாபகமாக) இல்லை. உயிரும் கலக்கப்படும் பொருளாக (வியாப்பமாக) இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையே வியாபக-வியாப்ய உறவு இல்லை. எனவே புத்கலம் உயிரின் திரிபு உணர்வுக்கு உபாதான காரணம் அன்று. ஆனால் உயிர் திரிபு நிலையில் இருந்தாலும் அதன் அறிதல் உணர்வு (சைதன்யம்) அழியாமல் இருக்கிறது. எனவே அறிவுக்கும் உயிருக்கும் இடையே வியாபக-வியாப்ய உறவு காணப்படுவதால், உயிர் தன் திரிபு நிலைக்குத் தானே காரணம் என்பது தெளிவாகிறது. இதேபோல உயிரின் திரிபு நிலையை சார்பாகக் கொண்டு புத்கலம் வினை வடிவமாகிறது. இங்கு உயிருக்கும் புத்கலத்துக்கும் நிமித்த-நைமித்திக உறவு காணப்படுகிறது, ஆனால் அறிதல் உணர்வு புத்கலத்தில் பரவாமையால் அவை இரண்டுக்குமிடையே 'வியாபக-வியாப்ய' உறவு இல்லை. அதனால் புத்கலம் வினை வடிவமாக வடிவ மாற்றம் பெற உயிர் உபாதான காரணம் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

உயிர் திரிபு நிலையில் இருந்தாலும், திரிபற்ற முக்தி நிலையில் இருந்தாலும் அது தன் இயல்பை இழக்காமையால் தன் நிகழ்வின் பயனைத் தானே நுகர்கிறது என்பதாம். பிறவி நிலையில் இன்ப துன்ப

நுகர்வையும், முக்தி நிலையில் அறிவு வடிவ ஒருமை நிலை பேரின்ப நுகர்வையும் பெறுகிறது. (சமயசாரம் காதை 83-ன் தெளிவுரை.)

கேள்வி 18: கர்ம உதயத்தால் உயிரில் உண்மையில் விகார உணர்வு உண்டாகிறது என்பது சரியா?

பதில்: 1. இல்லை, ஏனெனில் உயிரில் உண்டாகும் விகார உணர்வை, உயிர் தானாகவே செய்கிறது, அந்த சமயத்தில் கர்ம உதயம் வெறும் நிமித்தம் மட்டுமே. ஆனால் கர்ம உதயம் உயிரை எதுவும் செய்யவில்லை. அது உயிரில் விளைவை ஏற்படுத்தியது அல்லது தன் செல்வாக்கை உயிரின்மேல் செலுத்தியது என்ற நம்பிக்கை எப்போதும் தவறானதாகும்.

உயிரின் விகார ஃபாவம் கர்ம உதயத்தால் ஆனது, புதிய கர்மக் கட்டு உயிரின் விகார ஃபாவத்தால் ஆனது என்பதெல்லாம் நிமித்த-நைமித்திகத் தொடர்பை சொல்லும் வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்படுவதாகும். உண்மையில் உயிர் ஜடக் கர்மத்தை எதுவும் செய்ய முடியாது; ஜடக் கர்மமும் உயிரை விகாரமடையச் செய்ய முடியாது என்று அறிய வேண்டும் என்று கோமட்டச்சாரம் முதலான கர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2.கர்ம உதயத்தால் உயிர் விகாரமடைகிறது என்ற எண்ணம் ஒரு பிரமையாகும். ஸ்ரீ தீப்சந்துஜியால் எழுதப்பட்ட **ஆத்மாவலோகன்** பக்கம் 143-ல் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது - **ஹே நண்பரே, மற்றவர்கள் புத்கல திரவியம் நிமித்தமாக அருகில் இருப்பதை மட்டும் பார்த்து, அது என்னை மலினப்படுத்தி விட்டது என்று எண்ணுகிறார்கள்.** உயிர் தானே இவ்வாறான தவறான பிரமை கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதன் அருகில் பார்க்கப்பட்ட கர்மம் உயிரை தொடக்கூட இல்லை; அப்படியிருந்தும் அது குற்றம் செய்ததாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இதுவே உன்னை பலவீனமானவனாக ஆக்குகிறது. நீயே தவறு செய்கிறாய், கர்ம உதயத்தின் குற்றம் எதுவும் இல்லை; அது எப்போதும் அதன் செயலில் உண்மையாக இருக்கிறது.

கேள்வி 19:எப்போது கர்மம் தீவிர உதயத்தில் உள்ளதோ, அப்போது புருஷார்த்தம் செய்யமுடியாது, மேல் குணஸ்தானத்திலிருந்து கூட உயிர்

கீழ் குணஸ்தானத்தில் விழுந்து விடுகிறது” என்று சொல்வதின் பொருள் யாது?

பதில்:1. இது வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்பட்டதாகும். உயிர் அப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறதோ, அப்போது எந்த நிமித்தம் உடன் இருக்கும் என்பதையே சொல்வதாகும். இதைத் தெளிவு படுத்தவே அவ்வாறு கூறப்படுகிறது.

2. உயிர் தானாகவே தன் விபரீத புருஷார்த்தத்தால் பெரிய குற்றம் செய்கிறது, அப்போது கர்மத்தின் தீவிர உதயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உயிர் யதார்த்த புருஷார்த்தம் செய்யுமானால், அப்போது கர்ம உதயம் தீவிரமாக இருந்தாலும், அந்த சமயம் மத்தமாகி (தியூக்க சங்க்ரமித்து) உதயத்துக்கு வந்து நிர்ஜரை ஆகிவிடுகிறது. கர்ம உதயத்தால், உயிர் தன் நிலையிலிருந்து விழுவதில்லை.

3. பிரவசனசாரம் காதை 45-ன் தெளிவுரையில் ஜெயசேனாசாரியார் இவ்வாறு கூறுகிறார்-அரஹந்தருடைய செயல்கள் அவருடைய புண்ணிய கர்மத்தின் உதயத்தால் ஆனாலும், அதனால் அவர் எந்த புதிய கர்மத்தையும் கட்டிக் கொள்ளவில்லை. இதை உறுதி செய்து அச்செயல்களின் தன்மையை கூறுகிறார். அரஹந்தரின் தீர்த்தங்கர நாமகர்ம புண்ணிய உதயத்தின் பயனால் சமவசரண வைபவங்களும், மூவுலகத்தாரால் வணங்கப்படுவதும், மற்றும் பலவகையான சிறப்புகளும் நிகழ்கின்றன. அந்த புண்ணியத்தால் அவருடைய உயிருக்கு எந்த பயனும் இல்லை. அவருடைய செயல்கள் - நிறைவு, அமர்தல், போதல், திவ்யத்வனி வழங்குதல் முதலியன, அகாதி கர்ம உதயத்தால் நிகழ்வதால் அவை உதயத்தன்மை(ஒளதாயிக பாவம்) ஆகும். இந்த நிகழ்வால் அரஹந்தருடைய உயிர் விகாரமடைவதில்லை. ஏனெனில் அந்த நிகழ்வு, உயிரை திரியச் செய்யும் மோக வினை முதலிய காதி கர்மங்கள் அரஹந்தரிடம் அழிந்த பிறகு நிகழ்வதாகும். அதனால் அவர் உயிரில் எந்த திரிபு உணர்வும் தோன்றவில்லை, அதனால் வினை உதயத்தால் புதிய கர்மக் கட்டும் ஏற்படவில்லை. அதே சமயம் பழைய கர்மம் உதயத்திற்கு வந்து பலனை தந்து அழிகிறது. எந்த வினைகளின் உதயத்தால் செயல் நிகழ்கிறதோ, அந்த கர்மங்கள் தம் பயனை கொடுத்து விட்டு விலகுகின்றன. வினைகளின் அழிவுக்கு மட்டுமே அச்செயல்கள் நிகழ்வதால், அது கூடிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. கர்ம உதயமே

6.உபாதானம்

புதிய கர்ம கட்டுக்குக் காரணமானல், அரஹந்தரும் புதிய கர்மங்களை கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அது உண்மையானால் முக்தி என்பதே இல்லாமல் போகும்.

4. கர்மங்களின் பந்தக் காரணம் உயிரின் ஆர்வ உணர்வே யாகும், அதாவது மூட நம்பிக்கை (தவறான / மித்யா நம்பிக்கை), விரதமின்மை (அடக்கமின்மை), துவர்ப்பு உணர்வு (கஷாயம்), யோகம் (உயிர் பிரதேசத்தில் நிகழும் அதிர்வுகள்) உண்மையான காரணங்கள். திரவிய கர்மங்கள் தர்சன மோஹனீயம், சாரித்திர மோஹனீயம், மன வசன காய யோகங்கள் நிமித்தம் மட்டுமே. உயிரில் உண்டாகும் விகல்பமே/திரிபு உணர்வே புதிய கர்மங்கள் கட்டக் காரணமாகும். உயிரில் திரிபு உணர்வு இல்லையெனில், அருகில் திரவிய கர்மம் உதயத்திலிருந்தாலும் புதிய கர்மக் கட்டு நிகழாது. திரவிய கர்ம உதயத்தால் மட்டுமே புதிய கர்மம் கட்டும் என்றால், பிறவி நிலையில் எப்போதும் கர்ம உதயம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது, பிறகு வீடுபேறு என்பதே இல்லாமல் போகும். (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 149-ன் தெளிவுரை).

கேள்வி 20: காரியம் நிகழ உபாதானம் மற்றும் நிமித்தம் இரண்டுமே இருக்கின்றன. இதில் நிமித்தத்தின் பங்கு எவ்வளவு?

பதில்: 1. காரியம் நிகழ்வதற்கு முன் எதையும் நிமித்தம் என்று சொல்வதில்லை. காரியம் நிகழும்போது அனுகூலமாக எந்த பொருள் உடன் இருக்கிறதோ அதைத்தான் நிமித்தக் காரணம் என்பர்.

உபாதானத்தில் எதுவும் நிகழாமல் பிறவற்றின் காரியத்தை நிமித்தம் என்று சொல்வதில்லை; ஏதாவது உபாதானத்தில் காரியம் நிகழ்ந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்ல மட்டுமே நிமித்தம் பயன்படுகிறது. (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 358-ன் தெளிவுரை)

2. நிமித்தம் என்னவோ ஒரு சாட்சி மட்டுமே. நடுப்பகலில் பூக்கும் பூ மலரும்போது, சூரியன் உச்சியில் இருப்பது நேரடி சாட்சியாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிவதைபோல என அறிக. (ஆத்மாவலோகன் பக்கம்-102)

3. நிமித்தம் வேறு பொருளாகும். உபாதானத்தில் பரிணாமம் நிகழ, நிமித்தத்தின் அவசியம் தேவையா இல்லையா என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. ஏனெனில் எப்போது நிச்சய காரணம்-உபாதானத்தில் காரியம் நிகழ வேண்டிய காலம் அமையும்போது, நிமித்தம் உடன் இருத்தல் தானாகவே நிகழ்கிறது. அப்போது நிமித்தமே இல்லை என்பது எப்போதும் இல்லை. இது பற்றி பண்டிட் பூல்சந்துஜி எழுதிய தத்துவார்த்தகூத்திரம், அத்தியாயம் 5, கூத்திரம் 30-ன் தெளிவுரையில் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார் '.... நிமித்தம் இருக்கிறது; அதாவது நிமித்தம் இருப்பது ஒத்துக்கொள்ளப் படுகிறது, ஆகையால் அது அவசியமா அல்லது அவசியமில்லையா என்ற கேள்வியே எழ வாய்ப்பில்லை'.

கேள்வி 21:உயிர் பிறவி நிலையில் உள்ளபோது உலக விஷயங்களால் அதற்கு ஞானமும், சுகமும் உண்டாகிறதல்லவா?

பதில்: 1. இல்லை, உயிருக்கு பிறவி மற்றும் முக்தி இரண்டு நிலையிலும் ஞானம், சுகம் முதலானவை உண்டாகின்றன, ஆகையால் இந்த ஆத்மா ஸ்வயம் தானே ஞான மற்றும் சுக மயமாகவே இருக்கிறது. (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-352)

2. மதி ஞானமுடைய உயிரே ஸ்பர்சம் முதலான விஷயங்களை தன் ஞானத்திற்கு விஷயமாக்கி தானே அந்த ஞானத்தையும், சுகத்தையும் அனுபவம் செய்கிறது, ஆகையால் ஆத்மாவுக்கு அந்த ஞானம் மற்றும் சுகத்தில் அசேதனமான ஸ்பர்சம் முதலான ஜட பதார்த்தம் என்ன செய்ய முடியும்? (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-353)

3. மதி ஞானம் உற்பத்தியாகும் சமயத்தில் ஆத்மாவே உபாதான காரணமாகும் மற்றும் உடல், இந்திரியம் மற்றும் விஷய வடிவ பதார்த்தங்கள் எல்லாம் வெளியே உள்ளப் பொருள்களாகும், ஆகையால் அவை நிஜ காரணமில்லை. (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-351)

4. ஸ்பர்சம் முதலான விஷயங்கள் சுதந்திரமாகவே ஞானத்தை உண்டுபண்ண முடியுமானால், அவை ஞானசூன்யமான கடம் முதலானவைகளிடமும் ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்பதா என்ன? (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-354)

5. சைதன்ய பதார்த்தத்தில்தான் ஸ்பர்சம் முதலான விஷயங்கள் ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் என்று சொல்வீர்களானால், ஆத்மா அதுவே சேதனமாகும், பிறகு அசேதனமான அந்த ஜடவஸ்து சேதன வஸ்துவில் என்ன உற்பத்தி செய்கிறது? (பஞ்சாத்யாயி, பாகம்-2, காதை-355)

6. ஆகையால் ஆத்மாவில் ஞானமும் சுகமும் உற்பத்தியாக உடல், இந்திரியம், அதன் விஷயங்கள் கொஞ்சம்கூட எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது உறுதியாகிறது. [எந்த வெளிப் பொருள்களும் உயிருக்கு ஞானமும் சுகமும் உண்டு பண்ண முடியாதாகையால், அவை ஆத்மாவுக்கு முற்றிலும் எதுவும் செய்ய இயலாதவை(அகிஞ்சித்கர்) என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.]

கேள்வி 22: அந்தரங்க (உபாதான) காரணத்தால்தான் காரியம் நிகழ்கிறது என்று நம்பாவிடில் என்ன குற்றம் வரும்?

பதில்: 1. காரியம் நிகழ்வதில் சுயஸ்திதியே(உபாதானமே) காரணமாகும், அதில் வேறு காரணம் எதுவும் இல்லை. ஆனாலும் வேறு காரணம் இருக்கிறது என்று நம்பினால் **அனவஸ்தா** தோஷம் வரும். (பஞ்சாத்யாயி காதை 799-ன் பண்டிட். பூல்சந்ஜீயின் விசேஷ அர்த்தம்)

2. இங்கு நட்பாக ஒரே இடத்தில் காணப்படும் உபாதானம் ஒன்றையும், உடனிருக்கும் மற்றொன்றை இரண்டாவது காரணமாகவும் எடுத்துக் கொள்வோம். வஸ்துவில் காரியம் நிகழ்வதற்கான தகுதி பிற வஸ்துவின் நிமித்தத்தால் வருவதில்லை, இது என்னவோ அதன் ஸ்வஃபாவமாகும். ஏதாவது ஒரு வஸ்துவில் காரியத்தை நிகழ்த்தும் தகுதி உடனிருக்கும் வஸ்துவில் இருக்கிறது என்று நம்பினால், பிறகு அந்த உடனிருக்கும் வஸ்துவில் அந்த தகுதி, அதனினும் வேறான வேறொரு வஸ்துவின் நிமித்தத்தால் ஆகிறது என்று நம்ப வேண்டி வரும், மேலும் இத்தகைய கற்பனையான தொடர்பின் பரம்பரையை நம்ப வேண்டிய அனவஸ்தா (இல்லாத ஒன்று இருப்பதான) குற்றம் வரும். (பஞ்சாத்யாயி காதை 402-404 ன் விசேஷ அர்த்தம்)

3. எல்லா காரியமும் ஏகாந்தமாக வெளிப்பொருளை நோக்கியே உற்பத்தியாவதில்லை. நெல் தானிய விதையிலிருந்து நெற்பயிர் முளைவிடுவது பற்றி பேசும்போது, முக்காலத்திலும் எந்த இடத்திலும்

நெல்விதையைத் தவிர நெற்பயிரை உண்டாக்கும் சக்தி கொண்ட வேறு எந்த தானிய விதையும் இல்லை என்பதை சுலபமாக நம்மால் அறிய முடியும். அப்படி இல்லாமல் வேறு தானிய விதையிலிருந்து நெற்பயிர் முளை வரமுடியுமானால் அனவஸ்தா குற்றம் வரும். எனவே அந்தரங்க(உபாதான) காரணத்தால்தான் காரியம் நிகழ்கிறது என்றே நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். (தவளா)

கேள்வி 23:வஸ்துவின் ஒவ்வொரு பரிணாமமும் அதன் யோக்யதையை- தகுதியை அனுசரித்தே உண்டாகிறது என்பது சத்தியமானதா- உண்மையானதா?

பதில்: 1. ஆம், உண்மையில் எந்த ஒரு காரியமும் சரியாக நிகழ்த்துவதற்கும், அல்லது அந்தக் காரியம் நிகழாமல் கெட்டுப்போவதற்கும் அந்த வஸ்துவின் அந்த சமயத் தகுதியே- யோக்யதையே உண்மையான சாமர்த்தியம் கொண்டதாக இருக்கிறது. தன்னிலும் வேறான குரு, சாஸ்திரம் முதலியன தன்னில் இயல்பான காரியம் தோன்றுவதில் அல்லது அழிவதில் வெறும் நிமித்தம் மட்டுமே. இங்கு தகுதி-யோக்யதையே உண்மையில் காரியத்தை சாதிப்பதாகும். (இஷ்டோபதேசம் காதை 35-ன் விளக்கம்)

2. நிமித்த நோக்கால் உண்டாகும் விஃபாவ பரிணாமம் கூட தற்கால தகுதிக்கு ஏற்பவே நிகழ்கிறது. தன் யோக்யதையாலேயே உயிர் பிறவி சுழற்சியில் சுற்றுகிறது, மேலும் அதன் தகுதியாலேயே முக்தியும் அடைகிறது. பரிணாமித்தல் என்பது எளிதாக இருந்தாலும் கூட, திரவியம் அதன் தோன்றுதல், மறைதல்-உத்பாத வ்யய ஸ்வஃபாவத்தால்தான் பரிணமிக்கிறது; காலம் இதில் எந்த மாற்றத்தையும் செய்வதில்லை. ஆகமங்களில் நிமித்தம் பற்றிய விசேஷத்தை தெரியப்படுத்தவே கர்மத்தைப் பற்றி இங்கு சொல்லப்படுகிறது. அதை ப்ரேரக் நிமித்த காரணமாக நம்பக்கூடாது. உயிர் கர்மத்தின் பிடியில்-கர்மத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்வது நிமித்த விசேஷத்தை தெரியப்படுத்துவதற்குத்தான் சொல்லப்படுகிறது. அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பரிணாமமும் சுய தகுதியை-யோக்யதையை அனுசரித்தே நிகழ்கிறது. (பஞ்சாத்யாயில் காதை 61 முதல் 70 வரையான காதைகளின் பண்டிட். பூல்சந்ஜீயின் விசேஷ அர்த்தம்)

3. கோம்மட்டசாரம் ஜீவகாண்டம் காதை 580-க்கு சமஸ்கிருத விளக்க உரையில் இப்படி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது -

நிமித்தாந்தர் தத்ர யோக்யதா வஸ்துனி ஸ்திதா |

யஹிநிர்ஷ்சயகாலஸ்து நிஷிசம்த தத்தவதவிர்பி: ||

அதாவது அந்த வஸ்துவிலேயே இருக்கும் பரிணமிக்கும் வடிவ யோக்யதை இருக்கிறதே அதுவே அந்தரங்க நிமித்தமாகும். மேலும் அந்த பரிணாமத்தின் நிச்சயகாலம் வெளி நிமித்தமாகும் என்று தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட தத்துவதரிசிகள் நிச்சயம் செய்திருக்கிறார்கள். [இங்கு அந்தரங்க நிமித்தம் என்பதின் பொருள் உபாதான காரணம் என்பதாகும்]

“யோக்யதை” என்ற சொல்லின் உபயோகம் கீழ்க்கண்ட சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் படித்து “யோக்யதை” என்ற சொல்லில் உள்ள சந்தேகங்களை போக்கிக் கொள்ளவும், உண்மையான அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளவும் என்ற தாழ்மையான கோரிக்கையை உங்கள் முன் வைக்கிறோம்.

1. பிரவசனசாரம் - காதை 44,167, 168,169.
2. சமயசாரம் - காதை 13,275, 318,373.
3. நியமசாரம் - காதை 63.
4. பஞ்சாஸ்திகாயம் - காதை 64, 66, 99.
5. இஸ்டோபதேசம் - காதை 35, மற்றும் காதை 2, மூலத்தில் (யோக்யோபாதான்-யோகேன)
6. அஷ்டசஹஸ்ரி - ஸ்லோகம் 88.
7. அஷ்டசதி - ஸ்லோகம் 88.
8. பிரமேயகமலமார்தண்டம் பக்கம்-105, “யோக்யதா மற்றும் சரணம்”
9. பிரமாணபரிக்ஷா - பக்கம் 52,67.
10. தத்துவார்த்தஸூத்திரம், அத்தியாயம்-8, சூத்திரம்-2.
11. தத்துவார்த்தசாரம் - பக்கம் 37,95, 164, 166, 176, 182, 183, 284, 286, 305, 309 “யோக்யதா மற்றும் சரணம்”
12. தத்துவார்த்த ஸ்லோகவார்த்திகம் - பக்கம் 230, 249.
13. பரிக்ஷாமுகம் - அத்தியாயம்-2, சூத்திரம்-9.
14. கோம்மட்டசாரம் கர்மகாண்டம் - காதை 52, 190-286.

கேள்வி 24: நிமித்தம் எதுவும் செய்ய இயலாதது(அகிஞ்சித்கர்) என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது?

பதில்: 1.பிறவிசுழற்சி நிலையோ அல்லது முக்தி நிலையோ, ஆத்மா தனக்குத்தானே சுகவடிவில் பரிணமிக்கிறது, நிமித்தத்தின் பங்கு இதில் கொஞ்சம்கூட இல்லை. அதனால்தான் நிமித்தம் உபாதானத்தில் எதுவும் செய்வதில்லை என்பதை தெரியப்படுத்தவே, நிமித்தத்தை அகிஞ்சித்கர் என்று சொல்கின்றனர். அஞ்ஞானிகள்(மந்த புத்தி உடையவர்கள்) புலன் இன்ப சாதனங்களே தங்களின் சுகத்துக்குக் காரணம் என்று நம்பி வீணாக அவைகளின்-அந்த சாதனங்களின் ஆதரவை நாடுகின்றனர். (பிரவசனசாரம் காதை 67-ன் சுருக்கமான விளக்கம்)

2.எது லட்சியத்தை அடைவதில் காரணமாக இல்லையோ அதை அகிஞ்சித்கர் என்று சொல்கின்றனர்.(சமயசாரம் காதை 267-ன் விளக்கம்)

3.ஒரு வஸ்துவின் செயல் வேறு வஸ்துவில் நிகழ்வதில்லை. ஆத்மா இந்திரியத்தின் வழியாக பெறும் அறிவு மற்றும் சுக அனுபவம்; அந்த உயிர் வசிக்கும் உடல், புலன்கள் மற்றும் அதன் விஷயங்கள் எல்லாம் பயனற்றதாகையால் அவைகளை அகிஞ்சித்கர் என்று சொல்கின்றனர். (பஞ்சாத்யாயி பாகம்-2, காதை 356-ன் விளக்கம்)

4.தத்துவ நோக்கில் பார்க்கும்போது விருப்பு-வெறுப்புகளை உற்பத்தி செய்வதில் வேறு திரவியம் கொஞ்சம்கூட காரணமில்லை என்பது தெரியவருகிறது. (சமயசார கலசம் 219)

5. இந்த ஆத்மாவில் எந்த விருப்பு - வெறுப்பு உணர்வுகள் உற்பத்தியாகிறதோ, அதற்கு பிற வஸ்துக்களின் தோஷம்-குற்றம் எதுவும் இல்லை, இங்கு இந்த ஆத்மாவின் அறியாமைதான் உண்மையில் குற்றவாளி என்பது தெரியவருகிறது. (சமயசார கலசம் 220)

6. எவ்வாறு தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலிருந்தே பிரகாசிக்கும் தீபஒளியின் மூலம் வெளிச்சம் போட்டு காட்டப்படும் கடம், துணி முதலிய பதார்த்தங்கள் தீபத்தில் விகாரத்தை உண்டுபண்ணுவதில்லையோ; அவ்வாறே தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்தே அறியும் ஆத்மாவுக்கு அதனதன்

ஸ்வஃபாவத்திலிருந்தே பரிணமிக்கும் பிற பதார்த்தங்கள் மற்றும் அகிஞ்சித்கர் முதலான சப்தம் முதலானவைகள் கூட அத்மாவில் எந்த விகாரத்தையும் செய்வதில்லை. இருந்தபோதிலும் உயிர், சப்தத்தைக் கேட்டு, உருவத்தைப் பார்த்து, வாசனையை முகர்ந்து, சாற்றை சுவைத்து, உருவத்தைத்தொட்டு ஸ்பர்சித்து வெளி பொருள்களின் குணங்களையும், அந்த குணங்களையுடைய திரவியத்தையும் அறிந்துகொண்டு, அந்த வஸ்துவை நல்லது-கெட்டது என்று நம்பி அதன்மேல் விறுப்பு வெருப்பு கொள்கிறது, இது அந்த உயிரின் அறியமையே அல்லது மந்தபுத்தியே யாகும். (சமயசாரம் காதை 373 முதல் 382 வரையிலான காதைகளின் சுருக்கமான விளக்கம்)

7. ஒரு வஸ்துவின் ஸ்வஃபாவம் பிறவற்றின் மூலமும் உற்பத்தியாவதில்லை, மற்றும் அந்த வஸ்துஸ்வஃபாவம் பிறவற்றிலும் எதையும் உற்பத்தி செய்வதில்லை. ஆத்மா எவ்வாறு வெளி பதார்த்தங்களின் அருகில் இல்லாதவைகளை (தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்தே) அறிகிறதோ அதே போல; வெளி பதார்த்தங்களின் அருகில் இருப்பவைகளையும் கூட தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்தே அறிகிறது. இதுபோல தன்ஸ்வரூபத்திலிருந்தே அறியும் ஆத்மாவுக்கு, அதன் சுயஸ்வஃபாவத்திலிருந்தே அறியப்படும் வஸ்துவில் நல்லது கெட்டது என்ற வினோதமான உணர்வு உண்டாகிறது. அந்த வினோதமான விகார உணர்வு உண்டாக வெளிப்பொருள்கள் எதுவும் செய்வதில்லை. (சமயசாரம் காதை 373 முதல் 382 வரையிலான காதைகளின் சுருக்கமான விளக்கம்)

கேள்வி 25: நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் இருப்பதாக எப்போது சொல்லப்படுகிறது?

பதில்-எப்போது ஒரு வஸ்து காரிய வடிவில் பரிணமிக்கிறதோ, அதாவது உபாதானத்தில் எப்போது காரியம் நிகழ்கிறதோ, அந்த சமயத்தில் உடன் இருக்கும் பிற வஸ்துவை நிமித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. காரியமே நிகழவில்லை என்றால் எந்தப் பொருளையும் நிமித்தம் என்று சொல்வதில்லை, ஏனென்றால் காரியம் நடக்கும் முன்னர் எதற்கு நிமித்தம் என்று எந்த பொருளை சொல்ல முடியும்? காரியமும் காரணமும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்வதாகும். நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் ஒரு சமயத்தின் நிகழ்கால பர்யாயத்திலேயே உண்டாகிறது.

கேள்வி 26: நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தத்தை உதாரணங்களின் மூலம் விளக்கவும்.

பதில் : 1 . கே வ ல ஞா ன ம் நை மி த்தி க ம் அந்த ச ம ய த்தி ல் லோகாலோகத்தில் உள்ள எல்லா அறியப்படும் பொருள்களும் நிமித்தம். (பிரவசனசாரம் காதை 26-ன் விளக்கம்)

2. சம்யக்தர்சனம் நைமித்திகம் அந்த சமயத்தில் சம்யக்ஞானியின் உபதேசம் (முன்னர் பெற்றதாக இருந்தால் அந்த சமயத்தில் நினைவுக்கு வருதல்) நிமித்தம். (ஆத்மானுசாசனம் காதை 10-ன் விளக்கம்)

3. சித்தநிலை நைமித்திகம் அந்த சமயத்தில் புத்கல கர்மங்கள் இல்லாமை நிமித்தம். (சமயசாரம் காதை 83-ன் விளக்கம்)

4. எவ்வாறு தீயவழியில்(அத:கர்மத்தால்) சம்பாதித்த செல்வத்தினால் உண்டானதும் மற்றும் முனியை உத்தேசித்து செய்யப்பட்ட உணவுமாகிய நிமித்த வடிவ அப்படிப்பட்ட புத்கலத்தாலான உணவை உண்ணாமல் தியாகம் செய்யாத முனிவர், நைமித்திக வடிவ கர்ம பந்தத்துக்கு சாதகமான உணர்வை தியாகம் செய்வதில்லையோ; அதேபோல எல்லா பிற பொருள்களையும் தியாகம் செய்யாத ஆத்மா அந்த நிமித்தத்தால் உண்டாகும் பந்த காரண (நைமித்திகத்தை) உணர்வுகளை விடுவதில்லை. அதாவது இங்கு தீயவழியில் சம்பாதித்த செல்வத்தால் செய்யப்பட்ட மற்றும் நல்வழியில் சம்பாதித்திருந்தாலும் முனிவரை உத்தேசித்து செய்யப்பட்ட உணவும் நிமித்தம்; அப்படிப்பட்ட உணவை தியாகம் செய்யா அந்த முனிவரின் கர்மத்தை பந்திக்க சாதகமான உணர்வு நைமித்திகம். அதாவது இங்கு புத்கல திரவியம்(உணவு) நிமித்தம்; உயிரின் விஃபாவ உணர்வு (உணவை தியாகம் செய்யாமை) நைமித்திகம். [இங்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது - நிமித்தம் மற்றும் நைமித்திகம் வேறுவேறு பொருள்கள், உபாதானம் உபாதேயம் ஒரே பொருளில் நிகழ்வது என்பதே! அதாவது இங்கு புத்கல திரவியம்(உணவு) நிமித்தம்; உயிரின் விஃபாவ உணர்வு (உணவை தியாகம் செய்யாமை) நைமித்திகம். உலகில் உள்ள பிறஎல்லா பொருள்களும் நிமித்தம், அவைகளை தியாகம் செய்யாத உயிரின் உணர்வுநிலை நைமித்திகம். மேலும் தெளிவுபெற தமிழில் வெளிவந்துள்ள சமய பாகுடம் எனும்

6.உபாதானம்

சமயசாரம் பக்கம் 315-318 சிவ ஆதிநாதன்ஜி அவர்களால் எழுதப்பட்ட விளக்க உரையை வாசிக்கவும்.]

கேள்வி 27:உபாதான மற்றும் நிமித்த காரணங்களின் வேறு பெயர்கள் யாவை?

பதில்: 1.உபாதானத்தை அந்தரங்க காரணம் என்றும் நிமித்தத்தை பகிரங்க காரணம் என்றும் கூறுவர்.

2. உபாதானத்தை அனுபசார காரணம் என்றும் நிமித்தத்தை உபசார காரணம் என்றும் கூறுவர்.

3. நிமித்த காரணத்தை சககாரி (உடனிருக்கும்) காரணம் என்றும் கூறுவர்.

கேள்வி 28:நிமித்த காரணத்தில் என்னென்ன வேறுபாடுகள் சொல்லப்படுகின்றன?

பதில்: பல நிமித்த காரணங்கள் இருக்குமிடத்தில் எது முக்கியமோ (எது பொதுவாக அந்த காரியம் நிகழுமிடங்களில் எல்லாம் காணப்படுகிறதோ) அதை அந்தரங்க நிமித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே மாதிரியான காரியம் நிகழுமிடங்களில் வெவ்வேறு நிமித்த காரணங்கள் காணப்படுகிறதோ அவைகளை பகிரங்க நிமித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

உதாரணம்:

1. கர்ம பந்தத்திற்கு ஆத்மாவின் யோகம் பகிரங்க நிமித்தம், ஆத்மாவின் இராகம் முதலான உணர்வுகள் அந்தரங்க நிமித்தம். (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 148-ன் வளக்கம்.)

2. விரதம், தானம் முதலியன கஷாயங்கள் குறைய பகிரங்க நிமித்தம், கரணானுயோகத்தில் பயிற்சி செய்யும்போது உபயோகம் அதில் லயித்து விடுவதால் இராக உணர்வுகள் தானாகவே இல்லாமல் போகின்றன, அதனால் அது அந்தரங்க நிமித்தம். (மோக்ஷ மார்க்கப் பிரகாசம்.)

கேள்வி 29: சமர்த்த காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கட்டுப்பாடு இல்லாத உடனிருக்கும் எல்லா பொருள்களையும் சமர்த்த காரணம் என்று சொல்கின்றனர். சமர்த்த காரணம் உடனிருக்கும்போது, உபாதானத்தில் காரியம் அவசியம் நிகழ்தே தீரும். உதாரணம்- எந்த உயிருக்கு கர்மம் உபசம நிலையில் உள்ளதோ மற்றும் காலலப்தி, பவிதவ்யம் வந்துவிட்டதோ, அந்த உயிரே ஜினபகவானின் உபதேசத்திற்கு அணுசரணையாக மோக்ஷமடைய முயற்சியை -புருஷார்த்தத்தை மேற்கொள்கிறது, அப்போது அதற்கு எல்லா காரணங்களும் கிடைத்து விடுகின்றன; அந்த உயிர் மோக்ஷத்தையும் அடைந்து விடுகிறது. அதாவது எங்கு கூணிக் உபாதான தகுதி இருக்கிறதோ அங்கு நிமித்தம் முதலான எல்லா சமவாயங்களும் அங்கு சேர்ந்துவிடுகின்றன. இங்கு கூணிக் உபாதானத்தை சமர்த்த காரணம் என்று சொல்கின்றனர்.

பனரஸிவிலாஸ் உபாதானம்-நிமித்தம் தோஹாவில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

**“உபாதான் நிஜகுண ஜஹா:, தஹா: நிமித்த பர ஹோய்;
பேதஞான் பிரமாண விதி, விரலா புஜே கோய்”**

இதன் பொருள்: நிஜசக்தி வடிவ உபாதானம் எங்கு தயாராக இருக்கிறதோ, அங்கு அந்த பரிணாமம் நிகழவே செய்கிறது; அப்படிப்பட பேதஞான பிரமாணத்தின் விதியை(ஏற்பாட்டை)-இந்த சித்தாந்தத்தை விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

கேள்வி 30: அசமர்த்த காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. வேறு-வேறான ஒவ்வொரு பொருளையும் அசமர்த்த காரணம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்-சம்யக்தர்சனம், சம்யக்ஞானம், மற்றும் சம்யக்சாரித்திரம் இவைகளில் ஒன்று குறைந்தாலும் மோக்ஷமார்க்கம் துவங்குவதில்லை.

2. காரணங்கள் அனேக விதமாக இருக்கின்றன. சில காரணங்கள் இல்லாமல் காரியம் நிகழ்வதில்லை, சில காரணங்கள் இருந்தால் காரியம் நிகழலாம், நிகழாமலும் போகலாம். உதாரணம்- முனி லிங்கத்தை ஏற்காமல் முக்தி அடைவதில்லை, அதே சமயம் முனி லிங்கத்தை ஏற்றவர் முக்தி அடையலாம், அல்லது அடையாமலும்

போகலாம். [ஃபாவலிங்கியாகாமல் வெளியில் மட்டும் முனி லிங்கத்தை ஏற்றல் அதாவது 28 மூலகுணங்களை பாவித்தல், நிர்வாண துறவு ஏற்றல் இங்கு அசமர்த்த காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கு ஷணிக் உபாதான காரணம் இருக்கிறதோ, அங்கு நிமித்த காரணம் இருக்கவே செய்கிறது. அவைகள் இரண்டும் சங்கமிப்பதை சமர்த்த காரணம் என்று சொல்கின்றனர். வெறுமனே ஷணிக் உபாதான காரணம் மட்டும் எப்போதும் தனியாக நிகழ்வதில்லை; ஆகையால் ஃபாவலிங்கி முனிநிலை இருக்குமானால், அங்கு அவசியம் திரவியலிங்கி முனிநிலை நியமாக-அவசியம்-கண்டிப்பாக இருக்கும் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.]

கேள்வி 31: சாதகதம் காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஷணிக் உபாதானத்தின் தகுதியை சாதகதம் காரணம் என்று சொல்கின்றனர். (பிரவசனசாரம் காதை 126-ன் விளக்கம்.) இங்கு சுயகராணத்தை-சாதனத்தை சாதகதம்(உத்கிருஷ்ட காரணம்) என்று சொல்லப்படுகிறது, ஏனென்றால் அது தனியாகவே கரண-கருவியாக(காரணமாக) இருந்தது.

கேள்வி 32: சஹகாரி காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிமித்த காரணத்தை சஹகாரி காரணம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - தானாகவே இடம் பெயரும் ஜீவ புத்தகலங்களுக்கு தர்ம திரவியம் சஹகாரி காரணமாகும். எங்கு தர்மம் முதலான திரவியங்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த எல்லைவரையே ஜீவ புத்தகலங்கள் இடம் பெயர முடியும் என்பதை வைத்தே இதை காரணமாக சொல்லப்படுகிறது. (கோமட்டசாரம் ஜீவகாண்டம் காதை 567-ன் விளக்கம்)

கேள்வி 33: அன்வயவடிவ காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சம்யக்திருஷ்டியின் சாதக நிலையில் சாரித்திர குணத்தின் வெளிப்பாட்டில் கலப்புநிலை காணப்படுகிறது, அதில் சுத்தநிலை உபாதான காரணம், அதனுடன் அவினாபாவி(பிரிக்க முடியாத) வடிவில் இருக்கும் சுபநிலை நிமித்தமாக இருப்பதால் அதை அன்வயவடிவ காரணம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்- மஹாவிரதத்தை ஏற்கும் முன்னர் சகல சாரித்திரம் எப்போதும் நிகழ்வதில்லை, ஆகையால் அந்த மஹாவிரதங்களை அன்வய காரணம் என்று அறிந்துகொண்டு,

காரணத்தை காரியத்தில் ஏற்றி உபசாரமாக அதையும் சாரித்திரம் என்று சொல்கின்றனர். அரஹந்தரின் மேல் நம்பிக்கை வந்த பிறகு சம்யக்துவம் வரலாம், வராமலும் இருக்கலாம், ஆனால் அரஹந்தரின் மேல் நம்பிக்கை வராமல் தத்துவ நம்பிக்கையும் வராது நம் ஆத்வின்மேல் நம்பிக்கையும் வராது; ஆகையால் அரஹந்தரின் மேல் உள்ள நம்பிக்கையை அன்வய காரணம் என்று அறிந்துகொண்டு, காரணத்தை காரியத்தில் ஏற்றி உபசாரமாக அதையும் சம்யக்துவம் என்று சொல்கின்றனர். (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 34: காரியம் உபாதான காரணத்தைப்போல நிகழ்கிறதா, அல்லது நிமித்த காரணத்தைப்போல நிகழ்கிறதா, அல்லது இரண்டின் போலவும் நிகழ்கிறதா?

பதில்: காரியம் உபாதான காரணத்தைப்போல நிகழ்கிறது, நிமித்த காரணத்தைப்போலவோ, அல்லது இரண்டின் போலவோ எந்த காரியமும் நிகழ்வதில்லை.

கேள்வி 35: நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் உயிர் மற்றும் திரவிய கர்மம் இரண்டுக்கும் இடையில் மட்டுமே நிகழ்கிறதா அல்லது உபாதான மற்றும் நிமித்த காரணவடிவ சம்பந்தம்கூட அவைகளில் நிகழ்கிறதா?

பதில்: இரண்டு வகையான சம்பந்தமும் நிகழ்கிறது, ஒருவகையான சம்பந்தம் மட்டுமே நிகழ்கிறது என்பதில்லை.

இராகாதி விகார உணர்வு கொள்வது உயிரின் சுதந்திரமான காரியமாகும், திரவிய கர்ம உதயமாதல் புத்கலத்தின் சுதந்திர காரியமாகும். இந்த சுதந்திர காரியங்களுக்குமிடையில் நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் காணப்படுகிறது. கர்ம உதயம்-நிமித்தம், உயிரின் விகார ஃபாவம்-நைமித்திகம்.

உயிரின் இராகாதி அஞ்ஞான உணர்வு அசுத்த உபாதான காரணம்-நிச்சய காரணம் என்று சொல்லுவர், மற்றும் திரவிய கர்ம உதயம் நிமித்த காரணம்-வியவஹார காரணம் என்று சொல்லுவர்.(சமயசாரம் காதை 164-165)

உயிர் இராகாதி பரிணம வடிவில் மாற்றமடைதல் உண்மையில் அதுவே முழுமையாக செய்வது-நிரபேக்ஷயாகும். (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 62-ன் விளக்கம்)

தத்துவ நோக்கில் ஆத்மா ஞாதா-அறிவது, கர்மம்-ஞேயம்-அறியப்படுவது, ஆகையால் இவைகளுக்கு இடையில் ஞாதா-ஞேய சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த சம்பந்தத்தை யார் இயல்பானது என்று எண்ணுகிறாரோ, அந்த உயிரே இராகாதி பரிணாம வடிவில் மாற்றமடைகிறது, அந்த உயிருக்கு திரவிய கர்ம உதயம் நிமித்தமாகிறது-வியவஹார காரணமாகிறது.

இதை இவ்வாறு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் “பிறபொருள் (திரவிய கர்ம உதயம்) உயிரை அதன்வயப்படுத்தி கெடுக்கிறது அல்லது மேம்படுத்துகிறது என்று எண்ணி கர்மத்தின் வயப்படுமீட நம்பிக்கையை விட்டுவிட்டு தன்மயமாகி-ஆன்மாவை சார்ந்து நன்நம்பிக்கை கொள்வது தகுதியானதாகும்.”

கேள்வி 36: சாக்க்ஷாத் மற்றும் பரம்பரை காரணம் என்று எதை கூறுகின்றனர்.

பதில்: உபாதானத்தை சாக்க்ஷாத் காரணம் என்றும் நிமித்தத்தை பரம்பரை காரணம் என்று கூறுகின்றனர். 1.தேவ, குரு, சாஸ்திர நம்பிக்கை, 2.தத்துவங்களில் நம்பிக்கை, 3.தான்-பிற என்பதில் நம்பிக்கை சம்யக்த்துவம் பெற பரம்பரை காரணம்; ஆத்ம நம்பிக்கை சம்யக்த்துவம் பெற சாக்க்ஷாத் காரணம்.

கேள்வி 37: சம்யக்திருஷ்டிக்கு சுப ஃபாவம் பரம்பரையில் தர்மத்திற்கு காரணம் என்று சாஸ்திரத்தில் சில இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது, இதை எப்படி பொருள் கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: எப்போது சம்யக்திருஷ்டி உயிர் தன் ஸ்வரூபத்தில் நிலை கொள்ள முடியவில்லையோ, அப்போது இராகத்வேஷத்தை விலக்கும் புருஷார்த்தத்தை செய்கிறது, ஆனால் புருஷார்த்தம் போதிய பலமாக இல்லாததால் அசுப ஃபாவத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டாலும், சுப ஃபாவம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்த சுப ஃபாவத்தை அவர்கள் தர்மமாகவோ அல்லது தர்ம காரணமாகவோ நம்புவதில்லை, ஆனால்

அவைகளை ஆஸ்ரவம் என்று அறிந்து விலக்கவே நினைக்கிறது; ஆனால் எப்போது அந்த சுப ஃபாவம் விலகுகிறதோ, அந்த சமயத்தில் எந்த சுத்த பாவம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டதோ அதை சுத்த ஃபாவத்திற்கு-தர்மத்திற்கு பரம்பரைக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அது சுஃபாஸ்ரவம் ஆகையால் பந்த காரணமாகும். எது பந்த காரணமோ அதுவே சம்வரைக்கும் காரணமாக முடியாது. (சுவாத்யாய மந்திரர் டிரஸ்ட் வெளியிட்டுள்ள மோக்ஷசாஸ்திரம் அத்தியாயம் 7-ன் முன்னுரையில் இந்த விளக்கம் காணப்படுகிறது.) [நம் புத்தியின் குறைபாட்டால் சாஸ்திரத்தில் கூறப்படும் பொருளை சரியாக அறிய முடியாதவர் மற்றும் முன்பின் உள்ள காதைகளின்படி தவறாக புரிந்து கொள்பவர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள, உயிரின் அவஸ்தையில் இராகம் முதலியன வரும் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்படிகம் உதாரணம் மூலம் இதை விளக்குகிறார்கள்.]

கேள்வி 38: ஃபலாதான் காரணம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: உபாதான காரணம் தன் காரியத்தை செய்யும் சக்தியை தன்னிடமே வெளிப்படுத்தி செய்யும்போது, எந்த நிமித்தம் அங்கு காணப்படுகிறதோ அதை ஃபலாதான் காரணம் என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 39: முக்கிய மற்றும் உபசார காரணம் என்று எதை சொல்கின்றனர்?

பதில்: உபாதானத்தை முக்கிய காரணம் என்றும், நிமித்தத்தை உபசார காரணம் என்றும் சொல்கின்றனர். முக்கியம் என்பதில் பொருள் நிச்சயம், உபசாரம் என்பதின் பொருள் வியவஹாரம் என்பதாகும்.

கேள்வி 40: நிமித்தம்-உபாதானம் பற்றிய இந்த கேள்வி-பதில்களில் உள்ளடங்கியுள்ள சித்தாந்தம் யாது?

பதில்: 1. எவருக்கு த்ருவ உபாதான காரணத்தில் மட்டும் நம்பிக்கையும், ஷணிக் உபாதானம் மற்றும் நிமித்த காரணம் இவைகளில் நம்பிக்கை இல்லையோ; 2. எவருக்கு த்ருவ உபாதான காரணத்தில் மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் நம்பிக்கையும், ஷணிக் உபாதான காரணத்தில் நம்பிக்கை இல்லையோ; 3. எவருக்கு ஷணிக் உபாதான காரணத்தில் நம்பிக்கையும் மற்றும் த்ருவ உபாதானம், நிமித்த காரணம் இவைகளில் நம்பிக்கை இல்லையோ; 4. எவருக்கு நிமித்த காரணத்தில் நம்பிக்கையும், மற்றும் த்ருவ, மற்றும் ஷணிக் உபாதான காரணத்தில் நம்பிக்கை இல்லையோ -

6.உபாதானம்

ஆகிய இந்த நான்கு விதமான நம்பிக்கைகள் எல்லாம் அவருடைய மித்தியாத்துவத்தில் அடங்கும்.

2. உபாதானத்தின் காரியம் உபாதானத்திலேயே நிகழ்கிறது. நிமித்த காரணம், காரியம் நிகழும் காலத்தில் அங்கு இருப்பது, ஆனால் அந்த நிமித்த காரணத்துக்காக உபாதானம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது அல்லது அதைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது என்று யார் நம்புகிறாரோ அவருடைய நம்பிக்கை மூடநம்பிக்கையாகும்.

3. நிமித்தம் வேறு பொருளாகும், ஆகையால் அதைப் பெறுதல் என்பது இயலாத ஒன்றாகும்; அப்படியிருந்த போதிலும் யார் வெளிப்பொருள் வடிவில் உள்ள நிமித்த காரணத்தை தேடும் அர்த்தமற்ற செயலைச் செய்கிறாரோ, அவருக்கு கவலை-ஆகுலம் இல்லாமல் இருக்காது. [அதாவது நிமித்தத்தை தேடுபவருக்கு கவலைதான் உண்டாகுமே ஒழிய அவர் தேடுவது கிடைக்காது என்பதாம்.]

4. நிமித்தத்துடனான தொடர்பு ஒரு சமயம் மட்டுமேயாகும் என்பதை சூக்ஷ்மநோக்கு உடையவரே அறிவார். சதுமஸ்தர்களின் ஞான பர்யாயம் அசங்க்யாத சமயம் கொண்டதாகும், [அதாவது சதுமஸ்த நிலையில் ஒன்றை பொருள் என்று அறிந்து கொள்ளவே அசங்க்யாத சமயங்கள் ஆகும்.] ஆகையால் நிமித்தத்தை தேடுதல் வீணான காரியமாகும்.

5. நிமித்த பொருளின் உபாதானம் அதிலேயே இருக்கிறது, அதைக்கொண்டே நிமித்தம் அதன் காரியத்தை செய்கிறது. நிமித்தம் பிற பொருளின் உபாதான காரியத்திலும் ஏதாவது கொஞ்சம் செய்யும் என்றால், அதாவது பிற உபாதானத்தில் செயலில் உண்மையில் கொஞ்சம் விளைவை ஏற்படுத்தும், அதற்கு ஆதாரமளிக்கும், அதன்மேல் விளைவை உண்டுபண்ணும், அதற்கு லாப-நஷ்டம் செய்யும், உதவி செய்யும், சக்தி கொடுக்கும் என்பன முதலானவை, நிமித்தம் தன் காரியம் மற்றும் பிற பொருளின் காரியம் ஆக இரண்டையும் செய்யும் என உறுதி செய்யப்பட்டுவிடும்; இப்படி நம்புபவர் த்விகிரியாவாதி ஆவார், இது அரஹந்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஜினதர்மத்தில் ஏற்கப்படவில்லை- அதாவது இது ஜினதர்மத்திற்கு எதிரான வாதமாகும்.

6.உபாதானம்

6. இடம்விட்டு இடம் செல்லக்கூடிய நிமித்தங்களில் (அசத்பூத வியவஹார நயத்தால்) ஒன்றை மட்டுமே நிமித்த கர்த்தா-ஹேது கர்த்தா என்று சொல்கின்றனர். பல நிமித்தங்களில் குறிப்பிட்ட நிமித்தத்தை உறுதி படுத்துவதற்காகவே இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய அது உபாதானத்தின் காரியத்தை செய்கிறது என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்படவில்லை. எல்லாவிதமான நிமித்தங்களும் உபாதானத்துக்கு தர்மாஸ்திகாயம் போல ஊதாசீன நிமித்த காரணமாகவே இருக்கிறது. (இஷ்டோபதேசம்-காதை-35)

7. உயிரும்-புத்கலமும் இடம் பெயருமானால் தர்மாஸ்திகாயத்தின் முன்நிலை அங்கு இல்லை என்பது எப்போதும் இல்லை; அதேபோல எப்போது ஷணிக் உபாதானம் காரியம் செய்யத் தயாராக இருக்கும்போது அதற்கு அனுக்லமான நிமித்தத்தின் முன்நிலை அங்கு இல்லை என்பது எப்போதுமில்லை.

8. நிமித்த காரணம் உபாதான காரணத்துக்கு நிச்சயமாக(உண்மையில்) அகின்சீத்கர்-எதுவும் செய்யாத ஒரு பொருளாகும். ஆகையால் அதை நிமித்தம் மட்டும், பலாதாஃன் மட்டும், சகாயம் மட்டும், அஹேதுத்வ-எதுவும் செய்யாதது என்ற சொல்லின் மூலம் சொல்கின்றனர்.

9. உபாதானத்தின் எந்த காரியத்தையும் நான் செய்யவில்லை, அதன் காரியத்தை செய்யும் சக்தியும் என்னிடமில்லை, ஆனால் உபாதானத்தின் காரியத்தை உபாதானமே தனியாக அதுவே செய்கிறது என்று நிமித்தம் கோஷமிடுகிறது.

10. நிமித்தம் வியவஹாரமாகும், வேறு திரவியமாகும், அதனால் சாரத் தகுதியில்லாததாகும் - ஹேயமாகும் - அறிந்து விடத்தக்கதாகும். (சமயசாரம் 116-ஆவது காதை முதல் 120-ஆவது காதை வரையின் விளக்கம்)

11. எத்தனை காரியங்களோ, அத்தனை நிமித்த ஸ்வஃபாவப் பிரிவுகளாகும், ஆனாலும் ஒரு ஸ்வஃபாவப் பிரிவுகூட பிற பொருளின்-உபாதானத்தின் காரியத்தை செய்வதாக இல்லை.

6.உபாதானம்

12. சில நேரங்களில் உபாதான காரணம் நிமித்தத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, மற்றும் சில நேரங்களில் நிமித்தம் உபாதானத்தை பலாத்காரமாக சில அற்புதங்களைச் செய்ய வைக்கிறது என்று நம்புதல் தவறாகும். இது இரண்டு திரவியங்களில் ஏகத்துவ புத்தியை காட்டுகிறது. நிமித்த காரணத்துக்காக (ஐந்தாம் காரணியின் உபயோகம் இங்கு செய்யப்படுகிறது), அதாவது நிமித்தின் மேல் பழியைப் போட்டு நிச்சய காரணம் செயல்படுவதில்லை. நிமித்தகாரணம் இருப்பதால் விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு, அல்லது கோரத் தவம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை தவறாகும்.

13. காரிய உற்பத்தி சமயத்தில் உபாதானம் மட்டும் நிமித்தம் ஆகிய இரண்டும் ஈடுசெய்ய முடியாத காரணங்களாகும், இதுவே வஸ்து ஸ்வஃபாவத்தின் ஸ்திதியாக இருக்கிறது.

14. நிலம், நீர், நெருப்பு, மற்றும் வாயு இவைகளின் நிமித்தத்தால் சைதன்ய ஆத்மா உற்பத்தியாகிறது - என்று நம்புபவர்களுக்கு, ஆசார்யஸ்ரீ உபாதானமில்லாமல் எந்த காரியமும் உற்பத்தியாவதில்லை என்று கூறுகிறார்-அதாவது அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை கொண்டவரின் மதத்தை-தர்மத்தை கண்டனம் செய்கிறார்.

15. ஆறு திரவியங்களிலும் அனாதி-அனந்த காலமாக ஒவ்வொரு சமயமும் காரியம் நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது, எந்த சமயத்திலும் எந்த திரவியத்திலும் காரியம் நிகழவில்லை என்பதே இல்லை. அந்த ஒவ்வொரு காரியம் நிகழும் சமயத்திலும் உபாதான காரணம் மற்றும் நிமித்த காரணம் இரண்டும் நிச்சயிக்கப்பட்ட வடிவில் இருக்கின்றன - அப்படி இல்லை என்பது எப்போதும் இல்லை.

16. உபாதான காரணத்திற்கு நிமித்த காரணம் எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்று நம்புதல் மூடநம்பிக்கையாகும் ஏனென்றால் உபாதானத்திற்கு அனுகூலமாகவே நிமித்த காரணம் அமைகிறது.

17. உபாதானம் நிமித்தம் இரண்டும் ஒன்றாக அதாவது ஒரே சமயத்தில் அதனதன் காரணத்தால் அதனதன் காரியத்தை செய்கின்றன.

18. உண்மையில் நிச்சய காரணமே (உபாதான காரணமே) உண்மையான காரணமாகும், ஆனால் அதை இரண்டு விதமாக சொல்கின்றனர். மோக்ஷமார்க்க சம்பந்த சித்தாந்தம் கூட இவ்வாறு இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. மோக்ஷமார்க்கம் இரண்டு விதமாக இல்லை, ஆனால் மோக்ஷமார்க்கத்தை நிரூபணம்-உறுதி செய்தல் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. எங்கு உண்மையான மோக்ஷமார்க்கத்தை மோக்ஷமார்க்கம் என்று நிரூபணம் செய்யப்படுகிறதோ, அது நிச்சய மோக்ஷமார்க்கமாகும். ஆனால் எங்கு உண்மையான மோக்ஷமார்க்கம் இல்லையோ, ஆனால் மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு நிமித்தமோ அல்லது மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு துணையாக உடனிருக்கிறதோ அதை உபசாரமாக மோக்ஷமார்க்கம் என்று சொல்லப்படுமானால், அது வியவஹார மோக்ஷமார்க்கமாகும். ஏனென்றால் நிச்சயம் வியவஹாரம் இரண்டிற்கும் எல்லா நூல்களிலும் எல்லா இடத்திலும் இந்த லட்சணமே-அடையாளமே காணப்படுகிறது, அதாவது உண்மையாக நிரூபணம் செய்தல் நிச்சயமாகும், மற்றும் உபசாரமாக நிரூபணம் செய்தல் வியவஹாரமாகும். ஆகையால் நிரூபண நோக்கில் மோக்ஷமார்க்கம் இரண்டு விதமாக அறியப்படுகிறது ஆனால் அது இரண்டு விதமாக இருக்கிறது என்று நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது, அப்படி கொண்டால் அது மூட நம்பிக்கையாகும். இவ்வாறு நிச்சயம் - வியவஹாரம் இரண்டையும் ஏற்க வேண்டும் என்று நம்புதல் பிரமையாகும் ஏனென்றால் நிச்சயம் வியவஹாரம் இரண்டின் ஸ்வரூபமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானதாகும். (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 41: உபாதானம்-நிமித்தம் சம்பந்தமான இந்த கேள்வி-பதில் பகுதியில் கூறியபடிப் பார்க்கும்போது நிமித்தம் மற்றும் வியவஹாரம் ஹேயம் - விடத்தக்கது, த்ருவ உபாதானத்தில் அடைக்கலம் அடைவதாலேயே தர்மம் நிகழ்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - இப்படி கூறுவது சரியே என்பதற்கு சில சாஸ்திர ஆதாரங்களைக் கொடுக்கவும்.

பதில்: 1. சமயசாரம் காதை-11

**வியவஹாரோ(அ)பூதத்தோ பூதத்தோ தேசிதோ து ஸுத்தணவோ |
பூதத்தமஸ்ஸிதோ களு ஸம்மாதிட்டி ஹவயி ஜீவோ || 11 ||**

கருத்துரை - ஒரே பொருளை பிரித்து சொல்வது அல்லது இரண்டு பொருள்களைச் சேர்த்து சொல்வது வியவஹார நயம் (உலக வழக்கு). வியவஹார நயம் சுட்டும் பொருள் அப்படி இருப்பதில்லை. அதனால் அது அபூதார்த்தம். பொருளை பிரிக்காமலும், வேறு பொருளுடன் சேர்க்காமலும் சொல்வது, அதாவது பொருள் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே எதையும் கலக்காமலும், எதையும் விடாமலும் சொல்வது நிச்சய நயம் (உண்மை வழக்கு). அதனால் நிச்சய நயம் பூதார்த்தம். எனவே நிச்சய நயத்தால் சுட்டப்படும் பொருளைச் சாரும் உயிர் உண்மையில் நற்காட்சியைப் பெறுகிறது.

2. சமயசார கலசம் 6-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - இந்த ஆத்மாவை பிற திரவியங்களிலிருந்து வேறாக பார்த்து அதன்மேல் நம்பிக்கை வைப்பதே விதிப்படி-நியமமாக சமயக் தர்சனமாகும். ஆத்மா எப்படி இருக்கிறது? தன் குண பர்யாயங்களில் வியாபித்து-பரவி இருக்கிறது. அது எப்படி பரவி இருக்கிறது? சுத்த நயத்தால் ஒன்றாக உறுதிபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. எப்படி? முழுமையான ஞான செல்வமுடையதாக உறுதிபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அதில் எவ்வளவு நன்நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அவ்வளவே ஆத்மாவாகும். ஆகையால் எல்லா தத்துவங்கள் மூலமாகவும் ஆத்மாவை அடையும் முயற்சியை விட்டுவிட்டு, இந்த ஜீவ தத்துவமான-ஆத்ம தத்துவமான நானே எனக்குக் கிடைக்கப் பெறவேண்டும் என்று ஆசாரியர்கள் கோரிக்கை விடுகிறார்கள்.

3. சமயசார கலசம் 7-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - அதற்குப் பிறகு சுத்த நயத்தின் கீழ் எந்த தனித்தன்மையான ஆத்மஜோதி இருக்கிறதோ, அது வெளிப்பட்டு விடுகிறது. அது தத்துவங்களிலிருந்து பெறப்பட்டிருந்தாலும் கூட அது தன் தனித்துவத்தை விடுவதில்லை.

4. சமயசாரம் காதை 13-14-15-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது -

பூயத்தேணாபிகதா ஜீவாஜீவா ய புண்ணஃபாவம் ச |

ஆஸவஸம்வரணிஜ்ஜரபந்தோ மோக்கோ ய ஸம்மத்தம் ||13||

அதாவது பூதார்த(நிச்சய) நயத்தால் அறியப்பட்ட உயிர், உயிரல்லன, புண்ணியம், பாபம், ஆஸ்ரவம், பந்தம், சம்வரை, நிர்ஜரை மற்றும் மோகூடம் - ஆகிய இந்த ஒன்பது தத்துவங்களும் சமயகத்துவம் பெறக்

காரணமாகும். காரணவடிவ இந்த ஒன்பது பொருள்களைக் காரியமாக ஏற்றி சம்யக்த்துவம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் எனப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒன்பது பொருள்களின் ஊடே உயிர் ஒன்றே தனித்து காணப்படுகிறது, உண்மை நயத்தால் அதை அறிவதே ஒன்பது பொருள்களையும் அறிந்ததாகும். அதுவே நற்காட்சி யாகும்.

**ஜோ பஸ்ஸதி அப்பாணம், அபத்தபுட்டம் அண்ணணயம் நியதம் |
அவிசேஷமஸம் ஜுத்தம் தம ஸுத்த நயம் வியாணீஹி ||14||**

அதாவது எந்த நயம் ஜீவ தத்துவத்தை எதாலும் தொடப்படாததாகவும் (அபத்தபுட்டம்), வேறொன்றாக மாறாததாகவும் (அண்ணணயம்), எந்த ஓட்டமும் - சலனமும் - ஏற்றஇறக்கமும் இல்லாததாகவும் (நியதம்), விசேஷங்கள் - பிரிவுகள் எதுவும் இல்லாததாகவும் (அவிசேஷம்), வேறொன்றுடன் தொடர்பு இல்லாதது தனித்ததாகவும்(அஸஞ்சுத்தம்) - முதலான ஐந்து ஃபாவ வடிவில் பார்க்கிறதே அது சுத்த நயமாகும், அதுவே நன்ஞானமாகும்.

**ஜோ பஸ்ஸதி அப்பாணம் அபத்தபுட்டம் அண்ணணமவிசேஷம் |
அபதேஸஸுத்த மஜ்ஜம் பஸ்ஸதி ஜினஸாஸணம் ஸவ்வம் ||15||**

எந்த புருஷர் தன் ஆத்மாவை அபத்தஸ்பஷ்டமாகவும், அனன்யமாகவும், அவிசேஷமாகவும் அதாவது இந்த அடையாளங்களை உடையதும், வேறு எதனுடனும் தொடர்பு இல்லாததாகவும் பார்க்கிறாரோ, அவர் எல்லா ஜின சாசனத்தையும் நுகர்ந்தவராகிறார், அதாவது பகவானால் அருளப்பட்ட வெளியில் காணப்படும் திரவிய ஸ்ருதத்தை நுகர்ந்தவர், அதனால் காட்டப்பட்ட ஸ்வாத்ம நுகர்வால் அந்தரங்க ஃபாவஸ்ருதத்தையும் நுகர்ந்தவராவார். அதாவது அறிவு நுகர்வே ஆத்ம நுகர்வாகும் - அதுவே நல்நுகர்வாகும் - அதுவே ஆத்மானுபவமாகும். [முயற்சி செய்பவர் தொடக்க நிலையில் ஆகமம் மூலம் நம்பிக்கை, ஞானம், ஒழுக்கம் இவைகளை தனித்தனியாக அறிகிறார்; ஆனால் உண்மை நய நோக்கில் தன் ஆன்மாவைப் பார்க்கும்போது இந்த மூன்றையும் உயிராகவே நற்காட்சி-நன்ஞான-நல்லொழுக்க ஒரே வடிவமாகவே அனுபவம் செய்கிறார்.]

5. சமயசாரம் காதை 16-ன் விளக்கவுரையின் கீழ் கலசம் 18-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - சுத்த நிச்சய நயத்தால்

6.உபாதானம்

பார்க்கும்போது அறியும் தன்மையான ஜோதி மட்டுமே ஒரே ஆத்ம வடிவமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் சுத்த-சுத்த திரவியார்த்திக நயத்தால் மற்ற எல்லா திரவியங்களின் ஸ்வஃபாவங்களையும், பிற நிமித்தத்தால் தன்னில் நிகழும் உணர்வுகளையும் தனிமைப்படுத்தி அவைகளை வெளியில் தள்ளும் ஸ்வஃபாவமாக அது இருக்கிறது. ஆகையால் அது தூய்மையாக, தூய்மையின் வடிவமாக இருக்கிறது.

6. சமயசாரம் காதை 179,180-ன் விளக்கவுரையிலும் அதன் கீழ் கலசம் 122-லும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - தூய உயிரில் திளைத்தல் என்பது திரிபு உணர்வு அற்ற ஞானியாலேயே சாத்தியமாகும் என்று உண்மை நயம் சுட்டுகிறது. திரிபு உணர்வு அணுவளவு இருந்தாலும் தூய உயிரில் திளைத்தல் நிகழ முடியாது. உபசம ஸ்ரேணியில் ஏறும் ஞானி முனிவர் 11-ஆம் குணஸ்தானத்தில் தூய உயிரில் திளைக்கிறார்- ஆத்மாவை முழுமையாக அனுபவிக்கிறார். ஆனால் பற்று எனும் துவர்ப்புணர்வு-லோப கஷாயம் தோன்றியவுடன், அந்த தூய உயிரை அனுபவம் செய்யும் நிலையிலிருந்து இழிந்து விடுகிறார் - கீழ் குணஸ்தானங்களுக்கு வந்துவிடுகிறார். அந்த நிலையில் அவர் வேறொன்றில் ஆர்வமுடையவராக ஆகிவிடுகிறார். அந்த திரிபு உணர்வால் முன்னர் கட்டிக்கொண்ட புத்கல கர்மங்களுடன், புதிய கர்மங்களையும் ஈர்த்து கட்டிக்கொள்ள ஏதுவாகி விடுகிறார். அதாவது புதிய வினைக்கட்டுக்கு வழி வகுத்துக் கொள்கிறார். திரிபு உணர்வு நிகழவில்லை என்றால் புதிய வினை ஊற்றும், பந்தமும் நிகழாது. இதற்குப்பெயர் ஊற்றுத் தடுப்பு-வினைச்செறிப்பு-சம்வரை என்று சொல்லப்படுகிறது. சம்வரையை தொடர்ந்து - தவத்திலேயே நிகழும்போது உதிர்ப்பும் நிகழ்கிறது. அப்போது தூய அறிவின் பரவுதல் தன் தூய ஆத்மாவிலேயே நிகழ்கிறது-ஆத்ம அனுபவம் விடுபடாமல் தொடர்கிறது. அதனால் கூடின கஷாயி, 12-ஆம் குணஸ்தானத்தில் இருப்பவர், இரண்டாம் சுக்ல தியானத்தின் மூலம், அந்த ஞானி முனிவர் கேவலஞானியாக ஆகிறார். இதன் தாத்தபர்யம் என்னவென்றால் சுத்த நயம் ஏற்கப்பட வேண்டியது அதனால் கர்ம சம்வரையும், நிர்ஜரையும் அமைகிறது. அதை ஏற்காவிடில் கர்ம ஆஸ்ரவமும், பந்தமும் அமைகிறது என்பதாம்.

6.உபாதானம்

7. சமயசாரம் காதை 271-ன் விளக்கவுரையிலும் அதன் கீழ் கலசம் 173-லும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - உயிர் தன்னியல்பில், தூய்மையில், ஞாயக ஸ்வஃபாவத்தில் மட்டும் இல்லாமல் வேறுபட்டு அறியப்படுவதில் இராக, த்வேஷ, மோகம் கொள்வதை திரிபுணர்வு என்று சொல்கின்றனர். நாரகர் முதலான பிறவிகள், ஆசை, வெகுளி, மயக்கம் முதலான திரிபு உணர்வுகள் தூய உயிரில் காணப்படாதன; எனவே அவை உயிரின் மாறுபட்ட உணர்வுகளாகும். உயிரும் இந்த மாறுபட்ட உணர்வுகளும் வேறு வேறானவை; என்றாலும் காட்சி மயக்க-தர்சன மோஹனீய வினையின் உதயத்தால் இந்த வேறுபாட்டை அஞ்ஞானி உயிர் அறியவில்லை. அதனால் அறிவு மயக்கமடைந்த உயிர் தன்னை நாரகன் முதலான, கஷாய உணர்வுகள் கொண்டவனாக-ஆசை முதலியன உடைவனாக, தன்னையே வேறு பொருளாகக் கருதுகிறது. இந்த தவறான அறிதலையே அத்யவஸானம்-அறிவுமயக்க உணர்வுநிலை என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்படுகிறது. திரிபு உணர்வுகள் எல்லாம் வெவ்வேறு சொற்களால் சொல்லப்பட்டாலும், அவை எல்லாம் இந்த அத்யவஸானமே-அறிவுமயக்க உணர்வுநிலையே யாகும். இந்த மயக்க உணர்வே வினை கட்டுக்கு காரணமாகும். ஜின பகவான் இந்த அத்யவஸானத்தை தியாகம் செய்ய வேண்டியதாகக் கூறியுள்ளார். சத்புருஷர்கள் பிறகு ஏன் குறைபாடில்லாத சுத்த ஞானப்பிண்ட ஸ்வரூபமான நிஜமஹிமையின்மேல்-திரிகாலி சுத்த பாரிணாமிக ஃபாவமய த்ருவ ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் திளைக்காமல் இருக்கப் போகிறார்கள்? வீடு பேற்றிற்கு காரணமான அதில் அவசியம் திளைக்கவே செய்வார்கள் என்பதாம்.

8. பனாரஸிதாசால் எழுதப்பட்ட சமயசர் நாடக் என்ற நூலில் ஆஸ்ரவ அதிகாரத்தில் 13-ஆவது ஸ்லோகத்தில் அசுத்த நயத்தால் பந்தமும், சுத்த நயத்தால் முக்தியும் உண்டாகிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதன் சாராம்சம் என்னவென்றால் சுத்த நயத்தின்படி செயல்படாமையால் பந்தமும், சுத்த நயத்தின்படி செயல்படுவதால் முக்தியும் அமைகிறது என்பதாம்.

9. சமயசர் நாடக்கில் பந்த அதிகாரத்தில் 32-ஆவது ஸ்லோகத்தில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அசங்க்யாத லோகப்பிரமாண அளவுடைய மித்தியாத்துவ ஃபாவம் வியவஹார ஃபாவமாகும் என்று கேவலி பகவான் கூறியிருக்கிறார். யாருடைய மித்தியாத்துவ ஃபாவம்

அழிந்து சம்யக்தரிசனம் வெளிப்படுகிறதோ, அவர் வியவஹாரத்திலிருந்து முக்தியடைந்து, நிச்சயத்தில் உறிஞ்சப்படுகிறார், மேலும் அவர் எந்தவிகல்பமுமில்லாத, எந்த துன்பமுமில்லாத ஆத்மானுபவத்தை சாதித்து உண்மையான மோக்ஷமார்க்கத்தில் இருக்கிறார். அந்த பரம தியானத்தில் நிலைத்தே நிர்வாணத்தையும்-முக்தியையும் அடைகிறார், கர்மம் அவருக்கு எந்த தடையையும் உண்டுபண்ணுவதில்லை.

10. மோக்ஷபாகுடம் காதை 31-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**ஜோ ஸுத்தோ வவஹாரோ ஸோ ஜோயீ ஜக்கயே ஸக்கஜ்ஜமி |
ஜோ ஜக்கதி வவஹாரோ ஸோ ஸுத்தோ அப்பணோ கஜ்ஜே ||31||**

இதன் பொருள் உலக நிகழ்வில் உறங்குகிற-ஈடுபடாத முனிவர், தன் ஆன்மத்தியான நிகழ்வுகளில் விழித்திருக்கிறார்-ஈடுபடுகிறார். உலக நிகழ்வில் விழித்திருக்கிற முனிவர் தன் ஆன்மத்தியான நிகழ்வுகளில் உறங்குகிறார். அதாவது பற்றற்ற துறவு நிலையில் உலகப்பற்று என்பது இருக்கமுடியாது. உலகப்பற்று இருந்தால் பற்றற்ற துறவு நிலை இருக்காது என்பதாம்.

11. பிரவசனசாரம் காதை 200-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**தம்ஹா தஹ ஜாணித்தா அப்பாணம் ஜாணகம் ஸபாவேண |
பரிவஜ்ஜாமி மமத்தம் உவட்டிதோ ணிம்மித்தம் ||200||**

இதன் பொருள்- தன்னியல்பால் ஆன்மா, அறிபவன் மட்டுமே எனத் தெளிந்து, பிற எதிலும் 'எனது' எனும் உணர்வு இல்லாது (உலகப் பொருளுக்கும் எனக்கும் இடையே உள்ள உறவு ஞ்ஞாதா-ஞேய உறவு மட்டுமே, வேறு அதன்மேல் எந்த உரிமையோ-உறவோ எனக்கு இல்லை என உறுதி செய்து) தனக்கென வேறு ஏதுமில்லாத அந்த தியானித்த தன் ஆத்மாவில் நின்று, எல்லா விகார உணர்வுகளை விலக்குகிறேன்.

12. நியமசாரம் காதை 38 மற்றும் 50-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**ஜாவதிபகித்தச்சம் ஹேயமுவாஏயம்ப்பணோ அப்பா |
கம்மோபாதிசமுப்பவகுணபஜ்ஜாயேஹிம் வதிர்த்தோ||38||**

இதன் பொருள்- முற்றிலும் அசுத்த கர்மங்களால் உண்டான எல்லா விஃபாவ குணங்களிலிருந்தும், மாறுகைகளிலிருந்தும் விலகிய தூய ஆத்மாவே ஏற்கத்தக்கது, இதற்கு மறுபட்ட தூய்மையற்ற சம்சாரி நிலையிலுள்ள ஆத்மா விடத்தக்கது.

**புவுத்தசயலபாவா பரதவ்வம் பரசஹாவமிதி ஹேயம் |
சஹதவ்வமுவாதேயம் அந்தரதச்சம் ஹவே அப்பா ||50||**

இதன் பொருள்- முன் சொல்லப்பட்ட எல்லாம் புறப்பொருளையோ அல்லது மாற்றங்களையோ சார்ந்திருக்கின்றன, எனவே அவைகள் விடத் தக்கவைகளாகும். உண்மையான தத்துவப் பொருளான தூய ஆத்மாவே ஒருவருடைய சொந்த பொருளாகும், அது மட்டுமே ஏற்க வேண்டியதாகும்.

13. நியமசாரம் காதை 14, 15 மற்றும் அவைகளின் விளக்கவுரை கலசம் 24, 27-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

பிறவற்றின் உணர்வு வந்த பிறகும் கூட, நல்லொழுக்க தன் வடிவம் மற்றும் பூரண அறிவுடைய சுத்த ஆத்மா ஒன்றையே கூர்மையான புத்தி கொண்ட சுத்த நோக்கு கொண்ட புருஷர் ஏற்றுக் கொள்கிறார், அந்த புருஷரே பரமஸ்ரீ வடிவ முக்தி சுந்தரியை மணம் புரிகிறார்.

அதிக விஃபாவ உணர்வு வந்த பிறகும் கூட, சுலபமான பரம தத்துவ பயிற்சியில் யாருடைய புத்தியின் திறமை செல்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட சுத்த நோக்கு கொண்ட புருஷர், 'சமயசாரத்திலிருந்து வேறான எதுவுமாக இல்லை' என்று அறிந்து முக்தி சுந்தரியை அனுபவம் செய்கிறார்.

14. நியமசாரம் காதை 41-ல் விளக்க உரையில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

...முக்கால பற்றில்லாத வடிவம் எதுவோ அப்படிப்பட்ட அழுக்கற்ற நிஜ பரம பஞ்சம ஃபாவமாகிய பாரிணாமிக ஃபாவத்தை ஆராதிக்கும் முழுக்ஷு, பஞ்சம கதிக்குச் செல்கிறார்கள்; செல்வார்கள்; சென்றார்கள்!

15. சமயசாரம் காதை 272-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**ஏவம் வவஹாரணவோ படிசித்தோ ஜாண ணிச்சயணயேண |
ணிச்சய ணய ஸல்லீணா முணினோ ஃபாவந்தி ணிவ்வாணம் ||272||**

இதன் பொருள்- முன்னர் சொல்லப்பட்ட திரிபு உணர்வுகளைக் காட்டும் வியவஹார நயம்-வழக்கு சுட்டினை, நிச்சய நயத்தால்-உண்மை சுட்டால் விலக்க வேண்டும் என அறிக. திரிபற்ற நிலையைக் காட்டும் உண்மை சுட்டைத் தழுவும் துறவியே வீடுபேற்றை அடைகிறார்.

16. சமயசாரம் காதை 152 முதல் 154 வரை உள்ள காதைகளின் விளக்கம் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**பரமட்டமி ய அட்டிதோ ஜோ குணதி தவம் வதம் ச தாரயதி |
தம் சவ்வம் பாலதவம் பாலவதம் விந்தி ஸவ்வண்ணஹு ||152||**

இதன் பொருள்- தன் இயல்பில் நில்லாது தவம் செய்பவரை, நோன்பு நோற்பவரை முழுதுணர்ந்தார், குழந்தை போல தபம் அறியாதவர், நோன்பு அறியாதவர் என்று அருளியுள்ளார். அதாவது அவை அறியாமையால் நிகழ்வன என்பதாம்.

**வதணீயமாணி தரந்தா ஸீலாணி தஹா தவம் ச குவ்வந்தா |
பரமட்ட பாஹிரா ஜேண தேண தே ஹோந்தி அண்ணாணி ||153||**

இதன் பொருள் - நோன்பு, நியமங்கள் ஏற்கின்றனர்; துணை ஒழுக்கங்கள் தபம் மேற்கொள்கின்றனர். ஆனாலும் மீமிசையை-பரமாத்த நிலையை அறியாமையால் அவர்கள் அறியாமையுடையவர்களே யாவர்.

**பரமட்ட பாஹிரா ஜோ தே அண்ணானேண புண்ணமிச்சந்தி |
ஸம்ஸார கமணஹேதும் விமோக்கஹேஉம் அஜாணந்தா ||154||**

இதன் பொருள்- உயிரின் தூய்மையை உணராதவர் தம் அறியாமையால் நற்செயலை அல்லது நல்லுணர்வை-புண்ணியத்தை விரும்புகிறார்; அது வினைக்கட்டுக்கு ஏதுவாக இருந்தும் அதையே அவர்களுடைய அறியாமையின் காரணத்தால் வீடுபேறுக்கு ஏது என கருதுகின்றனர்.

17. சமயசாரம் காதை 413-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**பாகண்ட லிங்கேஸு வ கிஹலிங்கேஸு வ பஹுப்பயாரேஸு |
குவ்வந்தி ஜே மமந்தி தேஹம் ண ணாதம் ஸமயஸாரம் ||413||**

இதன் பொருள்- தான் ஏற்றுள்ள புறத்தோற்றத்தில் பலவகைப்படும் புறத்தோற்ற துறவியர்களும், பல வகைப்படும் இல்வாழ் தோற்றத்தாரும் செருக்குறுகின்றனர் - தோற்றத்தைத் தனதாகக் கருதுகின்றனர். அவர்களால் தூய ஆன்மாவை அறியமுடியாது.

18. ஆசார்ய அமிர்தசந்திரரால் எழுதப்பட்ட புருஷார்த்தசித்தி உபாயம் என்ற நூலில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

**நிச்சயமிஹ பூதார்த்த வியவஹாரம் வர்ணயன்யபூதார்த்தம் |
பூதார்த்தபோதவிமுக்கம்: ப்ராய: சர்வோஅபி சம்சாரம் ||5||**

இதன் பொருள்- ஆச்சார்ய தேவர்கள் நிச்சய நயத்தை பூதார்த்தம் என்றும் வியவஹாரநயத்தை அபூதார்த்தம் என்றும் வர்ணனை செய்துள்ளனர். பொதுவாக எல்லா சம்சாரிகளும் (மித்யாஞானி-அக்ஞானி-மந்த அறிவு கொண்டவர்கள்) பூதார்த்தத்தை அதாவது நிச்சய நய ஞானத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு போகின்றனர்.

19. பூஜ்யபாத ஆசாரியார் சமாதிதந்திரம் என்ற நூலின் 78-ஆது காதையில் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்.

**வியவஹாரோ சுஷுப்தோ யா: ச ஜாக்ரத்யாத்மகோசரே |
ஜாக்ரதி வியவஹாரோஸ்மின் சஷுப்தஷ்சாத்மகோசரே ||78||**

இதன் பொருள்- வியவஹாரத்தில் தூங்குபவர் அதாவது அதில் மூழ்கி இருப்பதில் ஆர்வம் இல்லாதவர், ஆத்மாவை அனுபவிப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்துகிறார்; மற்றும் யார் வியவஹாரத்தில் விழித்திருக்கிறார்களோ, அதாவது அந்த சாதனையில் ஈடுபாட்டுடன் ஆழ்ந்திருப்பவர்கள், ஸ்வ அனுபவ விஷயத்தில் தூங்குகிறார் - ஆன்மா பக்கம் பாரமுகமாக இருக்கிறார்.

20. தத்துவானுசாசனம் என்ற நூலில் நாகதேவ முனிவர் 62-ஆவது காதையில் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்.

**ஸ்வபரஞாபிதரூபத்வான்ன தஸ்ய காரணான்தரம் |
தத்ஷின்சததா பரித்யஜ்ய ஸ்வசம்வித்தயைவ வித்யாதம் ||62||**

இதன் பொருள்- ஆத்மா தன்னையும் பிறவற்றையும் அறியும் வடிவமாக இருப்பதால் அது வேறு எந்த காரணத்தையும் தேடவேண்டிய அவசியமில்லை; எனவே மற்ற காரணங்களை தேடும் சிந்தனையை விட்டுவிட்டு, தன்னைத்தான் அனுபவம் செய்வதின் மூலம் (ஸவசம்வேதன் மூலம்) ஆத்மாவை அனுபவம் செய்ய வேண்டும்.

21. பத்மநந்தி பஞ்சவிம்சதியின் நிச்சய-பஞ்சாஷத் காதை 9 மற்றும் 17-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

**வியவஹாரோ(அ)பூதார்த்தோ பூதாயே தேஷிதஸ்து ஷுத்தநயா: |
ஷுத்தநயா ஆஸ்ரிதா யே ப்ராப்நுவந்தி யத்ய: பதம் பரமம் ||9||**

இதன் பொருள்- வியவஹாரநயம் என்னவோ அசத்யார்த்தம்-உண்மையில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மற்றும் சுத்தநயம் சத்யார்த்தம்-உண்மை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த முனிவர்கள் சுத்த நயத்தை சார்கிறார்களோ, அவர்கள் முக்தியினை பெறுகிறார்கள்.

**அஸ்பஷ்டம்பத்தமனன்யமயுதமவிசேஷசம்ரமோபேதம் |
யா: பஷ்யத்யாத்மானம் ச புமான் கலுஷுத்தயனிஷ்டம் ||17||**

இதன் பொருள்- யார் ஃபரம்மையில்லாமல்-மயக்கமில்லாமல் ஆத்மாவை அபத்த, அஸப்ருஷ்ட, அனன்ய, அசம்யுக்த, அவிசேஷ வடிவில் நம்புகிறாரோ, அந்த புருஷரே சுத்த நயத்தில் நிலைத்திருக்கிறார் என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

22. நியமசாரம் காதை 43 - ன் தெளிவுரையில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

**பவபோக பராட்முக ஹே யதே பதமிதம் பவஹேது வினாசனம் |
பஜநிஜாத்ம நிமக்னேமதே புன ஸ்தவ கிமத்ருவ்வஸ்துதி சிந்தையா ||65||**

இதன் பொருள்- நிஜ ஆத்மாவில் ஆழும் புத்திசாலியாகி மற்றும் பிறவி சுகம், மற்றும் இந்திரிய போகம் முதலியவைகளில் பாரமுகமாக இருக்கும் ஹே யதி! நீ பிறவி சுழற்சியின் அழிவுக்குக் காரணமான த்ருவத்தில் ஆழ்வதில் எந்த தடுமாற்றமும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

6.உபாதானம்

நிலையில்லாத வஸ்துவின் மேல் உள்ள கவலை கொள்வதால் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை.

சுத்த நிர்மல, அபேத, த்ரவ்ய ஸ்வஃபாவத்தை சார்ந்துதான் தர்மத்தின் துவக்கம், வளர்ச்சி, முழுமை எல்லாம் நிகழ்கின்றன. நான்கு அனுயோகங்களின் சாரமும் இதுதான்.

7. ஏழு தத்துவ - நவபதார்த்த அதிகாரம்.

கேள்வி 1: தத்துவம் என்பதன் பொருள் யாது?

பதில்: 1. “தத்” சப்தம் “யத்” சப்தத்துடன் தொடர்புடையது, ஆகையால் எதன் பகுதியோ அதை “தத்” என்று கூறுவர், மற்றும் எதனுடைய உணர்வோ அல்லது வடிவமோ அதை தத்துவம் என்று அறியவும் - “தஸ்ய ஃபாவஸ்தத்வம்” - இவ்வாறு தத்துவ சப்தம் கூட்டாக இருக்கிறது. (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்).

2. “தத்துவம்” சப்தத்தின் பொருள் அதன் வடிவம் ஆகும். ஒவ்வொரு பொருளும் தத்துவத்தின் ஸ்வரூபத்தில் அதன் சுய வடிவமாகும் மற்றும் வேறு ஒன்றின் வடிவில் அது இல்லாத வடிவமாகும். உயிர், ஒரு பொருள் என்பதால், அதை சுயவடிவில் அதன் வடிவம் என்றும் பிறவற்றின் வடிவில் அதன் வடிவம் இல்லை என அறியவும்.

உயிர் சைதன்ய(பார்த்தல், அறிதல்) வடிவம் ஆகையால் அது எல்லா பொருள்களையும் அறியக்கூடியதாகும், பிற எல்லா வஸ்துக்களும் உயிரால் அறியப் படுபவைகளாகும்; ஆகையால் உயிர் மற்ற பதார்த்தங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறானதாகும். உயிர் தன்னில் அதுவேயான காரணத்தால், அதனுடைய அறிவு அதனுள்ளேயே இருக்கிறது. ஒரு உயிர், பிற உயிரில் அதுவாக இல்லாததால், அந்த பிற உயிரின் அறிவு இதில் இருக்கமுடியாது... ஒரு உயிருக்கு வேறு ஒரு உயிரின் அறிவு இருந்து விட்டால் பிறகு இரண்டும் ஒரே உயிர்த் தத்துவம் என்று ஆகிவிடும், அதனால் அப்படி இருக்க முடியாது.

கேள்வி 2: தத்துவம் எத்தனையாக இருக்கிறது?

பதில்: தத்துவம் கீழ்க் கண்டவாறு ஏழாக இருக்கிறது. -

1.உயிர்த்(ஜீவ) தத்துவம், 2. உயிரல்லாதனத் (அஜீவ) தத்துவம், 3.ஊற்று (ஆஸ்ரவ) தத்துவம். 4.கட்டுத்(பந்த) தத்துவம், 5.செறிப்புத் (சம்வரை) தத்துவம், 6.உதிர்ப்புத் (நிர்ஜரை) தத்துவம், 7. முக்தித் (மோக்ஷ) தத்துவம்.

கேள்வி 3: ஏழு தத்துவங்களின் இயல்பு பற்றி விளக்கவும்?

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

பதில்: 1. உயிர்த்(ஜீவ) தத்துவம்: உயிர் என்றால் ஆத்மா. அது எப்போதும் அறிவு வடிவமானது, பிறவற்றிலிருந்து வேறுபட்டது மற்றும் முக்காலத்திலும் நிலைத்து (வாழ்ந்து கொண்டு) இருக்கிறது.

2. உயிரல்லாதனத் (அஜீவ) தத்துவம்: எதில் சேதனா-அறியும் தன்மை இல்லையோ-அப்படிப்பட்ட திரவியங்கள் ஐந்து. அதில் தர்ம, அதர்ம, ஆகாச மற்றும் காலம்-இந்த நான்கு திரவியமும் உருவம் அற்றதாகும், மற்றும் புத்கலம் உருவமுடையது, அதாவது தொடு உணர்வு(ஸ்பர்சம்), சுவை(ரசம்), வாசனை(கந்தம்), மற்றும் நிறம்(வர்ணம்) ஆகியவைகளுடன் இருப்பது.

3. ஊற்றுத் (ஆஸ்ரவ) தத்துவம்: பிறவி உயிரில் விகார, (சுப, அசுப) உணர்வு வடிவ அரூப நிலை (அவஸ்தை) இருக்கிறது, அதுவே ஃபாவ(bhava) ஊற்றாகும். மற்றும் அதில் புதிய கர்மமாக ஆகக்கூடிய கார்மண வர்கணைகள் உயிரில் ஒன்றுபட்டு நிற்கத் தாமாகவே வருதல் திரவிய ஊற்று ஆகும், இதற்கு உயிரின் அசுத்த பர்யாயம் நிமித்தம் மட்டுமே.

பாபம், மற்றும் புண்ணியம் இரண்டும் ஊற்று மட்டும் கட்டின் வேறுபாடேயாகும்.

புண்ணியம்: கருணை, நன்கொடை, பக்தி, பூஜை, விரதம் முதலான சுப உணர்வு உயிருக்கு உண்டாகிறது, அவைகள் உருவமற்ற (அரூப) அசுத்த உணர்வாகும், அதுவே ஃபாவ(bhava) புண்ணியமாகும். அந்த சமயம் சாதாவேதனீயம், சுபநாமம் முதலான கர்மமாகத் தகுதியுடைய கார்மண பரமாணுக்களின் கூட்டம் உயிரில் ஒன்றுபட்டு நிற்க தாமாகவே வந்து ஒட்டிக்கொள்பவை திரவிய புண்ணியமாகும், அதற்கு உயிரின் சுப உணர்வு நிமித்தம் மட்டுமே.

பாபம்: மூடநம்பிக்கை, ஹிம்சை, பொய், திருட்டு, விரதமின்மை முதலான அசுப உணர்வு உயிருக்கு உண்டாகிறது, அவைகள் அரூப அசுத்த உணர்வாகும், அதுவே ஃபாவ(bhava) பாபமாகும். அந்த சமயம் ஞானாவரணீயம், மோஹனீயம், சாதாவேதனீயம் முதலான கர்மமாகத் தகுதியான புத்கலங்கள் தாமாகவே உயிரில் வந்து ஒட்டிக்கொள்கின்றன,

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

அவைகளே திரவிய பாபமாகும், அதில் உயிரின் அசுப உணர்வு நிமித்தம் மட்டுமே.

[பரமார்த்தத்தில் (உண்மையில்) புண்ணியம்-பாபம் (சுப, அசுப ஃபாவம்) உயிரை காயப்படுத்துபவை, உயிரின் இடைப்பட்ட அசுத்த நிலையாகும். நற்காட்சியாளருக்கு புண்ணிய உணர்வால் குறைந்த தடுப்பும், உதிர்ப்பும் (சம்வரையும் - நிர்ஜரையும்) நிகழ்கிறது என்று நம்புதல் மூடநம்பிக்கையாகும். திரவிய புண்ணியம்-பாபம் இரண்டும் உயிருக்கு சுகமோ துக்கமோ செய்யமுடியாது. -சமயசார கலசம் 110-ன் தெளிவுரையிலிருந்து. புண்ணியம் பாபம் உடலுக்கு சாதக, பாதக சூழ்நிலைகளை உண்டுபண்ணும். இந்திரிய வசப்பட்ட உயிர் இந்த சூழ்நிலைகளைத் தனக்கு இன்பமாகவும் துன்பமாகவும் எண்ணி மயக்கமடைகிறது.]

4. கட்டுத்(பந்த) தத்துவம்: உயிர் அஞ்ஞானம், ஆசை-கோபம், புண்ணிய-பாபம் முதலான அசுத்த உணர்வில் (விஃபாவத்தில்) இருத்தல் ஃபாவக் கட்டு (பந்தம்) ஆகும். மற்றும் அப்போது உயிர் இருக்கும் பிரதேசத்தில் வந்த கார்மண வர்க்கணைகள் தாமாகவே கர்ம வடிவம் கொண்டு உயிருடன் ஒரே பிரதேசத்தில் வசிப்பவைகளாக ஒட்டிக்கொள்ளுதல் திரவியக் கட்டு-(திரவிய பந்தம்) ஆகும்.

5. செறிப்புத் (சம்வரை) தத்துவம்: புண்ணிய-பாப வடிவ அசுத்த உணர்வை, அதாவது ஊற்று ஃபாவத்தை உயிரின் சுத்த உணர்வின் மூலம் தடுத்தல், அதுவே ஃபாவ செறிப்பு (சம்வரை) ஆகும். மேலும் அதன்படி கர்ம வர்க்கணைகள் உயிரிடம் வருதல் தாமாகவே நின்றுபோதல் திரவிய செறிப்பு (திரவிய சம்வரை) ஆகும்.

6. உதிர்ப்புத் (நிர்ஜரை) தத்துவம்: அகண்டானந்த சுத்தாத்ம ஸ்வஃபாவ லக்ஷணத்தின் பலத்தால் குறிப்பிட்ட அளவு தூய்மையில் வளர்ச்சி மற்றும் அசுத்த சுப-அசுப இச்சை வடிவ நிலையில் குறிப்பிட்ட அளவு குறைதல் ஃபாவ உதிர்ப்பு (ஃபாவ நிர்ஜரை) எனப்படும். அதை நிமித்தமாகக் கொண்டு ஜட கர்மம் உயிர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து விழுதல் திரவிய நிர்ஜரை ஆகும்.

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

7. முக்தித்(மோக்ஷ) தத்துவம்: எல்லா கர்மங்களின் அழிவுக்கு காரணமான மற்றும் நிச்சய ரத்னத்திரய பரம விசுத்தியாகிய சுத்த பர்யாயத்தை வெளிப்படுத்துதல் ஃபாவ முக்தி (ஃபாவ மோக்ஷம்) ஆகும், மேலும் தன் தகுதியால் திரவிய கர்மங்கள் உயிர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து இல்லாமல் போதல் திரவிய முக்தி (திரவிய மோக்ஷம்) ஆகும்.

ஏழு தத்துவங்களில் முதன்மையான இரண்டு தத்துவங்கள் “உயிர்” மற்றும் “உயிரல்லன” -இவை இரண்டும் திரவியங்கள், மற்ற ஐந்து தத்துவங்களும் உயிர் மற்றும் உயிரல்லனவின் தொடர்பால் மற்றும் தொடர்பின் துண்டிப்பால் தோன்றிய மாற்றங்கள்-சிறப்பு நிலைகள் ஆகும். ஆஸ்ரவம் மற்றும் பந்தம் இரண்டும் தொடர்பால் உண்டான மாற்றங்கள், மற்றும் சம்வரை, நிர்ஜரை மற்றும் மோக்ஷம் இவைகள் தொடர்பின் துண்டிப்பால் உண்டான மாற்றங்கள் ஆகும்.

உயிர் மற்றும் உயிரல்லனத் தத்துவம் திரவியம் ஆகையால் அவை பொது (சமான்யம்) என்றும், மற்ற ஐந்து தத்துவங்களும் பர்யாயங்கள் ஆகையால் சிறப்பு (விசேஷங்கள்) என்று சொல்லப்படுகின்றன.

எதன் நிலையை அசுத்தத்தில் இருந்து சுத்தம் செய்ய வேண்டுமோ, அதன் பெயரை அவசியம் முதன்மையானதாகச் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் உயிர்த் தத்துவம் முதன்மையானதாகச் சொல்லப்படும். பின்னர் எந்த வழியில் அது அசுத்தத்தை அதாவது விகாரத்தை அடைகிறதோ அதன் பெயர் அவசியமாகும், ஆகையால் அஜீவத் தத்துவம் அடுத்து சொல்லப்பட்டது. அசுத்த நிலையின் காரண-காரியத்தை தெளிவுபடுத்த ஆஸ்ரவ மற்றும் பந்தத் தத்துவம் பிறகு சொல்லப்பட்டது. இதற்கு பிறகு முக்தியின் காரணம் சொல்ல வேண்டும், மற்றும் முக்திக்குக் காரணம், ஆஸ்ரவ மற்றும் பந்தத்திற்கு எது காரணமோ அதற்கு எதிரான காரணமாக இருக்க வேண்டும்; ஆகையால் ஆஸ்ரவம் தடைபடுதல் சம்வரைத் தத்துவம் என்று பிறகு சொல்லப்பட்டது. அசுத்தம்-விகாரம் விலகும் செயல் நிர்ஜரை ஆகையால் அந்த தத்துவம் அடுத்து சொல்லப்பட்டது, மற்றும் உயிர் முழுத்தாய்மை அடைதல், அந்த நிலை மோக்ஷத்தத்துவம் ஆகும்.

கேள்வி 4: ஜீவன் அஜீவன் இரண்டு திரவியங்களும் ஒற்றுமையாக எப்போதும் செயல்படுமென்றால் 1. சேர்ந்து செயல்படுமானால் இரண்டும் ஒரு பதார்த்தமே என்று உறுதியாகிறது. 2. அவை எப்போதும் செயல்படாதிருந்தால் திரவிய வடிவ ஜீவன்-அஜீவன் இரண்டும் தனித்தனிப் பதார்த்தங்கள் என்று உறுதியாகிறது. - அப்படியானால் ஆஸ்ரவம் முதலான ஏழு தத்துவங்களை எப்படி உறுதி செய்ய முடியும்? பதில்: ஜீவ மற்றும் அஜீவத் திரவியம் ஒரு நோக்கில் செயல்படுவதால் மற்ற ஐந்துத் தத்துவங்கள் இருப்பது உண்மை என்பது உறுதியாகிறது.

பதில்: “ஒரு நோக்கில் செயல்படுவது” என்பதன் பொருள் இதுதான்- எவ்வாறு ஸ்படிகமணி தன் இயல்பில் தூய்மையாக இருந்தாலும், வண்ண மலர்களுக்கு அருகில் (தன் தகுதியால்) அந்த மலரின் வண்ணத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது; பர்யாயத்தில் ஸ்படிகமணி அந்த நிறத்தை ஏற்றாலும், நிச்சயத்தில் தன் பளிங்கு தன்மையை அது இழந்து விடவில்லை. அதுபோல உயிரின் இயல்புகூட சுத்தத் திரவ்வியார்திக நயத்தால் தூய சைதன்ய வடிவில் இருந்தாலும், அதுவே அனாதி கால கர்ம பந்தத் தொடர்பின் வசத்தால், ஆசை முதலான விகார மாற்றங்களை ஏற்கிறது. பர்யாயத்தில் வேறு திரவியத்தின்மேல் இலக்குக்(லட்சியம்) கொண்டதால் அசுத்த மாற்ற வடிவில் பரிணமிக்கிறது; இருந்தாலும் நிச்சய நயத்தால் தன் தூய சைதன்ய வடிவை அது விட்டுவிட வில்லை. புத்கலத் திரவியத்தில் கூட இவ்வாறே நிகழ்கிறது. இவ்வாறு ஜீவ-அஜீவன் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்து தன்னில் மாற்றமடைவதையே ஒரு நோக்கில் செயல்படுவது என்று சொல்லப்படுகிறது.

முன் கூறிய ஜீவ அஜீவ - இரண்டு தத்துவங்களுடன் மற்ற ஐந்து தத்துவங்கள் சேர்ந்து மொத்தம் ஏழு தத்துவங்கள் ஆகின்றன, அதனுடன் புண்ணியம் பாபம் இரண்டையும் தனியாக எண்ணுவதால் ஒன்பது பதார்த்தங்கள் ஆகின்றன. புண்ணிய பாபம் இரண்டையும் ஆஸ்ரவ பந்தத்தில் சேர்த்து விட்டால், ஏழு தத்துவங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு நோக்கில் செயல்படுபவைகளாக உறுதியானதால் ஜீவன் மற்றும் புத்கலத்தின் தொடர்பின் செயல்பாட்டினால் உண்டான ஆஸ்ரவம் முதலான ஐந்து தத்துவங்கள் உறுதியாகின்றன. உயிரில் ஃபாவ ஊற்று

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

முதலான ஐந்து தத்துவங்கள் வெளிப்படும் சமயத்தில், புத்கல கர்மவடிவ நிமித்தம் இருத்தல் மற்றும் இல்லாமை நிகழ்கிறது மற்றும் புத்கலத்தில் திரவ்யாஸ்ரவம் முதலான தத்துவம் வெளிப்படுவதால் ஃபாவ வடிவ நிமித்ததின் இருப்பு மற்றும் இல்லாமை நிகழ்கிறது. இந்த காரணத்தால் ஏழு தத்துவங்கள் உயிர் மற்றும் புத்கலத்தின் தொடர்பு சம்பந்தத்தால் உண்டானது என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் உயிர் மற்றும் புத்கலம் ஒன்றுக்குள் ஒன்று நுழைந்து செயல்பட்டுத்தான் ஐந்து தத்துவங்கள் உண்டானவை என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

கேள்வி 5: உயிர் புத்கலம் இரண்டும் ஒருவகையில் செயல்படுவதாக நம்புவதால் பிரித்தறியும் பர்யார்த்திக நய நோக்கில் ஏழு தத்துவங்கள் உறுதியாகின்றன, இருந்தாலும் அதனால் உயிருக்கு என்ன பிரயோஜனம் உண்டாகிறது? ஏனெனில் பாபம் புண்ணியம் இரண்டையும் ஆஸ்ரவம் பந்தத்தில் சேர்ப்பதால் ஒன்பது பதார்த்தம் ஏழு தத்துவங்களானது, அதேபோலவே, விசேஷ அபேத நோக்கில், ஆஸ்ரவம் முதலான ஐந்து தத்துவங்களை உயிர் மற்றும் புத்கலத்தில் சேர்த்துவிட்டால் இரண்டு பதார்த்தங்களே மிஞ்சும் அல்லவா?

பதில்: எந்தத் தத்துவம் விட வேண்டியது (ஹேயம்)? மற்றும் எந்தத் தத்துவம் ஏற்கப்பட வேண்டியது (உபாதேயம்)? என்பதைப்பற்றி நுண்ணறிவால் உணர்த்த வேண்டும் என்ற பிரயோஜனத்திற்காகவே ஆஸ்ரவம் முதலான தத்துவங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என அறிய வேண்டும்.

கேள்வி 6: உபாதேய (ஏற்க வேண்டிய) தத்துவங்கள் யாவை?

பதில்: “அழிவில்லா அனந்த சுகம்” உபாதேயம், ஏற்க வேண்டியது. அதற்குக் காரணம் மோக்ஷம். மோக்ஷத்துக்கு காரணம் சம்வரை மற்றும் நிர்ஜரை. அதற்குக் காரணம் மிகத் தூய்மையான அறிவு-நம்பிக்கை இயல்புடைய நிஜ ஆத்ம வடிவ நற்காட்சி, நன்ஞான மற்றும் நல்லொழுக்க வடிவ நிச்சய இரத்தனத்திரயமாகும். அந்த நிச்சய இரத்தனத்திரயத்தை சாதனை செய்ய இச்சையுடைய உயிருக்கு வியவஹார ரத்தனத்திரயம் எது என்று தெரிந்து கொண்டு, மற்ற பொருள்களின் மேல் ஆசையை விலக்கி, தன் நிஜ உயிர் திரவியத்தின் முக்கால வடிவின் பக்கம் தன் இலக்கை வைக்க வேண்டும். அப்படி செய்வதால் நிச்சய சம்யக்தர்சனம் வெளிப்படும் மற்றும் அதன் பலத்தால் சம்வரை, நிர்ஜரை மற்றும் மோக்ஷம்

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

உண்டாகும். ஆகையால் இந்த மூன்று தத்துவங்களும் உபாதேயம் ஏற்க வேண்டியவைகளாகும்.

கேள்வி 7: ஹேய (விடவேண்டிய) தத்துவங்கள் யாவை?

பதில்: துன்பத்தை உண்டுபண்ணக் காரணமான நிகோத-நரக கதிகளின் துக்கம் மற்றும் புலன்களின் வழி தோன்றும் கற்பனையான இன்பம் இவைகள் ஹேயம், விடத்தக்கவைகளாகும்; நாற்கதிச் சுழற்சியே துக்கமயமாகும். நாற்கதி சுழற்சிக்கு காரணம் ஆஸ்ரவ மற்றும் பந்த தத்துவங்களாகும். அந்த ஆஸ்ரவ மற்றும் பந்தத்துக்கு காரணம், முன்னர் சொல்லப்பட்ட நிச்சய மற்றும் வியவஹார ரத்னத்திரயத்திற்கு எதிரான நோக்கமுடைய மூடநம்பிக்கை, தீய அறிவு மற்றும் தீய ஒழுக்கம் ஆகிய மூன்றாகும். எனவே ஆஸ்ரவம் மற்றும் பந்தம் ஆகிய இரண்டு தத்துவங்களும் ஹேயமாகும், விட வேண்டியவைகளாகும்.

இவ்வாறு ஹேய உபாதேய தத்துவங்களின் நிரூபணத்தால், ஏழு தத்துவங்கள் மற்றும் ஒன்பது பதார்த்தங்களின் உபயோகம் நமக்கு உறுதியாகிறது.

கேள்வி 8: மித்யாதிருஷ்டி உயிர் ஏழு தத்துவங்கள் சம்பந்தமாக என்னென்ன தவறான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறது?

பதில்: 1. ஜீவத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- உயிர் (ஸ்வயம் நான்) என்னவோ முக்காலத்திலும் ஞான ஸ்வரூபமாகும்(மாவேன்), உயிர் (நான்) தன் (என்) மந்த புத்தியின் காரணத்தால் தன்னையே(என்னையே) அறியாமல் இருப்பதோடல்லாமல், அது(நான்) எந்த உடலில் வசிக்கிறதோ(வாழ்கிறேனோ) அந்த உடலையே தான் (நான்) என்றும், அந்த உடலின் செயல்களை தன்னால்தான் (என்னால்தான்) செய்ய முடியும் என்றும் நம்புகிறது(நம்புகிறேன்).

உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் தான்(நான்) ஆரோக்கியமாக இருப்பதாகவும், வெளியில் தனக்கு(எனக்கு) சாதகமாகக் காணப்படும் பொருள்களால் தான்(நான்) சுகமடைவதாகவும், பாதகமாகக் காணப்படும் பொருள்களால் தான்(நான்) துக்கமடைவதாகவும், தான்(நான்) ஏழை, தான்(நான்) பணக்காரன், தான்(நான்) பலசாலி, தான்(நான்) பலமற்றவன்,

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

தான்(நான்) மனிதன், தான்(நான்) அழகற்றவன், தான்(நான்) அழகானவன் என்றெல்லாம் நம்புகிறது(நம்புகிறேன்). உடல் சம்பந்தமான உபதேசம், மற்றும் உடலால் செய்யப்படும் உபவாசம் முதலிய கிரியைகளை தான் (நான்) செய்வதாக நம்புகிறது (நம்புகிறேன்). இவ்வாறு மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்கள் (நான்) அவர்களின் தவறான கற்பனைகளால் தன்னை-ஸ்வயம் ஆத்மாவை(என்னை) முற்றிலுமாக மறந்த நிலையில் ஜீவ தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள்(கொண்டிருக்கிறேன்).

2. அஜீவத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- தவறான நோக்கங்களால்-அபிப்ராயங்களால் உடல் உற்பத்தியாவதைத் தான் பிறந்ததாகவும், உடலின் அழிவை தன் மரணமாகவும், உடல், செல்வம் முதலிய ஜட பதார்த்தங்களின் மாற்றங்களில் சிலவற்றை பிடித்த மாற்றமாக சிலவற்றை பிடிக்காத மாற்றமாக நம்புவதும், உடலில் உஷ்ணம் அதிகரித்தால் தனக்குக் காய்ச்சல் வந்ததாகவும், பசி-தாகம் எடுத்தால் தனக்கு பசி-தாகம் எடுப்பதாகவும், உடலில் காயம் ஏற்பட்டால் தான் காயமடைந்ததாகவும் - இவ்வாறு ஜடப் பொருள்களின் அவஸ்தைகளை அஞ்ஞானி-உயிர் தன்னுடைய அவஸ்தைகளாக நம்புகிறது. இவைகள் எல்லாம் உயிருக்கு இருக்கும் அஜீவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கைகளாகும். இதற்குக் காரணம் அஜீவப் பொருள்களை உயிர் பொருள் என்று நம்புகிறது. அஜீவவின் ஸ்வ தத்துவத்தை உயிர்த் தத்துவம் என்று நம்பி அஜீவத் தத்துவத்தை ஏற்க மறுக்கிறது, இவைகளே அஜீவத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை யாகும்.

3. ஆஸ்ரவத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- ஆசை, வெகுளி, மயக்கம்(மித்தியாத்துவம்), சுபாஅசுப உணர்வுகள் ஆஸ்ரவமாகும். இந்த உணர்வுகள், உயிரில் தோன்றினால் அவை உயிருக்குத் துக்கத்தைக் கொடுப்பனவாகும். ஆனால் மூடநம்பிக்கை கொண்ட உயிர் இந்த உணர்வுகள் அதற்கு சுவாரஸ்யமானதாக-இன்பத்தைக் கொடுப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அவைகளை தொடர்ந்து செய்து கொண்டே இருக்கிறது. இதுவே உயிரின் ஆஸ்ரவ தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை யாகும்.

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

4. பந்தத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- பொன் விலங்கு, இரும்பு விலங்கு இரண்டுமே பிணைப்புக்கு-ஒருவரை கட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம்தான். அதேபோல புண்ணியம், பாபம் இரண்டுமே உயிரை பிறவி சுழற்சியில் கட்டிப் போடுகிறது. ஆனால் மூடநம்பிக்கை கொண்ட உயிர் அப்படி நம்பாமல் புண்ணியத்தை நல்லது-நன்மை பயப்பது என்று நம்புகிறது. தத்துவ நோக்கில் புண்ணியம்-பாபம் இரண்டுமே தீங்கு விளைவிப்பவைகளே யாகும், ஆனால் அஞ்ஞானி அப்படி நம்புவதில்லை, இதுவே அதன் பந்தத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையாகும்.

5. சம்வரைத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- நிச்சய சம்யக்தர்சன ஞான சாரித்திரம் உயிருக்கு இன்பம் கொடுப்பதாகும், ஆனால் மூடநம்பிக்கை கொண்ட உயிர் அவைகள் தனக்குக் கஷ்டங்களைக் கொடுப்பவை என்று நம்புகிறது, இதுவே அதன் சம்வரைத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையாகும்.

6. நிர்ஜரைத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- ஆத்மாவில் ஒன்றி சுபம் மற்றும் அசுபம் எனப்படும் இரண்டு இச்சைகளையும்- விருப்பங்களையும் தடை செய்வதால் உயிரில் தூய்மைத்தன்மை உண்டாகிறது, இதுவே தபமாகும், இந்தத் தபத்தாலேயே கர்ம நிர்ஜரை நிகழ்கிறது. அப்படிப்பட்ட தபம் உயிருக்கு சுகத்தை அளிப்பது. ஆனால் அஞ்ஞானி உயிர் அந்த தபம் தன்னை புண்படுத்தும் என்று நம்புகிறது. மேலும் ஆத்மாவின் ஞானம் முதலான அனந்த சக்திகளை மறந்து, ஐம்புல விஷயங்களில்தான் சுகம் இருப்பதாக நம்பி அந்த விஷயசுகங்களை அனுபவிப்பதிலேயே ஈடுபடுகிறது. இது அதன் நிர்ஜரைத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையாகும். ஃபாவ தபத்தை அதாவது உயிரால் செய்யப்படும் தபத்தை விட்டுவிட்டு உடலால் செய்யப்படும் தபமே மோக்ஷமார்க்கத்திற்குக் காரணமான நிர்ஜரைத் தத்துவம் என நம்புவதும் நிர்ஜரை சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையாகும்.

7. மோக்ஷ தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கை:- ஆத்மாவின் பரிபூரண சுத்தத்தன்மை வெளிப்படுதலே மோக்ஷமாகும் இதுவே கவலையற்ற-ஆகுலதா இல்லாத நிலையாகும். முழு சுதந்திரமான கவலையற்ற நிலையே உண்மையான சுகமாகும். ஆனால் அஞ்ஞானி

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

அப்படி நம்பாமல் ஆசை, வெகுளி, மயக்கங்களிலேயே சுகம் இருப்பதாக நம்புகிறது. மோகூத்தில் உடல், புலன்கள், உணவு, சுவையான பாணங்கள், நண்பர்கள் ஆகிய எதுவும் இல்லையாகையால் அஞ்ஞானி அதீந்திரிய சுகத்தை- புலன்களின் தொடர்பில்லாத நேரடியான சுகத்தை நம்பவில்லை, இதுவே அதன் மோகூத் தத்துவ சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையாகும்.

இவ்வாறு ஏழு தத்துவங்கள் சம்பந்தமான தவறான நம்பிக்கையின் காரணத்தால் உயிர் அனந்த காலமாக பிறவிச் சுழற்சியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

கேள்வி 9: அஞ்ஞானி (மந்தபுத்தி உடையவர்) ஜீவ-அஜீவத் தத்துவங்கள் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே ஏன் நம்புவதில்லை?

பதில்: ஜின ஆகமங்களில் (பொதுவாக எல்லா பொருள்களையும் விளக்கும்-தத்துவவார்த்த ஸூத்திரம் போன்ற நூல்களில்) சொல்லப்பட்ட நிலை உயிர்கள் - இயங்கு உயிர்கள் முதலான பிரிவுகளையும், குணஸ்தானம்-மார்க்கணாஸ்தானம் முதலான உயிர்களின் ஏற்ற இறக்க நிலைகளையும், உயிர் - புத்கலம் முதலான திரவியங்களின் பிரிவுகளையும், வர்ணம் முதலான புத்கலத்தின் குண சம்பந்தமானப் பிரிவுகளையும் அஞ்ஞானி நன்கு அறிந்தவராகவே இருக்கிறார். ஆனால் அத்தியாத்ம சாஸ்திரங்களில் (உயிர் பொருள் பற்றி சிறப்பாக விளக்கும் சமயசாரம் போன்ற நூல்களில்) கூறப்பட்டுள்ள பேதவிஞ்ஞானம் உண்டாகக் காரணமான-பிரித்தறியும் அறிவு வரக் காரணமான, வீதராகத்தன்மை-நடுநிலைமை-விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலைத் தோன்றக் காரணமான பொருளை உறுதி செய்தல் சம்பந்தமான சூகூம விளக்கங்களை - பொருளை எப்படி அடையாளம் காணவேண்டும் என்ற மர்மங்களை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் அஞ்ஞானிகளுக்கு உயிர் மற்றும் உயிர் அல்லாத தத்துவங்களில் சரியான நம்பிக்கை இல்லை.

எவ்வாறு பிற மித்யாதிருஷ்டி நிலையான பொருளைப் பற்றி (தன் உயிரைப் பற்றி) உறுதி இல்லாமல் பர்யாய புத்தியால் நிலையற்றவைகளை (அதாவது உடலில் உள்ள கண் முதலான புலன்களே அறிகின்றன என்றும், உடம்பின் நிறத்தை வைத்து தான்

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

சிகப்பாக/கருப்பாக இருப்பதாகவும்) நம்புவதுபோல இந்த அஞ்ஞானியும் ஆத்மாவால் அறியப்படும் அறிவையும் உடலால் செய்யப்படும் மந்திரம் ஜபித்தல் - உண்ணா நோன்பு இருத்தல் முதலான உடலின் செயல்களையும் தன் உயிரே செய்வதாக நம்புகிறார்.

சில சமயங்களில் அவர்கள் சாஸ்திரத்திற்கு உகந்தார்போலவே விளக்கம்கூட அளிக்கிறார்கள்; அதாவது பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார்கள், ஆனால் அவர்களின் அந்தரங்கத்தில் அப்படிப்பட்ட அடிப்படை நம்பிக்கை இருப்பதில்லை, அவர்கள் இன்னும் ஆன்மிக வளர்ச்சி அடையவில்லை, ஆகையால் அவர்களை சமயக்தர்சனமுடையவர் என்கூடச் சொல்லமுடியாது.

எப்படி ஒருவர் மற்றொருவரிடமிருந்து தனியாக இருக்கிறாரோ அதுபோல பிறருக்கு உபதேசம் செய்யும்போது உடலும், உயிரும் தனித்தனியானவை என்று விளக்குவார்கள், ஆனால் நான் இந்த உடம்பிலிருந்தும் தனியானவன் என்ற அனுபவம் அவர்களுக்கு வருவதில்லை. [அவர்களுடைய அறிவு பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல மட்டுமே பயன்படுகிறது, தங்களை உள்நோக்கி அறிய அந்த அறிவை அவர்கள் பயன்படுத்துவதேயில்லை.]

அசமானஜாதி திரவிய பர்யாயத்தில் உயிர்-உடல் இரண்டுக்குமிடையில் நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தத்தால் பல காரியங்கள் நிகழ்கின்றன. அவைகளை இரண்டு திரவியங்களும் ஒருமித்தே செய்வதாக இவர்கள் நம்புகின்றனர். இது உயிரின் செயல், இதற்கு உடல் நிமித்தம், மற்றும் இது உடலின் செயல், இதற்கு உயிர் நிமித்தம் என்று அவைகளின் செயல்களைத் தனித்தனியானதாகப் பிரித்து அறிந்து அவைகளின் மேல் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை. இவ்வாறு உயிரின் செயலையும், உடலின் செயலையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கும் அனுபவம் இல்லையென்றால்; அவர்களுக்கு உயிர்த் தத்துவம், உயிரல்லாதனத் தத்துவம் பற்றிய உண்மையான நம்பிக்கை இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால் உயிர்த்தத்துவம், உயிரல்லாதனத் தத்துவம் இரண்டையும் அறிவதன் பிரயோஜனமே இவைகளின் சுதந்திரமாகச் செயல்படும் தன்மையை புரிந்து கொள்வதற்குத்தான்.

அந்த புரிதல் அவர்களிடம் இன்னும் உண்டாகவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 10: அஞ்ஞானிகளிடம் ஆஸ்ரவ தத்துவம் சம்பந்தமாக எப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இருக்கிறது?

பதில்: ஆஸ்ரவ தத்துவத்தில் ஹிம்சை வடிவ பாபாஸ்ரவங்களை விடவேண்டிய தத்துவமாக அறிந்திருக்கிறார்கள் ஆனால் அஹிம்சை வடிவ புண்ணியாஸ்ரவங்களை ஏற்க வேண்டிய தத்துவமாக நம்புகிறார்கள். பாபாஸ்ரவம், புண்ணியாஸ்ரவம் இரண்டுமே கர்ம பந்தத்துக்கே காரணமாகையால் இதில் ஒன்றை ஏற்க வேண்டியதாகவும் மற்றொன்றை விட வேண்டியதாகவும் நம்புவது மூடநம்பிக்கையே ஆகும்.

ஹிம்சையில் கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது, ஆனால் அந்த கொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கும் உயிரின் ஆயுள் முடிவடையாமல், அது மரணமடைவதில்லை. அதனால் கொல்லவேண்டும் என்ற கெட்ட உணர்வால் அந்த எண்ணம் கொண்டவரே பாபகர்மத்தைப் பந்தித்துக் கொள்கிறார். ஆனால் அஹிம்சையில் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் வருகிறது, ஆனால் அதன் ஆயுள் முடிவடைந்து விட்டதால் அதை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடிவதில்லை. இருந்தாலும் இதன் நல்ல உணர்வால் புண்ணிய கர்மத்தை பந்தித்துக் கொள்கிறார். இரண்டிலும் கர்மம் பந்தம் நிகழ்வதால் இரண்டுமே விட வேண்டியதாகும். ஆனால் வீதராகத்தன்மை கொண்டு பார்ப்பவர், அறிபவராக மட்டுமே செயல்பட்டால், அங்கு நிர்பந்தம்-எந்த கர்ம பந்தமும் நிகழ்வதில்லை; ஆகையால் இதுவே உபாதேயம்-ஏற்க வேண்டியதாகும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் வரவில்லை என்றால் அதுவரை புண்ணியச் செயலைச் செய்யவேண்டும், அதேசமயம் இதுவும் பந்த காரணமாகையால் இதையும் விடவேண்டியதே என்ற எண்ணம் நம்பிக்கையில் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். மோக்ஷமார்க்கத்தில் இதையும் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான் என்ற நம்பிக்கை இருக்குமானால் அவர் மித்யாதிருஷ்டியே ஆவார்.

ஆசை, வெகுளி, மயக்க வடிவம் ஆஸ்ரவ ஃபாவமாகும், அதை அழிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையே வருவதில்லை, ஆனால்

7. தத்துவம்-பதார்த்தம்

வெளிச்செயல்களையும் மற்றும் வெளிநிமித்தங்களையும் அழிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளை அழிப்பதால் ஆஸ்ரவம் அழிவதில்லை. அந்தரங்க அபிப்ராயத்தில் மூடநம்பிக்கை வடிவ ஆசை முதலான உணர்வுகள் வராமல் அழிப்பதே ஆஸ்ரவத்தை அழிப்பதாகும். இதை அவர்கள் அறியாத காரணத்தால் அவர்களிடம் ஆஸ்ரவ தத்துவ சம்பந்தமான உண்மையான நம்பிக்கை இல்லை. (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 11: ஏழு தத்துவங்களில் உள்ள உண்மையான சிரத்தையால் தேவ-சாஸ்திர-குரு ஆகியவைகளிடம் எவ்வாறு உண்மையான நம்பிக்கை வருகிறது?

பதில்: 1. மோக்ஷதத்துவம்:- முழுதுணர்அறிவு வீதராக இயல்பாகும். முழுதுணர்அறிவு உடையவர் அரஹந்தர்களும் சித்தர்களும் அவர்களே எந்த அழுக்கும் இல்லாதவர்கள். ஆகையால் யாருக்கு மோக்ஷதத்துவத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அவர்களுக்கே உண்மையான கடவுள் யார் என்பதிலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

2. சம்வரை மற்றும் நிர்ஜரைத் தத்துவம்:- நிச்சய இரத்தினத்திரயம்- உண்மையான மும்மணிகள் உயிரின் இயல்பாகும், அந்த இயல்பை உடையவர் ஃபாவலிங்கி ஆச்சாரியர், உபாத்யாயர் மற்றும் சாதுகள் ஆவார்கள். அவர்களே நிர்கிரந்த திகம்பர - எந்த சொத்துகளும் இல்லாத பிறந்த மேனியில் உள்ளவர்களே குருவாவார்கள். ஆகையால் யாரிடம் சம்வரை மற்றும் நிர்ஜரைத் தத்துவ சம்பந்தமான உண்மையான நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு உண்மையான குருக்களின் மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

3. ஜீவத் தத்துவம்:- ஜீவத் தத்துவத்தின் இயல்பு இராகம் முதலான கஷாயங்கள் இல்லாத - உயிருக்கு தீங்கு-ஹிம்சை நிகழாத சுத்த சைதன்யப் பிராண மயமாகும் - பார்த்தல் அறிதல் வடிவ வாழ்வாகும். அதற்கு அதன் ஸ்வத்துடன் கூடிய அமைதி வடிவமே தர்மமாகும். ஆகையால் யாருக்கு தூய உயிரின்மேல் (தன் ஆத்ம திரவியத்தின் மேல்) நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு அமைதி வடிவத் தர்மத்தின் மேல் உண்மையான நம்பிக்கை இருக்கிறது.

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

கேள்வி 12: தேவ, குரு மற்றும் தர்மத்தின் இயல்பு எப்படி இருக்கிறது? பதில்: அரஹந்த பரமேஷ்டி மற்றும் சித்த பரமேஷ்டி பகவான்கள் (தேவன்) ஆவார்கள். ஃபாவலிங்கி திகம்பர முனிவர்கள் அதாவது ஆச்சாரியர், உபாத்யாயர் மற்றும் சாதுக்கள் குருக்களாவர். ஆச்சாரிய குந்தகுந்தர் நியமசாரம் கிரந்தத்தில் தேவன் (அரஹந்தர், சித்தர்) மற்றும் குரு பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார் -

**கணகாயி கம்மரஹியா கேவலணாணாயி பரமகண ஸஹியா |
சேத்திஸ அதிஸயா ஜுத்தா அரிஹந்தா ஏரிஸா ஹோந்தி || 71||**

இதன் பொருள் ஆன்மாவின் எல்லா குணங்களையும் கெடுக்கும் காதி கர்மங்கள் இல்லாத, வரம்பற்ற அறிவு முதலான சிறந்த குணங்களுடன், 34 அதிசயங்கள் உடையவர் அரஹந்த பரமேஷ்டியாவார் - நாம் வணங்கத்தக்க தேவராவார்.

அரிஹந்தர் எனில் பகையை வென்றவர் என்று பொருள். தூய உயிரின் குணங்களுக்கு பகையாக இருந்த கொடிய வினைகளை அழித்தமையால் அரிஹந்தர் எனப்படுகிறார்.

**ணட்டட்ட கம்ம பந்தா அட்ட மஹாகுண சமண்ணியா பரமா |
லோயக்கடிதா ணிச்ச சித்தா தே ஏரிசா ஹோந்தி || 72 ||**

எட்டு வினைகளும் அழித்து அவைகளை மீண்டும் பந்தம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பவர், மற்றும் இயல்பான 8 குணங்களை உடையவர், சித்தபரமேஷ்டியாவார் - நாம் வணங்கத்தக்க தேவராவார். [சித்தர் வியவஹாரத்தால் 8 குணங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நிச்சயத்தால் அவர் அனந்த குணங்களை உடையவராவார்.]

**பஞ்சாசாரசமக்கா பஞ்சிந்திய தந்திதப்பணித்தலணா |
தீரா கணகம்பீரா ஆயிரியா ஏரிசா ஹோந்தி || 73 ||**

அதிச்சாரங்கள் எதுவுமில்லாத நிறைவான 5 ஒழுக்கங்களும், ஐம்பொறிகளின் அடக்கமும், துணிவும், குணச்சிறப்புகளும் உடையவர் ஆச்சார்யபரமேஷ்டியாவார்-நாம் வணங்கத்தக்க குருவாவார். [ஆசாரியர்

36 குணங்கள் உடையவராவார். முனிகளின் சங்கத்திற்கு அவர் தலைமைப் பதவி வகிப்பவராவார்.]

**ரயணத்தய சஞ்சுத்தா ஜிணகஹிய பயத்தா தேசயா சூரா |
ணிக்கங்க ஃபாவ சஹியா உவஜ்ஜாயா ஏரிசா ஹோந்தி || 74 ||**

மும்மணிகள் உடையவர், ஜினர் அருளிய மெய்ப்பொருளை எடுத்துச் சொல்லும் ஆசிரியர், திட நெஞ்சுடையவர், பிறபொருள்களில் விருப்பமில்லாதவர் உபாத்யாயபரமேஷ்டியாவார்-நாம் வணங்கத்தக்க குருவாவார். [உபாத்யாயர் 25 குணங்கள் உடையவராவார். முனிசங்கத்திற்கு அவர் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் உபாத்தியாயர் பதவி உடையவராவார்.]

**வாவார விப்ப முக்கா சுஉவ் விஹாராஹணா சாயரத்தா |
ணிக்கந்தா நிம்மோஹா சஹு தே ஏரசா ஹோந்தி || 75 ||**

எல்லா லௌகீக செயல்களிலிருந்து விடுபட்டு, நால்வகை ஆராதனைகளில் திளைத்து, இம்மியளவும் எந்த பிறபொருள்களின்மேல் பற்று அற்றவராகவும், எந்த பிற பொருளிலும் மயக்கம்-மோஹம் இல்லாதவராகவும் இருப்பவரே சாது பரமேஷ்டியாவார் - நாம் வணங்கத்தக்க குருவாவார். [சாது 28 மூலகுணங்கள் உடையவராவார்.]

யார் நிச்சய சம்யக்தரிசனமுடையவர்களோ, ஆசை அற்றவர்களோ, எல்லா பரிகிரஹங்களையும் (வீடு, மனைவி, மக்கள், சொத்து, லௌகீகப் பதவிகள் எல்லாவற்றையும் துறந்தவரோ, யார் சுத்தோபயோக முனி தர்மத்தை அங்கீகாரம் செய்து ஏற்றவரோ, மேலும் யார் அந்தரங்கத்தில் சுத்தோபயோகத்தின் மூலம் தன் ஆத்மாவை அனுபவம் செய்கிறாரோ, யார் அவருடைய ஞானம் முதலான இயல்புகளே தன்னுடைய சொத்து என்று நம்புகிறாரோ, யார் பிற பொருள்கள் எதையும் தன்னுடையது என்று நம்புவதில்லையோ, யார் எதிலும் வேண்டியது, வேண்டாதது என்ற உணர்வுடன் விருப்பு, வெறுப்பு கொள்வதில்லையோ, யார் அசுபயோக பாபச்செயல்களை முழுவதும் நிறுத்திவிட்டாரோ, யார் அனேகமுறை ஏழாம் குணஸ்தான நிர்விகல்ப ஆனந்தத்தில் ஆழ்கிறாரோ, யார் ஆறாம் குணஸ்தானத்திற்கு வரும்போது 28 மூல குணங்களை எந்த குறையும்

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

இல்லாமல் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்ற சகவிகல்பம் வருகிறதோ அப்படிப்பட்டவரே ஜினமுனி யாவார். அப்படிப்பட்டவரே உண்மையில் குருவாவார்.

நிஜ ஆத்மாவில் ஹிம்சை நிகழாமல் இருப்பதையே ஜின தர்மம் என்கின்றனர்.

கேள்வி 13: அரஹந்தரின் 46 குணங்கள் எப்படி இருக்கின்றன?

பதில்: அரஹந்தரின் 46 குணங்களில் 4 அப்யந்தர (உள்) குணங்களாகவும், 42 பாஹ்ய(வெளி) குணங்களாகவும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 14: அவைகளில் 4 அப்யந்தர(உள்) குணங்கள் எவை?

பதில்: 1.அனந்த தர்சனம், 2.அனந்த ஞானம், 3.அனந்த சுகம், 4.அனந்த வீர்யம் - இந்த நான்கும் அப்யந்தர(உள்) குணங்களாகும்.

கேள்வி 15: 42 பாஹ்ய(வெளி) குணங்கள் எப்படி இருக்கின்றன?

பதில்: பாஹ்ய (வெளி) குணங்கள் 34 அதிசயங்களாகவும், 8 பிராதிஹார்யங்களாகவும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 16: 34 அதிசயங்கள் மற்றும் 8 பிராதிஹார்யங்கள எவைஎவை என்று கூறவும்?

பதில்: 34 அதிசயங்களாவன:-

10 இயல்பாதிசயங்கள்: 1.வியர்வையின்மை, 2.மலம், மூத்திரமின்மை, 3.வெள்ளை நிறமுடைய குருதி, 4.இனிமையான சொற்களப் பேசுதல், 5.பேரழகு, 6.நறுமணமான உடல், 7. 1008 அங்க அடையாளங்கள், 8.யாராலும் வெல்ல முடியாத ஆற்றல்-சக்தி, 9.வஜ்ரவிரஷபநாராச சம்ஹனம்-எந்த ஆயுதத்தாலும் சேதப்படுத்த முடியாத உடலமைப்பு 10.தொப்புளுக்கு மேலும் கீழும் சமஅளவு கொண்ட உடலமைப்பு. - இவைகள் இயல்பாதிசயங்கள் அதாவது பிறந்ததிலிருந்தே இருக்கும் அதிசயங்களாகும்.

10 கர்மகூடிய அதிசயங்கள்: 11.அவர் உடல் பளிங்குபோல் ஆனதால் நிழலின்மை, 12.பசி,தாகமில்லாததால்-உணவின்மை,13.எந்த உயிராலும்

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

அவருக்கு இடையூறு(உபசர்கம்) இல்லாமை, 14.கண் இமைத்தலின்மை, 15.அவர் இருக்குமிடத்தில் உயிர்க் கொலையின்மை, 16.அவர் இருக்குமிடத்தில் 400 கோசம்வரை பஞ்சமின்மை, 17.பிறர் அவரைப் பார்த்ததும் அவர்களுக்கு நல்லறிவும்-வித்தைகளும் வர நிமித்தமாதல், 18.அவர் உடலில் நகம், மயிர் வளராமல் அப்படியே இருத்தல், 19.வானில் அதாவது பூமியில் அவர் உடல் படாமல் நான்கு அங்குல உயரம் ஆகாயத்தில் இருத்தலும், நடத்தலும், 20.நான்கு பக்கமும் அவர் முகம் தெரிதல். இவை பத்தும் காதிவினைகளின் அழிவால் விளையும் கர்மக்ஷய அதிசயங்களாகும்.

14 தெய்வீக அதிசயங்கள்: 21.சர்வமாகதி பாஷை-எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும்படியான தர்மோபதேசம் வெளிப்படுதல், 22.அவர் இருக்குமிடத்தில் எல்லாப் பருவகால மலர்களும் மலர்ந்திருத்தல், எல்லா தானியங்களும் விளைந்திருத்தல். 23.அவர் இருக்குமிடத்தில் உள்ள எல்லா உயிர்களிடம் நட்புணர்வு வருதல், 24.அவர் அருகில் இருக்கும் உயிர்கள் பரமானந்தம் அடைதல், 25.அவர் விகாரம்செய்யும்போது மேகமூட்டங்கள் இல்லாமல் இருத்தல், 26.அவர் இருக்குமிடத்தில் இனிய தென்றல் வீசுதல், 27.அவர் இருக்குமிடத்தில் உள்ள வீதிகள் மாசு, தூசு, முள், புழு, பூச்சி முதலான இல்லாமல் தூய்மையாக இருத்தல், 28.அவர் இருக்குமிடத்தில் வாசனை நீர் தெளிக்கப்படுதல், 29.அவர் இருக்குமிடத்தில் ஜெயஜெய கோஷம் எழுதல், 30.அவர் அருமிடத்திலும், நடக்கும்போதும் கீழே தாமரை மலர் இருத்தல், 31.அவர் இருக்குமிடம் இரத்தின மயமான அருமணிகள் நிறைந்த தூய்மையான மனம் மகிழும் சூழ்நிலை அமைதல், 32.அவர் இருக்குமிடத்தில் எட்டு மங்கலப் பொருட்கள் (ஸ்வஸ்தீகம், கலசம், கொடி, சாமரை, சந்தனக்கிண்ணம், கண்ணாடி, விசிறி, குடை) இருத்தல், 33.அவர் இருக்குமிடத்தில் பத்து திசையிலும் புகை, இருட்டு முதலான எந்த மலமும் இல்லாமை, 34.அவர் இருக்குமிடத்தில் தர்மச் சக்கரம் நான்கு புறமும் அமைதல் - இந்த 14-ம் தேவர்களால் செய்யப்படும் தெய்வீக அதிசயங்களாகும்.

அஷ்டமஹா பிராதிஹார்யங்கள்: 1.அசோகமரம், 2.சிம்மாசனம், 3.முக்குடை, 4.ஒளிவட்டம், 5.சாமரை, 6.திவ்யத்வனி, 7.தேவதுந்துபி, 8.மலர்மழை.

7.தத்துவம்-பதார்த்தம்

கேள்வி 17: சித்தரின் 8 குணங்கள் யாவை?

பதில்: 1.சம்யக்த்துவம், 2.அனந்த தர்சனம், 3.அனந்த ஞானம், 4.அனந்த வீர்யம், 5.அகுருலகுத்துவம், 6.அவகாஹனத்துவம், 7.அதிசூக்ஷ்மத்துவம், 8.அவ்யாபாதத்துவம்.

கேள்வி 18: ஆசாரியரின் 36 குணங்கள் யாவை?

பதில்: 3 குப்தி - 1.மனகுப்தி, 2.வசனகுப்தி,3.காயகுப்தி

10 தர்மம்- 1.உத்தம ஷமா, 2.உத்தம மார்தவம், 3.உத்தம ஆர்ஜவம், 4.உத்தம செளசம், 5.உத்தம சத்தியம், 6.உத்தம சய்யமம், 7.உத்தம தபம், 8.உத்தம தியாகம், 9.உத்தம ஆகின்சன்யம், 10.உத்தம பிரம்மசர்யம்.

6 அந்தரங்கத் தபம் - 1.அனசனம் (4 வகை ஆகாரத் தியாகம்), 2.அவமோதர்யம் (பசி இருக்கும் அளவைவிட குறைவான உணவு ஏற்றல்), 3.விருத்திபரிசங்க்யானம் (ஆஹார சர்யைக்குச் செல்லும்போது இத்தனை வீடுகள் அல்லது இத்தனை தெருக்கள் மட்டுமே செல்வேன் என்று நியமம் எடுத்துக் கொண்டு செல்லுதல்) 4.ரசபரிதியாகம் (புலனடக்க வளர்ச்சிக்காக பால், நெய், உப்பு, இனிப்பு, காரம் முதலியவைகளில் சிலவற்றைத் தியாகம் செய்தல்), 5.விவித்தசய்யாசனம் (தனிமையில் இருத்தல்), 6.காயகிலேசம் (உடல் தனதில்லை என்ற உணர்வு கொண்டு ஆன்மாவில் ஆழ்ந்திருத்தல்)

6 பாஹ்ய தபம்-1.பிராயச்சித்தம், 2.வினையம், 3.வையாவிருத்தியம், 4.ஸ்வாத்யாயம், 5.வியத்சர்கம் (உள், வெளிப் பற்றுகளை விடுதல்), 6.தியானம் (மன சஞ்சலமின்றி ஏதாவது ஒரு பொருளின்மேல் சிந்தனையை நிலைநிறுத்துதல்).

5 ஆசாரம்- 1.தர்சனாசாரம், 2.ஞானாசாரம், 3.சாரித்தராசாரம், 4.தபாசாரம், 5.வீர்யாசாரம்.

6 அவசியங்கள்- 1.சாமாயிகம், 2. பகவான் வந்தனை, 3. தீர்த்தங்கரர் ஸ்துதி, 4.பிரதிக்கிரமணம், 5.சுவாத்யாயம், 6.காயோத்சர்கம். [இத்துடன் முனிக்கு தேவையான 28 மூல குணங்களையும் கொண்டவராவார்.]

கேள்வி 19: உபாத்யாயரின் 25 குணங்கள் யாவை?

பதில்: அவர் 11 அங்கங்கள் மற்றும் 14 பூர்வங்கள் அறிந்தவராவார் மற்றும் அவர் அருகில் இருக்கும் பவ்விய உயிர்களுக்கு இவைகளை போதிக்கிறார். இதுவே இவருடைய மேலும் 25 குணங்களாகும். இவர் முனிக்குத் தேவையான 28 மூல குணங்களுடன் இந்தக் குணங்களையும் கொண்டவராவார்.

கேள்வி 20: அரஹந்த பகவான் எந்த 18 மலங்கள்(தோஷங்கள்) இல்லாதவராக இருக்கிறார்?

பதில்: ஆசாரிய குந்தகுந்தர் நியமசாரம் கிரந்தம் 6-ஆவது காதையில் அரஹந்தரிடம் இல்லாத 18 தோஷங்களைப் பற்றி கூறியிருக்கிறார்.

சுஹ தணஹபீரு ரோசோ ராகோ மோஹோ சிந்தா ஜரா குஜா மிச்சு |
சேதம் கேத மதோ ரயி விம்ஹிய ணித்தா ஜணுவ்வோகோ || 6 ||

அரஹந்த பகவானிடம் 1.பசி, 2.தாகம், 3.அச்சம்(ஏழுவகையான பயங்கள்), 4.கோபம்(ரோஷம்), 5. ஆர்வம்(இராகம் - விருப்பம்), 6.மயக்கம்(மோஹம்), 7.சிந்தனை(விசார்), 8.மூப்பு(ஜரா), 9.பிணி(குஜா), 10.இறப்பு(மிருத்யு), 11.வியர்வை(ஸேதம்), 12.வருத்தம்(கேதம்), 13.கர்வம்(மதம்), 14.விழைவு(இரதி-பொருளால் கவரப்படுதல்) 15.வியப்பு(முன் காணாத ஒன்றை கண்டபோது வரும் உணர்வு/ உற்சாகம்), 16.உறக்கம்(நித்திரை), 17.பிறப்பு(ஜென்மம்), 18.கவலை(விரும்பிய பொருள் விலகுவதால் தோன்றும் உணர்வு) முதலிய 18 தோஷங்கள் எப்போதும் இல்லாதவராக இருக்கிறார்.

கேள்வி 21: உண்மையான சாஸ்திரம்(ஆகமம்) என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்:1. எதில் அனேகாந்த (பல்நோக்கில்) உண்மையான உயிர் முதலான தத்துவங்களின் நிரூபணம் செய்யப்படுகிறதோ, மற்றும் எதில் உண்மையான இரத்தினத்திரய வடிவ மோக்ஷமார்க்கம் உபதேசிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே ஜைன சாஸ்திரமாகும். (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

2. தீர்த்தங்கர பரமதேவரின் வாணியே முன்னுக்குப்பின் முரண் இல்லாமலும் தூய்மை நிலையை எடுத்துரைப்பதாலும், அதையே ஆகமம் (சாஸ்திரம்) என்று சொல்கின்றனர். (நியமசாரம் காதை-8)

**தஸ்ஸ முஹுக்கத வயணம் புவ்வாவர தோஸ விரஹியம் ஸுத்தம் |
ஆகமமிதி பரகஹயம் தோண து கஹியா ஹவந்தி தச்சத்தா || 8 ||**

3. உண்மையில் ஆகமம் இல்லாமல் பதார்த்தங்களின் உண்மைத் தன்மையை உறுதி செய்யமுடியாது ஏனென்றால் ஆகமமே அதன் மூக்கால மூக்கூட்டு (உத்பாத, வ்யய, திரவ்ய) அடையாளத்தை எடுத்துச்சொல்கிறது-எல்லா பதார்த்தங்களின் உண்மை இயல்பையதார்த்த ஞானம் மூலம் கம்பீரமாக எடுத்துச் சொல்லுவதே ஆகமமாகும். (பிரவசனசாரம் காதை232-ன் விளக்கவுரை). [ஆகமத்தின் உதவி இல்லை என்றால் பொருளின் உண்மைத் தன்மையை உறுதி செய்யமுடியாமல் போகும்.]

**ஏயக்ககதோ ஸமணோ ஏயக்கம் ணிச்சிதஸ்ஸ அத்தேஸு |
ணிச்சித்தீ ஆகமதோ ஆகமசேட்டா த்தோ ஜேட்டா || 232 ||**

கேள்வி 22: ஜினதர்மம் என்பது எது?

பதில்: ஜினதர்மம் இராகம்-த்வேஷம், அஞ்ஞானத்தை ஜெயிக்கும் ஆத்ம ஸ்வஃபாவமாகும். அஞ்ஞானம் மற்றும் இராகம்-த்வேஷம் ஓரளவு இல்லாமல் போனபிறகு நிச்சய சம்யக்தர்சனம் பெறப்படுவதால் (நான்காம் குணஸ்தானத்தில்) சமணத்தத்துவம் -மோக்ஷமார்க்கம் துவங்குகிறது; பிறகு ஸ்வதிரவிய லட்சியத்தின் பலத்தால்(ஆத்மாவில் மேலும்மேலும் ஆழ்வதால்)-எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இராக த்வேஷம் இல்லாமல் போகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சமணத்தத்துவம் -மோக்ஷமார்க்கம் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே போகிறது, கேவலஞானம் அடையும் நிலையை அடைந்ததும் முழு சமணத்துவம் ஜினர்நிலை வெளிப்படுகிறது. [ஜினதர்மம் அஞ்ஞானி உயிரை முழுதுணர் ஞானியாக்கும் தர்மமாகும். உயிரின் துக்கத்தைக் முழுமையாகக் கெடுத்து அனந்த சுகத்தை அடையவைப்பதாகும். உயிரை பிறவிச் சூழற்சியிலிருந்து விடிவித்து நிலையான மோக்ஷசுகத்தை கொடுப்பதாகும்.]

8. பிரமாணம், நயம், மற்றும் நிக்ஷேப அதிகாரம்.

கேள்வி: 1 பதார்த்தங்களை எந்தெந்த வழியாக அறியலாம்?

பதில்: 1.லட்சுணம்-அடையாளத்தின் மூலம், 2.பிரமாணம்-உண்மையான அறிவின் மூலம், 3.நயம்-நோக்குகளின் மூலம், 4.நிக்ஷேபத்தின்-பெயர் மூலம் என நான்கு வழியாக பதார்த்தங்களை அறியலாம்.

லட்சுணம்

கேள்வி: 2 லக்ஷணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரே இடத்தில் சேர்ந்துள்ள அனேக பதார்த்தங்களில் ஒரு பதார்த்தத்தை எது தனிமை படுத்திப் பிரித்துக் காட்டுகிறதோ அதை லக்ஷணம் என்று சொல்கின்றனர். எப்படி என்றால் உயிரின் லக்ஷணம் அறியும் தன்மை உடையது என்பதுபோல என அறிக. [லக்ஷணத்தை அந்த பொருளைக் காட்டும் அடையாளம் என்று கூட சொல்லலாம்.]

கேள்வி 3: லக்ஷியம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்தப் பொருள் லக்ஷணத்தின் மூலம் அறியப்படுகிறதோ-அடையாளம் காணப்படுகிறதோ அதை லக்ஷியம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்: “உயிரின் லக்ஷணம் அறியும் தன்மை” என்று சொல்லும்போது உயிர்-லக்ஷியம், அறியும் தன்மை-லக்ஷணம் என அறிக.

கேள்வி 4: லக்ஷணாபாசம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த லக்ஷணம் தோஷமுடையதோ - தவறானதோ அதை லக்ஷணாபாசம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 5: லக்ஷணத்திற்கு எத்தனை தோஷங்கள் - தவறுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: லக்ஷணத்திற்கு 1.அவ்வியப்தி, 2.அதிவியப்தி, 3.அசம்பவம் என மூன்று தோஷங்கள்-குற்றங்கள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 6: அவ்வியப்தி தோஷம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: லக்ஷியத்தில் சில இடங்களில் குறிப்பிட்ட லக்ஷணம் இருப்பதும், சில இடங்களில் அந்த குறிப்பிட்ட லக்ஷணம் இல்லாமல் இருப்பதும்

8. பிரமாணம், நயம்

அவ்வியாப்தி தோஷம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்: விலங்குக்கு லக்ஷணம் கொம்பு என்று சொல்லுதல். பொதுவாக விலங்குகளுக்கு கொம்பு இருப்பது காணப்பட்டாலும் கொம்பு இல்லாத விலங்குகளும் கணப்படுகின்றன. இதுபோன்ற லக்ஷணம் சொல்லப்படுதல் அவ்வியாப்தி தோஷம் என அறியவும்.

விசேஷ விளக்கம்: ஒருவர் ஆத்மாவின் லக்ஷணம் கேவலஞானம் என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். கேவல ஞான வெளிப்பாடு அரஹந்த, சித்த உயிர்களிடம் மட்டுமே காணப்படுகிறது, மற்ற எந்த சம்சாரி உயிர்களிடம் கேவலஞானம் (சக்தி வடிவில் இருந்தாலும்) அதன் வெளிப்பாடு காணப்படுவதில்லை. ஆகையால் இந்த லக்ஷணம் அவ்வியாப்தி தோஷம் உடையதாகும், ஏனென்றால் இந்த லக்ஷணத்தின் மூலம் அல்பஞானியாக இருப்பவரால் உயிரை அடையாளம் காணமுடியாமல் போகும். (மோக்ஷ மார்க்கப்பிரகாசம்.)

கேள்வி 7: அதிவியாப்தி தோஷம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: லக்ஷியப் பொருளில் குறிப்பிட்ட லக்ஷணம் இருப்பதும், ஆனால் அதே அந்த குறிப்பிட்ட லக்ஷணம் லக்ஷியமல்லாத வேறு பொருள்களில்கூட இருப்பதும் அதிவியாப்தி தோஷம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்: வால் இருப்பது குரங்கு என்று சொல்லுதல். பொதுவாக எல்லா குரங்குகளுக்கும் வால் இருந்தாலும் வாலுடன் இருக்கும் வேறு விலங்குகளும் இருக்கின்றன. இது போன்ற லக்ஷணம் சொல்லப்படுதல் அதிவியாப்தி தோஷம் என அறியவும்.

விசேஷ விளக்கம்: ஒருவர் ஆத்மாவின் லக்ஷணம் அமூர்த்தத்துவம் என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். எல்லா உயிர்களிடமும் அமூர்த்தத்துவம் காணப்படுகிறது. ஆனால் அமூர்த்தத்துவ லக்ஷணம் ஆகாயம் முதலான திரவியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் இந்த லக்ஷணம் அதிவியாப்தி தோஷம் உடையதாகும், ஏனென்றால் இந்த லக்ஷணத்தின் மூலம் உயிர் அல்லாத மற்ற அமூர்த்த பொருள்களையும் உயிர் என்று எடுத்துக் கொள்ளும் குற்றம் வரும். (மோக்ஷ மார்க்கப்பிரகாசம்.)

கேள்வி 8: அலக்ஷியம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: லக்ஷியத்தைத் தவிர மற்ற பதார்த்தங்கள் அலக்ஷியம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 9: அசம்பவ தோஷம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: லக்ஷியத்தில் இல்லாத லக்ஷணத்தை, அதன் லக்ஷணமாகச் சொல்லுவதை அசம்பவ தோஷம் என்று சொல்கின்றனர்.

விசேஷ விளக்கம்: ஆத்மாவின் லக்ஷணம் ஜடத்தன்மை என்று சொல்லுவோமானால், பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு எதிர்மறையாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த லக்ஷணம் அசம்பவ தோஷமுடையதாகும். ஜட லக்ஷணத்தை வைத்து உயிர் பொருளை அடையாளம் காண்போமானால் புத்கலம் முதலான ஜடப் பொருள்களை ஆத்மா - உயிர் பொருள் என எடுத்துக்கொள்ள நேரிடும், சேதன ஆத்மாவும் ஜடமாகிவிடும் தோஷம் வந்துவிடும். (மோக்ஷ மார்க்கப்பிரகாசம்.)

கேள்வி 10: உண்மையான லக்ஷணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த லக்ஷணம் லக்ஷியத்தில் எப்போதும் இருக்கிறதோ மற்றும் அந்த லக்ஷணமே இல்லாத இடம் அந்த பொருளில் இல்லையோ, அதுவே உண்மையான லக்ஷணமாகும். உதாரணம்: ஆத்மாவின் - உயிரின் லக்ஷணம் சைதன்யம் என்று சொல்லும்போது; முதலில் அந்த லக்ஷணம் எல்லா உயிர்களிடமும் இருக்கிறது மற்றும் உயிர் அல்லாதவற்றில் அது எங்கும் இல்லை, எனவே அது உண்மையான லக்ஷணமாகும். அதன் மூலம் ஆத்மாவை நம்புவதால் உயிர் மற்றும் உயிரல்லாதன பற்றிய யதார்த்த அறிவு வருகிறது, எந்த தோஷமும் வருதில்லை ... (மோக்ஷ மார்க்கப்பிரகாசம்.)

பிரமாணம்

கேள்வி 11: பிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. தன்னையும் மற்றும் முன்னர் தெரிந்திராத பிற பதார்த்தங்களை உறுதி செய்யும் ஞானத்தை-அறிவை பிரமாணம், அதாவது உண்மையான ஞானம் என்று சொல்கின்றனர். (பரிக்கூடாமுகம், சூத்திரம் -1)

2. உண்மையான அறிவை பிரமாணஞானம் என்று சொல்கின்றனர். (ஜெயின் சித்தாந்த பிரவேஷிகா)

3. அனந்த குணங்களின் அதாவது தர்மங்களின் சமுதாய வடிவம் தான் மற்றும் பிற பதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தைப் பிரமாணம் மூலம் அறியப்படுகிறது. பிரமாணம், வஸ்துவின் முழுமையையும் அதாவது எல்லா நோக்கிலும் ஏற்கிறது-அறிகிறது. (மோக்ஷசாஸ்திரம், அத்தியாயம்-1, சூத்திரம் 6-ன் விளக்கம் சுவாத்யாய மந்திரர் டிரஸ்ட், சோன்கட் வெளியீடு நூல்)

கேள்வி 12: பிரமாணத்தின் மூலம் அறியப்படும் பொருள் (விஷயம்) எது?

பதில்: பொது மற்றும் சிறப்பு குணதர்மங்கள் இரண்டின் சமூகவடிவ வஸ்துவே பிரமாணத்தின் மூலம் அறியப்படும் பொருள் (விஷயம்) ஆகும்.

கேள்வி 13: பிரமாணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: பிரத்யக்ஷம், பரோக்ஷம் என பிரமாணம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 14: பிரத்யக்ஷபிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எது பதார்த்தத்தை தெளிவாக அறிகிறதோ, அதை பிரத்யக்ஷ பிரமாணம் என்று சொல்கின்றனர். ஆன்மாவால் மட்டுமே நேரடியாக நிச்சய வடிவில் எது விளம்பரப் படுத்தப்படுகிறதோ, அதுவே பிரத்யக்ஷபிரமாணமாகும்.

கேள்வி 15: பிரத்யக்ஷபிரமாணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: சாம்வியாவஹாரிக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம், பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம் என இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 16: சாம்வியாவஹாரிக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எது இந்திரியம் மற்றும் மனத்தின் நிமித்த சம்பந்தத்தால் பதார்த்தத்தை முழுமையாக அல்லாமல் கொஞ்சம் சிறிய அளவு மட்டுமே தெளிவாக அறியப்படுவதை சாம்வியாவஹாரிக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம்

என்று சொல்கின்றனர். அதற்கு அவகிரஹம் முதலான நான்கு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. [இது சம்பந்தமாக மேலும் தெரிந்து கொள்ள பர்யாய அதிகாரம்-3, கேள்வி-பதில் 61-66 வரை பார்க்கவும்]

கேள்வி 17: பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எது எந்த நிமித்தத்தின் சம்பந்தமுமில்லாமல் பதார்த்தத்தை தெளிவாக அறிகிறதோ, அதை பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷ பிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 18 : பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: விகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம், சகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் என பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷபிரமாணம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 19: விகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எது உருவமுடைய பதார்த்தத்தை எந்த நிமித்தமுமில்லாமல் தெளிவாக அறிகிறதோ, அதை விகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் என்று சொல்கின்றனர். இது அவதிஞானம், மனப்பர்யயஞானம் என இரண்டு விதம்.

கேள்வி 20: சகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கேவலஞானத்தை சகல பாரமார்த்திக் பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 21: பரோக்ஷப்பிரமாணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. எது நிமித்தத்தின் சம்பந்தத்தால் பதார்த்தத்தை தெளிவில்லாமல் அறிகிறதோ, அதை பரோக்ஷப்பிரமாணம் என்று சொல்கின்றனர். (ஜெயின் சித்தாந்த பிரவேஷிகா)

8. பிரமாணம், நயம்

2. எது கண் மற்றும் மனம் தவிர மற்ற இந்திரியங்களால் தொடப்பட்டு அல்லது கண் மற்றும் மனத்தால் தொடாமல் அறியப்படுகிறதோ, அது பரோக்ஷப்பிரமாணமாகும். (மோக்ஷசாஸ்திரம், அத்தியாயம்-1, சூத்திரம் 6-ன் விளக்கம்)

கேள்வி 22: பரோக்ஷப்பிரமாணம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: மதிஞானம், சுருதஞானம் என பரோக்ஷப்பிரமாணம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. [இது சம்பந்தமாக மேலும் தெரிந்து கொள்ள குண அதிகாரம்-2 பர்யாய அதிகாரம்-3, கேள்வி-பதில்களைப் பார்க்கவும்]

கேள்வி 23: பரோக்ஷப்பிரமாணம் வேறு நோக்கில் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: இதற்கு 1.ஸ்மிருதி, 2.பிரத்யபிஞானம், 3.தர்க்கம், 4.அனுமானம் மற்றும் 5.ஆகமம் என மேலும் ஐந்து பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

1. ஸ்மிருதி: கடந்த காலத்தில் பார்த்த, அறிந்த அல்லது அனுபவித்த ஒரு பதார்த்தத்தை நினைவுக்குக் கொண்டுவருதலை ஸ்மிருதி என்று சொல்கின்றனர்.

2. பிரத்யபிஞானம்: ஸ்மிருதியில் நினைவுக்கு வந்த ஒரு பதார்த்தத்தையும் நேரடியாக இப்போது அறியும் ஒரு பதார்த்தத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி அறிவதை பிரத்யபிஞானம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - இதோ இப்போது பார்க்கும் நபர் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் பார்த்தோமே அவரேதான் இவர் என்று அறிதல்.

3. தர்க்கம்: 1.பரவுதல் மூலம் வரும் அறிவை தர்க்கம் என்று சொல்கின்றனர்; அல்லது ஒரு பொருளைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிதலால் வரும் அறிவை தர்க்கம் என்று சொல்லலாம்.

4. அனுமானம்: ஒரு பொருளின் மூலம் வேறு ஒரு பொருளை அறிதல் அனுமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

5. ஆகம ஞானம்: ஆப்தனின் (தீர்த்தங்கரரின்) திவ்யத்வனி மூலம் தோன்றும் பொருளைப் பற்றிய அறிவு ஆகம ஞானம் எனப்படும்.

[இங்கு ஆகம ஞானம் என்பதோ அனுமானம் முதலான பரோக்கூஞானம் மூலம் ஆத்மாவைப்பற்றி வரும் அனுமான அறிவாகும். ஜினாகமத்தில் எப்படி ஆத்மா இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அதை அப்படியே அறிந்து, அதை தன் பரிணாமத்தில்-உணர்வில் ஈர்க்கப்படுகிறது, ஆகையால் இதை ஆகம பரோக்கூப்பிரமாணம் என்று சொல்கின்றனர்.

அல்லது நான் ஆத்மாவே ஆவேன், ஆகையால்தான் எனக்கு அறிவு-ஞானம் இருக்கிறது; எங்கெங்கு அறிவு இருக்கிறதோ அங்கங்கு உயிர் இருக்கிறது. எங்கு உயிர் இல்லையோ, அங்கு அறிவும் இல்லை; அதாவது உயிர் பிரிந்துபோன பிறகு அது இருந்த-இப்போது இறந்த உடலில்-பிரேதத்தில் அறிவு வருவதில்லை என்று அனுமானம் மூலம் உயிர் பொருளை உறுதி செய்து தன் உணர்வில் ஆத்மா உறிஞ்சப்படுகிறது-ஈர்த்துக்கொள்கிறது - ஆன்மாவும் (திரவியம்), உணர்வும் (அறிவின் பர்யாயம்) ஒன்றுக்குள்ஒன்றாகி விடுகிறது. ஆகையால் அனுமானம் பரோக்கூப்பிரமாணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அல்லது ஆகமம்-அனுமானம் முதலியவைகள் மூலம் எந்த வஸ்து (எதன் ஸ்வரூபம்) அறியப்பட்டதோ, அதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, தன் பரிணாமத்தில் (அப்போதைய அறிவின் பர்யாயத்தில்) அதை ஈர்க்கிறது அல்லது உறுஞ்சுகிறது, ஆகையால் அதை ஸ்மிருதி என்றும் சொல்கின்றனர்.

இத்தனை வழிகளில் சுய அனுபவத்தில் பரோக்கூப்பிரமாணம் மூலமே ஆத்மா அறியப்படுகிறது...

...அனுபவத்தில் ஆத்மா நேரடியாக அறிவதுபோல உண்மையான பிரதிபலிப்பு (யதார்த்த பிரதிபாசனம்)நிகழ்கிறது. {அதாவது நம் ஆத்மக் கண்ணாடியில் நம் ஆத்மாவே பிரதிபலிக்கிறது.} இந்த ஞானம் மூலம் ஆத்மாவைக்கூட நேரடியாகக் காணுதல் நிகழ்கிறது என்று சொல்வதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை...] (மோகூமாரக்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 24: வியாப்தி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

8. பிரமாணம், நயம்

பதில்: அவினாபாவிசம்பந்தம்-ஒன்று இருக்குமிடத்தில் வேறொன்று அவசியம் இருப்பதை வியாப்தி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 25: அவினாபாவிசம்பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எங்கெங்கு சாதனம்(கருவி) இருக்கிறதோ, அங்கங்கு சாத்தியம் நிகழும், எங்கெங்கு சாதனம் இல்லையோ, அங்கங்கு சாதனம் இல்லாமல் போதலை அவினாபாவிசம்பந்தம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்- எங்கெங்கு ஸ்வாத்மதிருஷ்டி (தன்னைப் பற்றிய நோக்கம்-ஆத்மா பற்றி நோக்கம்) இருக்கிறதோ, அங்கு தர்மம் இருக்கிறது மற்றும் எங்கெங்கு தர்மம் இல்லையோ, அங்கங்கு ஸ்வாத்மதிருஷ்டி இருப்பதில்லை.

கேள்வி 26: சாதனம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எது சாதனம் இல்லாமல் இல்லையோ, அதை சாதனம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்-தர்மத்திற்கு ஹேது (சாதனம்-கருவி) ஸ்வாத்மதிருஷ்டி (ஆத்ம நம்பிக்கை)

கேள்வி 27: சாத்தியம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பிடித்த பாதகமில்லாத நிரூபிக்கப்படாததை (இஷ்ட அபாதித் அசித்தத்தை) சாத்தியம் என்று சொல்கின்றனர்.

நயம்

கேள்வி 28: நயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. வஸ்துவின் ஒரு பகுதியை அறியும் ஞானத்தை நயம் என்று சொல்கின்றனர். (ஜன சித்தாந்த பிரவேஷிகா)

2. பிரமாணம் மூலம் அறியப்பட்ட பதார்த்தத்தின் ஒரு தர்மத்தை முக்கியமாக அனுபவம் செய்வது எதுவோ, அது நயமாகும். (புருஷார்த்தசித்தி உபாயம்)

3. பிரமாணம் மூலம் நிச்சயிக்கப்பட்ட அனந்த தர்மங்கள் கொண்ட வஸ்துவின் ஒவ்வொரு பிரிக்க முடியாத தர்மத்தை முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சொல்வது நயமெனப்படும். வஸ்துக்களில் அனந்த தர்மங்கள் இருக்கின்றன, ஆகையால் அவைகளின் அவயவங்கள் அனந்தமாக

8. பிரமாணம், நயம்

இருக்க முடியும், ஆகையால் அவயவங்களின் அறிவு வடிவ நயம்கூட அனந்தமாக இருக்கின்றன.

4. ஸ்ருதப்பிரமாணத்தின் வேறுபாடுகளை, அல்லது ஒரு அங்கத்தை நயம் என்று சொல்கின்றனர். ஸ்ருதஞானத்தில் தான் நயம் என்ற ஒரு பாக அறிவு இருக்கிறது, அது பிரமாண நோக்கில் இருக்கிறது. (மதி, அவதி, மனப் பர்யய ஞானங்களில் நயம் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. மோக்ஷசாஸ்த்திரம் முதல் அத்தியாயம், சூத்திரம்-6)

கேள்வி 29: நயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: நிச்சயநயம், வியவஹார நயம் என நயம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 30: நிச்சயநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: வஸ்துவின் மூல பாகத்தை ஏற்கும் அறிவை நிச்சயநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்: மண்ணால் செய்யப்பட்ட குடத்தை மண்குடம் என்று சொல்லுதல். (ஜைன சித்தாந்த பிரவேஷிகா)

கேள்வி 31: வியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஏதாவது ஒரு நிமித்தத்தின் காரணத்தால், ஒரு பொருளை வேறொரு பொருள் வடிவில் அறியும் அறிவை வியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம்: மண் குடத்தில் நெய் வைத்திருக்கிற காரணத்தால் மண்குடத்தை நெய்க்குடம் என்று சொல்லுதல். (ஜைன சித்தாந்த பிரவேஷிகா)

கேள்வி 32: நிச்சயநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: திரவ்யார்த்திகநயம், பர்யாயார்த்திகநயம் என நிச்சயநயம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 33: திரவ்யார்த்திகநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த வஸ்து திரவிய-பர்யாய வடிவில் இருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவில் திரவியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைத் தெரியப்படுத்துகிறதோ அதாவது வஸ்து பொதுவாக அறியப்படுகிறதோ, அதை திரவ்யார்த்திகநயம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 34: பர்யாயார்த்திகநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: வஸ்துவின் முக்கிய வடிவச் சிறப்பு விசேஷத்தை-குணம் அல்லது பர்யாயத்தை எடுத்துச் சொல்வதை பர்யாயார்த்திகநயம் என்று சொல்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு திரவியமும் பொது மற்றும் சிறப்புகளை உடையது. இந்த பொது (சாமான்யம்) மற்றும் சிறப்பு (விசேஷம்) இரண்டையும் அறியும் திரவ்யார்த்திக மற்றும் பர்யாயார்த்திக வடிவ இரண்டு ஞானக்கண்கள் இருக்கின்றன. திரவ்யார்த்திகநய வடிவ ஒரு கண்ணால் பார்க்கும்போது திரவ்யசாமான்யமே-பொதுவான ஒரே திரவியமே பார்க்கப்படுகிறது, ஆகையால் தனித்துவமான திரவியமே அனுபவத்திற்கு வருகிறது. பர்யாயார்த்திகநய வடிவ மற்றொரு கண்ணால் பார்க்கும்போது பர்யாய வடிவ விசேஷம்-சிறப்பு வடிவ பர்யாயமே பார்க்கப்படுகிறது, ஆகையால் ஒரு திரவியமே வேறு வேறாக பதார்த்தமாக அனுபவத்திற்கு வருகிறது. இரண்டு நயவடிவ இரண்டு கண்களாலும் பார்க்கும்போது பொது திரவியம் மற்றும் அந்த திரவியத்தின் விசேஷம் இரண்டும் தெரிகின்றன, அதாவது திரவியமும் ஒன்று போலவும் வெவ்வேறாகவும் அனுபவத்திற்கு வருகிறது.

திரவ்யார்த்திகம் மற்றும் பர்யாயார்த்திகம் ஆகிய இரண்டு நயங்கள் மூலமும் வஸ்து பற்றிய அறிதல் உண்டாகிறது, பிரமாண அறிதலாகும்-ஒரு பொருளை முழுமையாக அறிந்த தாகும்.

கேள்வி 35: திரவ்யார்த்திகநயம் ஆகம நோக்கில் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1.நைகமநயம், 2.சங்க்ரகஹநயம், 3.வியவஹாரநயம் என மூன்று விதம்.

கேள்வி 36: நைகமநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. எது கடந்தகால பர்யாயத்தில் தற்போதய தீர்மானத்தை உருவாக்குகிறதோ அல்லது எதிர்கால பர்யாயத்தில் தற்போதய தீர்மானத்தை உருவாக்குகிறதோ மற்றும் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் சில முடிக்கப்பட்டதும், சில முடிக்கப்படாததுமாக உள்ள நிலையில் அந்த செயலை தீர்மானம் செய்யும் அறிவை அல்லது வசனத்தை நைகமநயம்

8. பிரமாணம், நயம்

என்று சொல்கின்றனர். (மோக்ஷசூத்ரம், அத்யாயம் 1, சூத்திரம் 33-ன் தெளிவுரை)

2. முடிவுக்கு வராத ஒன்றை அதாவது தீர்மானம் செய்யப்படாததை ஏற்றல் நைகமநய மாகும். உதாரணமாக விறகு, தண்ணீர் ஆகிய பொருள்களை ஓரிடத்தில் கொண்டு வைக்கும் ஒருவரை யாராவது, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? என்று கேட்டால், நான் சமையல் செய்கிறேன் என்று சொல்லும்போது சமையல் காரியம் இன்னும் தொடங்கவில்லை என்றாலும் அதை சமையல் செய்வதாக ஏற்பது நைகம நயமாகும்.

3. இரண்டு பதார்த்தங்களில் ஒன்றை கௌணமாக்கி (சொல்லாமல்) இரண்டாவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேறுபடுத்தி தெரியவைப்பது நைகம நயமாகும், மற்றும் ஒரு பதார்த்தத்தை தீர்மானம் செய்து ஏற்கும் அறிவை நைகமநயம். என்பர். உதாரணமாக அரிசியை களைந்து கொண்டிருப்பவரை பார்த்து யாராவது என்ன செய்கிறீர்கள்? என்று கேட்க, அவர் நான் சாதம் வடிக்கிறேன் என்று கூறுகிறார். இதில் அரிசி மற்றும் சாதம் வேறுவேறு பொருள்கள் இந்த இரண்டையும் இணைத்து அரிசியை சாதம் என்று சங்கல்பம்-உறுதி செய்வது நைகம நயமாகும்.

கேள்வி 37: நைகமநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. நைகமநயம் பூத நைகமநயம், 2.பாவி நைகமநயம், 3.வர்த்தமான நைகமநயம் என மூன்று விதமாக இருக்கிறது.

1. பூத நைகமநயம்: கடந்த காலத்தில் நடந்ததை நிகழ்காலத்தில் நடப்பதாகச் சொல்வது பூத நைகமநயமாகும். உதாரணம் - தீஃபாவளி தினத்தன்று இன்று மஹாவீர பகவான் முக்கி அடைந்தார் என்று சொல்வது பூத நைகமநயத்தாலாகும்.

நிச்சய மோக்ஷ மார்க்கம் நிர்விகல்பமாகும் (வேறுபாடுகள் இல்லாததாகும்), அந்தக் காலம் இப்போது எப்படி நிகழ முடியும்?

8. பிரமாணம், நயம்

சமாதானம்: இப்போது நிகழ முடியாத ஒன்றை நிகழ்வதாகச் சொல்வது பரம்பரையில் நிகழ்வதாகும். இப்படி சொல்வதையே பூத நைகமநயம் என்று சொல்கின்றனர். (பரமார்த்தப் பிரகாசம்)

2. பாவி நைகமநயம்: எதிர்காலத்தில் நிகழவிருப்பதை கடந்தகாலத்தில் நிகழ்ந்து விட்டது போலச் சொல்வது பாவி நைகமநயமாகும். உதாரணம் - அரஹந்தபகவானை சித்தபகவான் என்று சொல்லுதல், இளவரசரை இராஜா என்று சொல்லுதல் போல.

3. வர்த்தமான நைகமநயம்: ஒரு காரியம் செய்ய துவங்கப்பட்டு விட்டது, ஆனால் அதில் சிலகாரியம் நிகழ்ந்து விட்டது - சில இன்னும் நிகழவில்லை, ஆனாலும்கூட அதை முழுமை அடைந்து விட்டதுபோலக் கூறுதல் வர்த்தமான நைகமநயமாகும். சமையல் செய்யப் பொருள்களை சேகரிக்கும் காரியம் நிகழும்போதே, சாதம் இன்னும் தயாராகாத நிலையிலேயே, நான் சாதம் வடிக்கிறேன் என்று சொல்லுதல் வர்த்தமான நைகமநயத்தாலாகும். (ஆலாப பத்ததி)

கேள்வி 38: சங்கரஹநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த நயம் தன் ஜாதிக்கு விரோத மில்லாமல் எல்லா பதார்த்தங்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து சொல்கிறதோ அதை சங்கரஹநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - திரவியம், சத் முதலியன.

கேள்வி 39: வியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த நயம் சங்கரஹநயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பதார்த்தங்களை விதிமுறைப்படி பிரித்து சொல்வதை வியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - திரவியம் மற்றும் குணம் என சத் இரண்டுவிதம். உயிர், புத்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம் என திரவியம் ஆறு விதம். பொது மற்றும் சிறப்பு என குணம் இரண்டு விதம். இவ்வாறு எதுவரை பிரித்துச் சொல்ல முடியுமோ அதுவரை இந்த நயம் பொருளைப் பிரித்துப் பார்க்கிறது.

கேள்வி 40: பர்யாயார்த்திகநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: ருஜுகூத்திரநயம், சப்தநயம், சம்பீருடநயம், ஏவம்பூதநயம் என பர்யாயார்த்திகநயம் நான்கு விதமாக இருக்கிறது..

கேள்வி 41: ருஜுகூத்திரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கடந்த கால மற்றும் எதிர்கால சம்பந்தமான பர்யாயங்களை நோக்கத்தில் கொள்ளாமல் நிகழ்கால சம்பந்த பர்யாயத்தை மட்டுமே முக்கிய விஷயமாக எடுத்துச் சொல்வதை ருஜுகூத்திரநயம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 42: சப்தநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: லிங்கம்(பால்), சொல், காரணி இவைகளின் கலப்பை முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பொருளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதை சப்தநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - தாரம் என்ற ஆண்பால் சொல்லையும், பாரியாள் என்ற பெண்பால் சொல்லையும், களத்ரி என்ற நபும்சக லிங்கச் சொல்லையும் மனைவி என்றநோக்கில் சொல்வதை சப்தநயம் என்பர். இந்த நயம் ஸ்திரி என்ற பொருளை வெவ்வேறு லிங்கச் சொற்களால் சொல்லப்படுவதை சரியாகச் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

கேள்வி 43: சம்பீருடநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. ஒரு சொல்லின் வேறு வேறு அர்த்தங்களை மீறி உலக வழக்கில் ஒரே அர்த்தத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதை சம்பீருடநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - கோ என்ற சொல்லுக்கு சப்தம், மண், செல்லுதல் முதலான பல அர்த்தங்கள் இருந்தபோதிலும், பிரபலமான நோக்கில் இந்த சொல்லை பசு என்ற அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளுதல் இந்த நயத்தால் ஆகும்.

2. பர்யாய பேத அர்த்தத்தால் ஒன்றை வேறு வேறாக ஏற்றல் கூட இந்த நயத்தாலாகும். உதாரணம் - இந்திரன், சக்ரன், புரந்தரன் என்ற மூன்று வெவ்வேறு லிங்க சொற்களால் ஒரே லிங்கத்தின் ஒத்த சொல்லாக உபயோகப்படுத்தினாலும் இந்த நயம் இந்த மூன்று சொற்களையும் வெவ்வேறு அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

கேள்வி 44: ஏவம்பூதநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

8. பிரமாணம், நயம்

பதில்: எந்த சொல் எந்த காரியத்தை அர்த்தமாகக் கொள்கிறதோ, அந்த காரிய வடிவில் நிகழும் பதார்த்தத்தை எடுத்துச் சொல்வதை ஏவம்பூதநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - பூசாரியை பூஜை செய்யும்போது மட்டுமே அவ்வாறு சொல்வது. இராஜா பூஜை செய்யும்போது அவரை இராஜா என்று சொல்லாமல் பூசாரி என்று அழைப்பது இந்த நயத்தால் ஆகும்.

கேள்வி 45: வியவஹாரநயம் அல்லது உபநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. சத்பூத வியவஹாரநயம், 2. அசத்பூத வியவஹாரநயம் என வியவஹாரநயம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 46 : சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில் : ஒரு பதார்த்தத்தில் உள்ள குணங்களையும் அந்த குணங்களையுடைய வஸ்துவையும் பிரித்து சொல்வதை சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 47 : சத்பூதவியவஹாரநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. உபசரித சத்பூத வியவஹாரநயம், 2. அனுபசரித சத்பூத வியவஹாரநயம் என சத்பூதவியவஹாரநயம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது

கேள்வி 48 : உபசரித-சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. கர்ம அழுக்குகளால் மலினமடைந்த உயிரின் குணம் மற்றும் குணி(குணத்தை உடைய உயிர் பொருளையும்), பிரித்துச் சொல்வதை உபசரித-சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் உயிரின் மதிஞானம் முதலான குணங்கள்.

2. கர்ம உதயத்தால் பாதிப்படைந்த பிரிக்க முடியாத திரவியத்தில் (பிறவி உயிர்களில்) அசுத்த குணத்தையோ அல்லது அசுத்த குணியையோ அல்லது அசுத்த பர்யாயத்தையோ அல்லது அசுத்த பர்யாயியையோ கற்பனையில் பிரித்துச் சொல்வதை உபசரித-சத்பூதவியவஹாரநயம் (அசுத்த சத்பூதவியவஹாரநயம்) என்று

சொல்கின்றனர். உதாரணம் சம்சார உயிரின் அசுத்த மதிஞானம் முதலான குணங்கள் அல்லது பிறவி உயிர்களின் மனித-நரக-விலங்கு-தேவ பர்யாயங்கள்.

கேள்வி 49: அனுபசரித - சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்ம அழுக்குகள் அற்ற தூய உயிரின் குணம் மற்றும் குணி(குணத்தை உடைய உயிர் பொருளையும்), பிரித்துச் சொல்வதை அனுபசரித-சத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் உயிரின் கேவலஞானம் முதலான குணங்கள்.

கேள்வி 50 : அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கலப்பாக(கூட்டுப்பொருளாக) உள்ள வெவ்வேறு பதார்த்தங்களை ஒரே பதார்த்தமாகச் சொல்வதை அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - இந்த உடல் என்னுடையது. மண் குடத்தை நெய்க் குடம் என்று கூறுதல். [வெவ்வெறு பதார்த்தங்கள் உண்மையில் பிரிக்க முடியாததாக இல்லை, ஆகையால் இந்த நயத்தை அசத்பூதம் என்று சொல்லப்படுகிறது மற்றும் அது வேறு பொருளை சம்பந்தப் படுத்தி சொல்லப்படுவதால் இதை வியவஹாரநயம் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

கேள்வி 51 : அசத்பூதவியவஹாரநயம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. உபசரித - அசத்பூதவியவஹாரநயம், 2. அனுபசரித - அசத்பூதவியவஹாரநயம் என அசத்பூதவியவஹாரநயம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

கேள்வி 52 : உபசரித - அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மிகவும் வேறான (பிரித்தறியக்கூடிய) பதார்த்தத்தை எது பிரிக்காமல் (கலந்த நிலையை) ஒரு பதார்த்தமாக ஏற்கிறதோ அதை உபசரித-அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - யானை, குதிரை, வீடு, ஆபரணங்கள் முதலான வெவ்வேறு பொருள்களை உயிரினுடையது என்று சொல்லுதல்.

கேள்வி 53 : அனுபசரித-அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: தற்செயலாக சொந்தம் கொண்டாடும் இரண்டு பதார்த்தங்களின் உறவுக்கு உட்பட்ட விஷயத்தை ஏற்கும் நயத்தை அனுபசரித-அசத்பூதவியவஹாரநயம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணம் - உயிரின் கர்மங்கள், உயிரின் உடல் முதலியன.

[1. உயிர், திரவிய கர்மம், மற்றும் புத்கலத்தாலான உடல் - இந்த மூன்றும் ஆகாய திரவிய நோக்கில் ஒரே இடத்தில் இருப்பவை -ஏகக்ஷேத்திராவஹாக சம்பந்தம் கொண்டவை; ஆகையால் அவைகளை அனுபசரிதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

2. உயிரின் கர்மம் மற்றும் உயிரின் உடல் என்று சொல்லுதல், அசத்பூதமாகும். இங்கு அசத்பூதம் என்பதின் பொருள் அசத்தியம், பொய், அயதார்த்தம்- அவ்வாறு உண்மையில் இல்லை என்பதாகும்.]
(பரமார்த்தப் பிரகாசம் அத்யாயம் 1, காதை 65-ன் தெளிவுரை, பிரவசனசாரம் அத்தியாயம் 1, காதை 16-ன் தெளிவுரை)

3. இந்த நயம் உயிரை பிற பதார்த்தங்களுடன் தொடர்பு படுத்திச் சொல்வதால் இதை வியவஹாரநயம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

4. வியவஹாரத்தை அபூதார்த்தம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அபூதார்த்தம் , என்பதின் பொருள் அசத்யார்த்தம். பதார்த்தத்தில் இல்லாத ஸ்வரூபத்தை இருப்பதாக கற்பனை செய்து வியவஹாரநயம் வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகையால் அதை அபூதார்த்தம் என்றுசொல்கின்றனர். எப்படி ஒரு தந்திரமான அல்லது அற்பமான காரணத்தின் வைத்து, கற்பனை செய்வதன் மூலம் இரண்டு வெவ்வேறு பொருள்களில் பல ஒப்புமைகள் காட்டப்படுகிறதோ அதுபோல உயிர் புத்கலம் இரண்டும் தனித்தனி நிலைப்பாடுகள் கொண்டிருந்தபோதிலும், இயல்புகள்வெவ்வேறாக இருந்த போதிலும், பிரதேசங்கள் வெவ்வேறாக இருந்த போதிலும் ஏகக்ஷேத்ராவஹாக சம்பந்தம் ஒன்றை வைத்து வியவஹாரநயம், ஆதம் திரவியத்தை உடல் முதலான பிற திரவியங்களுடன் ஒன்றுபடுத்திக் கூறுகிறது; ஆகையால் வியவஹாரநயம்

அசத்யார்த்தமாகும். முக்தநிலையில் அந்த வியவஹாரநயமே உயிரும், உடலும் வேறு வேறு என்று சொல்கிறது... (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 54: அத்தியாத்ம நோக்கில் வியவஹாரநயத்தின் ஸ்வரூபத்தை கூறவும்?

பதில்: பஞ்சாத்யாயி பாகம் 1, காதை 525 முதல் 551 வரை வியவஹாரநயத்தை பற்றி கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளபடி நான்கு விதமாக வர்ணனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1. உபசரித-சத்பூதவியவஹார நயம்- 'ஞானம் பிறவற்றை அறிகிறது' என்பதும், அல்லது ஞானத்தில் இராகம் வந்த பிறகு 'இராகத்தின் ஞானம்' என்று சொல்வதும், அல்லது ஞானஸ்வஃபாவத்தை குறிவைத்த ஞானி 'விகாரத்தையும் கூட அறிகிறது' என்று சொல்வதும் உபசரித-சத்பூத வியவஹாரநயத்தால் சொல்லப் படுவதாகும்.

2. அனுபசரித-சத்பூதவியவஹார நயம் - ஞானம் மற்றும் ஆத்மா முதலானவற்றை குணம் - குணி எனப் பிரித்தல் அனுபசரித-சத்பூதவியவஹார நயமாகும்.

சாதகருக்கு ஆசையற்ற அறியும் ஸ்வஃபாவநோக்கு வந்தபிறகும் கூட, பர்யாயத்தில் ஆசை வரவே செய்கிறது. சாதகருக்கு ஸ்வஃபாவத்தில் இராகம் இல்லைவென்று நம்பிக்கையில் இருந்தாலும் கூட, நம்பிக்கையும், சாரித்திரமும் வேறு வேறு குணங்களாகையால், சாரித்திர குணத்தின் பர்யாயத்தில் இப்போதுகூட இராகம் வருகிறது. இந்த குண பேதங்களுடன் ஆத்மாவை அறிதலையே அனுபசரித-சத்பூதவியவஹார நயம் என்று சொல்கின்றனர்.

3. உபசரித-அசத்பூதவியவஹார நயம்- இப்போது என் பர்யாயத்தில் எதிர்மறை உணர்வு (விகார ஃபாவம்) நிகழ்கிறது என்பதை சாதகர் அறிகிறார். அதில் வெளிப்படும் இராகம் - தெரிந்து செய்யும் இராகமாக வெளிப்படுதலை அந்த சாதகர் கவனத்தில் கொள்கிறார், அவ்வாறு புத்தி பூர்வமான விகாரத்தை உடைய ஆத்மாவை அறிதலை உபசரித-அசத்பூதவியவஹார நயம் என்று சொல்கின்றனர்.

4. அனுபசரித-அசத்பூதவியவஹார நயம் - எப்போது புத்தி பூர்வமான விகாரம் நிகழ்கிறதோ, அந்த சமயத்தில் அது அது தன் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்றாலும் அப்படிப்பட்ட புத்திக்கு வராத விகாரமும் இருக்கிறது, அந்த விகாரத்தை அறிதல் அனுபசரித-அசத்பூதவியவஹார நயம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 55: திரவ்யார்த்திகநயம் மற்றும் பர்யாயார்த்திகநயம் இந்த இரண்டாலும் எவை அறியப்படுகின்றன?

பதில்: திரவ்யார்த்திக நயத்தால் அறியப்படுவது முக்காலத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் திரவியமாகும், பர்யாயார்த்திக நயத்தால் அறியப்படுவது ஷணநேரமே இருக்கக்கூடிய பர்யாயமாகும். திரவ்யார்த்திக நய விஷயத்தில் திரவியத்தின் குணம் தனியாகப் பார்க்கப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் குணத்தை தனிமைப்படுத்தி பார்ப்பதால் விகல்பங்கள் (பிரிக்க முடியாதவைகள் பிரிக்கப்படுதல்) எழுகின்றன, விகல்பங்கள் பர்யாயார்த்திக நயத்தின் விஷயமாகும்.

2. திரவ்யார்த்திக நயத்தை நிச்சய நயம் என்றும் பர்யாயார்த்திக நயத்தை வியவஹார நயம் என்றும் கூட சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 56: நிச்சய மற்றும் வியவஹார நயம் இரண்டையும் ஏற்றல்- விடுதலில் இவைகளில் எப்படிப்பட்ட விவேகம் இருக்க வேண்டும்?

பதில்: அறிதல் இரண்டு நயத்தாலும் செய்ய வேண்டும், ஆனால் அவைகளில் பரமார்த்த நிச்சய நயத்தை ஏற்கவேண்டிதாக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

மோக்ஷபாகுடத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது -

ஜோ ஸுத்தோ வ்வஹாரோ ஸோ ஜோஈ ஜக்கயே ஸகஜ்ஜம்மி |

ஜோ ஜக்கதி வ்வஹாரோ ஸோ ஸுத்தோ அப்பணோகஜ்ஜே || 31 ||

இதன் பொருள் - உலக நிகழ்வுகளில் உறங்குகிற (ஈடுபடாத) முனிவர் தன் ஆன்ம (தியான) நிகழ்வுகளில் விழித்திருக்கிறார் (ஈடுபடுகிறார்). உலக நிகழ்வுகளில் விழித்திருக்கிற முனிவர் தன் ஆன்ம (தியான) நிகழ்வுகளில் உறங்குகிறார். அதாவது ஆன்மத் தியானம் உலக

வியவஹாரங்களில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள முனிவரால் செய்யவியலாது என அறியவும்.

“வியவஹாரநயம் ஸ்வதிரவியம் - பரதிரவியம் ஆகியவைகளின் ஃபாவங்களையும் மற்றும் அதற்கான காரண-காரியங்களையும் ஒன்றின் மேல் மற்றொன்றை சேர்த்து உறுதி செய்கிறது, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை தவறானதாகும்; எனவே அப்படி மூடநம்பிக்கை கொள்வதை விடவேண்டும்.”

“நிச்சயநயம் திரவியம் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே - உள்ளது உள்ளபடியே - யதார்த்தமாகவே உறுதி செய்கிறது, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையே சம்யகத்துவமாகும், ஆகையால் அதை நம்பி ஏற்கவேண்டும்.”

“நிச்சயத்தை நிச்சய வடிவிலும், வியவஹாரத்தை வியவஹார வடிவிலும் ஏற்று நம்பிக்கை கொள்வதே தகுதியானதாகும், ஆனால் ஒரு நயத்தை மட்டும் ஏற்றால் ஏகாந்த மித்தியாத்துவமாகிவிடும்.”

“நிச்சயம் மூலம் உறுதி செய்வதை சத்தியம்-உண்மை என்று நம்பி அங்கீகாரம் செய்து அதை ஏற்க வேண்டும், மற்றும் வியவஹார நயம் மூலம் உறுதி செய்வதை அசத்தியம்-பொய்யானது என்று நம்பி அதன்மேல் இருக்கும் நம்பிக்கையை விடவேண்டும் . (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 57: வியவஹாரநயம் மற்றும் நிச்சய நயத்தின் பலன் யாது?

பதில்: வீதராகியால் சொல்லப்பட்ட வியவஹாரம், உயிரை அசுப உணர்விலிருந்து காப்பாற்றி சுப உணர்வு கொள்ள வைக்கிறது; இதற்கு உதாரணம் திரவியலிங்கி முனியாவார். அவர் பகவானால் சொல்லப்பட்ட விரதம் முதலானவைகளை எந்த குறையுமின்றி - அதீத சாரமின்றி கடைபிடிக்கிறார், மற்றும் அந்த சுப உணர்வின் மூலம் ஒன்பதாவது கிரைவேயகத்தில் சென்று பிறக்கிறார், ஆனால் அவருக்கு பிறவி சுழற்சி விடுபடுவதில்லை. ஆனால் பகவானால் சொல்லப்பட்ட நிச்சயம், சுப மற்றும் அசுப இரண்டு உணர்வுகளினால் இருத்து உயிரை தப்பிக்க வைத்து, சுத்த உணர்வு நிலைக்குக் கொண்டு செல்கிறது. இதற்கு

8. பிரமாணம், நயம்

உதாரணம் ஃபாவலிங்கி முனியாவார் சம்யக்திருஷ்டி ஃபாவலிங்கி முனிவருக்கே மோகூடம் கிடைக்கிறது, அவரே பிறவி சுழற்சியிலிருந்து விடுபட்டு முக்தி அடைகிறார்.

கேள்வி 58: ஜைன சாஸ்திரங்களில் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்க வேண்டும் என்று எதனால் சொல்லப் படுகிறது?

பதில்: ஜைன மார்க்கத்தில் சில இடங்களில் நிச்சய நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்படுகிறது. அதை என்னவோ “உண்மையாக பொருள் இப்படித்தான் இருக்கிறது” என்று எடுத்துக் கொள்ளவும். மேலும் சில இடங்களில் வியவஹார நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்படுகிறது. அதை “பொருள் அப்படி இல்லை; ஆனால் நிமித்தம் முதலியவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு இவ்வாறு உபசாரமாக சொல்லப்பட்டது” என்று எடுத்துக் கொள்ளவும். இவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளவும் - புரிந்து கொள்ளவும் என்று சொல்வதின் பெயர்தான் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டு நயங்களின் மூலம் சொல்லப்படுவதும் சமமானதே என்று எடுத்துக் கொண்டு “பொருள் இப்படையும் இருக்கிறது, அப்படையும் இருக்கிறது” என்ற பிரமையில் - தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இரண்டு நயத்தையும் ஏற்கும்படிச் சொல்லவில்லை. (மோகூடமார்க்கப்பிரகாசம்).

கேள்வி 59: நயம் வேறுவிதமாக சொல்லப்பட்டால் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: 1. சப்த நயம், 2. அர்த்த நயம், 3. ஞான நயம் என்று மூன்று விதமாகவும் நயத்தை வேறு விதமாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

1. சப்த நயம் - ஞானத்தால் அறியப்பட்ட ஒரு பதார்த்தத்தை சப்த வடிவில் சொல்வதை சப்த நயம் என்று சொல்பவர். உதாரணம் - சர்க்கரையை இனிப்பு என்று சொல்லுதல்.

2. அர்த்த நயம் - ஞானத்தால் அறியப்படுவது பதார்த்தத்தின் அர்த்தமாகும்; ஆகையால் ஒரு நயத்தால் அறியப்படும் பொருளை அந்த நயத்தின் பெயரால் சொல்வதை அர்த்த நயம் என்பர். உதாரணம் - ‘இனிப்பு’ என்ற சொல்லால் சுட்டப்படும் பொருள் (லட்டுவை இனிப்பு

8. பிரமாணம், நயம்

என்று சொல்லுதல்) அர்த்த நயத்தின் விஷயமாகும். 'ஞானாத்மக நயம் ஆதாரப்பூர்வமான நயமாகும், அதன் விஷயம் உபசாரரத்தால் நயமாகும்.'

3. ஞான நயம் - உண்மையில் பிரமாணம் என்பது ஞானமாகும், ஆனால் அது எப்போது பொருளின் ஒரு பக்கத்தை-பாகத்தை மட்டும் ஏற்கிறதோ, அப்போது அந்த பிரமாணத்தையே நயம் என்றும் சொல்கின்றனர், இதையே ஞான நயம் என்பர். உதாரணம் - இனிப்பை அறியும் அனுபவ வடிவ ஞானம் ஞான நயத்தால் அறியப்படுவதாகும்.

மேலும் சிறப்பான விளக்கம் - 1.சாஸ்திரங்களில் உள்ள உண்மையான இரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ள நயார்த்தத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சரணானுயோகத்தில் சொல்லப்படுவதைக்கூட சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. குருவின் உபதேசத்தை குருவின் உபகாரம் என்று சொல்லப்படும்போது; குரு வேறு நபர்-நம்மிலுமிருந்து வேறானவராவார் என்று புரிந்து கொண்டு, இது வியவஹாரத்தால் - உலக வழக்கால் சொல்லப்பட்டது என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். [நம் அறிவினால்தான் குருவால் செய்யப்பட்ட உபதேசம் நம் புரிதலுக்கு வந்தது, அதனால் அந்த தேசனாவுக்கு நிமித்தம் குரு, உபாதானம் ஸ்வயம் நாமே என்ற மர்மத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.]

சரணானுயோக சாஸ்திரங்களில் பிற பொருள்களை விடவேண்டும் என்று வந்தால், அங்கு பிற பொருளின்மேல் இருக்கும் இராகத்தை-மோஹத்தை விடுவதற்காக வியவஹாரநயத்தால் சொல்லப்படுகிறது என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பிரவசனசாரத்தில் சுத்தத்தன்மை சுப இராகத்துடன் நட்புடையதாக சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் உண்மையில் (நிச்சய நயத்தால்) அது நட்புடையதல்ல. இராகம் சுத்தத்திற்கு விரோதமானதாகும், ஆனால் சரணானுயோக சாஸ்திரத்தில் அப்படிச் சொல்லும்முறை இருக்கிறது, அது வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்பட்டதாகும். அசுபத்திலிருந்து தப்பிக்க சுப இராகத்தை ஒரு நிமித்தமாகவே சொல்லப்படுகிறது. அதனுடைய உண்மையான பொருள்-பாவார்த்தம் உண்மையில் அது வீதராகத்திற்கு விரோதியாகும், ஆனால் நிமித்தத்தைப்பற்றி தெரியப்படுத்த வியவஹார நயம் மூலம் அப்படிதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

8. பிரமாணம், நயம்

2. எந்த ஜைனர் பூஜை, விரதம், தானம் முதலான சுபச்செயல்களை தர்மம் என்று நம்புகிறாரோ, அவர் ஜினமத நம்பிக்கைக்கு வெளியில் இருக்கிறார். ஏனென்றால் ஃபாவபாஹுடம் காதை 84-85 ன் பாவார்த்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லப் படுகிறது -

சுபக் கிரியை வடிவ புண்ணியத்தை தர்மம் என்று நம்பிக் கொண்டு அதில் சிரத்தையுடன், அறிவுப்பூர்வமாக செயல் பட்டால், அவருக்கு புண்ணிய கர்மம் பந்தமாகிறது; அதனால் சொர்க்கம் முதலான போகங்கள் கிடைக்கிறது. ஆனால் அவருக்கு கர்ம க்ஷயவடிவ சம்வரை-நிர்ஜரை - மோக்ஷம் ஆவதில்லை... மோஹ உணர்வில்லாத ஆத்ம பரிணாமமே உண்மையில் தர்மமாகும். இந்த தர்மமே பிறவி சுழற்சியிலிருந்து விடுபடும் மோக்ஷகாரணமாகும் என்று பகவான் அருளியிருக்கிறார்.

3. விரதத்துடன் கூடிய பூஜை முதலான சுபக்கிரியை இருந்தால் அதுவே ஜினதர்மம் என்று உலகியல் வழக்கத்தில் சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் உண்மை அப்படியில்லை... உபவாசம், விரதம் முதலான சுப காரியமாகும், இதில் உயிருக்கு இராகத்துடன் கூடிய சுப உணர்வு இருக்கிறது, அதனால் புண்ணிய கர்மம் உண்டாகிறது; ஆகையால் அதை புண்ணியம் என்று சொல்கின்றனர்; இதன் பலனால் சொர்க்க சுகம் கிடைக்கிறது...எது விகாரமற்ற சுத்த சம்யகத்துவமோ அதுவே ஆத்ம தர்மமாகும். அந்த தர்மமே எதிர்காலத்தில் கர்ம பந்தம் நிகழ்வதைத் தடுத்து, பழைய கர்மங்களை நிர்ஜரை அடையச் செய்கிறது; முழுவதுமாக கர்ம நிர்ஜரை ஆனதும் மோக்ஷம் கிடைக்கிறது...(ஃபாவபாகுட காதை 83-ன் பாவார்த்தம்).

4. பகவானுக்கு செய்யப்படும் பூஜை-பக்தி முதலான சுப ராகத்தால் தனக்கு நல்லது நடக்கும் என்று நம்புதலும், பகவான் நமக்கு சுகத்தைக் கொடுப்பார் என்று நம்புவதும் மூடநம்பிக்கையாகும்.

கேள்வி 60: ஜைன சாஸ்திரங்களில் செல்லப்பட்டுள்ள உண்மையான அர்த்தத்தை தெரிந்து கொள்ளும் முறையாது?

8. பிரமாணம், நயம்

பதில்: ஜைன சாஸ்திரங்களில் செல்லப்பட்டுள்ள உண்மையான அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும் முறை ஐந்து விதமாக இருக்கிறது. அம்முறைகளாவன - 1.சொற்பொருள்(சப்தார்த்தம்), 2.நயார்த்தம், 3.மதார்த்தம், 4.ஆகமார்த்தம் மற்றும் பாவார்த்தம்.

1. சப்தார்த்தம் - வழக்கப்படி வாக்கியத்திற்கு அல்லது சொல்லுக்கு தகுதியான அர்த்தத்தை - பொருளைப் தெரிந்து கொள்ளுதல் சப்தார்த்தமாகும்.

2. நயார்த்தம் - இது எந்த நயத்தின் வாக்கியம்? இதில் பிரிவு-நிமித்தம் முதலானவைகளை கருத்தில் கொண்டு உலக வழக்கப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது வஸ்துவின் உண்மையான இயல்பை கருத்தில் கொண்டு நிச்சய நயத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இதில் எவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுதி செய்து புரிந்து கொள்ளுதல், நயார்த்தமாகும்.

3. மதார்த்தம் - இந்த வாக்கியம் அல்லது சொற்கள் வஸ்து ஸ்வரூபத்திற்கு விரோதமாக எந்த மதம் (சாங்கியம், பௌத்தம், வைதீகம் முதலான) கருதுகிறதோ அதை மறுத்து, ஸ்யாத்வாத-அனேகாந்த்வாத-சமணமதக் கருத்தை உறுதி செய்வதை சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டதை புரிந்து கொள்ளுதல் மதார்த்தமாகும்.

4. ஆகமார்த்தம் - சித்தாந்தத்தில் கூறியுள்ளது எந்த அர்த்தத்தில் பிரபலமானதோ, அந்த அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகமார்த்தமாகும்.

5. பாவார்த்தம் - சாஸ்திரத்தில் செல்லப்பட்டதின் பொருள் - சுருக்கம் (சாராம்சம்), ஹேய-உபாதேய ஹேது எது? அதாவது எதை ஏற்க வேண்டும் - எதை விட வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்வதை புரிந்து கொள்ளுதல் பாவார்த்தமாகும். குற்றமற்ற ஞானமய பரமார்த்த திரவியமே ஏற்புடையது; இது தவிர நிமித்தம் மற்றும் எந்த விதமான ஆசை, வெகுளி மயக்கங்களும் (இராக, த்வேஷ, மோஹங்களும்) ஏற்புடையதில்லை என்று சொல்வதையே பாவார்த்தம் என்று புரிந்து கொள்ளவும்.

கேள்வி 61: கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ள பரமார்த்தப்பிரகாசஸ்லோகத்திற்கு ஜைன சாஸ்திரங்களில் செல்லப்பட்டுள்ள உண்மையான அர்த்தத்தை தெரிந்து கொள்ளும் ஐந்து வித அர்த்தங்களை எடுத்துச் சொல்லி புரிய வையுங்களேன் -

**யே ஜாதா தியானாக்னனா கர்மகலங்கனி தக்தவா |
நித்யநிரஞ்ஜன ஞ்ஞானமயாஸ்தான் பரமாத்மனஹ நத்வா ||2||**

பதில்: 1. சப்தார்த்தம் - (யே) எந்த (தியானாக்னனா) தியான வடிவ நெருப்பினால் (கர்மகலங்கனி) கர்ம வடிவ அழுக்கை (தக்தவா) எரித்து (நித்யநிரஞ்ஜன ஞ்ஞானமயாஸ்தா ஜாதா) நிலையான, அழுக்கற்ற, அறிவுமயமாக இருக்கக்கூடிய (தான்) அந்த (பரமாத்மன்) சித்த பரமாத்மாக்களை (நத்வா) வணங்கி...

2. நயார்த்தம் - (கர்மகலங்கனி தக்தவா பரமாத்மனஹ ஜாதா) கர்ம அழுக்கை அழித்து சித்த நிலையை அடைந்தவர் - இது பர்யாயார்த்திக நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சொல்லப்பட்டது. அவர் முன்னர் எப்போதும் சித்தப் பர்யாயத்தை அடையவில்லை, அவர் இப்போது கர்மத்தை அழித்து அந்த பதவியை அடைந்தார் என்பது இதன் பொருளாகும். திரவ்யார்த்திக நயத்தால் என்னவோ அவர் சக்தி நோக்கில் எப்போதும் சுத்த, புத்த(ஞானி) ஸ்வஃபாவ வடிவில் இருக்கிறார், அதாவது சுத்த நயத்தால் அவர் சக்தி வடிவில் சுத்தமாகத்தான் இருந்தார், அவர் இப்போது பர்யாயார்த்திக நயத்தால் சித்த வடிவை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்(சித்த பர்யாயத்தை அடைந்திருக்கிறார்).

3. மதார்த்தம் - (நித்யநிரஞ்ஜன ஞ்ஞானமயா) 'நித்ய, நிரஞ்சன மற்றும் ஞானமய' - என்று சொல்வதால் 'நித்ய' என்ற சிறப்பினால் ஏகாந்தவாத புத்தமத கொள்கை மறுக்கப் படுகிறது - ஏனெனில் பௌத்தர்கள் ஆத்மாவை ஒரு கூடி நேரமே இருப்பது என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.

'நிரஞ்ஜன்' என்ற சிறப்பினால் நையாயிக மதக் கொள்கை மறுக்கப் படுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் 'கல்ப காலம் முழுமை அடைந்ததும் இந்த

8. பிரமாணம், நயம்

எல்லா உலகமும் சூன்னியமாகிறது-அழிந்து விடுகிறது மற்றும் அப்போது எல்லா உயிர்களும் முக்தி அடைந்து விடுகின்றன என்று நம்புகின்றனர். அந்த சமயத்தில் சதாசிவம் என்பவருக்கு உலகத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற கவலை வருகிறது. அவர் முக்தி அடைந்த எல்லா உயிர்களுக்கும் கர்ம வடிவ அழுக்கை சேர்த்து மீண்டும் சம்சாரத்தில் தள்ளி விடுகிறார்.'

சித்தநிலை அடைந்த பிறகு அவர்களிடம் ஃபாவகர்மம், திரவியகர்மம், நோகர்மம் என்ற அழுக்குகள் எப்போதும் ஒட்டுவதில்லை - அப்படிப்பட்ட 'நிரஞ்ஜன்' என்ற அடைமொழிச் சொல்லின் மூலம் நையாயிக மதக் கொள்கை மறுக்கப் படுகிறது.

4. ஆகமார்த்தம் - அனந்த குணங்களையுடைய சித்த பரமேஷ்டி பிறவி சுழற்சி யில் இருந்து முழுமையாக விடுபட்டு விட்டார் என்பதே இந்த சித்தாந்தத்தின் பிரசித்தியான-பிரபலமான அர்த்தமாகும்.

5. பாவார்த்தம் - நிரஞ்ஜன் ஞானமய பரமாத்ம திரவியம் மரியாதைக்குரியதாகும், ஏற்கப்பட வேண்டியதாகும் என்ற உணர்வுடன் சொல்லுதல் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. (பரமாத்ம பிரகாசம் காதை 1-ன் விளக்கம்.)

சம்யக்சுருதஞானம் இல்லாமல் நிச்சயநயம், வியவஹாரநயம் முதலான எந்த நயத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது; ஆகையால் முதலில் வியவஹாரம் உண்டாகிறது பிறகு நிச்சயம் வெளிப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கை மாயையாகும். உயிர் தன்னில் அடைக்கலமடைந்து நிச்சய சம்யக்தரிசனத்தை வெளிப்படுத்தினால், அப்போது முன்னர் இருந்த தேவ-குரு-சாஸ்திர ஸ்ரத்தாவை பூதநைகம் நயத்தால் வியவஹார சம்யக்தர்சனம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கேள்வி 62: வியவஹார சம்யக்தரிசனம், நிச்சய சம்யக்தரிசனம் பெறக் காரணமாகுமா என்ன ?

பதில்: இல்லை, வியவஹார சம்யக்தரிசனம் விகார பர்யாயமாகும் ஆனால் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் என்னவோ சுத்த பர்யாயமாகும். விகார பர்யாயம் எப்படி சுத்த பர்யாயம் தோன்றக் காரணமாக இருக்க முடியும்?

ஆகையால் வியவஹார சம்யக்தரிசனம், நிச்சய சம்யக்தரிசனத்திற்கு காரணமாக முடியாது. ஆனால் அதன் அழிவு (இல்லாமல் போதல்) நிகழ்ந்து நிச்சய சம்யக்தரிசனம் தோன்றுதல் சுபாத்திர உயிரிகளுக்கு அவர்களுடைய முயற்சியால்-புருஷார்த்தத்தால் உண்டாகிறது.

சாஸ்திரங்களில் எங்கு வியவஹார சம்யக்தரிசனம் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் பெறக் காரணம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ, அங்கு வியவஹார சம்யக்தரிசனத்தின் 'அஃபாவ வடிவ காரணம்' என்று சொல்லப்படுகிறது எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் காரணம் இரண்டு விதமாகும் -1.நிச்சயம் மற்றும் 2.வியவஹாரம். நிச்சய காரணம் என்னவோ அந்த அவஸ்தையை அடையப்போகும் திரவியமாகும். வியவஹார காரணம் அதன் முன் பர்யாயம் அழிதலாகும்.

கேள்வி 63: நிச்சய நயத்தை சாராமல் உண்மையான வியவஹாரம் நிகழ முடியுமா?

பதில்: முடியாது. ' ...அஞ்ஞானி வியவஹாரநயத்தை சார்வதால் தர்மம் நிகழ்கிறது என்று எண்ணுகிறார்; ஆகையால் அவரைப் பொருத்தவரையில் அவருடைய வியவஹாரநயம், அவருக்கு நிச்சயநயமாகிறது; எனவே அஞ்ஞானிகள் நயம் என்பதையே என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சாதக உயிர்களுக்கே அவர்களுடைய ஸ்ருத ஞானத்தில் நயம் பற்றிய தெளிவு உண்டாகிறது. நிர்விகல்ப-மாற்றங்கள் அற்ற நிலைக்கு கூடுதலான எப்போது அவருடைய ஸ்ருதஞானத்தில் பிரித்தறியும் உபயோகம் நிகழ்கிறதோ அப்போது அவர் சம்சார கிரியைகளிலோ அல்லது ஸ்வாத்யாயம், விரதநியமம் முதலான கிரியைகளிலோ இருக்கும்போது உண்டாகும் மாறுபட்ட எண்ணங்கள் எல்லாம் வியவஹார நயத்தின் விஷயமாகும். ஆனால் அந்த சமயத்தில்கூட அவருடைய ஞானத்தில் நிச்சயநயம் ஒன்றே மரியாதைக்குரியதாக இருப்பதால் (மேலும் வியவஹாரநயம் அந்த சமயம் நிகழ்ந்தாலும் அது மரியாதைக்குரியதாக இல்லாததால்) அவரிடம் தூய்மைத்தன்மை வளர்ச்சியடைகிறது. இவ்வாறு மாறுபட்ட சிந்தனைகள் உள்ளபோதும் நிச்சயநயம் ஏற்கவேண்டியது, வியவஹாரநயம் உபயோக வடிவில் இருந்தாலும் கூட ஞானத்தில்-சிரத்தையில் அது விடவேண்டியதே என்ற

8. பிரமாணம், நயம்

எண்ணம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் சாதகர்களிடம் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்கிறது... நிச்சயநயத்தை சாராமல் உண்மையான வியவஹாரநயம் நிகழ்வதே இல்லை. யாருடைய அபிப்ராயத்தில் (அறிவுடன் கூடிய நம்பிக்கையில்) வியவஹாரநயத்தின் சார்பு மட்டும் இருக்கிறதோ, நிச்சயநயம் என்பதே இல்லையோ, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவருடைய வியவஹாரநயமே நிச்சயநயமாகி விடுகிறது அதாவது நயம் இரண்டாக இருப்பதையே அவர்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை.

நான்கு அனுயோகங்களிலும் சில நேரங்களில் வியவஹாரநயத்திற்கு முக்கியம் கொடுத்து பேசப்படுகிறது மற்றும் சில நேரங்களில் நிச்சயநயத்திற்கு முக்கியம் கொடுத்து பேசப்படுகிறது. ஆனாலும் அதன் சாரம் - essence ஒன்றுதான், அது நிச்சயநயம் வியவஹாரநயம் இரண்டும் அறியத் தகுதியானதே, ஆனால் தூய்மைக்காகச் சாரத் தகுதியானது நிச்சயநயம் ஒன்றே; வியவஹாரநயம் சாரத் தகுதியானதில்லை, விடவேண்டியதே என அறிய வேண்டும்.

நிச்சயநயத்தை சார்தல் என்பதின் பொருள் நிச்சயநயத்திற்கு விஷயமான ஆத்மாவின் முக்காலத்திலும் உள்ள பார்த்தல் அறிதல் வடிவ சைதன்ய ரூபம் - அதாவது எப்போது தூய்மையை இழக்காத திரவியத்தை சார்வது ஏற்புடையது என்பதாகும். வியவஹார நயத்தை விடுதல் என்பதின் பொருள் வியவஹாரநயத்திற்கு விஷயமான ஆத்மாவின் மாற்றமடையும் விகார ஃபாவவடிவத்தையும் மற்றும் பிற பொருள்கள் அல்லது ஆத்மாவின் முழுமையற்ற நிலையையும் - மாற்றமடைந்து கொண்டே இருக்கும் பர்யாய நிலையைச் சார்தலையும் விடவேண்டும் என்பதாகும்.

...சில சமயங்களில் நிச்சயநயத்தை சார்ந்து இருக்க வேண்டும், சில சமயம் வியவஹாரநயத்தை சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தவறானதாகும். முக்காலத்திலும் நிச்சயநயத்தை சார்ந்திருப்பதே தர்மம் நம்மில் வெளிப்படக் காரணமாகும் என்று புரிந்து கொள்ளவும்.

நிக்ஷேபம்

கேள்வி 69: நிக்ஷேபம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. யுக்தி மூலம் (நயம், பிரமாணம் முதலான ஞானத்தின் உதவியால்) நல்வழியைப் பெற்ற பிறகு, உலகியல் காரியங்கள் நிகழ ஒரு வஸ்துவிற்கு பெயர்(நாமம்), ஒப்பனை(ஸ்தாபனை), திரவியம்(தகுதியான சக்தி), மற்றும் ஃபாவம் (உணர்வு) முதலியவைகளால் அடைமொழி கொடுத்து அழைப்பதை நிக்ஷேபம் என்று சொல்கின்றனர்.

2. பிரமாணம் மற்றும் நயத்திற்கு உகந்தார்போல, பிரபலமான ஒரு பொருளை உலக வழக்கில் அழைக்கும் பொதுநடத்தையை நிக்ஷேபம் என்று சொல்கின்றனர். ரூயம்-அறியப்படும் வஸ்து அகண்டமாக இருக்கிறது, அதை அவ்வாறு அறிந்திருந்த போதிலும் அதை வேறுபடுத்தி சொல்லுவதை நிக்ஷேபம் என்று சொல்கின்றனர்.

[நிக்ஷேபம் நயத்தின் விஷயமாகும். நயம், நிக்ஷேபத்தை தெரியப்படுத்தும் விஷயி-பொருளாகும்.]

கேள்வி 70: நாமநிக்ஷேபம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: குணம், ஜாதி, திரவியம் மற்றும் செய்யும் செயல் இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் நம் விருப்பப்படி ஒரு பொருளுக்கு பெயர் வைத்து அழைப்பதை நாமநிக்ஷேபம் என்பர். உதாரணம் - ஒரு மனிதரை ஜினதத்தன் என்று பெயர் வைத்து அழைத்தல்.

கேள்வி 71: ஸ்தாபனாநிக்ஷேபம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒப்புக்காக-உபசாரமாக ஒரு பொருளை வேறு ஒரு பொருளாக ஏற்றுக்கொள்வதை ஸ்தாபனை என்று சொல்வர். உதாரணம் பகவான் சிலையை உண்மையான பகவானாக எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

ஸ்தாபனாநிக்ஷேபம் ததாகார ஸ்தாபனா, அததாகார ஸ்தாபனா என இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. எந்த இரண்டு பொருளுக்கு ஒரே மாதிரியான உருவ அமைப்பு இருக்கிறதோ அதில் ஒரு பொருளை வேறு பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளுதல் ததாகார ஸ்தாபனா வாகும். இதை உருவ ஒற்றுமை நோக்கில் ஸ்தாபனாநிக்ஷேபம் செய்வதாக எடுத்துக்

கொள்ளக்கூடாது, ஆனால் நம் விருப்பமே அதற்குக் காரணமாகும். உதாரணம் ஒரு கல் பிம்பத்தை சாந்தி நாதராக ஏற்றுக் கொள்ளுதல். உருவ ஒற்றுமை இல்லாத இரண்டு பொருள்களில் ஒன்றை வேறொன்றாக ஏற்றல் அததாகார ஸ்தாபனா என்பர். உதாரணம் அரிசியை பகவானாக ஸ்தாபித்து, அந்த ஸ்தாபித்த அரிசியையே பகவானாக எண்ணி அதற்கு பூஜை செய்தல்.

[நாம நிக்ஷேபம் மற்றும் ஸ்தாபனாநிக்ஷேபம் இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நாம நிக்ஷேபத்தில் பூஜ்ய-அபூஜ்ய தகுதி பார்க்கப் படுவதில்லை. ஆனால் ஸ்தாபனா நிக்ஷேபத்தில் பூஜ்ய-அபூஜ்ய தகுதி பார்க்கப்படும்.]

கேள்வி 72: திரவியநிக்ஷேபம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கடந்த காலத்தில் அடைந்த நிலையையோ அல்லது எதிர்காலத்தில் அடையப்போகும் நிலையையோ, நிகழ்காலத்தில் அடைந்திருப்பதைப்போல சொல்லுதல் திரவியநிக்ஷேபமாகும். ஸ்ரேணிகராஜன் எதிர்காலத்தில் தீர்த்தங்கரராகப் போகிறார், அவரை இப்போதே தீர்த்தங்கரர் என்று சொல்வதும், மஹாவீரர் முன்னர் தீர்த்தங்கரராக இருந்தார், அவரை இப்போதும் தீர்த்தங்கரர் என்று சொல்வதும் திரவியநிக்ஷேபமாகும்.

கேள்வி 73: ஃபாவநிக்ஷேபம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிகழ்கால பர்யாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதாவது ஒரு பதார்த்தத்தின் நிகழ்கால நிலையை கருத்தில் கொண்டு அவ்வாறே அதை உலக வழக்கத்தில் ஏற்று நடந்து கொள்ளுதல் ஃபாவநிக்ஷேபமாகும். உதாரணமாக சீமந்தர பகவான் நிகழ்காலத்தில் தீர்த்தங்கர பதவியில் மஹாவிதேக க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளி இருக்கிறார், அவரை தீர்த்தங்கரர் என்று சொல்லுதலும், மஹாவீரர் இப்போது சித்தராக இருக்கிறார், அவரை சித்தர் என்று சொல்வதும் ஃபாவநிக்ஷேபமாகும்.

பெயர்(நாம), ஸ்தாபனா, மற்றும் திரவிய நிக்ஷேபம் - இந்த மூன்றும் திரவியத்தின் விஷயமாகும், ஆகையால் இந்த மூன்றும் திரவ்யார்த்திக நயத்திற்கு உட்பட்டதாகும். ஃபாவநிக்ஷேபம் பர்யாயத்தின் விஷயமாகும், ஆகையால் பர்யாயார்த்திக நயத்திற்கு உட்பட்டதாகும் (ஆலாப பத்ததி).

கேள்வி 74: நைகமநயம் மற்றும் திரவியநிக்ஷேபம் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்று விளக்கவும்?

பதில்: திரவியநிக்ஷேபம் மற்றும் நைகமநயம் இரண்டும் திரவியத்தையே-பொதுவையே - சாமான்யத்தை பார்க்கிறது என்ற நோக்கில் நைகமநயத்துடன் ஒத்துப்போனாலும், இரண்டும் ஒன்றல்ல. நைகமநயம் ஞானத்தின் பேதமாகும்; ஆகையால் அது ஞானத்தால் அறியப்படும் பொருளாகும் - ஞாயக்கின்-பார்பவரின் அறிவு வடிவம் அதாவது விஷயியாகும், ஆனால் திரவியநிக்ஷேபம், என்பது பதார்த்தத்தின் அவஸ்தை வடிவை குறிப்பதாதல் அது அறியத்தகுதி உடைய விஷயமாகும் அதாவது ஞேயமாகும். எனவே ஞாயக்-ஞேய வடிவில் இவை இரண்டும் வெவ்வேறாகும்.

கேள்வி 75: ருஜுகூத்திரநயம் மற்றும் ஃபாவநிக்ஷேபம் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்று விளக்கவும்?

பதில்: ஃபாவநிக்ஷேபம் திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயத்தை மட்டும் பார்க்கிறது என்ற நோக்கில் ருஜுகூத்திரநயத்துடன் ஒத்துப்போனாலும், இரண்டும் ஒன்றல்ல. ருஜுகூத்திரநயம் ஆதாரத்தின் அம்சமானதால் (திரவிய அம்சமானதால்) அதனால் அறியப்படுவது பொருளாகும் - விஷயியாகும், ஆனால் ஃபாவ நிக்ஷேபம், என்பது பதார்த்தத்தின் பர்யாய வடிவை குறிப்பதாதல் அது விஷயமாகும். எனவே விஷயி-விஷய நோக்கில் இரண்டும் வெவ்வேறாகும்.

9.அனேகாந்தம் மற்றும் ஸ்யாத்வாதம்

கேள்வி 1 : அனேகாந்தம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: 1. ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் அந்த வஸ்துவை உறுதி படுத்தக் காரணமான உண்டு-இல்லை(அஸ்தி-நாஸ்தி) முதலான ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரண்டு தர்மங்களையும் - சக்திகளையும் ஒன்றாக எது வெளிப்படுத்துகிறதோ, அதையே அனேகாந்தம் என்று சொல்கின்றனர். உயிர் எப்போதும் தன் வடிவில் இருக்கிறது வேறு பிற வடிவில் இல்லை என்ற நோக்கு உண்மையில் அனேகாந்த நோக்காகும்.

2. வஸ்து சத்தே, அசத்தே, நித்தியமே, அநித்தியமே, ஒன்றே, பலவே முதலான ஏகாந்த நோக்கங்களை எது முற்றிலும் நிராகரிக்கிறதோ அதை அனேகாந்தம் என்பர். (ஆப்த மீமாம்சா காதை 103-ன் விளக்கம்.)

கேள்வி 2: அனேகாந்தத்தின் ஸ்வரூபம் எவ்வாறு உறுதி படுத்தப் படுகிறது.?

பதில்: பதார்த்தம்-வஸ்த்துவஸ்துஅனேக தர்மங்களை கொண்டதாகவே காணப்படுகிறது, ஏனென்றால் அதில் நித்யமே அல்லது அநித்யமே என்பது போன்ற ஏகாந்த வடிவம் காணப்படவில்லை. வஸ்துபல கோணங்களை கொண்டதாக இருப்பதால் [அதாவது ஒரு பொருள் அந்த பொருள் வடிவில் இருந்த போதிலும், அது வேறு பொருள் வடிவில் இல்லாமையும் அந்த பொருளினிடத்தே காணப்படுவதால்] அனேகந்தத்தின் ஸ்வரூபம் உறுதி படுத்தப் படுகிறது. (பரிஷுடாமுகம், அத்தியாயம்-3, சூத்திரம் 85-ன் விளக்கம்.)

கேள்வி 3 : முரண்பாடுகளுடன்தான் வஸ்து உண்மையாகவே இருக்கிறதா?

பதில்: ஆம், வஸ்து உண்மையாகவே முரண்பாடுகளுடன்தான் இருக்கிறது. அது இதுதான்-அதுவல்ல என்ற இரண்டு வடிவிலும் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது வஸ்து இதுவேதான் என்று சொல்லுதல் எப்படி உண்மையாக இருக்கமுடியும்? இருக்கமுடியாது. வஸ்து என்னவோ பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு விஷயமான சத்-அசத்(அஸ்தி-நாஸ்தி) முதலான முரணான தர்மங்களுக்கு ஆதாரமாகும், அப்படி இருப்பது முரண்பாடானதல்ல, யதார்த்தமே யாகும்.

பிற மத வாதிகள்(வேறு நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்) சிலர் வஸ்த்து வஸ்து நிலையானதே என்றும், சிலர் வஸ்த்து வஸ்து நிலையற்றதே என்றும், ஒரே நோக்கில் சொல்வது என்னவோ சொல்லட்டும், ஆனால் உண்மையில் வஸ்து அப்படி இல்லை. வஸ்து அதன் ஸ்வரூபத்தை அனேகாந்த வடிவில்தான் வெளிப்படுத்துகிறது, அதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்! அவர்கள் ஒரு பொருள் உண்டு என்று சொல்லி அந்த பொருள் இல்லை என்று முன்னுக்குப்பின் முறணாக இருக்கிறது நீங்கள் சொல்வது என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அர்த்தமற்ற கூப்பாடுகளால் வஸ்து அவர்கள் எண்ணப்படி ஏகாந்தமாக ஆகப்போவதில்லை. (ஆப்தமீமாம்சா காதை 110-ன் விளக்கம்.)

கேள்வி 4: அனேகாந்தம், ஏகாந்தம் என்ற சொற்களைப் பிரித்து அதன் பொருளைக் கூறவும்? அவைகளில் எத்தனைப் பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: அனேகாந்தம் = அனேகம் + அந்தம் - அனேக தர்மங்கள்[இங்கு அந்தம் என்ற சொல் தர்மம் என்ற பொருள் கொள்ள வேண்டும்.] ஏகாந்தம் = ஏகம் + அந்தம் - ஒரே தர்மம்.

சம்யக் அனேகாந்தம், மித்யா அனேகாந்தம் என அனேகாந்தம் இரண்டு விதமாகும். சம்யக் ஏகாந்தம், மித்யா ஏகாந்தம் என ஏகாந்தமும் இரண்டு விதமாகும்.

சம்யக் ஏகாந்தம் நயமாகும், மற்றும் மித்யா ஏகாந்தம் நயாபாசமாகும். சம்யக் அனேகாந்தம் பிரமாணமாகும், மித்யா அனேகாந்தம் பிரமாணத்திற்கு எதிரான பொருளை சரியாக உறுதி செய்யாமை அல்லது அஞ்ஞானமாகும்.

கேள்வி 5: சம்யக் அனேகாந்தம் மற்றும் மித்யா அனேகாந்தம் இரண்டின் ஸ்வரூபத்தையும் விளக்கவும்.

பதில்: சம்யக் அனேகாந்தம்: பிரத்யக்ஷ, அனுமான, மற்றும் ஆகம பிரமாணங்கள் மூலம் கட்டுப்பாடுகள் அற்ற ஒரு வஸ்துவில் உள்ள அனேக தர்மங்களை உறுதி செய்வதில் எது தயாராக இருக்கிறதோ, அது அனேகாந்தமாகும். ஒவ்வொரு வஸ்துவும் தன் இயல்புகளுடன் இருக்கிறது, பிற வஸ்துவின் இயல்புகளுடன் இல்லை. ஆத்மா அதன் இயல்புடன் இருக்கிறது, பிற பொருளின் இயல்பில் இல்லை; பிற

பொருளில் அதன் இயல்பு இருக்கிறது மற்றும் வேறு ஆத்ம இயல்பில் இல்லை என அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும்.

மிய்யா அனேகாந்தம்: தத்-அதத் இயல்பை தவறாக கற்பனை செய்வது மிய்யா அனேகாந்தமாகும். உயிர் தன் செயலைச் செய்யமுடியும் மற்றும் வேறு உயிரின் செயலையும் கூடச் செய்ய முடியும் - இதில் 'தான்' மற்றும் 'பிற' இரண்டும் ஒன்றாகவே ஆகி விடுவதால் இப்படிப்பட்ட அறிவு மிய்யா அனேகாந்தமாகும்.

கேள்வி 6: சம்யக் அனேகாந்தம் மற்றும் மிய்யா அனேகாந்தம் இரண்டையும் உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கவும்?

பதில்: 1. ஆத்மா தன் வடிவில் இருக்கிறது, பிற வடிவில் இல்லை என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். ஆத்மா தன் வடிவிலும் இருக்கிறது, பிற வடிவிலும் இருக்கிறது என்று அறிதல் மிய்யா அனேகாந்தமாகும்.

2. ஆத்மா தன் செயலை செய்ய முடியும், உடல் முதலான பிற பொருளின் எந்த செயலையும் செய்ய முடியாது என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். ஆத்மா தன் செயலையும் செய்ய முடியும், உடல் முதலான பிற பொருளின் செயலையும் செய்ய முடியும் என்று அறிதல் மிய்யா அனேகாந்தமாகும்.

3. ஆத்மாவின் சுத்த உணர்வால் தர்மம் நிகழ்கிறது, சுப உணர்வால் தர்மம் நிகழ்வதில்லை என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். ஆத்மாவின் சுத்த உணர்வால் தர்மம் நிகழ்கிறது, சுப உணர்வாலும் தர்மம் நிகழ்கிறது என்று அறிதல் மிய்யா அனேகாந்தமாகும்.

4. நிச்சயத்தை சார்வதால் தர்மம் நிகழ்கிறது, வியவஹாரத்தை சார்வதால் தர்மம் நிகழ்வதில்லை என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். நிச்சயத்தை சார்வதால் தர்மம் நிகழ்கிறது, வியவஹாரத்தை சார்வதாலும் தர்மம் நிகழ்கிறது என்று அறிதல் மிய்யா அனேகாந்தமாகும்.

5. வியவஹாரம் அழிந்த பிறகு நிச்சயம் வெளிப்படுகிறது என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். வியவஹாரம் செய்து கொண்டே

இருந்தால் நிச்சயம் வெளிப்பட்டு விடும் என்று அறிதல் மித்யா அனேகாந்தமாகும்.

6. ஆத்மா தன் சுத்த செயலால் மட்டுமே லாபமடைகிறது மற்றும் உடலின் செயலால் ஆத்மாவுக்கு எந்த லாப நஷ்டமும் இல்லை என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். ஆத்மா தன் சுத்த செயலாலும் லாபமடைகிறது மற்றும் உடலின் செயலாலும் ஆத்மாவுக்கு லாபம் உண்டாகிறது என்று அறிதல் மித்யா அனேகாந்தமாகும்.

7. ஒரு வஸ்து வில் பரஸ்பரம்-ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரண்டு சக்திகளை (சத்-அசத், அத்-அதத், நித்யம்-அநித்யம், ஒன்று-பல) வெளிப்படுத்தி வஸ்துவை உறுதி செய்தல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். ஒரு வஸ்துவில் வேறு வஸ்துவின் சக்தியை வெளிப்படுத்தி, ஒரு வஸ்துவே இரண்டு வஸ்துக்களின் காரியங்களையும் செய்கிறது என்று நம்புதல் மித்யா அனேகாந்தமாகும். அல்லது சம்யக் அனேகாந்தத்தால் வஸ்துவின் எந்த ஸ்வரூபம் நிச்சயமோ, அதனினும் வேறான வஸ்த்து ஸ்வரூபத்தை கற்பனை செய்து அதில் இல்லாத இயல்பை கற்பனை செய்தல் மித்யா அனேகாந்தமாகும்.

8. உயிர் அதன் உணர்வை-பர்யாயத்தை செய்ய முடியும், பிற பொருளின் உணர்வை-பர்யாயத்தை செய்ய முடியாது என்று அறிதல் சம்யக் அனேகாந்தமாகும். உயிர் சூக்ஷ்ம புத்கலங்களுக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது, ஆனால் ஸ்தூல புத்கலங்களுக்கு செய்ய முடியும் என்று அறிதல் மித்யா அனேகாந்தமாகும். (மோக்ஷசஸ்த்திரம், அத்தியாயம் 1, சூத்திரம் 6-ன் விளக்கம்.)

கேள்வி 7: சம்யக் ஏகாந்தம் மற்றும் மித்யா ஏகாந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: தன் வடிவில் இருப்பதும் மற்றும் பிற வடிவில் இல்லாமலிருப்பதும் வஸ்து ஸ்வரூபமாகும். இதை கருத்தில் கொண்டு பிரமாணம் மூலம் அறியப்படும் பதார்த்தத்தின் ஒரு பக்கத்தை விளக்கும் விஷயமாகிய நயம் சம்யக் ஏகாந்தமாகும். ஒரு வஸ்துவின் ஒரு தர்மத்தை மட்டும் உறுதி செய்து, அதிலிருக்கும் மற்ற தர்மங்களை நிராகரிப்பது மித்யா ஏகாந்தமாகும்.

கேள்வி 8: சம்யக் ஏகாந்தம் மற்றும் மித்யா ஏகாந்தம் இரண்டையும் உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கவும்?

பதில்: 1. சித்த பகவான் சுகமாகவே இருக்கிறார் என்று அறிதல் சம்யக் ஏகாந்தமாகும், ஏனென்றால் சித்த நிலையில் முற்றிலும் துக்கம் என்பதே இல்லை என்ற உண்மை அதில் மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகிறது. எல்ல உயிர்களும் இன்பத்தையே துய்க்கின்றன என்று அறிதல் மித்யா ஏகாந்தமாகும், ஏனென்றால் அஞ்ஞானி உயிர்கள்-பிறவியில் உழல்கின்ற உயிர்கள் துக்கத்தில் இருக்கின்றன. இந்த கூற்றில் பொதுவாக எல்லா உயிர்களும் என்று சொல்வதால் உண்மை நிலை ஏற்கப் படாமல் போகிறது. [இங்கு எல்லா சித்த உயிர்களும் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அது சம்யக் ஏகாந்தமாகும்.]

2. சம்யக்ஞானம் தர்மம் என்று அறிதல் சம்யக் ஏகாந்தமாகும். ஏனென்றால் “சம்யக் ஞானத்தின் மூலம் வைராக்ய ஃபாவம்” உண்டாகிறது என்ற உண்மை அதில் மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகிறது. “தியாகமே தர்மம்” என்று அறிதல் மித்யா ஏகாந்தமாகும். ஏனென்றால் தியாகத்துடன் சம்யக்ஞானமும் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் அந்த கூற்றில் உணர்த்தப் படவில்லை. [சம்யக்ஞானம் இல்லாமல் வெரும் தியாகம் மற்றும் இருந்தால் அது தர்மமாகாது.]

கேள்வி 9: சியாத்வாதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1. வஸ்துவின் அனேகாந்த வடிவை புரிவைக்கும் விளக்கத்தை சியாத்வாதம் என்று சொல்கின்றனர். [சியாத் = கதந்சித், ஏதேனும் ஒரு வகையில், ஏதேனும் ஒரு சம்யக் நோக்கில். வாதம் = வாதம் செய்தல் அல்லது எடுத்துச் சொல்லுதல்.] சியாத்வாதம் அனேகாந்தத்தின் சின்னமாகும் - அனேகாந்தத்தை காட்டுவதாகும். சியாத்வாதமும் அனேகாந்தமும் ஒன்றை மற்றொன்று காட்டும் சின்னமாகும். அவை இரண்டுக்கும் இடையில் காட்டுதல்-காட்டப்படுதல் (த்யோத்ய-த்யோதக்) சம்பந்தம் இருக்கிறது.

2. ...அனந்த தர்மங்களைக் கொண்ட அப்படிப்பட்ட திரவியத்தின் ஒவ்வொரு தர்மத்தையும் சார்ந்து, குறிப்பிட்ட-குறிப்பிடாத விதிமூலம் தடை செய்யப்பட்டு, தொடர்ச்சியாக உரிய வகையில் வெளிப்படும்

9. அனேகாந்தம்

சப்தபங்கியை தெரிந்து கொள்ளும் பயனுள்ள சியத்வாத வடிவல் “அதுவே” என்று எடுத்துக்கூறி மற்ற எல்லா கற்பனையான எண்ணங்களையும் நீக்குவது சியாத் வாதமாகும். (பிரவசனசாரம் காதை 115-ன் விளக்கம்.)

3. குறிப்பிட்ட (எதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமோ) தர்மத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி மற்றும் குறிப்பிடாத (எதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டாமோ) அந்த தர்மங்களை சொல்லாமல், அவைகளை நீக்கி விடுவதால் சப்தபங்கி வெளிப்படுகிறது. சியத் வாதத்தில் அனேகாந்தத்தைத் தெரிவித்தபடியே ‘சியாத்’ என்ற சொல் சரியான வழியில் உபயோகமாகிறது. ‘சியாத்’ என்ற பதம் ஏகாந்த வாதத்தில் புதைந்து கிடக்கும் எல்லா எதிர்மறையான கற்பனை நிறைந்த பிரம்மைகளை அழிக்கும் இராமரின் பாணம் போன்ற மந்திரமாகும்.

[அனேகாந்த வஸ்து ஸ்வஃபாவ லட்சணத்தை கருத்தில் கொண்டு, எந்த ஒரு நோக்கில் ஒரு வஸ்து பற்றி சொல்லப்பட்டாலும், அந்த நோக்கில் அதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வருவது - நிர்ணயிப்பது - கண்டிப்பது என்ற வகையில் “அதுவே” என்ற சொல் உபயோகப்படுத்தப்பட்டால், அந்த இடத்தில் அதை ஏகாந்த வாதம் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.]

4. ஒரு பதார்த்தத்தில் அனந்த தர்மங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லால் ஒன்றாக ஒரே சமயத்தில் அந்த பதார்த்தத்தில் இருக்கின்றன, எதுவும் இங்குமங்குமாகவோ, முன்பின்னோ இல்லை. ஆனால் சொல்லால் அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவே எடுத்துச்சொல்ல முடிகிறது. எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக சேர்த்து ஒரே சமயத்தில் ஒரே சொல்லால் சொல்ல முடியாது. இந்த காரணத்தால் நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு சொல்லும் ‘சியாத்’ அல்லது ‘கதந்சித்’ என்ற சொல் போடப்படாவிட்டாலும்கூட குறிப்பிட்ட பதார்த்தத்தின் குறிப்பிட்ட தர்மமே சொல்லப்படுகிறது, மேலும் மற்ற எல்லா தர்மங்களும் சொல்லாமல் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் அந்த பதார்த்தத்தின் முழு ஸ்வரூபமும் புரிதலுக்கு வராது அல்லது முழுமையற்ற நிலையே புரிதலுக்கு வரும். ஆனால் வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் அப்படி இல்லை. ஆகையால் அப்படிச் சொல்லுதல் ஏகந்தமாகிவிடும்.

9. அனேகாந்தம்

அப்படிப்பட்ட இடத்தில் சியாத் என்று சொல்லாமல் - எடுத்துக் கொள்ளாமல்) ஏகாந்தமாக சொல்லுதலை மித்யா ஏகாந்தம் என்று சொல்கின்றனர். (ஆலாப பத்தி)

5. ஆப்தமீமாம்சாவின் 111-ன் காதையை விளக்கத்தில் ஸ்ரீ அகளங்கதேவர் சொல்லுக்கு ஸ்வ விஷயத்தின் இருப்பைக் காட்டிய பிறகு, அதனினும் வேறான பிற வஸ்துவாக அது இல்லை என்று மறுக்கவும் செய்யும் இயல்பு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். ஆகையால் அஸ்தித்துவம் மற்றும் நாஸ்த்தித்துவம் என்ற இரண்டு மூல தர்மங்களைச் சார்ந்து சப்தபங்கி வடிவ சியாத்வாதம் உறுதிபடுத்தப் படுகிறது. (தாட்பர்யவிருத்தி.)

கேள்வி 10: ஜீவ திரவியத்தை-உயிரை சப்தபங்கி மூலம் விளக்கவும்?

பதில்: முதல் பங்கி - ஸ்யாத் அஸ்த்தி:

ஒரு நோக்கில் உயிர் அஸ்த்தியாகவும் இருக்கிறது. உயிர் தன் ஸ்வரூப நோக்கில் அதாவது தன் திரவிய, கேடத்திர, கால, ஃபாவ நோக்கில் நிலைகொண்டு இருக்கிறது. உயிர் தன் ஸ்வரூப நோக்கில் நிலைத்து இருக்கிறது என்று முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சொல்லும்போது, பிற ஸ்வரூப நோக்கில் நிலைகொண்டு இருக்கவில்லை என்பது சொல்லாமல் உணர்த்தப் படுகிறது. யார் இப்படி உயிரை அறிந்தார்களோ அவர்கள்தான் ஸ்யாத் அஸ்த்தி என்ற பங்கத்தை அதாவது உயிர் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே யதார்த்தமாக அறிந்தார்கள் எனலாம். உயிர் பிற பொருள் வடிவமாக இல்லை என்பது அவருடைய லட்சியத்தில் உணர்த்தப்படவில்லை என்றால் அவர், ஸ்யாத் அஸ்த்தி வடிவை - உயிரின் பூரணமான உருவத்தை அறியவில்லை, இதனால் அவர் மற்ற ஆறு பங்கங்களையும் கூட அறியவில்லை என்றே கருத வேண்டும்.

இரண்டாம் பங்கி - ஸ்யாத் நாஸ்த்தி:

ஒரு நோக்கில் உயிர் நாஸ்த்தியாகவும் இருக்கிறது. உயிர் பிற வஸ்து ஸ்வரூப நோக்கில் அதாவது வேறு வஸ்துவின் திரவிய, கேடத்திர, கால, ஃபாவ நோக்கில் நிலைகொண்டு இருக்கவில்லை. உயிர் பிற ஸ்வரூப நோக்கில் இருக்கவில்லை என்று முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சொல்லும்போது, தன் ஸ்வரூப நோக்கில் இருக்கிறது என்பது சொல்லாமல் உணர்த்தப் படுகிறது. உயிரும் பிற வஸ்துவும் ஒன்று

9. அனேகாந்தம்

மற்றொன்றில் இல்லை என்பதை ஸ்யாத் நாஸ்தி என்ற பதம் காட்டுகிறது. இவ்வாறு இரண்டு பங்கமும் தான் பிற நோக்கில் விதிப்படி ஒன்றில் மற்றொன்று இல்லாமையே அதாவது எதிர்மறையான இரண்டு தர்மங்களும் உயிரினுடைய தர்மங்களே யாகும்.

மூன்றாம் பங்கி - ஸ்யாத் அஸ்த்தி நாஸ்த்தி:

ஒரு நோக்கில் உயிர் அஸ்த்தி நாஸ்த்தியாகவும் இருக்கிறது. உயிர் தன் ஸ்வரூப நோக்கில் இருக்கிறது; பிற வேறு ஸ்வரூப நோக்கில் இல்லை. எதிர்மறையான இரண்டு தர்மங்களும் உயிரில் ஒன்றாக ஒரே சமயத்தில் இருந்த போதிலும் அதை சொல்லால் சொல்ல முயலும்போது ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவே சொல்லப் படுகிறது. [இரண்டு எதிர்மறை தர்மங்களை ஒரு சொல்லால் எடுத்துச் சொல்லும் சாமர்த்தியம் இல்லாததாகவே மொழி இருக்கிறது என அறியவும்.]

நான்காம் பங்கம் - ஸ்யாத் அவக்த்வ்யம்(சொல்லொணாமை):

ஒரு நோக்கில் உயிர் அவக்த்வ்யமாகவும் (சொல்லொணாமை யாகவும்) இருக்கிறது. உயிரின் தன் ஸ்வரூபத்தில் இருக்கிறது பிற ஸ்வரூபத்தில் இல்லை என்ற இரண்டு எதிர்மறை தர்மங்களை ஒரு சொல்லால் சொல்ல முடியாததாகவே-அவக்த்வ்யமாகவே இருக்கிறது. உயிரில் அஸ்த்தி மற்றும் நாஸ்த்தி என்ற இரண்டு தர்மங்களும் ஒரே காலத்தில் ஒன்றாக இருக்கின்றன; ஆனாலும்கூட சொல்லின் மூலம் ஒரே காலத்தில் ஒரு சொல் அல்லது சப்தத்தால் அவைகளை சொல்ல முடியாமலிருக்கிறது, ஆகையால் அவை ஒருவகையால் அவக்த்வ்யமாகும்.

ஐந்தாம் பங்கம் - ஸ்யாத் அஸ்த்தி அவக்த்வ்யம்:

ஒரு நோக்கில் உயிர் அஸ்த்தி அவக்த்வ்யமாகவும் இருக்கிறது. அதாவது ஒரு நோக்கில் உயிர் அஸ்த்தியாகவும் இருக்கிறது மற்றும் ஸ்வரூப-பிறரூப இரண்டின் நோக்கில் எதிர்மறையாக தர்மத்துடன் ஒன்றாக இருந்த போதிலும் அந்தத் தன்மையை ஒரே சொல்லால் ஒரே காலத்தில் சொல்ல முடியாததாகவும் இருக்கிறது. எந்த சமயத்தில் உயிரின் ஸ்வரூபம் அஸ்தி என்று சொல்லமுடிகிறதோ, அதே சமயத்தில் நாஸ்த்தி மற்றும் பிற தர்மங்களை ஒன்றாக சொல்ல முடிவதில்லை; ஆகையால் இந்த பங்கத்தை ஸ்யாத் அஸ்த்தி அவக்த்வ்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

9. அனேகாந்தம்

ஆறாம் பங்கம் - ஸ்யாத் நாஸ்த்தி அவக்த்வயம்:

ஒரு நோக்கில் உயிர் நாஸ்த்தி அவதக்த்வயமாகவும் இருக்கிறது. அதாவது உயிர் பிற பொருள் நோக்கில் நாஸ்த்தியாகவும் இருக்கிறது மற்றும் ஸ்வரூப்-பிறரூப் இரண்டின் நோக்கில் எதிர்மறையாக தர்மத்துடன் ஒன்றாக இருந்த போதிலும் அந்தத் தன்மையை ஒரே சொல்லால் ஒரே காலத்தில் சொல்ல முடியாததாகவும் இருக்கிறது. எந்த சமயத்தில் உயிரின் ஸ்வரூபம் நாஸ்த்தி என்று சொல்லமுடிகிறதோ, அதே சமயத்தில் அஸ்த்தி மற்றும் பிற தர்மங்களை ஒன்றாக சொல்ல முடிவதில்லை; ஆகையால் இந்த பங்கத்தை ஸ்யாத் நாஸ்த்தி அவக்த்வயம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஏழாம் பங்கம் - ஸ்யாத் அஸ்த்தி நாஸ்த்தி அவக்த்வயம்:

ஒரு நோக்கில் உயிர் அஸ்த்தி நாஸ்த்தி அவதக்த்வயமாகவும் இருக்கிறது. உயிர் கிரமமாக ஸ்வரூப்-பிறரூப் நோக்கில் அஸ்த்தி-நாஸ்த்தியாகவும் மற்றும் ஸ்வரூப்-பிறரூப் எதிர்மறை தர்மங்களை ஒன்றாகக் கொண்டிருப்பதை சொல்ல முடியாமலும் இருக்கிறது.

ஸ்யாத் அஸ்த்தி மற்றும் ஸ்யாத் நாஸ்த்தி - இந்த இரண்டு பங்கங்கள் மூலம் உயிரை கிரமமாக சொல்ல முடியும், ஆனால் ஒரே சொல்லால் ஒரே சமயத்தில் சொல்ல முடியாது, ஆகையால் இந்த பங்கத்தை அஸ்த்தி நாஸ்த்தி அவதக்த்வயம் என்று சொல்லப் படுகிறது.

[ஸ்யாத்வாதம் எல்லா வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபத்தையும் தெளிவு படுத்தும் தகுதி கொண்ட சர்வக்ரு பகவானால் சொல்லப் பட்ட சரளமான ஆளுமை கொண்டதாகும். எல்லா வஸ்துக்களும் பல நோக்குகளைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அவர் உபதேசம் செய்திருக்கிறார். அந்த உபதேசம் வஸ்து எப்படி காணப்படுகிறதோ அப்படியே உறுதி செய்கிறது. அது சந்தேக வாதம் இல்லை. ஸ்யாத்வாதம் ஒரே வஸ்துவில் உண்டு மற்றும் இல்லை என இரண்டு விதமான ஒன்றுக்கொன்று முறணான வாதங்களை முன்வைக்கிறது, எனவே சந்தேகத்திற்கு வஇடங்கொடுக்கிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் அப்படிப்பட்ட கூற்று தவறானதாகும். அனேகந்தத்தில் எதிர்மறையான இரண்டு

பக்கங்களும் இருப்பது உண்மையாகும், எனவே இதில் எந்த சந்தேகமும் கொள்ளத் தேவையில்லை.]

கேள்வி 11: சித்த பகவானுக்கு ஒரு நோக்கால் சுகமும் மற்றொரு நோக்கால் துக்கமும் அடைகிறார் என்று நம்புதல் அனேகாந்தத்தின்படி சரிதானே?

பதில்: சரி இல்லை. ஏனென்றால் உண்மையில் குணம் மற்றும் பர்யாயம் இரண்டில் ஒன்றை முகியமாகவும், மற்றொன்றை கௌணமாகவும் கொள்வதின் காரணத்தால் அனேகாந்தம் பிரமாணமாக என்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. சுகம்-துக்கம் இரண்டுமே பர்யாயங்களாகும், ஆகையால் பர்யாய வடிவில் சுக-துக்கம் இரண்டும் பகவானுக்கு இருக்க முடியாது. பகவானுக்கு பர்யாயத்தில் துக்கம் என்பதே இருப்பதில்லை. எது இருக்கிறதோ அதில்தான் அனேகந்தம் பொருந்தும்.

கேள்வி 12: பர்யாயங்கள் கிரம்பந்தமாகவும் இருக்கின்றன, கிரமமில்லாமலும்-அக்ரம்பத்தமாகவும் இருக்கின்றன என்று நம்புவது அனேகாந்த சித்தாந்தத்துடன் ஒத்துப் போகிறதா?

பதில்: இல்லை. பர்யாயங்கள் கிரம்பத்தமாகவே நிகழ்கின்றன, அக்ரம்பத்தமாக இல்லை என்பதே அனேகாந்தமாகும். பஞ்சாத்யாயி நூலில் கூறியுள்ளபடி குணங்கள் அக்கிரமமாகவும், பர்யாயங்கள் கிரமபந்தமாகவும் இருக்கின்றன.

கேள்வி 13: அனேகாந்தத்தின் மூலம் நாம் என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

பதில்-1. அனேகாந்தம் ஒரு வஸ்து வேறு வஸ்துவுடன் சங்கமித்து விடுவதில்லை என்பதை நமக்கு உறுதிப் படுத்துகிறது. வஸ்துவின் சுதந்திரத்தன்மையில் நம்பிக்கையை வரவைப்பது அனேகாந்தமாகும். பிறவற்றிலிருந்து தனித்து இருப்பது வஸ்துவின் இயல்பாகும்.

2. வஸ்து ஸ்வரூபத்தில் இருக்கிறது, பிறரூபத்தில் இல்லை என்பதை அனேகாந்தம் உறுதிப் படுத்துகிறது. ஆத்மா பிற(வஸ்து)ரூபத்தில் இல்லையாகையால் அது பிற வஸ்துவுக்கு எதுவும் செய்யும் சாமர்த்தியம் அற்றதாக இருக்கிறது; எனவே பிற வஸ்துவால் ஆத்மாவுக்கு எந்த துக்கமும் இல்லை.

9. அனேகாந்தம்

‘நீ உன்ரூபத்தில் இருக்கிறாய்’ என்றால் பிறரூபத்தில் இல்லை, மேலும் பிற வஸ்துவை அனுகூலமானதாகவோ அல்லது பிறதிகூலமானதாகவோ மாற்றும் சாமர்த்தியம் உன்னிடம் இல்லை. ஆனால் இதை நிர்ணயம் செய்யும் சிரத்தையும், அறிவும், மற்றும் அமைதித்தன்மையும் உன்னிடமே உள்ளது.

3. அனேகாந்தம், வஸ்து ஸ்வ-ரூபத்தில் இருப்பதைச் சொல்கிறது. அவ்வாறு அது இருப்பதற்கு வேறு எந்த வஸ்துவும் தேவையில்லை, உடனிருக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை, ஆனால் ‘ஸ்த்ரூபமாக நான் இருக்கிறேன், பிறரூபமாக இல்லை’ என்பதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் கட்டாயமாக இருக்கிறது.

4. அனேகாந்தம், வஸ்து ஒன்று-பல அதாவது ஒரு வடிவிலும்-பல வடிவிலும் இருக்கிறது என்ற ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிறது. ‘ஒன்று’ என்று சொன்ன உடனே ‘பல’ என்ற நோக்கு தானாகவே வந்து விடுகிறது. நீ உன்னில் ஒன்றாக இருக்கிறாய் மற்றும் உன்னிலேயே பலவாகவும் இருக்கிறாய். உன்னுடைய குணம்-பர்யாயங்களில் பலவாக இருக்கிறாய், வஸ்து என்று பார்க்கும்போது ஒன்றாக இருக்கிறாய்.

5. அனேகாந்தம், வஸ்து நித்ய-அநித்ய ஸ்வரூபமாக இருப்பதைச் சொல்கிறது. வஸ்து ஸ்வயம் திரவிய நோக்கில் நித்யமாகவும், அந்த ஸ்வயமே பர்யாய நோக்கில் அநித்யமாகவும் இருக்கிறது. வஸ்துவிற்கு எதில் ருசி இருக்கிறதோ அந்த வடிவமாகவே அது பரிணமிக்கிறது. நித்தியத்தில் வஸ்துவுக்கு ருசி இருந்தால் எப்போதும் நீடித்த நிலையான வீதராகத்தன்மை வஸ்துவில் உண்டாகிறது, ஆனால் அதே வஸ்து அநித்தியத்தில் ருசியோடு இருந்தால் ஒரு சமயம் மட்டுமே இருந்து தொடர்ச்சியாக மாறிக் கொண்டேயிருக்கும் இராக-த்வேஷ உணரவே அந்த வஸ்துவில் உண்டாகிறது.

6. அனேகாந்தம், ஒவ்வொரு வஸ்துவின் சுதந்திரத் தன்மையை பிரகடனப் படுத்துகிறது. வஸ்து தன்னில் இருக்கிறது, பிறவற்றில் இல்லை என்று சொல்லும்போது ‘ஸ்வ நோக்கில் ஒவ்வொரு வஸ்துவும் பரிபூரணமாகவே இருக்கிறது’ என்பது தானாகவே வந்துவிடுகிறது.

வஸ்துவுக்கு பிறவற்றின் அவசியம் இல்லை, தன்னில்தானே சுதந்திரமாக, பரிபூரணமாக-முழுமையாக இருக்கிறது.

7. அனேகாந்தம், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் அஸ்தி-நாஸ்தி முதலான ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறை இரண்டு சக்திகள் இருப்பதைச் சொல்கிறது. ஒரு வஸ்துவில் அது அந்த வஸ்துவாகவே இருக்கும் சக்தியை உறுதிப் படுத்தும் இரண்டு எதிர்மறை சக்திகள் அதில் இருப்பதாலேயே தத்துவம் முழுமை பெறுகிறது. அப்படிப்பட்ட இரண்டு எதிர்மறை சக்திகள் ஒரே வஸ்துவில் இருப்பதே ஒவ்வொரு வஸ்துவின் ஸ்வஃபாவமாகும். (மோக்ஷசாஸ்திரம், அத்தியாயம் 4-ன் இறுதியுரை.)

கேள்வி 14: சாதகருக்கு அஸ்தி-நாஸ்தி பங்கத்தை பற்றிய அறிவு பெறுவதால் என்ன பலன் உண்டாகிறது?

பதில்: 'உயிர் தன் வடிவில் இருக்கிறது, பிற வடிவில் இல்லை' என்ற அனாதி கால வஸ்துவின் இருப்பை தெரிந்திருந்தும் கூட, அதாவது உயிர் அனாதியாகவே அது பற்றிய அறிவு பெற்றிருந்த போதிலும் கூட அதில் நம்பிக்கை வைக்காத காரணத்தால், தான் வசிக்கும் உடலையே தான் என்று நம்புகிறது. இந்த காரணத்தால் உடல் உற்பத்தியாவதையே ஸ்வயம் தான் உற்பத்தியானதாகவும், உடலுடன் தனக்குத் தொடர்பு விடுபடுவதையே தான் அழிந்ததாகவும் நம்பி வருகிறது. இதனால் அதற்கு உயிர்(ஜீவ) தத்துவம் மற்றும் உயிரல்லாதன(அஜீவ) தத்துவம் பற்றிய விபரீத நம்பிக்கையே இதுவரை கொண்டிருக்கிறது.

அந்த விபரீத நம்பிக்கையின் காரணத்தால் உடலின் காரியத்தில் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. அதாவது உடலின் காரியங்களான போதல் - வருதல், உட்காறுதல் - எழுந்திருத்தல், தூங்குதல் - விழித்திருத்தல் முதலான உடலின் செயல்களை, உயிராகிய தானே செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஜீவ தத்துவ சம்பந்தமான இந்த விபரீத நம்பிக்கை, அஸ்தி-நாஸ்தி பங்கத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு பெறுவதால் விலகிவிடுகிறது.

உடல் நலமாக இருந்தால்தான் உயிருக்கு லாபம், உடல் நலமின்றி இருந்தால் உயிருக்கு நஷ்டம்-இழப்பு என்றும், உடல் நலமாக இருந்தால்தான், உயிர் தர்ம காரியங்களைச் செய்ய முடியும், உடல்

9. அனேகாந்தம்

நலமின்றி இருந்தால் தர்ம காரியங்களைச் செய்ய முடியாது போன்ற பல அஜீவ தத்துவ சம்பந்தமான விபரீத நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த தவறுகூட அஸ்தி-நாஸ்தி பங்கத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு பெறுவதால் விலகிவிடுகிறது.

உயிர், உயிரால் அஸ்தி ரூபமாக இருக்கிறது, பிறவற்றால்(உடலால்) அஸ்தி ரூபமாக இல்லை, நாஸ்தி ரூபமாக இருக்கிறது என்று எப்போது உயிர் உள்ளது உள்ளபடியே அறிவில் நிச்சயம் செய்கிறதோ, அப்போது ஒவ்வொரு தத்துவத்தின் உண்மையான அனுபவமும் உயிருக்கு உண்டாகிறது. மேலும் உயிர் உடலுடனும்-பிற திரவியங்களுடனும் கொஞ்சம்கூட தொடர்பில் இல்லை, அதுபோல உடலும்-பிற திரவியங்களும் உயிருடன் கொஞ்சம்கூட தொடர்பில் இல்லை, அதாவது உயிருக்கு முழுமையாக எதனுடனும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்ற நம்பிக்கை வருகிறது. இதனால் உயிர் பிற எதையும் சார்ந்திருப்பதிலிருந்து விலகி சுயசார்பு கொண்டதாக ஆகிறது. அதுவே தர்மத்தின் துவக்கமாகும்.

உயிருக்கு பிற பொருள்களுடன் நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிய அறிவு இந்த இரண்டு பங்கங்கள் மூலமாகவே பெறப்படுகிறது. நிமித்தம், வேறு வஸ்துவாகையால் நைமித்திக உயிருக்கு கொஞ்சம்கூட எதுவும் செய்ய முடியாது; ஆகாசப் பிரதேசத்தில் ஏகஷேத்ர அவகாஹன வடிவில் அல்லது உடன் இருக்கும் வகையில் பிற வஸ்துக்கள் உள்ளன, அவ்வளவே! நைமித்திகம், நிமித்தத்திலிருந்து வேறாகவும், நிமித்தம் நைமித்தத்திலிருந்து வேறாகவும் இருக்கிறது, ஆகையால் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று எதுவும் செய்து கொள்ள முடியாது. நைமித்திகத்தின் அறிவில் நிமித்தம் பிற அறியப்படும் பொருள் என்ற அளவில் அறியப்படுகிறது. (மோக்ஷசாஸ்த்திரம், அத்தியாயம் 4-ன் இறுதியுரை.)

கேள்வி 15: அர்பித் (அர்பணிப்பு-குறிப்பிடுதல்) மற்றும் அநர்பித் (அர்பணிக்காமை-குறிப்பிடாமை) என்று சொல்வதின் மூலம் அநேகாந்த ஸ்வரூபம் எவ்வாறு புரிதலுக்கு வருகிறது?

பதில்: அர்பிதானர்பித: சித்தே:| (தத்துவார்த்த சூத்திரம், அத்தியாயம்-5, சூத்திரம்-32.)

9. அனேகாந்தம்

1. ஒவ்வொரு வஸ்துவும் அனேகாந்த ஸ்வரூபமாக இருக்கிறது. இந்த சித்தாந்தத்தை மேல் கண்ட சூத்திரத்தில் சியாத்வாதம் மூலம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நித்தியத் தன்மையும் அநித்தியத் தன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறையான தர்மமாக இருந்த போதிலும் கூட அவைகளே வஸ்துவை உறுதிப் படுத்துவதாகும். ஆகையால் அவை இரண்டும் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் இருக்கின்றன. அதை சொல்லுதல் முக்கியம்-கௌணம் என இரண்டு வடிவில் இருக்கின்றன, ஏனென்றால் எல்லா தர்மங்களையும் ஒன்றாக ஒரே சமயத்தில் சொல்ல முடியாது. எந்த சமயத்தில் எதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமோ, அந்த சமயத்தில் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த முக்கியத்துவத்தை-பிரதானத்தை அர்பித்-குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்-பிரதானப் படுத்திச் சொல்லுதல் எனப்படுகிறது. அந்த சமயத்தில் எந்த தர்மம் கௌணப் படுத்தப்படுகிறதோ அதை அநர்பித் எனப்படுகிறது. அநர்பிதமாக வைத்து சொல்லப்படாத அந்த தர்மம்கூட வஸ்துவில் இருக்கவே செய்கிறது என்று ஞானிகள் அறிகின்றனர்.

2. எந்த சமயத்தில் திரவிய நோக்கில் வஸ்துவை என்று நித்தியம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சமயத்தில் அது பர்யாய நோக்கில் அநித்யமாகவும் இருக்கத்தான் செய்கிறது, ஆனால் அந்த சமயத்தில் அந்த அநித்யத்தன்மை சொல்லப்படாமல் கௌணத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் எந்த சமயத்தில் பர்யாய நோக்கில் வஸ்துவை என்று அநித்தியம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சமயத்தில் அது திரவிய நோக்கில் நித்யமாகவும் இருக்கத்தான் செய்கிறது, ஆனால் அந்த சமயத்தில் அந்த நித்யத்தன்மை சொல்லப்படாமல் கௌணத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் இரண்டு எதிர்மறை தர்மங்களை ஒரே சமயத்தில் ஒரே சொல்லால் சொல்லக்கூடிய சொல் எந்த மொழியிலும் இல்லை. [இது மொழியின் குறைபாடே அன்றி தர்மத்தில் எந்த குறைபாடும் இல்லை என அறியவும்.]

3. ஒரு வஸ்துவில் வஸ்துத்தன்மையை உறுதி செய்யும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரண்டு எதிர்மறை சக்திகளை வெளிப்படுத்துதல் அனேகாந்தமாகும். உதாரணமாக எந்த வஸ்து 'சத்'தோ, அந்த வஸ்துவே 'அசத்'துமாகும். அதாவது எது நிலையாக-அஸ்தியாக இருக்கிறதோ,

9. அனேகாந்தம்

அதுவே நிலையில்லாமலும்-நாஸ்தியாகவும் இருக்கிறது. எது ஒன்றோ அதுவே பலவாகவும், எது நித்யமோ அதுவே அநித்யமாகவும் இதுபோன்ற மேலும் அனேக எதிர்மறை தர்மங்களை ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தன்னிடமேமே கொண்டதாகத்தான் வஸ்து இருக்கிறது. (சமயசார கலசம் 247-ன் விளக்கம்.) [சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுவதை கீழ்க்கண்டவாறு பொருள் கொள்ள வேண்டும் -

முதலில் சொற்பொருள் செய்து அது எந்த நயத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று முடிவுக்கு வர வேண்டும். அதில் எந்த நயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதை 'அர்பித்'தாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சித்தாந்தப்படி அதற்கு எதிர்மறையான தர்மம் இங்கு கௌணமாக இருக்கிறது, சொல்லப்படாமல் இருந்தாலும் 'அநர்பித்' வடிவில் குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு 'அர்பித்' மற்றும் 'அநர்பித்'தாக உள்ள இரண்டு பக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு வஸ்துவை உறுதி செய்யும் உயிருக்கு பிரமாணம் மற்றும் நயம் வழியாக நன்ஞானம் உண்டாகிறது. இந்த இரண்டு பக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ளாத உயிருக்கு வஸ்து பற்றிய அஞ்ஞானம் உண்டாகிறது, அத்தகைய அறிதலை-அஞ்ஞானத்தை அப்பிரமாணம் மற்றும் குநயம் என்று ஆகமங்கள் வர்ணிக்கின்றன.]

கேள்வி 16: ஒரே திரவியத்தில் நித்யத்தன்மை, அநித்யத்தன்மை என்ற இரண்டு எதிர்மறை தர்மங்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன?

பதில் - தனித்தவமானது, தனித்துவமற்றது என்ற வடிவில் ஒரே திரவியத்தில் பல்வேறுபட்ட தர்மங்கள் இருக்கின்றன. சொல்லுபவர் எந்த தர்மத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறாரோ, அது அர்பணிக்கப்பட்ட தனித்தன்மை என்று சொல்லப் படுகிறது. மேலும் சொல்பவர் அந்த சமயத்தில் எந்த தர்மத்தை சொல்ல விரும்பவில்லையோ, அது அர்பணிக்கப்படாத தனித்துவமற்றதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக திரவியார்த்திக நயத்தின் மூலம் வஸ்துவை குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது 'நித்தியத்தன்மை' தனித்துவமானதாக சொல்லப்படும், மேலும் அவர் பர்யாயார்த்திக நயத்தின் மூலம் வஸ்துவை குறிப்பிட்டுப் பேசுவாரானால் 'அநித்தியத்தன்மை' தனித்துவமானதாக சொல்லப்படும். ஒரு சமயத்தில் எந்த பதார்த்தத்தையாவது திரவிய நோக்கில் 'நித்தியம்' என்று

9. அனேகாந்தம்

சொல்லப் படுகிறதோ, அந்த சமயத்தில் அந்த பதார்த்தம் பர்யாய நோக்கில் அநித்யமாகவும் இருக்கிறது. அப்பா, மகன், மாமா, மருமகன் முதலானவைகள் ஒரே மனிதரிடம் ஒரே சமயத்தில் இருப்பது போல பதார்த்தத்தில் அனேக தர்மங்கள் இருந்தாலும் எந்த சங்கடமும் காணப்படுவதில்லை. (தத்துவார்த்த சூத்திரம், அத்தியாயம்-5, சூத்திரம் 32-ன் பொருள்.)

கேள்வி 17: ஆத்மா அதன் ஸ்வசதுஷ்டயத்தில் இருக்கிறது பரசதுஷ்டயத்தில் இல்லை - என்ற அனேகாந்த சித்தாந்தத்திலிருந்து என்ன புரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: 1. எந்த ஆத்மாவும் அல்லது அதன் பர்யாயமும், பிற எது ஒன்றுக்கும் எதையும் செய்ய முடியாது, செய்ய வைக்கவும் முடியாது; அதாவது பிற வஸ்துவில் விளைவு, செல்வாக்கு, தூண்டுதல், உதவி, சகாயம், லாப-நஷ்டம் முதலான எதுவும் செய்யவோ-செய்ய வைக்கவோ முடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு வஸ்துவும், பிற வஸ்துவின் நோக்கில் அவஸ்து-வஸ்துவாக இல்லை, அதாவது அது அதிரவியம், அக்ஷேத்திரம், அகாலம், அஃபாவ வடிவமாகும். ஒவ்வொரு திரவியத்தின் பர்யாயமும் வேறு திரவியத்தின் பர்யாயத்திற்கு நிமித்தமாக இருக்க முடியும், ஆனால் அதனால் பிற திரவியத்தின் பர்யாயத்தில் எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்த முடியாது; பிற திரவியத்தின் விளைவும் மற்ற திரவியத்தில் இருப்பதில்லை.

2. இந்த சித்தாந்தம் ஆறு திரவியங்களுக்கும் பொருந்தும். ஒரு பரமாணு கூட மற்ற புத்தகலங்களுக்கோ அல்லது அதன் பர்யாயங்களுக்கோ மற்றும் எந்த திரவியத்திற்கும் எதையாவது செய்வதோ-செய்விப்பதோ-தாக்கத்தையோ ஏற்படுத்தவோ செல்வாக்கு முதலான எதையும் முடியாததாக இருக்கிறது.

3. யார் இப்படிப்பட்ட வஸ்துஸ்வஃபாவத்தை புரிந்து கொள்கிறாரோ, அவரே தான்-பிற (ஸ்வ-பர) பேதவிஞ்ஞானியாகி, தன்னை உள்நோக்கி-ஸ்வசன்முக அடைந்து உண்மையான அந்தரங்க சுகத்தை அனுபவம் செய்யும் செயலைச் செய்ய முடியும்.

கேள்வி 18: ஆத்மா மற்றும் உடல் இந்த இரண்டிலும் அனேகாந்தம் எந்த வகையில் பொருந்தும் என்று விளக்கவும்?

பதில்: இது சம்பந்தமாக ஸ்ரீ பிரபோதசாரம்-ஸ்ராவகாசாரம் காதை 168-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

பரதிரவ்யம் பரதிரவ்யம் ஸ்வதிரவ்யம் திரவ்யமாத்மன:

சம்பந்தோபி தயோர்நாஸ்தி யதாயம் சஹ்யவிக்நயயோ: ||

இதன் பொருள் பிறபொருள் எப்போதும் பிறபொருளாகவே இருக்கிறது, மேலும் சுயபொருள் எப்போதும் சுயபொருளாகவே இருக்கிறது. பிறபொருள் மற்றும் சுயபொருள் - இந்த இரண்டுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை - எவ்வாறு எனில் சஹ்ய மலைக்கும், விந்திய மலைக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லாதது போலவாகும். [சஹ்யமலை அல்லது சஹ்யாதிரி என்பது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் குஜராத், மஹாராஷ்டிரா, கர்நாடக பிரதேசத்திலுள்ள மலைப்பகுதியைக் குறிக்கும். இந்த மலையை mountain of patience என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கிழக்கு-மேற்கு திசையில் குஜராத் மற்றும் வடக்கு மத்திய பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள மலையை விந்தியமலை என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் தெளிவிற்கு <https://youtu.be/4jqCTtW4erI> -ஐ பார்க்கவும்.]

பாவார்த்தம்: எவ்வாறு சஹ்ய மலையும், விந்திய மலையும் எப்போதும் தனித்தனியாக இருக்கிறதோ, அவைகளுக்கு இடையில் எந்த சம்பந்தமும் இல்லையோ, அதுபோல ஆத்மாவும், உடலும் வேறு வேறு பொருள்களானதால் அவைகள் இரண்டும் எப்போதும் தனித்தனியாகவே உள்ளன, அவைகளுக்கு இடையில் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.

கேள்வி 19: அனேகாந்தத்தின் நோக்கம் என்ன?

பதில்: சம்யக் ஏகாந்தம் என்ற நிஜத்தை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி புரிய வைக்க அனேகாந்த மார்க்கம் தவிர வேறு எதுவும் உதவியாக இல்லை. அதாவது சம்யக் ஏகாந்தத்தை எந்த குழப்பமும் இன்றி புரிய வைப்பதே அனேகாந்தத்தின் நோக்கமாகும்.

10. மோக்ஷமார்க்கம்-ஐந்து ஃபாவங்கள் மற்றும் 14 குணஸ்தானங்கள்

கேள்வி 1: காலலப்தி, 2.பவிதவ்யம்(நியதி), 3.கர்மத்தின் உபசமம், 4. புருஷார்த்தத்தின் மூலம் முயலுதல் - இவைகளில் எந்த காரணத்தின் மூலம் மோக்ஷம் அடைய வழி பிறக்கிறது?

பதில்: 1. மோக்ஷம் அடையும் முயற்சியில் ஐந்து விஷயங்கள் ஒன்றாக நிகழ்கின்றன. அதாவது உயிர் எப்போது 1.அறிவை தன்பக்கம் திருப்பி தன்னை அறிய 2.புருஷார்த்தம் செய்யும்போது-முயற்சிக்கும்போது, 3.காலலப்தி(காலம் கனிதல்), 4.பவிதவ்யம்(நிகழ வேண்டிய கட்டாயம்) மற்றும் 5.கர்மத்தின் உபசமநிலை-இந்த ஐந்து விஷயங்களும், தர்மத்தில் ஈடுபடுபவருக்கு ஒன்றாக நிகழ்கின்றன; ஆகையால் இவைகளை ஐந்து சமவாயங்கள்(சம காலத்தில் ஒன்றாக நிகழ்பவை) என்று சொல்கின்றனர்.

2. ஸ்ரீ சமயசார் நாடக, சர்வவிசுத்தி த்வார் என்ற இடத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - இந்த ஐந்தையும் ஒரே சமயத்தில் (அனேகாந்தமாக) நிகழ்வதே சர்வவல்லமை படைத்தது என்று நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும், அதுவே சிவ(மோக்ஷ) மார்க்கமாகும்; மற்றும் இதில் ஏதாவது ஒன்றே சர்வவல்லமை படைத்தது என்று ஏகாந்தமாக நம்பிக்கை கொள்ளுதல் - ஒன்றின் பக்கம் சாய்தல் மித்யா மார்க்கம் - சம்சார மார்க்கமாகும்.

கேள்வி 2: காலலப்தி என்றால் என்ன?

பதில்: காலலப்தி என்பது எந்த வஸ்துவும் இல்லை, ஆனால் எந்த காலத்தில் காரியம் ஆகிறதோ (காரியம் நிகழும் காலம் கனிகிறதோ) அதையே காலலப்தி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 3: காலலப்தி எந்த திரவியத்தில் நிகழ்கிறது?

பதில்: ஆறு திரவியங்களிலும் ஒவ்வொரு சமயமும் காலலப்தி நிகழ்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஸ்ரீ கார்த்திகேயானுபிரேக்ஷை காதை 219-தில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது -

காலாயிலத்திசுத்தா ணாணசத்திஹி சம்ஜுதா ஜத்தா |

பரிணமமாணா ஹி சயம் ண சக்கதே கோ வி வாரேதும் ||219||

10.மோக்ஷமார்க்கம்

இதன் பொருள், எல்லா பதார்த்தங்களும் காலம் முதலானவைளை பெற்றிருக்கின்றன, அதாவது லப்தியுடன் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பொருளிலும் பலவிதமான சக்திகள் இருக்கின்றன, அவைகள் தானாகவே பரிணமிக்கின்றன-செயல்படுகின்றன, இந்த தானாக காரியத்தை செய்யும் செயலை நிறுத்தும் சாமர்த்தியம் எதனிடமும் இல்லை.

உணர்த்தப்படும் பொருள்-ஃபாவர்த்தம்: எல்லா பொருள்களும் அதனதன் காரியங்களை அதனதன் திரவிய, கேஷத்திர, காலத்தில் தானாகவே செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன, இதை நிறுத்த எதற்கும்-யாருக்கும் சாமர்த்தியம் இல்லை.

1. இங்கு காலலப்தியின் பொருள் ஸ்வகாலதை அடைதலாகும்;
2. திரவிய ஸ்வஃபாவத்தை எதிர்கொள்ளும் நிகழ்கால புருஷார்த்தம் ஷணிக் உபாதானமாகும்;
3. காலலப்தி நிமித்தமாகும், இதை ஸ்வகாலலப்தி என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதுவும் ஷணிக் உபாதானமாகும்;
4. பவிதவ்யம் அல்லது நியதி அந்தந்த சமயத்தின் தகுதி(யோக்யதை) யாகும், அதுகூட ஷணிக் உபாதானமாகும்;
5. இங்கு திரவிய கர்மத்தின் உதயம் நிமித்தமாகும். மேலும் இங்கு கர்ம உதயத்தை சாராமல் செயல்படும் உயிரின் உணர்வை எடுத்துக் கொண்டால் அதுவும் ஷணிக் உபாதானமாகும்.

கேள்வி 4: காலம் பக்குவமடைந்தால் (அடைய வேண்டிய காலம் வந்தால்) அப்போது தர்மம் உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை சரியானதா?

பதில்: இது மூடநம்பிக்கை யாகும், ஏனென்றால் அப்படி நம்பும் உயிர் தன்னுடைய அறியும் ஸ்வஃபாவம், முயற்சி-புருஷார்த்தம் முதலான ஐந்து சமவாயங்கள் ஒன்றாக நிகழ்பவை என்று நம்பாமல், பக்குவமடையும் காலம் ஒன்றையே-காலலப்தியை மட்டுமே நம்புகிறது. இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை கொண்டவர்களை சாஸ்திரத்தில் ஏகாந்த காலவாதி

கிரஹீதமித்யாதிருஷ்டி என்று அழைக்கப் படுகிறார். (கோமட்டசாரம், காதை-879)

கேள்வி 5: உலகில் எல்லாம் பவிதவ்வியத்திற்கு(நியதிக்கு) உட்பட்டது; ஆகையால் தர்மம் எப்போது நடக்க வேண்டுமோ அப்போது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை சரியானதா?

பதில்: இல்லை, ஏனென்றால் அப்படி நம்பும் உயிர் தன் அறியும் இயல்பு (ஞாயக் ஸ்வஃபாவம்), புருஷார்த்தம் முதலான ஐந்து சமவாயங்கள் ஒன்றாக நிகழ்பவை என்று நம்பாமல், ஆனால் பவிதவ்வியம் ஒன்றின்மேல் மட்டுமே நம்புகிறது, ஆகையால் அப்படி நம்பிக்கை கொண்டவர்களை சாஸ்திரத்தில் ஏகாந்த நியதிவாதி என்று அழைக்கப் படுகிறார். (கோமட்டசாரம், காதை-882)

கேள்வி 6: ஐந்து சமவாயங்களில் எது திரவியம், எது குணம், எது பர்யாயம்?

பதில்: பொதுவான ஞாயக் ஸ்வஃபாவம்-அறியும் இயல்பு மட்டும் திரவியம், மற்ற நான்கு சமவாயங்களும் பர்யாயமாகும்.

கேள்வி 7: எதுவரை தர்சனமோஹனீய கர்மம் வழி விடவில்லையோ, அதுவரை சம்யக்தர்சனம் பெறமுடிவதில்லை என்பது சரியா?

பதில்: இல்லை, இது மூடநம்பிக்கை யாகும். ஏனென்றால் அந்த உயிர் புருஷார்த்தம் மூலம் ஆத்மாவை உள்ளோக்கி பார்த்தல் முதலான ஒன்றாக நிகழும் ஐந்து சமவாயங்களிலும் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை; ஆனால் அது கர்மத்தின் உபசம அவஸ்தை ஒன்றை மட்டுமே நம்புகிறது. இப்படிப்பட்ட விபரீத நம்பிக்கை கொண்ட உயிரை ஏகாந்த கர்மவாதி கிரஹீதமித்யாதிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர். (கோமட்டசாரம், காதை-891)

கேள்வி 8: அப்படியானால், மோக்ஷம் பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில்: ஜிநேந்திர பகவானின் உபதேசத்தின்படி புருஷார்த்தத்தின் மூலம் துணிகரமாக செயல்பட வேண்டும். ஏனென்றால் எந்த உயிர் புருஷார்த்தம் மூலம் மோக்ஷம் பெற உபாயம் செய்யுமானால், அதற்கு எல்லா காரணங்களும்(சமவாயங்களும்) கிடைத்து விடுகின்றன, அவசியம் மோக்ஷ பிராப்தி அடைகின்றன. காலபதி, பவிதவ்வியம்,

உபதேசம்(தேசனா) முதலான காரணங்கள் கிடைக்க எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை, ஆனால் எந்த உயிர் புருஷார்த்தம் மூலம் மோகூடிம் பெற முயற்சி செய்யுமானால், அதற்கு எல்லா காரணங்களும் கிடைத்து விடுகின்றன. யார் அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லையோ, அவருக்கு எந்த காரணமும் கிடைப்பதில்லை மற்றும் தர்மமும் பிராப்தியாவதில்லை என்று நிச்சயம் செய்யவும்.

இதில் சிறப்பு என்னவென்றால், உயிர் காலலப்தி, பவிதவ்வியம், கர்மத்தின் உபசமம் முதலியவைகளை திரட்ட வேண்டியதாக இல்லை, ஆனால் எப்போது உயிர் தன் ஸ்வஃபாவத்தை உண்மையான புருஷார்த்தம் வழி எதிர்கொள்கிறதோ, அப்போது அந்த காரணங்கள்(சமவாயங்கள்) எல்லாம் தானாகவே அங்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன.

[பின் குறிப்பு: கர்மத்தின் உபசமம் என்னவோ புத்தகலத்தின் பர்யாயமாகும்; அதில் ஆத்மா எதுவும் செய்யமுடியாது. ஆனால் எப்போது ஆத்மா உண்மையான புருஷார்த்தம் செய்கிறதோ, அப்போது கர்மத்தின் உபசமம் தானாகவே நிகழ்கிறது. கர்மத்தின் உபசமம் முதலிய நிலைகள் புத்தகலத்தின் சக்தியால் நிகழ்பவை, ஆத்மா அதில் எதுவும் செய்வதில்லை. உயிரின் கடமை தத்துவ நிர்ணய பயிற்சி மட்டுமே யாகும். அதைச் செய்தால், அப்போது தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் உபசமம் தானாகவே நிகழ்கிறது. ஆனால் கர்மத்தின் அவஸ்தை மாற்றத்தில் உயிரின் கடமை எதுவும் இல்லை.]

கேள்வி 9: புருஷார்த்தத்தால் தர்மம் நிகழ்கிறது என்றால், திரவியலிங்கி முனி மோகூடிமடைய இல்லற தர்மத்தை விட்டு நீங்கி, துறவு ஏற்று அதிக புருஷார்த்தம் செய்கிறார்; ஆனாலும்கூட அவருக்கு ஏன் காரியம் வெற்றி அளிப்பதில்லை?

பதில்: அவர் விபரீத புருஷார்த்தம் செய்கிறார். விபரீத புருஷார்த்தத்தை செய்து மோகூடிம் பெற விரும்பினால், எப்படி பலன் கிடைக்கும்? கிடைக்காதல்லவா. மேலும், தவம் முதலான வியவஹார விஷயங்களில் கவனமாகச் செய்வதின் பலன் சாஸ்திரத்தில் சுபஃபாவம்-புண்ணியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திரவியலிங்கி முனி 'வியவஹாரத்தால்-உடலால் செய்யும் கிரியைகளால் தர்மம்(மோகூடிம்) கிடைக்கும்' என்று

10.மோக்ஷமார்க்கம்

நம்பிக் கொண்டு அதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்கிறார் மற்றும் அதுவே அவரை மோக்ஷமடையச் செய்யும் என்று அதையே செய்துகொண்டு இருப்பாரானால் அவர் எப்படி மோக்ஷமடைய முடியும்?

வியவஹார சாதனை செய்து கொண்டே இருந்தால் நிச்சய தர்மம் வந்துவிடும் என்று நம்புதல் பிரம்மை யாகும் -தவறான எண்ணமாகும்.

கேள்வி 10: ஆயிரம் ஆயிரம் சாஸ்த்திரங்களைப் பயிற்சி செய்த போதிலும், விரதம் முதலான உடலால் செய்யும் செயல்களைச் செய்த போதிலும், திரவியலிங்கி மித்யாதிருஷ்டிக்கு தான்-பிற பற்றிய ஸ்வரூபம் பற்றிய உண்மையான உறுதிப்பாடு ஏன் வருவதில்லை?

பதில்: 1. அந்த உயிர் அவருடைய அறிவில் காரண விபரீதத்தன்மை, ஸ்வரூப விபரீதத்தன்மை மற்றும் பேதாபேத விபரீதத்தன்மை ஆகியவைகளை விலக்கவில்லை; ஆகையால் அவருக்கு தான்-பிற ஸ்வரூபம் பற்றிய உண்மையான நிர்ணயம்-உறுதித்தன்மை வருவதில்லை.

2. தத்துவ அறிவு இல்லாமையால் அவருடைய சாஸ்திர அறிவை அஞ்ஞானம்-குறையுடன் கூடிய அறிவு என்று சொல்கின்றனர்.

3. தனக்குப் பிரயோஜனமானதை சாதனை செய்வதில்லை, ஆகையால் அதை குஞ்ஞானம் என்றும் சொல்கின்றனர்.

4. பிரயோஜனமான உயிர் முதலான தத்துவங்கள் பற்றிய யாதார்த்த நிர்ணயம்-உள்ளதை உள்ளபடியே தீர்மானம் செய்யும் ஞானயுக்தி அவரிடம் இல்லை, இதுவே அவருடைய ஞானத்தின் தோஷமாகும்-அறிவின் குற்றமாகும்; ஆகையால் அந்த அறிவை குஅறிவு-மித்யாஞ்ஞானம் என்று சொல்கின்றனர். (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 11: காரண விபரீதத்தன்மை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எதை ஒருவர் அறிகிறாரோ, அதன் மூல காரணத்தை சரியாக அடையாளம் காணாமல் வேறு தவறான காரணத்தையே உண்மையான காரணம் என நம்புதல் காரண விபரீதத்தன்மையாகும்.

கேள்வி 12: ஸ்வரூப விபரீதத்தன்மை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எதை ஒருவர் அறிகிறாரோ, அதன் மூல ஸ்வரூபத்தை சரியாக அடையாளம் காணாமல் வேறு தவறான ஸ்வரூபத்தையே உண்மையான ஸ்வரூபம் என நம்புதல் ஸ்வரூப விபரீதத்தன்மையாகும்.

கேள்வி 13: பேதாபேத விபரீதத்தன்மை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எதை ஒருவர் அறிகிறாரோ, அதை 'இது இதிலிருந்து வேறானது, இது இதிலிருந்து வேறானதில்லை' என்ற உண்மையை அறியாமல் வேறு விதமாக பின்ன - அபின்னத்தை நம்புதல் பேதாபேத விபரீதத்தன்மையாகும். (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 14: நிமித்தம் மற்றும் உபாதானம் இரண்டும் சேர்ந்தே காரியத்தை செய்கின்றன என்று அறிபவரின் அறிவில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது?

பதில்: 1. மூல(உண்மையான) காரணம் என்னவோ உபாதானமாகும், அதை அவர் அறியவில்லை. ஆனால் நிமித்தம் மற்றும் உபாதானம் இரண்டும் சேர்ந்தே காரியத்தை செய்கின்றன என்று அவர் நம்புகிறார், அதனால் அவரிடம் காரண விபரீதத்தன்மை குற்றம் இருக்கிறது.

2. உபாதானம் அதன் காரியத்தை செய்யும்போது, அதற்குத் தகுதியான நிமித்தம் தானாகவே அங்கு இருப்பது காணப்படுகிறது; அதனால்தான் நிமித்தத்தை உபசாரமாக காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதை அவர் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆகையால் அவருக்கு உபாதானம் மற்றும் நிமித்தம் இரண்டு வஸ்துக்களின் உண்மையான ஸ்வரூபம் என்ன என்று அவருக்கு தெரியவில்லை, ஆகையால் இரண்டும் சேர்ந்தே காரியத்தை செய்கின்றன என்று நம்புகிறார், அதனால் அவரிடம் ஸ்வரூப விபரீதத்தன்மை குற்றம் இருக்கிறது.

3. ஒவ்வொரு வஸ்துவும் எப்போதும் தன் காரியத்தை தானே செய்து கொள்ள முடியும், பிற வஸ்துவின் காரியத்தை செய்யமுடியாது என்ற தனித்துவத்தை-வேற்றுமையை அவர் நம்பாமல், உபாதானம்-நிமித்தம் இரண்டும் சேர்ந்தே காரியத்தை செய்கின்றன என்று நம்புகிறார், அதனால் அவரிடம் பேதாபேத விபரீதத்தன்மை குற்றம் இருக்கிறது.

கேள்வி 15: திரவியலிங்கி மித்யாதிருஷ்டி முனியின் தர்ம சாதனையில் எப்படிப்பட்ட வேறுபாட்டுத் தன்மை காணப்படுகிறது?

பதில்: திரவியலிங்கி முனி, விஷய சுகத்தில் ஈடுபடுவதின் பலன் நரகம் முதலான துன்பங்களுக்குக் காரணம் என்றும், உடல் தூய்மையற்றது, அழுக்குடன் கூடியது, அழியக்கூடியது, உடலுக்கு ஊட்டமளிப்பது தகுதியானதல்ல என்றும் மேலும் அது குடும்ப நலத்தில் ஆர்வம் கொள்ள வைக்கிறது என்பது முதலான பிற பொருள்களால் வரும் தோஷங்களை-குற்றங்களை ஆராய்ந்து அவைகளை விட்டுவிடுகிறது. மேலும் விரதம் முதலியவைகளை கடைபிடித்தலின் பலன் சுவர்கம்-மோகூடி ஆகும், மற்றும் தவ ஒழுக்கம் புனித பலனைக் கொடுப்பதாகும், அதனால் தவம் மூலம் உடலுக்கு துன்பம் தருதல் தகுதியானது என்றும், தேவ-குரு-சாஸ்த்திரம் நன்மை பயக்கும் என்றும், இவ்வாறு பிற பொருள்களின் குணங்களை யோசித்து அவைகளை அங்கீகாரம் செய்கிறது.

இவ்வாறு ஏதேனும் சில பிற பொருள்களை கெட்டது என அடையாளம் கண்டு இஷ்டமில்லாதது என்றும், வேறுசில பொருள்களை நல்லது என்று அடையாளம் கண்டு இஷ்டமானது என்றும் நம்புகிறது. ஆனால் பிற பொருள்களை வேண்டியது, வேண்டாதது என்று நம்புதல் மூடநம்பிக்கையாகும் மற்றும் அந்த மூடநம்பிக்கையால் அவைகளை ஊதாசீனப்படுத்துவதும் கூட காழ்ப்புணர்ச்சி வடிவமாகும், ஏனென்றால் எதையாவது கெட்டது என்று அறிவதையே காழ்ப்புணர்ச்சி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 16: திரவியலிங்கி முனிகளிடம் பிரம்மை காணப்படுவதற்குக் காரணம் ஏதாவது கர்மமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் இல்லையா? அங்கு புருஷார்த்தம் என்ன செய்ய முடியும்?

பதில்: இல்லை, அங்கு கர்மத்தின் குற்றம் எதுவுமில்லை. உண்மையான உபதேசத்தின் மூலம் நிர்ணயம் செய்தால் பிரம்மை விலகிவிடும், ஆனால் அவர்கள் உண்மையான புருஷார்த்தத்தையே செய்யவில்லை என்றால் எப்படி அவர்களுடைய பிரம்மை விலகும்! நிர்ணயம் செய்யும் புருஷார்த்தம் செய்தால், பிரம்மைக்கு நிமித்த காரணமான மோஹகர்மம் தணிவு-உபசமம் அடையும், பிரம்மையும் விலகும், ஏனென்றால் தத்துவ நிர்ணயம் செய்யும்போதே பரிணாமங்களின் தூய்மைத் தன்மை அடைகிறது மற்றும்

மோஹத்தின் ஸ்திதியும்-அனுபாகமும் கூட குறைந்து போகிறது. (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 17: நற்காட்சி வெளிப்பட நிமித்த காரணம் தர்சனமோஹம், நல்லொழுக்கம் வெளிப்பட நிமித்த காரணம் சாரித்திரமோஹம், அவைகள் இல்லாமல் போகும்வரை உயிர் தர்மத்தை எப்படி செய்ய முடியும்? ஆகையால் தர்மம் நிகழாமல் இருப்பது ஜட கர்மத்தின் குற்றம்தானே?

பதில்: இல்லை, உங்கள் விபரீத புருஷார்த்தத்தின் குற்றமாகும். உண்மையான புருஷார்த்தத்தின் வழியில் தத்துவ நிர்ணயம் செய்வதில் உபயோகம் செயல்பட்டால் தானாகவே மோஹம் இல்லாமல் போகிறது, மோக்ஷமடையும் வழியில் புருஷார்த்தமும் அமைகிறது. ஆகையால் முதலிலேயே தத்துவ நிர்ணயம் செய்வதில் உபயோகத்தை செலுத்த வேண்டும். உபதேசம்கூட அந்த புருஷார்த்தத்திற்காகவே கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த புருஷார்த்தத்தின் மூலம் மோக்ஷம் பெறும் புருஷார்த்தம் தானாகவே அமைந்து விடுகிறது.

தத்துவ நிர்ணயம் செய்வதில் ஜட கர்மத்தின் குற்றம் எதுவும் இல்லை, ஆனால் முழு குற்றமும் உயிரினுடையதே யாகும். எந்த உயிர் கர்மத்தின் குற்றம் என்று நம்புகிறதோ அந்த உயிர் தன்னிடம் நிகழும் குற்றத்தையும் கர்மத்தின்மேல் சுமத்துகிறது. இது அநீதியாகும். சர்வக்ஞ பகவானின் ஆணையை நம்புகிறவர்களிடம் இப்படிப்பட்ட அநீதி நிகழமுடியாது. யாருக்கு தர்மத்தில் ஈடுபடுவது கொள்வது நல்லதாகப் படவில்லையோ, அவரே கர்மத்தின் மேல் பழியைப் போடுகிறார். மோக்ஷமடைவதில் ஆர்வம் உள்ளவர்களிடம் கர்மத்தின் மேல் பழி போடும் யுக்தி இருப்பதில்லை.

உயிரின் கடமை என்னவோ தத்துவ அறிவு பெறும் பயிற்சியைச் செய்வதேயாகும், அதனால் தர்சனமோஹம் தணிவு அடைகிறது. தர்சனமோஹம் தணிவு பெற உயிர் வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டியதாக இல்லை. அதற்குப் பிறகு மீண்டும் எந்தெந்த உயிர் தன்னை உள்நோக்குவதின் மூலம் வீதராகத்தன்மையை விருத்தி செய்கிறதோ, அந்த உயிருக்கு சாரித்திரமோஹம் தணிவு அடைகிறது. அப்படி ஆனபிறகு அந்த உயிர் நக்ன திகம்பர முனியாகவும், 28 மூல

10.மோகூடிமார்க்கம்

குணங்களுடன் ஃபாவலிங்கி முனித்தன்மையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அந்த நிலையில் கூட உயிர் தன் அறிவில்(ரூயக் ஸ்வஃபாவத்தில்) ஆழும் புருஷார்த்தத்தின் மூலம் தர்மத்தில் உச்சம் பெறுவதில் வளர்ச்சி அடைகிறது. இங்கு பரிணமம் சுத்தமாக இருப்பதால் கேவலரூனமும் மோகூடிநிலையான சித்தநிலையும் அடையப் படுகிறது.

கேள்வி 18: எதை அறிவதால் மோகூடிமார்க்கம் வளர்ச்சி அடையுமோ, அப்படிப்பட்ட அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய பிரயோஜன விஷயங்கள் எவை-எவை?

பதில்: முதன்முதலில் -

1. விடவேண்டிய-ஏற்கவேண்டிய (ஹேய-உபாதேய) தத்துவங்களை பரிசுஷ செய்வும்.

2. உயிர் முதலான திரவியங்கள், ஏழு தத்துவங்கள் மற்றும் சுதேவ-குரு-தர்மத்தை அடையாளம் காணவும்.

3. தியாகம் செய்ய வேண்டிய மூடநம்பிக்கை-இராகம் முதலியவை மற்றும் ஏற்க வேண்டிய நற்காட்சி-நன்ரூன ஸ்வரூபத்தை அறியவும்.

4. நிமித்த-நைமித்திகம் முதலியவை எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படியே அறிவதால் மோகூடிமார்கத்தில் வளர்ச்சி உண்டாவதால், அவைகளை அவசியம் அறிய வேண்டும் ஏனென்றால் அவைகளே பிரயோஜனமுடையதாகும்.

கேள்வி 19: தேவ-குரு-தர்மம், மற்றும் உண்மையான சாஸ்திரம் மற்றும் தத்துவங்கள் பற்றிய உறுதியின்றி அவைகளின் வழி நடக்க முடியாது தானே?

பதில்: அவைகளில் உறுதி ஏற்படும் முன்னர் எந்தவித மோகூடிமார்க்கமும் நிகழ்வதில்லை என்பது நியமமாகும்.

கேள்வி 20: மோகூடிமார்க்கம் (மோகூடி அடையும் வழி) பிறசார்பு அற்றதா?

பதில்: ஆம், முற்றிலும் பிறசார்பு அற்றதே. இது சம்பந்தமாக நியமசாரம் காதை 2-ன் விளக்க உரையில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது -

‘நிஜ பரமாத்துவ தத்துவத்தின் நன்நம்பிக்கை-நன்ஞானம்-நல்லொழுக்க வடிவ சுத்த இரத்தினத்திரயத்துடன் கூடிய மார்க்கம் முற்றிலும் பிறசார்பு அற்றதாகையால் அதுவே மோக்ஷமடைவிக்கும் செயலாகும்.’

கேள்வி 21: முற்றிலும் பிறசார்பு அற்றதே என்று சொல்வது ஏகாந்தம் அல்லவா?

பதில்: இப்படி சொல்வது ஏகாந்தம் இல்லை. மோக்ஷமார்க்கம் முற்றிலும் பிறசார்பு அற்றதே என்று சொல்வது சமயக் ஏகாந்தமாகும்.

கேள்வி 22: பிறகு மோக்ஷமார்க்கம் சமயக் அனேகாந்தம் என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?

பதில்: மோக்ஷமார்க்கம் பிற நோக்கில் முற்றிலும் பிறசார்பு அற்றதே, மற்றும் ஸ்வ நோக்கில் முற்றிலும் சுயசார்பு உடையதே என்று அறிதல் சமயக் அனேகாந்தமாகும்.

கேள்வி 23: தேவன் மற்றும் தத்துவம் முதலானவை பற்றி உறுதிப்படுத்தி முடிவுக்கு வருதல் இந்த சமயத்தில் நிகழுமா?

பதில்: ஆம், அலட்சியப் போக்கை (பிரமாதத்தை) விட்டு விட்டு உண்மையாக துணிவுடன் முயற்சி செய்பவர்களால் தேவன் மற்றும் தத்துவம் முதலானவை பற்றி உண்மையான நிர்ணயம் செய்யமுடியும். ஆனால் யாராவது தேவன் மற்றும் தத்துவம் முதலானவை பற்றிய தவறான ஸ்வரூபத்தைக் கூறினால் அதை கேட்கும் பிரமாதி உயிருக்கு, தானாகவே அவைகளில் நம்பிக்கை வந்துவிடுகிறது. [கேட்கும் விஷயத்தை கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஏற்காமல், அவைகள் சரியானதா, ஆகமத்தில் சொல்லியபடி இருக்கிறதா என்று ஆலோசனை செய்து, அவைகள் ஆகமக் கருத்துடன் ஒத்துப் போனால் மட்டுமே ஏற்க வேண்டும் என்பதாம்.]

கேள்வி 24: பிரயோஜனமான தத்துவங்களை உயிர் உள்ளபடி அறிந்து நம்புவதால் என்ன லாபம் உண்டாகிறது?

பதில்: உயிர் பிரயோஜனமான தத்துவங்களை உள்ளபடி அறிந்து நம்புவதால், அந்த உயிர் தன்னிடம் இதுவரை இருந்துவரும் தவறான நம்பிக்கைகளைத் திருத்திக்கொள்கிறது, அதாவது மூட

நம்பிக்கைகளிலிருந்து விலகி நன்நம்பிக்கை அதனிடம் வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

கேள்வி 25: உயிர் தர்மத்தை எந்த வரிசையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: 1. முதலில் தேர்வு மூலம் குதேவன், குகுரு, மற்றும் குதர்மத்தின் மேல் உள்ள நம்பிக்கையை விட்டுவிட்டு, அரஹந்த தேவர் முதலானவர்கள் (வீதராகி, சர்வக்ஞர்களின்) மேல் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களின் மேல் நம்பிக்கை வைப்பதால் நம்மிடம் உள்ள கிரஹீத மித்யாத்துவம் அழிகிறது.

2. பிறகு ஜின தர்மத்தில் சொல்லப்பட்ட உயிர் முதலான ஏழு தத்துவங்களைப் பற்றி யோசனை செய்யவேண்டும், ஏனெனில் அந்த பயிற்சியினால் நமக்கு உண்மையான தத்துவத்தின் மேல் நம்பிக்கை வருகிறது.

3. பிறகு எவ்வாறு சிந்தித்தால் தான்-பிற என்று பிரித்தது அறிய முடிகிறதோ, அப்படிப்பட்ட சிந்தனை செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இந்த பயிற்சியினால் நமக்கு பேதஞானம்-பிரித்தறியும் அறிவு (பிரக்யாசீனி ஞானம்) வருகிறது.

4. அதற்குப் பிறகு, ஒன்றான தன்னை மட்டுமே தான் [இது மட்டும்தான் நான்] என்ற நம்பிக்கை வரவேண்டி, தன் நிஜசுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தை சிந்திக்க வேண்டும், ஏனெனில் இந்த பயிற்சியினால் நமக்கு ஆத்மானுபூதி [நம்மை நாமே அனுபவம் செய்யும் நிலை] வருகிறது.

இவ்வாறு படிப்படியாக ஒவ்வொன்றையும் அங்கீகாரம் செய்து-ஏற்று பிறகு அவைகளிலேயே அதாவது சிலசமயம் தேவன் முதலானவைகள் மேல், சிலசமயம் தத்துவத்தின் மேல், சிலசமயம் நிஜசுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தின் மேல் சிந்தனை செய்வதில் நம் அறிவை உபயோகிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பயிற்சி செய்வதால் நம் தர்சனமோஹம் மந்த மடைகிறது, மேலும் உயிர்(நாம்) இந்த புருஷார்த்தத்தை செய்து கொண்டு இருந்தால், அதே வரிசையில் சம்யக்தரிசனத்தை-நற்காட்சியை பெறும் பாக்கியத்தைப் பெறுகிறது. (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 26: இந்த வரிசை முறையை பின்பற்றாவிடில் என்னவாகும்?

பதில்: யார் இந்த வரிசை முறையை பின்பற்றவில்லையோ - அவருக்கு உண்மையான கடவுள் பற்றிய நம்பிக்கையும் கூட நிலைப்பதில்லை. அவர் உண்மையான ஞானம் பெறாமலேயே, தன்னை ஞானி என்று நம்பிக் கொள்கிறார். எனவே எதுவரை உயிர் உண்மையில் சம்யக்தரிசனம் பெறவில்லையோ, அதுவரை முன்னர் எடுத்துக் கூறிய வரிசை முறையில் புருஷார்த்தம் செய்து முதலில் சம்யக்தரிசனத்தைப் பெறவேண்டும். [அப்போதுதான் தர்மத்தின் துவக்கம்-மோகூடிமார்க்கம் துவங்குகிறது என அறியவும்.]

கேள்வி 27: ஏழு தத்துவங்களில் உண்மையான நம்பிக்கையில் தேவகுரு-தர்ம நம்பிக்கை எவ்வாறு அடங்குகிறது?

பதில்: 1. மோகூடி தத்துவம், வீதராக, சர்வக்ரு ஸ்வரூபமாகும், அவைகளைக் கொண்டிருப்பவர் அரஹந்தர், சித்தர்கள் ஆவர், அவர்களே எந்த குற்றமும் இல்லாத உண்மையான தேவர்கள் (பகவான்கள்-கடவுள்கள்) ஆவர். ஆகையால் யாருக்கு மோகூடி தத்துவத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு உண்மையான கடவுள்களின் மேலும்கூட நம்பிக்கை இருக்கிறது.

2. சம்வரை-நிர்ஜரை, நிச்சய இரத்தினத்திரய ஸ்வஃபாவமாகும், அந்த ஸ்வஃபாவங்களை உடையவர் பாவஃலிங்கி ஆசாரியர், உபாத்யாயர், மற்றும் சாதுக்கள் ஆவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிர்கிரந்த [பரிகிரஹங்கள் எதுவுமில்லாத] திகம்பர முனிகளே குருவாவர்; ஆகையால் யாருக்கு சம்வரை - நிர்ஜரை தத்துவங்களில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு உண்மையான குருக்களிடமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

3. ஜீவ தத்துவத்தின் ஸ்வஃபாவம் இராகாதி பாதகங்கள் இல்லாத சுத்த சைதன்ய பிராண மயமாகும், அந்த ஸ்வஃபாவமுடைய அஹிம்சை தர்மமாகும்; ஆகையால் யாருக்கு ஜீவ தத்துவத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு(நிஜ ஆத்மாவுக்கு) அஹிம்சா தர்மத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. (மோகூடிமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 28: சம்யக்தத்துவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: 1. எந்த குணத்தின் நிர்மலதிசை வேளிப்படுவதால் தன் சுத்தாத்ம அனுபவம் நிகழ்கிறதோ, அகண்ட ஞாயக[அறியும்] ஸ்வஃபாவத்தின் உணர்வு வருகிறதோ, 2.உண்மையான தேவ-குரு-தர்மத்தில் திட நம்பிக்கை வருகிறதோ, 3.ஏழு தத்துவங்களில் உண்மையான நம்பிக்கை வருகிறதோ, 4.தான்-பிற என்பதில் நம்பிக்கை வருகிறதோ, 5.ஆன்ம நம்பிக்கை வருகிறதோ அதையே சம்யகத்துவம் என்று கூறுகின்றனர். அந்த அடையாளங்களிலிருந்து பிரிக்க முடியாதத் தன்மையுன் எந்த நம்பிக்கை உண்டாகிறதோ, அது நிச்சய சம்யக்தர்சனமாகும். [அந்த பர்யாயத்தை அடைவது சிரத்தை குணமாகும்; நன்நம்பிக்கை மற்றும் மூட நம்பிக்கை அந்த சிரத்தை குணத்தின் பர்யாயங்களாகும்.]

கேள்வி 29: சம்யக்தர்சனம் அடைந்த பிறகு சிரத்தை எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: நான் ஆத்மா வாவேன், என்னிடம் ஆசை முதலான திரிபு உணர்வுகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு எப்போதும் சம்யக்திருஷ்டியிடம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கேள்வி 30: பிறகு ஏன் சம்யக்திருஷ்டி உயிர்களிடம் விஷய சுகங்களில் ஈடுபாடு காணப்படுகிறது?

பதில்: சம்யக்தர்சனம் பெற்ற பிறகும் கூட சாரித்திர-ஒழுக்க குணம் முழுமையாக நிர்மலத்தன்மை அடைந்து விடுவதில்லை, சாரித்திர குணத்தின் நிர்மலத்தன்மை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவே முன்னேற்ற மடைகிறது. அதற்கு ஏற்ப அதனிடம் கொஞ்ச இராகம் முதலான உணர்வுகளும், கொஞ்சம் வீதராக உணர்வும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் பிற பொருள்கள் தன் இராகம் முதலானவைகளுக்கு காரணமில்லை என்பதில் அது உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. சம்யக்திருஷ்டி உயிர், உடல் முதலான பிற திரவியங்களை உண்மையில் தன் உயிரினுடையதாகவோ, திரவிய கர்மம், சுபாசுப இராகங்களை உண்மையில் தன் உயிரே செய்வதாகவோ நம்புவதில்லை. தன்(ஆத்மாவின்) திரிபு உணர்வுகளால்தான் அவைகள் தன்னுடன் இருக்கின்றன என்ற நம்பிக்கை உடையவராகவே சம்யக்திருஷ்டி உயிர் இருக்கிறது.

கேள்வி 31: சமயக்தர்சனம் பெற்ற பிறகு தேச சாரித்திரம் அல்லது சகல சாரித்திரம் செய்யும் புருஷார்த்தம் எப்போது வெளிப்படுகிறது?

பதில்: தர்மி உயிர் தன் புருஷார்த்தத்தால் தர்ம[ஆத்மா சம்பந்தமான] காரியத்தில் ஈடுபடுவதால் அல்லது தனிமையில் அமைதி உணர்வுடன் தத்துவ சிந்தனையில் சிறப்பானவற்றை அறிவின் உபயோகத்திற்கு கொண்டு வருகிறதோ (நினைக்கிறதோ) அந்த சக்தியால் சாரித்திர மோஹம் மந்தமாகிறது. இவ்வாறு உண்மையான புருஷார்த்தத்தில் வளர்ச்சி ஏற்படும்போது தேச சாரித்திரம் வெளிப்படுகிறது. மேலும் புருஷார்த்தத்தில் சிறப்பான தூய்மை உண்டான பிறகு சகல சாரித்திரத்தின் புருஷார்த்தம் வெளிப்படுகிறது.

கேள்வி 32: சமயக் சாரித்திரம் வெளிப்பட்ட பிறகு தர்மி உயிர் என்ன செய்கிறது?

பதில்: 1. தினித்துவமான-தனித்தன்மை பொருந்திய நிஜ ஞாயக ஸ்வஃபாவத்தில் [அறியும்தன்மை கொண்டதில்] சிறப்பாக ஆழ்ந்து விடுவதால் தூய்மை த்தன்மை வளர்ச்சியடைகிறது. இவ்வாறு தர்மசிந்தனைக்கு ஒப்ப அந்த தர்மாத்மாவின் தூய்மை த்தன்மை வளர்ச்சியடைகிறது. அந்த தூய்மைதன்மைக்கு ஏற்ப காதி கர்மங்களின் ஸ்திதியும், பலன் தரும் சக்தியும் தானாகவே குறைகின்றன. இவ்வாறு படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடையும்போது பூரண வீதராகத்தன்மை வெளிப்படுகிறது, அதே சமயம் திரவிய மோஹகர்மம் அழிவடைகிறது.

2. அதற்குப் பின்னர் பரிணாமம் சிறப்பாக தூய்மை அடைந்த பிறகு கேவல ஞானம் வெளிப்படுகிறது. அந்த நிலையில் மூன்று காதி கர்மங்களும் தானாகவே அழிந்து விடுகின்றன. பிறகு மற்ற குணங்களின் பர்யாயங்கள் தூய்மை அடைந்த பிறகு அகாதி கர்மங்கள் கூட தானாகவே அழிகின்றன மற்றும் உயிர் சித்த நிலையை அடைகிறது.

கேள்வி 33: நிச்சய சமயக்தர்சனம், வியவஹார சமயக்தர்சனம் என சமயக்தர்சனம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை, சமயக்தர்சனம் ஒரு விதமாகவே இருக்கிறது, இரண்டு விதமாக இல்லை. ஆனால் அதைச் சொல்லும் விதம்தான் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. எங்கு உண்மையான சமயக்தர்சனம் முதன்மைப் படுத்தப்படுகிறதோ, அது நிச்சய சமயக்தர்சனமாகும். ஆனால் எது

சம்யக்தர்சனம் இல்லையோ, ஆனால் சம்யக்தர்சனம் பெற நிமித்தமோ அல்லது சம்யக்தர்சனம் பெறும்போது உடனிருக்கிறதோ அதை உபசாரமாக [ஒப்புக்கு] வியவஹார சம்யக்தர்சனம் என்று உலக வழக்கில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் வியவஹார சம்யக்தர்சனத்தை உண்மையான சம்யக்தர்சனம் என்று நம்பினால், அந்த நம்பிக்கை தவறாகும். ஏனென்றால் நிச்சயம் மற்றும் வியவஹாரம் இரண்டும் ஜின தர்ம சாஸ்திரங்களில் எல்லா இடங்களிலும் இந்த லட்சணத்துடனே ஆளப்படுகிறது; அதாவது ஜின தர்மத்தில் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும்போது அதை நிச்சயம் என்றும், உபசாரமாக எடுத்துச் சொல்லும்போது அதை வியவஹாரம் என்றும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சொல்லப்படும் நோக்கில்தான் சம்யக்தர்சனம் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் ஒன்று நிச்சய சம்யக்தர்சனம், மற்றொன்று வியவஹார சம்யக்தர்சனம் என்று இரண்டையும் நம்புதல் தவறாகும். எங்கு நிச்சயம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அங்கு இதுவே உண்மையானது-சரியானது என்று அங்கீகாரம் செய்து, அதில் நம்பிக்கை கொண்டு அதன்படி செயல்பட வேண்டும். மேலும் எங்கு வியவஹாரம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அங்கு இது உண்மையில்லை-அசத்தியமானது-தவறானது என்று அங்கீகாரம் செய்து அதில் நம்பிக்கையை விட்டுவிட்டு அதாவது அதையே சார்ந்து செயல்படுவதை விட்டுவிட்டு, உண்மையின் பக்கம் செல்ல முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி 34: நிச்சய சாரித்திரம், வியவஹார சாரித்திரம் என சாரித்திரம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை, சாரித்திரம் இரண்டு விதமாக இல்லை. ஆனால் அதைச் சொல்லும் விதம்தான் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. எங்கு உண்மையான சாரித்திரம் முதன்மைப் படுத்தப்படுகிறதோ, அது நிச்சய சாரித்திரமாகும். ஆனால் எது சம்யக சாரித்திரம் இல்லையோ, ஆனால் சம்யக சாரித்திரம் பெற நிமித்தமோ அல்லது சம்யக சாரித்திரம் பெறும்போது தோழமையாக எது உடனிருக்கிறதோ அதை உபசாரமாக [ஒப்புக்கு] வியவஹார சாரித்திரம் என்று உலக வழக்கில் சொல்லப்படுகிறது.

எது நிச்சய நயத்தின் மூலம் சொல்லப்படுகிறதோ, அதை உண்மை என்று அங்கீகாரம் செய்து, அந்த வழியில் நடக்க வேண்டும். எது வியவஹார நயத்தின் மூலம் சொல்லப்படுகிறதோ, அதை இது உண்மையில்லை-அசத்தியமானது-தவறானது என்று அங்கீகாரம் செய்து அதில் நம்பிக்கையை விட்டுவிட்டு, நிச்சய சாரித்திம் என்று எதைக் கூறினார்களோ அதன்படி செயல்பட முயல வேண்டும்.

கேள்வி 35: அப்படி என்றால் பிறகு ஜின தர்மத்தில் ஏன் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்க வேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது?

பதில்: ஜின தர்மத்தில் சில இடங்களில் நிச்சய நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்கமளிக்கப் படுகிறது; அங்கு அவைகளை 'உண்மை இப்படித்தான் இருக்கிறது' என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சில இடங்களில் வியவஹார நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்கமளிக்கப் படுகிறது; அங்கு அவைகளை 'உண்மையில் இப்படி இல்லை, ஆனால் நிமித்த நோக்கில் உபசாரமாக இப்படி சொல்லப் பட்டது' என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும், இவ்வாறு அறிந்து கொள்வதைத்தான் ஜின தர்மத்தில் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு நயங்களாலும் சொல்லப்படுவதை சமமாக இரண்டும் உண்மையே என அறிந்து கொண்டு 'இப்படியும் இருக்கிறது, அப்படியும் இருக்கிறது' என்ற குழப்பத்துடன் இரண்டையுமே உண்மை என்று எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் சொல்லப்படவில்லை. (மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

கேள்வி 34: நிச்சய சாரித்திரம், வியவஹார சாரித்திரம் என சாரித்திரம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறதா?

பதில்: இல்லை, சாரித்திரம் இரண்டு விதமாக இல்லை. ஆனால் அதைச் சொல்லும் விதம்தான் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. எங்கு உண்மையான சாரித்திரம் முதன்மைப் படுத்தப்படுகிறதோ, அது நிச்சய சாரித்திரமாகும். ஆனால் எது சமயக் சாரித்திரம் இல்லையோ, ஆனால் சமயக் சாரித்திரம் பெற நிமித்தமோ அல்லது சமயக் சாரித்திரம் பெறும்போது தோழமையாக எது உடனிருக்கிறதோ அதை உபசாரமாக [ஒப்புக்கு] வியவஹார சாரித்திரம் என்று உலக வழக்கில் சொல்லப்படுகிறது.

எது நிச்சய நயத்தின் மூலம் சொல்லப்படுகிறதோ, அதை உண்மை என்று அங்கீகாரம் செய்து, அந்த வழியில் நடக்க வேண்டும். எது வியவஹார நயத்தின் மூலம் சொல்லப்படுகிறதோ, அதை இது உண்மையில்லை-அசத்தியமானது-தவறானது என்று அங்கீகாரம் செய்து அதில் நம்பிக்கையை விட்டுவிட்டு, நிச்சய சாரித்திம் என்று எதைக் கூறினார்களோ அதன்படி செயல்பட முயல வேண்டும்.

கேள்வி 35: அப்படி என்றால் பிறகு ஜின தர்மத்தில் ஏன் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்க வேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது?

பதில்: 1. ஜின தர்மத்தில் சில இடங்களில் நிச்சய நயத்திற்கு முக்கித்துவம் கொடுத்து விளக்கமளிக்கப் படுகிறது; அங்கு அவைகளை 'உண்மை இப்படித்தான் இருக்கிறது' என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சில இடங்களில் வியவஹார நயத்திற்கு முக்கித்துவம் கொடுத்து விளக்கமளிக்கப் படுகிறது; அங்கு அவைகளை 'உண்மையில் இப்படி இல்லை, ஆனால் நிமித்த நோக்கில் உபசாரமாக இப்படி சொல்லப் பட்டது' என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும், இவ்வாறு அறிந்து கொள்வதைத்தான் ஜின தர்மத்தில் இரண்டு நயங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு நயங்களாலும் சொல்லப்படுவதை சமமாக இரண்டும் உண்மையே என அறிந்து கொண்டு 'இப்படியும் இருக்கிறது, அப்படியும் இருக்கிறது' என்ற குழப்பத்துடன் இரண்டையுமே உண்மை என்று எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் சொல்லப்படவில்லை. (மோகூடிமார்க்கப் பிரகாசம்)

2. சமயசாரம் காதை 276-277-ன் விளக்க உரையில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆசாராங்கம் முதலான சப்த ஸ்ருதம், ஞானமாகும். ஏனென்றால் ஞானத்தின் மூலமே சப்த ஸ்ருதம் அறியப்படுகிறது. ஜீவன் முதலானவை நவ பதார்த்தம், தர்சனமாகும். ஏனென்றால் தர்சனத்தின் மூலமே நவ பதார்த்தம் அறியப்படுகிறது. மற்றும் ஆறு ஜீவ நிகாயங்கள் சாரித்திரமாகும். ஏனென்றால் சாரித்திரத்தின் மூலமே ஆறு ஜீவ நிகாயங்கள் அறியப்படுகிறது. இவ்வாறு வியவஹாரநயம் இருக்கிறது.

சுத்தஆத்மா, ஞானமாகும், ஏனென்றால் ஞானம் சுத்தாத்மாவை சார்ந்து இருக்கிறது. சுத்தஆத்மா, தர்சனமாகும். ஏனென்றால் தர்சனம்

10.மோக்ஷமார்க்கம்

சுத்தாத்மாவை சார்ந்து இருக்கிறது. மற்றும் சுத்த ஆத்மா சாரித்திரமாகும். ஏனென்றால் சாரித்திரம் சுத்தாத்மாவை சார்ந்து இருக்கிறது. இவ்வாறு நிச்சயநயம் இருக்கிறது. இவைகளில் வியவஹாரநயம் பிரதிவேத்யமாகும் அதாவது உண்மையை அறியவிடாமல் தடை செய்வதாகும், நிச்சயநயத்திற்கு எதிரியாகும். ஏனென்றால் ஆசாராங்கம் முதலானவைகளை அறிய ஞானோபயோகம் அதில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது இங்கு இரண்டு வஸ்துக்களின் சங்கமம் தேவைப்படுகிறது, இங்கு நிகழும் காரியத்தில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வஸ்து இருப்பதால் இது அனேகாந்திக் என்றும் வியபசாரத்துடன் கூடியது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. [சப்த ஸ்ருதம் மற்றும் ஞானம் ஒன்றை ஒன்று சார்வதால் இதை ஆகம பாஷையில் விபசாரம் என்று சொல்கின்றனர். ஏனென்றால் சப்த ஸ்ருதம் முதலானவை வெளிப்பட்ட பிறகும் கூட, அது ஞானமாக ஆவதில்லை, ஆகையால் வியவஹாரநயம் உண்மையை நமக்குத் தெரிவிப்பதில் எதிரியாக இருக்கிறது. நிச்சயநயம், வியவஹார நயத்தின் எதிரியாகும்-அதாவது நிச்சயநயம் நமக்கு உண்மையை தெளிவு படுத்துவதாகும். ஏனென்றால் சுத்த ஆத்மாவுடன் ஞானம் முதலியவை சார்ந்து இருப்பது ஏகாந்திகமாகும்-ஒன்றினுள் ஒன்றாகும். சுத்த ஆத்மாவுடன் ஞானம் முதலியவை சார்ந்து இருப்பதில் விபசாரம் காணாப்படவில்லை. ஏனென்றால் எங்கு சுத்தாத்மா இருக்கிறதோ, அங்கேயே ஞானம்-தர்சனம்-சாரித்திரம் எல்லாமும் இருக்கவே செய்கின்றன, இங்கு இரண்டு வஸ்துக்களின் சங்கமம் இல்லை.

[3. அஞ்ஞானிகளுக்கு-மிலேச்சர்களுக்கு நிச்சய நயத்தால் குறிப்பிடும் வஸ்து இதுதான் என்று புரிய வைக்க வியவஹாரநயத்தின் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. இதிலிருந்து வியவஹார நயம் நிச்சயத்தை புரிந்து கொள்ளும் வரையே தேவைப்படுகிறது. புரிதல் வந்ததும் வியவஹார நயம் வியபசாரம் ஆகையால் அதை உண்மைக்கு எதிரானது என்று உணர்ந்து விட்டுவிட வேண்டும், நிச்சய நயம் உண்மையை எடுத்துச் சொல்வது, வியபசாரம் இல்லாதது, சத்தியமானது என்பதால் அதில் நம்பிக்கை கொண்டு ஏற்க வேண்டும் என்பதாம்.]

கேள்வி 36: மோக்ஷமார்க்கம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறதா, அல்லது அதற்கும் அதிகமாக இருக்கிறதா?

10.மோகூடிமார்க்கம்

பதில்: 1. மோகூடிமார்க்கம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது மற்றும் அது நிச்சய சம்யக் தர்சன-ஞான-சரித்திரம் இவைகளின் ஒன்றியமாக இருக்கிறது.

2. பிரவசணசாரம் காதை 199-ன் விளக்க உரையில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது - 'எல்லா சரமசரீர்-கடைசி உடலை உடைய தீர்த்தங்கரர்கள் மற்றும் அசரமசரீர்-கடைசி உடல் அல்லாத உடலை உடைய முழுக்ஷுக்கள் - முக்திப்பாதையில் ஒழுகுபவர்கள் இந்த தகுதியான சுத்தாத்ம தத்துவத்தில் ஒழுகும் லக்ஷண விதி மூலமே ஒழுகி மோகூடிமார்க்கத்தை கடைபிடித்து சித்தர்களாக ஆனார்களே ஒழிய வேறு எந்த விதி மூலமாகவும் அல்ல. ஆகையால் மோகூடித்திற்கு செல்லும் வழி ஒன்றே, வேறு எதுவும் இல்லை என்பது உறுதியாகிறது.'

3. பிரவசணசாரம் காதை 82-ன் விளக்க உரையில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது - 'எல்லா அரஹந்த பகவான்களும் இந்த விதி மூலமே கர்மங்களை அழித்ததோடல்லாமல், பிற பவ்விய உயிர்களுக்கும் இவ்வாறே உபதேசம் செய்து பிறகு அவர்கள் மோகூடித்தை அடைந்தார்கள்.'

கடந்த காலத்தில் வரிசையாக தீர்த்தங்கரரான பகவான்கள், இந்த விதிமுறையில் எந்த விலக்குமின்றி அந்த நிலையை அடைந்த காரணத்தால் வேறு மார்க்கம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரே வழியில் பயணித்து, கர்மங்களை அழிக்கும் செயலான சுத்தாத்மனில் ஆழ்ந்து, அனுபவித்து கேவலஞானம் பெற்று பரமகுருவாக ஆன காரணத்தால், எதிர் காலத்தில் மற்றும் நிகழ்காலத்தில் மோகூடிமடைய விரும்பும் முழுக்ஷுகளுக்கும் இந்த மாதிரியேதான் கர்மங்களை அழிக்க வேண்டும் என்று உபதேசம் செய்து மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார்கள். ஆகையால் நிர்வாணம் அடைய வேறு எந்த மார்க்கமும் இல்லை என்பது நிச்சயமாகிறது.

4. நியமசாரம் காதை 90-ன் கலசம் 121-ல் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது - 'உபசாரமாக வியவஹார இரத்தினத்திரயம் மோகூடிகாரணம் என்று சொல்ல வேண்டிமட்டுமே சொல்லப்பட்டது. அதாவது வியவஹார இரத்தினத்திரயம் பவக்கடலை கடக்க (பிறவி

சுழற்சியில் இருந்து விடுபட) காரணம் என்று பல பிறவிகளில் இந்த உயிர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறது, அதனால் அந்த வியவஹார இரத்தினத்திரயமே [தேவ-குரு-சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கை வைத்தல், தேவபூஜை செய்தல், விரதம்-உபவாசம் ஏற்றல், தானம் செய்தல், தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொள்ளுதல் முதலியவைகளை] உண்மையான மோகூடிகாரணம் என்று நம்பி, பல பிறவிகளில் அவைகளை மிகவும் ஆர்வத்துடன் கடைபிடித்து ஒழுகி இருக்கிறது. அய்யஹோ! இதில் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் எது ஞானமயமோ அதாவது எப்போதும் எது ஞானஸ்வரூபமோ அந்த ஸ்வஆத்மத்துவத்தை, பரமார்த்தத்துவத்தை இந்த உயிர் கேட்டதுமில்லை, அதை தெரிந்து கொள்ளவில்லை!

5. நியமசாரம் காதை 109 கலசம் 155-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது- 'யார் ஞானஜோதி மூலம் பாப இருள் குவியலை அழித்தாரோ மற்றும் யார் முழுமையை-நிலையான பதவியை அடைந்தாரோ-அப்படிப்பட்ட ஆத்மா, சம்சாரி உயிர்களின் வசனமனோமார்க்கத்திற்கு மேல் எதுவும் கண்ணுக்கு புலப்படவில்லை. இந்த நிகடபரமபுரஷுருக்கு விதி என்ன? விலக்கு என்ன? "ஏவமனேன பத்யேன் வியவஹாராலோசனா பிரபஞ்சமுபஹஸ்தி கில் பமஜினயோகீஷ்வரா:" - இப்படிப்பட்ட வசனம் மூலம் பமஜினயோகீஷ்வர் உண்மையில் வியவஹாரமோகூடிமார்க்க நடத்தை கேலிக்குரியது என்று விமர்சனம் (சிரிப்பு, நகைச்சுவை, கேலி) செய்திருக்கிறார்.'

6. நியமசாரம் காதை 3-ல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது- 'நியமமாக அதாவது உண்மையில் விதிப்படி எது செய்யத் தகுதியானதோ அது ஞானம்-தர்சனம்-சாரித்திரமாகும். இதற்கு எதிரானவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டி அதாவது ஞானம்-தர்சனம்-சாரித்திரத்திற்கு எதிரான உணர்வுகளை தியாகம் செய்ய வேண்டி இதை சம்யக் (தர்சன-ஞான-சரித்திரம் இவைகளின் ஒன்றியத்தை) மோகூடி மார்க்கத்தின் சாரம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.'

7. சமயசாரம் காதை 156-ன் விளக்க உரையில் கூட இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது - 'பரமார்த்த மோகூடி அடையும் வழியிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட இந்த விரதம், தபம் முதலான சுபகர்மஸ்வரூபத்தை

10.மோக்ஷமார்க்கம்

மோக்ஷமடையும் வழி என்று சிலர் நம்புவது முழுமையும் தவறாகும்- தடை செய்யப்பட்டதாகும். ஏனென்றால் அது பிற திரவியங்களின் ஸ்வஃபாவத்தை உடையது, அதாவது புத்தகலத்தின் ஸ்வஃபாவத்தை உடையதானதால், அந்த ஸ்வஃபாவம் மூலம் ஞானபவனம் - ஞானமாளிகை - கேவலஞானம் அமைவதில்லை. பரமார்த்த (உயர்ந்தவைகளில் உயர்ந்ததான) மோக்ஷமடையக் காரணமே ஒரே திரவியத்தின் ஸ்வஃபாவமுடையதாக (அதாவது ஜீவ ஸ்வஃபாவியாக) இருப்பதால் அதன் ஸ்வபாவம் மூலமே ஞானமாளிகை அமைகிறது.

8. சம்யக்தர்சனஞானசாரித்ராணி மோக்ஷ மார்க்கம்: என்பது சாஸ்திர வசனமாகையால் சுத்த இரத்தினத்திரயமே மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு வழியாகும். (நியமசாரம் காதை 2-ன் தெளிவுரை)

9. நிஜ பரமார்த்த தத்துவத்திற்கு சம்யக்தர்சன-ஞான-அனுஷ்டான வடிவ சுத்த இரத்தினத்திரயமய மார்க்கம் பரம நிரபேக்ஷமாகையால் (முழுமையாக வேறு எந்த திரவியத்தின் தொடர்பும் இல்லையாகையால்) மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகும்-செய்ய வேண்டிய காரியமாகும்.

கேள்வி 37: சம்யக்தரிசனம் என்ற சொல்லில் சம்யக் என்ற பதம் எதைக் காட்டுகிறது?

பதில்: விபரீத அபினிவேஷ் (தவறான அபிப்பிராயம்) என்பதை நிராகரிக்க வேண்டி சம்யக் என்ற பதம் இங்கு சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் சம்யக் என்ற சொல் புகழும் சொல்லாகும்; ஆகையால் நம்பிக்கையில் தவறான அபிப்பிராயம் இல்லை அதாவது மூடநம்பிக்கை இல்லை என்பதை பாராட்டும் வகையில் தரிசனம் என்ற சொல்லின் முன்பு சம்யக் என்ற பதம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

கேள்வி 38: சாரித்திரம் என்ற சொல்லின் முன் சம்யக் என்ற பதம் ஏன்?

பதில்: அஞ்ஞானத்தின் காரணத்தால் ஒழுகும் நடத்தை இல்லை என்பதை குறிப்பதற்காகத்தான் சாரித்திரம் என்ற சொல்லின் முன் சம்யக் என்ற பதம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் சம்யக்தரிசனம் - சம்யக்ஞானத்துடன் ஆத்மாவில் நிலைத்தலை - ஆத்மவுடன் ஒன்றிவிடுவதை சம்யக்சாரித்திரம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 39: தத்துவார்த்த சிரத்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஜீவம், அஜீவம் முதலானவை தத்துவப்பொருள்களாகும். அந்த தத்துவப்பொருள்களின் மேல் உள்ள நம்பிக்கை அதாவது இது இப்படித்தான் இருக்கிறது, வேறுவிதமாக இல்லை என்று உணர்வு வருதல்-அனுபவத்துக்கு வருதல் இதையே தத்துவார்த்த சிரத்தானம் என்று சொல்கின்றனர். மற்றும் தத்துவங்களில் விபரீத அபினிவேஷ-தவறான அபிப்ராயம்-உண்மைக்கு புறம்பான எண்ணம் இல்லாத நம்பிக்கையே சமயக்தரிசனமாகும்-நன்நம்பிக்கையாகும்.

கேள்வி 40: விபரீத அபிப்ராயம் இல்லாத நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லக் காரணம் யாது?

பதில்: தத்துவார்த்த சிரத்தானம் செய்ய வேண்டும் என்று நிச்சயம் செய்தல் மட்டுமில்லை, ஆனால் இங்கு அபிப்ராயம் என்னவென்றால் உயிர்-உயிரல்லாதவைகளை அடையாளம் கண்டு தான்னையும், பிறவற்றையும் எப்படி இருக்கிறதோ[உள்ளது உள்ளபடியே] அறிந்து நம்புதல்; ஆஸ்ரவத்தை அடையாளம் கண்டு, அதை ஹேயம் (விடவேண்டியது) என அறிந்து நம்புதல்; பந்தத்தை அடையாளம் கண்டு, அது தீங்கு விளைவிப்பது என அறிந்து நம்புதல்; சம்வரையை அடையாளம் கண்டு, அதை உபாதேயம்(ஏற்கவேண்டியது) என அறிந்து நம்புதல்; நிர்ஜரையை அடையாளம் கண்டு, அது நமக்கு நன்மை(ஹிதம்) விளைவிப்பதாகையால் அதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட வேண்டியது என அறிந்து நம்புதல்; மோக்ஷத்தை அடையாளம் கண்டு, அது நமக்கு மிகஉயர்ந்த இன்பத்தை (பரம ஹிதத்தை) அளிப்பது என அடையாளம் கண்டு, அதுவே நம் பரமஹிதம்-அழிவில்தாத பூரணசுகம் என அறிந்து நம்புதல் முதலிய எல்லா முயற்சியும் தத்துவார்த்த சிரத்தானம் கொள்ளுதல் என்பதின் அபிப்ராயமாகும். இதற்கு விபரீதமான-எதிர்மறையான மற்ற எல்லா அபிப்ராயங்களும் விபரீத அபினிவேஷ ஆகும். தத்துவ சிரத்தானம் வந்ததும், விபரீதமான மற்ற எல்லா அபிப்ராயங்களும் தானாகவே நம்மிடம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. [அதை வெளியேற்ற நாம் எதுவும் செய்ய வேண்டியதாக இல்லை.]

கேள்வி 41: அப்படிப்பட்ட விபரீத அபினிவேஷமற்ற சிரத்தை கொள்ள தகுதியான காலம் எது?

பதில்: விபரீத அபினிவேஷமற்ற சிரத்தை, ஜீவம்-அஜீவம் முதலான தத்துப்பொருள்களில் நம்பிக்கை சதாகாலமும்-எப்போதும் செய்யத் தகுதியானதே யாகும். அந்த சிரத்தை - நம்பிக்கை ஆத்மாவின் இயல்பே-ஸ்வ ரூ ப மே யா கு ம் . நான்காம் குணஸ்தானத்திலிருந்தே அது வெளிப்படுகிறது, மேலும் அது எந்த இடைவெளியின்றி மேல் குணஸ்தானங்களிலும், மற்றும் சித்த நிலையிலும் கூட எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் நான்காம் குணஸ்தானத்தில் வெளிப்படுகிறது, அதற்கு மேல் உள்ள குணஸ்தானங்களிலும் மற்றும் சித்த பகவான்களிடமும் கூட எப்போதும் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.(மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 42- தத்துவார்த்த சூத்திரத்திரத்தில் 'தத்துவார்த்தசிரத்தானம் சம்யக்தரிசனம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இது நிச்சய சம்யக்தரிசனமா? வியவஹார சம்யக்தரிசனமா?

பதில்: அது நிச்சய சம்யக்தரிசனமாகும் மற்றும் சித்த அவஸ்தையிலும் அது எப்போதும் இருக்கிறது, அதனால் அதை வியவஹார சம்யக்தரிசனம் என்று எப்படி எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்?!

கேள்வி 43:அல்ப ஞானமுடைய சம்யகதிருஷ்டி விலங்குகள் முதலியன மற்றும் முழுமையான ஞானம் உடைய கேவலி மற்றும் சித்த பகவான்கள் முதலான உயிர்களிடம் ஞானத்தின் வெளிப்பாட்டில் வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் அவைகளிடம் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் சமானமாகவே இருக்கிறதா?

பதில்: 1. ஆம், விலங்கு மற்றும் கேவலி பகவான் உயிர்களுக்கு இடையில் ஞானத்தில் பூமிக்கும் வானத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி காணப்பட்டாலும், சம்யக்தரிசனம் சமானமாகவே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எப்படி ஏழு தத்துவங்கள் நம்பிக்கை சதுமஸ்தர்களுக்கு - மறைப்புடன் கூடிய அறிவு உள்ளவர்களுக்கு ஏற்படுகிறதோ, அதுபோலவே கேவலி மற்றும் சித்த பகவான்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. சதுமஸ்தர்களுக்கு சுருதஞானத்தின்படி இந்த உணர்தல் ஏற்படுகிறது, கேவலி மற்றும் சித்த பகவான்களுக்கு கேவல ஞானத்தின்படி இந்த உணர்தல் ஏற்படுகிறது.

10.மோக்ஷமார்க்கம்

2. அடிப்படையில் உயிர் முதலானவைகளின் ஸ்வரூபம் பற்றிய நம்பிக்கை எப்படி சதுமஸ்தர்களுக்கு ஏற்படுகிறதோ அதுபோலவே தான் கேவலி மற்றும் சித்த பகவான்களுக்கும் ஏற்படுகிறது.

3. கேவலி, மற்றும் சித்த பகவான்கள் விருப்பு, வெறுப்பு முதலான விஃபாவ வடிவில் பரிணமிப்பதில்லை, மேலும் பிறவி நிலையையும் அவர்கள் விரும்புவதில்லை, இந்த நம்பிக்கையின் சக்தியை அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 44: வெளிப்பொருள்களுக்கு உகந்தார்போல் சுக-துக்கம் அமைகிறது என்ற நம்பிக்கை உண்மையானதா?

பதில்: இல்லை, பிற பொருள் வடிவ வெளிப்பொருள்களுக்கு உகந்தார்போல் சுக-துக்கம் அமைவதில்லை, ஆனால் துவர்ப்பு-கஷாய உணர்வுகளால் அஞ்ஞானிடம் இச்சை உண்டாகிறது, அந்த இச்சைக்கு உகந்தார்போல் வெளிப்பொருள்கள் கிடைத்து விட்டால் கஷாயம் தணிவடைகிறது, அதனால் கொஞ்சம் கஷ்டம் குறைகிறது, அதை இந்த உயிர் சுகம் என்று நம்புகிறது. இச்சைக்கு உகந்தார்போல் வெளிப்பொருள்கள் கிடைக்காவிட்டால் கஷாயம் மேலும் அதிகமாகிறது, அதனால் கஷ்டம் அதிகமாகிறது, அதை இந்த உயிர் துக்கம் என்று நம்புகிறது. அஞ்ஞானியே பிறபொருள்களின் நிமித்தத்தால் சுக-துக்கம் உண்டாவதாக பிரம்மை-மயக்கம் கொள்கிறது.

கேள்வி 45: ஜின பகவானின் எல்லா சொற்பொழிவுகளால் - போதனைகளின் பொருள் யாது?

பதில்: மோக்ஷம் ஒன்றுதான் உண்மையில் சுவாரஸ்யமானது என்பதை அறிந்து மோக்ஷம் பெறும் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதே ஜின பகவானின் எல்லா போதனைகளின் தாத்தபர்யமாகும்-பொருளாகும்.

கேள்வி 46: ஞானி புருஷரின் உபதேசம் கிடைத்தும் ஆனால் இந்த உயிர் தத்திவ நிர்ணயம் செய்யும் புருஷார்த்தம் செய்யவில்லை ஆனால் வியவஹார தர்ம காரியங்களில் ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுகிறது என்றால் அதற்கு என்ன பலன் கிடைக்கும்?

பதில்: அந்த உயிர் கிடைப்பதற்கரிய பாக்கியத்தை தவற விட்டுவிடகிறது மேலும் பிற விசுழற்சியில் வலுவாக சிக்கிக் கொள்கிறது. (மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசம்)

கேள்வி 47:வியவஹார சம்யக்த்துவம் எந்த குணத்தின் பர்யாயம்?

பதில்: உண்மையான தேவ-குரு-சாஸ்திரம், ஆறு திரவியங்கள் மற்றும் ஏழு தத்துவங்கள் மேல் நம்பிக்கை கொள்ளுதல் இராகமாகையால் (ஆசைப்படுதல் என்கின்ற விகல்பம் ஆகையால்) அது சாரித்திர குணத்தின் அசுத்த பர்யாயமாகும். அது சிரத்தை குணத்தின் பர்யாயமாக இல்லை. சிரத்தை குணத்தின் பர்யாயம் மித்யாதர்சணம் அல்லது சம்யக்தரிசணம் என்ற இரண்டு பர்யாயங்களில் மட்டுமே அடங்கும். வியவஹார சம்யக்த்துவம் இந்த இரண்டில் எதுவும் இல்லை. அதனால் வியவஹார சம்யக்த்துவம், சாரித்திர குணத்தின் அசுத்த பர்யாயமே யாகும். (பஞ்சாஸ்திகாயம் காதை 107-ன் ஜெயசேனாசாரியாரின் விளக்கவுரை)

கேள்வி 48: சாரித்திரத்தின் லக்ஷணம்-ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: 1. மோஹம் மற்றும் மங்கலான-மந்தபுத்தியுள்ள ஆத்மாவின் பரிணாமம்-உணர்வு நிலை சாரித்திரமாகும்.

2. ஸ்வரூபத்தில் மேய்சல்-படர்தல்-யோசனை செய்தல் சாரித்திரமாகும், அல்லது

3. தன் நிலையில் மாற்றங்கள் செய்தலை, சுத்த சைதன்யத்தை வெளிப்படுத்தலை சாரித்திரம் என்பர்.

4. அதுவே வஸ்துவின் ஸ்வஃபாவமாகையால் அது தர்தமாகும்.

5. அதே நிலை ஆத்மாவின் குணமாகையால் அதாவது சீரற்றதாக இல்லாமல் நன்கு நிறுவப்பட்ட ஆத்மாவின் குணமாகையால் சமநிலையாகும்; மற்றும்

6. மோஹம் மற்றும் மந்தபுத்தி இல்லாத காரணத்தால் அதுவே எந்த விகாரமும் இல்லாத உயிரின் பரிணாமமாகும்.

கேள்வி 49: ஆஸ்ரவம் இல்லாமல் செய்யும் வரிசைமுறை எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: 1. நான்காம் குணஸ்தானம் வெளிப்பட்ட பிறகு மித்யாத்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி கஷாயம் இல்லாமல் போகிறது; அதனுடன் அது சம்பந்தமான பகுதி அவிரதம், பிரமாதம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் கூட இல்லாமல் போகிறது. (சமயசாரம் காதை 73-76 களின் விளக்கவுரை)

2. அதன்பிறகு ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தில் அபிரத்யானாக்யானாவரணீய கஷாயம் இல்லாமல் போகிறது; அதனுடன் அது சம்பந்தமான பகுதி அவிரதம், பிரமாதம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் கூட இல்லாமல் போகிறது.

3. அதன்பிறகு ஆறாம் குணஸ்தானத்தில் பிரத்யானாக்யானாவரணீய கஷாயம் இல்லாமல் போகிறது; அதனுடன் அது சம்பந்தமான பகுதி பிரமாதம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் கூட இல்லாமல் போகிறது.

4. அதன்பிறகு ஏழாம் குணஸ்தானத்தில் சஞ்சுவலன கஷாயம் இல்லாமல் போகிறது; அதனுடன் அது சம்பந்தமான பிரமாதம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் கூட இல்லாமல் போகிறது.

5. எட்டாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து ஸ்வஃபாவத்தின் கவனம் நன்றாக செல்வதால், ஸ்ரேணி ஏறி அந்த உயிர் ஷீணமோஹ ஜினன்-வீதராகி போன்ற 12 - ஆம் குணஸ்தானத்தை அடைகிறது. 12 - ஆம் குணஸ்தானத்தில் கஷாயம் முழுமையாக இல்லாமல் போகிறது, ஆனால் யோகம் மட்டும் இருக்கிறது.

6. 13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் யோகத்தின் நிமித்தத்தால் ஒரு சமய ஆஸ்ரவம் மட்டுமே இருக்கிறது. மேலும் 14-ஆம் குணஸ்தானத்தில் அந்த யோகமும் இல்லாமல் போகிறது.

கேள்வி 50: கேவலஞானம் ஸ்வவை-தன்னை நிச்சயமாக அறிகிறது மற்றும் பிற வஸ்துக்களை வியவஹாமாக அறிகிறது என்பதின் பொருள் என்ன?

பதில்: ஞானம், பிற வஸ்துவோடு தன்னை தீவிரமாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு (தன்மயமாகி-ஒன்றில் ஒன்றாக கலந்து-அதாவது பிற பொருளாகவே ஆகி) அந்த வஸ்துவை அறிந்தால்தான் நிச்சயமாக அறிதல் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் ஞானம், பிறவற்றுடன் தன்னை தீவிரமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல் (தன்மயமாகாமல்-அந்த வஸ்துவில் கலந்து விடாமல்) அந்த வஸ்துவை அறிகிறது; அதனால் அந்த அறிதலை வியவஹாமாக அறிகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படிச் சொல்வதை உயிருக்கு பிறவஸ்து சம்பந்தமான அறிவு ஏற்படுவதில்லை என்ற பொருள் கொள்ளக்கூடாது. [உயிர் தன்னை தானே அறியும்போது அதில் ஆழ்ந்து, அந்த அறிவு ஆத்மாவாகவே ஆகி, ஆத்மா அனுபவிப்பதை அறிவும் அனுபவம் செய்து அறிகிறது-இதையே ஆத்ம அனுபவம் ஆனந்தமயமானது-எந்த தடையும் இல்லாது என்று சொல்கின்றனர். ஆனால் பிற வஸ்துவை அறியும்போது, அந்த பிற வஸ்துவில் அது மூழ்க முடியாததாக-பிற வஸ்துவாக ஆகமுடியாததாக இருப்பதால், அந்த பிறவஸ்துவின் ஆகாரத்தை-மெய்நிகர் வடிவை-மாய பிம்பத்தை (virtual image of the object seen) தன் அறிவில் உண்டுபண்ணி அந்த மெய்நிகர் வடிவில் மூழ்கி ஆழ்து-அனுபவம் செய்து அறிகிறது. இதனால் ஆத்மா பிற வஸ்து எப்படி இருக்கிறது என்பதை மட்டுமே அறிகிறது அதாவது வஸ்துவின் அவஸ்தையை அறிகிறதே ஒழிய அந்த வஸ்து என்ன அனுபவம் செய்கிறதோ அதை அனுபவிப்பதில்லை. வஸ்துவின் அவஸ்தையை அனுபவிக்காமல் அறிதலை வியவஹாரமாக அறிதல் என்றும், வஸ்துவின் அவஸ்தையை அனுபவித்து அறிதலை நிச்சயமாக அறிதல் என்றும் ஆகம மொழியில் சொல்லப்படுகிறது என புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.]

கேள்வி 51: ஹேயம், ஞேயம் மற்றும் உபாதேயம் என்பதன் பொருள் என்ன?

பதில்: 1. ஹேயம் - நிராகரிக்கத் தகுதியானது. [விடத் தக்கது]

2. ஞேயம் - தெரிந்துகொள்ளத் தகுதியானது. [அறியத் தக்கது மட்டுமே]

3. உபாதேயம் - மரியாதை செய்ய தகுதியானது.[ஏற்று நம்மை அதில் சொல்லியபடி மாற்றிக்கொள்ளத் தக்கது.]

கேள்வி 52: ஹேயம் என்பதை விளக்கவும்?

10.மோக்ஷமார்க்கம்

பதில்:1. ஜீவ திரவியத்தின் அசுத்தநிலை துக்க மயமாகையால் நிராகரிக்கத் தகுதியானது-விடத் தக்கது. மேலும் பிற நிமித்தம், விகாரம் மற்றும் வியவஹாரம் ஆகியவற்றில் மூழ்குதல்-அதில் பரவியிருத்தல் விடத் தக்கது. (நியமசாரம் காதை 38 மற்றும் 50-ன் விளக்கவுரை)

2. வியவஹாரத்தை அந்நியப்படுத்தப்படுத்துவதால், புறக்கணித்தலால், அதனுடன் இணையாமலிருத்தலால் ஆத்ம உணர்வு-சுய உணர்வு பெறப்படுகிறது. வியவஹாரத்தை அந்நியப்படுத்தாததால், புறக்கணிக்காததால், அதனுடன் இணைவதால், ஆத்ம உணர்வு-சுய உணர்வு பெறப்படுவதில்லை. (சமாதி சதகம் ஸ்லோகம் -78)

கேள்வி 53: ஞேயம் என்பதை விளக்கவும்?

பதில்: ஸ்வ-பர அதாவது ஏழு தத்துவங்களுக்கு உட்பட்ட ஜீவன் முதலான ஆறு திரவியங்களின் ஸ்வரூபமும் ஞேயம் - தெரிந்து கொள்ளத் தகுதியானது.

கேள்வி 54: உபாதேயம் என்பதை விளக்கவும்?

பதில்: 1.தனியான, துருவ, ஞாயக ஸ்வாபவ வடிவ நிஜ ஆத்மா [திரிகாலித்ருவ சுத்தாத்மா-மூக்காலத்திலும் ஒரேமாதியாக நிலையாக உள்ள சுத்தாத்ம திரவியம்] மட்டுமே உபாதேயமாகும்-மரியாதை செய்யத் தகுதியானதாகும்-அதை ஏற்று, அதிலேயே ஆழ்ந்து, அதுவாகவே தன்னை வெளிப்படுத்தத் தகுதியானதாகும். (நியமசாரம் காதை 38 மற்றும் 50-ன் விளக்கவுரை)

2.நிச்சயம்-வியவஹாரம் இரண்டையுமே ஏற்க வேண்டியது என்று நம்புதல் பிரம்மையாகும்-மாயையாகும்-மூடபுத்தியாகும்.(மோக்ஷமார்க்கப் பிரகாசம்)

உயிரின் அசாதாரண ஃபாவங்கள்

கேள்வி 55: உயிருக்கு எத்தனை அசாதாரண ஃபாவங்கள்-உணர்வுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: உயிருக்கு ஐந்து அசாதாரண ஃபாவங்கள் - உணர்வுகள் இருக்கின்றன. அவைகளாவன: 1.ஒளபசமிக ஃபாவம், 2.க்ஷாயிக ஃபாவம்,

3. கூடியோபசமிக ஃபாவம், 4.ஒளதயிக ஃபாவம் 5.பாரிணாமிக ஃபாவம். இந்த ஐந்தும் உயிரின் நிஜஃபாவங்களாகும், உயிரை தவிற வேறு எதிலும் முதல் நான்கு ஃபாவங்கள் இல்லை, பாரிணாமிக ஃபாவம் எல்லா திரவியங்களிலும் அந்த திரவியத்திற்கு உகந்தார்போல் காணப்படுகிறது.

கேள்வி 56:ஒளபசமிக ஃபாவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களின் உபசமத்துடன் கூடிய ஆத்மாவுக்கு எந்த உணர்வுநிலை இருக்கிறதோ, அந்த உணர்வு நிலையை-அந்த உயிரின் அவஸ்தையை ஒளபசமிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர். ‘ஆத்மாவின் புருஷார்த்தத்தை நிமித்தமாகக் கொண்டு, ஜட கர்ம உதயத்தால் ஏற்பட வேண்டிய பலன் அந்த அந்த சமயத்தில் கர்மத்தால் கொடுக்க முடியாமல் போதலை கர்மத்தின் உபசமம் என்று கூறுகின்றனர்.’ (மோகூ சாஸ்திரம், அத்தியாயம்- 2, சூத்திரம் 1-ன் தெளிவுரை)

கேள்வி 57:கூடியிக ஃபாவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: ர்மங்கள் முழுமையாக அழிந்த நிலையுடன் கூடிய ஆத்மாவுக்கு எந்த சுத்த உணர்வுநிலை இருக்கிறதோ, அந்த சுத்த உணர்வு நிலையை- அந்த உயிரின் சுத்த அவஸ்தையை கூடியிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர். ‘ஆத்மாவின் புருஷார்த்தத்தை நிமித்தமாகக் கொண்டு, ஜட கர்ம மறைப்பு முழுமையாக இல்லாமல் அழிவதை - கர்மங்கள் அந்த ஆத்ம பிரதேசத்திலிருந்து முழுமையாக தொடர்பை அறுதுக்கொள்வதை கர்மத்தின் கூடியம் என்று கூறுகின்றனர்.’ (மோகூ சாஸ்திரம், அத்தியாயம்- 2, சூத்திரம் 1-ன் தெளிவுரை)

கேள்வி 58:கூடியோபசமிக ஃபாவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களின் கூடியோபசத்துடன் கூடிய ஆத்மாவுக்கு எந்த உணர்வுநிலை இருக்கிறதோ, அந்த உணர்வு நிலையை-அந்த உயிரின் அவஸ்தையை கூடியோபசமிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர். ‘ஆத்மாவின் புருஷார்த்தத்தை நிமித்தமாகக் கொண்டு, கர்மத்தின் ஓரளவு பகுதி அழிவும், ஓரளவு பகுதி உபசமம்-தணிவு அடைவதை கர்மங்களின் கூடியோபசம் என்கின்றனர்.’ (மோகூ சாஸ்திரம், அத்தியாயம்- 2, சூத்திரம் 1-ன் தெளிவுரை)

10.மோக்ஷமார்க்கம்

‘நிகழ்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரும் நிவேகங்களில் சர்வகாதி ஸ்பர்தகங்களின் உதயாபாவிஷயமும் மற்றும் தேசகாதி ஸ்பர்தகங்களில் உதயமும் மற்றும் எதிர்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரவிருக்கும் நிவேகங்களின் சத்தவஸ்தா-படிந்திருக்கும் நிலையில் உபசமமும் அமையும் கர்மத்தின் நிலையைக் கூடியோபசமம் என்கின்றனர்.’

1. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உதயத்திற்கு வரும் கர்மத்தில் எத்தனை கர்ம பரமாணுக்கள் ஒன்றாக உதயத்திற்கு வருகிறதோ, அந்த பரமாணுக்களின் சமூகத்தை நிவேகம் என்று சொல்கின்றனர்.

2. உயிரின் அனுஜீவி குணங்களான சிரத்தை, ஞானம் முதலான குணங்களை முழுமையாக மறைக்க நிமித்தமாக இருக்கும் கர்மத்தின் பகுதியை (ஸ்பர்தகங்களை) சர்வகாதி என்று சொல்கின்றனர்.

3. ஒரு நிவேகத்தில், குறிப்பிட்ட தகுதி கொண்ட கர்ம வர்க்கணங்களின் சமூகத்தை ஸ்பர்தகம் என்று சொல்கின்றனர்.

4. கர்மம் உதயத்திற்கு வந்து பலன் கொடுக்காமல் விழுந்து விடுதலை உதயாபாவிஷயம் என்று சொல்கின்றனர்.

5. எது உயிரின் ஞானம் முதலான குணங்களை ஓரளவு மறைப்பு உண்டு பண்ண நிமித்தமாக இருக்கிறதோ அந்த கர்மப் பகுதியை - ஸ்பர்தகங்களை தேசகாதி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 59: ஓளதயிக ஃபாவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களின் உதயத்துடன் சம்பந்தம் கொண்டுள்ள ஆத்மாவின் விகார உணர்வுகளை ஓளதயிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 60: பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று எதைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களின் உபசமம், கூடியகம், கூடியோபசமம், உதயம் முதலான கர்மங்களின் எந்த அவஸ்தையையும் எதிர்பார்க்காமல், அதாவது கர்மங்களின் நிமித்தம் எதுவும் இல்லாமல் உயிரின் இயல்பு-ஸ்வஃபாவம் மட்டும் எதுவோ, அதை பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர்.

‘ஒரு திரவியத்தில் எது நிரந்தமாக இருக்கிறதோ அதை பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று கூறுகின்றனர். ஞானம், தர்சனம் இரண்டின் அனைத்து வித்யாசங்களையும் உள்ளடக்கிய சைதன்ய ஃபாவமே உயிரின் பாரிணாமிக ஃபாவமாகும். மதிஞானம், சுருதஞானம், அவதிஞானம், மனப்பர்யய ஞானம் ஆகிய ஞான குணத்தின் அவஸ்தைகள் கூடியோபசமிக ஃபாவமாகும். கேவலஞான அவஸ்தை கூடிய க ஃபாவமாகும். கேவலஞானம் வெளிப்படும் முன் எவ்வளவு ஞானம் மறைப்பு போக எவ்வளவு ஞானம் வெளிப்படுகிறதோ அது ஒளதையிக ஃபாவமாகும்.’

ஞானம், தர்சனம், மற்றும் வீர்ய குணத்தின் அவஸ்தைகளில் ஒளபஷமிக ஃபாவம் நிகழ்வதில்லை; மோஹத்தில் மட்டுமே உபசமம் நிகழ்கிறது; அதில் முதலில் மித்யாத்துவம் (தர்சனமோஹம்) உபசமமான பிறகு வெளிப்படும் சம்யகத்துவம், சிரத்தை குணத்தின் ஒளபஷமிக ஃபாவமாகும். (மோக்ஷ சாஸ்திரம், அத்தியாயம்- 2, சூத்திரம் 1-ன் தெளிவுரை)

கேள்வி 61: உயிரின் ஐந்து அசாதாரண ஃபாவங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

பதில்: 1. உயிரிடம் சுத்தசைதன்ய ஃபாவம் அனாதி-அனந்தமாக இருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

2. உயிரிடம் சுத்தசைதன்ய ஃபாவம் அனாதி-அனந்தமாக இருந்த போதிலும், அதன் அவஸ்தையில் விகாரம்-கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஒளதையிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

3. ஜட கர்மத்துடன் உயிருக்கு அனாதிகாலமாக சம்பந்தம் இருக்கிறது, மேலும் உயிர் அதற்கு அடங்கியிருக்கிறது, ஆகையால் உயிர் விகாரமடைகிறது என்றாலும் கர்மத்தின் காரணத்தால் விகாரமடைவதில்லை என்பதையும் ஒளதையிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

10.மோகூமார்த்தம்

4. உயிர் அனாதியாகவே விகாரத்தை செய்துகொண்டு வருகிறது, இருந்தாலும் அது ஜடமாக ஆகிவிடவில்லை, மேலும் அதன் ஞானம், தர்சனம் மற்றும் வீர்யம் இவைகளின் ஒரு பகுதி எப்போதும் வெளிப்பட்ட வண்ணம் இருக்கிறது என்பதை கூடியோபசமிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

5. உண்மையான புரிதல் வந்த பிறகு உயிர் எந்தெந்த உண்மையான புருஷார்த்தத்தை அதிகரிக்கிறதோ, அந்தந்த மோஹத்தின் பகுதி விடுபட்டுப் போகிறது என்பதையும் கூடியோபசமிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

6. ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் எப்படி உள்ளதோ அப்படியே துல்லியமாகப் புரிந்து கொண்டபிறகு, உயிர் எப்போது பாரிணாமிக ஃபாவத்தில் அடைக்கலம் அடைகிறதோ, அப்போது ஒளதையிக ஃபாவம் விலகத் துவங்குகிறது. மேலும் முதலில் சிரத்தை குணத்தின் ஒளதையிக ஃபாவம் விலகுகிறது என்பதை ஒளபஷமிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

7. உயிர் அப்பரதிஹத(ஹிதம் கிடைக்காத) ஃபாவத்தின் மூலம் புருஷார்த்தத்தில் முன்னே நகர்ந்தால் சாரித்திர மோஹம் தானாகவே அழுக்கப்படுகிறது-வலுவிழக்கிறது (உபசம ஃபாவம் பெறப்படுகிறது) என்பதை ஒளபஷமிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

8. பிரதிஹத் (ஹிதம் கிடைக்கக்கூடிய) புருஷார்த்தத்தின் மூலம் பாரிணாமிக ஃபாவத்தில் ஆழ்வதை உயிர் அதிகப்படுத்தும்போது விகாரம் நாசமடைகிறது என்பதை கூடியிக ஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

9. கர்மத்துடன் உள்ள சம்பந்தம் பிரவாக வடிவில்-ஓட்ட வடிவில் அனாதி காலமாக இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு சமயமும் பழய கர்மம் விலகுவதும் புதிய கர்மம் சேர்வதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கில் ஆரம்பம் இருப்பதால், அந்த கர்மத்துடனான சம்பந்தம் முழுவதும் விலகும் நிலை (ஆரம்பத்தை துண்டித்தால்) வரமுடியும் என்பதை கூடியிகஃபாவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

10.மோக்ஷமார்க்கம்

10. எந்த நிமித்தமும் உயிரை விகாரப் படுத்துவதில்லை, ஆனால் உயிர் தானாகவே நிமித்தத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதுபோல நடந்து தானே விகாரமடைகிறது. உயிர் எப்போது பாரிணாமிக ஃபாவவடிவ தன் ஸ்வஃபாவத்தின் பக்கம் இலட்சியம் கொண்டு ஸ்வாதீனத்தை-சுய கட்டுப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும்போது, நிமித்தத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகி சுத்தத்தனமையை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை ஒளபசமிக ஃபாவம், சாதகநிலை-க்ஷாயோபசமிக ஃபாவம் மற்றும் க்ஷாயிக ஃபாவம் ஆகிய மூன்றும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கேள்வி 62: ஒளபசமிக ஃபாவத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: ஒளபசமிக (உபசம) ஃபாவத்தில் 1.ஒளபசமிக (உபசம) சம்யக்த்துவம், 2.ஒளபசமிக(உபசம) சாரித்திரம் என இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 63: க்ஷாயிக ஃபாவத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: க்ஷாயிக ஃபாவத்தில் 1.க்ஷாயிக சம்யக்த்துவம், 2.க்ஷாயிக சாரித்திரம், 3.க்ஷாயிக தர்சனம், 4.க்ஷாயிக ஞானம், 5.க்ஷாயிக தானம், 6.க்ஷாயிக லாபம் 7.க்ஷாயிக போகம் 8.க்ஷாயிக உபபோகம் 9.க்ஷாயிக வீர்யம் என ஒன்பது பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 64: க்ஷாயோபசமிக ஃபாவத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: க்ஷாயோபசமிக ஃபாவத்தில் 1.சம்யக்த்துவம், 2.சாரித்திரம், 3.சக்ஷுதர்சனம், 4.அசக்ஷுதர்சனம், 5.அவதிதர்சனம், 6.தேசசம்யமம், 7.மதிஞானம், 8.சுருதஞானம், 9.அவதிஞானம், 10.மனப்பர்யயஞானம், 11.குமதிஞானம், 12.குசுருதஞானம், 13.குஅவதிஞானம், 14.தானம், 15.லாபம், 16.போகம், 17.உபபோகம், 18.வீர்யம் என 18 பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 65: ஒளதையிக ஃபாவத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: ஒளதையிக ஃபாவத்தில் நான்கு கதிகள், நான்கு கஷாயங்கள், மூன்று லிங்கங்கள், ஆறு லேஷ்யைகள்(பீதம், பத்மம், சுக்லம், க்ருஷ்ணம், நீலம், காபோதம்) மித்யா தரிசனம்(1), அஞ்ஞானம்(1), அசம்யமம்(1), அசித்தத்துவம்(1) என 21 பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 66:லேஷ்யா என்று எதை சொல்கின்றனர்?

பதில்: கஷாயத்தின் உதயத்துடன் கூடிய யோகத்தில் படருதல்-அதாவது கஷாயத்துடன் செயல் படுதலை ஃபாவ லேஷ்யா என்றும், அந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் அதற்கு உகந்த உடலின் பீதம், பத்மம் முதலான நிறத்தை திரவிய லேஷ்யா என்றும் கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 67: பாரிணமிக ஃபாவத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: பாரிணமிக ஃபாவத்தில் 1.ஜீவத்துவம், 2.பவ்யத்துவம், 3.அபவ்யத்துவம் என மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன.

கேள்வி 68: மேலே கூறிய ஐந்து ஃபாவங்களில், எந்த பாவத்தின் பக்கம் கவனத்தை செலுத்துவதால் தர்மத்தின் துவக்கமும், முழுமையும் பெற முடியும்?

பதில்: பாரிணாமிக ஃபாவத்தை தவிர மற்ற நான்கு ஃபாவங்களும் அழியும் தன்மை கொண்டதாகும், ஒரு சமய பர்யாயங்களாகும். அதிலும் கூடியிக ஃபாவம் நிழ்காலத்தில் இல்லை, உபசம ஃபாவம் என்னவோ அல்ப கால-மிகக் குறைந்த காலஅளவே இருக்கிறது, மற்றும் உதய ஃபாவமும், கூடியோபசம ஃபாவமும் சமயந்தோரும் மாற்றமடைகின்றனவாக இருக்கின்றன. எனவே அந்த ஃபாவங்களில் இலட்சியம் கொள்ளுவதால் அவைகளில் ஒன்றியிருக்க முடிவதில்லை மேலும் தர்மமும் வெளிப்படுவதில்லை. முக்காலத்திலும் ஒரே நிலையான இயல்பில்-ஸ்வஃபாவத்தில் இருக்கக்கூடிய பாரிணாமிக பாவத்தின் மகத்துவத்தை தெரிந்து கொண்டு, அதன்மேல் உயிர் படருமானால்-அதனுடன் அயிக்கியம் ஆகிவிடுமானால்-சேர்ந்து கொள்ளுமானால், தர்மத்தின் துவக்கம் உண்டாகிறது, மேலும் அந்த ஃபாவத்தில் ஒன்றிவிடும் பலத்தாலேயே தர்மம் முழுமையடைகிறது. (மோகூ சாஸ்திரம், அத்தியாயம்- 2, சூத்திரம் 1-ன் தெளிவுரை)

கேள்வி69: எல்லா ஒளதையிகஃபாவமும் பந்தத்திற்கு காரணமாகுமா?

பதில்: 1. எல்லா ஒளதையிக ஃபாவமும் பந்தத்திற்கு காரணம் என்று புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் மித்தியாத்துவம், அசய்யமம், கஷாயம் மற்றும் யோகம் முதலான நான்கு ஃபாவங்களும் பந்தத்திற்கு காரணமாகும். (ஸ்ரீ தவளம்)

2. உயிர், மோஹத்துடன் கூடியதாக இருந்தால் பந்தம் நிகழ்கிறது. திரவியமோஹம்(மோஹனீய கர்மம்) உதயமானாலும் கூட உயிர் சுத்தாத்ம பலத்தின் மூலம் ஃபாவமோஹ வடிவில் பரிணமிக்கவில்லை என்றால் புதிய கர்மம் பந்தமாவதில்லை. கர்மோதயத்தால் உயிர் புதிய கர்மங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுமானால், சம்சாரி உயிர்களிடம் எப்போதும் கர்ம உதயம் காணப்படுவதால், அதில் எப்போதும் புதிய கர்மங்களின் பந்தம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும், அப்படியானால் எப்போதுமே மோகூம் அடைய முடியாமல் போகும். ஆகையால் கர்மத்தின் உதயம் பந்த காரணமில்லை, உயிரின் மோஹ வடிவ விகார ஃபாவமே பந்த காரணம் என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டும். (பிரவசனசாரம் காதை 45-ன் ஜெயசேனாசாரியாரின் உரை.)

கேள்வி 70: ஒளதையிக ஃபாவத்தில் உள்ள அஞ்ஞான ஃபாவத்திற்கும், கூயோபசமிக ஃபாவத்தில் உள்ள அஞ்ஞான ஃபாவத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

பதில்: ஒளதையிக ஃபாவத்தில் உள்ள அஞ்ஞான ஃபாவம், உணர்வு வடிவமாகும். கூயோபசமிக ஃபாவத்தில் உள்ள அஞ்ஞான ஃபாவம் மூட நம்பிக்கையின் காரணத்தால் சிதைவடைந்த அறிவாகும். (மோகூசாஸ்திரம் - ஃபூல்சந்ஜியின் விளக்கவுரை)

கேள்வி 71: உயிரின் ஒளபசமிகம், கூயாயிகம், ஒளதையிகம் கூயோபசமிகம் முதலான ஃபாவங்களையும் பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று எந்த நோக்கில் சொல்லப்படுகிறது?

பதில்: 1. உயிரின் பர்யாயத்தில் வெளிப்படும் ஒவ்வொரு ஃபாவமும், உயிரின் சுய பரிணாமமாகையால் உயிரின் நோக்கில் பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

2. இந்த நான்கு ஃபாவங்களிலும் கர்மத்தின் நோக்கில் அதாவது கர்ம உதயத்தின் தாக்கத்தால் சிதைந்த உணர்வு கொள்ளுதல், மற்றும் கர்ம உதயத்தின் தாக்கத்தால் சிதைவடையாத உணர்வு கொள்ளுதல் முதலியவைகளை எடுத்துச்சொல்ல கூயோபசமிக ஃபாவம் முதலான ஃபாவங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

3. ஐந்தாவது பாரிணாமிக ஃபாவத்தையே பாரிணாமிக ஃபாவம் என்று சொல்லப்படுகிறது, ஏனென்றால் அதைச் சார்வதாலேயே தர்மத்தின் துவக்கமும், வளர்ச்சியும், பூரணத்தன்மையும் உண்டாகிறது. (நியமசாரம் காதை 13, 15, 41, 110, 119, 178-ன் விளக்கவுரையின் படி மற்றும் 178-ஆம் கலசம் 297-ன் படியும்)

கேள்வி 72: உயிரின் வெளிப்படும் கூடியிக ஞானத்தின் மஹிமையைப் பற்றி கூறவும்?

பதில்: தர்மத்தின் மூலம் முழுதுணர்ஞானி-கேவலி பகவான் ஆவார். இந்த புத்தகத்தின் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இணைப்புப் பகுதியில் கூடியிக ஞானத்தின் மஹிமையை படித்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

குணஸ்தானங்களின் வரிசை

கேள்வி 73: உலகில் எல்லா உயிர்களும் சுகத்தையே விரும்புகின்றன மேலும் அதைப்பெறப் பலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்கின்றன, ஆனால் அந்த சுகத்தை ஏன் பெறமுடிவதில்லை?

பதில்: பிறவி நிலையில் உள்ள உயிர்களுக்கு உண்மையில் சுகத்தின் வடிவம் எப்படிப்பட்டது என்பதும், அதை எப்படிப் பெறவேண்டும் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வில்லை, அதைப் பெறும் வழிமுறைகளையும் கடைபிடிப்பதில்லை. ஆகையால் அந்த உயிர்களால் சுகத்தை பெறமுடிவதில்லை.

கேள்வி 73: உண்மையில் சுகம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: உண்மையான மகிழ்ச்சி என்பது, அதாவது உண்மையான சுகம் என்பது உயிரினுடைய பிரிக்க முடியாத (அனுஜீவி) சுக குணத்தின் சுத்த பர்யாயமாகும், அதையே உண்மையான சுகம் என்று ஆகமங்கள் சொல்கின்றன. சுகம் என்பது உயிரின் முக்கிய இயல்பாகும், ஆனால் பிறவி நிலையில் உள்ள உயிர்கள், மயக்க வசத்தால் சாதாவேதனீய கர்ம உதய நிமித்தத்தால் உண்டாகும் திரிபு உணர்வுகளை அதாவது இயல்புக்கு எதிரான அனுபவங்களை சுகம் என்று நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறது.

கேள்வி 76: பிறவி சுழற்சியில் உள்ள சம்சாரி உயிர்களுக்கு சுகம் எப்போது கிடைக்கும்?

பதில்: பிறவி சுழற்சியில் உள்ள சம்சாரி உயிர்களுக்கு உண்மையான சுகம், மோகூடிம் அடைவதாலேயே கிடைக்கும். அவ்வுயிர்களுக்கு ஒரு பகுதி-கொஞ்சம் சுகம் பெறுதலின் துவக்கம் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் பெற்ற திலிருந்து அதாவது நான்காம் குணஸ்தானத்திலிருந்து கிடைக்கிறது.

கேள்வி77:மோகூடித்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: ஆத்மாவிலிருந்து எல்லா ஃபாவகர்மங்களும்-திரிபு உணர்வுகளும், மற்றும் திரவிய கர்மங்களும் முழுமையாக விலகுவதையே மோகூடிம் என்று தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

கேள்வி 78: மோகூடிம் பெறும் வழி யாது?

பதில்: சம்வரையும், நிர்ஜரையுமே மோகூடிம் பெறும் வழியாகும். [அதாவது உயிரிடம் புதிய கர்மங்கள் வராமல் தடுத்து, முன்னர் கட்டிக்கொண்டு ஆத்மாவுள் பந்தநிலையில் இருக்கும் எல்லா கர்மங்களையும் ஆத்மாவிலிருந்து முழுமையாக விலக்கி ஆத்மாவை பரிபூரண தூய்யை நிலையை அடையச் செய்வதே மோகூடிம் அடையும் வழியாகும்.]

கேள்வி 79:சம்வரை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஆஸ்ரவம் தடைபடுதலை சம்வரை என்று சொல்கின்றனர். அதாவது ஆத்மாவில் புதிய விகார உணர்வு வராமல் இருத்தல் அதாவது ஆத்ம திரிபு உணர்வு கொள்ளாமல் இருத்தல் மற்றும் புதிய கர்மங்கள் ஆத்மாவுடன் தொடர்பு கொள்ள வராமல் இருத்தலை சம்வரை என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 80:நிர்ஜரை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஆத்மாவில் ஓரளவு விகார உணர்வு வருவது குறைந்து போதல், அதே சமயம் வீதராக உணர்வு வளர்ச்சி அடைதல் மற்றும் முன்னர் பந்தமான பழய கர்மங்களின் கொஞ்சம் பகுதி ஆத்மாவிலிருந்து விலகுவதை நிர்ஜரை என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 81: சம்வரை மற்றும் நிர்ஜரை நிகழ என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதல்: நிச்சய சம்யக்தர்சனம், சம்யக்ஞானம் மற்றும் சம்யக்சாரித்திரம் இந்த மூன்றும் ஆத்மாவில் சங்கமித்த நிகழ்வு சம்வரை மற்றும் நிர்ஜரை

உண்டாக செய்ய வேண்டிய தீவிர நடவடிக்கையாகும். நான்காம் குணஸ்தானத்தில் நிச்சய சம்யக்தர்சனம் உண்டாவதால் சம்வரையும் நிர்ஜரையும் இங்கிருந்தே துவங்குகிறது.

கேள்வி 82: இந்த மூன்றும் ஒன்றாக சேர்ந்து நிகழ்தல் ஒன்றாகவே நிகழ்கிறதா அல்லது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்கிறதா?

பதில்: ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசையாக நிகழ்கிறது.

கேள்வி 83: மூன்றும் ஒன்றாக சேர்ந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசையாக நிகழும் கிரமம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: எந்தெந்த உயிர் குணஸ்தானத்தில் முன்னேற்றம் அடைகிறதோ அதற்கு உகந்தவாறு அந்த ஆத்மாவின் அந்தந்த குணங்களின் பர்யாயங்களின் தூய்மைத் தன்மையும் கூட வளர்ச்சி அடைந்து கடைசியில் முழுமையாக மூன்றும் சேர்ந்து நிகழ்தல் அமைகிறது.

கேள்வி 84: குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மோஹம் மற்றும் யோகத்தின் நிமித்தத்தால் நிகழும் ஆத்மாவின் சம்யக்தரிசனம், சம்யக்ஞானம், சம்யக்சாரித்திரம் ஆகிய குணங்களின் அவஸ்தைகளை-பர்யாயங்களை குணஸ்தானம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 85: குணஸ்தானத்தில் எத்தனை வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: குணஸ்தானத்தில் 14 வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளாவன:- 1.மித்தியாத்துவம், 2.சாசாதனம், 3.மிஸ்ரம், 4.அவிரத சம்யக்திருஷ்டி, 5.தேசவிரதி, 6.பிரமத்தவிரதி, 7.அபிரமத்தவிரதி, 8.அபூர்வகரணம், 9.அநிவிருத்திகரணம், 10.சூக்ஷ்மசாம்பராயம், 11.உபசாந்தமோஹம், 12.கூணமோஹம், 13.சயோககேவலி, 14. அயோககேவலி.

கேள்வி 86: குணஸ்தானங்களுக்கு இந்த பெயர் வரக்காரணம் என்ன?

பதில்: குணஸ்தானங்களுக்கு இந்த பெயர் வரக்காரணம் மோஹனீய கர்மம் மற்றும் யோகமாகும்.

கேள்வி 87: எந்தெந்த குணஸ்தானத்திற்கு எது நிமித்தம்?

10.மோகூமாரக்கம்

பதில்: முதல் நான்கு குணஸ்தானங்களுக்கு தர்சனமோஹனீய கர்மம் நிமித்தமாகும். ஐந்தாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் குணஸ்தானம்வரை உள்ள எட்டு குணஸ்தானங்களுக்கு சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் நிமித்தமாகும். பதிமூன்று, பதிநான்காம் குணஸ்தானங்களுக்கு யோகம் நிமித்தமாகும்.

முதல் மித்தியாத்துவ குணஸ்தானம் தர்சனமோஹனீய கர்மோதய நிமித்தத்தால் நிகழ்கிறது; அதில் ஆத்மாவின் பரிணாமம்-உணர்வு மூடநம்பிக்கை-மித்தியாத்துவ வடிவில் இருக்கிறது.

நான்காம் குணஸ்தானத்திற்கு தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் உபசமம்-தணிவு, கூயம்-அழிவு, அல்லது கூடியோபசமம் நிமித்தமாகும். இந்த குணஸ்தானத்தில் ஆத்மாவின் நிச்சய சம்யக்தர்சன பர்யாயத்தின் அனுபவம் நிகழ்கிறது. [அதாவது இந்த குணஸ்தானத்தில் உண்மையான தன்னை-ஸ்வயம் ஆத்மாவை (முக்காலத்திலும் தூயநிலையில் உள்ள ஆத்ம திரவியத்தை) அனுபவப்பூர்வமாக அடையாளம் கண்டு அதில் நம்பிக்கை கொள்கிறது.]

மூன்றாம் சம்யக்மித்தியாத்துவ (மிஸ்ர) குணஸ்தானத்திற்கு தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் சம்யக்மித்தியாத்துவ கர்மபிரக்ருதியின் உதயம் நிமித்தமாகும். இந்த குணஸ்தானத்தில் ஆத்மாவின் உணர்வு சம்யக்துவம் அல்லது மித்தியாத்துவம் என்று சொல்லமுடியாதபடி இரண்டும் கலந்த உணர்வு நிலை [தயிரும் வெல்லமும் கலந்த கலவையின் சுவை போல] காணப்படுகிறது.

முதல் குணஸ்தானத்தில் ஒளதையிக ஃபாவமும், நான்காம் குணஸ்தானத்தில் ஒளபசமிக, கூடியிக அல்லது கூடியோபசமிக ஃபாவமும், மூன்றாம் குணஸ்தானத்தில் ஒளதையிக ஃபாவமும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டாம் குணஸ்தானத்தில் தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் உதயம், உபசமம், கூயம் மற்றும் கூடியோபசமிகம் ஆகிய இந்த நான்கு நிலையல் எந்த நிலையின் நிமித்தமும் இல்லையாகையால், இங்கு தர்சனமோஹனீய கர்ம நோக்கில் பாரிணாமிக ஃபாவம் இருக்கிறது, ஆனால் அனந்தானுபந்தி வடிவ சாரித்திர மோஹனீய கர்மம் உதயமாவதால், இந்த குணஸ்தானத்தில்

10.மோகூமார்த்தம்

சாரித்திரமோஹனீய கர்ம நோக்கில் ஓளதையிக ஃபாவமும் கூட இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த குணஸ்தானத்தில் அனந்தானுபந்தியின் உதயத்தால் சம்யக்துவம் இல்லாமல் போகிறது. ஆகையால் இந்த குணஸ்தானத்தில் சம்யக்துவமும் இல்லை, மித்தியாத்துவமும் இல்லை, மித்தியாத்துவ கர்மத்தின் உதயமும் வரவில்லையாகையால் இங்கு மித்தியாத்துவ மற்றும் சம்யக்துவ கர்ம நோக்கில் அவை அனுதய வடிவமாகும்.

ஐந்தாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து பத்தாவது-தேசவிரதி, பிரம்மத்தவிரதி, அபிரம்மத்தவிரதி, அபூர்வகரணன், அநிவ்ருத்திகரணன், சூக்ஷ்மசாம்பராயன் ஆகிய ஆறு குணஸ்தானங்களில் சாரித்திரமோஹனீய கர்மத்தின் கூடியோபசமம் நிமித்தமாகும். ஆகையால் இந்த குணஸ்தானங்களில் கூடியோபசமிக ஃபாவம் நிகழ்கிறது. இந்த குணஸ்தானங்களில் நிச்சய சம்யக சாரித்திர பர்யாயத்தில் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி காணப்படுகிறது.

11-ஆம் உபசாந்தமோஹ குணஸ்தானம் ஆத்மாவின் புருஷார்த்தத்தால் வெளிப்படுமானால், அப்போது சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் தானாகவே உபசமம்-தணிவு அடைகிறது. ஆகையால் 11-ஆம் உபசாந்தமோஹ குணஸ்தானத்தில் ஓளபசமிகஃபாவம் நிகழ்கிறது. இங்கு சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் முழுமையாக உபசமம்-தணிவு அடைந்தாலும்கூட யோகத்தின் நிகழ்வு இருப்பதால், இது முழுமையான சாரித்திரம் இல்லை. ஏனென்றால் சம்யக சாரித்திரத்தின் லக்ஷணத்தில் யோகம் மற்றும் கஷாயம் இல்லாமையால் பூரண சம்யக சாரித்திரம் உண்டாகிறது.

12-ஆம் கூணமோக குணஸ்தானம் ஆத்மாவின் புருஷார்த்தத்தால் வெளிப்படுமானால், அப்போது சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் தானாகவே கூடியமடைகிறது, ஆகையால் இங்கு கூடியிக ஃபாவம் உண்டாகிறது. இந்த குணஸ்தானத்திலு 11-ஆம் குணஸ்தானத்தை போல சம்யக்சாரித்திரம் முழுமை அடையவில்லை. இருந்தபோதிலும் சம்யக்ஞானம் நான்காம் குணஸ்தானத்திலேயே வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

ஃபாவார்த்தம்-ஆத்மாவின் ஞான குணத்தின் பர்யாயம் தொடர்ந்து நதியின் ஓட்டம்போல அறியும் செயலை செய்துகொண்டு இருந்தாலும்,

10.மோகூடிமார்க்கம்

அது கொண்டிருக்கும் மூடநம்பிக்கையின் காரணத்தால் அதன் அறிதலும் தவறாகவே -மித்யா அறிவாகவே இருக்கிறது. ஆனால் நான்காம் குணஸ்தானத்தில் எப்போது நிச்சய சம்யக்தரிசணம் வெளிப்படுகிறதோ அப்போது ஆத்மாவின் ஞானபர்யாயம் சம்யக்ஞானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தில் சிறப்பான ஒழுக்க குணத்தின் வளர்ச்சி நிமித்தத்தால், அவதி, மனப்பர்யய ஞானம்கூட சில உயிர்களிடம் வெளிப்படுகிறது. ஆனாலும் கேவலஞானம் அடையும் முன்னர் (13-ஆம் குணஸ்தானம் அடையும் முன்னர்) ஞான குணத்தின் பர்யாயம் முழுமையான பிரகாசம் அடைவதில்லை, இருந்த போதிலும் நான்கு முதல் பன்னிரண்டாம் குணஸ்தானம்வரை உள்ள குணஸ்தானங்களிலேயே [கூடியிக சம்யக்தரிசணம் பெற்றவுடன்] சிரத்தை-நம்பிக்கை குணம் முழுமை பெற்றுவிடுகிறது. [ஏனென்றால் கூடியிக சம்யக்தரிசணம் பெறாமல் 12-ஆம் குணஸ்தானத்தை அடைய முடியாது.] இதுவரை ஞான மற்றும் சாரித்திர குணத்தின் பர்யாயம் சம்யக் ஆனாலும்கூட முழுமை பெறவில்லை. ஆகையால் ஆத்மா இதுவரை மோகூடி அடையவில்லை. 12-ஆம் குணஸ்தானத்தில் சாரித்திர குணம் மட்டும் கூடியிகமடைவதால் ஒழுக்க குணம் மட்டும் முழுமை பெற்றுவிடுகிறது. ஆனாலும் மற்ற ஆன்ம குணங்கள் இன்னும் தூய்மை அடையவில்லை.

யோகம் இன்னும் இருப்பதால் பதிமூன்றாம் சயோககேவலி குணஸ்தானம் நிகழ்கிறது, ஆகையால் இந்த குணஸ்தான நிலை சயோககேவலி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த குணஸ்தானத்தில் சம்யக்ஞானம், பர்யாயத்தில் முழுமை பெற்றுவிடுகிறது, ஆனால் மற்ற குணங்களின் பர்யாயங்கள் முழுத்தூய்மை அடையாமலிருக்கின்றன, அதனால் இன்னும் ஆத்மா மோகூடி பெறாமல் இருக்கிறது. [இந்த நிலையை ஆத்மாவின் ஃபாவமோகூடி என்று சொல்கின்றனர், இன்னும் திரவியமோகூடி அடையவில்லை. அதாவது உடல் மற்றும் அகாதி கர்மங்களின் இருப்பு ஆத்மாவுடன் இன்னும் காணப்படுகிறது.]

14-ஆம் அயோககேவலி குணஸ்தானம் யோகம் இல்லாததால் பெறப்படுகிறது, ஆகையால் இதன் பெயர் அயோககேவலி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த குணஸ்தானத்தின் முடிவில்

ஆத்மாவிடம் இதுவரை முழுமையடையாத மற்ற எல்லா குணங்களும் முழுமையான ஒழுக்கத்தை - சாரித்திரத்தை பெறுவதால் சம்யக் சாரித்திரம் பூரணத்தன்மை அடைகிறது. [எல்லா குணங்களின் பர்யாயங்களும் முழுத்தாய்மை அடைகின்றன.] இந்த குணஸ்தானத்தில் ஆத்மா திரவிய மோக்ஷத்திற்கு மிக அருகில் இருக்கிறது. அதாவது அ, இ, உ, ரு, லு எழுத்துக்களை உச்சரிக்க எவ்வளவு காலம் ஆகிறதோ அந்த கால இறுதியில் ஆத்மா மோக்ஷம் அடைந்துவிடுகிறது.

கேள்வி 88. மித்தியாத்துவ குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: மித்தியாத்துவ பிரக்ருதியின் உதயம் இருப்பதால் அதத்துவத்தில்- தத்துவம் அல்லாதவற்றில் நம்பிக்கை கொண்ட ஆத்மாவின் உணர்வு விசேஷத்தை மித்தியாத்துவ குணஸ்தானம் என்று சொல்கின்றனர். இந்த குணஸ்தானத்தில் இருக்கும் உயிர் விபரீத நம்பிக்கை கொள்கிறது, எப்படி என்றால் பித்த காய்ச்சல் நோய் உள்ளவருக்கு, பால் முதலான இனிப்பான சுவை உள்ள பானம்கூட கசப்பாக இருப்பது போல, உண்மையான தர்மத்தில் அவர்களுக்கு ருசி - ஆர்வம் - பிடிப்பு இருப்பதில்லை. உண்மையான தர்மம் அவர்களுக்கு நல்லதாகப் படுவதில்லை.

கேள்வி 89: சாசாதன குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பிரதமோபசம சம்யகத்துவ காலத்தில் எப்போது அதிக பட்சம் ஆறு ஆவளி காலமோ அல்லது குறைந்த பட்சம் ஒரு சமயமோ மீதம் இருக்கும்போது, அந்த சமயத்தில் ஏதாவது ஒரு அனந்தானுபந்தி கஷாயம் உதயமாகுமானால், அந்த நிலையில் உள்ள ஆத்மாவுக்கு சம்யகத்துவ நிலை அழிந்துபோகிறது. [மித்தியாத்துவ பிரக்ருதியின் உதயமும் அப்போது இருப்பதில்லை.] அப்படிப்பட்ட உயிர் சாசாதன குணஸ்தானத்தை கொண்டதாக இருக்கிறது.

கேள்வி 90: சம்யகத்துவம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: சம்யகத்துவம் 1.உபசம சம்யகத்துவம், கூடியிக சம்யகத்துவம், கூடியோபசமிக சம்யகத்துவம் என மூன்று விதமாக இருக்கிறது.

10.மோக்ஷமார்க்கம்

1. உபசம சம்யக்த்துவம்-உயிர் ஸ்வசன்முக்-தன்னை உள்நோக்கிப் பார்க்கும் புருஷார்த்தத்தை தன்னில் நிறுவுமானால்-செய்யுமானால், அப்போது தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் மித்தியாத்துவம், சம்யக் மித்தியாத்துவம், சம்யக்த்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி க்ரோத, மான, மாயா, மற்றும் லோபம் ஆகிய ஏழு பிரக்ருதிகள் தானாகவே தணிவு-உபசமம்-உதயத்திற்கு வராத நிலையை அடைகின்றன. அந்த சமயத்தில் எந்த உணர்வு ஆத்மாவுக்கு வருகிதோ, அதை உபசம சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

2. கூடிய சம்யக்த்துவம்-உயிர் ஸ்வசன்முக்-தன்னை உள்நோக்கிப் பார்க்கும் புருஷார்த்தத்தை தன்னில் நிறுவுமானால்-செய்யுமானால், அப்போது தர்சனமோஹனீய கர்மத்தின் மித்தியாத்துவம், சம்யக் மித்தியாத்துவம், சம்யக்த்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி க்ரோத, மான, மாயா, மற்றும் லோபம் ஆகிய ஏழு பிரக்ருதிகளும் அழிவடையுமானால், அந்த சமயத்தில் எந்த உணர்வு ஆத்மாவுக்கு வருகிதோ அதை கூடிய சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

3. கூடியோபசமிக சம்யக்த்துவம் - மித்தியாத்துவம், சம்யக் மித்தியாத்துவம், அனந்தானுபந்தி க்ரோத, மான, மாயா, மற்றும் லோபம் ஆகிய ஆறு பிரக்ருதிகளின் அனுதயம்-உதயமாகாமலும் இருத்தல் மற்றும் சம்யக்த்துவப் பிரக்ருதியின் உதயமும் உள்ள காலத்தில் ஆத்மாவுக்கு உண்டாகும் உணர்வு நிலையை கூடியோபசமிக சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர். [இது சம்பந்தமாக மேலும் சிறப்பாகத் தெரிந்துகொள்ள கோமட்டசாரம் முதலான நூல்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்ய வேண்டும்.]

கேள்வி 91: பிரதமோபசம சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அனாதி மித்யாதிருஷ்டிக்கு மித்தியாத்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி குரோத - மான - மாயா - லோபம் ஆகிய ஐந்து பிரக்ருதிகளும், மற்றும் சாதி மித்யாதிருஷ்டிக்கு மித்தியாத்துவம், சம்யக் மித்தியாத்துவம், சம்யக்த்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி குரோத-மான-மாயா-லோபம் ஆகிய ஏழு பிரக்ருதிகளும் உபசமம்-தணிவு அடைவதால் உற்பத்தியாகும் ஆத்மாவின் உணர்வு நிலையை பிரதமோபசம சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 92: த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஏழாம் குணஸ்தானத்தில் கூடியோபசம சம்யக்த்திருஷ்டி உயிர் ஸ்ரேணி ஏறும் தருவாயில் அனந்தானுபந்தி நான்கு கஷாயங்களை விசம்யோஜனம் செய்து-அப்பிரத்யாக்யான நான்கு கஷாயங்களாக மாற்றி தர்சன மோஹனீயத்தின் மூன்று பிரக்ருதிகளின் உபசம காலத்தில் ஃபாவலிங்கி முனி ஆத்மா எந்த சம்யக்த்துவ நிலையை அடைகிறதோ, அதை த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 93: மிஸ்ர குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சம்யக்-மித்தியாத்துவ பிரக்ருதியின் உதயவசத்தால், ஆத்மாவுக்கு சம்யக்த்துவம் மற்றும் மித்தியாத்துவம் ஆகிய இரண்டு உணர்வுகளும் இல்லாமல், இரண்டும் கலந்த அதாவது தயிரும், வெல்லமும் கலந்த நிலையில் உள்ள சுவைபோல, ஒரு தனித்துவமான உணர்வுநிலை காணப்படுகிறது, இந்த ஆத்ம பரிணாமத்தை மிஸ்ர குணஸ்தானம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 94: அவிரத சம்யக்த்திருஷ்டி குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: தர்சனமோஹனீயத்தின் மூன்று அனந்தானுபந்தியின் நான்கு ஆகிய இந்த ஏழு பிரக்ருதிகளின் தணிவு-உபசமம், அல்லது அழிவு-கூடியம், அல்லது கூடியோபசம நிலைகளின் சம்பந்தத்தால்; குரோதம்-மானம்-மாயை-லோபம் ஆகிய கஷாயங்களின் உதயத்துடன் கூடிய விரதம் இல்லாதவரும், கொஞ்சம் ஸ்வரூபாசரணத்துடன் கூடிய நிச்சய சம்யக்த்துவம் உடைய நான்காம் குணஸ்தான நிலையைக் கொண்டதாக அவிரத சம்யக்த்திருஷ்டி குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் இருக்கிறது. (அனாதி மித்யாதிருஷ்டி அவிரத சம்யக்த்திருஷ்டியானால் ஐந்து பிரக்ருதிகளின் உபசமம் இருக்கிறது.)

கேள்வி 95: தேசவிரதி குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: பிரத்யாக்யானாவரண குரோத - மான - மாயா - லோபத்தின் உதயத்துடன் கூடியிருப்பதால் சம்யமஃபாவம்-விரதம் கைக்கொள்ள

வேண்டும் என்ற உணர்வு வருவதில்லை. இருந்தபோதிலும் ஓரளவு சாரித்திர குணத்தின் சுத்தத்தன்மை இருப்பதால் பிரத்யாக்யானாவரண குரோத - மான - மாயா - லோபம் இல்லாமலும் இருக்கக்கூடிய சிராவகர்களுக்கு நிச்சய தேசசாரித்திரம் காணப்படுகிறது, இந்த நிலையில் இருப்பவரை தேசவிரதி என்ற ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தின் பெயர் கொடுத்து அழைக்கின்றனர்.

ஐந்து முதலான மேல் எல்லா குணஸ்தானங்களிலும் நிச்சய சம்யக்தரிசனம் மற்றும் அதிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத-அவினாபாவி சம்பந்தமுடைய சம்யக்ஞானமும் அவசியம் இருக்கிறது. அவை இல்லாமல் ஐந்து, ஆறு முதலான குணஸ்தானங்கள் அமைவதில்லை.

கேள்வி 96: பிரமத்த குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: சஞ்சுவலனமும் மற்றும் ஒன்பது நோகஷாயங்களின் தீவிர உதயத்துடன் கூடிய விரத உணர்வும், அழுக்குடன் கூடிய பிரமாத உணர்வும் ஒன்றாக இருக்கும் நிலையை பிரமத்த குணஸ்தானம் என்று சொல்கின்றனர். (சஞ்சுவலனமும் மற்றும் ஒன்பது நோகஷாயங்களின் உதயம் சாரித்திர குணத்தின் விரோதியாகும்; இருந்த போதிலும் பிரத்யாக்யானாவரண குரோத-மான-மாயா-லோபம் இல்லாததால் சகல சம்யமம் இருக்கிறது.) ஆகையால் இந்த குணஸ்தானத்தில் உள்ள முனிவரை பிரமத்த விரதன் அதாவது குறைந்த விழிப்புணர்வு கொண்ட விரதி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 97: அபிரமத்த குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: உயிர் செய்யும் புருஷார்த்தத்தால் சஞ்சுவலனம் மற்றும் ஒன்பது நோகஷாயங்களின் மந்த உதயம் இருப்பதால், பிரமாதமில்லாத-முழு விழிப்புணர்வுடன் கூடிய சம்யம-விரத உணர்வு வெளிப்படுகிறது; ஆகையால் இந்த குணஸ்தானவர்த்தி முனிவரை அபிரமத்த விரதன் அதாவது விழிப்புணர்வு கொண்ட விரதி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 98: அபிரமத்த குணஸ்தானத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் இருக்கின்றன?

பதில்: 1.ஸ்வஸ்தான அப்ரமத்த விரதி, 2.சாதிக்ஷய அப்ரமத்த விரதி என அபிரமத்த குணஸ்தானத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

கேள்வி 99: ஸ்வஸ்தான அபிரமத்த விரதி என்று யாரைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: யார் ஆயிரக்கணக்கான முறை ஆறவது குணஸ்தானத்திலிருந்து ஏழாவது குணஸ்தானத்திற்கும், ஏழாவது குணஸ்தானத்திலிருந்து ஆறவது குணஸ்தானத்திற்கும் வந்தும், போயும் கொண்டு இருக்கிறாரோ, அவரை ஸ்வஸ்தான அபிரமத்த விரதி என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 100: சாதிக்ஷய அபிரமத்த விரதி என்று யாரைக் கூறுகின்றனர்?

பதில்: யார் ஸ்ரேணி ஏறும் தருவாயில் இருக்கிறாரோ, அவரை சாதிக்ஷய அபிரமத்த விரதி என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி 101: ஸ்ரேணி ஏறத் தகுதியான பாத்திரமுடையவர் யார்?

பதில்: கூடிய சம்யக்திருஷ்டி மற்றும் த்விதியோபசம சம்யக்திருஷ்டி ஆகிய நிலையில் உள்ளவர்கள் மட்டுமே ஸ்ரேணி ஏற தகுதியானவராவார்கள். பிரதமோபசம சம்யக்திருஷ்டி மற்றும் கூடியோபசம சம்யக்திருஷ்டி (வேதக சம்யக்திருஷ்டி) நிலையில் உள்ளவர்கள் ஸ்ரேணி ஏறமுடியாது. பிரதமோபசம சம்யக்துவம் அடைந்த ஆத்மா, பிரதமோபசம சம்யக்துவத்தை விட்டு கூடியோபசமிக சம்யக்திருஷ்டியாகி முதலிலேயே அனந்தானுபந்தி குரோத-மான-மாயா-லோபம் ஆகிய பிரக்ருதிகளை விசம்யோஜனம் செய்து-அப்பிரத்யாக்யான பிரக்ருதிகளாக மாற்றி, தர்சன மோஹனீயத்தின் மூன்று பிரக்ருதிகளை தணிவு செய்து த்விதியோபசம சம்யக்திருஷ்டியாக ஆனாலோ, அல்லது கூடியம் செய்து கூடிய சம்யக்திருஷ்டியாக ஆனாலோ, ஸ்ரேணி ஏறத் தகுதியான பாத்திரமுடையவராகிறார்.

கேள்வி 102: ஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஆத்மாவின் எந்த சுத்த உணர்வின் நிமித்தத்தால் சாரித்திர மோஹனீய கர்மத்தின் 21 பிரக்ருதிகள் வரிசையாக தணிவோ அல்லது அழிவோ அடைகிறதோ அந்த சுத்த ஃபாவத்தை-தூய உணர்வை ஸ்ரேணி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 103: ஸ்ரேணி எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: உபசம ஸ்ரேணி மற்றும் கூபக ஸ்ரேணி என ஸ்ரேணி இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன.

கேள்வி 104: உபசம ஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த ஸ்ரேணியில் மேலே சொல்லப்பட்ட 21 பிரக்ருகளும் உபசமம் செய்யப்படுகிறதோ, அதாவது தணிவு மட்டுமே அடைகிறதோ, அதை உபசம ஸ்ரேணி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 105:கூபக ஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த ஸ்ரேணியில் மேலே சொல்லப்பட்ட 21 பிரக்ருகளும் கூபகம் செய்யப்படுகிறதோ, அதாவது அழிவடைகிறதோ, அதை கூபக ஸ்ரேணி என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 106:இந்த இரண்டு ஸ்ரேணியில் எந்தெந்த உயிர்கள் ஏறுகின்றன?

பதில்: கூபாயிக சம்யக்திருஷ்டி இரண்டு ஸ்ரேணியிலும் ஏறமுடியும், ஆனால் த்விதியோபசம சம்யக்திருஷ்டி உபசம ஸ்ரேணியிலும் மட்டுமே ஏறமுடியும், கூபக ஸ்ரேணியில் ஏறமுடியாது.

கேள்வி 107: உபசமஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்கள் ஏவை?

பதில்: 1.எட்டாவது-ஆபூர்வகரணம், 2.ஒன்பதாவது-அநிவ்விருத்தி கரணம், 3.பத்தாவது-சூட்கூடிமசாம்பராயம், மற்றும் 4.பதினொன்றாம்-உபசாந்தமோகம் ஆகிய நான்கும் உபசமஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 108:கூபகஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்கள் ஏவை?

பதில்: 1.எட்டாவது-ஆபூர்வகரணம், 2.ஒன்பதாவது-அநிவ்விருத்தி கரணம், 3.பத்தாவது-சூட்கூடிமசாம்பராயம், மற்றும் 4.பன்னிரண்டாம்-கூடிணமோகம் ஆகிய நான்கும் கூபகஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்கள் ஆகும்.

கேள்வி 109: சாரித்திர மோஹனீயத்தின் 21 பிரக்ருதிகளின் உபசமத்திற்கும் மற்றும் கூபகத்திற்கும் ஆத்மாவின் எந்த பரிணமம் நிமித்தம்?

பதில்: அதகரணம், அபூர்வகரணம், மற்றும் அநிவ்ருத்திகரணம் ஆகிய இந்த மூன்று பரிணமங்களும் சாரித்திர மோஹனீயத்தின் 21 பிரக்ருதிகளின் உபசமத்திற்கும் மற்றும் கூடியத்திற்கும் நிமித்தமாகும்.

கேள்வி 110: அதகரண பரிணாமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கரணத்தில் (எல்லா ஆத்மாக்களின் பரிணாமங்களின் சமூக நோக்கில்) பின்னர் மேல்நிலையில் அடையப்போகும் பரிணமமும் மற்றும் அந்த சமயத்தில் அடைந்திருக்கும் பரிணமமும் சமமாகவும், சமமில்லாமலும் இருக்கிறதோ அதை அதகரண பரிணாமம் என்று சொல்கின்றனர். இது ஏழாம் குணஸ்தானத்தில் நிகழ்கிறது.

கேள்வி 111: அபூர்வகரண பரிணாமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கரணத்தில் தொடர்ந்து பின்னர் நிகழும் பரிணாமங்கள் அரிது அரிதாக-அபூர்வமபூர்வமாக இருக்கிறதோ அதாவது வெவ்வேறு சமயங்களில் ஆத்மாவின் (பல உயிர்கள் நோக்கில்) பரிணாமம் எப்போதும் வெவ்வேறாகவே நிகழ்கிறதோ மற்றும் ஒரே சமயத்தில் இருக்கும் உயிர்களின் பரிணாமம் கூட அதேபோல் இல்லையோ அதை அபூர்வகரண பரிணாமம் என்று சொல்கின்றனர். இது எட்டாம் குணஸ்தானத்தில் நிகழ்கிறது.

கேள்வி 112: அநிவ்ருத்தி பரிணாமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கரணத்தில் வெவ்வேறு சமயத்தில் இருக்கும் ஆத்மாவின் பரிணாமம் வெவ்வேறாகவும் ஒரே சமயத்திலிருக்கும் ஆத்மாவின் பரிணாமம் ஒரேமாதிரியாகவும் இருக்கிறதோ அந்த பரிணாமத்தை அநிவ்ருத்தி பரிணாமம் என்று சொல்கின்றனர். அதாவது எல்லா உயிர்களின் நோக்கில் ஒரே சமயத்தில் இருக்கும் ஆத்மாக்களின் பரிணாமங்கள் ஒரேமாதிரியாக இருக்கும். இது ஒன்பதாம் குணஸ்தானத்தில் நிகழ்கிறது.

கேள்வி 113: சூக்ஷமசாம்பராய குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மிகக்குறைந்த லோப கஷாய உதய வசத்தால் ஆத்மாவில் உண்டாகும் உணர்வு நிலையை சூக்ஷமசாம்பராயம் என்று சொல்கின்றனர்.

கேள்வி 114: உபசாந்தமோஹ குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சாரித்திர மோஹனீய கர்மத்தின் 21 பிரக்ருதிகளின் உபசமத்தால் நிகழும் யதாக்யாத சாரித்திரத்தில் இருக்கும் முனிவர் 11-ஆம் உபசாந்தமோஹ குணஸ்தானத்தை அடைகிறார். இந்த குணஸ்தான காலம் முடிந்த பிறகு மோகனீய கர்ம உதயமடைவதால், அந்த முனிவர் கீழ் குணஸ்தானங்களுக்கு படிப்படியாக இறங்குகிறார்.

கேள்வி 115: கூீண மோஹ குணஸ்தானம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்? அதை அடைபவர் யார்?

பதில்: மோஹனீய கர்மம் அதிக அளவில் அழிவடைவதால், பளிங்கு நீர் போன்று மிகத் தூய்மையான அழிவில்லாத யதாக்யாத சாரித்திரம் உடைய முனிவர் கூீணமோஹ குணஸ்தானத்தை அடைகிறார்.

கேள்வி 116:சயோக குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் யாது? அது யாருக்கு அமைகிறது?

பதில்: காதி கர்மங்களின் 47 பிரக்ருதிகள் மற்றும் அகாதி கர்மத்தின் 16 பிரக்ருதிகள் ஆக மொத்தம் 63 பிரக்ருதிகள் அழிவடைவதால் லோகலோகமே பிரகாசமாக தெரியும் கேவலஞானம் மற்றும் ஆத்ம பிரதேசத்தில் அசையுவுடன்(யகத்துடன்) கூடிய அரஹந்த பரமேஷ்டி சயோக கேவலி குணஸ்தானத்தை அடைகிறார். அப்படிப்பட்ட கேவலி பகவானே திவ்யத்வனி வாயிலாக பவ்விய உயிர்களுக்கு மோக்ஷமார்கத்தின் உபதேசத்தை கொடுத்து, மோக்ஷமார்கத்தை பிரபலப்படுத்துகிறார்.

கேள்வி 117:அயோக குணஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபம் யாது? அது யாருக்கு அமைகிறது?

பதில்: யோகமில்லாத கேவல ஞானத்துடன் கூடிய அரஹந்த பரமேஷ்டி பகவான் 14-ஆம் அயோக குணஸ்தானத்தை அடைகிறார். இந்த குணஸ்தானத்தின் காலம் அ, இ, உ, ரு, லு - ஆகிய ஐந்து மெல்லின எழுத்துக்களை உச்சரிக்க எவ்வளவு காலமாகுமோ அவ்வளவேயாகும். இந்த குணஸ்தானம் ஒரு சமயம் மட்டுமே மீதமிருக்கும்போது சத்தாவில் இருக்கும் 85 பிரக்ருதிகளில், 72 பிரக்ருதிகளும், கடைசி சமயத்தில் மற்ற

13 பிரக்ருதிகளும் அழிவடைய, அயோக கேவலி பகவான் உலகின் உச்சியில் உள்ள மோக்ஷமஹலை அடைகிறார்.

கேள்வி 118: நவதேவதைகளின் பெயர்களைக் கூறுங்கள்?

பதில்: அரஹந்தர், சித்தர், ஆசார்யர், உபாத்யாயர், சாது, ஜினதர்மம், ஜினஸ்ருதம்-ஜினவசனம், அலங்காரம் முதலான தோஷங்கள் அற்ற சாக்ஷாத் ஜினபகவானுக்கு சமமான ஜினபிரதிமா-அதாவது உண்மையில் தீர்த்தங்கர பகவான் போலவே உள்ள ஜினபிம்பம், மற்றும் ஜினபகவான் எழுந்தருளியுள்ள கோயில் இந்த ஒன்பதும் நவதேவதைகள் ஆகும்.

கேள்வி 119: அவிரத சம்யக்திருஷ்டிக்கு மித்தியாத்துவம் மற்றும் அனந்தானுபந்தி பிரக்ருதிகளின் ஆஸ்ரவம் நிகழ்வதில்லை, ஆனால் மற்ற பிரக்ருதிகளின் ஆஸ்ரவமும், பந்தமும் நிகழ்கிறது; அவரை ஞானி என்பதா அல்லது அக்ஞானி என்பதா?

பதில்: சம்யக்திருஷ்டி உயிர் ஞானியே ஆவார், ஏனென்றால் அவர் அபிப்ராயப் பூர்வமாக ஆஸ்ரவங்களிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார். அவரிடம் ஆஸ்ரவம் மற்றும் பந்தமாகும் கர்ம பிரக்ருதிகள் அவருடைய அபிப்ராயத்தால்-நம்பிபிக்கையால் ஆவதில்லை. சம்யக்திருஷ்டியாக ஆனபிறகு பிற பொருள்களில் சாமித்துவம் - பொருள்களின்மேல் மமத்துவ ஃபாவம் அவரிடம் இல்லை, எதுவரை அவருடைய ஒழுக்கத்தில் சாரித்திர மோஹ உதயத்தால் அதனுடன் இசைவாக நடந்து கொள்ளும் பலவீனம் இருக்கிறதோ அதுவரை அவருடைய அந்த சமயத் தகுதிக்கு ஏற்ப ஆஸ்ரவமும்-பந்தமும் நிகழ்கிறது. ஆனால் அந்த கர்மங்களுக்கு அவர் கர்த்தா என்று அவர் நம்பி க்கையில் கொள்வதில்லை. நம்பிக்கையில் என்னவோ அவர் ஆஸ்ரவ-பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார், ஆகையால் அவரை ஞானி என்றே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முற்றும்.

1.இணைப்பு

1.இணைப்பு:

1.சர்வக்ஞத்தன்மையின் மஹிமை

*மோக்ஷமார்க்கத்தின் மூல உபதேசம் சர்வக்ஞ பகவானிடமிருந்தே கிடைக்கிறது; ஆகையால் தர்மத்தில் ஈடுபாடு கொள்ள விருப்பம் உள்ளவர் சர்வக்ஞரை அவசியம் அடையாளம் காணவேண்டும்.

*உண்மையில் சர்வக்ஞ பகவானின் ஸ்வஃபாவம் எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியே நம்முடைய-ஸ்வயம் ஆத்மாவின் ஸ்வஃபாவமும் இருக்கிறது. ஆகையால் சர்வக்ஞரை அடையாளம் காண்பதால், நம்முடைய ஆத்மாவை அடையாளம் காணமுடிகிறது. யார் சர்வக்ஞ பகவானை அடையாளம் காணவில்லையோ, அவர் தன் ஆத்மாவையும் அடையாளம் காண முடிவதில்லை.

*எல்லா பதார்த்தங்களையும் அறியும் சாமர்த்தியம் கொண்ட சர்வக்ஞத்துவ சக்தி ஒவ்வொரு ஆத்மாவில் முக்காலத்திலும் இருக்கிறது; ஆனால் பிறவற்றில் எந்த ஒரு மாற்றத்தையும் உண்டுபண்ணும் சக்தி எந்த ஆத்மாவிடமும், எந்த காலத்திலும் இல்லை.

*ஆஹா! எல்லா பதார்த்தங்களையும் அறியும் சக்தி ஆத்மாவில் எப்போதும் உள்ளது என்று நம்பிக்கை கொண்ட உயிர் தர்மி யாவார்.

*நான் என் ஞானத்தின் மூலம் (என்னையும், பிற வஸ்துக்களையும்) அறியும் செயலை செய்வன் மட்டுமே; ஆனால் பிற வஸ்துக்களின் எந்த செயலையும் செய்யும் சாமர்த்தியம் என்னிடம் இல்லை என்பதை அந்த தர்மாத்மா அறிந்திருக்கிறது.

*ஆத்மாவில் சர்வக்ஞத்தன்மை இருக்கிறது, அந்த சக்தி வளர்ச்சி அடைந்த பிறகு நம்மிடம் சர்வக்ஞத்தன்மை வெளிப்படுகிறது, ஆனால் ஆத்மாவின் அந்த சர்வக்ஞ சக்தி வெளிப்பட்டபின், பிறருக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வருவதில்லை.

1.இணைப்பு

*சாதகரிடம் அவருடைய பர்யாயத்தில் சர்வக்ருத்தன்மை இன்னும் வெளிப்படவில்லை, இருந்தபோதிலும் அவர் தன் சர்வக்ருத்துவ சக்தியின் மேல் அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

*பர்யாயத்தைப் பார்த்து அவர் அந்த நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை, ஆனால் இயல்பின்-ஸ்வஃபாவத்தின்-திரவியத்தின் பக்கம் பார்த்துத்தான் அந்த நம்பிக்கையை கொள்கிறார். அவர் நிகழ்கால பர்யாயத்தில் தானே அல்பக்ருனாக இருக்கிறார்; அந்த அல்ப ஞானத்தை வைத்து தன் சர்வக்ருத்தன்மையின் மேல் எப்படி அவர் நம்பிக்கை கொள்ள முடிகிறது?

*அல்பக்ருனத்தின் மூலமே சர்வக்ருத்தன்மையின் மேல் நம்பிக்கை உண்டாகிறது, ஆனால் அல்ப ஞானத்தை சார்ந்து சர்வக்ருத்தன்மையின் மேல் நம்பிக்கை வரவில்லை; அந்த அல்பக்ருன பர்யாயம் அதன் திரிகால ஸ்வஃபாவத்தை சார்ந்தே சர்வக்ருத்தன்மையின் மேல் நம்பிக்கை உண்டாகிறது.

நம்பிக்கை கொள்வது என்னவோ பர்யாயத்தில் நிகழ்கிறது, ஆனால் அது சார்ந்திருப்பது என்னவோ அதன் திரவியத்துவத் தன்மையையே. தன் திரவியத்தை சார்ந்தே சர்வக்ருத்தன்மையின்மேல் நம்பிக்கை கொள்ளும் உயிருக்கு சர்வக்ருத்தன்மை வெளிப்படாமல் இருக்காது.

அல்பக்ருன பர்யாய நிலையிலும்கூட, தன்னில் சர்வக்ருத்துவ சக்தி இருப்பதை யார் உறுதி செய்தார்களோ, அவருடைய ருசியும்-ஆர்வமும் அல்பக்ருனப் பர்யாயத்தின் பக்கமிருந்து விலகி அகண்ட (தன்னிலிருந்தும் பிரிக்க முடியாத) ஸ்வஃபாவத்தின் பக்கம் திரும்பி இருக்கிறது, ஆகையால் அந்த உயிர் **சர்வக்ரு பகவானின் லகுநந்தன்** ஆகிறது. (சர்வக்ரு பகவானின் ஆசீர்வாதம் பெற்றவனாகிறது.)

இப்போது தனக்கு சர்வக்ருத்தன்மை வெளிப்படும் முன்னர் “என் ஆத்மா முக்காலத்திலும் சர்வக்ருத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் சக்தி கொண்டதாக இருக்கிறது” - என்று யார் உள்நோக்கிப் பார்த்து உறுதி செய்திருக்கிறாரோ, அந்த உயிர் அதன் அல்பக்ருனத்தையோ, ஆசை முதலான விகார உணர்வுகளையோ, அல்லது பிற வஸ்துவையோ தனதாக

1.இணைப்பு

நம்புவதில்லை; தன் முழுமையான ஞான ஸ்வரூபத்தின் பக்கமே அதனுடைய பார்வை இருக்கிறது.

எந்த ஆத்மா தன் பூரண ஞான சக்தியின்மேல் நம்பிக்கை கொள்கிறதோ, அதுவே உண்மையான சமணனும், சர்வக்ரு பகவானின் பக்தனும் ஆவார்.

ஆத்மா பிறவற்றை ஏற்கவும்-தியாகம் செய்யவும் முடியும் அதாவது பிறவற்றில் மாற்றங்களை செய்ய முடியும் என்று நம்பும் உயிர், ஆத்மாவின் சக்தியையோ, சர்வக்ரு பகவானையோ, ஜின சாசனத்தையோ நம்பவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும், அப்படிப்பட்டவர் உண்மையில் சமணரே அல்ல.

இங்கே பாருங்கள் நண்பரே! ஆத்மாவின் இயல்பே-ஸ்வஃபாவமே சர்வக்ருத் தன்மை கொண்டதாகும். சர்வக்ரு சக்தி எல்லா ஆத்மாவிலும் நிரம்பி இருக்கிறது. சர்வக்ருர் என்றால் எல்லாவற்றையும் அறிபவர் என்று பொருள். எல்லாவற்றையும் அறியும் மஹிமை நம் இயல்பாகும், அதை வேறு வடிவாக - விகார வடிவாக நம்புதல் ஆத்மாவை ஹிம்சை செய்வதாகும். ஆத்மா மஹான்-பகவான் ஆகும், அதன் மஹான் தன்மையே இந்த பாடலைப் பாடுகிறது.

நண்பரே! நீங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிபவர். ஆனால் பிறவற்றில் மாற்றங்களை செய்பவர் இல்லை. எங்கு ஒவ்வொரு வஸ்துவும் தனித்தனியானதோ, அங்கு அந்த தனியான வஸ்துவிற்கு நீங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? நீங்களும் சுதந்திரமானவர், பிற வஸ்துக்களும் சுதந்திரமானவை. அரே! அந்த சுதந்திரத் தன்மையின் நம்பிக்கையே வீதராகத்துவமாகும், விருப்பு-வெறுப்பு இல்லாமையாகும்.

‘அனேகாந்தம்’ அதாவது நான் என் ஞான வடிவமாக இருக்கிறேன் மற்றும் வேறு வஸ்து வடிவமாக இல்லை என்று உறுதி செய்ததுமே உயிர், சுய தத்துவத்தில் நிலை கொண்டு விடுகிறது மற்றும் பிற தத்துவங்களிலிருந்து உதாசீனமடைகிறது - பிற தத்துவங்களில் ஆர்வம் அல்லது ஏக்கம் இல்லாதவராக ஆகிவிடுகிறது. இவ்வாறு அனேகாந்தத்தில் வீதராகத்துவம் வந்துவிடுகிறது.

1.இணைப்பு

ஞான தத்துவத்தில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கும்வரை பிற வஸ்துவின் மேல் உள்ள ஏக்கமும்-ஆர்வமும் விலகாது. தான்-பிற என்ற பேதஞானம் இல்லாமல் வீதராகத்தன்மை வெளிப்படுவதில்லை. ஞான தத்துவத்தில் சரிவடைந்து 'நான் பிற வஸ்துவை செய்பவன்' என்று நம்புதல் ஏகாந்தமாகும்; அதில் மூடநம்பிக்கையும், விருப்பு-வெறுப்பும் நிரம்பி இருக்கின்றன; இதுவே பிற சுழற்சிக்கு மூல காரணமாகும்.

நான் ஞானவடிவம் மற்றும் பிற பொருள் வடிவம் இல்லை என்ற அனேகாந்தத்தில் பேதஞானமும், வீதராகத்துவமும் இருக்கிறது, இதுவே மோகடி மார்க்கமாகும், பரமாமிர்தமாகும். உலகில் தான் மற்றும் பிற எல்லா தத்துவங்களும் உண்மை-நிஜவடிவமாகும். ஆத்மாவின் இயல்பு அதை-தன்னை அறிவதற்காகும், ஆனாலும் தன்னை அறிவதை விட்டுவிட்டு, 'நான் பிறவற்றை மாற்றுகிறேன்' என்ற விபரீதமான அபிப்ராயம் கொள்ளுதல், சுய சத்துவத்தை-சுய நிலப்புத்தன்மையை கொலை செய்வதாகும், ஆகையால் அந்த விபரீத அபிப்ராயம்-எண்ணம் பெரிய இம்சை யாகும், மஹா பாபமாகும்.

அரே! நான் என்னவோ ஞானியாவேன்; முழு உலகத்திலும் உள்ள வஸ்துக்கள் எங்கு இருக்கின்றனவோ அவைகள் அவைகளின் இயல்பில் ஆங்காங்கேயே இருக்கின்றன. நான் என் ஞான தத்துவத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறேன், பிறகு எங்கே ஆசை? எங்கே வெகுளி? விருப்பும், வெறுப்பும் எங்கும் இல்லை! நான் எல்லாவற்றையும் அறியும் சர்வக்ருமயப் பிண்டமாக இருக்கிறேன். என் ஞானத்தில் விருப்பு, வெறுப்பு என்பதே இல்லை என்று தர்மி ஆத்மா அறிகிறார்.

ஹே உயிரே! ஞானி ஆத்மா உன்னிடம் உன்னுடைய ஆத்ம வைபவத்தை கூறுகிறார். உன்னுடைய ஞானத்திலேயே ஸ்திரமாக ஒரே இடத்தில் (அங்கிருந்து எங்கும் நகராமல்) இருந்து கொண்டு ஒரே சமயத்தில் மூவுலகத்தின் முக்காலத்தையும் அறியும் ஞானவைபவ சாமர்த்தியம் உன்னிடமே இருக்கிறது. நீ உன்னுடைய சர்வக்ரு சக்தியின் மேல் நம்பிக்கை கொள்வாயானால் எதிலும் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் உன்னிடமிருந்து விலகிவிடும்.

1.இணைப்பு

வஸ்துவின் பர்யாயத்தில் எந்த சமயத்தில் என்ன வெளிப்பட வேண்டுமோ, அதுவே அந்த சமயத்தில் கண்டிப்பாக - நியமமாக வெளிப்படும், எனெனில் அவ்வாறே சர்வக்ஞரின் ஞானத்தில் அறியப்படுகிறது. இதை இப்படியே நம்பாமல், நிமித்தத்தின் மூலம் அதில் மாற்றங்களைச் கொண்டுவர முடியும் என்று நம்புபவரிடம், வஸ்துவின் இயல்பின் மேலோ அல்லது சர்வக்ஞரின் மேலோ நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சர்வக்ஞரின் உபதேசத்திலிருந்தே எல்லா பதார்த்தங்களின் முக்கால பர்யாயங்களும் நிரூபணமாகிறது. பதார்த்தத்தில் ஒவ்வொரு சமய வெளிப்பாடும் முக்காலத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்ட பர்யாயங்களின் வரிசைமுறைப்படி - கிரம்பத்த பர்யாயத்தின்படி நிகழாமல் முன்னுக்குப்பின் முரணாக நிகழமானால் சர்வக்ஞத்தன்மையை உறுதிபடுத்த முடியாமல் போகும்; ஆகையால் சர்வக்ஞத்தன்மையை யார் ஏற்கிறாரோ அவர் முக்காலத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்ட பர்யாயங்களின் வரிசைமுறை அந்தந்த பதார்த்தங்களிலேயே பதியப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஆத்மாவில் எந்த சர்வக்ஞசக்தி இருக்கிறதோ, அது ஆத்மஞானமயமாக இருக்கிறது. ஆத்மா பிற பதார்த்தங்களைப் பார்த்து அவைகளை அறிவதில்லை, ஆனால் ஆத்மாவின் பக்கமே பார்த்துக்கொண்டு, ஆத்மாவைப் பார்த்த வண்ணமே, லோகலோகத்தின் அறிவு அந்த ஆத்மாவால் பெறப்படுகிறது. ஆகையால் சர்வக்ஞத்துவ சக்தி ஆத்மஞானமயமாகவே இருக்கிறது. யார் ஆத்மாவை அறிந்தாரோ, அவரே எல்லாவற்றையும் அறிபவராகிறார்.

ஹே உயிரே! உன் ஞானமாத்திர ஆத்மாவின் பரிணாமத்தில் - அவஸ்தையில் அனந்த தர்மங்கள் ஒன்றாகவே உயர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன, அதில் எட்டிப்பார்த்து உன் தர்மத்தைத் [நீ யார்-எப்படிப்பட்டவன் என்பதை] தேடு; நீ உன்னை-உன் ஆத்ம தர்மத்தை வெளியில் தேடாதே! உன் உள்சக்தியின் ஆதரவுடனேயே உன்னில் உன்னுடைய கேவலஞானம் வெளிப்பட வேண்டும்.

1.இணைப்பு

யார் தன்னில் சக்தி வடிவில் இருக்கும் சர்வக்ருத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் சக்தியும் தன்னிடமே இருக்கிறது என்று நம்புகிறாரோ, அந்த ஆத்மா, அது வீற்றிருக்கும் உடல் முதலியவைகளின் செயல்களை அறிந்துகொண்டு இருந்தால், வேறு பிற வஸ்துக்களில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னவோ அதற்கு வரப்போவதில்லை, ஆனாலும் அதன் பர்யாயத்தையும்கூட முன்னர்-பின்னர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும்கூட அதற்கு வருவதில்லை. ஞானம் எதிலும் மாற்றங்களைச் செய்வதில்லை; அறிதலை மட்டுமே செய்வது என்று யார் நம்புகிறாரோ, அவரே தன் ஆத்மாவையே உள்ளோக்கிப் பார்க்கும் காரணத்தால், அவருடைய அடுத்தடுத்த பர்யாயங்களில் சுத்தத்தன்மை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது, ஆசை முதலால விகார உணர்வுகள் குறைந்துகொண்டே போகிறது. இவ்வாறு ஞான இயல்பு பற்றி உறுதி கொள்வதே முக்திக்கு காரணமாகிறது.

“சர்வக்ருத்தன்மை” என்று சொன்னதும் அருகில் அல்லது தூரத்தில் உள்ள பதார்த்தங்களை அறிவதில் எந்த வேறுபாடும் காணப்படவில்லை; பதார்த்தம் அருகில் இருக்கிறதோ அல்லது தூரத்தில் இருக்கிறதோ, அந்த காரணத்தால் அறிவதில் எந்த வித்யாசமும் கேவலஞானத்தில் இல்லை. தொலைவில் உள்ள பதார்த்தங்களை அருகில் கொண்டு வருவதோ அல்லது அருகில் உள்ள பதார்த்தங்களை தூரத்தில் தள்ளுவதோ கேவலஞானத்தின் காரியமில்லை. ஆனால் அருகில் உள்ள பதார்த்தங்களை அறிவது போலவே, தூரத்திலுள்ள பதார்த்தங்களையும் தெளிவாக அறிதல் கேவலஞானத்தின் காரியமாகும். “சர்வக்ருத்தன்மை” என்று சொன்னதும் உலகில் உள்ள எல்லாம் அதன் ஞானத்தில் வருகின்றன, ஆனால் அவைகளில் ‘இது நல்லது, இது கெட்டது’ என்ற புத்தியோ அல்லது அவைகளின் மேல் விருப்பு வெறுப்பு கொள்வதோ நிகழ்வதில்லை.

கேவலி பகவான் முன்னரே பூரண வீதராகியாக ஆகி பிறகு கேவலஞானம் அடைந்ததால், அவர் சதுமஸ்த நிலையில் இருந்தபோது அறியப்படாத எல்லா பதார்த்தங்களின் முன் பின் பர்யாயங்கள் எல்லாமும் வரிசை கிரமத்துடன் தெளிவாகவும் ஒரே சமயத்தில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல தெள்ளத்தெளிவாகத் அவருடைய கேவலஞானத்தில் தெரிய வருகின்றன. ஆனால் அவருக்கு எந்த வஸ்துவின் பர்யாய

1.இணைப்பு

கிரமத்தையும் மாற்ற வேண்டும் என்றோ அல்லது பின்னர் வரவிருக்கும் பர்யாயத்தை நிகழ்காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணமோ வருவதில்லை.

“ஹே உயிரே! உன் ஞானத்தின் காரியம் பார்ப்பதும் அறிவதும் மட்டுமே; ஞேய வஸ்துக்களில் விருப்பு, வெறுப்பு கொள்ளுதல் உன்னுடைய இயல்பே அல்ல; மேலும் எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞான வடிவமாக அறிவு பரிணமிக்க வல்லது என்பது உன் ஞானத்தில் மூல இயல்பாகும். இவ்வாறு நம் ஞானசக்தியை அடையாளம் கண்டு சம்யக் தரிசனம், சம்யக் ஞானம் பெற்று அபூர்வ ஆனந்தத்தைப் பெறவேண்டும்” என்று ஆசார்யர் நமக்கு தெளிவு படுத்துகிறார். [எல்லா பதார்த்தங்களின் முக்காலத்தையும் ஒரே சமயத்தில் கேவலி பகவான் அறிவதுபோல அறியும் ஞானசக்தி என்னிடமும் உள்ளது என்று நம்பிக்கை வைத்து, அந்த ஞானத்தில் அந்த சக்தியை தேட முயல்வதாலேயே உன் நம்பிக்கையும், ஞானமும் சம்யக்-நல்ல-தூய நிலையை அடைகின்றன. சாரித்திரம் தூய்மை அடைவதும் இந்த விதிமுறையாலேயே நிகழ்கிறது. உன் கிரம்பத்தத்தில் காலலப்தி, நீ முழுவீதராகமடையும் ஸ்வகாலம் வரும்போது, அதற்கு இசைவான மற்ற சமவாயங்களும் தானகவே உனக்கு அமைகின்றன. நீ பூரண வீதராகியாகிய அடுத்த சமயமே, உன்னில் உள்ள சக்திவடிவ கேவலஞானம், தானாகவே வெளிப்பட்டு விடுகிறது. அமைதியை-ஆனந்தத்தை வெளியில் தேடாமல் உன்னில் தோய்ந்து தேடும்போது (ஆழ்கடலில் சென்று முத்து எடுப்பது போல) தானாகவே ஞானமும் ஆனந்தமும் கிடைக்கப் பெறுகிறாய்-என்று ஆச்சாரியர்கள் நமக்கு தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.]

என் ஆத்மாவில் சர்வக்ருத்துவசக்தி இருக்கிறது என்று யார் ஏற்றுக்கொண்டு உள்ளாரோ, அவர் தன் ஸ்வஃபாவத்தில் இராக-த்வேஷம் கூட இல்லை என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டு உள்ளார். ஏனென்றால் எங்கு சர்வக்ருத்தன்மை இருக்கிறதோ அங்கு இராக-த்வேஷம் இருப்பதில்லை; எங்கு இராக-த்வேஷம் இருக்கிறதோ அங்கு சர்வக்ருத்தன்மை இருப்பதில்லை. ஆகையால் சர்வக்ரு ஸ்வஃபாவத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர் எப்போதும் இராக-த்வேஷத்தால் லாபம் இருப்பதாக ஏற்கமாட்டார்; மேலும் இராக-த்வேஷத்தால் லாபம் இருப்பதாக நம்புபவர் சர்வக்ரு ஃபாவத்தை ஏற்க முடியாதவராகவே இருப்பார்.

1.இணைப்பு

ஞானி வைக்கோலைத் துண்டு பண்ணும் சக்தி கூட எனக்குத் தேவையில்லை என்று ஏற்றுக்கொள்வதின் நோக்கம் என்னவென்றால், ஒரு பரமாணுவைக்கூட மாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் இல்லாததாலும், எதையும் அறிவது மட்டுமே நான் செய்ய வேண்டியது என்ற உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதாலுமாகும். வைக்கோலை இரண்டு துண்டாக ஆகும்போது அதற்கான சக்தி என்னிடமும் இல்லை மற்றும் வேறு எந்த ஆத்மாவிடமும் இல்லை. [அந்த சக்தி வைக்கோலிடமே இருக்கிறது] ஆனால் வைக்கோல் இரண்டு துண்டாக ஆனது என அறியும் சக்தி எல்லா ஆத்மாவிடமும் இருக்கிறது; மேலும் அந்த அளவு அறிவது மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றையும் அறியும் பரிபூரணமான ஞான சக்தியும் ஆத்மாக்களிடம் இருக்கிறது.

தன் ஞானம் எல்லாவற்றையும் அறியும் சக்தி கொண்டது என்று அதன்மேல் மறியாதையும், மதிப்பும் கொள்பவர், முழுமையல்லாத அल्प நிலையையும், இராக-த்வேஷத்தையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபம் என்று நம்ப மாட்டார், மற்றும் அதன்மேல் மறியாதையும், மதிப்பும் கொள்ள மாட்டார். ஆகையால் அவருக்கு வெளிப்பட்டிருக்கும் ஞானத்தின்மேல் அஹங்காரம் அவருக்கு எங்கே இருக்கப் போகிறது? எங்கு பூரண ஸ்வஃபாவத்தின்மேல் மதிப்பும், மறியாதையும் இருக்கிறதோ, அங்கு அल्प ஞானத்தால் அஹங்காரம் வருவதில்லை.

ஞான ஸ்வபாவி ஆத்மா, எதனுடனும் சேராமலும், வேறொன்றில் நிலை கொள்ளாமலும் இருப்பதையே விரும்புகிறது. பிற எதாலும் அந்த ஆத்மா பெருமையோ, சிறுமையோ அடைவதில்லை. ஆத்மாவின் ஞான ஸ்வஃபாவம், ஸ்வயம் தன்னிலேயே பரிபூரணமாகவும்-எந்த குறையும் இல்லாததாலும், மற்றும் அளவில்லாத சுகம் நிறம்பியதாகவும் இருக்கிறது.

சர்வக்ருத்தன்மை அதாவது தூய்மையான வெறும் ஞானம் மட்டுமே பரிபூரண ஞானமாகும். அப்படிப்பட்ட ஞானத்தால் நிரம்பிய ஆத்மாவிடம் நம்பிக்கை கொள்வதே தர்மத்தின் அஸ்த்திவாரமாகும், தர்மத்தின் மூலமாகும்.

1.இணைப்பு

என்னிலேயே சர்வக்ரு வடிவில் பரிணமிக்கும் சக்தி இருக்கிறது, அதிலிருந்தே என் ஞானம் வெளிப்படுகிறது என்று நம்பாமல், சாஸ்திரங்களின் நிமித்தத்தால் என் ஞானம் வெளிப்படுகிறது என்று யார் நம்புகிறாரோ அவர், தனக்கு பிற பொருள் மூலம் லாபம் உண்டாகிறது என்று நம்புகிறார், ஆகையால் அவர்களுக்கு பிற பொருள்களால் சுகம் பெறமுடியும் என்ற புத்தியும் இருக்கிறது. அதாவது அவருக்கு பிற பொருள்களில் சுகபுத்தி காணப்படுகிறது. சைதன்யவடிவ ஸ்வதத்துவத்தை தவிர வேறு பிற பொருள்களில் லாபம் இருப்பதாக நம்புதல் நிமித்தியத்துவ புத்தியாகும்-மூட நம்பிக்கையும், கெட்ட அறிவுமாகும்.

“என் ஆத்மாவிலேயே சர்வக்ருத்தன்மையும், பரம சுகமும் நிரம்பி இருக்கிறது” என்ற நம்பிக்கை யாருக்கு இல்லையோ, அந்த ஆத்மா, தர்மத்தால் போகம் கிடைப்பதால் அதாவது புண்ணியத்தால் போகப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்பதால், புண்ணியம் செய்வதற்கே எல்லா முயற்சியும் செய்கிறது. சைதன்ய நிர்விஷய(அநிந்திரிய) சுகம் அதற்கு இன்னும் அனுபவத்திற்கு வரவில்லை, ஆகையால் அதன் ஆழ்மனதில் பிறபொருள்களால் கிடைக்கும் அற்ப இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி இருக்கிறது.

சர்வக்ருத்துவ வடிவில் தன் பரிணாமத்தை வெளிப்படுத்தும் சக்தி தன்னிடமே-தன் ஆத்மாவிடமே இருக்கிறது, அந்த சக்தியில் ஆழ்வதை-அதாவது தன் கவனத்தை செலுத்தாமல்-அந்த சக்தியை உன்னிப்பாகப் பார்த்து அதை வெளிப்படுத்தும் புருஷார்த்தத்தைச் செய்யாமல், நிமித்தத்தால் தான் என்னில் சர்வக்ருத்தன்மை வெளிப்படும் என்று நம்பி, நிமித்தத்தின் பக்கமே தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்துவதால் ஞானம் பிரகாசமடைகிறது என்று நம்புவருக்கு, ஐந்து இந்திரிய விஷயங்களில் சுகம் இருக்கிறது என்ற புத்தி விலகுவதில்லை. நிமித்தமும், இந்திரிய விஷயமும் வேறுவேறு அல்ல, இரண்டும் ஒன்றே! நிமித்தத்தை சார்வதால் லாபம் கிடைக்கும் என்று நம்புவதும், இந்திரிய விஷயங்களில் சுகம் இருக்கிறது என்று நம்புவதும், அவருடைய அபிப்பிராயத்தில் சரியான ஒன்றே என்று படுகிறது, அவ்வாறே அவர் அறிந்து, ஆத்ம ஸ்வஃபாவத்தின் பக்கம் சாராமல், உடனிருப்பவைகளைச் சார்ந்து செயல்படுகிறார்-தவறான புருஷார்த்தத்தை செய்கிறார். இது சுப ஃபாவமாகவே

1.இணைப்பு

இருந்தாலும்கூட, அவருக்கு இந்திரிய விஷய சுகங்களில் இருக்கும் ருசி விலகவில்லை மற்றும் ஸ்வபாவத்தின் அதீந்திரிய சுகத்தை அவர் இன்னும் ருசிக்கவில்லை. அவர் தன் ஆத்மாமேல் இலட்சியம் கொள்ளவில்லை ஆனால் அவருடைய இலட்சியம் இந்திரிய சுகபோகப் பொருள்கள்-வெளிப்பொருள்கள் மேலேயே லயித்து இருக்கிறது.

தன் சுத்த சைதன்ய ஸ்வஃபாவத்தை தவிர மற்ற எல்லா பதார்த்தங்களும் வெளி விஷயங்களாகும், அந்த வெளி விஷயங்களை சார்வதால் லாபம் இருக்கிறது என்று நம்புபவருக்கு பிற விஷயங்களில் ஆர்வம் இருக்கிறது. யாருக்கு தன் ஸ்வஃபாவத்தின்மேல் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவருக்கு பிற விஷயங்களில் சுகபுத்தி இருப்பதில்லை.

அரே! என் ஆத்மாவில் சர்வக்ருத்துவ சாமர்த்தியம் இருக்கிறது என்று நம்புபவர், அந்த நம்பிக்கையை தன் சக்தியின் பக்கம் பார்த்து நம்பிக்கை கொண்டாரா அல்லது பிறவற்றைப் பார்த்து நம்பிக்கை கொண்டாரா? ஆத்ம சக்தியின் மேல் நம்பிக்கை, ஆத்மாவை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்வதால் வருமா? அல்லது பிறவற்றை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்வதால் வருமா? எதாவது நிமித்தம், இராகம் அல்லது அபூர்வ பர்யாயத்தின் மேல் லட்சியம் வைப்பதால் பூரண சக்தியின் மேல் நம்பிக்கை வருவதில்லை, ஆனால் அகண்ட ஸ்வஃபாவத்தை சார்வதால் மட்டுமே பூரணத்தன்மை பெறப்படுகிறது. ஸ்வஃபாவத்தை சார்ந்து முழுமைத்தன்மையில் நம்பிக்கை கொள்பவருக்கு எப்போதும் பிறவற்றால் லாபமடையலாம் என்ற எண்ணம் இருப்பதில்லை.

அரஹந்த பகவானிடம் பர்யாயத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள ஆத்மாவின் சர்வக்ருத்துவ சக்தி போன்றே என்னிடமும் அந்த சக்தி [தற்காலத்தில் வெளிப்படாத நிலையில்-சக்தி வடிவில்] நிரம்பி இருக்கிறது. நான் என் ஆத்மாவின் பக்கம் சாய்ந்து என் நிஜசக்தியை கவனிக்காமல், அரஹந்த பகவான் பக்கமே பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால், என் மோஹம் என்னிடமிருந்து அழியாது. எப்படி சுத்த அரஹந்த பகவான் இருக்கிறாரோ, அப்படியே சக்தி வடிவில் நானும் இருக்கிறேன் என்று என் ஆத்மாவின் பக்கம் திரும்பி உள்நோக்கி அறிந்தால்தான், என் மோஹம் அழிந்து என்னில் சர்வக்ருத்துவ சக்தி வெளிப்படும். ஆகையால்

1.இணைப்பு

உண்மையில் அரஹந்த பகவான் நம் ஆத்மாவுக்கு லட்சியம் இல்லை, ஆனால் அரஹந்தரைப் போன்ற சாமர்த்தியம் கொண்ட தன் ஆத்மாவே நம் இலட்சியமாகும். அரஹந்த பகவானுடைய சக்தி அவரிடம் இருக்கிறது; அவரிடமிருந்து அந்த ஆத்மசக்தி நமக்கு வருவதில்லை, அவரை சார்வதால் நமக்கு அவர்மேல் இராக உணர்வே வருகிறது.

பிரபு, உன்னுடைய சைதன்ய சத்தாவின் அசங்க்யாத பிரதேசக்ஷேத்திரத்தில் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத நிதி நிரம்பியிருக்கிறது; உன்னுடைய முழு சக்தியும் உன்னுடைய நிதியிலேயே நிலைகொண்டு இருக்கிறது; அதில் நம்பிக்கை வைத்து உறுதி படுத்துவதின் மூலம் அந்த சுரங்கத்திலிருந்தே உன்னுடைய சர்வக்ருத்துவம் வெளிப்படும்.

எப்படி முழுமை அடைந்த ஞானத்தில் நிமித்தத்தின் ஆதரவு காணப்படவில்லையோ, அதேபோல கீழ்நிலையில் கூட ஞானம், நிமித்தத்தினால் வருவதில்லை; ஆகையால் உண்மையில் பூரணத் தன்மையை நம்பும் சாதகர், தன் ஞானம் பிறவற்றை சார்ந்ததாக நம்புவதில்லை, ஆனால் தன் ஸ்வஃபாவத்தை சார்ந்தே நிகழ்கிறது என்று நம்பி தன்பக்கமே சார்ந்து செயல்படுகிறார்.

சர்வக்ருசக்தி கொண்டவர் தன் ஆத்மாவின் பக்கம் பார்த்தாரானால் அந்த சர்வக்ருத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவார்; பிறவற்றின் பக்கம் பார்ப்பதால் ஆத்மாவுக்கு எதுவும் நிகழ்வதில்லை. அனந்த காலம்வரை பிறவற்றின் பக்கமே பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால் அங்கிருந்து சர்வக்ருத்தன்மையை பெறமுடியாது, ஆனால் நிஜ ஸ்வஃபாவத்தின் பக்கம் பார்த்து அதிலேயே நிலைப்பதால்-அதாவது நிஜஃஸ்வபாவத்தின் பக்கம் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பதால் வீதராகத்தன்மை மேலும் மேலும் தூய்மையடைந்து அது பூரமாக முழுமையடைந்த அடுத்தக்ஷணத்திலேயே சர்வக்ருத்தன்மை வெளிப்பட்டுவிடும்.

சர்வக்ருத்தன்மை வெளிப்படும் முன்னரே சாதக நிலையிலேயே ஆத்மாவின் முழு சக்தியில் உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. ஆத்மாவின் அந்த முழு சக்தியில் உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டதும், அந்த சக்தி கொண்ட ஆத்மாவிலேயே தொடர்ந்து ஆழ்ந்து இருந்தால்

1.இணைப்பு

அந்த சக்தியை பர்யாயத்தில் கொண்டு வருவதற்கான வேலை துவங்கி முழுமை அடைகிறது.

அரே! நான் சக்தி வடிவில் என் ஆத்மா திரவியத்தில் உள்ள சர்வக்ரு தன்மையை என் பர்யாயத்தில் கொண்டுவரும் சக்தி என்னிடமே [க்ரம்பத்தபர்யாய வடிவில் - பர்யாயப்பிரவாஹ வடிவில்] நிலை கொண்டுள்ளது என ஸ்வஃபாவ சாமர்த்தியத்தின்மேல் நம்பிக்கை கொள்வதாலேயே, அந்த அபூர்வ நம்பிக்கை, உயிருக்கு வெளியில் நம் எண்ணம் தாவிச் செல்லாமலிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்கிறது, மற்றும் அந்த எண்ணம் எங்கும் சிதறாமல், உள்நோக்கிப் ஸ்வஃபாவத்தை- திரிகாலி சுத்த ஆத்மாவை பார்த்துக்கொண்டே இருக்கும்படியும் செய்கிறது. ஸ்வஃபாவத்தின் பக்கம் உள்நோக்கிப் பார்க்காமல் சர்வக்ரு சக்தியின்மேல் நம்பிக்கை வருவதில்லை.

உள்நோக்கிப் பார்த்து நம்மிடமே உள்ள சர்வக்ருசக்தியின்மேல் நம்பிக்கை கொள்வதாலேயே நாம் மோக்ஷத்திற்கு-தர்மத்திற்கு செல்லும் காரியம் துவங்குகிறது. எந்த உயிர் தன்னையே உள்நோக்கிப் பார்த்து தன் சக்தியில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லையோ மற்றும் நிமித்தத்தின் பக்கம் பார்த்து, அந்த நிமித்தமே நான் மோக்ஷம் அடைய சக்தி கொடுக்கும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்தால், அந்த உயிர்களுக்கு இந்திரிய விஷய சுகபுத்தி விலகுவதில்லை, அதனால் தன்னை உள்நோக்கிப் பார்க்கும் ஸ்வஃபாவ புத்தியும் வருவதில்லை.

தலையை வெட்டும் கசாப்பு கடைக்காரன், திவ்யத்வனியை வெளிப்படுத்தி அதை கேட்க வைக்கும் வீதராக பகவான் - ஆகிய இருவருமே என் ஞானத்திற்கு ஞேயப் பொருளாக-என் அறிவினால் அறியப்படும் பொருளாக இருக்கின்றனர்; அந்த ஞேயப் பொருள்களால் எனக்கு எந்த லாப-நஷ்டமும் இல்லை, அதனால் நான் அவர்களை பார்த்து விருப்போ, வெறுப்போ கொள்வதில்லை. எந்த விருப்பு, வெறுப்புமின்றி எல்லா ஞேயப் பொருள்களையும் தெரிந்து கொள்ளும் சர்வக்ரு சக்தி என்னிடம் நிரம்பி இருக்கிறது. ஒரு வேளை அதில் உறுதி இல்லாதத்தன்மை எப்போதாவது வந்தாலும், தர்மத்தின் மேல்-வீதராகத் தன்மையின் மேல்-ஞேய வஸ்துவின் மேல் நடுநிலை வகிப்பதின் மேல் என்னிடம் உள்ள நம்பிக்கை எப்போதும் விலகுவதில்லை என

1.இணைப்பு

ஸ்வஃபாவபுத்தி உள்ள தர்மாத்மா அறிந்திருக்கிறது. தன்னுடைய இந்த பூரண ஸ்வபாத்தின்மேல் நம்பிக்கை கொண்ட தர்மி ஆத்மாவுக்கு, அந்த நம்பிக்கையின் ஆதரவு பலத்தால் மிகக்குறைந்த காலத்தில் முழு சர்வக்ரு சக்தியும் வந்துவிடுகிறது. **அந்த சர்வக்ருத்துவத்திற்கும் அதை சாதிக்கும் ஃபாவலிங்கி முனிவர்களுக்கும் வெற்றி உண்டாகட்டும்!**

(ஆத்ம தர்மம் என்ற குஜராத்தி மொழியில் வந்த புத்தகத்தின் சுருக்கம்.)

2. உயிரின் 47 சக்திகள்

(டாக்டர் ஹுக்கும்சந்த் ஃபாரில்)

1.ஜீவத்துவ சக்தி:

ஆத்மத்திரவ்யஹேதுபூத் சைதன்யமாத்ர ஃபாவதாரணலக்ஷண ஜீவத்துவ சக்தி: |

ஆத்ம திரவியத்திற்கு மட்டுமே பொருத்தமான சைதன்ய உணர்வு-சேதனா லக்ஷணத்தையே ஜீவத்துவ சக்தி என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது சைதன்ய ஃபாவத்தை (பார்த்தல்-அறிதல் சக்தியை, ஃபாவப் பிராணனை) எது தன் அடையாளமாகக் கொண்டுள்ளதோ அதுவே ஜீவத்துவசக்தி வடிவமாகும்; அதனால்தான் இதை ஜீவன் என்று அழைக்கின்றனர். இதன் தாத்தபர்யம் என்னவென்றால் உயிர் தான் வாழ்வதற்கு பிற பதார்த்தத்தை சார்ந்து இருக்கவில்லை; அதனிடம் சைதன்ய ஃபாவம் அதாவது பார்த்தல்-அறிதல் உணர்வு எனும் ஜீவத்துவ சக்தி இருக்கிறது. இந்த காரணத்தினாலேயே அது எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது; அதாவது இதுவரை வாழ்ந்துகொண்டு இருந்தது, இப்போதும் வாழ்கிறது, எதிர்வரும் காலங்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இந்த உயிர் உணவு, தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்வதாலோ, ஆயுள் கர்ம உதயத்தாலோ வாழவில்லை; அது தன் ஜீவத்துவ சக்தியால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

சம்சார அவஸ்தையில் உடல் என்ற புத்தகலத்தாலான கூட்டுக்குள் வாழும்போதுகூட உணவும், தண்ணீரும் வெளி நிமித்தமாகும், ஆயுள்கர்ம உதயம் அந்தரங்க நிமித்தமாகும், உபாதானம் என்னவோ ஜீவத்துவ சக்திமய வெளிப்பாடான சைதன்ய அதாவது பார்த்தல் - அறிதல் பர்யாயத்தாலாகும்.

இந்த உயிருக்கு மரணபயமே எல்லாவற்றையும்விட அதிக கவலை தருவதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் ஆச்சாரியர் முதன்முதலில் ஜீவத்துவசக்தி பற்றி சர்ச்சை செய்து மரணபயத்தைப் போக்கும் வெற்றிகரமான முயற்சியை மேற்கொள்கிறார்.

2.இணைப்பு

2.சிதி சக்தி:

அஜடத்வாத்மிகா சிதி சக்தி: |

ஜீவத்துவசக்தி நிரம்பியுள்ள ஆத்மாவில் சிதி என்னும் பெயர்கொண்ட சக்தியும் இருக்கிறது. இந்த காரணத்தால் ஆத்மா எப்போதும் ஜடமாவதில்லை; சைதன்ய உணர்வை இழப்பதில்லை. இந்த பகவான் ஆத்மா ஜீவத்துவ சக்தியால் ஜீவிக்கிறது-வாழ்கிறது, சிதி சக்தியால் ஜடமாகாமல் இருக்கிறது. அதனால்தான் இந்த சிதி சக்தியை அஜடாத்ம தத்துவம்-அஜடவடிவம் என்று சொல்கின்றனர். சிதிசக்தி உடலாக ஆத்மா(நான்) இல்லை என்பதையும், ஜீவத்துவசக்தி உடலுடன் கூடியிருப்பதால் ஆத்மா(நான்) வாழவில்லை என்பதையும், ஆத்மாவினுடைய(என்னுடைய) வாழ்வு என்னவோ சைதன்ய வடிவ ஃபாவப் பிராணனாலாகும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. சைதன்ய வடிவமாக வாழ்தல் ஆத்மாவின் லக்ஷணம், இந்த லக்ஷணத்தின் மூலம் பார்க்கப்படும் லக்ஷியப் பொருளான ஆத்மா லக்ஷியப்பொருளாகும். இவ்வாறு ஆத்மா ஜீவத்துவ சக்தியால் காரணத்தால் வாழ்கிறது, சிதிசக்தியின் காரணத்தால் பார்த்தல்-அறிதல் செயலை சதாகாலம் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

3.த்ருஷி சக்தி:

அனாகர உபயோகமயி த்ருஷிசக்தி: |

அனாகர உபயோக மயமான திரவியமே த்ருஷி சக்தியாகும். எதில் அறியப்படும் பொருளைப் பற்றிய சிறப்புகளின் பக்கம் கவனம் சிதறாமல் பொதுவாக பார்க்கும் செயல் நிகழ்கிறதோ, அதாவது தர்சனக்கிரியை மட்டும் நிகழ்த்துகிறதோ அதுவே த்ருஷி சக்தியாகும். அதாவது சாமான்ய அவலோகன் வடிவ ஆத்மாவின் தர்சன குணமே த்ருஷி சக்தியாகும்.

4.ஞான சக்தி:

சாகார உபயோகமயி ஞானசக்தி: |

சாகார உபயோகமய திரவியமே ஞான சக்தியாகும். எதில் அறியப்படும் பதார்த்தங்களை சிறப்பான வடிவில் அளவுகளைப் பொருத்தி

2.இணைப்பு

விசேஷமாக அறியும் செயல் நிகழ்கிறதோ, அந்த அறிதல் வடிவ ஆத்மாவின் ஞான குணமே ஞானசக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறு ஜீவத்துவ சக்தி மூலம் ஆத்மா முக்காலத்திலும் சேதன பிராணனுடன் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளது என்றும், சிதி சக்தியின் மூலம் அது ஜடமாகாமல் இருக்கிறது என்றும், த்ருஷி சக்தி மூலம் பொருளை முழுமையாக-பொதுவாக பார்க்கிறது என்றும், ஞான சக்தி மூலம் பொருளை சிறப்பாக அறிகிறது என்றும் அதாவது பகவான் ஆத்மா சேதன மயமாகவும், அஜட மயமாகவும், தர்சனோபயோக மயமாகவும், ஞானோபயோக மயமாகவும் இருக்கிறது என்று ஆச்சாரியர் விளக்குகிறார்.

இந்த பகவான் ஆத்மா ஜீவத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் ஜீவன் என்றும் சிதி சக்தியின் காரணத்தால் சேதனம் என்றும், ஞான- த்ருஷி சக்திகளின் காரணத்தால் ஞாதா-திருஷ்டா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிரயோஜனமான ஜீவ தத்துவத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாம் தெளிவு பெறுவதற்காகவே, ஆச்சாரியர் அமிர்தசந்திரர், பகவான் ஆத்மாவின் சக்திகளை தனித்தனியாக நமக்கு புரியும்படி எடுத்துக் கூறுகிறார்.

5.சுக சக்தி:

அனாகுலத்துவ லக்ஷணம் சுகசக்தி: |

எந்த சிரமமும்-கஷ்டமும் இல்லாத லக்ஷண வடிவம் சுக சக்தியாகும். எல்லா பிராணிகளும் சுகத்தைப் பெறவே விரும்புகின்றன, துக்கத்தைக் கண்டு அஞ்சுகின்றன என்பது பொதுவான உண்மையாகும். ஆத்மாவே சுகமயப் பிண்டமாக இருப்பதை இந்த சுகசக்தி எடுத்துச் சொல்கிறது. எந்த சிரமமும் இல்லாத இயல்பே சுக சக்தியாகும். அதனால்தான் ஆத்மார்த்திகளுக்கு சிரமமில்லாத லக்ஷணமான சுகசக்தி மிகவும் மகத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. எனவேதான் 47 சக்திகளை உறுதிப்படுத்தும் வரிசையில் ஐந்தாவதாக இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவை சச்சிதானந்தம் என்று கூறுவர். 'சத்'-ல் ஜீவத்துவமும், 'சித்'-ல் சிதித்துவமும், 'ஞான-தரிசனம் மற்றும் ஆனந்த'-த்தில் சுகசக்தியும் வருகிறது. [சத்+சித்+ஆனந்தம்= சச்சிதானந்தம்]

2.இணைப்பு

ஆத்மாவில் அனந்த சக்திகள் இருந்த போதிலும், அவை எல்லாம் பகவான் ஆத்மாவில் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன, அதில் முன்-பின் என்ற எந்த வரிசைமுறையும் இல்லை. ஆனால் அவைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது வரிசையாகவே சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது, ஏனெனில் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக சொல்லும் சாமர்த்தியம் சொல்லில்-சப்தத்தில் இல்லை. இந்த நிலையில் வஸ்துவின் இயல்பை தெரியவைப்பதில் எந்த சக்தியை முதலில் வைப்பது, எந்த சக்தியை அடுத்து வைப்பது என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சுகசக்தியில் சிரத்தை சக்தி மற்றும் ஒழுக்க-சாரித்திர சக்திகளும் இணைந்திருப்பதாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் 47 சக்திகளில் சிரத்தை மற்றும் சாரித்திர சக்திகள் தனியாக எடுத்துப் பேசப்படவில்லை. சுகசக்தியின் நிர்மல பரிணாமத்தில் அதாவது அனிந்திரிய ஆனந்தத்தின் மலர்ச்சியில், சிரத்தை மற்றும் சாரித்திர சக்திகளின் நிர்மல பரிணாமங்களும் மஹத்துவபூர்வமான பங்களிப்பு இருக்கிறது. இந்த சுக சக்தியை தெரிந்து கொள்வதால் நமக்கு என்ன லாபம் வரப்போகிறது என்று எண்ணுகிறீர்களா? அனாதி காலமாக இந்த ஆத்மா பிற பொருள்கள் மூலம்தான் சுகம் பெறமுடியும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் பிற பொருளில் சுகம் என்பதே இல்லை என்பதுதான் உண்மை, எனவே இன்றுவரை நிலையான சுகத்தை இந்த ஆத்மா அனுபவிக்கவே இல்லை. அதனால் பல சிரமங்களையும், பயத்தையும் மட்டுமே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது; சிரமமும், பயமும் குறைந்த நிலையையே உண்மையில் சுகம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. சுக சக்தியின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்வதால் உண்மையான சுகம் எங்கே கிடைக்கும் என்பது இந்த ஆத்மாவுக்கு தெரிய வருகிறது. ஆத்மா அதுவே சுகமயமான ஒரு வஸ்து, ஆனந்தத்தின் கிழங்கு என்று புரிய வருகிறது. பிறகு உண்மையான சுகமடைய ஆத்மாவைப் பார்த்து அதில் ஆழ்ந்து ஆனந்தமயமான சுகத்தை துய்க்கவேண்டும் என்று அதற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை அல்லவா!

6.வீர்ய சக்தி:

ஸ்வரூப் நிர்வர்த்தனசாமர்த்ய வீர்யசக்தி: |

ஸ்வரூபத்தை (பர்யாயத்தில்) உருவாக்கும் - வெளிப்படுத்தும் சாமர்த்தியமே வீர்யசக்தியாகும். எப்போது பகவான் ஆத்மா அரஹந்தர் நிலையை அடைகிறதோ, அப்போது அனந்ததரிசனம், அனந்தஞானம், அனந்தசுகம், அனந்தவீர்யம் எனப்படும் அனந்த சதுஷ்டயங்கள் முழுமையாக வெளிப்பட்டு விடுகின்றன. அனந்த சதுஷ்டயம் என்பது த்ருஷிசக்தி, ஞானசக்தி, சுகசக்தி, மற்றும் வீர்யசக்தி ஆகிய நான்கு சக்திகளின் பரிபூரண வெளிப்பாடேயாகும். இப்படிதான் ஆத்மாவின் எல்லா சக்திகளும் அரஹந்த - சித்த அவஸ்தையில் பூரணமாக அவர்களுடைய பர்யாயத்தில் பூரணமாக தூயவடிவில் (திரிகாலி பகவான் ஆத்மாவில் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே) வெளிப்படுகின்றன, ஆனால் பிரபலமாக அனந்த சதுஷ்டயங்களை மட்டுமே பொதுவாகக் குறிப்பிட்டு சொல்லப்படுகின்றன. ஞானதர்சனம் ஆத்மாவின் லக்ஷணமாகும் மற்றும் சுகமடைய வேண்டும் என்ற ஆசை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. வீர்ய சக்தியைத் தவிர வேறு எதனால் அதை பர்யாயத்தில் உருவாக்கிப் பிரகாசிக்கச் செய்ய முடியும்! அதனால்தான் ஆரம்பத்திலேயே இந்த சக்தி பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

ஜீவத்துவசக்தி என்னவோ உயிரின் வாழ்வாதாரமாகும், மற்றும் சிதிசக்தி அதன் சேதனத்துவத்தை எப்போதும் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் சக்தியாகும். சிதிசக்தி ஞானம் மற்றும் தர்சனம் என இரண்டு வடிவமாக - ஆத்மாவின் லக்ஷணமாக இருக்கிறது. அதீந்திரியசுக வடிவில் பரிணமிக்கும் விருப்பம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அனாகுலத்துவ லக்ஷண வடிவ சுகசக்தியே அனந்தமயமாகும். அதைப்பற்றி எடுத்துக்கூறிய பிறகு, வீர்யசக்தி பற்றி அடுத்ததாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. என்னில் அனந்த சதுஷ்டயங்களில் மூன்று பற்றி முன்னர் சொல்லப்பட்ட ஐந்து சக்திகளில் அடங்கி விட்டன; இப்போது இந்த வீர்யசக்தி பற்றி ஆச்சாரியர் எடுத்துக்கூறுகிறார், இதனால் நம்முடைய பரம இஷ்டமான அனந்த சதுஷ்டயம் பற்றிய விளக்கம் முழுமை பெறுகிறது. இவ்வாறு துவக்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆறு சக்திகளில்தான் அனந்த சதுஷ்டயத்தின் விதைகள் இருக்கின்றன.

2.இணைப்பு

இந்த வீர்ய சக்திக்கும், நாம் நம் தாய்-தந்தையரிடமிருந்து பெற்ற ரஜ்ஜு-வீர்யத்திற்கும் (விந்து சக்திக்கும்) எந்த சம்பந்தமுமில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; ஏனென்றால் அது ஜடமான உடலின் சக்தி பற்றியது. மேலும் தீர்த்தங்கரர்களுக்கு இருக்கும் வஜ்ரவிரஷபநாராச சம்ஹனன உடலுடன்கூடிய யாராலும் வெல்ல முடியாத சக்தி கூட இந்த சக்தியுடன் எந்த சம்பந்தமுமில்லை, ஏனென்றால் இதுகூட உடல் சம்பந்தமானதாகும். இந்த ஆத்ம வீர்யசக்தியின் சம்பந்தம் ஆத்மாவின் அனந்த சதுஷ்டங்களுடன் தொடர்புள்ள அனந்த வீர்யத்துடனாகும். அந்தவீர்யம் என்பது இந்த சக்தியின் முழு வெளிப்பாடேயாகும். ஒவ்வொரு வஸ்துவின் முழு ஸ்வரூபத்தை அதன் பர்யாயத்தில் அமைப்பதே இந்த வீர்யசக்தியின் பிரதான வேலையாகும்.

7.பிரபுத்துவ சக்தி:

அகண்டித் பிரதாபஸ்வாதந்த்ரயஷாலித்வலக்ஷணம் பிரபுத்வசக்தி: |

துண்டுபண்ண முடியாததாகவும், சுதந்திரமாகவே முழுமையாக இருக்கக்கூடியதுமாகிய லக்ஷணத்தை பிரபுத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர். ஆத்மா அப்படிப்பட்ட அமானுஷ்ய மகிமை கொண்ட, பிரபுத்வசக்தி கொண்ட ஒரு பதார்த்தமாகும், அதில் கொஞ்சம்கூட எந்த தாழ்மையோ, ஏழ்மையோ இல்லை, எதனுடைய உதவியையும் அது நாட வேண்டிய அவசியமுமில்லை. எனவே ஹே பவ்யனே! உன் பிரபுத் தன்மையை இதுவரை நீ தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்துவிட்டாய், போனது போகட்டும், இப்போதாவது இதைத் தெரிந்துகொள்!

நம்முடைய பகவான் ஆத்மா கூட அப்படிப்பட்ட பிரபு சக்தியை கொண்டதாகும். அதாவது அனந்த பிரபுத்தன்மையுடன் கூடியதாகும், அனந்த மஹிமை கொண்டதாகும், துண்டுபண்ண முடியாத மாட்சிமை பொருந்தியதாகும், முழு சுதந்திரத்துடன் செயல்படும் சாமர்த்தியம் கொண்டதாகும். அதனுடைய அசங்க்யாத பிரதேசத்தில், அனந்த குணங்களில், மற்றும் அவைகளின் நிர்மல பர்யாயங்களில் பிரபுத்துவத் தன்மை இருக்கிறது, அதனால் நான், பகவான் ஆத்மா பிரபுவாவேன், என்றுடைய அசங்க்யாத பிரதேசங்களும் பிரபுவாகும், என் அனந்த

2.இணைப்பு

குணங்களும் பிரபுவாகும், அந்த குணங்களின் அனந்த நிர்மல பர்யாயங்களும் கூட பிரபுத்தன்மை கொண்டவைகளாகும்.

இப்படிப்பட்ட அனந்த பிரபுத்துவ சக்தி கொண்ட நீயே அந்த பகவான் தன்மையுடைய ஒரு பதார்த்தமாவாய்; நாம் எல்லோரும் ஸ்வயமாக அப்படிப்பட்ட சக்தியை நம்மிடம் கொண்டவர்களே - என்று அறிந்து, ஹே ஆத்மன்! உன் பிரபு தன்மையை நீ இப்போதே தெரிந்துகொள். அதைப் பற்றி சிந்தித்து, அதை உறுதிசெய்து, அதில் முழு நம்பிக்கை கொள்! அப்படி நீ செய்வாயானால் உன்னுடைய நிகழ்கால பர்யாயத்தில் இருக்கும் பாமரத்தன்மை-ஏழ்மைத்தன்மை தானாகவே முடிவுக்கு வந்துவிடும், உன்னுடைய பிரபுத்துவ சக்தி நிர்மலமடைந்து உன்னுடைய பர்யாயத்தில் கூட அந்த பிரபுத்தன்மை வெளிப்பட்டு விடும்.

8.விபுத்துவ சக்தி:

சர்வஃபாவவ்யாபகௌகஃபாவரூப் விபுத்தவ சக்தி: |

எல்லா ஃபாவங்களிலும் பரவும் தன்மை கொண்ட ஃபாவ வடிவமாக விபுத்துவ சக்தி இருக்கிறது. ஜீவத்துவம், சிதி, த்ருஷி மற்றும் ஞானம் முதலான எல்லா உணர்வுகளிலும் அதாவது பகவான் ஆத்மாவின் அனந்த சக்திகளிலும் பரவும் சக்தி வடிவின் பெயர்தான் விபுத்துவ சக்தியாகும்.

இதனால் ஆச்சாரியர் சொல்ல வருவது யாதெனில், பகவான் ஆத்மாவில் உள்ள எல்லா சக்திகளிலும் பரவியிருக்கிற அப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது, அதனுடைய வடிவம் எல்லா சக்தியிலும் இருப்பதால், எல்லா சக்திகளும்கூட ஒன்று மற்றொன்றில் பரவியிருக்கின்றன.

ஆத்மாவில் சக்திகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறாக இருந்த போதிலும்கூட, இந்த விபுத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் அந்த சக்திகள் அவைகளுக்குள் ஒன்று மற்றொன்றில் பரவியிருக்கின்றன. இந்த காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா அகண்டமாக-துண்டுபண்ண முடியாததாக, தனித்தனியாகப் பிரிக்க முடியாததாக, தானாக ஆத்மாவை விட்டு பிரிந்து போகாததாக, ஒரே முழுமையான வஸ்துவாக-வஜ்ரமய பிண்டமாக இருக்கிறது.

9.சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி:

விஸ்வ விஸ்வ சாமான்யஃ பாவபரிணதாத்ம தர்சனமயி சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி: |

லோகாலோகத்தை பொதுவான வடிவில் பார்க்கும் சக்தியை அதாவது முழுமையான லோகாலோகத்தின் இருப்பை மட்டும் கிரஹிக்கும் ஆத்மாவின் தரிசனமய சக்தியை சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

10.சர்வக்ருத்துவ சக்தி:

விஸ்வவிஸ்வவிசேஷஃ பாவபரிணாமாத்மஞானமயி சர்வக்ருத்துவ சக்தி: |

லோகாலோகத்தை சிறப்பான வடிவில் பார்க்கும் சக்தியை அதாவது முழுமையான லோகாலோகத்தின் சிறப்புகளை கிரஹிக்கும் ஆத்மாவின் ஞானமய சக்தியை சர்வக்ருத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர். இந்த சர்வக்ருத்துவ சக்தி அருகில் இருப்பவை, தொலைவில் இருப்பவை என்ற வேறுபாடு இன்றி எல்லா பதார்த்தங்களையும் மற்றும் அவைகளின் கடந்த, நிகழ்வு மற்றும் எதிர்கால எல்லா நிலைகளையும் ஒரே சமயத்தில் அறியும் வல்லமை படைத்ததாக இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு சக்திகளும் ஒருசில வேறுபாடுகளைத் தவிர கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றன; ஆனாலும்கூட இரண்டு சக்திகளும் அடிப்படையில் ஆத்மமயமாகும்(ஆத்மாகாராகும்). முதலில் இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பார்க்கலாம். சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி தரிசனமயமாக (தர்சனாகாரமாக) இருந்த போதிலும், முழு உலகத்தின் பொதுவான நிலையை (நிலையான இருப்பை) பார்ப்பதாகும். சர்வக்ருத்துவ சக்தி ஞானமயமாக (ஞானாகாரமாக) இருந்த போதிலும் முழு உலகத்தின் சிறப்புகளையும் (வெவ்வேறு சிறப்பு அம்சங்களையும்) அறிவதாகும். சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி பார்க்கும் வடிவமாகும், சர்வக்ருத்துவ சக்தி அறியும் வடிவமாகும். சர்வதர்ஷித்துவ சக்தியின் விஷயம் பொதுவாகப் பார்ப்பது மட்டுமாகும், சர்வக்ருத்துவ சக்தியின் விஷயம் சிறப்புகளை அறிவது மட்டுமாகும்.

2.இணைப்பு

பொதுவாக உலக வழக்கில் எந்த வஸ்துவையும் விபரமாக தெரிந்து கொள்வதற்குமுன், அந்த வஸ்து இருப்பது பார்க்கப்படுகிறது, இதையே தரிசனம் (சாமான்ய அவலோகன்) என்று சொல்கின்றனர். இந்த முன்-பின் என்ற காலவேறுபாடு எல்லாம் சதுமஸ்த்த (அல்பஞான நிலையில்-மறைப்புடன் கூடிய அறிவில்) அவஸ்தையில் அதுவும் பிற பொருள்களை இந்திரிய சகாயத்தின் மூலம் பர்த்தல்-அறிதலில் மட்டுமே ஒழிய, மறைப்புகள் அற்ற சர்வதர்ஷி-சர்வக்ஞ அவஸ்தையில் இல்லை; ஏனென்றால் சர்வக்ஞ பகவானுக்கு தான்பிற முதலான எல்லா வஸ்துக்களும் பற்றிய தர்சனோபயோகமும், ஞானோபயோகமும் ஒன்றாகவே - ஒரே சமயத்தில் உண்டாகின்றன [இது இந்திரிய நிமித்தங்கள் எதுவுமின்றி நேரடியாக ஆத்மாவே அதன் கர்ம மறைப்புகள் அற்ற சக்திகளின் மூலம் பார்த்தலும் அறிதலுமாகும். சதுமஸ்த்த அவஸ்தையில் கூட, ஸ்வயம் ஆத்மா தன்னையே அதாவது தன் ஆத்மாவையே பார்த்தல் அறிதல் நிகழ்த்தும் போதும் காலபேதம் இன்றியே இரண்டும் ஒன்றாகவே நிகழ்கிறது, ஏனென்றால் இந்த அவஸ்தையில் கூட அறியும் போது இந்திரியங்களின் சகாயம் தேவைப்படுவதில்லை. இந்திரியங்களின் சகாயம் தேவைப்படும்போதுதான் பார்த்தலுக்குப் பிறகு அறிதல் நிகழ்கிறது. ஏனென்றால் ஒரு இந்திரியத்தை ஒரு சக்திதான் ஒரு சமயத்தில் உபயோகப்படுத்த முடியும்படியான முட்டுக்கட்டை நிலை கர்ம மறைப்புகளுடைய பிற வஸ்துவை பார்த்தல் அறிதல் செய்யும் நிலையில்தான் இருக்கிறது என அறியவும்.]

பிரகாஷக் என்ற சொல் பார்த்தல் அறிதல் இரண்டுக்கும் பொருந்தும், ஏனென்றால் இரண்டு சக்திகளும் சமமாக ஸ்வபர பிரகாஷக்குகளாக இருக்கின்றன, மேலும் இவ்விரண்டு சக்திகளின் விஷயங்கள்கூட லோகாலோகமாகும். லோகாலோகத்தை பார்த்தல்-அறிதல் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா லோகாலோக மயமாக ஆகிவிடவில்லை, ஆத்ம மயமாகவே இருக்கிறது - இதை எடுத்துச்சொல்லவே இரண்டின் வடிவங்களையும் ஆத்மதர்சனமயம், ஆத்மஞானமயம் என்ற சொற்களின் மூலம் சொல்லப்படுகிறது. இதன் தாற்பரியம் என்னவென்றால் இரண்டு சக்திகளுமே ஆத்ம மயம்தான், லோகாலோக மயமில்லை என்பதாகும்.

2.இணைப்பு

த்ருஷிசக்தி மற்றும் ஞானசக்தி பற்றி பேசும்போது வெறுமனே ஒரு வஸ்துவை பார்த்தல்-அறிதல் என்ற விஷயம் பற்றி மட்டுமே பேசப்பட்டது; எல்லா வற்றையும் பார்த்தல் - அறிதல் என்ற விஷயம் பற்றி பேசப்படவில்லை. அதனால்தான் இங்கு முழு லோகாலோகத்தை பார்த்தல் - அறிதல் வடிவில் பரிணமிப்பதை எடுத்துச்சொல்லவே சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி மற்றும் சர்வக்ருத்துவ சக்தி ஆகிய இரண்டு சக்திகள் பற்றி இங்கு பேசப்படுகிறது. இந்த சக்திகளின் பெயர்களை வைத்தே இங்கு தான் பிற எல்லாவற்றையும் பார்த்தல்-அறிதல் விஷயம் பற்றி பேசப்படுவது தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகிறது; ஏப்படியெனில் இவைகளின் பெயரே சர்வதர்ஷித்துவ சக்தி மற்றும் சர்வக்ருத்துவ சக்தியாகும்.

பகவான் ஆத்மாவில் இந்த எல்லா சக்திகளும் வஸ்துவ வடிவில் இருக்கின்றன; கற்பனை வடிவில் இல்லை. எனவே இவ்வாறு சொல்வது நிச்சய நயத்தாலாகும், வியவஹார நயத்தால் அல்ல. இதன் தாத்தபர்யம் என்னவென்றால் பகவான் ஆத்மாவில் ஸ்வபர விஷயங்களை பார்த்தல்-அறிதல் சக்தி இருக்கிறது என்பது பரம சத்தியமாகும்.

11.ஸ்வச்சத்துவ சக்தி:

நிருபாத்மப்ரதேச பிரகாஷமான் லோகாலோகாகார்மேசகோபயோக லக்ஷணம் ஸ்வச்சத்துவ சக்தி: |

அமூர்த்த தூய ஆன்மப்பிரதேசத்தில் பிரகாசிக்கும் லோகாலோகத்தின் வடிவத்தை ஒத்த, அதாவது அனேக வடிவங்களை பிரதிபலிக்கும் ஆத்மாவின் உபயோக வடிவ லக்ஷணத்தை ஸ்வச்சத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர். ஏப்படி தூய்மையான-அழுக்கற்ற கண்ணாடியின் பிரதிபலிக்கும் சக்தியால் அதன் முன்னர் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் எந்த பேதமுமின்றி பிரதிபிம்ப வடிவில் கண்ணாடியில் தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகின்றனவோ அதேபோல, ஆத்மாவின் ஸ்வச்சத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் ஆத்மாவின் உபயோகத்தில் லோகாலோகத்தின் எல்லா வடிவங்களும் எந்த பேதமுமின்றி - ஏப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படியே ஒட்டுமொத்தமாக பிரதிபலிக்கின்றன-எல்லாம் பிகாசமாகத் தெரிகின்றன.

2.இணைப்பு

கண்ணாடியில் என்னவோ புத்தகலப் பொருள்களின் நிகழ்கால நிலைகள் மட்டுமே தெரிகின்றன, ஆனால் பகவான் ஆத்மாவில் உருவப்பொருள்கள் மட்டுமல்லாமல், எல்லா அருவப்பொருள்களும் கூடத் தெரிகின்றன; எல்லாப்பொருள்களின் வெறும் நிகழ்கால நிலைகள் மட்டுமல்லாமல் எல்லாப்பொருள்களின் கடந்தகால, எதிர்கால, நிகழ்கால எல்லா நிலைகளும் எந்த குழப்பமுமின்றி தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

இன்னுமொரு சிறப்பு என்னவென்றால் கண்ணாடியின் முன் அதன் எல்லைக்குள் வரும் உருவப்பொருள்கள் மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் பகவான் ஆத்மாவின் ஸ்வச்ச ஸ்வஃபாவத்தில் அருகில், இடைப்பட்ட தூரத்தில், மற்றும் வெகு தொலைவில் உள்ள உருவ மற்றும் அருவப் பொருள்களும் சிறியன மற்றும் பெரியன என்ற அளவு பேதமின்றி எல்லா வஸ்துக்களும், அவைகளின் முக்கால பர்யாயரங்களும் தெள்ளத்தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

பகவான் ஆத்மாவில் எல்லா வஸ்துக்களும் பிரதிபலிக்கும் இந்த அற்புத சக்தியைத்தான் ஸ்வச்சத்துவ சக்தி என்று ஆச்சாரியர் கூறுகிறார். கண்ணாடியில் பொருள்களின் பிரதிபிம்பம் தெரிவதால் காண்ணாடி எந்த பாதிப்பும் அடையாமலிருப்பதுபோல, பகவான் ஆத்மாவில் எல்லாப் பொருள்களும் அதன் முக்கால பர்யாயங்களும் பிரதிபலிப்பதால் அவை அந்த பகவான் ஆத்மாவில் எந்த பாதிப்பையும் உண்டுபண்ணுவதில்லை. ஆத்மா அவைகளைப் பிரதிபலிக்க அவைகளின் அருகில் செல்லவேண்டியதாக இல்லை, பொருள்களும் ஆத்மாவின் அருகில் வரவேண்டியதாக இல்லை. ஆத்மா அது இருக்குமிடத்திலேயே எல்லாம் நிகழ்கின்றன; மற்றும் எல்லா பொருள்களும் சுதந்திரமாக அவையவைகளில் காரியங்களை சுதந்திரமாக செய்த வண்ணம் இருக்கின்றன. பகவான் ஆத்மாவில் பிரதிபலிப்பதால் அவைகளும் எந்த பாதிப்பையும் அடைவதில்லை.

எப்போது இந்த ஸ்வச்சத்துவ சக்தி பூரணமாக தூய்மை அடைகிறதோ அப்போது எல்லா லோகாலோகப் பொருள்களும் அதில் பிரதிபலிக்கின்றன. அது அழுக்காக-கர்ம பாதிப்புடன் இருக்கும் நிலையில் அதன் தகுதிக்கு ஏற்ப சில பொருள்களின் சில பர்யாயங்களே

2.இணைப்பு

பிரதிபலிக்கின்றன. பிரதிபலிப்பு என்னவோ எப்போதும் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

இந்த ஸ்வச்சத்துவ சக்தியின் வடிவம் எல்லா சக்திகளிலும் இருக்கின்றன, அதனால் எல்லா குணங்களும் தூய்மை அடையும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றன, ஆத்மாவும் தூய்மை அடையும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. எப்போது ஸ்வச்சத்துவ சக்தி பூரண தூய்மை அடைகிறதோ அப்போது ஆத்மாவும் அதன் எல்லா சக்திகளும் ஒன்றாக முழுத்தூய்மை அடைந்து விடுகின்றன.

12.பிரகாச சக்தி:

ஸ்வயம் பிரகாசமான் விசதசுவசம்வித்திமய பிகாச சக்தி: |

ஆத்மா சுயம் பிரகாசமாக இருக்கிறது; பளிங்கு போல நிர்மலமான அது தன்னைத்தானே அதுவே சுயமாகவே தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மை கொண்டுள்ளது. அதாவது ஆத்மா தன்னைத்தானே அனுபவிக்கக் கூடியதான அந்த அனுபவ சக்தியைத்தான் பிரகாச சக்தி என்று கூறுகின்றனர்.

இந்த ஆத்மா லோகாலோகத்தை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது அல்லது லோகாலோகமே இதன் ஞானத்தில் இயல்பாகவே ஜொலிக்கிறது என்பதை 11-ஆம் ஸ்வச்சத்துவ சக்தி மூலம் தெரிந்து கொண்டோம். இந்த 12-ஆம் பிரகாச சக்தியின் மூலம் லோகாலோகம் மட்டுமே இதன் ஞானத்தில் இயல்பாக ஜொலிக்கவில்லை, அதோடல்லாமல் தன்னையும் தெளிவாக அறியக்கூடியதாக அதாவது ஸ்வயம் தன்னை - ஆத்மனை அனுபவம் செய்யக்கூடிய சக்தியும் தன்னிடமே கொண்டுள்ளது, அந்த சக்தியின் பெயரே பிரகாச சக்தியாகும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

லோகாலோகத்தில் நம் ஆத்மாவும் வந்துவிடுகிறது; அதனால் ஸ்வச்சத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் நம் ஆத்மா கூட நம் ஆத்மஞான ஸ்வஃபாவத்தில் ஜொலிக்கப்போகிறது, அதனால் அறியப்படவும் போகிறது; எனவே ஆத்மாவை அறிவதற்கு என்று தனியாக இன்னும் ஒரு

2.இணைப்பு

இந்த பிரகாச சக்தியின் அவசியம் எங்கே இருக்கிறது? என்ற ஒரு கேள்வி உங்களுக்கு எழக்கூடும்.

அடே சகோதரனே! இந்த பிரகாச சக்தி ஒரு அனுபவமயமான சக்தியாகும், ஸ்வச்சத்துவ சக்தி ஸ்வசம்வேதன மயமாக-தன்னால் அனுபவம் செய்யக்கூடியதாக இல்லை. பிற பொருள்கள் ஆத்மாவில் பார்த்து மட்டுமே அறியப்படுகின்றன அந்த பொருள்களின் சுக-துக்கம் ஆத்மாவின் அனுபவத்திற்கு வருவதில்லை; பிற பொருள்கள் ஆத்மாவில் பார்த்து மட்டுமே அறியப்படுகின்றன; ஆனால் நம் பகவான் ஆத்மா அறியப்படுவது மட்டும் அல்ல அனுபவத்திற்கும் வரக்கூடியதாகும். அந்த அனுபவம் ஸ்வசம்வேதனா மயமான பிரகாச சக்தியின் காரியமாகும். இந்த சக்தி பற்றி அறிவு வருவதால், ஆத்ம அனுபவத்திற்காக நாம் எதையும் தேடிப்போக வேண்டியதில்லை, எந்த பிற பொருளின் சகாயமும் இதற்கு அவசியமில்லை, எனவே அது பற்றி எழக்கூடிய கஷ்டமும், ஏக்கமும் நம்மிடம் இல்லாமல் போகிறது; எந்த கஷ்டமும் இல்லாத சாந்த நிலையை-அமைதியை நாம் பெறுகிறோம்.

அடே சகோதரனே! இந்த பிரகாச சக்தி ஒரு அனுபவமயமான சக்தியாகும், ஸ்வச்சத்துவ சக்தி ஸ்வசம்வேதனா மயமாக-தன்னால் அனுபவம் செய்யக்கூடியதாக இல்லை. பிற பொருள்கள் ஆத்மாவில் பார்த்து மட்டுமே அறியப்படுகின்றன அந்த பொருள்களின் சுக-துக்கம் ஆத்மாவின் அனுபவத்திற்கு வருவதில்லை; ஆனால் நம் பகவான் ஆத்மா அறியப்படுவது மட்டும் அல்ல, அனுபவத்திற்கும் வரப்படுவதாகும். அந்த அனுபவம் ஸ்வசம்வேதனா மயமான பிரகாச சக்தியின் காரியமாகும். இந்த சக்தி பற்றி அறிவு வருவதால், ஆத்ம அனுபவம் பெற, நாம் எதையும் தேடிப்போக வேண்டியதில்லை, எந்த பிற பொருளின் சகாயமும் இதற்கு அவசியமில்லை, எனவே அது பற்றி எழக்கூடிய கஷ்டமும்-ஏக்கமும் நம்மிடம் இல்லாமல் போகிறது; எந்த கஷ்டமும் இல்லாத சாந்த நிலையை-அமைதியை நாம் பெறுகிறோம்.

13.அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தி:

கேடித்திரகாலா ன்வச்சின்னசித்விலாசாத்தி காசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தி: |

2.இணைப்பு

கேடித்திரம் மற்றும் கால வரம்புகள் அற்ற அடையாள வடிவமே அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தியாகும். இதனால் சொல்லப்படுவது யாதெனில், ஆத்மாவின் சைதன்ய எல்லையில் (பார்க்கும்-அறியும் சக்தியின் எல்லையில்) கேடித்திரம் மற்றும் காலம் சம்பந்தமான எந்த கட்டுப்பாடோ, எல்லையோ, மரியாதையோ இல்லாததைப்போல இந்த சக்தியும் இட மற்றும் கால எல்லை அற்றதாக இருக்கிறது என்பதாம். இந்த சக்தியின் காரணத்தால் எல்லா குணங்களும் அதனதன் ஸ்வஃபாவத்திற்கு தகுந்தார்போல பூரண வளர்ச்சி அடையும் தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றன.

அனந்த சக்திகளின் ஒரே பிண்டமான இந்த பகவான் ஆத்மாவில் அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தி என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது. இந்த சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா எந்த சங்கோஜமுமின்றி முழுமையான வளர்ச்சியை அடையக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது ஆத்மாவின் அனந்த குணங்களும் அதன் பர்யாயத்தில் எந்த விகாரமுமின்றி முழுமையான தூய பர்யாயமாக வெளிப்படும் தகுதியை பெறுபவைகளாக இருக்கின்றன. ஞானகுணம் பரிபூரண கேவலஞானமாக பர்யாயத்தில் பிரகாசிக்கிறது, சிரத்தை குணம் அழிவில்லாத பரிபூரண நன்நம்பிக்கை வடிவமாக பர்யாயத்தில் பிரகாசிக்கிறது.

இந்த சக்தி இடம் மற்றும் காலத்தால் பாதிப்படைவதில்லை. சைதன்ய விலாசத்தைப் போலவே எல்லா சக்திகளின் விலாசமும் இருக்கின்றன. இதன் தாற்பர்யம் என்ன வென்றால் அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தியின் ரூபமும் எல்லா குணங்களிலும்கூட காணப்படுகிறது. இதனால் அந்தந்த சக்தி அதனதன் இயல்புக்கு ஒத்த முழுவளர்ச்சி அடைந்த நிலையை அதனதன் பர்யாயங்களில் வெளிப்படுத்தும் சக்தியை அந்தந்த சக்திகளே பெற்றிருக்கின்றன. இந்த பூரண வளர்ச்சியடைந்து பர்யாயத்தில் முழுமையாக வெளிப்படும் சக்தியை இடமோ, காலமோ கட்டுப்படுத்த முடியாததாகவே இருக்கின்றன.

ஹே உயிரே! உன்னுடைய எல்லா குணங்களும் அந்த தடையில்லாத வளர்ச்சியைப் பெற வேறு எதுவும் உன்னுடனிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; நீ அதற்காக எங்கும் தேடிப்போக வேண்டிய

2.இணைப்பு

அவசியமில்லை. எனென்றால் உன்னிலேயே அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தி என்ற பெயர்கொண்ட சக்தி இருக்கிறது. அதன் ரூபம் எல்லா குணங்களிலும் காணப்படுகிறது. அந்த சக்தியின் காரணத்தால் நீயாகவே உன் அனந்த குணங்களின் பரிபூரண நிலையை வெளிப்படுத்தக் கூடியவனாக இருக்கிறாய்! இதிலிருந்து நம் இயல்பின் எல்லா குணங்களின் வரம்பற்ற பூரண வளர்ச்சியடைதல் நம்மிடமேயுள்ள அசங்குச்சித்விகாசத்துவ சக்தியின் காரியம் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இந்த பூரண வளர்ச்சியடையும் சக்தி கொண்ட அருங்காட்சியகமான விளங்கும் பகவான் ஆத்மாவை சார்வதால் - ஆத்மாவில் அடைக்கலமாவதால் அதாவது முக்காலத்திலும் நிலையான த்ருவ வஸ்துவை, நிகழ்கால அறிவின் பர்யாயத்தால் அறிந்து, நிகழ்கால சிரத்தை குணத்தின் பர்யாயத்தில் நம்பி, நிகழ்கால சாரித்திர குணத்தின் பர்யாயத்தால் பூரணமாக அதில் மூழ்கினால், நம் எல்லா சக்திகளும் தானகவே பரிபூரண வளர்ச்சியடைந்து அடுத்தடுத்து வரும் நம் பர்யாயங்களில் தானாகவே முழுமையாக வெளிப்படுகின்றன.

14.அகார்யகாணத்துவ சக்தி:

அன்யாகிரியாமாணான்யகாரகைகத்திரவ்யாத்மிக அகார்யகாணத்துவ சக்தி: |

இந்த ஆத்மா பிற எதாலும் செய்யப்படுவதுமில்லை, மற்றும் இந்த ஆத்மாவும் வேறு எதன் காரியத்தை செய்வதுமில்லை - இப்படிப்பட்ட சக்தியின் பெயர் அகார்யகாணத்துவ சக்தியாகும்.

எல்லா திரவியங்களைப் பற்றியும் ஜின தர்மத்தில் 'ஒரு திரவியம் வேறு திரவியத்திற்கு கர்த்தா இல்லை, காரணம் இல்லை, காரியமில்லை' என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுவதைப் பார்க்கமுடியும். இந்த சித்தாந்தத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆத்மாவில் இதைப் பொருத்திப் பார்க்கப்படுகிறது. அனந்த சக்திகளின் அருங்காட்சியகமாக விளங்கும் இந்த பகவான் ஆத்மாவில் வேறெந்த வஸ்துவக்கும் இந்த பகவான் ஆத்மா காரணமாகவோ, காரியமாகவோ இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. திரவியமும் அதன் குணங்களும் அனாதிஅனந்தமாக இருப்பவைகளாகையால் அவைகளை காரியம் என்று சொல்லமுடியாது;

2.இணைப்பு

மேலும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேறு பிற திரவியங்களுக்கு காரியமாக இருக்க முடியுமா? என்ற கேள்வியும் எழுவதில்லை. திரவியத்தின் வெளிப்பாட்டையே-பரிணமனத்தையே-பர்யாயத்தையே காரியம் என்று சொல்கின்றனர்.

இந்த பகவான் ஆத்மாவின் காரியமும் வேறு எந்த பிற திரவியத்தின் காரியமில்லை. அதாவது ஆத்மாவில் நிகழும் பரிணமன் பிறவற்றின் காரணத்தால் நிகழ்வதில்லை. இதுபோலவே பிற திரவியங்களின் திரவிய-குணங்களும் கூட முக்காலத்திலும் இருப்பதாகையால் அவைகள் காரியமில்லை; ஆனால் அவைகளின் பரிணமனமே அவைகளின் காரியமாகும். அவைகளின் பரிணமனத்திற்கு காரணம் இந்த ஆத்மா இல்லை; ஆகையால் இந்த ஆத்மா வேறு எதற்கும் காரணமும் இல்லை. இவ்வாறு இந்த பகவான் ஆத்மா எந்த பிற திரவியத்தின் காரியமும் இல்லை, காரணமும் இல்லை. எந்த பிற பொருளுக்கும் காரியமோ அல்லது காரணமோ இல்லாமை இந்த பகவான் ஆத்மாவின் இயல்பாக இருக்கிறது. பகவான் ஆத்மாவின் இந்த இயல்பையே அகார்யகாணத்துவ சக்தி என்ற பெயரால் சொல்கின்றனர்.

இந்த சக்தி அனந்த ஸ்வாதீனத்தை காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சுயசார்புடன் இருக்க ஒரு சிறந்த வழியாகவும் உள்ளது. இந்த விஷயம் ஒருமுறை மனதில் ஆழமாகப் பதியுமானல், பிறவற்றில் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவில்லாத கவலையும், வேறு பொருளால் எனக்கு ஏதாவது பாதகம் வந்துவிடுமோ என்ற பயமும் அப்போதே முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

இந்த பகவான் ஆத்மா முற்றிலும் சுதந்திரமானதாக இருக்கிறது. இது வேறு ஒன்றில் எதுவும் செய்யவேண்டியதாகவும் இல்லை மற்றும் இதன் காரியம் நிகழ, வேறு எதையும் நம்ப வேண்டியதாகவும் இல்லை. ஏனென்றால் இதிலுள்ள அனந்த சக்திகளிலேயே அப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது, அந்த சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா வேறு எதற்கும் காரணமாகவோ அல்லது காரியமாகவோ செயல்பட அவசியமில்லை. வேறு எதற்கும் காரியமாகவோ அல்லது காரணமாகவோ இல்லாமல் இருப்பதே அகார்யகாணத்துவ சக்தியின் இயல்பாகும், அப்படி ஆத்மாவை இருக்கச் செய்வதே இந்த சக்தியின் காரியமாகும்.

15.பரிணம்ய பரிணாமத்துவ சக்தி:

பராத்மநிமித்தக் ஞேயஞானாகார் கிரஹண் - கிரஹணஸ்வஃபாவரூபா பரிணம்ய பரிணாமத்துவ சக்தி: |

பிற நிமித்தங்களாகிய அறியப்படும் வடிவங்களையும், சுயநிமித்த அறியும் வடிவங்களையும் ஏற்பதையே இயல்பாக உடையதே பரிணம்ய பரிணாமத்துவ சக்தி யாகும்.

இங்கே பாருங்கள்! முன்னர் அகார்யகாணத்துவ சக்தி பற்றி சொல்லும்போது ஆத்மா பிற ஒன்றின் காரியமுமில்லை, காணமுமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது இந்த பரிணம்ய பரிணாமத்துவ சக்தி பற்றி சொல்லும்போது ஆத்மா பிற ஒன்றின் காரியமுமில்லை காணமுமில்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட, இந்த ஆத்மா பிறவற்றை அறிகிறது மற்றும் பிறவற்றால் அறியப்படவும் செய்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த ஆத்மா பிறவற்றை அறிகிறது மற்றும் பிறவற்றால் அறியப்படுவதோடு மட்டுமல்ல, தன்னையும் கூட அறிகிறது, தன்மூலம் அறியப்படவும் செய்கிறது. இவ்வாறு இந்த ஆத்மாவின் இயல்பு தன்னையும் பிறவற்றையும் அறிவதாகவும், தானும் பிறவும் அறியப்படுவதாகவும் இருக்கிறது.

நான் என்னையும் அறிபவன், பிற எல்லாவற்றையும் கூட அறிபவன்; அதேபோல நான் பிறரால் அறியப்படுபவன், பிறவும் அறியப்படுபவை என அதாவது 1. தன்னை அறிதல், 2.பிறரை அறிதல், 3.தான் அறியப்படும் பொருளாதல், 4.பிறவும் (எனக்கு) அறியப்படும் பொருளாதல் இந்த நான்கு விஷயங்கள் கொண்டதாக இந்த சக்தி இருக்கிறது.

16.தியாகோபாதான்யசூன்யத்துவ சக்தி:

அன்யுனாதிரித்தஸ்வரூபநியதத்வரூபா தியாகோபாதான்யசூன்யத்துவ சக்தி: |

எது நிச்சயமாக எந்த குறையும் இல்லாமலும், எதையும் அதிகமாகக் கொண்டில்லாமலும் வாழுகிறதோ அதாவது அந்த வடிவை இயல்பாகக்

2.இணைப்பு

கொண்டுள்ளதோ அதையே தியாகோபாதான்யசூன்யத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

இந்த பகவான் ஆத்மா தன்னிலேயே ஒரு பரிபூரண தத்துவமாக இருக்கிறது, இதில் எந்த பற்றாக்குறையும் இல்லை மற்றும் எதுவும் அதிகப்படியாகவும் இல்லை. ஏதாவது பற்றாக்குறை இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும், அதிகப்படியாக இருக்குமானால் அதை விடவேண்டியதும் அவசியமாகும்.

ஏற்பதும், விடுவதும் முறையாக குறையாக இருப்பதையும், நிறைவுக்கும் மேலாக இருப்பதையும் காட்டுவதாகும். நமக்கு எதையாவது பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், இதன் பொருள் நம்மிடம் ஏதோ குறைவு இருப்பதாக நாம் உணர்கிறோம் என்று பொருள். அதேபோல எதையாவது விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், ஏதோ நம்மிடம் தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதாக நாம் உணர்ந்து அதை விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது என்று பொருள்.

முக்காலத்திலும் நிலையான (திரிகாலி த்ருவ) பகவான் ஆத்மாவில் அப்படி எதுவும் அதிகமாக இருப்பதைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியதாகவோ, அல்லது வெளியிலிருந்து எதையாவது ஏற்று குறைவை நிறைவு செய்ய வேண்டியதாகவோ காணப்படவில்லை. பகவான் ஆத்மாவின் இந்த பரிபூரண நிலையின்-முழுமை நிலையின் பெயரே தியாகோபாதான்யசூன்யத்துவ சக்தியாகும். இப்படி இந்த தியாகோபாதான்யசூன்யத்துவ சக்தியைப் பற்றி சொல்வது நிச்சய நயத்தைச் சார்ந்து இருப்பதால் பரமார்த்தமாகும்-அப்பட்டமான உண்மைப் பொருளாகும்-சத்தியமாகும். மேலும் ஏற்றல்-விடுதல் பற்றிய விவாதம் வியவஹார நயத்தை-உலக வழக்கை சார்ந்து இருப்பதால் அபூதார்த்தமாகும்-அசத்யார்த்தமாகும் அதாவது அதில் எந்த உண்மையும் இல்லை என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

17.அகுருலகுத்துவ சக்தி:

ஷட்ஸ்தானபதித விருத்திஹானிபரிணதஸ்வரூப்பிரதிஷ்டத்துவகாரண் விசிஷ்டகுணத்மிகா அகுருலகுத்துவ சக்தி: |

2.இணைப்பு

அகுருலகுத்துவ சக்தி என்பது ஷட்ஸ்தானபதித் விருத்தி-ஹானி (ஆறு ஸ்தானங்களில் நிகழும் வளர்ச்சியும்-வீழ்ச்சியும்) வடிவால் பரிணமிக்கும் இயல்பின் நற்பெயருக்கு காரணவடிவமாக விளங்கும் ஒரு தரமான சிறப்பு குணமாகும்.

இது ஆத்ம திரவியத்தில் மட்டுமில்லை, ஒவ்வொரு தனித்தனி பதார்த்தங்களிலும் அவைகளின் ஒவ்வொரு பர்யாயங்களிலும் ஷட்குண விருத்தி-ஆறு வித மடங்குகளில் உயர்தல் மற்றும் ஷட்குண ஹானி-அதே ஆறு மடங்குகளில் குறைந்து கொண்டே போதல் இடைவிடாது நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகும். இப்படிப்பட்ட ஏற்றமும் இறக்கமும் ஒரே வஸ்துவில் ஒன்றாக நடப்பது ஒரு அற்புதமான விஷயமாகும்.

18.உத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்தி:

க்ரமாக்ரமவிருத்தவிருத்தித்துவலக்ஷணஓத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்தி: |

கிரமவர்த்தி மற்றும் அக்ரமவர்த்தி வடிவ நடத்தை லக்ஷணமுடையது எதுவோ அதையே உத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர். ஒவ்வொரு திரவியமும் வரிசைமுறைமை இல்லாத குணங்களையும், வரிசைமுறைமை கொண்ட ஓட்ட வடிவமும்-அதாவது ஒவ்வொரு சமயமும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிற பர்யாயங்களையும், அழிவில்லாத நிலைத்தத் தன்மையையும் அதாவது திரவியத் தன்மையும் ஒருங்கே கொண்ட ஒரு முழுப்பொருளாக இருக்கிறது. இங்கே சொல்லப்படுவது யாதெனில், அனந்த சக்திவடிவ பகவான் ஆத்மாவில் இப்படிப்பட்ட ஒருசக்தி இருக்கிறது; அந்த சக்தியின் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்ம தானாகவே தோன்றுதல், அழிதல் மற்றும் நிலைத்திருத்தல் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. அந்த சக்தியின் பெயரே உத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்தி என்பதாகும்.

இதன் பொருள் இந்த பகவான் ஆத்மா தான் நிலைத்திருப்பதற்கு, தான் எப்போதும் அழிவில்லாமலிருப்பதற்கு, பிற எதன் உதவியையும் நாட வேண்டிய அவசியமில்லை. அதாவது த்ருவ - கம்பம்போல நிலைத்திருக்க பிற எதன் சகாயமும் இதற்கு அவசியமில்லை. மேலும் அது தான் ஒவ்வொரு சமயமும் நிகழ்த்தும் புதியபுதிய உருவத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கும், அதே சமயம் பழைய உருவத்தை அழிப்பதற்கும்

2.இணைப்பு

அதாவது தன் வெளிப்பாட்டை தொடர்ச்சியாக மாற்றிக்கொண்டே இருப்பதற்கும் பிற எந்த வஸ்துவின் தொடர்பிலும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் இந்த பகவான் ஆத்மாவில் உள்ள உத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் தான் அழியாமல் தன் வடிவில் மாற்றங்களை தொடர்ச்சியாக எற்படுத்திக் கொள்ளும் இயல்பை கொண்டதாக இருக்கிறது.

19.பரிணாம சக்தி:

திரவ்யஸ்வஃபாவபூதத்ரவ்யவ்யயோத்பாதாலிங்கதஸ்திருஷ்விஷதிருஷ்ருபௌகாஸ்தித்வமாத்ரமயீ பரிணாம சக்தி: |

தி ர விய த்தி ல் இ ய ல்பாக இ ரு க்கி ன்ற தோ ற்ற ம் - ம ரை வு - நிலைத்திருத்தலை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள அதாவது திரவிய நோக்கில் ஒத்தத்தன்மை உடையதாகவும், பர்யாய நோக்கில் ஒத்தத்தன்மை இல்லாததாகவும் ஆன வடிவத்தை ஒருங்கே கொண்டுள்ள தன்மையை வஸ்துவில் எது நிலைக்க வைக்கிறதோ அந்த சக்தியே பரிணாம சக்தியாகும். தோற்றம் - மறைவு - நிலைத்திருத்தல் திரவியத்தின் இயல்பாகும். இதில் த்ருவத்துவ ஃபாவம்-நிலைத்திருத்தல்-ஒத்தத்தன்மை வடிவமாகும்-அப்படியே எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் வாழும் தன்மையாகும், சதாகாலமும் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே வாழும் ஒரு உணர்வுப் பொருளாக இருப்பதாகும்.

மேலும் அதுவே தன்னை புதிய உருவில் வெளிப்படுத்தல்-(உத்பாதம்), முன்சமய உருவை இல்லாமல் மறைத்துக் கொள்ளுதல்-(வியயம்) எனப்படும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாததாக வாழும் ஒரு உணர்வுப் பொருளாகவும் இருக்கிறது. இதில் ஒன்று தோன்றும் வடிவமாகவும், மற்றொன்று அழியும் வடிவமாகவும் இருப்பதால் அவை ஒன்றுக்கொன்று எதிரிகளாக இருக்கின்றன.

தோற்றம்-மறைவு என்பது எதிர்மறையாகவும், த்ருவம் ஒரே வடிவமாகவும் இருந்தபோதிலும் இந்த மூன்றுமே ஒன்றாகவே ஒரே பொருளில் இருக்கின்றன. அஸ்தித்துவம் என்பது இம்மூன்றின் ஒரு வடிவமாகும், நிலைத்திருப்பதிலும் அஸ்திவடிவம், மாற்றத்திலும்-மாற்றத்தை விடாதத் தன்மையிலும் அஸ்திவடிவம்; நிலைத்திருத்தல்-மாற்றமடைதல் இரண்டும்

2.இணைப்பு

எதிர்மறைகள்; இந்த எதிர்மறைகள் இரண்டையும் அஸ்தியாகக் கொண்ட ஒரே பொருளின் இந்த சக்தியே பரிணாமசக்தி யாகும்.

சிலர் பரிணமித்தலையே பரிணாமம் அல்லது ஃபாவம் என்று தெரிந்து கொண்டுள்ளனர், ஆனால் பரிணாமம் அல்லது ஃபாவம் என்ற சொல் பரிணமிக்கும் பொருளின் தோற்றம்-மறைவுக்கும் கூட பயன்படுத்தப் படுகிறது, மற்றும் அபரிணாமி த்ருவத்திற்கும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. மாற்றமடையும் போதிலும் நிலையாக இருப்பதும், நிலையாக இருந்த போதிலும் மாற்றமடைவதும் பரிணாம சக்தியின் காரியமாகும், அதுவும் பரிணாம சக்தியாகும்.

சிலர் உத்பாதவ்யயத்ருவத்துவ சக்திக்கும், பரிணாம சக்திக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இவை இரண்டையும் வெவ்வேறு சக்திகளாகப் பார்ப்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமில்லை. ஏனெனில் உத்பாத-வ்யய-த்ருவத்துவ சக்திக்கு க்ரமாகிரமவிருத்தவர்த்தி லக்ஷணமுடையதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பரிணாமசக்தியையும் உத்பாத-வ்யய-த்ருவத்துவத்தால் அலங்கரிக்கப் பட்ட சத்துருஷ்-வித்ருஷ் பரிணாமத்தின் ஒரே வடிவமாக சொல்லப் படுகிறது.

இரண்டிலும் உத்பாத-வ்யய-த்ருவம் என்னவோ இருக்கிறது. அதனால் இதில் வித்தியாசத்தைப் பார்ப்பது கொஞ்சம் கடினமாகி விடுகிறது. ஒரு சக்தியில் கிரமவர்த்தி பர்யாயங்களையும், அக்ரமவர்த்தி குணங்களையும் உடைய உத்பாத-வ்யய-த்ருவத்தை கொண்ட திரவியத்தின் இயல்பைப் பற்றிய சர்ச்சையாகும், இரண்டாவது சக்தியில் உத்பாத-வ்யய-த்ருவத்திலிருக்கும் சத்துருஷ்தா-வித்ருஷ்தா எதிர்மறைகளான இரண்டின் ஒரே வடிவம் பற்றிய சர்ச்சையாகும்.

உத்பாத-வ்யய-த்ருவ சக்தியின் காரியம் உத்பாதம், வியயம், மற்றும் த்ருவத்துடன் கூடியது மட்டுமாகும். ஆனால் பரிணாம சக்தியின் காரியம் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான - எதிரல்லாததான பரிணாமங்களை தக்கவைத்துக் கொண்டு பரிணமித்துக் கொண்டிருப்பதாகும். த்ருவ வடிவ பரிணாமம் அபரிணாமியாக இருப்பதாகும், அது அபரிணாமியாகவே இருக்கவைப்பதுகூட பரிணாம சக்தியின்

2.இணைப்பு

காரியமாகும். நிரந்தரமாக மாறிக்கொண்டே இருக்கும் உத்பாத-வ்யய வடிவ பரிணாமம் அதன் நிச்சயிக்கப்பட்ட கிரமத்தை அனுசரித்து மாறிக்கொண்டே இருப்பதாகும்-ஒரு சமயம்கூட மற்றமடைவது நின்று போகாமல் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பது கூட பரிணாம சக்தியின் காரியமாகும்.

த்ருவ வடிவில் கொஞ்சம்கூட மாற்றமடையாமல் அப்படியே இருத்தலும், உத்பாத-வ்யய வடிவில் இடைவிடாது மாற்றமடைந்து கொண்டிருத்தலும் ஆத்மவஸ்துவின் மூல ஸ்வரூபமாகும். ஆத்ம வஸ்துவின் இந்த மூல ஸ்வரூபத்திற்கே பரிணாம சக்தி என்று பெயர். பரிணாம சக்தியின் இயல்பைத் தெரிந்து கொள்வதால் உண்டாகும் பலன்கள்:

1.நம் மூலத்துருவ ஸ்வஃபாவம் இந்த சக்தியின் காரணத்தால் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அது அனாதி காலமாகவே அப்படியே இருக்கிறது, அனந்த காலம்வரை அப்படியே இருக்கும், அது அழிவடையவும் முடியாது, அதில் எந்த மாற்றமும் உண்டாகவும் முடியாது.

2.நமக்கு நிகழ்விருக்கும் நிச்சயிக்கப்பட்ட மாற்றங்கள் நிகழ்க்கூட நாம் பிற எந்த ஒன்றின் பக்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனென்றால் இந்த பரிணாம சக்தியின் காரணத்தால் மூல ஸ்வஃபாவத்தின் த்ருவம் இயற்கையாகவே எப்போதும் இருக்கிறது, மற்றும் பர்யாயத்தில் மாற்றங்களும் இயற்கையாகவே நடக்கின்றன.

20.அமூர்த்தத்துவ சக்தி:

கர்ம்பந்தவ்யபகமவ்யம்ஜிதசஹஜஸ்பர்ஷாதிகூன்யாத்மபிரதேஷாத்மிகா அமூர்த்தத்துவசக்தி: |

இந்த அமூர்த்தத்துவ சக்தி கர்ம்பந்தம் இல்லாமையால் எளிதாக வெளிப்படுவதும், ஸ்பர்சம் முதலானவைகள் இல்லாத ஆத்மப் பிரதேசத்தால் ஆனதுமாகும். அமூர்த்தத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மவடிவம், சுவை, மணம், வர்ணம், ஸ்பர்சம் முதலியவைகளற்ற உருவமில்லாத பதார்த்தமாகும்.

2.இணைப்பு

இந்த உடல் ஸ்பர்சம் முதலானவைகள் உடையதால் மூர்த்தமாகும்- உருவமுடையதாகும். இந்த உடலில் வாழும் பகவான் ஆத்மா அமூர்த்தமாகும் - உருவமற்றதாகும். அதாவது ஆத்மா இந்த உடலிலிருந்தும் வேறானதாகவே இருக்கிறது அதாவது ஒன்றைஒன்று தொட்டுக்கொள்ளாமலே இருக்கின்றன. அத்ம குணத்தின் எல்லா குணங்களும் மற்றும் பர்யாயங்களும் அமூர்த்தத்துவ சக்தியின் வடிவமாகையால் அந்த எல்லா குணங்களும், பர்யாயங்களும் கூட அமூர்த்தமாகும்-உருவமற்றதாகும்.

21.அகர்த்ருத்துவ சக்தி:

சகல கர்மக்ரு தக்ஞாத்ருத்வமாத்ராதிரித்த பரிணாம கரணோ பரமாத்மிகா அகர்த்ருத்துவ சக்தி: |

ஞான உணர்விலிருந்தும் வேறான, கர்மோதயத்தால் உண்டாகும் ஆசை, வெகுளி, மயக்கம் முதலான விகார உணர்வுகளைச் செய்யாமல் இருக்கும் வடிவமே அகர்த்ருத்துவ சக்தியாகும். அதாவது எல்லா கர்மச் செயல்பாடுகளை அறியும் உணர்வும், கர்மோதய தூண்டல்களுக்கு கட்டுப்படவேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லாத நிலையும் கூடியதே அகர்த்ருத்துவ சக்தி எனப்படுகிறது.

22.அபோக்த்ருத்துவ சக்தி:

சகல கர்மக்ரு தக்ஞாத்ருத்வமாத்ராதிரித்தபரிணாமானுபவோ பரமாத்மிகா அபோக்த்ருத்துவ சக்தி: |

சகல கர்மங்களின் காரியங்களை பார்ப்பவராக மட்டுமே இருக்கும் உணர்வுடன், அவைகளை அனுபவிக்கும் உணர்வு இல்லாமல் இருக்கும் உணர்வு நிலையே அபோக்த்ருத்துவ சக்தியாகும். இந்த சக்தியின் காரணத்தால் ஆத்மா கர்மோதயத்தால் தூண்டப்படும் இராகம் முதலான விகார உணர்வுகளை அனுபவம் செய்வதில்லை.

இந்த இரண்டு சக்திகளாலும் சொல்லப்பட்ட வடிவத்தின் பக்கம் பார்வை செலுத்தினால், இந்த இரண்டிலும் செய்தல், அனுபவித்தல் தவிர வேறு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் ஞான உணர்விலிருந்தும் வேறான

2.இணைப்பு

கர்ம உதயத்தால் நிகழும் இராகம் முதலான விகார உணர்வுகளை செய்யாமலிருப்பது அகர்த்ருத்வசக்தி என்றும், அவைகளை அனுபவம் செய்யாமலிருப்பது அபோக்த்ருத்வசக்தி என்றும் சொல்லப்படுகிறது என்பதாகும்.

முடிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அகர்த்ருத்வ சக்தியின் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா இராகம் முதலியவைகளை செய்வதில்லை என்றும், அபோக்த்ருத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா இராகம் முதலியவைகளை அனுபவிப்பதில்லை என்பதே உண்மையான நிலவரமாகும்.

23.நிஷ்கிரியத்துவ சக்தி:

ச க ல க ர்மோ ப ர ம்பி ர வி ரு த்த தா த்ம்பி ர தே ச நை ஷ்ப ன்ய ரூ ப் நிஷ்கிரியத்துவ சக்தி: |

எல்லா கர்மங்களும் இல்லாமல் போவதால் ஆத்மப்பிரதேசத்தில் இறுக்கம்-சலனம் இல்லாமல் போதல், அதாவது கர்ம உதயத்தால் தோன்றும் ஆத்ம சலனம்-யோகம் இல்லாமல் இருப்பதே நிஷ்கிரியத்துவ சக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது.

அகர்த்ருத்துவ, அபோக்த்ருத்துவ சக்திகளில் மோஹனீய கர்மோதயத்தால் உண்டாகும் இராக உணர்வுகளைக் கொள்ளாமையும், அவைகளை அனுபவம் செய்யாமையும் பேசப்பட்டது. இப்போது இங்கு நிஷ்கிரியத்துவ சக்தியில், ஆத்மப் பிரதேசத்தில் முழுமையாக கர்மங்கள் இல்லாமல் போனதால் அந்த ஆத்மப்பிரதேசம் சலனமில்லாமல் இருப்பதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. இதன் தாத்தர்யம் என்னவென்றால் பகவான் ஆத்மா கர்மோதயத்தால் ஏற்படும் ஆத்ம பிரதேச இறுக்கம்-அதிர்வு-சலனம்-யோகம் இல்லாமல் இருத்தல், சலனமற்ற நிலையில் இருத்தல் பற்றியதாகும்.

இங்கு கிரியா என்ற சொல்லின் பொருள் இடம்விட்டு இடம் பெயர்தலையோ, காலம் நகர்தலையோ பற்றியதில்லை. இங்கு ஆத்ம பிரதேசத்தில் ஏற்படும் அதிர்வை-இறுக்கத்தை-சலனத்தை பற்றியதாகும். நிஷ்கிரியம் என்பது பகவான் ஆத்மாவின் பிரதேசத்தில் கிரியை இன்மை

2.இணைப்பு

பற்றியதாகும். பகவான் ஆத்மா நிஷ்கிரியத்துவ சக்தி கொண்டதாக இருக்கிறது என்பதாகும்.

பகவான் ஆத்மா கர்ம மலங்கள் இல்லாமலிருப்பதோடல்லாமல், சலனமில்லாமலும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. காதிகர்மங்கள் இல்லாமையால் பர்யாயத்தில் பூரண மலமற்றதன்மை-அழுக்கற்றத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. அரஹந்த பகவான் மலமற்றவராக இருக்கிறார், ஆனால் அகாதி கர்மோதயம் இருப்பதால் ஆத்ம பிரதேசத்தில் சலனமற்றவராக இல்லை [அதனால்தான் திவ்யத்வனி அவருடைய முழு ஆத்மப் பிரதேசத்திலிருந்தும் வெளிப்படுகிறது.] ஆனால் சித்த பகவான் மலமற்றவராக மட்டுமல்லாமல், சலனமற்றவராகவும் இருக்கிறார். இது பர்யாயத்தில் வெளிப்படும் மலமற்ற மற்றும் சலனமற்ற தன்மையாகும். ஆனால் பகவான் ஆத்மா ஸ்வஃபாவத்தில், திரவியத்தில் முக்காலத்திலும் மலமற்ற மற்றும் சலனமற்ற இயல்புடனேயே இருக்கிறது. அதை முழுமையாக சார்ந்து அதில் மூழ்கி இருப்பதாலேயே பர்யாயங்களிலும் அந்த மலமற்ற, சலனமற்ற தன்மைகளும் வெளிப்பட்டு விடுகின்றன.

இவ்வாறு சலனமற்ற நிலையை சித்த பகவான் தன் பர்யாயங்களில் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட சலனமற்றத்தன்மை பகவான் ஆத்மாவின் இயல்பு நிலையில்-திரிகாலி சுத்த ஆத்மாவில் [நம் ஒவ்வொருவரின் ஆத்மாவிலும் கூட இப்போதும்-எப்போதும்] சதாகாலமும் நிலை கொண்டுதான் இருக்கிறது. நிஷ்கிரியத்துவ சக்தியின் காரியமே ஆத்மாவை எப்போதும் சலனமற்றதாக இருக்கச் செய்வதாகும். இது ஆத்மாவில் கர்ம மலங்கள் முழுவதும் இல்லாமல் போனதுமே பர்யாயங்களிலும் தானாகவே வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

24. நியத்பிரதேசத்துவ சக்தி:

ஆ ச ம் சா ர ச ம் ஹ ர ண வி ஸ்த ர ண ல க்ஷி த கி ன்சி தூ ன்ச ர ம ச ரீ ர பரிமாணாவஸ்தி தலோகாகாச்சம்மிதாத்மாவயவத்வலக்ஷண நியத்பிரதேசத்துவ சக்தி: |

அனாதி காலமாக பிறவி சுழற்சியில் இருக்கும்போது அதற்குக் கிடைத்த உடலளவு சுருங்கி விரியும் லக்ஷணமுடையதும், சித்த

2.இணைப்பு

நிலையில் கொஞ்சம் குறைந்த கடைசி உடலளவாக எப்போதும் இருப்பதும், மற்றும் லோகாகாசப் பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கைக்கு சமமான அளவு கொண்ட அசங்க்யாதப் பிரதேச அளவு ஆத்மாவின அவயவம் எதுவோ அதுவே நியத்பிரதேசத்துவ சக்தியாகும்.

அதாவது லோகாகாசத்தில் எத்தனை அசங்க்யாதப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை அசங்க்யாதப் பிரதேசங்களே இந்த பகவான் ஆத்மாவின பிரதேசம் என்பது விதிமுறையாகும். பிறவிசுழற்சி நிலையில்-சம்சார அவஸ்தையில் ஆத்மாவின அந்த பிரதேசங்கள் அதன் உடலின் அளவிலேயே வசிக்கின்றன. எவ்வளவு உடலின் பிரதேசமோ அந்த அளவு பிரதேசத்திலேயே ஆத்மாவின பிரதேசங்கள் பொருத்திக் கொள்கின்றன. சிறிய உடலில் அந்தப் பிரதேசங்கள் சுருங்கியும், பெரிய உடலில் விரிந்தும் சரிசெய்து கொள்கின்றன. உடலினளவே வாழ்ந்தாலும் அதன் அசங்க்யாத எண்ணிக்கையில் எப்போதும் விபசாரம் ஆவதில்லை. சித்த அவஸ்தையில் உடலின் தொடர்பு அற்ற பிறகு கொஞ்சம் குறைந்த கடைசி உடலினளவாக எப்போதும் வாழ்கின்றன. சதாகாலமும் அதே அளவில் எந்த கூடுதலும் குறைதலுமின்றி அப்படியே இருக்கின்றன. அதன் பலநிலைகளில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் வாழ்ந்தாலும்கூட அந்த பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிட்ட லோகாகாச அசங்க்யாதமாகவே இருக்கிறது, இந்த ஆகாரத்தை விடாமலிருப்பதையே நியத்பிரதேசத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

25.ஸ்வதர்மவியாபகத்துவ சக்தி:

சர்வசரீரைகஸ்வரூபாத்மிகா ஸ்வததர்மவியாபகத்துவ சக்தி: |

ஆத்மா ஒரே இயல்புடன் இருத்தல், பிற உடலின் தர்மவடிவில் இல்லாமை மற்றும் தன் தர்மத்தில் பரவி இருத்தல் - இதுவே ஸ்வதர்மவியாபகத்துவ சக்தியாகும். இந்த பகவான் ஆத்மா ஆத்மதர்மங்களிலேயே பரவி இருக்கிறது. அது வசிக்கும் உடலில் பரவியிருக்கவில்லை ஏனெனில் இதில் ஸ்வதர்மவியாபகத்துவ சக்தி இருக்கிறது.

இந்த ஆத்மா அனாதி காலமாக இன்றுவரை பல உடல்களில் வசித்துவருகிற போதிலும், அந்த உடல்கள் எதிலும் அது பரவி

2.இணைப்பு

இருக்கவில்லை. உடலளவு சுருங்கி விரிந்து கொண்டிருந்த போதிலும் ஞானானந்த ஸ்வபாவியாகவே எப்போதும் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஸ்வதர்மவியாபகத்துவ சக்தியின் காரணத்தால், இந்த பகவான் ஆத்மா அதன் அனந்த குணங்களில், அதன் அனந்த தர்மங்களில், அதன் அனந்த சக்திகளில், அதன் அனந்த நிர்மல பர்யாயங்களில் மட்டுமே பரவியிருக்கிறது. ஆனால் உடலின் தர்மத்திலோ, இராகம் முதலான விகார பரிணாமத்திலோ அது எந்த சமயத்திலும் பரவியிருக்கவில்லை. அது பிறவி நிலையில் இராகங்கள் கொண்டாலும்கூட, உடலில் வசித்தாலும் கூட அவைகளில் அது பரவியிருக்கவில்லை, அதன் எல்லைக்குளுக்கள்ளேயே வாழ்கிறது.

**26.சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரணதர்மத்வசக்தி:
ஸ்வபரசமானாசமானாசமானாத்ரிவிதஃபாவதாரணாத்மிகா
சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரணதர்மத்வசக்தி: |**

தான் மற்றும் பிற இரண்டிலும் பரஸ்பரம் சமானமாகவும், அசாமானமாகவும் சமானாசமானமாகவும் - என மூன்று விதமான உணர்வுகளைக் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள வடிவம் சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரண தர்மத்துவ சக்தியாகும்.

சாமான்ய அல்லது பொது குணங்களை சாதாரண தர்மம் என்றும் சிறப்பு அல்லது விசேஷ குணங்களை அசாதாரண தர்மம் என்று சொல்கின்றனர். எந்த தர்மம் பொதுவிலும் சிறப்பிலும் அதாவது சாமான்ய மற்றும் விசேஷம் இரண்டிலும் காணப்படுகிறதோ அந்த தர்மங்களை சாதாரணாசாதாரண தர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

எல்லா திரவியங்களிலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் அஸ்தித்துவம், வஸ்துத்துவம், திரெளயத்துவம், பிரமேயத்துவம் முதலான குணங்கள் அல்லது தர்மங்கள் சாதாரண தர்மங்களாகும். ஆத்மாவிலிருந்தும் வேறான புக்கலம் முதலான மற்ற பதார்த்தங்களில் காணப்படாத, மேலும் ஆத்மாவில் மட்டுமே காணப்படும் காரணத்தால் ஞானம், தரிசனம், சுகம் முதலான தர்மங்களை அசாதாரண தர்மங்களாகும். புக்கலத்தில் மட்டும் காணப்படாத அமூர்த்தத்துவம் புக்கலத்தின் அசாதாரண தர்மமாகும். இருந்தபோதிலும் ஆத்மா, தர்மதிரவியம், அதர்மதிரவியம், ஆகாசம்,

2.இணைப்பு

மற்றும் காலம் முதலான திரவியங்களில் அமூர்த்தத்துவ தர்மம் காணப்படுவதால் அது சாதாரண தர்மமுமாகும். இதனால் அமூர்த்தத்துவம் சாதாரணாசாதாரண தர்மமாகும்.

அஸ்தித்துவம் முதலான சாதாரணம், ஞானம் முதலான அசாதாரணம், அமூர்த்தத்துவம் முதலான சாதாரணாசாதாரண தர்மம் பகவான் ஆத்மாவில் ஒன்றாக இருப்பதால் இந்த ஆத்மா சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரண தர்மங்களுடன் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

அஸ்தித்துவம் முதலான குணங்கள் எல்லா திரவியங்களிலும் காணப்படுவதால் சாதாரணம், ஆத்மாவில் மட்டும் காணப்படுவதால் ஞானம் முதலான குணங்கள் அசாதாரணம், மற்றும் எல்லா திரவியங்களிலும் காணப்படாததும், ஐந்து திரவியங்களில் காணப்படுவதால் அமூர்த்தத்துவம் சாதாரணாசாதாரணமாகும். இவ்வாறாக இந்த பகவான் ஆத்மாவில் சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரண தர்மத்துவ சக்தி இருக்கிறது.

27.அனந்ததர்மத்துவசக்தி:

வி லக்ஷண ஆனந்த ஸவஃ பாவ பா விதை கஃ பாவ லக்ஷணம் அனந்ததர்மத்துவசக்தி: |

பரஸ்பர லக்ஷணங்களையுடையதும் அனந்த இயல்புகளை உணர்வாகக் கொள்ளும் அந்த ஒரு லக்ஷணத்தையும் கொண்டுள்ள அதுவே அனந்ததர்மத்துவ சக்தியாகும். வெவ்வேறு லக்ஷணங்களையும், வெவ்வேறு அனந்த குணங்களை ஏற்கும் சக்தி கொண்டதின் பெயர்தான் அனந்ததர்மத்துவசக்தி என்பதாகும்.

சாதாரண-அசாதாரண-சாதாரணாசாதாரண சக்தியின் முலம் பகவான் ஆத்மாவில் சாதாரணம்-அசாதாரணம்-சாதாரணாசாதாரணம் ஆகிய மூன்று தர்மங்களுமே இருக்கின்றன என்பதை தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டோம்; ஆனால் அப்படி எத்தனை குணங்கள் இருக்கும்? என்பது இன்னும் தெளிவாகவில்லை. அதாவது இந்த ஆத்மாவில் எத்தனை மூன்று வித தர்மங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் சக்தி இருக்கிறது? இந்த

2.இணைப்பு

அனந்ததர்மத்துவ சக்தியின் மூலம் இந்த பகவான் ஆத்மாவில் அனந்த மூன்று வித தர்மங்களை ஏற்கும் சக்தி இருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. வெவ்வேறு லக்ஷணங்களைக் கொண்டதும், வெவ்வேறு அனந்த குணங்களை ஏற்கும் சக்தியின் பெயர்தான் அனந்ததர்மத்துவ சக்தி என்பதாகும்.

28.விருத்த தர்மத்துவ சக்தி: ததத்ரூபமயத்வாலக்ஷண விருத்த தர்மத்துவ சக்தி: |

தத்ரூபமயமாக இருத்தலும், அதத்ரூபமயமாக இருத்தலும் எதன் லக்ஷணமோ, அந்த சக்தியின் பெயரே விருத்ததர்மத்துவ சக்தி யாகும். வஸ்துவில் தத்ரூபத்துவம், அதத்ரூபத்துவம் ஆகிய இரண்டு தர்மமும் ஒன்றாக இருக்குமானால் அதையே விருத்ததர்மத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

வெவ்வேறு லக்ஷணங்களையுடைய அனந்த தர்மங்கள் ஆத்மாவில் இருக்கின்றன என்பதை அனந்ததர்மத்துவ சக்தியின் மூலம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டோம், ஆனால் பரஸ்பரம் - ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறையான தர்மங்கள் கூட அதேபோல ஆத்மாவில் ஒன்றாக இருக்க முடியுமா என்பது இன்னும் தெளிவாகவில்லை. ஆத்மாவில் அனந்த தர்மங்கள் மட்டுமில்லை, ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான-எதிரியான அனந்த தர்ம ஜோடிகள் கூட ஆத்மாவில் ஒன்றாக இருக்கின்றன என்று விருத்ததர்மத்துவ சக்தி கூறுகிறது. வெவ்வேறு லக்ஷணங்களையுடைய அனந்த தர்மங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது அனந்ததர்மத்துவ சக்தியின் காரியமாகும், மேலும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான அனந்த தர்மஜோடிகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது விருத்ததர்மத்துவ சக்தியின் காரியமாகும்.

இந்த விருத்ததர்மத்துவ சக்தியின் மூலம் பகவான் ஆத்மாவில் வெவ்வேறு லக்ஷணங்களையுடைய அனந்த தர்மங்கள் மட்டுமல்லாமல், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான அனந்த தர்மஜோடிகள் கூட ஒன்றாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

**29.தத்துவ சக்தி:
தத்ருப்ஃபாவனரூபா தத்துவ சக்தி: |**

தன் ஞான வடிவத்தையே இயல்பாகக் கொண்டிருத்தல் தத்துவ சக்தி யாகும். ஆத்மாவின் அறியும் இயல்பைக் காட்டுவது தத்துவ சக்தி யாகும். இந்த சக்தியுடன் ஆத்மாவுக்கு நித்யதாதாதம்ய சம்பந்தம் இருப்பதால் ஆத்மா எப்போதும் தன்னியல்பிலிருந்து சரிவடைவதில்லை. இதையே தத்ஃபாவரூபமே தத்துவ சக்தியாகும்.

**30.அதத்துவ சக்தி:
அதத்ருப்ஃபாவனரூபா அதத்துவ சக்தி: |**

ஆத்மா ஞான வடிவமில்லாமல் போவது என்பது எப்போதும் இல்லாமல் போதல் அதத்துவ சக்தி யாகும். தன் ஞான ஸ்வஃபாவத்தை விட்டுவிட்டு ஜடமாக பரிணமிக்காமல் இருப்பதையே அதத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

இந்த பகவான் ஆத்மாவில் எல்லா குணங்களும்-தர்மங்களும் பரவி இருக்கின்றன என்பதை 25-ஆவது ஸ்வதர்மவியாபகத்துவ சக்தி சொல்கிறது. அதற்குப் பிறகு எந்த தர்மங்கள் ஆத்மாவில் பரவி இருக்கின்றனவோ அவைகளில் சில தர்மங்கள் சாதாரணமாகவும், சில தர்மங்கள் அசாதாரணமாகவும், மேலும் சில தர்மங்கள் சாதாரணாசாதாரணமாகவும் இருக்கின்றன என்று 26-வது சக்தி சொல்கிறது. பிறகு இந்த சாதாரண, அசாதாரண, சாதாரணாசாதாரண சக்திகள் அனந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளன என்பதை 27-வது சக்தி சொல்கிறது. அதற்குப் பிறகு அந்த தர்மங்களில் சில தர்மங்கள் பரஸ்பரம் விரோதிகளாக-ஒன்றுக்கொன்று எதிரிகளாக இருக்கின்றன என்று 28-ஆவது விருத்த தர்மத்துவ சக்தி சொல்லுகிறது.

இந்த எதிரான தர்மங்களில் தத்-அதுவாகவே மற்றும் அதத்-அதுவாக இல்லாமலே இருக்கும் தர்மங்களைப் பற்றி இப்போதைய சர்ச்சையில் - இந்த தத்துவ, அதத்துவ சக்திகளில் சர்ச்சையில், இந்த பகவான் ஆத்மாவில் எந்தெந்த தர்மங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த எல்லா தர்மங்களில் வடிவிலும் இருப்பதை தத்துவ சக்தி என்றும், அதனிலின்ம்

2.இணைப்பு

வேறான மற்ற பதார்த்தங்களாகவோ மற்றும் அந்த மற்ற பதார்த்தங்களின் தர்மமாகவோ இல்லாமல் இருத்தலை அதத்துவ சக்தி என்றும் சொல்கின்றனர்.

இந்த தத்துவ, அதத்துவ சக்திகள் இரண்டும் பரஸ்பர விரோத சக்திகளாகும். இதற்குப் பிறகு வரவிருக்கும் ஏகத்துவ, அனேகத்துவ மற்றும் ஃபாவ, அஃபாவ சக்திகள் கூட பரஸ்பரம் விரோத சக்திகளாகும். இவ்வாறு பரஸ்பரம் விரோத சக்திகளுக்குப் பிறகு இந்த தத்துவ, அதத்துவம் முதலான பரஸ்பர விரோத சக்திகள் பற்றி இங்கே சொல்லப்படுவது பொருத்தமானதே யாகும். இந்த பரஸ்பர விரோத சக்திகளைப் பற்றி சொல்வது ஒரு படிப்படியான தெளிவு ஏற்படுவதற்கே யாகும். ஆழமாகப் பார்க்கும்போது இதை எளிதாக உணர முடியும்.

இவ்வாறு இந்த பகவான் ஆத்மா தத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் ஸ்வ திரவிய -க்ஷேத்திர -கால -ஃபாவ மயமாகும், மேலும் இடைவிடாது பரிணமிப்பதுமாகும். மற்றும் அதத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் பர திரவிய -க்ஷேத்திர -கால -ஃபாவ மயமாக இருப்பதில்லை, மேலும் இடைவிடாது அவைகளின் வடிவில் பரிணமிப்பதுமில்லை.

இவ்வாறு தன் அனந்த சக்தி வடிவமாக இருப்பதே தத்துவ சக்தியின் காரியமாகும், பிற வடிவில் இல்லாமலிருத்தல் அதத்துவ சக்தியின் காரியமாகும். இவ்வாறு தத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் ஆத்மா ஞானம் முதலான குணவடிவமாகவும், அதன் நிர்மல பரிணம வடிவமாகவும் இருக்கிறது. மேலும் அதத்துவ சக்தியின் காரணத்தால் ஆத்மா ரூபம் (வர்ணம் முதலியன) மற்றும் இராகம் முதலான விகார வடிவமாகவும் இல்லாமலிருக்கிறது.

இதன் தாத்தப்ரியம் என்னவென்றால் ஸ்வசதுஷ்டய வடிவில் வாழ்தல் மற்றும் பரசதுஷ்டய வடிவில் வாழாமல் இருத்தல் இந்த ஆத்மாவின் இயல்பான உள்ளுணர்வாகும், ஆத்மாவின் இந்த இயல்பின் பெயரே தத்துவ சக்தி மற்றும் அதத்துவ சக்தியாகும். சுயமாக இருத்தல் தத்துவ சக்தியின் காரியமும், பிறவாக இல்லாமை அதத்துவ சக்தியின் காரியமுமாகும். இந்த சக்திகள் பற்றிய அறிவாலும், நம்பிக்கையாலும் ஸ்வரூபத்தில்-தன்னில் நிலைத்து இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையும்,

2.இணைப்பு

பிற வடிவில் நாம் இருந்து விடுவோமோ என்ற பயமும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறது.

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் துவக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட த்ருஷி, ஞான, சுக, வீர்யம் முதலான சக்திகள் குண(செயல்) வடிவ சக்திகளாகும், மற்றும் இப்போது சொல்லப்படும் தத்துவ-அதத்துவ, ஏக-அனேக சக்திகள் தர்ம(கொள்கை) வடிவ சக்திகளாகும்.

இணைப்பின் துவக்கப் பகுதியில் ஞானமாத்திர ஆத்மா அனேகாந்தமாக இருப்பதை உறுதி செய்து இந்த 47 வித சக்திகள் பற்றி சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது. இந்த விதமான சர்ச்சையில் தத்-அதத், ஏக்-அனேக் ஆகிய தர்மங்களே தத்துவ-அதத்துவ, ஏக-அனேக முதலான சக்தி வடிவில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

அங்கு அனேகாந்தம் பற்றி சர்ச்சை செய்யப்பட்டுள்ளது, அதில் அனேகாந்தம் என்ற சொற்பிறப்பில்-சொல்லின் உற்பத்தி இரண்டு விதமாக சொல்லப்பட்டது. முதலில் அனந்த குணங்களின் சமுதாய வடிவிலும், இரண்டாவதாக ஒன்றுக்கொன்று எதிரிகளாகத் தெரியும் தர்ம ஜோடி வடிவிலும் அனேகாந்தம் சொல்லப்பட்டது. இதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு இங்கு முதலில் குண வடிவ சக்திகள் பற்றியும், பிறகு தர்ம வடிவ சக்திகள் பற்றியும் நமக்குத் தெரியும்படி எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது.

கேள்வி: சக்திகள் குண வடிவிலும் தர்ம வடிவிலும் மட்டுமா அதாவது செயல் வடிவிலும், கொள்கை வடிவிலும் மட்டுமா இருக்கின்றன?

பதில்: குணம் மற்றும் செயல் வடிவத்திற்கும் மேலாக சில சக்திகள் இயல்பு அதாவது ஸ்வஃபாவ வடிவமாகவும் கூட இருக்கின்றன. தியாகோபாதானசூன்யத்துவம் போன்ற சக்திகள் இயல்பு-ஸ்வஃபாவ வடிவ சக்திகளாகும்.

கேள்வி: தியாகோபாதானசூன்யத்துவம் போன்ற சக்திகளின் இயல்பு எப்படி இருக்கிறது?

பதில்: தியாகோபாதானசூன்யத்துவம் போன்ற சக்திகளில் பர்யாயங்கள் நிகழ்வதில்லை மேலும் அவைகளுக்கு எந்த எதிரிகளும் இல்லை. எந்த

2.இணைப்பு

சக்திகளுக்கு பர்யாயங்கள் இருந்து எதிரிகள் இல்லையோ அந்த சக்திகள் குணவடிவமாகும்; எந்த சக்திகளுக்கு பர்யாயங்கள் இல்லாமலும், எதிரிகள் இருக்குமோ அந்த சக்திகள் தர்ம(கொள்கை) வடிவமாகும். எந்த சக்திகளுக்கு பர்யாயங்களும், எதிரிகளும் ஆகிய இரண்டுமே இல்லையோ அந்த சக்திகள் ஸ்வஃபாவ வடிவமாகும். தியாகோபாதானகூன்யத்துவம் போன்ற சக்திகளுக்கு பர்யாயங்களும், எதிரிகளும் இல்லை, ஆகையால் அவை ஸ்வஃபாவ வடிவ சக்திகளாகும்.

பகவான் ஆத்மாவில் தியாகோபாதானகூன்யம் என்ற அப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது அதனால் இந்த பகவான் ஆத்மா எதையும் எதனிடமிருந்தும் ஏற்பதும் இல்லை, மற்றும் எதையும் தன்னிடமிருந்து விடுவதும்-தியாகம் செய்வதும் இல்லை என்பது மட்டுமே இதனால் இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு சக்திகள் குணம், தர்மம் மற்றும் இயல்பு வடிவங்களில் உள்ளடங்கி பகவான் ஆத்மாவில் ஒருமித்து இருக்கின்றன என்பதை அறியலாம்.

31.ஏகத்துவ சக்தி:

அனேகபர்யாயவ்யாபகைகதிரவ்யமயத்வரூபா ஏகத்துவ சக்தி: |

அனேக பர்யாயங்களில் பரவியிருந்த போதிலும், ஒரே திரவிய மயமாகவும் இருந்தே ஏகத்துவ சக்தி யாகும். இந்த பகவான் ஆத்மா அனேக பர்யாயங்களில் பரவி இருந்த போதிலும் கூட தன் தனித் தன்மையை விடாமல் இருக்கும் இயல்பையே ஏகத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

32.அனேகத்துவ சக்தி:

ஏகத்ரவ்யவியாப்யானேகபர்யாயமயத்வரூபா அனேகத்துவ சக்தி: |

ஒரு திரவியத்தில் பரவியிருந்த போதிலும் அனேக பர்யாயங்களில் பரவும் பர்யாயமயமாக வெளிப்படும் தகுதி இருப்பதை அனேகத்துவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர். இந்த பகவான் ஆத்மா ஒரு திரவியத்தில் தன்வடிவை பரப்பிய நிலையில் இருந்து கொண்டே, அனேக பர்யாயங்களிலும் பரிணமித்துக் கொண்டிருக்கும் இயல்பையும் கூடக் கொண்டதாக இருக்கிறது, இந்த சக்தியே அனேகத்துவ சக்தியாகும்.

2.இணைப்பு

இந்த இரண்டு சக்திகளாலும் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், இந்த பகவான் ஆத்மா ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் கூட அனேக பர்யாய வடிவில் தன்னை வெளிப்படுத்தும் சக்தியைக் கொண்டிருக்கிறது; மேலும் தன்னை அனேக பர்யாய வடிவில் வெளிப்படுத்தித் கொண்டிருந்த போதிலும் இதன் தனித்தன்மைக்கு பங்கம் உண்டாவதில்லை-அதாவது அதன் தனித் தன்மையையும் இழப்பதில்லை என்பதாம்.

இந்த ஏகத்துவம் மற்றும் அநேகத்துவம் இரண்டும் பரஸ்பரம் விரோதிகளாக இருந்த போதிலும், இந்த பகவான் ஆத்மாவில் ஏகத்துவம் மற்றும் அநேகத்துவம் இரண்டுமே ஒன்றாக இருக்கின்றன. அது அனேக வடிவில் இருந்த போதிலும் ஒரு பொருளாகவே இருக்கிறது, ஒரு பொருளாக இருந்த போதிலும் அனேக வடிவங்களை ஏற்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த ஆத்மா அனேக பர்யாயங்களில் பரவும் ஒரே வஸ்து மயமாகும், ஒரு திரவியத்தில் பரவி இருக்கும் அனேக பர்யாயி மயமாகும்.

இந்த ஆத்மாவின் அனேக பர்யாயங்களில் பரவும் ஒரு திரவியமயத் தன்மையை ஏகத்துவசக்தி என்றும், ஒரே திரவியத்தில் பரவும் அனேக பர்யாயமயத் தன்மையை அனேகத்துவசக்தி என்றும் ஆச்சாரியர் நமக்கு விளக்குகிறார்.

33.ஃபாவ சக்தி:

பூதாவஸ்தத்வரூபா ஃபாவ சக்தி: |

நிகழ்கால அவஸ்தையுடன் கூடிய வடிவம் ஃபாவசக்தி யாகும். இந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியம் நிகழ்காலத்தில் ஒரு அவஸ்தையை-பர்யாயத்தை உடையதாக இருக்கிறது. இதையே ஃபாவசக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

34..அஃபாவ சக்தி:

சூன்யாவஸ்தத்வரூஃபாஃபாவ சக்தி: |

2.இணைப்பு

சூன்ய அவஸ்தையுடன் கூடிய வடிவம் அஃபாவசக்தி யாகும். இந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியம் நிகழ்காலத்தில், நிகழ்கால அவஸ்தையைத் தவிர் - பர்யாயத்தைத் தவிர் வேறு எந்த அவஸ்தையையோ அல்லது பர்யாயத்தையோ உடையதாக இல்லை. இதையே அஃபாவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

35.ஃபாவ-அபாஃவ சக்தி:

பவத்பர்யாயவ்யயரூபா ஃபாவ-அஃபாவ சக்தி: |

நிகழ்கலத்தில் இருக்கும் பர்யாயம் அடுத்த சமயத்திலேயே இல்லாமல் போதல்-அழிந்து போதல் ஃபாவ-அஃபாவ சக்தியாகும். இந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயம் நியமமாக-கட்டாயமாக அடுத்த சமயமே அழிந்து போய்விடுகிறது. இதையே ஃபாவ-அஃபாவ சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

36.அஃபாவ-அஃபாவ சக்தி:

அபவத்பர்யாயோதயரூபாஃபாவ-ஃபாவ சக்தி: |

முன்னர் எப்போதும் இல்லாத புதிய பர்யாயம் இப்போது உதயத்திற்கு வருதல் அஃபாவ-ஃபாவ சக்தி யாகும்.

37.பாஃவ-பாஃவ சக்தி:

பவத்பர்யாயபவனரூபா ஃபாவ-ஃபாவ சக்தி: |

நிகழத் தகுதியான பர்யாயம் மட்டுமே நிகழ்காலத்தில் வெளிப்படுதல் ஃபாவ-ஃபாவ சக்தி யாகும்.

38.அஃபாவ-அஃபாவ சக்தி:

அபவத்பர்யாயாபவனரூபாஃபாவ-அஃபாவ சக்தி: |

நிகழத் தகுதியில்லாத பர்யாயம் நிகழ்காலத்தில் வெளிப்படாமல் இருப்பதே அஃபாவ-அஃபாவ சக்தி யாகும்.

2.இணைப்பு

இந்த ஃபாவ-அஃபாவம் முதலான மேற்கூறிய ஆறு சக்திகள் பொதுவான ஸ்வஃபாவ வடிவமாக இருப்பதால், இவைகள் எல்லா திரவியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இந்த சக்திகளின் இயல்பைப் பற்றி சரியாக அறிந்திருப்பது கிரம்பத்தத்தை உறுதி செய்வதில் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. கிரம்பத்தபர்யாயம் என்ற புத்தகத்தில் டாக்டர். ஹூக்கும்சந்த் ஃபாரில் இந்த சக்திகளைப் பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்.

“ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது, இந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியம் அதன் நிகழ்கால அவஸ்தையுடன் இருக்கிறது, அதாவது அதற்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட அவஸ்தையில் தான் இருக்கிறது, இதை ஃபாவசக்தி என்று சொல்கின்றனர். ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் மேலும் இப்படிப்பட்ட இன்னுமொரு சக்தி இருக்கிறது, அதனால் நிகழ்கால அவஸ்தையைத் தவிர வேறு எந்த அவஸ்தையிலும் அது இருப்பதில்லை; இந்த சக்தியின் பெயர் அஃபாவ சக்தியாகும். இந்த இரண்டு சக்திகளின் காரணத்தால் ஒவ்வொரு திரவியத்தின் ஒவ்வொரு சமயமும் நிச்சயிக்கப்பட்ட பர்யாயமே நிகழ்கிறது, வேறு எந்த பர்யாயமும் நிகழ்வதில்லை.

ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது, இந்த சக்தியின் காரணத்தால் திரவியத்தின் நிகழ்கால பர்யாயம் நியமமாக அடுத்த சமயத்தில் இல்லாமல் போகிறது; அந்த சக்தியின் பெயர் ஃபாவ-அஃபாவ சக்தி என்பதாகும். மற்றுமொரு சக்தி இப்படியும் கூட இருக்கிறது, இதன் காரணத்தால் அடுத்த சமயத்தில் நிகழ்விருக்கும் பர்யாயம் நியமமாக உற்பத்தியாகவே செய்கிறது. இந்த சக்தியின் பெயர் அஃபாவ-ஃபாவ சக்தி யாகும்.

எந்த பர்யாயம் எந்த சமயத்தில் நிகழ வேண்டுமோ, அந்த பர்யாயத்தையே அந்த சமயத்தில் நியமமாக நிகழச் செய்ய வைக்கும் சக்தி ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் இருக்கிறது, இதன் பெயர் ஃபாவ-ஃபாவ சக்தி என்பதாகும். மேலும் மற்றுமொரு சக்தி இப்படியும் கூட இருக்கிறது, இதன் காரணத்தால் எந்த பர்யாயம் அந்த சமயத்தில் நிகழக்கூடாதோ அது நியமமாக நிகழாமல் இருக்கிறது, அதன் பெயர் அஃபாவ-அஃபாவ சக்தி யாகும்.

2.இணைப்பு

எந்த திரவியத்தின் எந்த பர்யாயம், எந்த சமயத்தில் அதன் உபாதனத்தை அனுசரித்து எப்படி நிகழ வேண்டுமோ; அது தானாகவே நியமமாக அதே சமயத்தில், அப்படியே நிகழ்கிறது, அவ்வாறு நிகழ்வதில் வேறு பதார்த்தமும் கொஞ்சம்கூட எந்த பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என்பது மேலே சொல்லப்பட்ட இந்த ஆறு சக்திகளின் மூலமாக உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.”

எல்லா பதார்த்தங்களிலும் பொருந்தும் இந்த ஃபாவ-அஃபாவ சக்திகள் பற்றிய சர்ச்சை, ஆத்மக்கியாதியில் ஆத்மாவின் இந்த குறிப்பிட்ட சக்திகள் பற்றி சர்ச்சையில் சரியான சூழ்நிலையில் தான் செய்யப்படுகிறது. 47-சக்திகளில் ஆரம்பத்தில் குண சக்திகள் பற்றி சர்ச்சையில் ஆத்மாவின் ஞான ஸ்வஃபாவத்தின் இயல்பு தெளிவு செய்யப்பட்டது. இதன் தாற்பர்யம் என்னவென்றால் ஆத்மா தான் மற்றும் பிற இரண்டையும் பார்க்கவும்-அறியவும் செய்கிறது, இரண்டுமே அதன் ஞான-தர்சன கண்ணாடியில் ஜொலிக்கின்றன; எதையும் பார்க்கவோ-அறியவோ அது அந்த ஞேய பதார்த்தங்களின் அருகில் செல்ல வேண்டியதாக இல்லை, மற்றும் அந்த ஞேய பதார்த்தங்கள்கூட ஆத்மாவின் சம்பத்தில் வரவேண்டிய அவசியமுமில்லை. இவ்வாறு சுலபமானதாகவே ஞேய-ஞாயக்க சம்பந்தம் இருக்கிறது.

இந்த ஆத்மாவில் தன்னையும், பிறவற்றையும் அறியும் சக்தி மட்டுமில்லை, மேலும் மற்ற உயிர்களின் ஞானத்திற்கு ஞேயப் பொருளாகவும் இருக்கும் சக்தி கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. இதேபோல இந்த ஆத்மா தான் மற்றும் பிற இரண்டையும் அறிகிறது மற்றும் தான் மற்றும் பிற இரண்டாலும் அறியப்படவும் செய்கிறது. பிற பதார்த்தங்களை அறிதல் என்பது கொஞ்சம் கூட-குறைவாக இல்லை; உலகிலுள்ள எல்லா பதார்த்தங்களையும், அவைகளின் அனந்த குணங்களையும் மேலும் அந்த அனந்த குணங்களின் அனந்தானந்த பர்யாயங்களையும் ஒரே சமயத்தில் ஒன்றாகவே அறியும் சாமர்த்தியமும் இருக்கிறது.

இவ்வாறு முதலில் கூறப்பட்ட சக்திகளில் நம் ஆத்மாவின் பார்த்தல்-அறிதல் பற்றி தெளிவு படுத்திய பிறகு ஆத்மப் பிரதேசத்தில்

2.இணைப்பு

இருப்பவைகளின் மற்ற அனேக சக்திகள் பற்றி சொல்லப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு தர்ம சக்திகள் பற்றி பேசும்போது பரஸ்பர விரோத ஜோடி சக்திகள் பற்றி தெளிவு படுத்தப்பட்டது. இப்போது இந்த ஃபாவ-அஃபாவம் முதலான ஸ்வஃபாவ வடிவ சக்திகள் மூலம் இந்த பகவான் ஆத்மாவில் ஒவ்வொரு சமயமும் எந்த உணர்வு உண்டாகிறதோ, அவைகளைச் செய்யும் முழு சாமர்த்தியம் அதன் ஸ்வஃபாவத்திலேயே நிலைகொண்டுள்ளது. இதற்காக அது பிற எதன் உதவியும் கொஞ்சம்கூட நாட வேண்டிய அவசியமில்லாததாகவே இருக்கிறது.

வேறு எதன் அவசியமும் இருக்குமானால் ஆத்மாவில் எந்த சமயத்தில் எந்த பர்யாயம் நிகழ வேண்டுமோ அது அந்த சமயத்தில் நிகழவில்லை என்றால் என்னவாகும்? இந்த கேள்விக்கு பதில் பகவான் ஆத்மாவில் ஃபாவசக்தி என்ற ஒரு சக்தி இருக்கிறது, அதன் காரணத்தால் எந்த பர்யாயம் எந்த சமயத்தில் நிகழ வேண்டுமோ, அந்த பர்யாயம் அந்த சமயத்தில் நிகழவே செய்யும்.

இதேபோல எந்த பர்யாயம் இந்த சமயம் நிகழக்கூடாதோ, அந்த பர்யாயம் இப்போது வந்துவிட்டால் என்ன ஆகும்? என்ற கேள்வி எழுமானால்; அதற்கு பதில் அஃபாவ சக்தி யாகும். அஃபாவ சக்தியின் காரணத்தால் எந்த பர்யாயம் எந்த சமயத்தில் நிகழக்கூடாதோ, அந்த பர்யாயம் நியமமாக அந்த சமயத்தில் நிகழாது.

ஃபாவ சக்தியின் காரியம் குறிப்பிட்ட பர்யாயம் அதன் சுய சமயத்திலேயே அதாவது அது எந்த சமயத்தில் நிகழ வேண்டுமோ அப்போது நிகழும், மற்றும் அஃபாவ சக்தியின் காரியம் குறிப்பிடாத பர்யாயம் அந்த சமயத்தில் எந்த நிலையிலும் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்.

நிகழ்கால பர்யாயம், அடுத்த சமயத்தில் இல்லாமல் போகவில்லை என்றால் என்னவாகும்? என்ற கேள்வி இப்பொழுது எழக்கூடும். ஆத்மாவில் ஃபாவ-அஃபாவ சக்தி என்ற ஒரு சக்தி இந்த வேலையை கவனித்து கொள்கிறது என்று ஆச்சாரியர் கூறுகிறார். அதாவது ஃபாவ-அஃபாவ சக்தியின் காரியம் நிகழ்கால பர்யாயத்தை அடுத்த சமயத்தில் நியமமாக இல்லாமல் செய்வதாகும்.

2.இணைப்பு

இவ்வாறு அடுத்த சமயத்தில் வரவேண்டிய பர்யாயம் வரவில்லை என்றால் என்னவாகும்? என்ற கேள்விகூட இப்பொழுது எழ முடியும். ஆத்மாவில் அஃபாவ-ஃபாவ சக்தி என்ற ஒரு சக்தி இந்த வேலையை கவனித்து கொள்கிறது என்று ஆசாரியர் கூறுகிறார். அதாவது அஃபாவ-ஃபாவ சக்தியின் காரியம் அடுத்த சமயத்தில் வரவேண்டிய பர்யாயத்தை அடுத்த சமயத்தில் நியமமாக-வரவைப்பதை உத்திரவாதம் செய்வதாகும்.

எந்த பர்யாயம் வர வேண்டுமோ, அந்த பர்யாயம் வராமல் வேறு பர்யாயம் வந்தாலோ, அல்லது எந்த பர்யாயம் இல்லாமல் போக வேண்டுமோ அது இல்லாமல் போகாவிட்டாலோ என்னவாகும்? ஆத்மாவில் ஃபாவ-ஃபாவ மற்றும் அஃபாவ-அஃபாவ என்ற பெயர்கொண்ட சக்திகள் இருக்கின்றன, அவைகளின் காரணத்தால் எந்த பர்யாயம் வர வேண்டுமோ, அந்த பர்யாயமே வரும், எது வரக்கூடாதோ அவை வராமலே இருக்கும்.

இவ்வாறு மேற்கண்ட ஆறு சக்திகளின் ஸ்வரூபம் பற்றி சரியாக புரிந்து கொள்வதால் குறிப்பிட்ட காரியம் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் நிகழாவிட்டால் என்னவாகும்? என்பனவான இது சம்பந்தமான எல்லா சந்தேகங்களும், குழப்பங்களும் இல்லாமல் போகும்.

இந்த சக்திகளின் பெயர்கள் மூலமே இவைகளின் இயல்பு தெளிவாகிறது. ஃபாவம் என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன நிகழ வேண்டுமோ அதுவே நிகழும். எந்த சமயத்தில் எந்த பர்யாயம் நிகழ வேண்டுமோ, அந்த சமயத்தில் அந்த பர்யாயமே நியமமாக நிகழ வைப்பதே ஃபாவ சக்தியின் காரியமாகும். இதேபோல அஃபாவம் என்ற சொல்லின் பொருள் நிகழாமல் இருத்தல், அதாவது எந்த சமயத்தில் எந்த பர்யாயம் நிகழாது என்பது நிச்சயமோ, அந்த பர்யாயம் அந்த சமயத்தில் நிகழாமலிருத்தல் அஃபாவ சக்தியின் காரியமாகும்.

இதேபோல ஃபாவ-அஃபாவம் என்றால் ஃபாவம் இல்லாமை என்று பொருள். எந்த பர்யாயம் இப்போது இருக்கிறதோ அது அடுத்த சமயத்தில் நிச்சயமாக இல்லாமல் போகவைப்பதே இந்த ஃபாவ-அஃபாவ சக்தியின் காரியமாகும். அஃபாவ-ஃபாவம் என்றால் இல்லாதது இப்போது வருதல் என்று பொருள். எந்த பர்யாயம் இப்போது இல்லையோ மற்றும் அடுத்த

2.இணைப்பு

சமயத்தில் நியமமாக நிகழ வேண்டுமோ, அந்த இல்லாத பர்யாயம் இப்போது வருதலே அஃபாவ-ஃபாவ சக்தியின் காரியமாகும்.

ஃபாவ-ஃபாவம் என்பதின் பொருள் வரவேண்டிய பர்யாயம் வருதல், மற்றும் அஃபாவ-அஃபாவம் என்பதின் பொருள் இல்லாமல் இருக்கும் பர்யாயம் இல்லாமலே இருத்தல் அதாவது எதன் இல்லாமை நிச்சயமோ அந்த பர்யாயம் இல்லாமலே செய்ய வைத்தல் அஃபாவ-அஃபாவ சக்தியின் காரியமாகும்.

39.ஃபாவ சக்தி:

காரகானுகதக்ரியாநிஷ்க்ரான்தபவனமாத்ரமயீ பாவசக்தி: |

காரணிகளை (காரக்குகளை) அனுசரித்து நிகழும் கிரியைகள் மயமாக இல்லாதது மட்டுமே ஃபாவசக்தி யாகும்.

40.கிரியா சக்தி:

காரகானுகதஃபாவத்தாரூப்ஃபாவமயீ கிரியா சக்தி: |

காரணிகளை(காரக்குகளை) அனுசரித்து நிகழும் கிரியைகள் மயமாக இருப்பது கிரியாசக்தி யாகும்.

பாருங்கள்! இங்கே ஃபாவசக்தியை காரணிகளை(காரக்குகளை) அனுசரித்து நிகழும் கிரியைகள் இல்லாத ஃபாவனை மயமாகவும், கிரியாசக்தியை காரணிகளை(காரக்குகளை) அனுசரித்து நிகழும் கிரியைகளின் மயமாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவில் இராகம் முதலான விகார ஃபாவங்கள் வருவதில் ஆறு காரணிகளின் தொடர்பு காணப்படவில்லை என்று ஃபாவசக்தி மூலமும், சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்கள் வருவதில் ஆறு காரணிகளின் தொடர்பு காணப்படுகிறது என்பதை கிரியாசக்தி மூலமும் சொல்லப்படுகிறது.

33-ஆவது சக்தியின் பெயரும், 39-ஆவது சக்தியின் பெயரும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. பெயர் ஒன்றாக இருந்த போதிலும் அடிப்படையில் அதில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. 33-ஆவது ஃபாவ சக்தியில் ஒவ்வொரு திரவியமும் தன்னில் நிச்சயிக்கப்பட்ட நிகழ்கால

2.இணைப்பு

பர்யாயத்துடன் இருப்பது சொல்லப்பட்டது. இங்கு 39-ஆவது ஃபாவ சக்தியில் பகவான் ஆத்மாவின் நிகழ்கால பர்யாயம் சுய காரணிகளின் அனுசரணையுடன் நிகழவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது.

ஃபாவசக்தி முதலான ஆறு சக்திகளைப் பற்றி முன்னர் எடுத்துச் சொல்லும்போது ஒவ்வொரு திரவியத்தின் ஒவ்வொரு பர்யாயமும் எதன் கட்டாயமுமின்றி தன் சுயத்தகுதியாலேயே அந்தந்த சமயத்தில் வெளிப்படுகிறது என்று தெளிவு படுத்தப்பட்டது, இவ்வாறு அது பிற (வெளி) காரணிகளால் ஆவதில்லை என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. இப்போது இங்கு 39-ஆவது ஃபாவ சக்தியில், பகவான் ஆத்மாவின் ஒவ்வொரு நிகழ்கால பர்யாயமும் தன்னிலிருந்தும் வேறில்லாத அபின்ன சுயகாரணிகளின் அனுசரணையுடன் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது.[இங்கு கர்ம உதய சூழ்நிலையே பிரதானமாக இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.] இங்கு அபின்ன சுயகாரணிகளுடன் விகார பர்யாயங்களின் சம்பந்தம் இல்லாமை மட்டுமே பேசப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் சமயக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்களின் உற்பத்தியில், அபின்ன சுயகாரணிகளுடன் சம்பந்தமிருப்பது கிரியாசக்தியின் மூலம் தெளிவு படுத்தப்படுகிறது.

இருந்த போதிலும் 39-ஆவது சக்தியில் விகாரி-அவிகாரி பர்யாயங்கள் சம்பந்தமாக வேறு எந்த குறிப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுவாகவே அபின்ன ஆறு காரணிகளின் நோக்கமின்மை மட்டுமே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் 40-ஆவது சக்தியில் நிர்மல பர்யாய சம்பந்தம் அபின்ன ஆறு காரணிகளின் நோக்கம் இருப்பது சொல்லப் பட்டிருப்பதால் இங்கு 39-ஆவது சக்தியில் விகாரி பர்யாயங்களின் நோக்கமின்மை இருப்பதை நம்மால் சுலபமாகவே புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இவ்வாறு அபின்ன ஆறு காரணிகளின் நோக்கமின்மை இந்த ஃபாவம் முதலான சக்திகளில் செயல்களிலும், விகார பர்யாயங்களில் செயல்களிலும் காணப்படுவதை எடுத்துக்கூறி, நிர்மல பர்யாய செயல்களில் இந்த ஆறு காரணிகளின் நோக்க சம்பந்தமிருப்பதை உறுதிபடுத்தி சொல்லப்படுகிறது.

2.இணைப்பு

இதற்குப் பிறகு ஆறு காரணிகள் சம்பந்த கர்மசக்தி, கர்த்தாசக்தி, கரணசக்தி, சம்பிரதானசக்தி, அபாதானசக்தி மற்றும் அதிகரணசக்தி முதலிய ஆறுசக்திகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அவைகளைப் பற்றி நிரூபணம் செய்யப்பட விருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சம்பந்தசக்தி பற்றி சர்ச்சை செய்யப்படவிருக்கிறது. இவ்வாறு ஃபாவம்-அஃபாவம் முதலான ஆறு சக்திகளில் பிற காரணிகளுடன் சம்பந்தமில்லாமையும், ஃபாவசக்தியில் விகார ஃபாவத்துடன் சுய காரணிகளின் சம்பந்தமில்லாமையும் சொல்லப்பட்டு, பிறகு கிரியாசக்தியில் நிர்மல பரிணாமங்களில் காரணிகளின் சம்பந்தமிருப்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதன் இயல்பு தெளிவு படுத்தப்பட்டதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இதன் தாத்தபர்யம் என்னவென்றால் இந்த பகவான் ஆத்மா பிறவற்றையோ அல்லது இராகம் முதலான விகார ஃபாவங்களை செய்யும் கர்த்தாவும் இல்லை, கர்மமுமில்லை மேலும் அவைகளை செய்யும் கருவியுமில்லை, சம்பிரதானுமில்லை, அபாதானுமில்லை, அதிகரணுமில்லை என்பதாகும். மேலும் என்னவென்றால் இந்த பகவான் ஆத்மாவுக்கு பிறவற்றுடனோ, இராகதி விகார உணர்வுகளுடனோ எந்த சம்பந்தமுமில்லை என்பதுமாகும்.

இதேபோல இந்த பிற பதார்த்தங்கள் மற்றும் விகார உணர்வுகள் கூட ஆத்மாவுக்கு கர்த்தாவோ, கர்மமோ, கருவியோ, சம்பிரதானோ, அபாதானோ மற்றும் அதிகரணோ இல்லை மேலும் இவைகளுக்கு ஆத்மாவுடன் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. ஆத்மாவை உள்ளோக்கிப் பார்க்கும் நிர்மல பரிணாமத்துடன் ஆத்மாவின் காரணிகளுக்கு வேறுபாடுகள் அற்ற சம்பந்தம் அவசியம் இருக்கிறது.

மேற்கூறிய ஃபாவசக்தி மற்றும் கிரியாசக்தியில் விளக்கத்தில் கர்த்தா, கர்ம, கரண, சம்பிரதான், அபாதான் மற்றும் அதிகரண சம்பந்த காரணிகளின் சர்ச்சை அடிக்கடி வந்தது; அதனால் அடுத்து அந்த ஷட்காரக்குகள் சம்பந்த அறு சக்திகள் பற்றி சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது. அதன் பிறகு கடைசியில் இவைகளுடன் ஆத்மாவுக்கு ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா? அப்படி இருந்தால் என்ன சம்பந்தம்

2.இணைப்பு

இருக்கிறது என்பதை உறுதி செய்ய சம்பந்தசக்தி பற்றி சர்ச்சை செய்து தெரிந்து கொள்ள விருக்கிறோம்.

41.கர்ம சக்தி:

ப்ராப்யமாணசித்தரூபஃபாவமயீ கர்மசக்தி: |

செயலை செய்யும் சக்தி பெறக்கூடிய சித்தரூப ஃபாவமயம் கர்மசக்தி யாகும். அதாவது நிர்மல பரிணாமங்களை பெறுவதற்கான சக்தியின் பெயர் கர்மசக்தி யாகும்.

42.கர்த்ருத்துவ சக்தி:

பவத்தாரூப்பசித்தரூபஃபாவஃபாவகத்வமயீ கர்த்ரு சக்தி: |

சித்த வடிவமாக ஆகும் செயலை செய்பவராக ஆகும் உணர்வுமயம் கர்த்ருத்துவ சக்தி யாகும். அதாவது நிர்மல பரிணாமங்களை செய்பவராகும் சக்தியின் பெயர் கர்த்ருத்துவ சக்தி யாகும்.

பகவான் ஆத்மாவில் ஜீவத்துவம் முதலான அனந்த சக்திகளில் கர்மசக்தி மற்றும் கர்த்ருத்துவ சக்தி என்ற பெயர் கொண்ட சக்திகளும் இருக்கின்றன. இந்த சக்திகளின் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா தன் சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பரிணாமத்தை செய்வதையும், பெறுவதையும் அடைகிறது. கர்த்ருத்துவ சக்தியால் செய்கிறது, கர்ம சக்தியால் பெறுகிறது.

இந்த பகவான் ஆத்மா பிறவற்றை பெறுவதுமில்லை, செய்துமில்லை. இதுபோலவே இராகாதி உணர்வுகளை செய்யவும், பெறவும் ஆத்மாவில் அப்படி எந்த சக்தியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், நம் சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பரிணாமங்களைப் பெறவும், செய்யவும் கூடிய சக்தி நம் ஆத்மாவில் கண்டிப்பாக இருப்பது என்னவோ காணப்படுகிறது.

நிர்மல பரிணாமங்களை செய்யக்கூடிய சக்தியின் பெயர் கர்த்ருத்துவ சக்தி யாகும். இதை அடையும் சக்தியின் பெயர் கர்மசக்தி யாகும். இதன் தாத்பர்யம் - இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் நிர்மல

2.இணைப்பு

பரிணாமத்தை செய்யவும், பெறவும் பகவான் ஆத்மா பிறவற்றின் பக்கம் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதாகும்.

இங்கு கர்ம என்ற சொல் ஞானாவரணம் முதலான திரவிய கர்மங்களின் அர்த்தத்தில் இல்லை, மற்றும் இராகம் முதலான ஃபாவ கர்மங்களின் அர்த்தத்திலும் இல்லை. இங்கு கர்ம என்ற சொல்லின் அர்த்தம் நிர்மல பரிணாம வடிவ காரியமும் கூட இல்லை. இங்கு கர்ம என்ற சொல், ஆத்மாவின் அனாதி-அனந்த சக்திகளில், அல்லது இங்கு விவரிக்கப்படும் 47 சக்திகளில், கர்ம என்ற ஒரு பெயர் கொண்ட சக்தியைப் பற்றியதாகும். அல்லது கர்தா, கர்ம, கரண் முதலான காரணிகளில் ஒன்றான கர்ம காரணி அர்த்தத்திலாகும். 40-ஆவது கிரியா சக்தியில் ஆத்மா தன் நிர்மல பரிணாமங்களின் கர்த்தா என்றும் 21-ஆவது அகர்த்தருத்துவ சக்தியில் ஆத்மா இராகாதி விகார ஃபாவங்களுக்கு கர்த்தா அல்லா-அகர்த்தா என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இவ்வாறு இந்த இரண்டு சக்திகள் பற்றி சொல்லும்போது இந்த பகவான் ஆத்மாவில் கர்ம சக்தி என்ற பெயர்கொண்ட சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா அதன் சுய நிர்மல பரிணாமத்தை பெறுகிறது என்றும், கர்த்தருத்வ சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா அதன் நிர்மல பரிணாமத்தை செய்கிறது அல்லது அதை செய்பவன் என்ற நிலையை ஏற்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

தானே கர்த்தா-செய்பவன், மற்றும் தானே கர்மம்-செயல் வடிவம் இவ்வாறு கர்த்தா-கர்மம் இரண்டிலும் வேறில்லாத ஒன்றாகவே பகவான் ஆத்மா இருக்கிறது. அதாவது பகவான் ஆத்மா எதையாவது செய்ய வேறு எங்கும் செல்ல வேண்டியதாக இல்லை, மற்றும் எதையாவது பெறுவதற்கு பிறவற்றின் பக்கம் பார்க்க வேண்டியதும் இல்லை, எல்லாம் அதனிடமேயே அனாதியாகவே நிலைகொண்டு இருக்கிறது என்பதாம்.

43.கரண சக்தி:

பவத்ஃபாவபாவனசாதகதமத்வமயீ கரண சக்தி: |

கரண சக்தி நடைமுறைப்படுத்தும் ஃபாவமாக இருப்பதால் சாதகதம மயமாகும். இந்த பகவான் ஆத்மாவில் கர்மசக்தி மற்றும் கர்த்தருத்வசக்தி

2.இணைப்பு

இவை இரண்டுக்கும் சமமாகவே காரணம் என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு சக்தியும் இருக்கிறது; இதன் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா சமயக்தர்சனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்களை வெளிப்படுத்துகிறது, செய்கிறது.

கர்த்ருத்வ சக்தியின் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா அதன் நிர்மல பரிணாமத்தை செய்கிறது, கர்ம சக்தி காரணத்தால் இந்த ஆத்மா அதன் நிர்மல பரிணாமத்தை பெறுகிறது, மற்றும் காரண சக்தியின் காரணத்தால் நிர்மல பரிணாமத்தை ஸ்வயம் தானே கருவி வடிவில் இருந்து செய்கிறது. செய்பவனும்-கர்தாவும் அதுவே, செயலும்-கர்மமும் அதுவே மற்றும் கருவியும் - கரணும் அதுவே - இவ்வாறு நிர்மல பரியாயத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு அது முழு சுதந்திரமுடையதாக இருக்கிறது. சமயக்தர்சனம் முதலான நிர்மல ஃபாவங்களுக்கு வேறு எதன் பக்கமும் அது பார்த்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதில்லை; ஏனென்றால் நிர்மல பரியாயங்களை வெளிப்படுத்தும் முழு சாமர்த்தியமும் இந்த காரணிகள் சம்பந்த ஆறு சக்திகளின் வடிவில் ஆத்மாவிலேயே நிலை கொண்டிருக்கிறது. ஆத்மாவின் அனந்த சுதந்திரத்தன்மையை அறிவிக்கும் இந்த சக்திகள் ஆத்மாவின் நிதியாகும் - சொந்த சொத்தாகும்.

இந்த பகுப்பாய்வின் தாத்தபர்யம் என்னவென்றால் சமயக்தர்சனத்தில் இருந்து, சித்தநிலை வரை எல்லா நிர்மல பர்யாயங்களையும் அடையத் தேவையான எல்லா சாதனங்களாக இந்த சக்தி இருப்பதால், இவைகளின் மூலமாகவே நிர்மல பர்யாயங்களை இந்த ஆத்மாவே சுயமாகவே செய்கிறது. பிற பதார்த்த வடிவ நிமித்த சாதனத்தால் அவைகள் ஆவதில்லை, மற்றும் சுப பரிணாம வடிவ நைமித்திக ஃபாவத்தாலும் ஆவதில்லை, அதனால் சாதனை செய்ய, அனந்த அதீந்திரிய ஆனந்தத்தை பெற அது, அது பணிவுடன் பிற பொருள்களின் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை, மற்றும் புண்ணிய செயல்களை தர்மம் என்று நம்பிக்கை கொண்டு அந்த எண்ணத்தில் புண்ணிய செயல்களை செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை.

2.இணைப்பு

இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் ஆத்மா வேறு எதற்கும் கர்த்தாவோ, கர்மமோ, கருவியோ(சாதனமோ) அல்ல, அதேபோல பிற பதார்த்தங்களும் கூட இந்த பகவான் ஆத்மாவுக்கு கர்த்தாவோ, கர்மமோ, கருவியோ(சாதனமோ) அல்ல என்பதாகும். இவ்வாறு இதன் தலையில் பிறருக்கு செய்ய வேண்டும் என்ற எந்த பளுவும் இல்லை, நோக்கமும் இல்லை.

44.சம்பிரதான சக்தி:

ஸ்வயம்தீயமான்பாவோபேயத்வமயீ சம்பிரதான சக்தி: |

சம்பிரதான சக்தி தன் மூலம் பெறப்பட்ட ஞானமுடையவரான ஃபாவ மயமாகும். சமயக்தர்சனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்கள் ஆத்மாவுக்காகவே யாகும். தன்னிலிருந்தே பெறப்படும் உணர்வை அடையும் தகுதி பெற்றிருப்பதையே சம்பிரதான சக்தி என்று சொல்கின்றனர்.

45.அபாதான சக்தி:

உத்பாதவ்யாலிங்கிதபாவாபாயநிரபாயத்ருவத்வமயீ அபாதான சக்தி: |

தோற்றம்- அழிவுகளைத் தொட்டுக்கொண்டு எந்த ஃபாவம் அதற்கு இல்லாமல் போவதால் அழிவதில்லையோ அப்படிப்பட்ட த்ருவநிலை மயமானதும், தோற்றம்-அழிவுகளைத் தழுவிய உணர்வு அழிவதால் இழப்பை அடையாத த்ருவத்துவ மயமாகவே இருப்பது அபாதான சக்தி யாகும்.

இங்கே காரணிகள் சம்பந்தமான ஆறு சக்திகள் பற்றி சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது. பொதுவாக ஆறு காரணிகளின் இயல்பு இவ்வாறு இருக்கிறது - எது காரியத்தை செய்கிறதோ அது கர்த்தாகாரணியாகும், எது காரியமோ அதை கர்மகாரணி என்று சொல்கின்றனர். எது கருவியோ அதை கரணகாரணி என்று சொல்கின்றனர். காரியத்தின் லாபம் எதற்கு கிடைக்கிறதோ அதை சம்பிரதான்காரணி என்று சொல்கின்றனர். காரியம் எதிலிருந்து உற்பத்தியாகிறதோ அதை அபாதான்காரணி என்று சொல்கின்றனர். காரியம் நிகழ ஆதாரமாக இருப்பதை அதிகரண்காரணி என்று சொல்கின்றனர்.

2.இணைப்பு

இந்த சக்திகளைப் பற்றிய விளக்கம் நிர்மல பர்யாய வடிவ செயல்களையும் உள்ளடக்கியது என்பதும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்றாகும். அதனால் இப்போது கேள்வி சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்களின் கர்த்தா யார்? கர்மம் எது? அதை அடைய எந்த கருவி தேவைப்படுகிறது? அது யாருக்கு கிடைக்கிறது? அது எங்கிருந்து வரும்? அதற்கு ஆதாரம் எது? என்பனவாகும்.

கர்த்தா சக்தி ஸ்வயம் பகவான் ஆத்மாதான் அதற்கு கர்த்தா என்று சொல்கிறது, ஏனென்றால் அதில் கர்த்தா என்ற சக்தி-குணம் இருக்கிறது, அதன் காரணத்தால் இந்த ஆத்மா ஸ்வயம் தானாகவே அந்த நிர்மல பர்யாயவடிவமாக பரிணமிக்கிறது. கர்மசக்தி ஆத்மாவின் நிர்மல பரிணாமமே ஆத்மாவின் கர்மம்-செயல் என்பதை தெளிவு படுத்துகிறது.

ஆத்மா சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்களைப் பெற வேறு எந்த கருவியும் அதற்குத் தேவையில்லை என்பதை கரணசக்தி தெளிவு படுத்துகிறது, ஏனென்றால் ஆத்மாவிலேயே கரணம்-கருவி என்ற பெயர் கொண்ட சக்தி-குணம் இருக்கிறது, அதன் மூலம் ஆத்மாவே அவைகளை அதனாலேயே செய்ய முடிகிறது என அறியலாம்.

இப்போது சம்பிரதான்சக்தி மற்றும் அபாதான்சக்தி இவைகள் குறிப்பிட்ட நிர்மல பர்யாயங்கள் ஆத்மாவுக்காகவே அதாவது ஆத்மாவே அதனால் லாபம் அடைகிறது என்றும், அது ஆத்மாவிலிருந்தே வெளிப்படுகிறது என்றும் தெளிவு படுத்துகின்றன. அபாதான்சக்தியின் காரணத்தால் ஆத்மாவிலிருந்தே வெளிப்படுகிறது என்றும் சம்பிரதான் சக்தியின் காரணத்தால் அது ஆத்மாவுக்காகவே என்றும் அறியமுடிகிறது.

சம்யக்தரிசனம் முதலான நிர்மல பர்யாயங்கள் ஆத்மாவுக்காக ஆத்மாவில் வெளிப்பட்டு ஸ்வயம் ஆத்மாவே அதை அடைகிறது - அப்படிப்பட்ட அற்புதமானதாக வஸ்துஸ்திதி அதாவது ஆத்மாவின் நிலை இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு சக்திகளைப் பற்றி தெளிவுபடுத்தும் இந்த சமயத்தில் ஆத்மாவின் ஞானமும், ஆனந்தமும் ஆத்மாவிலிருந்தே வருகிறது மேலும்

2.இணைப்பு

ஆத்மாவுக்கே அது கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கொடுப்பவரும் (தாத்தாவும்) ஆத்மாவே, பெறுபவரும் (கிரஹிப்பவரும்-ஏற்பவரும்) ஆத்மாவே! ஞானமும், ஆனந்தமும் வேறு வெளியில் எங்கிருந்தும் வரவில்லை, வேறு யாருக்கும் கொடுக்கப்படுவதாகவும் இல்லை. இவ்வாறு இந்த ஆத்மா ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் வெளியிலிருந்து பெறவில்லை, வேறு யாருக்கும் கொடுக்கவும் இல்லை. இதற்கு எதனிடமும் எந்த கொடுக்கலும்-வாங்கலும் இல்லை, அவை எல்லாம் அதன் உள்ளேயே இருக்கின்றன, ஆத்ம திரவியத்திலேயே நிலைகொண்டு இருக்கின்றன. இந்த ஞானமும், ஆனந்தமும் வெளியிலிருந்து கொடுக்கப்படுவதாகவோ - வாங்கப்படுவதாகவோ இல்லை. இந்த இரண்டு சக்திகளின் காரணத்தால் இந்த பகவான் ஆத்மா அனந்த காலம்வரை தானே தனக்கு ஆனந்தத்தை கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது, மேலும் அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவம் செய்துகொண்டும் இருக்கிறது, இந்த கொடுக்கலும்-வாங்கலும் எப்போதும் முடிவுக்கு வராத அற்புதமான செயலாகும். இந்த செயல்முறை எப்போதும் முடிவுக்கு வராமல் தொடர்ந்து அனந்தகாலம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு அற்புத நிகழ்வாகும்.

46.அதிகாரண சக்தி:

பாவ்யமானபாவாதாரத்வமயீ அதிகாரண சக்தி: |

ஃபாவனையில் வரும் உணர்வுக்கு ஆதாரமயமாக, ஆத்மாவில் தற்போதய உணர்வின் ஆதாரவடிவம் அதிகாரணசக்தி யாகும். இந்த அதிகாரண சக்தியின் காரணத்தால் பகவான் ஆத்மா சம்யக்தரிசன-ஞான-சாரித்திர வடிவ தர்மத்தின் ஆதாரமாக இருக்கிறது. நிஜ பகவான் ஆத்மாவின் ஆதாரத்திலிருந்தே சம்யக்தரிசன-ஞான-சாரித்திர நிர்மல ஃபாவங்கள் பெறப்படுகிறது மற்றும் இந்த ஃபாவம் ஆத்மாவின் ஆதாரத்தில்தான் நீடித்து இருக்கிறது.

சம்யக்தரிசன-ஞான-சாரித்திரத்தின் உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சி மோக்ஷ மார்க்கமாகும், இதன் முழுமை மோக்ஷமாகும். அதிகாரண சக்தியின் காரணத்தால் மோக்ஷம் மற்றும் மோக்ஷ மார்க்கத்தின் பர்யாயங்கள் பிற எந்த பதார்த்தங்களின் ஆதாரமின்றியும், புண்ணிய ஃபாவத்தின்

2.இணைப்பு

ஆதாரமின்றியும், ஆத்மாவில் ஆழ்வதால் மட்டுமே, அது அத்மாவில் சுலபமாகவே உண்டாகிறது.

இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் அனந்த சுகத்தை-சாந்தியை-அமைதியை முதன்மை படுத்தக்கூடிய இரத்தினத்திரய தர்மம் உபவாசம் - உண்ணாநோன்பு முதலான கிரியாகாண்டங்களாலோ அல்லது மிக உயர்ந்த சுபஉணர்வு கொள்வதாலோ - புண்ணியச் செயல்களை செய்வதாலோ பெறப்படுவதில்லை; ஆனால் தன் அனந்த சக்திகளின் கருவூலமாக விளங்கும் பகவான் ஆத்மாவில் ஆழ்ந்து போவதால் நிகழ்கிறது; ஆத்மாவின் ஞானத்தால், நம்பிக்கையால், தியானத்தால் நிகழ்கிறது. [நிகழ்கால பர்யாயம் தன் திரவிய அம்சத்தில் நிலை கொள்வதால் உண்டாகிறது.]

மேலே கூறப்பட்டவைகளின் சாராம்சம் என்னவென்றால், இந்த பகவான் ஆத்மா ஸ்வயம்-தன் ஆதாரத்தில் [திரவிய அம்சத்தில்] நிலை கொள்ள ஆகாசம் முதலான பதார்த்தங்களின் ஆதாரம் அவசியமில்லை என்பதாகும். ஆத்ம திரவியம் இருப்பது மட்டும் அதன் ஆதாரத்தில் இல்லை; அதன் இயல்பான செயல்பாட்டுக்கும், நிர்மல பரிணாமம் முழுமை அடைவதற்கூட அதன் ஆதாரத்தில் நிலைகொள்வதாலேயே ஆகும். சம்யக்தரிசன - ஞான - சாரித்திர சம்பந்த நிர்மல பரிணாமத்திற்குக்கூட ஆத்மாவே ஆதாரமாகும்; ஏனென்றால் அதில் அதிகாரம் என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது, அந்த சக்தியின் காரணத்தால் எல்லாமே சுலபமாகவே நிகழ்கிறது, சுவாதீனத்திலேயே நிகழ்கிறது.

கேள்வி: சாஸ்திரங்களில் ஆறு திரவியங்களுக்கும் ஆதாரம் ஆகாச திரவியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவும் ஒரு திரவியமே; அதனால் அதன் ஆதாரம் கூட ஆகாச திரவியமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமல்லவா?

பதில்: ஆகாசம் எல்லா திரவியங்களுக்கும் ஆதாரம் என்று சொல்லது நிமித்த நோக்கில் சொல்லப்பட்டதாகும், உபசரிதஅசத்பூத வியவஹார நயத்தால் சொல்லப்படுவதாகும். இங்கு நிச்சயநய நோக்கில்-பரம சத்திய நோக்கில் சொல்லப்படுவதாகும், உபாதான நோக்கில் சொல்லப்படுவதாகும். வியவஹார நயத்தாலும் ஆறு பின்ன காரணிகள் பற்றி சாஸ்திரங்களில் சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது; ஆனால் அங்கு

2.இணைப்பு

அசத்பூதவியவஹார நயத்தால் சொல்லப்படுவதாகும், உபசாரமாக சொல்லப் படுவதாகும், அசத்யார்த்தமாகும்.

இங்கு அபின்ன காரணிகள் பற்றிய சர்ச்சை நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, அதாவது இங்கு பரம சத்திய விஷயம் பேசப்படுகிறது, ஆத்மா அதன் அதிகாரண சக்தியால் தானே தன்னில் நிலைகொள்கிறது, அதன் பரிணமனமும் கூட சுய ஆதாரத்திலேயே நிகழ்கிறது.

47.சம்பந்த சக்தி:

ஸ்வஃபாவமாத்ரஸ்வஸ்வாமித்வமயீ சம்பந்த சக்தி: |

தன் இயல்பு உணர்வுகளின் மயமே, தன் ஸ்வஃபாவம் மட்டுமே தன் சொத்து, அப்படிப்பட்ட இயல்பு மயமானதே சம்பந்தசக்தி யாகும். அத்யாத்மத்தில் ஆறு காரணிகள் பேசப்படுகின்றன, மேலும் சொல்லுவதற்கு அனுசரணையாக இதில் ஏழு வேற்றுமைகளும், மற்றும் முகவரியுடன் (விளிப்பதுடன்) சேர்த்து எட்டு வேற்றுமை உருபுகளும் (காரணிகளும்) சர்ச்சையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

எது நடவடிக்கைக்கு பதிலளிக்கக் கூடியதோ, எதற்கு கிரியையுடன் நேரடி சம்பந்தம் இருக்கிறதோ, அதை காரணி என்று சொல்கின்றனர். முகவரியுடன் (விளித்தலுடன் உதாரணமாக 'ஹே ராம்' என்று கூப்பிடுதல்) கிரியைக்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லை; அதனால் அதை அத்யாத்மத்தில் மற்ற காரணிகளுடன் சேர்த்து எண்ணிக்கையில் கணக்கிடுவதில்லை.

சம்பந்தத்துடனும் ('உடைய' என்ற வினைச் சொல்லுடனும்) கூட கிரியைக்கு நேரடி சம்பந்தம் இல்லாததால் அதுவும் எந்த நடவடிக்கைக்கும்-கிரியைக்கும் பதில் அளிப்பதாக இல்லை; அதனால் 'உடைய' என்ற வினைச்சொல்லையும் காரணி என்று சொல்லுவதில்லை, இருந்த போதிலும் மொழி இலக்கணத்தில் வேற்றுமை உருபுகளில் அதையும் சேர்த்து கொள்கின்றனர். ஆகையால்தான் இங்குகூட சக்தி வடிவில் சம்பந்தத்தின் சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது. ஆறு காரணிகள் சம்பந்தமான சர்ச்சையில் கர்த்தா - கர்ம சம்பந்த சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது மற்றும் இந்த சம்பந்த சக்தியில் ஸ்வ சம்பந்த-ஸ்வாமி(உடையவர்) சம்பந்தம் பற்றிய விசேஷமாகப் பேசப்படுகிறது.

2.இணைப்பு

இந்த பகவான் ஆத்மாவின் ஸ்வாமி-உரிமையாளர் வேறு யாரோ இல்லை, அது சுயம் தானேயாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவே ஸ்வ-சுயம்-தான் - ஸ்வாமி - உரிமையாளன், இதே போலவே வேறு ஸ்வயம் - உரிமையாளரும் வெவ்வாறாக இருக்கின்றனர். இதனால் இதற்கு வேறு ஒரு அன்னிய பதார்த்தம் உரிமை கொண்டாட முடியாது என்பது தெளிவாகிறது, அதுபோல இதுவும் வேறு அன்னிய பதார்த்தத்திற்கு ஸ்வாமித்துவம்-உரிமை கொண்டாட முடியாது.

இவ்வாறு இந்த சக்தி ஆத்மாவின் ஏகத்துவ-விபக்த (தானே மட்டுமே, வேறு எதுவும் இல்லாத) ஸ்வரூபம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சம்பந்த சக்தியின் மூலம் பகவான் ஆத்மாவுக்கு பிற எதனுடனும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்பது உறுதியாகிறது. இவ்வாறு இந்த சம்பந்த சக்தியின் மூலம் அனந்த சக்திகளில் ஒரு சம்பந்தம் என்ற பெயர்கொண்ட சக்தியும் கூட ஆத்மாவில் இருக்கிறது, இதன் காரணத்தால் ஆத்மா வேறு எந்த பதார்த்தத்திற்கும் ஸ்வாமி இல்லை, மேலும் வேறு எந்த பதார்த்தமும் இந்த பகவான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாமியாக முடியாது என்பது விளக்கப்படுகிறது. இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் இதன் ஆத்மாவின் தலையில் ஸ்வாமித்துவம் என்ற பளுவும் இல்லை, வேறு எதன் ஆதிக்கத்திலும் ஆத்மா இல்லை என்பதே!

கேள்வி: சம்பந்தம் என்பது வெவ்வேறு திரவியங்களுக்கு இடையில் இருப்பது, அதனால் நானே ஸ்வ(நான்), நானே ஸ்வாமி(உரிமையாளன்) என்பது எப்படி சத்தியமாகும்? இரண்டுமே தான் என்றால் பிறகு இந்த சம்பந்தத்தை சொல்வதால் என்ன சாதிக்கப்படுகிறது?

பதில்: அடே சகோதரனே! ஆத்மாவுக்கு பிற எதனுடனும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை தெளிவு படுத்தவே இந்த சம்பந்தசக்தி பற்றி இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆத்மா பிற எதனுடனும் சம்பந்தம் கொள்ளக்கூடாது, பிற எந்த அன்னிய வஸ்துவிலும் பரவாமல் தன்னிலேயே பரவி இருக்க வைப்பதே இந்த சம்பந்தசக்தியின் காரியமாகும். நானே ஸ்வ(நான்) மற்றும் நானே ஸ்வாமி(உரிமையாளன்) என்பது சொல்வதற்கு மட்டுமே யாகும்; ஏனென்றால் நான் என்னவோ நானாகவே இருக்கிறேன், இதில் உடைமை மற்றும் உரிமை என்ற வேறுபாடு சொல்வதில் மட்டுமே என அறிந்து கொள்!

2.இணைப்பு

இந்த சம்பந்த சக்தி பிற எதனுடனும் சம்பந்தத்தை சொல்வதற்காக சொல்லப்படவில்லை, ஆனால் பிற எதனுடனும் எந்த விதமான சம்பந்தம் இருப்பதாக உள்ள எண்ணத்தை நிராகரிக்கவே சொல்லப்படுகிறது. பிறவற்றுடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டுள்ள கற்பனையான எண்ணத்தை நாம் விடவேண்டும் என்பதை நம்மில் பதிய வைக்கவே சொல்லப்படுகிறது.

நானே ஸ்வாமி-உரிமையுடையவன், மற்றும் நானே உடைமை என்று இங்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கு இந்த நோக்கம் தவிர வேறு எந்த நோக்கமுமில்லை. இதற்கு பலம் சேர்க்கவே, எனக்கு வேறு ஸ்வாமி இல்லை, நானும் வேறு எதற்கும் ஸ்வாமி இல்லை, நான் எதற்கும் உடைமையும் இல்லை மற்றும் வேறு எதுவும் எனக்கு உடைமை இல்லை; ஆகையால் நானே என் ஸ்வாமியும் ஆவேன், நானே என் உடைமையும் ஆவேன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இது சம்பந்தசக்திக்கு மட்டுமே என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்; எல்லா காரணி சம்பந்த சக்திகள் பற்றியதும் கூட என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், நானே கர்த்தா, நானே கர்மம், நானே கருவி, நானே சம்பிரதான், நானே அபாதான் மற்றும் நானே அதிகரணும் ஆவேன் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எனக்கு கர்த்தா வேறு யாரும் இல்லை, என்னுடைய கர்மமும் வேறு எதுவும் இல்லை என்பதுமாகும். இவ்வாறே மற்ற காரணிகளுடனும் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

கடைசியில் நான் நானாவேன், ஆறு காரணிகளின் செயல்முறையினால் என்னில் நான் பரிபூரணமாகவும், சுதந்திரமான பதார்த்தமாகவும் இருக்கிறேன் என்பது முடிவு செய்யப்படுகிறது. இந்த சக்திகள் ஆத்மாவில் நிலைகொண்டுள்ள காரணத்தால் இந்த சக்திகளை லட்சியமாகக் கொண்டு நிர்மல பர்யாயங்கள் உண்டாகவில்லை, ஆனால் இந்த சக்திகளின் கருவூலமான அபேத-அகண்ட திரிகாலித்ருவ பகவான் ஆத்மாவில் அடைக்கலமாவதாலேயே சம்யக்தரிசனம் முதலான பர்யாயங்களின் துவக்கம் உண்டாகிறது.

2.இணைப்பு

இவ்வாறு சம்பந்தசக்தியின் சர்ச்சையுடன், 47 சக்திகள் பற்றிய சர்ச்சையும் முடிவுக்கு வருகிறது. மேற்கூறிய 47-சக்திகள் பற்றிய சர்ச்சையில் பார்க்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் அனந்த சக்திகளின் கருவூலம் இந்த பகவான் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது என்பதேயாகும். இதனுடன் துடிப்பான சக்திகளைபற்றி எடுத்துச் சொல்லி, அந்த சக்திகளின் வீர்யம்-பலம் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, நிர்மல பரியாய வடிவில் பரிணமிப்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, திரவ்யார்த்திக நயத்தின் விஷயமான திரவியத்தை பற்றி சர்ச்சையுடன் பர்யாயார்த்திக நயத்தின் விஷயமான நிர்மல பரிணாமத்தையும் தன்னில்-ஆத்மாவுடன் இணைத்து காட்டப்பட்டது.

இவ்வாறு இங்கு திரவிய-பர்யாயமய அனேகாந்த வடிவ ஆத்ம வஸ்துவை சியாத்வாத நடையில் தெளிவு படுத்திய பிறகு அமிர்தசந்திர ஆச்சார்ய தேவர் இரண்டு சந்தங்கள் மூலம் பின் குறிப்பாக கீழ்க்கண்டவற்றை கூறியிருக்கிறார்-

**இத்யாதிக அனேக சக்தி சே பர் ஹூயி ஹை |
பிர பீ ஞானமாத்ரமயதா கோ நஹீ சோடுதீ ||
ஒளர்கிரமாகிரம்பாவோ சே ஜோ மேசக ஹோகர் |
திரவ்ய ஒளர் பர்யாயமயீ சித்வஸ்து லோக் மே ||264||**

**அனேகாந்த கீ திவ்யதிருஷ்டி சே ஸ்வயம் தேக்தே |
வஸ்துதத்வ கீ உக்த வியவஸ்தா ஒர் சந்தஜன் ||
ஸ்யாத்வாத கீ அதிகாதிக் சுத்தி கோ லக அர |
நஹீ லாங்க ஜினநிதிகோ ஞானீ ஹோதே ||265||**

இதன் பொருள் - இந்த லோகத்தில் ஸ்வயம்(ஆத்மா) ஜீவத்துவம் முதலான அனேக சக்திகளால் முழுமையாக நிறைவு பெற்று இருந்த போதிலும் இது தன் தனித்துவமான ஞானத்தை மட்டும் எப்போதும் விடுவதேயில்லை; அது(ஆத்மா) முன்னர் கூறியபடி பர்யாயங்களில் கிரம வடிவாகவும், திரவியத்தில் அக்ரம வடிவாகவும் இருப்பதால் அனேக ஆகார (வடிவங்களுள் கூடிய) திரவிய-பர்யாய மய சேதன வஸ்துவாகும்.

2.இணைப்பு

மேற்கூறிய அனேகாந்த நோக்கு மூலம் அனேகாந்தமய வஸ்து தத்துவ அமைப்பை தானாக பார்த்துக் கொண்டே, ஸ்யாத்வாத நோக்கில் மிகஅதிக தூய்மையையும் அறிந்து கொண்டு, ஜினவர தேவரின் நீதியை மீறாமல், சத்புருஷரான ஞானிகள் ஞான மயமாகவே ஆகிவிடுகின்றனர்.

இந்த பகவான் ஆத்மா அக்ரமவர்த்தி குணங்களுடனும், கிரமவர்த்தி பர்யாயங்களுடனும், ஜீவத்துவம் முதலான அனந்த சக்திகளின் கருவூலமாகவும், திரவிய-பர்யாய மய சைதன்ய வஸ்துவாகவும் இருக்கிறது என்று ஆச்சார்யர் இந்த இரண்டு சந்தங்கள் மூலம் சொல்ல முற்படுகிறார். இந்த சைதன்ய வஸ்து அனந்த குணமயமாகவும், அனந்த நிர்மல பரிணாமங்களைக் கொண்டதாக இருந்த போதிலும்கூட, தான் எப்போதும் ஞானமயமாக இருப்பதை விடுவதில்லை, தன் ஞான ஸ்வஃபாவத்தை விடுவதில்லை.

மேலே சொல்லப்பட்ட அனேகாந்த மய ஞானம் மட்டுமேயான ஆத்ம வஸ்துவையும் மற்றும் அதன் பரிணமிக்கும் ஏற்பாட்டின் ஸ்வரூபத்தையும் சரியாகத் தெரிந்து கொண்டு, ஞானி மக்கள் ஸ்யாத்வாதமய ஜினநீதியை, அதாவது ஜினேந்திர பகவானால் கூறப்பட்ட நீதியை விடுவதில்லை.

இதனால் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், நாம் ஸ்யாத்வாத மயமான நீதிக்கு அனுசரணையாகவே அனேகாந்த மய ஞானமாத்திரமான ஆத்ம வஸ்துவை தெரிந்துகொண்டு அதில் நம்மை ஸ்தாபனை செய்து, அதிலேயே நிலைகொள்ள வேண்டும், அதிலேயே கலந்து விடவேண்டும் !

மஹத்துவபூர்ண கேள்வி-பதில் (குணஸ்தானம்)

(பிரம்மசாரி ஸ்ரீ யஜ்பால்ஜி-அண்ணாஜி அவர்களின் “குணஸ்தான பிரவேஷிகா” என்ற நூலில் இருந்து மஹத்துவபூர்ண கேள்வி-பதில் பகுதியின் தமிழாக்கம்)

1.கேள்வி: கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் ஆசை-வெகுளி-மயக்க திரிபு வடிவ உணர்வுகளின் நிமித்தத்தால் தானாகவே எண் வகையில் மாற்றமடையும் கார்மண வர்களை வடிவ புத்தகலங்களின் குறிப்பிட்ட மாற்றத்தை கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

2. கேள்வி: கார்மண வர்களை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்ம வடிவாக மாற்றமடையும் தகுதி கொண்ட புத்தகல வர்களைகளை கார்மண வர்களை என்று சொல்கின்றனர்.

3. கேள்வி: அடிப்படையில் கர்மத்தில் எத்தனைப் பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: அடிப்படையில் கர்மத்தில் ஞானாவரணம், தர்சனாவரணம், மோஹனீயம், அந்தராயம், ஆயுள், நாமம், கோத்திரம், மற்றும் வேதனீயம் என எட்டு பிரிவுகள்-வெவ்வேறு வகைகள் உள்ளன. ஞானாவரணம், தர்சனாவரணம், மோஹனீயம், அந்தராயம் நான்கும் காதிகர்மங்கள் மற்றும் ஆயுள், நாமம், கோத்திரம், வேதனீயம் நான்கும் அகாதிகர்மங்கள் ஆகும்.

4. கேள்வி: ஞானாவரண கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவின் ஞானகுணத்தைக் கெடுக்கிறதோ; அதை ஞானாவரண கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் மதி ஞானாவரணம், சுருத ஞானாவரணம், அவதி ஞானாவரணம், மனப்பர்யய ஞானாவரணம், கேவல ஞானாவரணம் என ஐந்து உட்பிரிவுகள் உள்ளன

5. கேள்வி: தர்சனாவரண கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவின் தர்சனகுணத்தைக் கெடுக்கிறதோ; அதை தர்சனாவரண கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் சக்ஷ தர்சனாவரணம், அசக்ஷ தர்சனாவரணம், அவதி தர்சனாவரணம், கேவல தர்சனாவரணம்,

3.இணைப்பு

நித்ரா, நித்ரா-நித்ரா, பிரசலா, பிரசலா-பிரசலா, ஸ்தாயனகிருத்தி என ஒன்பது உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

6. கேள்வி: வேதனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மத்தின் பலனால் உயிருக்கு வெளிப்புற அதாவது இந்திரியங்கள் மூலம் சுக-துக்க அனுபவம் உண்டாகிறதோ; அதாவது எந்த கர்மம் நிமித்த வடிவில் ஆத்மாவின் அவ்யாபாத குணத்திற்கு கெடுதல் செய்கிறதோ, அதை வேதனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் சாதாவேதனீயம், அசாதாவேதனீயம் என இரண்டு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

7. கேள்வி: மோஹனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவின் சம்யகத்துவ (தர்சன) மற்றும் சாரித்திர குணத்தைக் கெடுக்கிறதோ; அதை மோஹனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் இரண்டு (தர்சன மோஹனீயம், சாரித்திர மோஹனீயம்) உட்பிரிவுகளும், 28 உத்தரப்பிரிவுகள் உள்ளன.

8. கேள்வி: ஆயுள் கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவை நரக, விலங்கு-திரியஞ்ச, மனித, மற்றும் தேவ உடலில் குறிப்பிட்ட காலம் இருக்கும்படி வைக்கிறதோ; அதை ஆயுள் கர்மம் என்று சொல்கின்றனர், அதாவது ஆயுள் கர்மம் ஆத்மாவின் அவகாஹன குணத்தை கெடுக்கிறது. இதில் நரகாயு, விலங்காயு-திரியஞ்சாயு, மனிதாயு, மற்றும் தேவாயு என நான்கு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

9. கேள்வி: நாம கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவை நான்கு கதிகளில் அனேக வடிவில் பரிணமிக்க வைக்கிறதோ அல்லது உயிர் சிலகாலம் தங்க நிமித்தமான உடல் முதலியவைகளை செய்கிறதோ; அதை நாமகர்மம் என்று சொல்கின்றனர், அதாவது நாமகர்மம் ஆத்மாவின் சூக்ஷ்மத்துவ குணத்தை கெடுக்கிறது. இதற்கு 93 உட்பிரிவுகள் உள்ளன

10. கேள்வி: கோத்திர கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: எந்த கர்ம உதயத்தால் உயிருக்கு உச்ச, நீச்ச கோத்திரம் அல்லது உச்ச, நீச்ச குலம் அமைகிறதோ, அதை கோத்திர கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் உச்ச கோத்திரம், நீச்ச கோத்திரம் என இரண்டு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

11. கேள்வி: அந்தராய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்ம உதயத்தால் உயிரால் தானம் முதலானவை செய்ய முடியாமல் தடைபடுகிறதோ; அதை அந்தராய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதல் தான, லாப, போக, உபபோக, வீர்ய அந்தராயம் என ஐந்து உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

12. கேள்வி: காதி கர்மங்கள் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்ம உதயத்தால் உயிரின் ஞானம் முதலான அனுஜீவி குணங்களுக்கு கேடு உண்டாகிறதோ, அதாவது எந்த கர்ம உதயம் ஞானம் முதலான குணங்களின் இயல்பான பர்யாயங்கள் வெளிப்படாமல் தடை செய்வதில் நிமித்த காரணமாக அமைகிறதோ அந்த கர்மங்களை காதி கர்மங்கள் என்று சொல்கின்றனர். இந்த காதி கர்மங்களின் பரிணாமம் சர்வகாதி, தேசகாதி என இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன.

13. கேள்வி: சர்வகாதி கர்மங்கள் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் ஞானம் முதலான குணங்களுக்கு அதாவது அந்த குணங்களின் பர்யாயத்தில் கொஞ்சம்கூட வெளிப்படாமல் இருப்பதற்கு [முழுமையாக மறைக்கப்படுவதற்கு] நிமித்த காரணமாக உள்ள கர்மங்களை சர்வகாதி கர்மங்கள் என்று சொல்கின்றனர்

14. கேள்வி: சர்வகாதி பிரக்ருதிகள் எயையெவை? மற்றும் அவைகள் எத்தனை?

பதில்: 1. கேவல ஞானாவரணம், 2. கேவல தர்சனாவரணம், 3. நித்ரா, 4. நித்ரா-நித்ரா, 5. பிரசலா, 6. பிரசலா-பிரசலா, 7. ஸ்தாயனகிருத்தி, 8-11 அனந்தானுபந்தி நான்மை, 12-15 அப்ரத்யாக்யான நான்மை, 16-19 பிரத்யாக்யான நான்மை, 20. மித்யாத்துவ தர்சனமோஹனீயம், 21. ச ம்ய க்மி த்யா த்து வ த ர் ச ன மோ ஹ னீ ய ம் ஆ கி ய இ ந்த 21 பிரக்ருதிகளையும் சர்வகாதி பிரக்ருதிகள் என்று சொல்கின்றனர்.

15. கேள்வி: தேசகாதி கர்மங்கள் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் ஞானம் முதலான குணங்கள் ஏகதேசம், அதாவது அதன் கொஞ்சப் பகுதி கெடுவதில் நிமித்தமாக இருக்கும் கர்மங்களை தேசகாதி கர்மங்கள் என்று சொல்கின்றனர்.

16. கேள்வி: தேசகாதி பிரக்ருதிகள் எவையெவை? மற்றும் அவைகள் எத்தனை?

பதில்: 1.மதிஞானாவரணம், 2.சுருதஞானாவரணம், அவதிஞானாவரணம், 4. மன ப்பர்ய ய ஞா னா வ ர ண ம் , 5. சக்ஷ தர்ச னா வ ர ண ம் , 6.அசக்ஷ தர்ச னா வ ர ண ம், 7.அவதிதர்ச னா வ ர ண ம், 8.சம்யக்த்துவப் பிரக்ருதி, 9-12.சஞ்சுவலன நான்மை, 13-21.ஹாஸ்யம் முதலான ஒன்பது நோகஷாயங்கள். 22.தானாந்தராயம், 23.லாபாந்தராயம், 24.போகாந்தராயம், 25.உபபோகாந்தராயம், 26.வீர்யாந்தராயம் ஆகிய இந்த 26 பிரக்ருதிகளையும் தேசகாதி பிரக்ருதிகள் என்று சொல்கின்றனர்.

17. கேள்வி: அகாதி கர்மங்கள் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்ம உதயத்தால் உயிரின் ஞானம் முதலான அனுஜீவி குணங்களுக்கு கேடு உண்டாவதில்லையோ, அந்த கர்மங்களை அகாதிகர்மங்கள் என்று சொல்கின்றனர்.

18. கேள்வி: மோஹம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிருக்கு பிற வஸ்துக்களின் மேல் தான் அல்லது தனது (அஹங்காரம், மமகாரம்) என்ற உணர்வு வருதலை மோஹம் என்று சொல்கின்றனர்.

திரவியம், குணம், பர்யாயம் சம்பந்தமான தவறான புரிதல் உணர்வு கொள்வதையும் மோஹம் என்று சொல்கின்றனர்.

தேவன், குரு, தர்மம், ஆப்தன், ஆகமம் மற்றும் பதார்த்தங்கள் சம்பந்தமான அஞ்ஞான உணர்வு அதாவது அவைகளின் மேல் யதார்த்த அறிவு இல்லாமையை மோஹம் என்று சொல்கின்றனர்.

3.இணைப்பு

விபரீத நம்பிக்கை, தத்துவங்களில் நம்பிக்கையின்மை, விபரீத அபிப்ராயம், பிற பதார்த்தங்களில் ஏகத்துவ-மமத்துவ-கர்த்துருத்துவ-போக்த்துருத்துவ மற்றும் சுகபுத்தி அதாவது உடலையே தான் என்று எண்ணுதல், புலன்வழி போகங்களை சுகம் என்று நம்புதல், அனுகூலமான மற்றும் இடைஞ்சலான உடனிருப்பவைகளின் மேல் வேண்டியவை-வேண்டாதவை என்ற புத்தி கொள்ளல், தான் பிறவற்றின் செயல்களை அல்லது பிற தன் செயல்களை செய்யமுடியும் என நம்புதல் முதலான தர்சனமோஹனீய கர்ம உதய சமயத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் உண்டாகும் உயிரின் விகார பரிணாமத்தை மோஹம் என்று சொல்கின்றனர்.

19. கேள்வி: இராகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த பதார்த்தத்தை இஷ்டமானது என்று எண்ணிக்கொண்டு உயிர் அதன்மேல் விருப்பம் கொள்கிறதோ அதை இராகம் என்று சொல்கின்றனர்.

கர்வம், பேராசை, ஹாஸ்யம், விருப்பம், மூன்று புணர்ச்சிகள் சம்பந்த உணர்வு கொள்ளல், பிற பொருள்களின்பால் ஈர்ப்பு, நட்பு, அன்பு, என்னுடையது என்ற எண்ணம், நான் அனுபவிக்கிறேன் என்ற எண்ணம், எதிர்பார்ப்பு, முதலான சாரித்திர மோஹனீய கர்மோதய நிமித்தத்தால் உயிரில் தோன்றும் ஒழுக்க குணத்தின் விகார வடிவ கஷாய பரிணாமத்தை இராகம் என்று சொல்கின்றனர்.

20. கேள்வி: த்வேஷம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த பதார்த்தத்தை இஷ்டமில்லாதது என்று எண்ணிக்கொண்டு உயிர் அதன்மேல் வெறுப்பு கொள்கிறதோ அதை த்வேஷம் என்று சொல்கின்றனர்.

கோபம், மானம், வெறுப்பு, சோகம், பயம், அருவெறுப்பு, பிற பொருள்களின்மேல் வெறுப்பு, காழ்ப்புணர்ச்சி, பொறாமை, துரோகம், முதலான சாரித்திர மோஹனீய கர்மோதய நிமித்தத்தால் உயிரில் தோன்றும் ஒழுக்க குணத்தின் விபாவ வடிவ கஷாய பரிணாமத்தை த்வேஷம் என்று சொல்கின்றனர்.

21. கேள்வி: கர்மங்களில் எத்தனை நிலைகள் உள்ளன மற்றும் அவைகள் யாவை?

பதில்: கர்மங்களில் பத்து நிலைகள் உள்ளன. அவைகளாவன-1.பந்தம், 2.சத்துவம், 3.உதயம், 4.உதீரணை, 5.உத்கர்ஷணம், 6.அபகர்ஷணம், 7.சங்கர்மணம், 8.உபசாந்தம், 9.நிதத்தி, 10.நிகாசிதம் என்பனவாகும்

22. கேள்வி: பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் ஆசை-வெகுளி-மயக்க பரிணாமங்களின் நிமித்தத்தால் பரஸ்பரம் கார்மண பரமாணுக்களுக்கும் ஆத்மப்பிரதேசத்துக்கும் இடையில் நிகழும் குறிப்பிட்ட ஏகக்ஷேத்திராவஹாக சம்பந்தத்தை பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

23. கேள்வி: பந்தம் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன?

பதில்: பந்தம், 1.பிரக்ருதி பந்தம், 2.பிரதேச பந்தம், 3.ஸ்திதி பந்தம், 4.அனுபாக பந்தம் என நான்கு விதமாக இருக்கின்றன.

24. கேள்வி: பிரக்ருதி பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பிரக்ருதி என்றால் குறிப்பட்ட தன்மை கொண்டது எனலாம். உதாரணமாக எலுமிச்சை புளிப்பு சுவையும், வெல்லம் இனிப்பு சுவையுமுடையது போல; கர்மங்களுக்கும் அதனதன் தன்மையைக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட பிரக்ருதி பந்தம் என்ற பெயரால் சொல்கின்றனர்.

*கர்மவடிவில் மாற்றமடையக்கூடிய புத்கலங்கள் ஞானாவரணம்-ஞானத்தை மறைக்கும் தன்மை கொண்ட மூலப்பிரக்ருதி முதலானவைகளாகவும் மற்றும் அதன் உட்பிரிவுகளான மதி ஞானாவரணம் முதலான உத்தரப்பிரக்ருதிகளாகவும் மாற்றமடைவதை பிரக்ருதி பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

25. கேள்வி: பிரதேச பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிருடன் ஒவ்வொரு சமயமும் எவ்வளவு புத்கல பரமாணுக்கள் கர்மவடிவில் மாற்றமடைய வருகின்றனவோ, அந்த பரமாணுக்களின் எண்ணிக்கையை அதாவது கார்மண பரமாணுக்களின் எண்ணிக்கையை பிரதேச பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

26. கேள்வி: ஸ்திதி பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: ஞானாவரணம் முதலான வடிவமாக மாற்றமடைந்த கார்மண புத்தக ஸ்கந்தங்கள் ஆத்மாவுடன் ஏகக்ஷேத்ரவகாஹன வடிவில் உடனிருக்கும் கால அளவை ஸ்திதி பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

27. கேள்வி: அனுபாக பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஞானாவரணம் முதலான கர்மங்களின் பலன்தரும் சக்தி விசேஷத்தை அனுபாக பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

28. கேள்வி: சத்தா அதாவது சத்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அனேக சமயங்களில் பந்தமான கர்மங்கள் குறிப்பிட்ட காலம்வரை உயிர் பிரதேசத்துடன் தொடர்பில் இருப்பதை சத்தா அதாவது சத்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

29. கேள்வி: உதயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்மத்தின் ஸ்திதி பூர்த்தியானவுடன் கர்மம் உயிருடனான சம்பந்தத்தை முடித்துக்கொள்ள வெளிவரும் காலத்தில் பலன் கொடுப்பதை உதயம் என்று சொல்கின்றனர்.

30. கேள்வி: உதீரணை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் பரிணம நிமித்தத்தால் கர்மத்தின் ஸ்திதி முடிவதற்கு முன்னரே கர்மம் உதயத்திற்கு வந்து பலன் கொடுப்பதை உதீரணை என்று சொல்கின்றனர்.

*உயிரின் பரிணம நிமித்தத்தால் உதயாவளிக்கு வெளியே இருக்கும் கர்மத்தின் நிஷேகங்கள் உதயாவளியில் உள்ள நிஷேகங்களுடன் வந்து சேர்வதை உதீரணை என்று சொல்கின்றனர்.

*எந்த கர்மத்தின் உதயகாலம் இல்லையோ, அந்த கர்மங்கள் உதய காலத்திற்குள் வருவதை உதீரணை என்று சொல்கின்றனர்.

*அகாலபாக்-அகால உதயத்தை உதீரணை என்று சொல்கின்றனர்.

31. கேள்வி: உத்கர்ஷணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் பரிணாம நிமித்தத்தால் கர்மங்களின் ஸ்திதி மற்றும் அனுபாகம் அதிகமாவதை உத்கர்ஷணம் என்று சொல்கின்றனர்.

32. கேள்வி: அபகர்ஷணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிரின் பரிணாம நிமித்தத்தால் கர்மங்களின் ஸ்திதி மற்றும் அனுபாகம் குறைவதை அபகர்ஷணம் என்று சொல்கின்றனர்.

33. கேள்வி: சங்க்ரமணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: குறிப்பிட்ட கர்ம பிரக்ருதியின் பரமாணுக்கள் அதே ஜாதியின் வேறு பிரக்ருதி வடிவில் மாற்றமடைவதை சங்க்ரமணம் என்று சொல்கின்றனர். எப்படி என்றால் உயிரின் விசுத்த பரிணாம நிமித்தத்தால் முன்னர் கட்டிக்கொண்ட அசாதா வேதனீய பிரக்ருதியின் பரமாணுக்கள் சாதா வேதனீய பிரக்ருதியின் பரமாணுக்களாக மாற்றமடைவதை சங்க்ரமணம் என்று சொல்கின்றனர்.

இதில் கீழ்க்கண்ட சில சிறப்பான நியமங்கள்-விதிமுறைகள் இதில் இருக்கின்றன:

- 1.மூல பிரக்ருதிகளில் சங்க்ரமணம் நிகழ்வதில்லை.
- 2.நான்கு ஆயுள் கர்மங்களில் அவைகளுக்குள் சங்க்ரமணம் நிகழ்வதில்லை.
- 3.மோஹனீயத்தின் உட்பிரிவுகளில் தர்சன மோஹனீயம் மற்றும் சாரித்திர மோஹனீயம் அவைகளுக்குள் சங்க்ரமணம் நிகழ்வதில்லை. அதாவது தர்சன மோஹனீயம் சாரித்திர மோஹனீயமாகவோ அல்லது சாரித்திர மோஹனீயம் தர்சன மோஹனீயமாகவோ சங்க்ரமணம் ஆவதில்லை.

34. கேள்வி: உபசாந்தம் அல்லது உபசாந்த கரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த கர்மம் உதயத்திற்கு வரமுடியாதோ, ஆனால் சத்தாவில் படிந்து இருக்குமோ அதை உபசாந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

*சத்தா நோக்கில் அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து மாறாமலிருக்கும் நிலையை கால உபசாந்த கரணம் என்று சொல்கின்றனர்.

*உபசாந்த கரணம் எட்டு கர்மங்களிலும் நிகழ்கிறது.

*உபசாந்த கரண அவஸ்தையில் உள்ள கர்மங்களில் உத்கர்ஷணம், அபகர்ஷணம், சங்க்கிரமணம் நிகழமுடியும் ஆனால் உதீரணை நிகழ்வதில்லை.

*கர்மத்தில் பத்து அவஸ்தைகளில்-நிலைகளில் உபசாந்தமும் ஒன்றாகும்.

3.இணைப்பு

* பிரசஸ்த - அப்ரசஸ்த அதாவது பாப - புண்ணிய வேறுபாடு உபசாந்தத்தில் இல்லை.

35. கேள்வி: உபசமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஆத்மாவில் கர்மங்களின் நிஜசக்தி வடிவில் உதயத்திற்கு வராமையை உபசமம் என்று சொல்கின்றனர்.

*உயிரின் பரிணாம விசுத்தியால் கர்மங்களின் சக்தி அப்படியே வெளிப்படாமையை உபசமம் எனலாம்.

*உபசமம் தர்சனமோஹனீயம், சாரித்திரமோஹனீயம் ஆகிய இரண்டில் மட்டுமே நிகழும், வேறு எந்த கர்மத்திலும் நிகழ்வதில்லை.

*கர்மத்தில் பத்து அவஸ்தைகளில்-நிலைகளில் உபசமம் இல்லை.

36. கேள்வி: பிரசஸ்த உபசமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1.அதஃகரணம் முதலான சிறப்பான செயல்களின் மூலம் உபசம விதானத்தால் (அனந்தானுபந்தி நான்மை தவிர) மோஹனீயகர்மம் உபசமமாவதை பிரசஸ்த உபசமம் என்று சொல்கின்றனர். இதை அந்தர் கரணவடிவ உபசமம் என்றும் கூட சொல்கின்றனர்.

2.எதிர்காலத்தில் உதயத்தகுதி கொண்ட கர்ம பரமானுக்கள் உயிரால் செய்யப்படும் பரிணாம விசேஷத்தின் மூலம் முன்னும் - பின்னும் உதயத்திற்கு வரும் தகுதி பெறுதல் அந்தர்-கரண உபசமம் என்று சொல்கின்றனர். ஒளபசமிக சம்யக்த்துவம் பெறும் காலத்தில் தர்சனமோஹனீயத்தில் பிரசஸ்த உபசமமே நிகழ்கிறது.

3.உதயம், உதீரணை, உத்கர்ஷணம், பிரக்ருதிசங்க்ரமணம், ஸ்திதிகாண்டக்காதம், அனுபாககாண்டக்காதம் முதலியன இல்லாமல் கர்மங்கள் சத்தாவில் இருப்பதை பிரசஸ்த உபசமம் என்று சொல்கின்றனர்.

37. கேள்வி: அபிரசஸ்த உபசமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1.அபிரசஸ்த உபசமத்தின் வேறுபெயர் சத்தவஸ்தாரூப உபசமம் என்றும் சொல்கின்றனர்.

2.நிகழ்காலத்தில் உதயத்திற்கு வராமல் எதிர்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரக்கூடிய சத்தா வடிவில் இருக்கும் கர்மங்களை சதாவஸ்தா வடிவ உபசமம் அல்லது அபிரசஸ்த உபசமம் என்று சொல்கின்றனர். உதயம் இல்லாமலிருப்பதே அபிரசஸ்த உபசமம் ஆகும்.

3.இணைப்பு

3. அனந்தானுபந்தியில் அபிரசஸ்த உபசமமே நிகழ்கிறது. எப்படியென்றால் சர்வகாதி பிரக்ருதிகளின் கூடியோபசம காலத்தில் நிகழும் சத்அவஸ்த்தா வடிவ உபசமமே அனந்தானுபந்தியில் நிகழ்கிறது.

4. எந்த கர்மம் மூன்று கரணங்கள் நிகழாமலேயே உதயத்துக்கு வராமல் சத்தாவில் அழுத்தி வைக்கப்படுகிறதோ, அதை அபிரசஸ்த உபசமம் என்று சொல்கின்றனர்.

5. சமயக்தரிசனம் பெறும் முன்னர் நிகழும் மூன்று கரணங்கள், தர்சனமோ ஹனீய கர்மத்தில் உபசமம் செய்யவே நிகழ்கிறது. அனந்தானுபந்தி கஷாயத்தை அழுத்தி வைக்க அல்ல; ஆனால் அனந்தானுபந்தியில் சத்அவஸ்தா வடிவ உபசமம்/அபிரசஸ்த உபசமம் தானாகவே நிகழ்கிறது.

38. கேள்வி: நிதத்தி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சங்கிரமணம் மற்றும் உதீரணை, அடையும் தகுதி இல்லாத கர்மப் பிரக்ருதிகளை நிதத்தி என்று சொல்கின்றனர்.

39. கேள்வி: நிகாசிதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சங்கிரமணம், உதீரணை, உத்கர்ஷணம் மற்றும் அபகர்ஷணம் அடையும் தகுதி இல்லாத கர்மப் பிரக்ருதிகளை நிதத்தி என்று சொல்கின்றனர்.

இந்த மூன்று (உபசாந்த திரவ்யகர்மம், நிதத்தி மற்றும் நிகாசித கர்மங்கள்) கரண வகை கர்ம திரவியங்கள் அபூர்வகரண குணஸ்தானம் வரையே காணப்படுகின்றன. ஏனென்றால் அநிவ்விருத்திகரண குணஸ்தானத்தில் நுழைந்த முதல் சமயத்திலேயே எல்லா கர்மங்களின் இந்த மூன்று கரணங்களும் ஒன்றாகவே வியுச்சின்னமாகின்றன அதாவது அழிவடைகின்றன. (கோமட்டசாரம், கர்மகாண்டம், காதை 450, மற்றும் ஜெயதவளா பாகம்-13, பக்கம் 231, 676)

40. கேள்வி: உதயாவளி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிகழ்கால சமயத்திலிருந்து ஒரு ஆவளி வரை உள்ள காலத்தில் உதயத்திற்கு வரத் தகுதியான நிஷேகங்களை உதயாவளி என்று சொல்கின்றனர்.

41. கேள்வி: நிஷேகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரு சமயத்தில் உதயத்திற்கு வரும் கார்மண பரமாணுக்களின் சமூகத்தை நிஷேகம் என்று சொல்கின்றனர்.

42. கேள்வி: கூடியம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்மங்கள் ஆத்மாவில் பின்னர் எப்போதும் பந்தமாகாத நிலையை கூடியம் என்று சொல்கின்றனர். கர்மங்கள் கர்மவடிவில் இல்லாமல் அழிவதை அதாவது அந்த கர்மம் மீண்டும் பந்தமாகாமல் அழியும் நிலையை கூடியம் என்று சொல்கின்றனர்.

43. கேள்வி: ஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சாரித்திர மோஹனீயத்தின் அனந்தானுபந்தி நான்மை தவிர மற்ற 21 பிரக்ருதிகளையும் உபசமம் அல்லது கூடியம் அடைய நிமித்தமான உயிரின் சுத்த ஃபாவத்தை அதாவது விருத்திங்கித்-வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே போகும் வீதராக பரிணாமத்தை ஸ்ரேணி என்று சொல்கின்றனர்.

44. கேள்வி: ஸ்ரேணி எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: உபசமஸ்ரேணி, கூடிபகஸ்ரேணி என ஸ்ரேணி இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

45. கேள்வி: ஸ்ரேணியில் ஏறுதல் என்று எதை சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஏழாம் குணஸ்தானத்திற்கு மேல் நிர்கிரந்த பாவலிங்கி முனிராஜ் கிரமமாக சுத்த பாவத்துடன் வீதராகத்தன்மையை அதிகரித்துக் கொண்டே போகும் புருஷார்த்தத்தை செய்வது ஸ்ரேணி ஏறுதல் என்று சொல்கின்றனர்.

ஏழாம் குணஸ்தானத்திற்கு மேல் வளர்ந்து கொண்டே போகும் (விருத்திங்கித்) வீதராக பரிணாமம் இரண்டு ஸ்ரேணி வழியாக நிகழ்கிறது. 1. உபசமஸ்ரேணி, 2. கூடிபகஸ்ரேணி. ஒவ்வொரு ஸ்ரேணியிலும் 4-4 குணஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன.

46. கேள்வி: உபசமஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்? அதில் எந்தெந்த குணஸ்தானங்கள் உள்ளன?

3.இணைப்பு

பதில்: யார் சாரித்திர மோஹனீயத்தின் 21 பிரக்ருதிகளை உபசமம் செய்து கொண்டே வீதராகத்தை அதிகமாக்கும் புருஷார்த்தத்தை செய்கிறாரோ, அவரை உபசமஸ்ரேணியில் ஏறுவதாக சொல்கின்றனர். 8, 9, 10,11 இந்த நான்கும் உபசமஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்களாகும்.

47. கேள்வி: கூபகஸ்ரேணி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்? அதில் எந்தெந்த குணஸ்தானங்கள் உள்ளன?

பதில்: யார் சாரித்திர மோஹனீயத்தின் 21 பிரக்ருதிகளை கூயம் செய்து கொண்டே வீதராகத்தை அதிகமாக்கும் புருஷார்த்தத்தை செய்கிறாரோ, அவரை கூபகஸ்ரேணியில் ஏறுவதாக சொல்கின்றனர். 8, 9, 10,12 இந்த நான்கும் கூபகஸ்ரேணியின் குணஸ்தானங்களாகும்.

48. கேள்வி: ஸ்ரேணி ஏறும் தகுதி-பாத்திரத்தன்மை உடையவர் யார்?

பதில்: சாதிசய அப்பிரம்மத்தவர்த்தி ஏழாம் குணஸ்தானத்தில் உள்ள பாவலிங்கி திகம்பர முனிராஜ் ஸ்ரேணி ஏறும் தகுதி-பாத்திரத் தன்மை உடையவராவார். கூடியிக சம்யக்திருஷ்டி அப்பிரமத்த முனிராஜ் உபசமஸ்ரேணி அல்லது கூபகஸ்ரேணி இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றில் ஏறமுடியும்; ஆனால் த்விதியோபசம சம்யக்யக்திருஷ்டி உபசமஸ்ரேணியில் மட்டுமே ஏற முடியும்.

49. கேள்வி: மோஹனீயகர்மம் என்று எதைச்சொல்கின்றனர்? அதில் எத்தனை மற்றும் எந்தெந்த பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: உயிரின் ஆசை-வெகுளி-மயக்கம் முதலான விகார பரிணாமங்கள் உண்டாக நிமித்தமான கர்மங்களை மோஹனீயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் தர்சனமோஹனீயம், சாரித்திர மோஹனீயம் என இரண்டு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

50. கேள்வி: தர்சனமோஹனீய கர்மத்தில் எத்தனை மற்றும் எந்தெந்த பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: பந்த நோக்கில் தர்சனமோஹனீய கர்மத்தில் மித்யாத்துவம் என்ற ஒரு பிரிவே இருக்கிறது, ஆனால் சத்தா மற்றும் உதய நோக்கில் மித்யாத்துவம், சம்யக் மித்யாத்துவம், சம்யக்த்துவம் என மூன்று உட்பிரிவுகள் உள்ளன. எப்படி கைஅரவை இயந்திரத்தில் இட்ட நெல், அரிசி, தவிடு மற்றும் நெல்லாக ஆவதுபோல, பிரதமோபசம சம்யக்த்துவ

3.இணைப்பு

இயந்திரத்தில் அகப்பட்ட மித்யாத்துவ பிரக்ருதி மித்யாத்வம், சம்யக் மித்யாத்வம் மற்றும் சம்யகத்துவம் என மூன்று பிரக்ருதிகளாக மாற்றமடைந்து விடுகின்றன.

51. கேள்வி: மித்தியாத்துவ தர்சனமோஹனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சர்வஞ்ஞரால் சொல்லப்பட்ட மார்க்கத்திலிருந்து வேறானதும், தத்துவார்த்தத்தில் ஆர்வமில்லாமல் இருப்பதும், நல்லது கெட்டது பற்றி சிந்திக்கும் சாமர்த்தியம் இல்லாததுமான மூடநம்பிக்கை அதாவது விபரீத நம்பிக்கை கொள்ளும் பரிணாமத்திற்கு நிமித்தமான கர்மத்தை மித்யாத்துவ தர்சனமோஹனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

52. கேள்வி: சம்யக்மித்யாத்துவ தர்சனமோஹனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நல்லது கெட்டதில் தெளிவில்லாத மயக்க நிலையில் உள்ள கலப்படமான நம்பிக்கை கொள்ள நிமித்தமான கர்மத்தை சம்யக்மித்யாத்துவ தர்சனமோஹனீய கர்மம் அல்லது மிஸ்ர மோஹனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

53. கேள்வி: சம்யகத்துவப்பிரக்ருதி தர்சனமோஹனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கூடியோபசம சம்யகத்துவத்தில் சல, மல, அகாட தோஷங்களை உண்டுபண்ண நிமித்தமான கர்மத்தை சம்யகத்துவப்பிரக்ருதி தர்சனமோஹனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

54. கேள்வி: சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சம்யக்தர்சன ஞானத்தின் வழியில் இராக-த்வேஷமில்லாத ஆத்மாவில் நிலைக்கும் ஒழுக்கத்தை வெளிப்படாமல் இருக்க நிமித்தமான கர்மத்தை சாரித்திரமோஹனீய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

55. கேள்வி: சாரித்திரமோஹனீய கர்மத்தில் எத்தனை உட்பிரிவுகள் உள்ளன?

3.இணைப்பு

பதில்: கஷாயம் மற்றும் நோகஷாயம் என சாரித்திரமோஹனீய கர்மத்தில் இரண்டு உட்பிரிவுகள் உள்ளன. கஷாயம் மேலும் அனந்தானுபந்தி க்ரோத-மான-மாயா-லோபம், அப்பிரத்யாக்யான க்ரோத-மான-மாயா-லோபம், பிரத்யாக்யான க்ரோத-மான-மாயா-லோபம், சஞ்சுவலன க்ரோத-மான-மாயா-லோபம் என 16 உட்பிரிவுகள் கொண்டதாகும். நோகஷாயம் மேலும் ஹாஸ்யம், ரதி, அரதி, சோகம், பயம், ஜுகுப்சா-அருவருப்பு, ஸ்திரிவேதம், புருஷவேதம், நபூம்சகவேதம் என ஒன்பது உட்பிரிவுகள் கொண்டதாகும். (இந்த ஒன்பது நோகஷாயங்கள்கூட அனந்தானுபந்தி முதலான நான்கு பிரிவுகள் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. அதாவது இதன் உதயம் அந்த க்ரோதம் முதலானவைகளுடன் முடிந்த அளவுக்கு நிகழ்கின்றன. மேலும் விளக்கம் வேண்டுமோர் ஃபாவதீபிகா பக்கம் 59 - 70 கஷாய ஃபாவம் அந்தரதிகாரத்தை படித்து தெரிந்து கொள்ளவும்.)

56. கேள்வி: கஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: வரம்பற்ற சம்சார வடிவ கர்ம கேஷத்திரத்தை உழுது ஆத்ம இயல்பிலிருந்தும் விபரீதமான லௌகீக சுக-துக்கங்கள் முதலான தானியங்களை விளவிக்கும் விவசாயி போன்ற உயிரின் விகார பரிணாமத்தை கஷாயம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஆத்மாவுக்கு துக்கத்தை கொடுப்பது, கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவது, இறுக்குவது, கசக்கிப் பிழிவது போன்ற உணர்வுகளை கஷாயம் என்று சொல்கின்றனர். இந்த பரிணாம சமயத்தில் முன்னர் கட்டிக்கொண்ட கர்மத்தின் உதயம் நிமித்தமாகிறது, அதையே கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

*இந்த கஷாய பரிணாம சமயத்தில் கர்ம வடிவமாகும் புதிய கார்மண வர்க்கணைகளை கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

57. கேள்வி: நோகஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நோ என்றால் ஈஷத், கொஞ்சம், அல்பம் என்று சொல்லலாம். அல்ப கஷாயத்தை நோகஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

58. கேள்வி: அனந்தானுபந்தி கஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: எந்த கர்மம், ஆத்மாவின் ஸ்வரூபாசரண சாரித்திரத்தை கெடுக்கிறதோ-அழிக்கிறதோ அதை அனந்தானுபந்தி கஷாய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

அனந்த+அனுபந்தி=அனந்தானுபந்தி.

அனந்த=சம்சாரம் அதாவது முடிவில்லாத பல பிறவி சுழற்சி.

அனு=(ஆத்மா)வுடன், பந்தி = பந்திப்பது.

[ஆத்மாவை அனந்த காலம் சம்சார துக்கத்தில் சுழள வைப்பது அனந்தானுபந்தி கஷாயமாகும்]

*மூடநம்பிக்கையுடன் பந்தமாகும் கஷாயத்தை அனந்தானுபந்தி கஷாய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

*எந்த காஷாயம் திரவ்ய-கேடத்ர-கால-ஃபாவத்தால் ஆத்மாவுடன் அனந்தகால சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்கிறதோ அதை அனந்தானுபந்தி கஷாய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர். எப்படியென்றால் அநியாயம், அநீதி, அவிவேகத்துடன், தேசத்திற்கு எதிராக, உலகத்திற்கு எதிராக, அல்லது தர்மத்திற்கு எதிராக எல்லையற்ற நிலையில் நிகழும் கஷாய உணர்வை அனந்தானுபந்தி கஷாய கர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

*இந்த கஷாயம் சம்யகத்துவம், சாரித்திரம் அதாவது நற்காட்சி மற்றும் நல்லொழுக்கம் இரண்டையுமே கெடுப்பதாகும்.

59. கேள்வி: அப்பிரத்யாக்யானவரண கஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அப்பிரத்யாக்யான்+ஆவரண்=அப்பிரத்யாக்யானவரண்.

அ=கிஞ்சித், கொஞ்சம், ஈஷத். (மூன்றும் ஒரு பொருள் கொண்ட வேவ்வேறு சொற்கள் ஆகும்)

பிரத்யாக்யான்=தியாகம் அதாவது கொஞ்ச தியாகம் அதாவது தேச சாரித்திரம், சம்யமாசம்யம். ஆவரண்=தடுப்பது அல்லது கெடுப்பது.

*திரவ்ய விரதம் அதாவது புத்திபூர்வமாக சுபோபயோக வடிவ வெளியே காணப்படும் விரதங்களை ஏற்றல்.

*ஃபாவ விரதம்/சாரித்திரம் அதாவது இரண்டு கஷாய நான்மை இல்லாததால் வெளிப்படும் வீதராகத்தன்மை. எப்படியெனில் நியாயம், நீதி, விவேகத்துடன் நாட்டுக்கு எதிரானவை முதலான செயல்களில் ஈடுபடாத உயிரின் கஷாயமற்ற உணர்வு.

3.இணைப்பு

*உயிரை தேசசய்யம வடிவ ஒழுக்க உணர்வை கொள்ளமுடியாமல் செய்வதில் அதாவது தடுப்பதில் நிமித்தமாக இருக்கும் கர்மத்தை அப்பிரத்யாக்யானவரண கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

60. கேள்வி: பிரத்யாக்யானாவரண கஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பிரத்யாக்யான்+ஆவரண்=பிரத்யாக்யானவரண்.

பிரத்யாக்யான்=தியாகம், மஹாவிரதம், சகலசய்யமம், சகலசாரித்திரம், சய்யம்.

திரவ்ய விரதம் அதாவது புத்தி பூர்வமாக சுபோபயோக வடிவ வெளியே காணப்படும் மஹாவிரதங்களை ஏற்றல். ஃபாவ விரதம்/சாரித்திரம் அதாவது மூன்று கஷாய நான்மை இல்லாததால் வெளிப்படும் வீதராகத்தன்மை.

உயிரை சகலசய்யம வடிவ ஒழுக்க உணர்வை கொள்ள முடியாமல் செய்வதில் அதாவது தடுப்பதில் நிமித்தமாக இருக்கும் கர்மத்தை பிரத்யாக்யானவரண கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

61. கேள்வி: சஞ்சுவலன கஷாயகர்மம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சம்+ஜ்வலன்=சஞ்சுவலன், சம்=நல்ல முறையில்.

ஜ்வலன்=பிரகாசமடைதல். உயிரின் சகல சய்யம பரிணாமத்துடன் எது நல்ல முறையில் பிரகாசமடைவதை தடுக்காமல் உடன் இருப்பது.

*எது சகலசய்யம பரிணாமத்தை கெடுப்பதில் நிமித்தமில்லையோ; ஆனால் சகல சய்யமத்துடன் இருப்பதோ அதை சஞ்சுவலன கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

*உயிரின் யதாக்யாத சாரித்திர பரிணாமத்தை அதாவது பூரண வீதராக ஃபாவத்தை கெடுப்பதில் சாரித்திரம் பூரணமடையாமல் இருப்பதற்கு நிமித்தமாக இருக்கும் கர்மத்தை சஞ்சுவலன கஷாயகர்மம் என்று சொல்கின்றனர்.

62. கேள்வி: கூடியோபசமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிகழ்கால சர்வகாதி ஸ்பர்தகங்கள் உதயத்திற்கு வராமல் அழிவதும், எதிர் காலத்தில் உதயத்தகுதி உடைய சர்வகாதி

3.இணைப்பு

ஸ்பர்தகங்கள் சத்தா வடிவில் இருக்கும் உபசமம் மற்றும் நிகழ்காலத்தில் தேசகாதி ஸ்பர்தகங்களின் உதயம், ஆகிய இந்த மூன்று நிலையும் கூடிய நிலையை கூடியோபசமம் என்று சொல்கின்றனர்.

63. கேள்வி: உதயாபாவிசூயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எப்போது சர்வகாதி ஸ்பர்தகங்கள் உதயமாகிறதோ, அப்போது ஆத்மாவின் குணம் கொஞ்சம்கூட வெளிப்படுவதில்லை; ஆகையால் அந்த உதயம் இல்லாமல் போவதை உதயாபாவிசூயம் என்று சொல்கின்றனர்.

* ஆத்ம குணத்தின் வெளிப்பாடு கொஞ்சம்கூட பர்யாயத்தில் வெளிப்படாமல் இருப்பதில் நிமித்தமாக உள்ள சர்வகாதி-ஸ்பர்தகங்கள் உதயத்திற்கு வராமல் போவதை உதயாபாவிசூயம் என்று சொல்கின்றனர்.

*சர்வகாதி ஸ்பர்தகத்தின் பலன் தரும் சக்தி அனந்த மடங்கு பலமிழந்து, உதயத்திற்கு ஒரு சமயம் முன்னர் தேசகாதி ஸ்பர்தகமாக மற்றமடைந்து உதயத்திற்கு வருகிறது. அந்த சர்வகாதி ஸ்பர்தகங்கள் அனந்த மடங்கு பலஹீனமாவதே சூயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையே திபுக் சங்க்ரமணம் என்றும் சொல்கின்றனர்.

64. கேள்வி: சத்அவஸ்தாரூப் உபசமம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிகழ்காலத்தில் உதயத்திற்கு வராமலும், எதிர்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரத்தகுதி கொண்ட கர்மம் சத்தாவில் இருப்பதை சத்அவஸ்தாரூப் உபசமம் என்று சொல்கின்றனர்.

*உதயம் இல்லாமல் இருப்பதே அபிரசஸ்த உபசமமாகும். அனந்தானுபந்தியில் அபிரசஸ்த உபசமமே நிகழ்கிறது.

65. கேள்வி: அவிபாகி-பிரதிசேத் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சக்தியின் மேலும் பிரிக்க முடியாத பகுதியை அவிபாகி-பிரதிசேத் என்று சொல்கின்றனர். அ=இல்லை, விபாக=மேலும் பகுக்க முடியாத பகுதி எதுவோ அதையே அவிபாகி எனப்படுகிறது. பிரதிசேதம் =சக்தியின் பகுதி.

*திரவியத்தில் மேலும் பிரிக்க முடியாத மிகச்சிறிய பகுதி பரமானு மற்றும் காலானு எனப்படுகிறது. கூடித்திரத்தில் மேலும் பிரிக்க முடியாத மிகச் சிறிய பகுதி பிரதேசம் எனப்படுகிறது. கால நோக்கில் மேலும்

3.இணைப்பு

பிரிக்கமுடியாத மிகச் சிறிய பகுதி சமயம் எனப்படுகிறது. ஃபாவத்தில் மேலும் பிரிக்கமுடியாத மிகச் சிறிய பகுதி அவிபாகி-பிரதிசேத் எனப்படுகிறது.

66. கேள்வி: வர்க்கம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சாமான அவிபாகி-பிரதிசேத்தின் சமூகத்தை வர்க்கம் என்று சொல்கின்றனர். ஒவ்வொரு பரமாணுவிலும் அனந்த அவிபாக-பிரதிசேத் இருப்பதால் ஒவ்வொரு பரமாணுவும் ஒரு வர்க்கமாகும்.

67. கேள்வி: வர்க்கணா என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சாமான அவிபாகி-பிரதிசேதத்துடன் கூடிய அதாவது சமமான பலன்தரும் சக்தி கொண்ட வர்க்கங்களை வர்க்கணா என்று சொல்கின்றனர்.

68. கேள்வி: ஸ்பர்தகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரு-ஒரு அவிபாகி-பிரதிசேத்திலிருந்து அதிக அவிபாகி-பிரதிசேத வர்க்கங்களின் சமூகவடிவ வர்க்கணைகளை ஸ்பர்தகம் என்று சொல்கின்றனர்.

*அனேக விதமான பலன் தரும் சக்தி கொண்ட கார்மண வர்க்கணைகளை அதாவது கர்ம சமூகத்தை ஸ்பர்தகம் என்று சொல்கின்றனர்.

*சர்வகாதி பிரக்ருதிகளில் உள்ள எல்லா ஸ்பர்தகங்களும் சர்வகாதி பிரக்ருதிகளாகவே இருக்கின்றன, அவைகளில் தேசகாதி ஸ்பர்தகங்கள் நியமமாகவே இருப்பதில்லை. அந்த காரணத்தால் சர்வகாதி பிரக்ருதிகளில் கர்மத்தின் கூடியோபசமம் நிகழ்வதில்லை. உதாரணமாக கேவலஞானாவரண கர்மத்தில் கூடியோபசமம் நிகழ்வதில்லை.

*தேசகாதி பிரக்ருதி ஸ்பர்தகங்களில் சர்வகாதி, தேசகாதி ஆகிய இரண்டு வகை ஸ்பர்தகங்களும் இருக்கின்றன. ஆகையால் தேசகாதி கர்மோதய காலத்தில் கர்மத்தில் கூடியோபசமம் நிகழ்கிறது, அதனால் உயிரின் ஞானம் முதலான அனுஜீவி குணத்தின் பர்யாயம் வெளிப்படுகிறது. உதாரணமாக மதிஞானாவரண கர்மத்தில் கூடியோபசமம் நிகழ்வதால் கொஞ்சம் ஞானமாவது வெளிப்படுகிறது.

69. கேள்வி: பூர்வஸ்பர்தகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: அநிவ்விருத்தி பெயர்கொண்ட ஒன்பதாவது குணஸ்தானத்திற்கு முன்னர் உயிரில் காணப்படும் ஸ்பர்தகங்களை பூர்வஸ்பர்தக் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்

70. கேள்வி: அபூர்வஸ்பர்தக் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அநிவ்விருத்திகரண குணஸ்தானத்தின் பரிணாம நிமித்தத்தால் பலன்தரும் சக்தி குறைந்த ஸ்பர்தகங்களை அபூர்வஸ்பர்தக் என்று சொல்கின்றனர்.

71. கேள்வி: க்ருஷ்டி (அனுகிருஷ்டி) என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களின் பலன் தரும்சக்தி கிரமமாக குறைந்து கொண்டே போவதை க்ருஷ்டி அதாவது அனுகிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர். இதன் பொருள் கர்மத்தில் பலன் தரும் சக்தி தகர்க்கப்படுதலை அல்லது குறைக்கப்படுதலை க்ருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர். இந்த க்ருஷ்டி அநிவ்விருத்தி குணஸ்தான பரிணாமத்தின் நிமித்தத்தால் நிகழ்கிறது.

72. கேள்வி: பாதர்க்ருஷ்டி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அபூர்வ ஸ்பர்தகங்களை விட பலன்தரும் சக்தி மேலும் விசேஷமாகக் குறைவதை பாதர்க்ருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர். அதாவது சஞ்சுவலன க்ரோத, மான, மாயா, லோபம் ஆகியவைகளின் பலன்தரும் சக்தி குறைவதை-பெரிய துண்டங்களாக ஆவதை பாதர்க்ருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்.

73. கேள்வி: சூக்ஷமக்ருஷ்டி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பாதர்கிருஷ்டியிலிருந்து பலன்தரும் சக்தி மேலும் விசேஷமாகக் குறைவதை சூக்ஷமக்ருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர். அதாவது பெரிய துண்டங்கள் மேலும் பலமிழந்து சிறிய துண்டங்களாக ஆவதை சூக்ஷமக்ருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்.

74. கேள்வி: அனுகிருஷ்டிரசனா என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மேல்-கீழ் பரிணாமங்களில் அனுகர்ஷண் அதாவது கர்ம பலன் தரும் சக்தி கிரமமாக மேலும்மேலும் தாழ்வடைவதை காட்டும் அமைப்பு விசேஷத்தை அனுகிருஷ்டிரசனா என்று சொல்கின்றனர்.

75. கேள்வி: மார்க்கணா என்று எதைச் சொல்கின்றனர்? அதில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: ஏதேனும் குறிப்பிட்ட பர்யாயங்களின் அல்லது உணர்வுகளின் ஆதாரத்தில் உயிர்களை ஆய்வு செய்வதை அல்லது உயிர்கள் எங்கெங்கு எப்படி இருக்கின்றன என்று தேடுவதை மார்க்கணா என்று சொல்கின்றனர். இதில் கதி, இந்திரியம், காயம், யோகம், வேதம், கஷாயம், ஞானம், சம்யமம், தர்சனம், லேஷ்யா, பவ்யத்துவம், சம்யகத்துவம், சஞ்சி மற்றும் ஆஹாரம் என 14 பிரிவுகள் உள்ளன.

*மார்க்கணா அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்ட உணர்வு இருப்பது மற்றும் இல்லாத நோய்களில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

76. கேள்வி: சம்யகத்துவ மார்க்கணா என்று எதைச் சொல்கின்றனர்? அதில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?

பதில்: சம்யக்தர்சன/சிரத்தா குணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உயிரை ஆய்வு செய்வதை சம்யகத்துவ மார்க்கணா என்று சொல்கின்றனர்.

அதில் மித்யாத்துவம், சாசாதனம், மிஸ்ரம், ஒளபசமிக சம்யகத்துவம், கூடியோபசமிக சம்யகத்துவம் மற்றும் கூடியிக சம்யகத்துவம் என ஆறு பிரிவுகள் உள்ளன. (முதல் மூன்று பிரிவுகளின் ஸ்வரூபம் அது சம்பந்தமானவ குணஸ்தான வடிவமே யாகும். அதைப்பற்றி குணஸ்தான அதிகாரத்தில் பார்க்கவும்.)

சம்யகத்துவம் என்னவோ மூன்று பிரிவுகள் கொண்டது. மற்றும் சம்யகத்துவம் இல்லாமை மித்யாத்துவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டும் கலந்த உணர்வு நிலையை மிஸ்ரம் என்று சொல்கின்றனர். சம்யகத்துவத்தை கெடுப்பதை சாசாதனம் என்று சொல்கின்றனர். இவ்வாறு சம்யகத்துவ மார்க்கணையில் ஆய்வு மேற்கொள்வதின் மூலம் ஆறு பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. (மோகூமார்க்கப் பிரகாசம்)

77. கேள்வி: ஒளபசமிக சம்யகத்துவம் என்று எதைச்சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிஜ சுத்தாத்மாவை எதிர்கொள்ள புருஷார்த்தம் செய்யும் உயிரிடம் 5, 6 அல்லது 7 பிரக்ருதிகள் (தர்சன மோஹனீயத்தில் ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று + அனந்தானுபந்தியின் நான்கு கஷாயங்கள்) உபசம

3.இணைப்பு

காலத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் நிகழும் சிரத்தா - நம்பிக்கை குணத்தின் சம்யக்த்துவ பரிணாமத்தை ஒளபசமிக சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

*அனாதி மித்யாதிருஷ்டிக்கு 5 பிரக்ருதிகளும், சாதி மித்யாதிருஷ்டிக்கு 5, 6, அல்லது 7 பிரக்ருதிகளும் உபசமம் அடைகின்றன.

*அனாதி மித்யாதிருஷ்டி உயிருக்கு முதன்முதலில் ஒளபசமிக சம்யக்த்துவம் தான் உண்டாகிறது.

78. கேள்வி: கூடியோபசமிக சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிஜ சுத்தாத்மாவை எதிர்கொள்ள புருஷார்த்தம் செய்யும் உயிரிடம் மேற்கூறிய 7 பிரக்ருதிகளின் கூடியோபசம காலத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் நிகழும் சிரத்தா - நம்பிக்கை குணத்தின் சம்யக பரிணாமத்தை கூடியோபசமிக சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

*நிகழ்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரும் அனந்தானுபந்தி 4 மற்றும் மித்யத்துவம், சம்யக்மித்யாத்துவம் ஆகிய 6 சர்வகாதி பிரக்ருதிகள் உதயத்திற்கு வராமல் அழிதல் (உதயாபாவி கூடியம்), மற்றும் எதிர்காலத்தில் உதயத்திற்கு வரும் அந்த சர்வகாதி பிரக்ருதிகளின் சதாவஸ்தா வடிவ உபசமம் மற்றும் தேசகாதி சம்யக்த்துவ பிரக்ருதியின் உதயம் - இந்த நிலையே கூடியோபசமம் என்பதின் பொருளாகும்.

79. கேள்வி: கூடியிக சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிஜ சுத்தாத்மாவை எதிர்கொள்ள புருஷார்த்தம் செய்யும் உயிரிடம் மேற்கூறிய 7 பிரக்ருதிகளின் முழுமையாக அழியும் காலத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் நிகழும் மற்றும் எதிர்காலத்தில் அனந்த காலம்வரை இருக்கும் சிரத்தா-நம்பிக்கை குணத்தின் சம்யக பரிணாமத்தை கூடியிக சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

*கூடியிக சம்யக்த்துவம் எப்போதும் கூடியோபசம சம்யக்த்துவம் மூலமே நிகழ்கிறது மற்றும் எதிர்காலத்தில் அனந்த காலம்வரை கூடியிக வடிவிலேயே இருக்கிறது.

80. கேள்வி: ஒளபசமிக சம்யக்த்துவம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: பிரதமோபசம சம்யக்த்துவம், த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என ஒளபசமிக சம்யக்த்துவம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

81.கேள்வி: பிரதமோபசம சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: இங்கு “பிரதம” என்ற சொல்லின் பொருள் முதல் தடவை என்பதல்ல. அனாதி அல்லது சாதி மித்யாதிருஷ்டி உயிர் ஒளபசமிக சம்யக்துவத்தை எத்தனைமுறை வெளிப்படுத்தினாலும் அதை பிரதமோபசம சம்யக்த்துவம் என்றே சொல்கின்றனர்.

82. கேள்வி: த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கூடியோபசமிக சம்யக்துவ காலத்தின் இடையில் உயிர் ஸ்ரேணி ஏறுவதற்காக எந்த ஒளபசமிக சம்யக்துவம் நிகழ்கிறதோ, அதை த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஸ்ரேணி ஏறும் நிலையில் சாதிஷய ஏழாம் குணஸ்தான ஃபாவலிங்கி கூடியோபசம சம்யக்திருஷ்டி முனிமஹராஜருக்கு (அனந்தானுபந்தி நான்மை கஷாயத்தை விசம்யோஜனம் செய்வதோடல்லாமல்) தர்சனமோஹனீய மூன்று பிரக்ருதிகளையும் உபசமம் செய்யும் காலத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் நிகழும் சிரத்தா-நம்பிக்கை குணத்தின் சம்யக்பரிணாமத்தை த்விதியோபசம சம்யக்த்துவம் என்று சொல்கின்றனர்.

83.கேள்வி: விசம்யோஜனம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அனந்தானுபந்தி நான்மை பிரக்ருதிகள் அப்ரத்யாக்யானாவரணம் முதலான 12 கஷாய பிரக்ருதிகளாகவும், ஹாஸ்யம் முதலான ஒன்பது நோகஷாங்களாகவும் மாற்றமடைவதை விசம்யோஜனம் என்று சொல்கின்றனர்.

*இந்த விசம்யோஜன காரியம் நான்கு முதல் ஏழாம் குணஸ்தானம்வரை எந்த ஒரு குணஸ்தானத்திலும் நிகழமுடியும்.

84. கேள்வி: உயிரின் அசாதாரண ஃபாவம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: உயிர் திரவியத்தைத் தவிற வேறு எந்த திரவியத்திலும் காணப்படாத அதாவது உயிரில் மட்டுமே காணப்படும் ஃபாவங்களை உயிரின் அசாதாரண ஃபாவம் என்று சொல்கின்றனர். அவை ஒளபசமிகம் முதலாக ஐந்து விதமாகும்.

3.இணைப்பு

1. ஒளபசமிக பாஃவம்: நிஜசுத்தாத்ம சன்முக் புருஷார்த்தி உயிரில் மோஹனீய கர்மம் அந்தர்கரண வடிவ உபசம காலத்தில் அதாவது நிமித்தத்தால் உயிரில் உண்டாகும் உணர்வை ஒளபசமிக ஃபாவம் என்று சொல்கின்றனர். ஒளபசமிக சம்யக்துவம், ஒளபசமிக சாரித்திரம் என இதில் இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன.

2. கூடியிக ஃபாவம்: நிஜசுத்தாத்ம சன்முக் புருஷார்த்தி உயிரில் கர்மகூடிய சமயத்தில் நிகழும் மற்றும் எதிர் காலத்தில் அனந்த காலம்வரை இருக்கும்சுத்த ஃபாவத்தை கூடியிக ஃபாவம் என்று சொல்கின்றனர். கூடியிக சம்யக்துவம், கூடியிக சாரித்திரம், கூடியிக தர்சனம், கூடியிக ஞானம், கூடியிக தானம், கூடியிக லாபம், கூடியிக போகம், கூடியிக உபபோகம், கூடியிக வீர்யம் என கூடியிக ஃபாவம் ஒன்பது விதமாகும்.

3. கூடியோபசமிக ஃபாவம்: கர்ம கூடியோபசம சமயத்தில் அதாவது கர்மத்தின் கூடியோபசம நிமித்தத்தால் உயிரில் உண்டாகும் உணர்வை கூடியோபசமிக ஃபாவம் என்று சொல்கின்றனர். இதில் 18 பிரிவுகள் உள்ளன. அவை கூடியோபசமிக சம்யக்துவம், கூடியோபசமிக சாரித்திரம் (சகல சம்யமம்), சம்யமாசம்யமம் (தேச சம்யமம்), சக்கூடி தர்சனம், அசக்கூடி தர்சனம், அவதி தர்சனம், மதிஞானம், சுருதஞானம், அவதிஞானம், மனப்பர்யயஞானம், குமதிஞானம், குசுருதஞானம், கு அவதி ஞானம், கூடியோபசமிக தானம், கூடியோபசமிக லாபம், கூடியோபசமிகபோகம், கூடியோபசமிக-உபபோகம், கூடியோபசமிக வீர்யம் என்பன.

4. ஒளதயிக ஃபாவம்: கர்மோதய சமயத்தில் அதாவது கர்மோதய நிமித்தத்தால் உயிரில் உண்டாகும் உணர்வை ஒளதயிக ஃபாவம் என்று சொல்கின்றனர். ஒளதயிக ஃபாவம் 21 பிரிவுகள் கொண்டது. அவை நான்கு கதி, நான்கு கஷாயம், மூன்று லிங்கம், மித்யாதரிசனம்-மூடநம்பிக்கை, அஞ்ஞானம், அசம்யம், அசித்தத்துவம், ஆறு லேஷ்யை-கிருஷ்ண, நீல, காபோத, பீத, பத்ம, மற்றும் சுகல் என்பன.

5. பாரிணாமிக ஃபாவம்: முழுமையாக கர்ம நோக்கு இல்லாத அதாவது கர்மத்தின் ஒளபசமிக, கூடியிக, கூடியோபசமிக, உதய தாக்கம் எதுவுமின்றி உயிரில் தோன்றும் பரிணாமத்தை பாரிணாமிக ஃபாவம்

3.இணைப்பு

என்று சொல்கின்றனர். பாரிணாமிக ஃபாவம் ஜீவத்துவம், பவ்யத்துவம் மற்றும் அபவ்யத்துவம் என மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன.

85.கேள்வி: நிமித்த காரணம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: குறிப்பிட்ட பதார்த்தம் தான் குறிப்பிட்ட காரிய வடிவில் பரிணமிக்காமல்; ஆனால் காரிய உற்பத்தியில் அனுகூலமாக இருந்தது என்ற பழிவருகிறதோ அந்த பதார்த்தத்தை நிமித்த காரணம் என்று சொல்கின்றனர். உதாரணமாக குடம் உற்பத்தியாவதில் குயவன், சக்கரம், கொம்பு முதலியவை காரணம் என்று கூறுதல்.

86. கேள்வி: நிமித்த - நைமித்திக சம்பந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எப்போது உபாதானம் தானாகவே அதுவே காரியவடிவில் பரிணமிக்கிறதோ, அப்போது ஃபாவ வடிவ அல்லது அஃபாவ வடிவ ஏதாவது சிறந்த(தகுயான) நிமித்த காரணம் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறதோ அதை சொல்வதற்காக உபாதானத்தின் காரியத்தை நைமித்திகம் என்று சொல்கின்றனர். இவ்வாறான வேறு பதார்த்தத்தின் சுதந்திர சம்பந்தத்தை நிமித்த - நைமித்திக சம்பந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

நிமித்த-நைமித்திக சம்பந்தம் வேறு வஸ்துவின் கட்டுப்பாட்டை காட்டுவதாக இல்லை, ஆனால் நைமித்திகத்துடன் எந்த வஸ்து நிமித்த வடிவில் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதாகும்; அதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்காகவே யாகும். எந்த காரியத்தை நிமித்த நோக்கில் நைமித்திகம் என்று சொல்லப்பட்டதோ, அதே காரியத்தை உபாதான நோக்கில் உபாதேயம் என்று கூட சொல்கின்றனர்.

87. கேள்வி: ஆவளி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஜகன்ய யுக்த அசங்க்யாத சமய-சமூகத்தை ஆவளி என்று சொல்கின்றனர்.

88. கேள்வி: சமயம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரு ஆகாச பிரதேசத்திலிருந்து அருகில் உள்ள வேறு ஆகாச பிரதேசத்திற்கு மந்த கதியில் செல்லும் பரமாணு எடுத்துக் கொள்ளும்

3.இணைப்பு

காலத்தை சமயம் என்று சொல்கின்றனர். இது வியவஹார கால அளவின் மிகச்சிறிய அளவாகும்.

89. கேள்வி: பிரதேசம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரு பரமாணு பரவி இருக்கும் ஆகாசக்ஷேத்திரத்தை பிரதேசம் என்று என்று சொல்கின்றனர்.

*ஒரு பிரதேசத்தில் அனந்த பரமாணுக்களுக்கு தங்க இடம் கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறது.

90. கேள்வி: அந்தர்முகூர்த்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: ஒரு சமயம் குறைந்த ஒரு முகூர்த்தத்தை பின்ன முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர். இந்த பின்ன முகூர்த்தத்தில் ஒரு சமயம் குறைந்த கால அளவை அந்தர்முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர்; இது உத்கிருஷ்ட-பெரிய அந்தர்முகூர்த்தம் ஆகும்.

*முகூர்த்தத்திற்கு சமீபத்தில் இருப்பதை அந்தர்முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஆவளியைவிட அதிகமாகவும் முகூர்த்தத்தைவிட குறைவாகவும் உள்ள கால அளவை அந்தர்முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஒரு முகூர்த்தத்தில் 3773 ஸ்வாசோச்வாசங்கள்(ஆரோக்கியமான மனிதனின் நாடித்துடிப்புகள்) நிகழ்கின்றன.

*ஒரு சமயத்துடன் கூடிய ஆவளியை ஜகன்ய - மிகச்சிறிய அந்தர்முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஒரு சமயம் குறைந்த உத்கிருஷ்ட அந்தர்முகூர்த்தத்திற்கும் மற்றும் ஒரு சமயம் கூடிய ஜகன்ய அந்தர்முகூர்த்தத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை மத்தியம் அந்தர்முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர். இது அசங்க்யாத எண்ணிக்கை கொண்டதாகும்.

91. கேள்வி: முகூர்த்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: இரண்டு மணி(ஃகடி) அதாவது 48 நிமிடத்தை ஒரு முகூர்த்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

92. கேள்வி: பூர்வம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 70,56,000 கோடி (84,00,000X84,00,000) வருடத்தை ஒரு பூர்வம் என்று சொல்கின்றனர்

93. கேள்வி: சாகர்-கடல் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: பத்து கோடாகோடி அத்தா பல்யோபமத்தை சாகர்-கடல்-சாகரோபமம் என்று சொல்கின்றனர்.

94. கேள்வி: அசங்க்யாதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அசங்க்யாத ராசியிலிருந்து ஒன்று ஒன்றாக குறைத்துக் கொண்டே போனால் எந்த ராசி முடிவுக்கு வருமோ அந்த ராசியை அசங்க்யாதம் என்பர்.

*எந்த எண்ணிக்கையை உலக வழக்கு கணிதம் மூலம் சொல்ல முடியாதோ அந்த எண்ணிக்கையை அசங்க்யாதம் என்பர்.

*எந்த எண்ணிக்கையை ஐந்து இந்திரியங்களாலும் அறிய முடியாதோ அதாவது மதி, சுருத ஞானத்தால் கணக்கிட முடியாதோ அந்த எண்ணிக்கையை அசங்க்யாதம் என்பர்.

*அவதிஞானம், மற்றும் மனப்பர்யயஞானத்தால் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய எண்ணிக்கையை அசங்க்யாதம் என்பர்.

*எண்களால் சொல்லமுடியாத எண்ணிக்கையை அசங்க்யாதம் என்பர்.

95. கேள்வி: அனந்தம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: அசங்க்யாதத்திற்கு மேல் கேவலஞான கம்ய அதாவது கேவலஞானத்திற்கு மட்டுமே தெரியக்கூடிய எண்ணிக்கையை அனந்தம் என்று சொல்கின்றனர்.

*ஒரு எண்ணிக்கையில் புதிய வளர்ச்சி இல்லாமல் இருந்தபோதும், அதில் சங்க்யாதம் அல்லது அசங்க்யாதம் எண்ணிக்கையை எத்தனை முறை கழித்தாலும் அந்த எண்ணிக்கை முடிவுக்கு வராமல் அனந்தமாகவே இருக்குமோ அந்த எண்ணிக்கையை அகூடிய அனந்தம் என்று சொல்கின்றனர். (எண்ணிக்கை முடிவுக்கு வருமானால் அதை சகூடிய அனந்தம் என்பர்.)

96. கேள்வி: சமுத்காதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மூல சரீரத்தை விடாமல் தேஜச, கார்மண சரீரத்துடன் உயிரின் பிரதேசம் வெளியில் செல்வதை சமுத்காதம் என்று சொல்கின்றனர்.

97. கேள்வி: சமுத்காதம் எத்தனை? மற்றும் அவைகள் யாவை?

பதில்: சமுத்காதம் 1.வேதனா, கஷாய, விக்கிரியா, மாரணாந்திக, தேஜச, ஆஹாரக மற்றும் கேவலி சமுத்காதம் என சமுத்காதம் ஏழு வகையாகும்.

98. கேள்வி: கேவலி சமுத்காதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: தன் மூல பரம ஒளதாரிக சரீரத்தை விடாமல் ஆத்ம பிரதேசம் தண்டம், கபாடம், பிரதரம், லோகபூரணம் ஆகிய வடிவில் உடலுக்கு வெளியில் உலகளவு விரிந்து மீண்டும் உடலளவு ஆவதை கேவலி சமுத்காதம் என்று சொல்கின்றனர்.

99. கேள்வி: கேவலி பகவான் ஏன் சமுத்காதம் செய்கிறார்?

பதில்: ஆயுள் கர்மத்தின் ஸ்திதி குறைவாகவும் (அந்தர் முகூர்த்தமாகவும்) மற்ற அகாதி கர்மங்களின் ஸ்திதி, ஆயுள் கர்ம நோக்கில் அந்தர் முகூர்த்தத்திற்கும் அதிகமாகவும் இருக்குமானால், அவைகளை ஆயுள் கர்ம அளவு சமான அந்தர்முகூர்த்தமாக செய்வதற்கு கேவலிபகவான் சமுத்காதம் செய்கிறார்.

100.கேள்வி: மாரணாந்திக சமுத்காதம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: மரணம் அடைய அந்தர்முகூர்த்தகாலம் மட்டுமே இருக்கும்போது புதிய பிறவி எடுக்கப்போகும் இடத்தை தொடுவதற்காக ஆத்மப்பிரதேசம் வெளியில் செல்வதை மாரணாந்திக சமுத்காதம் என்று சொல்கின்றனர். யார் அடுத்த பிறவி ஆயுளை கட்டியுள்ளாரோ அப்படிப்பட்ட உயிருக்கே மாரணாந்திக சமுத்காதம் நிகழ்கிறது.

101. கேள்வி: எந்த உயிரை அனாதி மித்யாதிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்?

பதில்: அனாதி காலத்திலிருந்து இந்த சமயம்வரை எந்த உயிர் மித்யாத்துவத்தை அழிக்கவில்லையோ அதாவது நற்காட்சியை பெறவில்லையோ அப்படிப்பட்ட உயிரை அனாதிமித்யாதிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்.

102. கேள்வி: எந்த உயிரை சாதிமித்யாதிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: ஒருமுறை சம்யக்தரிசனத்தை-நன்னம்பிக்கையை வெளிப்படுத்திய பிறகும் கூட மீண்டும் ஒழுக்கத்தில் இழிந்து மித்யாத்துவத்தை அடைந்த உயிரை சாதிமித்யாதிருஷ்டி என்று சொல்கின்றனர்.

103. கேள்வி: குணஸ்தானம் பற்றிய நுண்ணறிவு ஏன் அவசியம்?

பதில்: சம்வரை, நிர்ஜரை மற்றும் அதனால் அடையப்படும் மோகூம் ஆகியவைகளின் இயல்பு பற்றி சிறப்பான அறிவு உண்டாக 14 குணஸ்தானங்கள் பற்றிய நுண்ணறிவு பெறுவது அவசியமாகும்.

104. கேள்வி: கரணானுயோகத்தை படிப்பதனால் என்ன பிரயோஜனம் உண்டாகிறது?

பதில்: கரணானுயோகத்தில் உயிர்கள் மற்றும் கர்மங்கள் பற்றிய சிறப்பு அம்சங்கள் மற்றும் மூவுலக அமைப்பு ஆகியவைகளைப் பற்றி நிரூபணம் செய்து உயிர்களை தர்மத்தின் பக்கம் ஈர்ப்பு உண்டாகும்படிச் செய்கின்றனர்.

105. கேள்வி: கரணானுயோகத்தைப் படித்ததின் பிரயோஜனம் எவ்வாறு சாதனையாகிறது?

பதில்: எந்த உயிர்கள் தர்மத்தில் ஈடுபட விரும்புகிறார்களோ, அந்த உயிர்களுக்கு குணஸ்தானம்-மார்க்கணை முதலானவைகள் பற்றியும், மற்றும் கர்மங்களுக்கு காரணம், கர்மங்களின் நிலை, அதன் பலன் யார்யாருக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பது பற்றியும், உலகத்தில் சொர்க்க-நரகங்கள் இருக்குமிடம் பற்றியும் எடுத்துக்கூறி அவர்களை பாபத்திலிருந்து விடுவித்து தர்மத்தில் ஈடுபடச் செய்கின்றனர். மேலும் அப்படிப்பட்ட சிந்தனையில் ஆழ்ந்து இருப்பதால், தற்காலத்தில் பாபச் செயல்களை விட்டு விட்டு அவர்களாகவே தர்ம பாதையில் வந்துவிடுகின்றனர், மேலும் இந்த பயிற்சியால் தத்துவ ஞானத்தைக்கூட அவர்கள் பெறுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட நுட்பமும், யதார்த்தமும் ஜினதர்மத்தில் மட்டுமே இருக்கிறது, மற்ற வேறு எந்த தர்மங்களிலும் இல்லை என்ற மஹிமையைப் புரிந்து கொள்வதால், ஜினதர்மத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக ஆகின்றனர்.

106. கேள்வி: தத்துவஞானி உயிர்களுக்கு கரணானுயோகத்தை படிப்பதனால் என்ன பிரயோஜனம் உண்டாகிறது?

3.இணைப்பு

பதில்: எந்த உயிர் தத்துவஞானியாகி இந்த கரணானுயோகத்தை பயிற்சி செய்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைப்பற்றி சிறப்பாக அறிந்து-புரிந்து கொள்கின்றனர். இந்த பயிற்சியினால் அவர்களுடைய தத்துவ அறிவு அழுக்கற்றதாக-தூய்மையானதாக ஆகிறது மேலும் அவர்களுடைய அறிவு கூர்மையடைகிறது.

107. கேள்வி: சம்வரை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: நிஜ ஸ்வரூபத்தின் மேல் நம்பிக்கை-அறிவு-ஸ்திரத்தன்மை மூலம் ஆசை - வெகுளி - மயக்க (மோக - இராக - த்வேஷ) உணர்வுகளை கொள்ளாததின்மூலம் சுபாசுப கர்மங்கள் வருவது தடைபடுவதை சம்வரை என்று சொல்கின்றனர். விசுத்தியின்-வீதராகத்தின் உற்பத்தியை சம்வரை என்று சொல்கின்றனர்.

108. கேள்வி: நிர்ஜரை என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சம்வரையுடன்கூடிய குறிப்பிட்ட ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்தல் மூலம் கர்மங்களை விழவைப்பதை நிர்ஜரை என்று சொல்கின்றனர். விசுத்தியின்-வீதராகத்தின் வளர்ச்சியை நிர்ஜரை என்று சொல்கின்றனர்.

109. கேள்வி: யோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்மங்களை தன்பக்கம் இழுத்துக்கொள்ள நிமித்தமான உயிரின் பிரதேசத்தில் உண்டாகும் அழுத்த - இறுக்க - பரிஸ்பந்தன - சலன பர்யாயத்தை யோகம் என்று சொல்கின்றனர்.

110. கேள்வி: யோகம் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது?

பதில்: யோகம் 1.ஃபாவயோகம், 2.திரவியயோகம் என இரண்டு விதமாக இருக்கிறது.

111. கேள்வி: ஃபாவயோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: கர்ம-நோகர்மங்களாக மாற்றமடையும் தகுதியான புத்தகல கார்மண வர்க்கணைகளை தன்பக்கம் இழுப்பதற்கு நிமித்தமாக உள்ள ஆத்மாவின் சக்தி விசேஷத்தை ஃபாவயோகம் என்று சொல்கின்றனர்.

112. கேள்வி: திரவியயோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

3.இணைப்பு

பதில்: ஃபாவயோகத்தின் காரணத்தால் ஆத்ம பிரதேசத்தில் அழுத்தம்-இறுக்கம்-சலனம் உண்டாவதை திரவியயோகம் என்று சொல்கின்றனர்.

113. கேள்வி: யோகம் வேறு நோக்கில் எத்தனை விதமாக இருக்கிறது? அவை யாவை?

பதில்: 1.கஷாயயோகம், அகஷாயயோகம் என யோகம் இரண்டு விதமாக இருக்கின்றன.

2.லக்ஷிய நோக்கில் மனோயோகம், வசனயோகம், மற்றும் காயயோகம் என யோகம் மூன்று விதமாக இருக்கின்றன.

3.மனோயோகத்திற்கு நான்கு, வசனயோகத்திற்கு நான்கு, மற்றும் காயயோகத்திற்கு ஏழு என நிமித்த நோக்கில் யோகம் 15 விதமாகவும் இருக்கின்றன.

114. கேள்வி: கமனாகமன் என்பதில் பொருள் யாது?

பதில்: கமன் என்றால் போதல், ஆகமன் என்றால் வருதல். உயிர் ஒரு குணஸ்தானத்திலிருந்து வேறு குணஸ்தானங்களுக்கு போதல்-வருதலை கமனாகமன் என்று சொல்கின்றனர்.

115. கேள்வி: சுபோபயோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த உபயோகம் அதாவது ஞான-தர்சனத்தின் நிகழ்கால பர்யாயம், பரமபட்டாரக தேவாதி தேவன் பரமேஷ்வர் என்று சொல்லப்படுகிற அரஹந்தர், சித்தர், மற்றும் பட்டாரகர் என்று சொல்லப்படுகிற பாவலிங்கி திகம்பர சாது இவர்களின்மேல் சிரத்தை-நம்பிக்கை கொள்வதை அல்லது எல்லா உயிர்களின் சமூகத்தின் மேலும் அனு கம்பா - கருணை உணர்வுடன் ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடுவதை சுபோபயோகம் என்று சொல்கின்றனர். (பிரவசனசாரம் காதை-157)

116. கேள்வி: அசுபோபயோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: எந்த உபயோகம் அதாவது ஞான-தர்சனத்தின் நிகழ்கால பர்யாயம், பரமபட்டாரக தேவாதி தேவன் பரமேஷ்வர் என்று சொல்லப்படுகிற அரஹந்தர், சித்தர், மற்றும் பட்டாரகர் என்று சொல்லப்படுகிற பாவலிங்கி திகம்பர சாது இவர்களைத் தவிர மற்ற வேறு கெட்ட வழிகளின் ஈடுபடுத்துபவர்களின் (குதேவன், குசாஸ்திரம், குகுரு) மேல் சிரத்தை-நம்பிக்கை கொள்வதை அல்லது புலனின்ப விஷயங்கள்,

3.இணைப்பு

துவர்ப்பு உணர்வுகள் (கோபம், கர்வம், கபடம், பிற பொருள்கள்மேல் மிகு பற்று) கொள்ளல், தீய விஷயங்களை ஆர்வமுடன் கேட்டல், தீய விஷயங்களை ஆர்வமுடன் ஆலோசித்தல், தீயவர்களுடனான நட்பு, வன்முறைகளில் (உயிர்களின் மேலும், சமூகத்தின் மேலும் அனுகம்பா-கருணை உணர்வு இல்லாமல் செயல்படும் ஒழுக்கத்தில்) ஈடுபடுவதை அசுபோபயோகம் என்று சொல்கின்றனர். (பிரவசனசாரம் காதை 25-ன் விளக்கவுரை)

117. கேள்வி: சுத்தோபயோகம் என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: 1.எந்த உபயோகம் அதாவது ஞான தரிசனங்களின் செயல்பாடு [நிகழ்கால பர்யாயம்] பிற வஸ்துகளில் நடுநிலைமை [வைராக்யம் - சகஜமாக ஏற்று] கொண்டு, அந்த வஸ்துவுக்கு கட்டுப்பட்டு செயல்படாமல் [பிற வஸ்துவால் எந்த தாக்கத்திற்கும் உள்ளாகாமல்] இருந்து, சுபாசுபவடிவ அசுத்தோபயோகத்திலிருந்து விடுபட்டு, ஸ்வதிரவியத்தை அனுசரித்து செயல்படுவதை ஏற்கிறதோ அந்த உபயோகத்தை சுத்தோபயோகம் என்று சொல்கின்றனர். (பிரவசனசாரம் காதை 159-ன் விளக்கவுரை) [இங்கு பிற வஸ்துகளின் தொடர்பை எவ்வாறு நீக்க வேண்டும் என்பதன் பயிற்சி பற்றி விளக்கப் படுகிறது.]

2. இஷ்ட - அநிஷ்ட வஸ்துக்களில் ஞானத்தை படரவிடாமல், ஞானத்திலேயே உபயோகத்தை ஐக்கியப்படுத்தி படரவிடுவதை சுத்தோபயோகம் என்று சொல்கின்றனர். அதுவே உண்மையில் சாரித்திரமாகும். (மோக்ஷபாகுடம் காதை 72-ன் பண்டிட் ஜெய்சந்த்ஜி சாவ்டா அவர்களின் விளக்கம்)

3.கவலை கொள்ளாமை, சுத்தோபயோகம், சாம்யம், ஸ்வாஸ்தியம், சமாதி, சுத்தோபயோகம் இந்த எல்லா சொற்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக் கொண்ட வெவ்வேறு சொற்களாகும். (பத்மநந்தி பஞ்சவிம்சதி காதை-64)

4.ஞான-தரிசன உபயோகவடிவ வீதராகத்தன்மையை சுத்தோபயோகம் என்று சொல்கின்றனர். மிகவும் சீரானதும், தெளிவான உணர்வும் கொண்ட சுத்தோபயோகம் பற்றி ஆசார்யகல்ப பண்டிட் தோடர்மல்ஜி மோக்ஷமார்க்கப்பிரகாசத்தில் (பக்கம்-447-ல்) இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“கரணானுயோகத்தில் இராகம் முதலான ஃபாவங்கள் இல்லாத யதாயாத சாரித்திரம் உண்டான பிறகே சுத்தோபயோகம் உண்டாகிறது

3.இணைப்பு

என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மோஹத்தின் அழிவால் இயல்பாகவே-தானாகவே உண்டாவதாகும். கீழ்நிலையில் (12-ஆம் கூடிணமோஹமற்றும் 11-ஆம் உபசாந்த மோஹ குணஸ்தானங்களுக்குக் கீழே உள்ள குணஸ்தானத்தில்) உள்ளவர்கள் சுத்தோபயோகத்தை எப்படிச் செய்வார்கள்? மேலும் திரவியானுயோகத்தில் சுத்தோபயோகத்தை செய்யவேண்டும் என்றே முக்கியமாக உபதேசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால் அங்கு சதுமஸ்தர்கள் எந்த காலத்தில் புத்தி பூர்வமாக பக்தி முதலான செயல்வடிவ (கிரியாகாண்ட) உணர்வுகளை-பரிணாமங்களை துறந்து-விட்டுவிட்டு(நான்காம்-ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தில் உள்ள நம்மைப்போன்ற சிராவக-சிராவகிகள்) ஆத்ம அனுபவம் செய்வதில் ஈடுபட்டால், அந்த காலத்தில் அவர்களை சுத்தோபயோகி என்று சொல்கின்றனர். இங்கு கேவலஞானத்திற்கே வெளிச்சமான இராகம் முதலியன இருந்தபோதிலும்; அது இங்கு கௌணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; தன் புத்திக்கு தெரிந்த அளவில் இராகம் முதலிய அசுத்த உணர்வுகளை விடுகின்றனர், இந்த நோக்கில் அதை நான்காம் - ஐந்தாம் குணஸ்தானத்தில் உள்ளவர்களை சுத்தோபயோகி என்று சொல்லப்படுகிறது. தர்மானுராக வடிவ பரிணாமம் சுபோபயோகம், பாபானுராகம் அல்லது த்வேஷுவடிவ பரிணாமம் அசுபோபயோகம், மற்றும் இராக-த்வேஷுமற்ற ஆத்மானுபவ வடிவ பரிணாமம் சுத்தோபயோகம் என அறியவும்.”

118. கேள்வி: சுத்த பரிணதி என்று எதைச் சொல்கின்றனர்?

பதில்: சுத்தம் என்ற சொல்லின் பொருள் ஆசை-வெகுளி-மயக்கம் (இராக-த்வேஷு-மோகம்) முதலான விகார உணர்வுகள் அற்ற வீதராக உணர்வு நிலை என்பதாகும். ஆத்மாவின் ஒழுக்க குணத்தின் தூய பர்யாயத்தை சுத்த பரிணதி என்று சொல்கின்றனர். புத்தி பூர்வமாக சுபாசுப உபயோக காலத்தில் உபயோகமில்லாத ஒழுக்க குணத்தின் வீதராக அவஸ்தையை [இதை செய்ய வேண்டும், அதை செய்ய வேண்டும் என்ற விகல்பம் இல்லாமல் அமைதியாக இருப்பதை அதாவது பார்த்து அறிவதை சகஜமாக ஏற்றுக் கொள்வதை] சுத்த பரிணதி என்று சொல்கின்றனர்.

119. கேள்வி: அஃதகரணம் முதலான மூன்று கரணம் எத்தனை ஸ்தானங்களில் நிகழ்கின்றன?

பதில்: ஓளபசமிக மற்றும் கூடியிக சம்யக்த்துவம் பெறுவதற்கும், அனந்தானுபந்தி கஷாய நான்மைகளை விசம்யோஜனம் செய்யவும் (மற்ற மூன்று கஷாய நான்மைகளாக மாற்றவும்), சாரித்திர மோஹனீயத்தின் 21 பிரக்ருதிகளை உபசமம் மற்றும் கூயம் செய்யவும் அஃதகரணம் முதலான மூன்று கரணங்கள் நிகழ்கின்றன.

120. கேள்வி: கர்மங்களின் உபசம, கூடிய, கூடியோபசம நிமித்தத்தால் உயிரில் சுத்தஃபாவம் உண்டாகிறதா அல்லது உயிரின் சுத்த ஃபாவத்தால் கர்மங்களின் கூடியம் முதலியன உண்டாகிறதா?

பதில்: இரண்டு வகையாக சொல்வதும் அதனதன் நோக்கில் சரியே! முதல் கூற்றில் கர்ம அவஸ்தையின் நிமித்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாவதில் உயிர் உணர்வின் உபாதனத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சொல்லப்படுகிறது.

கர்மத்தில் உபசமம் முதலான காரியமும், உயிரின் ஓளபசமிகம் முதலான உணர்வும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்கின்றன எனவே இரண்டு விதமாக சொல்வதில் பொருள் ஒன்றேயாகும். உண்மையில் புத்கல கர்மத்தில் பர்யாயம் புத்கலத்தின் உபாதானத்திலிருந்து உண்டாகிறது, ஆத்ம பரிணாமத்தின் பர்யாயம் ஆத்மாவின் உபாதானத்திலிருந்து உண்டாகிறது. இரண்டு வகையான கூற்றும் அதனதன் நோக்கில் பார்க்கும்போது சரியாகவே இருக்கிறது. குற்றம் உயிரினுடையது மட்டுமே, புத்கல கர்மத்தின் குற்றம் எதுவும் இல்லை. குற்றத்தை நீக்குவதும் கூட உயிரே செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் உயிருக்கு உபதேசம் செய்யப்படுகிறது.

121. கேள்வி: விக்ரஹ கதியில் உயிர் எந்தெந்த குணஸ்தானங்களில் இருக்க முடியும்? எந்த குணஸ்தான பரிணாமங்களுடன் உயிர் அடுத்த பிறவி எடுக்கச் செல்கிறது?

பதில்: முதல், இரண்டு மற்றும் நான்காம் குணஸ்தான பரிணாமங்களுடன் உயிர்கள் அடுத்த பிறவி எடுக்கச் செல்ல முடியும். அதாவது விக்ரக கதியில் இந்த மூன்று குணஸ்தானங்களே இருக்கின்றன.

122. கேள்வி: எந்த குணஸ்தானத்தில் உயிர்கள் மரணமடைவதில்லை?

பதில்: 3, 12, 13 ஆகிய குணஸ்தானத்தில் இருக்கும் உயிர்கள் மரணமடைவதில்லை. “மிஸ்ர, கூடிண, சயோக தீன் மே மரண் ந பாவை” என்றுகூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [14-ஆம் குணஸ்தான இறுதியில் உயிர் சித்தநிலை அடைவதை பரிநிர்வாணம் என்று கூறுவர்.]

1. கூடிபகஸ்ரேணியில் உள்ள உயிர்கள் மரணமடைவதில்லை.

2. உபசமஸ்ரேணியில் ஏறும்போது 8-ஆவது குணஸ்தானத்தின் முதல் பாகத்தில் உள்ள உயிர்கள் மரணமடைவதில்லை.

3. ஐந்தாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து பதினொன்றாம் குணஸ்தானம் வரை உள்ள எல்லா உயிர்களும் மரணமடைய முடியும், ஆனால் ஐந்தாம் குணஸ்தானத்திலிருந்து பதினொன்றாம் குணஸ்தானம் வரையிலான பரிணாமங்களுடன் விக்ரக கதியில் செல்வதில்லை. விக்ரக கதியின் முதல் சமயத்திலேயே அந்த உயிர்கள் நான்காம் குணஸ்தானத்தை அடைந்துவிடுகின்றன. [1, 4 குணஸ்தானத்தில் உயிர்கள் மரணமடைந்து அதே நிலையில் விக்ரக கதியில் செல்கின்றன.]

123. கேள்வி: உலகில் எந்தெந்த குணஸ்தானங்கள் எப்போதும் இல்லாமல் போவதில்லை?

பதில்: உலகில் 1, 4, 5, 6, 7, 13 ஆகிய குணஸ்தானங்கள் எப்போதும் இல்லாமல் போவதில்லை. அதாவது இந்த குணஸ்தானங்களில் உயிர்கள் எப்போதும் காணப்படும் என்பதாம்.

124. கேள்வி: அப்பிரதிபாதி குணஸ்தானங்கள் எவை?

பதில்: 12, 13, 14 மற்றும் கூடிபகஸ்ரேணியின் 8, 9, 10 முதலானவை அப்பிரதிபாதி குணஸ்தானங்களாகும். அதாவது இந்த குணஸ்தானங்களிலிருந்து உயிர்கள் கீழ் குணஸ்தானங்களுக்கு வருவதில்லை. கீழே விழுவதற்குப் பெயர் பிரதிபாதமாகும், கீழே விழாமலிருப்பதற்குப் பெயர் அப்பிரதிபாதமாகும்.

125. கேள்வி: குணஸ்தானம் பற்றிய அறிவால் என்ன லாபம்?

பதில்: 1. 13 மற்றும் 14-ஆம் குணஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களே அரஹந்த பகவான்களாவார்கள், குணஸ்தானங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சுத்தாத்மாக்களே சித்த பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றனர். இவ்வாறு குணஸ்தானம் பற்றிய அறிவு பெறுவதால் உண்மையான

3.இணைப்பு

அதாவது வீதராகம் மற்றும் சர்வஞ்ச பகவான் பற்றி சரியான முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.

126. கேள்வி: குணஸ்தானத்தைப் பற்றிய அறிவு பெறுவதால் தேவ, சாஸ்திர, குரு இவைகளில் மட்டுமே யதார்த்த நிர்ணயம் உண்டாகிறதா? அல்லது நமக்கு தனிப்பட்ட வேறு லாபம் ஏதாவது உண்டாகிறதா?

பதில்: ஏன் இல்லை? தேவ-சாஸ்திர-குரு சம்பந்தத்தில்கூட உண்மையான சந்தேகமற்ற உறுதிப்பாடும், யதார்த்தமான நம்பிக்கையும் உண்டாகிறது. இதுகூட நமக்கு தனிப்பட்ட லாபமே ஒழிய தேவ-சாஸ்திர-குருக்களுக்கு அல்ல!

தேவன் மற்றும் குரு அவர்களின் குணஸ்தானம் பற்றிய அறிவு பெறுவதோடல்லாமல், நாம் எந்த குணஸ்தானத்தில் இருக்கிறோம்? பாதகமான குணஸ்தானத்திலிருந்து சாதகமான குணஸ்தானங்களை நாம் எப்படிப் பெறமுடியும்? அதாவது மோகூமார்க்கத்தை எப்படிப் சாதனை செய்யலாம்? மற்றும் நாம் செய்யத் தகுதியானது எவையெவை? என்பவைகள் பற்றிய அறிவும் நமக்கு வருகிறது.

127. கேள்வி: வஸ்துவின் திரவிய ஸ்வஃபாவத்தில் அசுத்தம் இல்லையென்றால் பிறகு பர்யாயத்தில் அசுத்தம் எங்கிருந்து வருகிறது? பதில்: வஸ்து த்ரவ்யம் மற்றும் பர்பாயம் என இரண்டு ஸ்வஃபாவங்களைக் கொண்டது. அதன் த்ரவ்ய ஸ்வஃபாவத்தில் அசுத்தத்தன்மை இல்லை, பர்யாய ஸ்வஃபாவத்தில் சுத்தஸ்வஃபாவம் மற்றும் அசுத்தஸ்வஃபாவம் என இரண்டு வித ஸ்வஃபாவங்களும் இருக்கின்றன. அதாவது பர்யாயத்தில் அசுத்தம் த்ரவ்யஸ்வஃபாவத்திலிருந்து வரவில்லை; அது அந்த சமய பர்யாயத்தின் ஃபாவமாகும்-வெளிப்பாடாகும், அடுத்த சமயத்தில் அந்த பர்யாயம் அழியும்போது அந்த அசுத்தமும் உடன் அழிந்து போகிறது.

பர்யாயத்தில் சுத்தத்தன்மை, அசுத்தத்தன்மை சம்பந்தமான விதி-நியமம் என்னவென்றால், அந்த சமய பர்யாயம் ஸ்வதிரவியத்தை சார்ந்து செயல்படும்போது [அறிவின் உபயோகம் தன் த்ரவ்ய அம்சத்தின் பக்கம் போகுமானால்] வெளிப்படும் பர்யாயம் சுத்தமாகவும்; மற்றும் அந்த சமய பர்யாயம் பிறதிரவியத்தை சார்ந்து செயல்படும்போது [அறிவின்

3.இணைப்பு

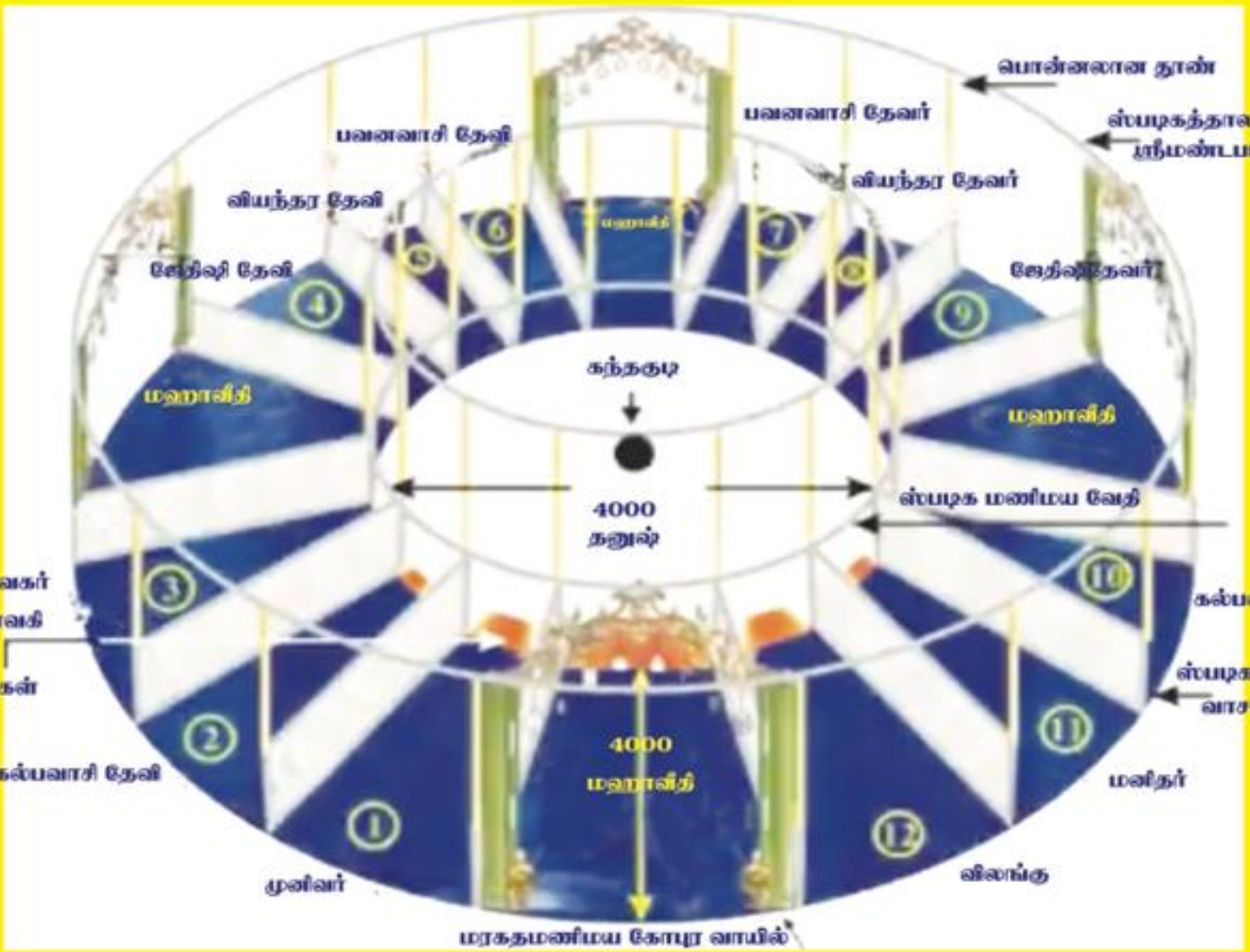
உபயோகம் தன் த்ரவ்ய அம்சத்தின் பக்கம் போகாமல் வேறு எங்கோ வெளியில் திரியுமானால் - போகுமானால்] வெளிப்படும் பர்யாயம் அசுத்தமாகவும் வெளிப்படுகிறது. ஆனால் அந்த அசுத்தம் ஸ்வதிரவியத்திலிருந்து தான் வந்தது என்பதுமில்லை, வெளி திரவியத்திலிருந்துதான் வந்தது என்பதுமில்லை.

[ஒழுக்க குணத்தின் கூணநேர விகார (இராக, த்வேஷ, மோஹத்தால்-கஷாய சதுஷ்க்க உதய நிமித்தத்தால் பர்யாயம் பிறமயமாவதால்) செயல்பாட்டால், பர்யாயம் கூணநேரம் விகாரமடைந்து (பிற பொருள்களே தான், தன்னுடையது, தான் செய்கிறேன், தான் அனுபவிக்கிறேன் என்ற உணர்வு வருவதே விகாரமாகும்-ஏனெனில் உண்மையில் பிற பொருளில் தான் எதுவும் செய்யமுடியாது, தன்னில் மட்டுமே ஏதாவது செய்துகொள்ள முடியும்) வெளிப்பட்ட அடுத்த சமயமே அழிந்துபோகிறது. ஒழுக்க குணத்தின் ஒவ்வொரு சமயமும் ஸ்வதிரவிய அம்சத்தில் நிலைகொண்டால் (யதாயோக்ய இராக, த்வேஷ, மோஹம் இல்லாமல் போவதால்-அந்த சமய தகுதியான வீதராகத்தால்) பர்யாயம் ஒவ்வொரு சமயமும் அந்த அளவு சுத்தமடைந்து வெளிப்பட்டு அடுத்த சமயமே அழிந்து போகிறது. வீதராகம் முழுமயடைந்த நிலையில் ஒவ்வொரு சமயமும் பர்யாயம் அழிந்தாலும், அடுத்தடுத்த பர்யாயங்களும் சுத்தமாகவே இருப்பதால் பர்யாயம் திரவிய அம்சத்தையே பிரதிபலிப்பதுபோல காணப்படுகிறது. அதனால் அனந்த குணங்களும் அதன் முழு சக்தியுடன் பர்யாயத்தில் வெளிப்படுகிறது. அதாவது கிரமபத்தத்தில் ஒவ்வொரு பர்யாயமும் அதன் ஸ்வசமயத்தில் மட்டுமே வெளிப்படுகிறது. இதை அறிந்து அனுபவம் செய்ய வேண்டுமே ஒழிய இதில் எந்த மாற்றத்தையும் யாராலும் (அரஹந்தராலும், சித்தராலும் கூட) செய்யமுடியாது. ஒரு திரவியத்தின் ஒவ்வொரு பர்யாயமும் கிரமமாக தானாகவே வெளிப்பட்டு அழிந்துபோகிறது, அதில் அந்த திரவிய அம்சம்கூட தலையிடமுடியாது. இதை யதார்த்தமாக அறிந்து, நம்பி அப்படியே அனுபவம் செய்பவர் பகவான்; அப்படி இருக்க முயற்சி மேற்கொள்பவர் ஆசன்ன பவ்ய சம்யக்திருஷ்டியும், குறைந்த காலத்தில் பகவான் நிலையை அடையப் போகிறவருமாகிறார்!]

சாஸ்திரதானம் அளித்தவர்கள் பட்டியல்

1. திரு.இரவிசந்திரன், திருமதி.லதா, பம்மல்.	₹10,000
2.திருமதி.ஜினதத்தை அனந்தராஜ் , வங்காரம்	₹10,000
3. திரு.ட.அஷோக், திருமதி.இராஜலட்சுமி , மதுரவாயில்.	₹5,001
4. திருவறப்பொறியாளர்.சின்னதுரை, திருமதி.சரோஜா, சென்னை.	₹5,000
5.திரு.ஜ.ஸ்ரீதர், திருமதி.ஆனந்தி, சென்னை.	₹5,000
6. திரு. செந்தில் ஆதிதாஸ், திருமதி. கம்சலா, U S A	₹3,100
7. திரு.ஜெயகுமார், திருமதி.வசந்தலட்சுமி, காஞ்சிபுரம்.	₹3,000
8. திரு.ஜீவேந்திரன், திருமதி.பத்மலதா, இராமாபுரம்	₹3,000
9. திரு. திரு.கனகதாஸ், திருமதி.மல்லிகா, வேளச்சேரி.	₹3,000
10. திரு.பகவான்குமார், திருமதி.உமாராணி, மாம்பலம்(மேற்கு).	₹2,500
11. திரு.பரதகுமார், திருமதி.அமரசுந்தரி, சென்னை.	₹2,500
12. திரு.A.சதீஷ்பாபு, திருமதி.பத்மினி, தாம்பரம்(கிழக்கு).	₹2,500
13. திரு.மனோகரன், திருமதி.லதா, பெங்களூர்	₹2,001
14. திரு.S.சம்பத், காவாங்கரை, புழல்.	₹2,001
15. திரு.உதயகுமார், திருமதி.மதியழகி, கொரக்கோட்டை	₹2,000
16. திருமதி.C. B. மல்லிராஜு, வேதாரண்யம்	₹2,000
17. திரு.V.சுகுமாரன், திருமதி.தங்கம், திருமதி.புஷ்பவதி அம்மாள்,வீரூர்.	₹2,000
18. திரு.பத்மராஜ், திருமதி.விமலா, சென்னை.	₹1,500
19. திரு.துரைராஜ், திருமதி.ஜலனிதேவி, ஆயப்பாக்கம்	₹1,001
20. திரு.வித்யாசரண், திரு.ஸ்ரீசரண், தச்சூர்,ஆரணி	₹1,001
21. திரு.பத்மராஜ் ராமசாமி, திருமதி. ஜெயாபானு, மன்னார்குடி.	₹1,000
22. திரு.K.A.சிம்மசந்திரன், திருமதி.சாந்தி, ஆதம்பாக்கம்	₹1,000
23. திரு. சுகுமாரன், திருவற்றியூர்.	₹1,000
24. திரு.சோமப்பிரபன், திருமதி.எஸ்ஸெஸ்வதி, வீரூர்(கடலூர்)	₹1,000
25. திரு.ரமேஷ், திருமதி.சங்கீதா, கொளத்தூர்.	₹1,000
26. திரு.ஜீவகன், திருமதி வசந்தா, பம்மல்.	₹1,000
27. செல்வி.கீர்த்தனா அப்பாண்டைராஜ், லண்டன், UK	₹1,000
28. திரு.பாபு என்கிற சந்திரகீர்த்தி, திண்டிவனம்.	₹1,000
29. திரு.சக்கரவர்த்தி, திருமதி.திர்மதேவி, திண்டிவனம்.	₹1,000
30.திரு.வைஜயந்தன், திருமதி.தேவிகா, திண்டிவனம்.	₹1,000
31.திரு.இளங்கோ, திருமதி.சுமதி, திண்டிவனம்.	₹1,000
32.திரு.ஜீவகப்பிரசாத், வெளிமேடுப்பேட்டை.	₹1,000
33.திரு. நேமிபிரசாத், திருமதி.சுமிதா, USA	₹1,000
34.திரு.ராஜேஷ்குமார், தேவதாஸ், கூடலூர்	₹1,000
35. திரு.அப்பாசாமி, திருமதி.சாந்தா, உப்புவேலூர்.	₹500
36. திரு.A.D.பூர்ணச்சந்திரன், திருமதி.கௌரி. சென்னை.	₹500
37. திருமதி.கிரிஜா இராம்குமார், சென்னை	₹500
38. திருமதி.ஜெயந்தி ஜினவரதாஸ், சென்னை	₹500
39. திரு.A.பிரபு, திருமதி.சுபத்ரா, திண்டிவனம்.	₹500
40. திரு.S.அப்பாண்டைராஜன், தஞ்சாவூர்	₹500
41. திரு.P.லோகேஷ்வர், தஞ்சாவூர்.	₹500

8வது ஸ்ரீமண்டப பூமி